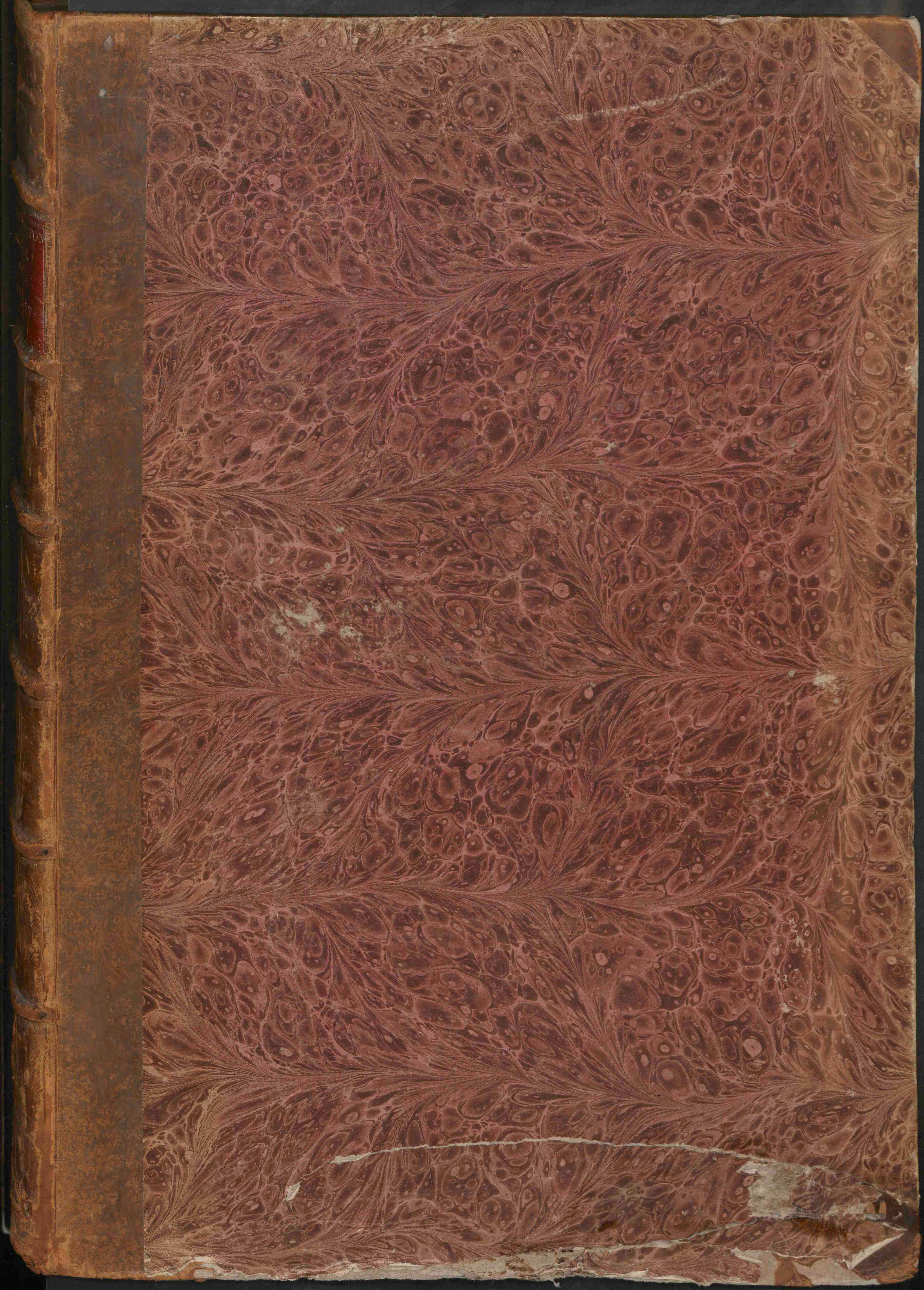

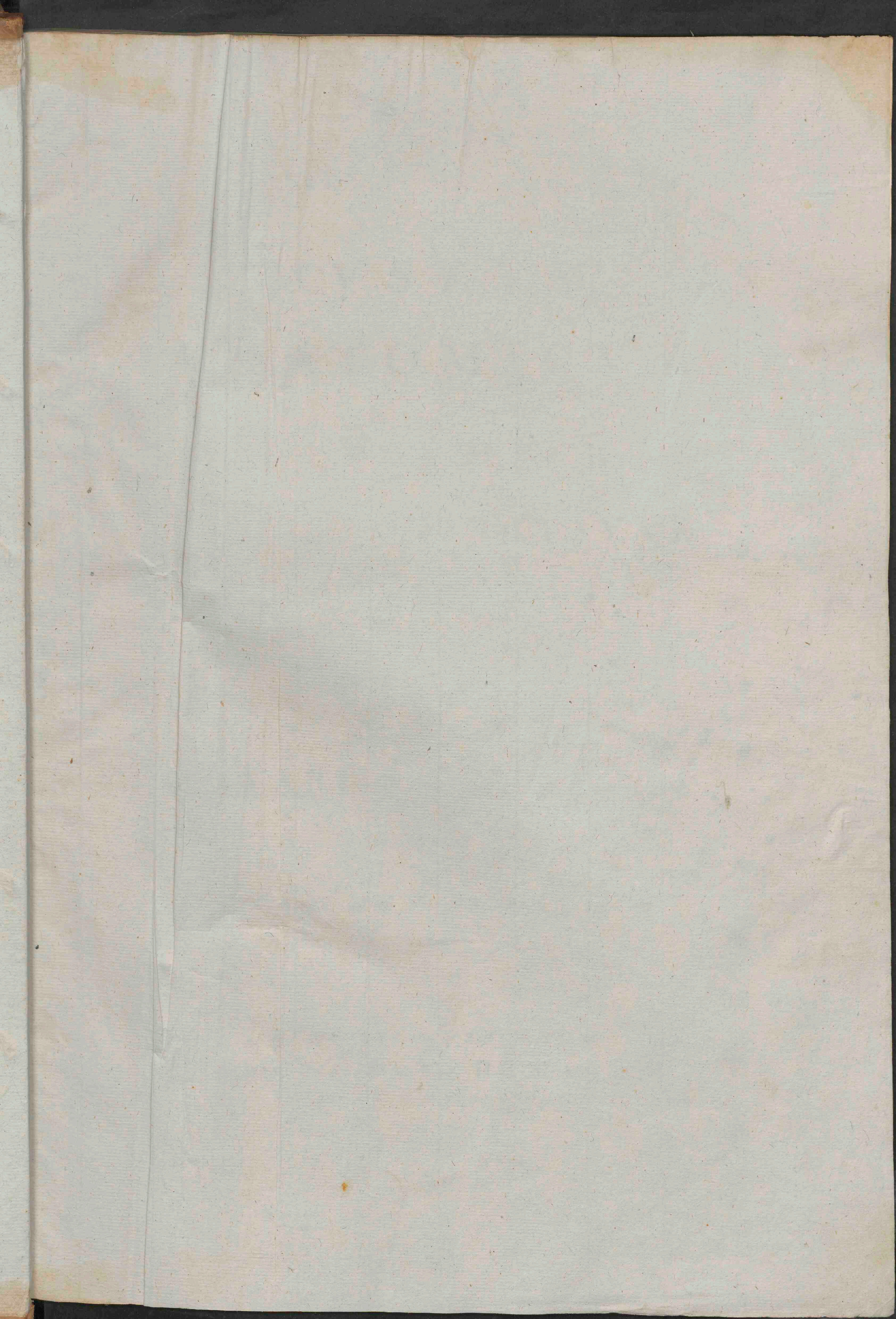
Museum anatomicum Academiae Lugduno-Batavae

<https://hdl.handle.net/1874/284287>

Anatomici et Physiologici

Folio n°. 60.

1
MUSEVM
ANATOMICVM
ACADEMIAE
LVGDVNO-BATAVAE

DESCRIPTVM

A B

EDVARDO SANDIFORT.

VOLVMEN SECUNDUM

LVGDVNI BATAVORVM
APVD S. ET J. LVCHTMANS
ACADEMIAE TYPOGRAPHOS.

MDCCXCIII.

T A B U L A E
A N A T O M I C O
P A T H O L O G I C A E.

VOL. II.

A

TABULAR

ANATOMICAL

PATHOLOGICAL

T A B U L A E

A N A T O M I C O

P A T H O L O G I C A E.

Optimum & laudabile fuit Anatomicorum institutum, quo partes corporis, accurate descriptas, simul etiam ad vivum in charta adumbrandas curaverunt. Ita enim, quidquid in descriptione vel planissima, obscuritatis occurrit, adposita figura clarius reddit, & ante oculos quasi ponit. Hoc summi Albini adsertum, veritati cum maxime consentaneum, attendens, amplissimum, quod in me susceperam, opus tanto utilius redditurum me censui, quanto pluribus figuris praeparata Pathologica illustrarem: ut enim, cum omni tempore incisum corpus praesens habere & inspicere non licet ei, cui naturalis partium fabrica est addiscenda, defectum hunc accuratae icones suppleant, quae olim visa in memoriam vivide revocant; sic morbosae adfectiones, & a naturali via aberrationes, quamvis sollicita cura descriptae, vix unquam rite cognosci possunt, nisi icones addantur, & suppleant, quae verbis exprimi facile nequeunt. Agnosco cum venerando Praeceptore, ingentis molis ac difficultatis esse, simplicem bonam exhibere figuram, & ipse expertus sum, quantum laboris & taedii devorandum sit, ut delineatio accurata, integra, nitidissima sit, sed ut Ille, superatis difficultatibus omnibus, Anatomicas tabulas, quas mirati sunt in arte periti, quas emendare, imo imitare, vix ullus potuit, sic videor mihi, in difficilioribus hisce, ut pote a naturali forma abludentibus, non omni caruisse successu.

Delineatorem elegi Abrahamum Delfos, a Wandelaariorum, quem quanti faceret Albinus ex vita summi Viri abunde constat, in arte delineandi, ut alia, sic & Anatomica, instructum, atque in arte caelandi etiam versatissimum. Hic, postquam prius intellexerat, quid esset exprimendum, omnes figuras accuratissime delineavit. Hic chalcographos, R. Muys Roterodamensem, & P. de Mare Leidensem, qui ambo omnes tabulas feliciter in aes inciderunt, ita direxit, ut vix quicquam hac in re desiderari posse videatur, & icones omnes ita paratae sint, ut ex iis aeque facile descriptae partes intelligi queant, ac si eadem essent ad manum; praecipue quia, dum fieri vix possit, ut picturae plene opera naturae exprimant, si unam tantum

4 TABULAE ANATOMICO PATHOLOGICAE.

corporis superficiem repraesentant, partium a vario latere visas facies tot figuris exhibui, quot censui esse necessarias, & praeterea plurimorum praeparatorum justam magnitudinem observavi, quod tamen in omnibus non licuit, in quorum figuris adeo mensurae, exacte in descriptionibus memoratae, non convenire possunt.

Ordinem in tabulis sequentem servavi. Quinque prioribus totius sceleti adfectum, emollitioni ut videtur adscribendum, delineavi; a capite porro orsus ad truncum artusque progressus sum. Ossibus partes molles, calculos, monstra, subjunxi. Si forte plura ejusdem mali exempla depinxi, ea, quantum licuit, conjunxi, &, si illud sensim alias aliasque degeneraciones excitat, eas a primo initio ad plenum incrementum sequi conatus sum.

Possunt aliae figurae facilius, aliae difficilius, intelligi; prioribus paucae vel nullae, posterioribus multae litterae adscriptae sunt. Has omnes in expositione, primo hujus libri volumine data, non repetii, contentus, monuisse, qua tabula, qua figura, descriptum praeparatum delineatur; sed credidi, sufficere, si quis, hoc vel illud cognoscere gestiens, lecta descriptione, suo loco data, quem etiam in Tabularum explicatione ubique citavi, eam, qua delineatur, inspiciat, consulatque adnexam expositionem, & hoc pacto vel tale praeparatum facile cognoscet, votoque suo satisfaciet, vel, omnia examinando ingentem morborum numerum intelliget, quorum cognitio ipsum sine talibus adminiculis forte latuisset semper.

Etenim pauci adhuc huic artis nostrae parti operam navarunt, &, etiam si utilitatem Anatomies Pathologicae, satis superque a Bonneto, Valsalva, Morgagnio, Lieutaud, aliisque probatam, agnoscant hodie omnes, ac suas, quas dederunt, morborum historias sectionibus cadaverum illustraverint, non ita multi descriptarum rerum idoneas icones parari curarunt.

Exstant tamen nonnullae, eaeque utilissimae, hujus generis tabulae. Habent Ruischius in operibus, Trioen in Observationum fasciculo, figuras nonnullas, merito huc referendas. Inveniuntur in diversarum Academiarum Aetis picturae morbosarum partium, quae prorsus exactae dici debent. Multas dedit Cheseldenus in splendida Osteographia icones ossium morbosorum, jure laudatas. Ex collectione etiam Ludwigii in Dissertationibus, a discipulis dignissimi viri defensis, aut in programmatibus ab ipso editis, depicta diversa ossa sunt, vario sensu adfecta, aliaeque praeparata pathologica, quae in Adversariis medico practicis sunt recusa. Ast prae omnibus, quas memorare possem, nominandae mihi sunt Tabulae ossium morbosorum, praecipue Thesauri Hoviani, quas in lucem emisit Vir Clarissimus & Amicissimus A. Bonn, illustris Athenaei Amstelaedamensis verum ornamentum, variis scriptis celebris, cui etiam descriptionem modo nominati Thesauri debemus. Ejus generis illae Tabulae sunt, ut mecum omnes continuationem egregii operis non tantum exoptent, sed etiam efflagitent. Tum demum enim Anatome Pathologica exoptandos faciet progressus, speratamque utilitatem producet, quando omnes, quibus praeparatorum hujus generis collectio est, vires suas jungant, inceptum opus ulterius erigant, demumque absolvere conentur.

TABULARUM EXPLICATIO.

TABULAE I. II. III.

Descriptum Sectionis Quartae N. I. Vol. I. pag. 127. truncum feminae, vario sensu difformem, ex emollitione ossium, ut videtur, tribus hisce tabulis delineandum curavi, quartâ vero superiorem ac posteriorem trunci faciem, pelvimque ob oculos posui. Tabula itaque Prima sistit truncum hunc ab anteriore, exhibetque clavicularum, costarum, ossium pubis, fracturas, innominatorum insolitam figuram, coccygis versus interiora curvamen, sternum ex uno osse compositum, aliaque, in citata expositione latius memorata. Tabulâ secundâ idem truncus a latere dextro, tertiâ a latere sinistro, delineatur.

TABULAE IV.

Fig. 1.

Ejusdem trunci, qui Tab. I. II. III. exhibetur, pars posterior ac superior, ut scapularum, maxime extenuatarum, sese ad difformes costas accommodantium, clavicularum, praecipue dextrae, fractura, & praeternaturalis forma, conspiciantur.

Fig. 2.

Ejusdem trunci pelvis a superiore exhibita. Ossa innominata, ab interiore multum excavata, fracturas exhibent, ab incisuris sacro-ischiadicis sursum retrorsumque tendentes, adeo ut illae horum ossium partes, quae ultra os sacrum prominent, huic quasi sint appressae, & in eadem linea cum processibus spinosis vertebrarum lumborum inveniantur. Ossium pubis rami superiores, qui in os ischium tendunt, non longe ab acetabulo fracturam passi sunt, & hac de causa multum introrsum sunt pressi. Figura orae superioris pelvis hinc admodum irregularis est, & interrupta, praecipue cum pars superior ossis sacri cum ultima lumborum vertebra multum antrorsum prominet, sic ut distantia inter os ilium dextrum & sacrum circiter sesquipollicis sit, in latere sinistro paulo major; distantia inter nexum ultimae lumborum vertebrae cum sacro & illam orae pelvis partem, quae est supra marginem anteriorem acetabuli, pollicis unius in dextro, ferme sesquipollicis in sinistro; & nexus ossium pubis a nexu sacri cum ultima lumborum vertebra duos pollices & dimidium distet.

Fig. 3.

Eadem pelvis a parte inferiore. Os sacrum ea parte, cui a lateribus adhaerent ligamenta sacro-ischiadica, ita antrorsum pressum est, ut apex ipsius introrsum reflexus sit, & cum eo nexa coccyx multum intra pelvim adscendat, sic ut inter ipsam & anteriorem ossis sacri superficiem, ubi prima ipsius foramina sunt, sesquipollicis tantum distantia detur. Ossa ilia ab exteriori rotundula fracturarum, olim praesentium, vestigia monstrant. Tubera ossium ischiorum sunt magis versus exteriora incurvata. Rami, ab his ad ossa pubis tendentes, non longe a tuberibus, fractura, in cadavere adhuc mobili, laborant, & ubi ad corpora ossium pubis appropinquant, similis adest, sic ut primum ad se invicem accedant, & spatium intermedium vix pollicare relinquant, dein versus exteriora promineant, rotundulum cum ossibus pubis marginem forment, quae omnia in Tab. I., ubi pelvis ab anteriore conspicitur, melius apparent.

T A B U L A E V.

Qualem mutationem ossa, rachitide laborantia, subeant, unica hac Tabula ostendere, visum fuit, eaque tum dextri tum sinistri lateris artuum inferiorum Sceleti, Sectionis quartae N. III. pag. 129. descripti, ossa omnia; superiorum vero cubiti ossa, & his nexas partes inferiores ossium humerorum, delineare.

T A B U L A E VI.

Hac & sequentibus tabulis Cranii ex hydrocephalo in infantibus atque adultis mutationes exhibiturus, incipio a cranio, quod non admodum notabilem aquae quantitatem continuit, ac eapropter tantummodo incipiebat distendi.

Fig. 1.

Cranium infantis, neonati, hydrocephalo laborantis, ab anteriore. Partes duae, quibus in foetu os frontis semper constat, ad sesquipollicem supra nasum penitus cohaerent, inde ad fontanellam parum a se invicem recedunt. Dimotae eadem partes sunt ab illis oris ossium verticis, quae in adultis ad formandam futuram coronalem concurrunt. Recesserunt ab invicem etiam ossa verticis, ut ex Fig. 3. melius apparet. Partes, quae faciem constituunt, insigniter a se invicem sunt remotae. Notabilis distantia est inter radices processuum zygomaticorum; maxillae hinc inferioris condyli magis distant. Ossa jugalia, & cum his nexa maxillaria superiora, majorem latitudinem habent. Lamellae ossis frontis, quae partes superiores orbitarum formant, oculorumque cava a conceptaculo cerebri distinguunt, admodum descendunt, sic ut capacitates, quas oculi occupant, multum imminuant; suntque praeterea tenuissimae. Foramina oculorum insolitam formam habent ex eo, quod facies latior existit.

Fig. 2.

Fig. 2.

Idem cranium a latere sinistro. Magnitudo ossis verticis; distantiae inter illud, frontis, multiformis, temporis, occipitis, ossa; membranae, omnibus his in locis inveniendae, egregie apparent.

Fig. 3.

Idem cranium a parte posteriore exhibitum. Inter ossa verticis & occipitis amplissima pars membranacea est, & per eandem partes osseae radiorum instar sese distribuunt. De hoc cranio vide Sect. IV. N. IV. pag. 129. seq.

Fig. 4.

Portio dextra ossis frontis pueri ex hydrocephalo mortui; ut & magnitudo ossis pateat, & praecipue constet, qualem mutationem subierit lamella ossis, quae ad partem superiorem cavi oculi pertinet; haec enim non introrsum tendit, sed in recta linea ferme procurrit.

Fig. 5.

Eadem pars ossis frontis, ab interiore delineata.
Conf. Sect. IV. N. XI. pag. 133.

Fig. 6.

Portio sinistra ossis frontis infantis neonati, duobus notabilibus foraminibus patens. Lamella, quae cavi oculi partem superiorem facit, ferme tota deest.

Fig. 7.

Portio dextra ossis frontis ejusdem infantis, sic exhibita, ut non tantum duo foramina in parte superiore cernantur, sed etiam duo majora, totidemque minora, in parte ossea, quae orbitae superiora format.
Vide Sectionis IV. N. XIII. pag. 134.

T A B U L A E VII.

Cranium admodum notabile infantis, hydrocephalo laborantis; difficili partu in lucem emissi, quod, paratis ferme omnibus tabulis, accepi a dexterrimo Obstetricante Soek, quemadmodum Sectionis IV. N. V. pag. 131. dictum, ubi casus hujus plenior descriptionem dedi.

Fig. 1.

Cranium a superiore. Cernitur latitudo membranae, quae ossa frontis verticisque necit. Separatum officulum, sesquipollicem longum, & circiter ejusdem latitudinis

T A B U L A R U M

in hac membrana adest. Sub hoc officulo decurrit finus longitudinalis, juxta superiorem processus falciformis partem sese extendens. Dextra conceptaculi cerebri pars multo major, quam sinistra, & haec retrorsum sese multum extendens in rotundum finem terminatur.

Fig. 2.

Idem cranium a parte posteriore. Distantia magna inter ossa verticis; irregularia horum ossium latera posteriora; officulum, in figura prima totum depictum; aliud inter os occipitis & verticis sinistrum; innumera ossificationis principia praesertim a latere ossis verticis sinistri, hac icone ob oculos ponuntur.

Fig. 3.

Cranium idem ab inferiore, ut irregularis forma capitis, magnitudo & forma partis superioris ossis occipitis, officulum separatum inter os verticis sinistrum & vicinam ossis occipitis partem; nonnulla ossificationis principia patefiant. Partes, quae a latere foraminis magni, & ante illud dantur, non exacte hoc in situ depingi potuerunt, & ad has, utpote non mutatas, non adeo fuit attendendum.

T A B U L A E V I I I .

Fig. 1.

Cranium feminae junioris, hydrocephalo laborantis, solito longius, superiore in parte parum compressum, sagittali futura destitutum, a latere quasi tuberculatum, ob prominentes maxime squamosas ossium temporum partes; a latere sinistro exhibitum.

Fig. 2.

Idem cranium, ab anteriore visum. Partium lateralium insolita prominentia hoc pacto melius in oculos incurrit.

Conf. Sect. IV. N. XV. pag. 134.

T A B U L A E I X .

Fig. 1.

Cranium idem, quod Tabula praecedenti sistitur, a parte posteriore exhibitum. Sagittalis futura deest. Lambdiformis insolito modo decurrit.

Fig. 2.

Cranium idem a parte superiore visum. Ossa verticis inter se confluerunt, & non nisi parva admodum pars suturae sagittalis adest.

Fig. 3.

Fig. 3.

Idem Cranium facta horizontali sectione, ab interiore & inferiore parte.

a. b. c. c. d. d. Craffiti hujus Cranii: a. in fronte; b. in occipite; c. c. in temporibus; ubi partes squamosae ossium temporum dantur; d. d. in partibus laterali-
bus & posterioribus, ubi ossa verticis sese inter os occipitis, & partes squamosas
& petrosas, interferunt.

e. e. Lamellae ossis frontis, quae conceptaculum cerebri a foraminibus oculorum
distinguunt.

f. f. Locus, ubi hae lamellae cum intermedio osse cribriformi cohaerent, multum
depressus. Inde illae versus latera adsurgunt, multas inaequalitates acutiusculas, mul-
tas depressiones, varia foramina habent, quae in foramina oculorum penetrant.

g. g. Os cribriforme insignis latitudinis, praesertim a parte posteriore, ubi cum
basi & vicino processu priore ossis multiformis cohaeret.

h. Crista galli.

i. Foramen coecum, inter dictam cristam galli, & aliam k. ex media interna
parte ossis frontis adsurgentem.

l. Pars prior baseos ossis multiformis, cum osse cribriformi nexa.

m. Pars posterior ejusdem baseos, cum osse occipitis cohaerens.

n. n. Processus priores ossis multiformis.

* *. Foramina pro nervis opticis.

o. o. Processus clinoidei anteriores.

p. p. Processus clinoidei posteriores.

q. Sella turcica.

r. Foramen, ad finum sphaenoïdalem penetrans.

s. Foramen pro secundo ramo quinti nervorum paris.

t. t. Foramina pro tertiis ramis ejusdem nervi.

v. v. Foramina, per quae penetrant arteriae carotides internae.

†. †. Processus laterales ossis multiformis.

w. w. Partes squamosae, multum excavatae, inaequales, tenuissimae.

x. x. Partes petrosae ossium temporum.

y. y. Foramina pro nervis auditoriis.

z. z. Fissurae, per quarum partes anteriores penetrant nervi octavi paris, per
posteriores autem sese evacuant sinus laterales durae matris.

α. α. Partes mammillares ossium temporum.

β. β. Partes ossium verticis, quae sese interferunt inter partes mammillares dictas,
& os occipitis.

γ. Osis occipitis pars, quae cum basi ossis multiformis nequitur.

δ. Foramen magnum.

ε. ε. Scrobes in osse occipitis, quibus accumbunt lobi cerebelli.

ζ. ζ. Similes scrobes supra cristam, cui processus laterales durae matris adhaerent, pro lobis posterioribus cerebri.

η. Eminentia, quae scrobes cerebelli distinguit.

θ. Similis, inter scrobes cerebri.

ι. Vestigium sinus lateralis dextri durae matris.

κ. Vestigium sinus lateralis sinistri.

λ. Vestigium sinus longitudinalis.

Fig. 4.

Pars superior ejusdem cranii, ab interiore.

a. Frontis os.

b. Crista in parte interiore hujus ossis, cum qua falciformis processus necitur.

c. Vestigium sinus longitudinalis, versus latus dextrum tendens.

d. d. Excavationes variae hoc in osse.

e. e. Foraminum nonnullorum species.

f. f. Verticis ossa, nulla sutura sagittali distincta, nisi parva admodum g. prope coronalem.

h. h. Coronalis futura.

i. Portio partis squamosae ossis temporis.

k. Os occipitis.

l. l. l. l. Loca varia, in quibus, absumpta lamella ossis interna; & diploë, vix quidquam de externa superest, adeo ut parvis foraminibus haec etiam hiet.

m. Pars suturae lambdiformis.

Vide Sect. IV. N. XV. pag. 134.

T A B U L A E X.

Fig. 1.

Cranium insignis magnitudinis hominis, staturae pusillae, ingenii tenuis & hebetis, a latere dextro exhibitum.

a. b. c. d. Os verticis.

e. Frontis os.

f. f. Os occipitis.

g. Condylus ossis occipitis pro articulatione cum atlante.

h. Pars squamosa ossis temporis.

i. Processus zygomatici, pro parte abrupti, portio.

k. Meatus auditorius magis, quam solet, compressus.

l. Sinus pro condylo maxillae inferioris.

m. Processus mammillaris.

n. Processus lateralis ossis multiformis.

o. La-

E X P L I C A T I O.

II

- o. Lamella exterior processus aliformis ossis multiformis.
- p. Os jugale.
- q. q. Maxilla superior.
- r. Processus nasalis ossis maxillaris superioris.

Fig. 2.

Cranium idem a parte posteriore.

- a. Os occipitis.
- b. b. Offa verticis, inter quae vix quidquam de futura sagittali conspicitur.
- c. c. c. Suturae lambdiformis levia vestigia.
- d. d. Processus mammillares ossium temporum.

T A B U L A E X I.

Fig. 1.

Cranium, Tabula praecedenti delineatum, ab anteriore. Licet ea imprimis ossa, quae conceptaculum cerebri componunt, insigniter sint expansa, ea vero, quae faciem constituunt, tantam non subierint mutationem, reliquis hujus cranii iconibus haec tamen addenda fuit, ut tanto melius in oculos incurrat insignis magnitudo subjecti ossis frontis, facile nunc comparanda cum hujus cranii, admodum magni, eodem osse.

De hoc autem cranio conferatur data descriptio ad Numerum XVI. Sectionis quartae, pag. 135. & XXX. Sectionis I. pag. 5.

Fig. 2.

Os frontis enormis magnitudinis ab anteriore delineatum.

- a. a. a. Ambitus hujus ossis semicircularis, qui suturae coronalis ope cohaesit cum ossibus verticis.
 - b. b. Loca, ad quae accedebant processus laterales ossis multiformis.
 - c. c. c. c. Supercilia.
 - d. d. Foramina, per quae transferunt nervi frontales, rami primi rami nervorum quinti paris.
 - e. e. Officula nasi, pro parte conspicua.
 - f. Septum ossis cribriformis.
 - g. g. Prominentes sinus frontales.
- Vide Sect. I. N. XXXI. pag. 5. Sect. IV. N. XVII. pag. 136.

T A B U L A E X I I.

Pars inferior ejusdem cranii, cujus os frontis Tabula XI. depingitur.

- a. b. c. d. e. f. Os occipitis.

C 2

a. Apex

T A B U L A R U M

- a. Apex ossis occipitis, qui se inter duo ossa verticis interfert.
- a. b. a. f. Latera hujus ossis, quae per futuram lambdiformem cum ossibus verticis conjunguntur.
- b. c. f. e. Partes, quae copulantur cum partibus mammillaribus & petrosi ossium temporum.
- d. Locus, ubi os occipitis confluit cum basi ossis multiformis.
- g. g. Diameter longior foraminis magni ossis occipitis.
- h. h. Diameter brevior foraminis magni.
- i. Crista, cui processus falciformis cerebri adhaeret.
- k. Crista, cui processus falciformis cerebelli adnectitur.
- l. Sinus lateralis dextri durae matris vestigium.
- m. m. Scrobes, quibus accumbunt lobi posteriores cerebri.
- n. n. Scrobes, in quibus lobi cerebelli collocari solent.
- o. o. Portiones ossium verticis.
- p. p. Partes mammillares ossium temporum.
- q. q. q. q. Partes ossium temporum petrosae.
- r. r. Partes squamosae ossium eorundem.
- s. s. Foramina, per quae se evacuabant sinus laterales durae matris, & transibant nervi octavi paris cum spinali recurrente.
- t. t. Foramina pro nervis auditoriis.
- u. Basis ossis multiformis sellam turcicam formans.
- v. v. v. Sinuum sphaenoïdalem partes, medio septo distinctae.
- x. x. Partes processuum lateralium ossis multiformis, quae cum osse frontis conjunguntur.
- y. y. Partes processuum lateralium ossis multiformis, quae foraminum oculorum partem lateralem externam formant.
- z. z. Foramina pro secundis ramis quinti nervorum paris.
- a. a. Foramina pro tertiis ramis quinti nervorum paris.
- β. β. Foramina pro vasis, ad duram matrem pertinentibus, quorum vestigia in parte squamosa ossium temporum, & processu laterali ossis multiformis cernuntur.
- γ. γ. Aperturae canalium, per quos arteriae carotides internae penetrant.
- δ. δ. Distantia inter summitates ossium squamosorum; quae constituit diametrum minorem capitis, & pollices octo cum dimidio aequat.
- Vide Sect. I. N. XXXI. pag. 5. Sect. IV. N. XVII. pag. 136.

T A B U L A E X I I I.

Fig. I.

Caput osseum virile, cujus ossa frontis, verticis, occipitis, squamosa, & cuneiformis laterales partes, quae in temporibus consistunt, fere digitum crassa, substantia

stantia ossea, fungosa quasi, rara, copiosissima, inter binas tabulas, per se satis tenues, reposita. Ad * levissimum sinus frontalis cernitur vestigium.

Partes interiores hujus cranii admodum leviter sunt indicatae, ut crassities & spongiosa natura ossium tanto melius in oculos incurrat.

Fig. 2.

Cranii, Figura primâ delineati, ossa verticis, sic secta, ut distantia inter externam internamque tabulam pateat, & simul degenerata his in ossibus diploë optime cernatur.

- a. a. Tabula interna, sive vitrea.
 - b. b. Tabula externa.
 - c. c. Media diploë, rara, spongiosa.
- Vide Sect. IV. N. XVIII. pag. 141.

Fig. 3.

Cranium, mirabiliter crassum, compactum, durum, forte, ponderosum, & mirè ubique a naturali specie recedens. Hoc tali modo delineatum est, ut & crassities mediorum ossium frontis, verticis, conspiciatur, & simul pateat, quomodo versus suturas, coronalem, sagittalem, lambdiformem, sensim iterum extenuata sint ossa.

Fig. 4.

Portio de osse verticis ejusdem cranii ablata.

- a. Lamella interna.
- b. Externa lamella.
- c. Media substantia ejusdem naturae, ac in praecedenti figura.

Fig. 5.

Ejusdem cranii pars superior ossis frontis.

- a. Lamella vitrea.
 - b. Lamella externa.
 - c. Media substantia, ut in Fig. 4., compacta admodum, durissima, eburnea.
- Conf. Sect. IV. N. XIX. pag. 141. & 142.

Fig. 6.

Pars sinistra ossis frontis, ex fungo durae matris quam maxime degenerati, a parte priore exhibita, sic ut orbitae interiora etiam conspiciantur.

- a. Pars ossis superior, quae synciput format.
- b. Latus externum.
- c. c. Supercilium, crassissimum, tuberculosum.
- d. d. Lamella, quae superiorem orbitae partem constituit, & hanc a conceptaculo cerebri distinguit.

T A B U L A R U M

- e. e. Eminentiae asperae, acutae, inaequales, quibus tota haec pars orbitae oppleta est.
 f. f. Externa superficies hujus ossis supra glabellam, maxime tumida, quasi fungosa.

Fig. 7.

Idem os sic delineatum, ut interior superficies pateat, & partes, quae in Fig. 6. versus inferiora diriguntur, superiora spectent.

- a. a. Lamella, quae superiorem orbitae partem constituit. Fig. 6. d. d.
 b. Supercilii Fig. 6. c. c. pars inferior.
 c. c. Latus externum. Fig. 6. b.
 d. d. Pars ossis frontis, quae versus os verticis tendit, cum eo per futuram coronalem connectenda, ferrae ope non longe ab illa futura divisa.
 e. e. e. Interior superficies hujus ossis, quae tota inaequabilis, exesa, cariosa quasi existit.

Fig. 8.

Idem os tali exhibitum ratione, ut crassities, quam medio loco habet, ubi finis frontalis adest, spectetur.

- a. Supercilium. Fig. 6. c. c. Fig. 7. b.
 b. Lamella, quae superiorem orbitae partem constituit. Fig. 6. d. d. Fig. 7. a. a.
 c. Sinus frontalis pars.
 d. Crassities insignis ossis mox supra finem.
 e. Crassities, ubi ad os verticis accedit.
 f. Superficies interna lamellae illius, quae cavum conceptaculi cerebri a foramine oculi distinguit, inaequalis, tuberculosa.

Fig. 9.

Fungus, ex dura matre enatus.

De his vide Sect. IV. Num. XX. pag. 142.

T A B U L A E XIV.

Fig. 1.

Ancylosis cranii & atlantis vera.

- a. a. Lamellae palatinae ossium maxillarium superiorum.
 b. b. Bases ossium palati, quae cum dictis lamellis palatum osseum perficiunt.
 c. c. Margo alveolaris ossium maxillarium superiorum, a naturali forma maxime recedentes, quia plurimi perierunt alveoli.
 d. d. Aperturae posteriores narium.
 e. Vomer.
 f. f. Lamellae exteriores processuum pterygoïdeorum ossis multiformis.

g. g.

E X P L I C A T I O.

- g. g. Ossa jugalia.
 - h. h. Processus zygomatici ossium temporum.
 - i. i. Processus eorundem ossium mamillares.
 - k. k. Processus eorundem ossium styloides.
 - l. l. Sinus pro articulo maxillae inferioris.
 - m. m. m. m. Os occipitis.
 - n. n. Atlas.
 - o. o. Arcus Atlantis anterior.
 - p. Sinus, ad quem accedit dens Epistrophei.
 - q. q. Arcus Atlantis posterior.
 - r. r. Processus transversi Atlantis.
 - s. s. Superficies articulares, cum quibus committitur Epistropheus.
 - t. t. Plenaria concretio articulationis dextrae.
 - u. u. Concretio articulationis sinistrae.
- Vide Sect. IV. N. XXII. pag. 144.

Fig. 2.

Ancylosis cranii & atlantis alia, eaque notabilior.

- a. Os occipitis, ubi cum basi ossis multiformis cohaeret.
- b. b. Ossa occipitis partes pone foramen magnum.
- c. c. Ossa temporum.
- d. d. Sinus pro articulo maxillae inferioris.
- e. e. Processus mamillares ossium temporum.
- f. f. Processus styloides eorundem ossium.
- g. g. Lamellae exteriores processuum pterygoideorum ossis multiformis.
- h. h. Lamellae eorundem processuum interiores.
- i. Vomer.
- k. k. Atlas.
- l. Arcus Atlantis anterior.
- m. Sinus, cum quo conjungitur dens Epistrophei.
- n. n. Arcus Atlantis posterior.
- o. Lamella ossea, ab arcu posteriore Atlantis in os occipitis tendens.
- p. p. Superficies, cum quibus committitur corpus Epistrophei.
- q. q. Processuum transversorum Atlantis partes posteriores.
- r. r. Excavationes in ossibus temporum, in quibus processus transversi Atlantis quasi reconduntur.
- s. Condylus ossis occipitis sinister.

Reliqua ex figura prima satis cognoscuntur, eadem itaque repetere, non necesse visum fuit.

Vide Sect. IV. N. XXIII. pag. 144.

Fig. 3.

Cranii & atlantis concretio per processus, ex osse occipitis in processus transversos Atlantis descendentes.

- a. a. Processus zygomatici ossium temporum.
 - b. b. Sinus, ad radices horum processuum pro articulatione maxillae inferioris.
 - c. c. Processus mammillares ossium temporum.
 - d. d. Processus eorundem ossium styloides.
 - e. e. Margo posterior foraminis magni.
 - f. Arcus anterior Atlantis.
 - g. Sinus, in parte interiore arcus anterioris Atlantis, cum quo dens Epistrophei cohaeret.
 - h. Arcus posterior Atlantis.
 - i. i. Superficies Atlantis, cum quibus corpus Epistrophei connectitur.
 - k. k. Processus transversus Atlantis foramine medio pertusus.
 - l. Processus, ex osse occipitis descendens in radicem posteriorem processus lateralis dextri Atlantis, & cum eo sic cohaerens, ut non nisi linea quaedam extrinsecus appareat.
 - m. Similis processus, in sinistro latere obvius, & cum processus transversus Atlantis radice posteriore, ut & cum apice confluens. Ad radicem hujus incisura quaedam conspicitur, quae in opposito latere non datur.
 - n. n. Foramina, per quae arteriae vertebrales sese inflectere debuerunt, ut foramen magnum ossis occipitis attingerent.
 - o. Parva exostosis, ex margine foraminis magni prodiens.
- Vide Sect. IV. N. XXIII. pag. 145.

Fig. 4.

Singularis confluxus ossis occipitis & atlantis.

- a. a. Ossa temporum.
- b. b. Processus zygomatici horum ossium.
- c. c. Processus eorundem mammillares.
- d. d. Partes petrosae ossium temporum.
- e. e. Foramina pro arteriis carotidibus.
- f. Pars ossis occipitis, quae cum basi ossis multiformis connectitur.
- g. Margo anterior foraminis magni ossis occipitis.
- h. h. Margo posterior ejusdem foraminis.
- i. Arcus prior Atlantis, in latere dextro sic cohaerens cum osse occipitis, ut distinctionis nota nulla appareat, in sinistro cohaerens quidem, sed sic, ut fovea satis profunda impressa videatur, quam in figura exprimere non licuit.
- k. Sinus, cui accumbit dens Epistrophei.

l. Ar-

l. Arcus posterioris Atlantis pars dextra, quae in marginem foraminis magni ossis occipitis evanescit.

m. Arcus posterioris Atlantis pars sinistra, quae admodum tenuis est, & cum dicto margine non cohaeret.

n. n. n. Superficies pro nexu cum Epistropheo, sinuatae, & longe alio modo factae, quam in statu naturali. Conferantur Tab. hujus Fig. 1. s. s. Fig. 2. p. p. Fig. 3. i. i.

o. Processus transversus Atlantis dexter, cum osse occipitis plane coalitus.

p. Processus transversus Atlantis sinistri radix posterior, quae sic reconditur in fovea, in osse occipitis invenienda, ut cum ea tamen non cohaereat.

q. Ejusdem processus radix anterior abrupta.

Vide Sect. IV. N. XXIV. pag. 146.

T A B U L A E X V.

Fig. 1.

Plenaria concretio cranii, omnium vertebrarum cervicis, duarumque superiorum dorsi: ab anteriore.

a. a. Offa jugalia.

b. b. Maxillaria superiora.

c. c. Sinus pro articulo maxillae inferioris.

d. d. Meatus auditorius.

e. e. Processus styloides.

f. f. Processus mamillares.

g. g. Margo posterior palati ossis.

h. Ossis occipitis ea pars, quae cum basi ossis multififormis conjungitur.

i. i. Partes posteriores & inferiores ossis occipitis.

k. k. Arcus anterior atlantis.

l. Tuberculum, in arcu anteriore atlantis, cui intrinsecus excavato accumbit dens Epistrophei.

m. Parva fissura, quae remansit inter atlantem, & marginem anteriorem foraminis magni.

n. n. Processus transversus atlantis, inter quos & corpus ejusdem vertebrae conspiciuntur foramina, quae vasa vertebralia transmittunt.

o. o. Corpus Epistrophei.

p. Dens ejusdem vertebrae, a cujus utroque latere apparet foramen quoddam.

q. q. Processus transversus hujus secundae vertebrae.

r. Corpus vertebrae tertiae.

s. s. Processus ejusdem vertebrae transversus, apice bifido instructi.

t. Corpus vertebrae quartae.

u. u. Processus transversus ejusdem.

v. Corpus vertebrae quintae.

- w. w. Processus hujus transversi.
- x. Corpus vertebrae sextae.
- y. y. Processus transversi hujus vertebrae.
- z. Corpus vertebrae septimae.
- a. a. Processus transversi ejus.
- β. Corpus vertebrae supremae dorfi.
- γ. γ. Processus hujus transversi.
- δ. Corpus vertebrae secundae dorfi.
- ε. ε. Processus transversi hujus vertebrae.
- ζ. Corporis vertebrae secundae dorfi superficies inferior, quae cohaesit cum superiore vertebrae tertiae.
- η. Processus spinosus hujus vertebrae.
- *. Hiatus inter secundam tertiamque colli vertebrae, ubi perit substantia cartilagineo-ligamentosa, quae corpora vertebrarumnectere solet. Similis hiatus inter tertiam & quartam, quartam, & quintam, &c. datur.
- 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. Confluxus plenarius corporis vertebrae secundae & tertiae colli a latere dicti hiatus *. Idem in subsequen-
tibus vertebrae omnibus locum habet.
- Inter corpora vertebrarum foramina etiam conspiciuntur, quibus exeunt nervi cervicales, dorsales; aliaeque in processibus transversis pro vasis vertebralibus.

Fig. 2.

Eadem ancylosis a parte posteriore. Hac ex figura obliquus cranii, respectu cervicis, situs egregie patet.

- a. a. Partes posteriores & inferiores ossis occipitis.
- b. b. Partes mammillares ossium temporum.
- c. c. Processus mammillares.
- d. d. Processus styloides.
- e. Margo posterior foraminis magni, aliquantum ab arcu posteriore atlantis distans, & cum eo non concretus.
- f. f. Arcus posterior atlantis.
- g. Tuberculum, quod atlanti loco processus spinosus est.
- h. h. Processus transversus atlantis.
- i. i. Confluxus & plenaria concretio condylorum ossis occipitis cum sinibus, in atlante inveniendis.
- k. k. Partes posteriores arcus epistrophei.
- l. Processus hujus vertebrae spinosus, apice bifidus.
- m. m. Concretio processuum articularium atlantis & epistrophei.
- n. n. Processuum transversorum apices.
- o. o. Partes posteriores arcus vertebrae tertiae.
- p. Processus spinosus.

E X P L I C A T I O.

- q. q. Processus transversi ejusdem vertebrae.
- r. r. Partes posteriores arcus vertebrae quartae.
- s. Processus spinosus.
- t. t. Processus transversi.
- u. u. Partes posteriores arcus vertebrae quintae.
- v. Processus spinosus.
- w. w. Processus transversi.
- x. x. Partes posteriores arcus vertebrae sextae.
- y. Processus spinosus.
- z. z. Processus transversi.
- α. α. Partes posteriores arcus vertebrae septimae.
- β. Processus spinosus.
- γ γ. Processus transversi.
- δ. δ. Partes posteriores arcus vertebrae primae dorsi.
- ε. Processus spinosus.
- ζ. ζ. Processus transversi.
- η. η. Partes posteriores arcus vertebrae secundae dorsi.
- θ. Processus spinosus.
- ι. ι. Processus transversi.
- κ. κ. Processus ejusdem vertebrae obliqui descendentes.
- λ. Corporis vertebrae secundae dorsi superficies inferior, quae cohaesit cum superiore vertebrae tertiae.
- 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. Processus articulares seu obliqui adscendentes & descendentes omnium vertebrarum, plenarie concreti. Fig. 3. N. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21.

Fig. 3.

Eadem ancylosis, a latere dextro visa.

- a. Os jugale.
- b. Offis hujus processus frontalis, seu superior.
- c. Ejusdem offis processus prior seu maxillaris. Inter hunc & praecedentem margo lunatus est, qui orbitae latus exterius constituit.
- d. Offis jugalis processus posterior, cum zygomatico offis temporis nexus.
- e. Os maxillare superius.
- f. Processus lateralis offis multiformis.
- g. Meatus auditorius.
- h. Sinus pro articulo maxillae inferioris.
- i. Pars mammillaris offis temporis.
- k. Processus mastoïdeus.
- l. Processus styloformis.

- m. Margo lateralis foraminis magni.
- n. Condylorum ossis occipitis cum atlante plenaria concretio.
- o. Similis nexus arcus anterioris atlantis cum osse occipitis.
- p. Pars lateralis atlantis.
- q. Processus lateralis dexter primae hujus vertebrae.
- r. Atlantis & Epistrophei ancylosis.
- s. Pars lateralis epistrophei.
- t. Ejusdem processus lateralis.
- u. v. Pars lateralis & processus vertebrae tertiae.
- w. x; y. z; α . β ; γ . δ ; ϵ . ξ ; η . θ ; Partes eadem vertebrae, quartae, quintae, sextae, septimae colli, primae & secundae dorfi.
- 1. Foramen inter vertebrae infimam colli & supremam dorfi.
- 2. Foramen simile inter primam & secundam dorfi.
- 3. 4. 5. 6. 7. Corpora septem vertebrarum colli.
- 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. Earundem processus spinosi.
- 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. Processus obliqui adscendentes & descendentes invicem concreti.
- A. Corpus vertebrae supremae dorfi.
- B. Corpus vertebrae secundae dorfi.
- C. Processus obliquus descendens seu articularis vertebrae secundae dorfi.
- D. E. Processus spinosi vertebrae primae & secundae dorfi.
- Vide Sect. IV. N. XXV. pag. 147.

Fig. 4.

- Plenaria concretio cranii, atlantis, & epistrophei, harumque vertebrarum dislocatio.
- a. a. Ora dextra posterior foraminis magni ossis occipitis.
 - b. Arcus posterioris atlantis latus dextrum, ab ora foraminis magni liberum.
 - c. Tuberculum, quod atlanti loco processus spinosi est, cohaerens cum osse occipitis.
 - d. Linea, os occipitis distinguens.
 - e. Pars ossea, cum arcu posteriore atlantis semicanalem formans pro arteria vertebrali dextra, quae ex processu transverso atlantis egressa retrorsum se inflectit, ut foramen magnum ossis occipitis attingat, & ingrediatur.
 - f. Pars lateralis sinistra arcus posterioris atlantis, cum ora foraminis magni sic concreta, ut tamen via pro arteria vertebrali libera maneat.
 - g. Apex processus transversus dextri atlantis.
 - h. Radix ipsius prior.
 - i. Radix posterior. Inter has radices foramen conspicitur medium.
 - k. Superficies atlantis, quae cum parte laterali dextra corporis epistrophei articulo mobili cohaerere solet, sed jam ab illa parte libera est, quoniam epistropheus sedem naturalem reliquit.

EXPLICATIO.

21

- l. l. Superficies inferior corporis epistrophei, crosa quasi, in latere sinistro excavata, in dextro in duas exostoses prominens.
 m. Processus spinosus epistrophei, dimidium pollicem a linea media ossis occipitis distans, & tantopere versus latus finistrum dislocatum, ut os occipitis ferme attingat.
 n. n. Processus transversi epistrophei.
 o. o. Foramina horum processuum, aliam directionem habentia.
 p. p. Processus articulares, cum quibus obliqui superiores tertiae vertebrae cohaeserunt.
 q. Latus dextrum epistrophei, ex processu transverso in spinosum excurrent.
 r. Latus simile finistrum.
 Vide dicta ad finem Num. XXV. Sect. IV. pag. 148.

TABULAE XVI.

Fig. 1.

- Cranium, cum quo maxilla in latere sinistro firmiter concrevit; a latere sinistro.
 a. a. Margo alveolaris maxillae superioris.
 b. Lunula in processu nasali ossis maxillaris superioris, quae foramen narium in latere sinistro terminat.
 c. Os jugale.
 d. Dens molaris, superiori maxillae inhaerens.
 e. Alius, ei vicinus.
 f. g. Dentes similes duo, maxillae inferiori infixi, & singulari ratione cum illis maxillae superioris nexi.
 h. Ultimus dens molaris ejusdem lateris.
 i. Exostosis e parte interiore & laterali dextra maxillae enata.
 k. k. Margo alveolaris lateris finistri maxillae inferioris.
 l. Mentum.
 m. Foramen, quo exit ramus tertius quinti nervorum paris.
 n. Mucro, in quem angulus maxillae definit.
 o. o. Condylus sinister cum sinu ossis temporis firmiter concretus.
 p. Processus coronoideus.
 q. Zygoma.
 r. Meatus auditorius.
 s. Processus mammillaris.
 t. Processus styliformis.

Fig. 2.

- Idem cranium a parte inferiore visum.
 a. a. Margo alveolaris maxillae superioris.
 b. c. Dentes molares quatuor, superiori & inferiori maxillae inhaerentes, singulari ratione invicem nexi.
 d. d. Zy-

- d. d. Zygoma unius alteriusque lateris.
- e. Condylus dexter maxillae inferioris a sinu ossis temporis plane liber.
- f. Processus coronoideus hujus lateris.
- g. Mentum.
- h. h. h. Condylus sinister cum sinu ossis temporis & vicinis partibus firmiter concretus.
- i. Exostosis, ex interiore parte menti enata.
- k. Similis major ex parte interna & laterali dextra proveniens.

Fig. 3.

Idem Cranium, a latere dextro.

- a. Sinus frontalis dexter multum prominens.
- b. Maxilla superior.
- c. Margo, in quo olim alveoli fuerunt.
- d. Dentes molares duo in superiore, totidemque in inferiore maxilla, singulari ratione sibi invicem occurrentes.
- e. Maxilla inferior.
- f. Apertura canalis, per quem ramus tertii rami quinti nervorum paris transit.
- g. Latus dextrum maxillae inferioris.
- h. Processus ipsius condyloideus.
- i. Processus coronoideus.
- k. Porus acusticus.
- l. Dens molaris ultimus.
- m. Processus mamillaris.

Fig. 4.

Cranium idem ab anteriore.

- a. a. Prominentes maxime sinus frontales.
- b. b. Lamellae ossis frontis, foramina oculorum a conceptaculo cerebri distinguentes, tenerrimae, & variis foraminibus pertusae.
- c. c. Maxilla superior versus latus sinistrum distorta.
- d. Margo maxillae superioris, in quo olim fuere alveoli, jam fere omnes deleti.
- e. e. e. Dentes molares superioris & inferioris maxillae, singulari ratione sibi invicem occurrentes.
- f. f. Maxilla inferior, multum sinistrorsum promota.
- g. Mentum. Linea, a mento sursum producta non in medias nares incurrit, sed in lunulam h., qua processus nasalis, de maxilla superiori adsurgens, narium aperturam anteriorem in latere sinistro terminat.
- i. Margo maxillae inferioris.
- k. k. Aperturae canalium, per quos rami tertii rami quinti nervorum paris transeunt.
- l. Ultimus dens molaris dexter.
- m. Latus dextrum maxillae, processu suo libere cum sinu ossis temporis commissum, licet magis versus anteriora dimotum.

- n. Latus finistrum maxillae
o. Pars ipsius inferior, multum extrorsum flexa.
p. p. Processus mammillares.
Conf. Sect. IV. N. XXVI. pag. 149.

T A B U L A E XVII.

Fig. 1.

Cranium hominis, qui ex notabili altitudine in latus dextrum capitis ceciderat, unde fissura suborta insignis, per varia ossa transiens.

- a. Pars inferior ossis verticis, ubi fissura incipit.
b. Locus, ad quem se in hoc osse fissura extendit, & unde antrorsum retrorsum-que alia, minus notabilis, progreditur, quae per futuram coronalem c. transiens descendit ad processum lateralem ossis multiformis d. d. ad basim cranii.
e. Fissura alia parum supra nexum processus zygomatici cum osse frontis, inde per partem lateralem cavi oculi sese extendens.
f. Nexus processus zygomatici ossis temporis cum osse jugali, parum solutus.

Fig. 2.

Pars inferior ejusdem cranii, sic exhibita, ut decursus fissurae per basim calvariae pateat.

- a. a. Ubi progreditur per processum lateralem ossis multiformis. Fig. 1. d. d.
b. b. Fissa pars baseos ossis multiformis, quae est ad radicem processus clinoidei anterioris dextri.
c. Eadem hic loci retrorsum sese extendit ad processum clinoideum posteriorem finistrum.
d. Pars lateralis sinistra partis anterioris ossis occipitis a vicino osse petroso per lapsum dimota.
e. Soluta futura, quae necit partem mammillarem ossis temporis finistri cum osse occipitis.

f. Fissura, quae per partem lateralem lamellae superioris orbitae se extendit retrorsum in processum priorem ossis multiformis. Fig. 1. e.

g. Fissura alia, quae inter foramina optica oblique dextrorsum & antrorsum ad os cribriforme procedit.

De forma foraminum, figura processuum clinoideorum anteriorum, defectu posteriorum, partibusque aliis, nonnulla hic possent notari, si hunc in finem figura haec esset exhibita; jam vero iis partibus litteras adscribere necesse non duxi.

Conf. Sect. IV. N. XXVII. pag. 150.

T A B U L A E XVIII.

Fig. 1.

Pars superior cranii hominis, qui in latus dextrum capitis ceciderat, ab exteriore.

- a. a. Os frontis.

F 2

b. Ver-

- b. Verticis os sinistrum.
- c. Os verticis dextrum.
- d. Sutura coronalis, quae hoc in loco admodum hiat, remotis ab invicem ossibus frontis & verticis.
- e. Fractura, a coronali futura, non longe supra squamosam sinistri ossis temporis partem f., ad distantiam duorum circiter pollicum retrorsum tendens g., sursumque h., sic ut pars hujus ab h. ad e. introrsum pressa sit, & portionis inferioris i. i. tota crassities compareat.
- k. Fractura, per os frontis progressa ad l. Inde ad suturam sagittalem m. sese extendens.
- n. o. A coronali futura oblique ad sagittalem decurrentes fissurae duae, quarum sinistra n. major tantum extrinsecus conspicitur; dextra o. ab interiore melius cernitur.

Fig. 2.

Eadem pars cranii ab interiore.

- a. a. Os frontis.
 - b. b. Partes superiores sinuum frontaliū, medio septo divisorum. In quoque sinu praeterea parvum aliud sepimentum adest.
 - c. Os Verticis dextrum.
 - d. Verticis os sinistrum.
 - e. e. e. Sutura sagittalis.
 - f. g. h. Fractura, in parte inferiore ossis verticis dextri, longe alio modo sese exhibens, quam ab exteriorē. Fig. 1. e. g. h.
 - i. i. k. k. Fissurae aliae, a coronali futura per verticis os dextrum procedentes, ab exteriorē non conspicuae.
 - l. m. n. o. Habitus fracturae ossis frontis. Fig. 1. l. m. Inter m. & n. de ea nil apparet.
 - p. q. Fissurae parvae, a coronali futura per os frontis sese extendentes, ab exteriorē non conspicuae.
 - r. r. Sutura coronalis, quae hoc in latere sinistro admodum hiat, remotis ab invicem ossibus frontis & verticis. Fig. 1. d.
 - s. Distantia magna inter partes ossis verticis sinistri diffractas. Verticis enim os sinistrum primum, soluta futura r. r., a frontis osse recessit, dein vero fractura per idem hoc os verticis transit, partesque sic solutae admodum hiant.
- Vide Sect. IV. N. XXVIII. pag. 150.

T A B U L A E XIX.

Fig. 1.

Pars superior cranii hominis, cui vulnus admodum notabile fuit inflatum, dein pro parte sanatum. A medio ossis frontis vulnus sese extendit dextrorsum deorsumque per magnam ossis verticis partem, adeo ut suturae coronalis vestigium hoc in latere nullum appareat. Margines vulneris crassi, inaequales, multum a se invicem sunt remo-

E X P L I C A T I O.

25

remoti, sic tamen ut a natura substantia granulosa, durissima, sit producta, quae maximam partem illos margines jungit, efficitque, ut ab exteriori profundus & inaequalis sulcus conspiciatur, in aliis vero locis majora, minora, adsint foramina.

Fig. 2.

Eadem pars cranii ab interiori. Tanta extensionis hic non videtur esse vulnus; granulosa autem substantia, quae multum introrsum prominet, longe melius cernitur.

De hoc Cranio vide Sect. IV. N. XXX. pag. 151.

Fig. 3. & 4.

Portio ossis frontis, cui vulnus olim fuit inflictum, duos cum dimidio pollices longum, sic sanatum, ut ab exteriori Fig. 3. sinus profundus remanserit, ab interiori Fig. 4. prominentia oblonga, inaequalis, conspiciatur.

Conf. Sect. IV. N. XXXI. pag. 151.

T A B U L A E XX.

Fig. 1.

Pars superior cranii, cui per inflictum vulnus pars de osse verticis remota est, sic tamen, ut, licet naturalem situm non recuperaverit, & parte sua posteriore a reliquo osse sit remota, praesente etiam hiato, tamen pro parte iterum concreverit.

Vide Sect. IV. N. XXXII. pag. 151.

Fig. 2.

Cranii feminae, cujus partes variae per cariem mire exesae sunt, pars inferior, ab interiori exhibita.

Ossis occipitis pars anterior, quae cum basi ossis multiformis necesse solet, sic carie exesa est, ut inter cariosum marginem & foramen magnum parva tantum distantia detur. Bases ossis multiformis pars posterior tota consumpta est, sic ut pateant sinus sphaenoidales, & lamella, in clinoides processus posteriores terminata, perierit tota. Capitelli vomeris magna pars etiam consumpta est. Ante foramen magnum hinc aliud datur, carie productum, sed admodum irregulare propter reliquias tenues ossium, illud in alia parva foramina dividentes.

Conf. Sect. IV. N. XXXIII. pag. 151.

T A B U L A E XXI.

Fig. 1.

Pars superior ejusdem cranii, quod Tab. XX. Fig. 2. delineatur, ab exteriori exhibita. In osse verticis dextro insigne foramen conspicitur, per cariem enatum, cujus fo-

raminis margines sunt admodum tenues, ex eo, quod caries non tantum de tabula externa, quam de interna & diploë consumserit.

Fig. 2.

Pars superior ejusdem cranii ab interiore delineata.

Sistitur idem illud foramen, cariosum, ab interiore, ut, quantum de interna lamella, & de diploë perierit, constet.

Vide Sect. IV. N. XXXIII. pag. 151.

Fig. 3. & 4.

Frusta duo ossium cranii, lue venerea maximam partem consumtorum.

Vide Sect. IV. N. XL. pag. 155.

T A B U L A E XXII.

Fig. 1.

Cranium hominis adulti, per lue veneream maxime cariosum. Frontis & verticis ossa praecipue diro hoc morbo sunt adfecta, pars etiam superior & lateralis dextra ossis occipitis. Tabula externa cum diploë non tantum laesa est, sed bene multis in locis vitrea etiam, sic ut foramina, licet non magna, dentur, ad conceptaculum cerebri penetrantia. Suturarum vix vestigia adsunt.

Vide Sect. IV. N. XXXVII. pag. 153.

Fig. 2.

Pars superior & anterior cranii hominis, viginti & septem annos nati, cui, cachectico, & a pueritia strumis laboranti, post immanes capitis dolores, abscessus magnitudine ovi super synciput sinistrum enatus est. Hoc aperto, cranium non tantum denudatum apparuit, sed in ipso foramen insigne visum. Licet ex lege artis omnia idonea remedia fuerint adhibita, & videretur sanari; tamen, diarrhaea suborta, tandem periit. In examine cranii ulcus, quod ad duram matrem penetraverat, videbatur quidem oppletum substantia, veluti carnea, ex dura matre & pericranio proveniente; sed tamen a latere sinistro suturae sagittalis foramen admodum amplum, irregulari margine cinctum, conspiciebatur, sese ad coronalem futuram extendens, & parum ultra sagittalem versus latus dextrum vergens.

Fig. 3.

Idem cranium a parte interiore. Non tantum hac in figura foramen, Fig. 2. ab exteriori delineatum, conspicitur, sed simul apparet, tabulam ossis internam, & versus posteriora & versus latus dextrum, esse arrosam.

Vide Sect. IV. N. XLIII. pag. 156.

Fig. 4.

Fig. 4.

Pars superior cranii militis, ex lue venerea cariosi. In osse verticis sinistro duo cernuntur foramina; prius prope futuram sagittalem, praeruptum, inaequale, & circulo, jamjam abscessuro, angustatum, alterum minus, magis versus latus sinistrum vergens, aequae praeruptum; hic sola interna lamella pro parte superesse videbatur,

Fig. 5.

Idem cranium ab interiore, eadem exhibens. Praecipue autem circumcirca foramen majus circulus partis osseae, abscedere conantis, conspicitur.

Conf. Sect. IV. N. XXXIX. pag. 154.

T A B U L A E XXIII.

Fig. 1.

Pars superior cranii hominis adulti, carie exesi. Pars maxima ossis frontis, & vicini ossis verticis sinistri periit, ac foramen, admodum amplum, enatum est, cujus margines inaequales, acuti, latitudinem ab anteriore notabilem habent, sic ut vitium hoc ab exteriori enatum sensim ad interiora videatur prorepisse.

Fig. 2.

Idem Cranium ab interiore. Vide Sect. IV. N. XXXIV. pag. 152.

Fig. 3.

Pars lateralis dextra & anterior cranii juvenis, paraplegia diu adfecto & ex tabe defuncto. Ulcere lato diu laboraverat eo loci, ubi frontis & verticis ossa committuntur, quod a tinea videbatur productum. Hac in figura ex decem erosionibus, quae in tabula exteriori cranii adsunt, quatuor, hac in parte obviae, delineantur. Mediam aream limbus cingit, velut corrugatus, & ferme radiatus a multiplici fibrarum ossiarum inter se implexarum ordine. Circa radiatum limbum plures sulci & foveolae conspiciuntur.

Fig. 4.

Interior facies ejusdem calvariae. Eadem conspiciuntur erosiones, similes radiati margines, sulcique inter radios vorticosae decurrentes. Areae mediae foraminulentae sunt, foraminaque & amplitudine & profunditate variant.

Vide Sect. IV. N. XLII. pag. 155.

Fig. 5. & 6.

Portiones de tabula externa cranii viri, scrophulosi, sponte separatae; ab exteriori & ab interiore exhibitae, descriptae Sect. IV. N. XLV. pag. 157.

Fig. 7.

Pars inferior & anterior basis cranii viri, qui epulide cancroſa laboraverat, qua oſſa etiam inſigniter ſunt vitiata.

- a. Palati pars dextra.
- b. b. Margines conſumtae lamellae palatinae & baſeos oſſis palati ſiniſtri.
- c. Inferior orbitae oſſeae margo.
- d. d. Os jugale.
- e. Locus, ubi hoc jungitur cum proceſſu zygomatico oſſis temporis.
- f. f. Margo exeſi oſſis maxillaris ſiniſtri.
- g. g. Vomer, cujus pars poſterior & inferior periit, ſic ut cavitas dextra naris etiam pateat.
- h. h. Oſſis ethmoidis apertae & conſumtae cellulae.
- i. Lamella oſſis frontis, quae partem ſuperiorem cavi oculi format, & hoc a conceptaculo cerebri diſtinguit.

Conf. Sect. IV. N. XLIX. pag. 159.

T A B U L A E XXIV.

Hac & tribus ſequentibus tabulis ſiſtitur cranium feminae, carie venerea, multis in locis eroſum, dum foramina, ab interiore parte maxime patentia, intrabant Fungi, ex dura matre enati, ut latius expoſui Sect. IV. N. XXXV. pag. 152. 153. & Sect. V. N. I. pag. 231. & 232.

Fig. 1.

Pars ſuperior hujus cranii, prout recens, ſeparatis ſolis integumentis, ſeſe exhibuit. Sublatum perioſteum eſt, ſi partem parvam, a coronali ſutura ſeſe retrorſum extendentem, excipias. Haec reliſta, ut pateat, quali modo ſeſe monſtraverint, ſub integumentis & Epicranio muſculo, tumores varii, diverſae magnitudinis, ichoroſo ſanguine diſtenti, & ſolum perioſteum attollentes. Separato perioſteo, ut in omni reliqua parte factum eſt, ichoroſa illa materies nuda, cum conſumta oſſea ſubſtantia mixta, conſpicitur.

Fig. 2.

Eadem pars ſuperior ejusdem cranii, delineata poſt praegreſſam macerationem. Nil de perioſteo amplius ſupereſt. Periit ichoroſa ſubſtantia, quae carioſis foraminibus inhaerebat; ipſa illa foramina itaque cernuntur, ſed, dictam ob rationem minora. Adparent leviores caries, in locis, in quibus tales adeſſe, ex prima figura concludere non licet, ſine dubio, quia non penitus conſumta, ſed foraminulenta tantum, externa oſſis lamella eſt.

T A-

TABULAE XXV.

Fig. 1.

Facta ejusdem cranii, Tab. XXIV. delineati, horizontali per ferram divisione, cernitur Dura Mater, ex qua multi procreverunt fungi.

In utroque latere haec membrana admodum inaequalis est; a latere dextro praecipue duo majores, alique minores, adsunt fungi, a latere sinistro quatuor majores confluentes quasi, & minores varii. Omnes, magis minusve ultra superficiem durae matris prominentes, osseae cranii substantiae adeo firmiter inhaerebant, ut absque adhibita majori, quam solet, vi, cranii pars superior a Dura matre separari non potuerit, qua vi lacerari etiam quodammodo fungi debuerunt.

Fig. 2.

Differt haec figura a praecedenti in eo, quod dura mater, in latere dextro, a processus falciformis parte anteriore usque ad partem posteriorem, juxta marginem osseum, sit dissecta & supra partem sinistram reclinata.

Vix notabilem subiisse mutationem internam superficiem durae matris, liquet, si excipiantur loca, ubi fungi majores haerent. Ab anteriore maximus omnium cernitur, qui insignem foveam substantiae cerebri impressit. Cerebrum autem, ut in aliis locis sanissimum apparebat, sic in hoc, praeter compressionem, vix aliam subiecit mutationem. Pia etiam mater in fundo hujus loci erat illaesa, integerrima.

TABULAE XXVI.

Fig. 1.

Basis cranii, cujus figurae aliae Tab. XXIV. & XXV. datae sunt, a parte interiore. Multa & hic cernuntur loca cariosa, alia, luci magis exposita, melius, alia in umbra constituta, minus in oculos incurrunt. Inter posteriora, quae non ita facile exprimi potuerunt, pertinet notabilis caries in processu laterali sinistro ossis multiformis, & vicina parte ossis frontis, quae & extrinsecus, ubi musculus temporalis accubuit, & intrinsecus in cranio videri potest. Pertinet huc etiam alia, in parte illa ossis verticis sinistri, quae & cum occipitis osse, & cum parte mammillari ossis temporis necitur. Reliqua cariosa loca in parte laterali ossis multiformis sinistra, quae arteriam spinosam transmittit; in eadem ejusdem ossis parte dextra, in osse frontis, occipitis, aliis, longe melius conspiciuntur.

Fig. 2.

Pars superior ejusdem cranii ab interiore. Octodecim notabiliora, alia minora, magis minusve profunda, foramina, erosiones cariosae, hic cernuntur, quibus omni-

bus fungosa inhaesit substantia, ex dura matre originem trahens. Multo majores haec erosiones sunt hac in parte, quam in exteriori, quum tabulae vitreae partes longe majores sunt absumentae, quam lamellae externae.

T A B U L A E XXVII.

Fig. 1.

Cranii ejusdem, Tab. XXIV. XXV. XXVI. depicti, basis a parte inferiore.

In diversis iterum partibus foramina cariosa conspiciuntur; praecipue in latere dextro ad radicem processus zygomatici. Maxima pars processus pterygoidei ossis multifor-
mis dextri lateris etiam periit. Caries eadem absument maximam partem ossis maxil-
laris, in sinus hujus ossis penetravit, & periit dens molaris ultimus. In latere dextro
adeft etiam foramen cariosum prope condylum pro nexu cum atlante. Alia adsunt
in latere sinistro.

Fig. 2.

Maxilla inferior ejusdem cranii, a parte interiore. Angulus dexter periit totus.
In utroque condylo principium mali cernitur. In latere sinistro foramen satis magnum
adeft cariosum, non multum distans ab eo loco, ubi extrinsecus ramus tertii rami
quinti nervorum paris exit.

Fig. 3. & 4.

Partes osseae separatae ab angulo dextro maxillae inferioris.

Fig. 5.

Atlas & Epistropheus ex eodem sceletto, cujus cranium praecedentibus figuris est
delineatum, ab anteriore. Partes laterales atlantis sunt cariosae; consumti apices fo-
raminum, per quae adscendunt vertebrales arteriae. Epistrophei pars magna anterior
cariosa est.

Fig. 6.

Epistropheus a parte posteriore. Arcus in latere sinistro foramine pertusus est.
Corpus ipsum a parte posteriore, qua respicit arcum, similiter carie adfectum.

Conf. Sect. IV. N. XXXV. pag. 152.

Fig. 7.

Os cariosum, quod de cranio puellae secessit ab exteriori.

Fig. 8.

Idem os ab interiore.

Fig. 9.

Fig. 9.

Fragmentum parvum ossis cariosi, quod de eodem cranio separatum est. Historiam morbi vide Sect. IV. N. XLVIII. pag. 157.

T A B U L A E XXVIII.

Fig. 1.

Pars cranii hominis adulti, cui ex lue Venerea maxillae superioris pars dextra, palatum, nares internae multum sunt passae.

- a. Pars lateralis sinistra palati ossi.
- b. b. Margo ipsius posterior, multum erofus.
- c. Capitellum vomeris; cujus ossis reliqua, eaque descendens, pars corrupta est, sic ut septum narium osseum ab inferiore nullum sit.
- d. Partis lateralis dextrae & sinistrae palati ossi nexus.
- e. e. e. Foramen magnum, dextra in parte; sed simul marginem alveolarem occupans.
- f. Foramen aliud, medio in palato.
- g. Tertium foramen, in margine alveolari, ad interiora narium etiam tendens.
- h. h. h. Officuli nasi dextri, vicini processus nasalis ossis maxillaris superioris, & lamellae palatinae ejusdem ossis margines exesi.

Vide Sect. IV. N. XXXVIII. pag. 154.

Fig. 2.

Pars inferior & anterior cranii pueri, qui ulcere in parte laterali dextra faciei laboraverat, carie partim destructa.

- a. a. a. Caries admodum notabilis, quae marginem alveolarem inter dentem molarem primum & quartum destruxit, & simul sese ad palatum extendit.
- b. Foramen in palato osseo, quod ad interiora narium penetrat.
- c. Caries, sinum pro condylo maxillae inferioris adficiens.

Fig. 3.

Ejusdem pueri maxilla inferior a latere sinistro & exteriore.

- a. a. a. Caries ab alveolo dentis canini ad radices maxillaris tertii.
- b. b. Ad angulum maxillae sese ferme extendens idem vitium.
- c. c. Defectus in margine inferiore, ubi sanata quodammodo caries est.

Fig. 4.

Eadem maxilla a parte laterali dextra.

- a. a. a. Apex rotundulus, in quem pars lateralis dextra maxillae desinit, reliqua parte omni absumta. Fig. 3. a. a. a.

- b. Foramen, quod per omnem substantiam penetrat.
- c. Pars alveoli dentis molaris primi.
- d. Pars interior lateris sinistri.
- e. e. Caries, quae angulum maxillae occupat. Fig. 3. b. b.

Fig. 5.

Eadem maxilla a posteriore & interiore.

- a. a. a. Omne, quod de parte laterali dextra superest, ab interiore totum cariosum.
 - b. Foramen idem, quod Fig. 4. b.
 - c. Processus, cui tendo temporalis musculi adhaesit. Lineis indicatae sunt partes consumtae.
 - d. Caries, quae angulum occupat. Fig. 3. b. b. Fig. 4. e. e.
 - e. Defectus in margine maxillae. Fig. 3. c. c.
- Conf. Sect. IV. N. LIV. pag. 160.

Fig. 6. & 7.

Pars superior & anterior cranii viri adulti, in qua cernuntur vestigia varia praegressae, jam vero sanatae, cariæ; ab exteriori & interiore.

Sect. IV. N. XXXVI. pag. 153.

T A B U L A E XXIX.

Fig. 1.

Os frontis, verticis dextrum, & multiforme ex infante octo annorum, tam firmiter invicem concreta, ut unam massam, non solubilem, sistant. Deleta est suturae coronalis pars dextra. Cum frontis verticisque osse processus lateralis ossis multiformis sic concrevit, ut & hujus nexus vestigium nullum appareat.

- a. Os frontis.
- b. Verticis os.
- c. Pars hujus ossis, quae concurrit ad formandam futuram lambdiformem.
- d. Qua parte cohaesit cum parte mammillari ossis temporis.
- e. Qua cum parte ejusdem ossis squamosa.
- f. Processus lateralis ossis multiformis.
- g. Ejusdem ossis processus pterygoideus.
- h. Pars hujus ossis, quae sese inter partem squamosam & petrosam ossis temporis interfert.
- i. Pars posterior baseos ossis multiformis.
- k. Lamella ipsius, quae sellam turcicam a parte posteriore terminat.
- l. Pars processus lateralis ossis multiformis, & ossis frontis, m. quae cum zygomate cohaeserunt.
- n. Pars superior orbitae.

o. La-

- o. Lamella ossis frontis, quae cavum oculi a conceptaculo cerebri distinguit.
p. Superficies hujus ossis, hoc in loco admodum porosa & foraminulenta.

Fig. 2.

Eadem ossa a parte posteriore, & interiore.

- a. Os frontis ab interiore.
b. Locus, olim per os cribriforme oppletus.
c. Processus lateralis ossis multiformis.
d. Ejusdem ossis processus prior, qui cum lamella ossis frontis, quae cavum oculi a conceptaculo cerebri distinguit, penitus confluit.
e. Pars processus lateralis multiformis, quae inter partem squamosam & petrosam ossis temporis sese interfert.
f. Lamellae, exterioris & interioris processus pterygoidei, fines.
g. Lamella, quae ex basi multiformis ossis enata sellam turcicam a parte posteriore terminat.
h. Verticis os.
i. Superficies hujus ossis hoc in loco admodum porosa, foraminulenta.
Vide Sect. IV. N. L. pag. 159.

Fig. 3.

Os frontis infantis junioris, carie venerea adfectum.

- a. a. Loca duo, ubi hujus ossis tota substantia intumuit, spongiosior reddita est, & extrinsecus innumera foramina minora conspiciuntur.
b. Similis degeneratio in glabella. Haec a foramine c., per quod transit nervus frontalis sinister, sese sursum dextrorsumque extendit.
d. d. Lamellae, quae cava oculorum a conceptaculo cerebri distinguunt, quartam ferme partem pollicis rhenolandici crassae, versus cava oculorum prominentes, substantiam, vel ad visum molliorem, e. e. exhibent.

Fig. 4.

Idem os frontis totum ab exteriori, in quo loca morbosa Fig. 3. a. a. b. optime cernuntur.

Fig. 5.

Ejusdem cranii os verticis sinistrum, ab exteriori. A sutura coronali juxta sagittalem ad & juxta lambdiformem hoc os simili modo ac os frontis vitiatum est, abiitque in substantiam crassam, spongiosam, foraminulentam.

Natura ulcusculorum, quae totum caput faciemque deturpabant, luem veneream congenitam hoc in casu fuisse incusandam, docere videbatur.

Conf. Sect. IV. N. Ll. pag. 159.

T A B U L A E XXX. XXXI. XXXII. & XXXIII.

Sistunt hae quatuor Tabulae singularem degenerationem partium mollium faciëi, sed praecipue ossium, quae eam componunt, per morbum, in sinu maxillari haerentem, cujus vi ossa sensim extenuata, a se invicem remota, sunt, & maximam partem sic destructa, ut vix quicquam de illis supersit, quemadmodum latius exposui Sect. IV. N. LV. pag. 161.

Tabulae XXX. Fig. 1. difformem hancce faciem ab anteriore delineavi; Fig. 2. mutationes ossium, quas cranium, ab anteriore visum, exhibet. Tabulae XXXI. Fig. 1. & 2. lateralem earundem partem adspectum ob oculos posui; at, cum non facile omnibus ossibus his in figuris litterae apponi potuerunt, in Tabula XXXII. lineares figuras easdem, quae Tab. XXX. Fig. 2. & XXXI. Fig. 2. fuere datae, addidi, & hisce litteras adscripsi.

Tabulae itaque XXXII. Fig. 1. quae est Tab. XXX. Fig. 2. designatur.

- a. Os frontis.
- b. b. Supercilia.
- c. Pars processus nasalis ossis maxillaris superioris dextri.
- d. Officulum nasi dextrum.
- e. Sinistrum officulum nasi.
- f. Processus nasalis ossis maxillaris superioris sinistri.
- g. Apertura sinus frontalis dextri.
- h. Lamella media ossea ossis cribriformis.
- i. i. i. Ossis frontis lamellae, quae cava oculorum a conceptaculo cerebri distinguunt.
- k. Os jugale dextrum.
- l. l. Jugale sinistrum.
- m. Processus lateralis ossis multiformis ea pars, quae concurrit ad formandum cavum oculi.
- n. Reliquiae processus aliformis sinistri.
- o. Processus styloformis.
- p. Ossis petrosi sinistri pars.
- q. Dextri ossis petrosi portio.
- r. Os occipitis, qua marginem anteriorem foraminis magni format.
- s. s. Condyli ossis occipitis.
- t. Foramen magnum.
- u. u. u. u. Degenerati ossis maxillaris superioris dextri partes variae.
- v. v. Foramina in sinum hujus ossis penetrantia.
- w. Unicus, qui supererat, dens molaris, isque ultimus.
- x. x. Condyli maxillae inferioris.
- y. y. Processus ejus anteriores.
- z. Maxilla inferior.
- a. a. Pars ejus, per tumorem multum antrorsum promota.

β. Foramen magnum, destructo osse multiformi productum.

Figura 2. hujus tabulae XXXII. quae est Tab. XXXI. Fig. 2. idem cranium a latere exhibet.

- a. a. Margines superciliarum.
- b. Pars processus nasalis ossis maxillaris superioris.
- c. Officulum nasi dextrum.
- d. Sinistrum officulum nasi.
- e. e. Lamella media ossis cribriformis.
- f. Ejusdem ossis partes laterales dextrae.
- g. Apertura sinus frontalis.
- h. Apertura, destructo osse multiformi, vicinisque partibus, enata.
- i. Os jugale dextrum.
- k. k. Sinistri ossis jugalis partes superstites.
- l. Pars posterior integra ossis maxillaris superioris.
- m. Dens postremus molaris, ei infixus.
- n. n. n. n. Partes variae ossis maxillaris superioris.
- o. o. Aperturae, in sinum hujus ossis penetrantes.
- p. Processus zygomaticus ossis temporis dextri.
- q. Idem sinistri lateris.
- r. r. r. Maxilla inferior.
- s. Pars ipsius sinistra, per tumorem insigniter antrorsum promota. Mutatio, quam basis cranii subiit, ex figuris hactenus datis facile intelligi non potest, superaddenda ergo fuit Tab. XXXIII., cujus explicationem nunc subjungo.
- a. a. Partes ossis frontis, quae foramina oculorum a conceptaculo cerebri distinguunt.
- b. b. Lamella media ossis cribriformis.
- c. c. Partes hujus laterales dextrae.
- d. Processus nasalis ossis maxillaris superioris sinistri.
- e. Officulum nasi sinistrum.
- f. Idem officulum dextri lateris.
- g. Processus nasalis ossis maxillaris superioris dextri.
- h. Pars ossis jugalis dextri, quae cum processu zygomatico ossis temporis necitur.
- i. i. Partes reliquae ossis jugalis sinistri.
- k. Dens molaris ultimus dexter.
- l. l. l. l. Reliquiae ossis maxillaris superioris dextri.
- m. Hiatus inter ossa relictus, ubi antea fuit sinus maxillaris.
- n. n. Superstites partes processuum lateralium ossis multiformis.
- o. o. Partes petrosae ossium temporum.
- p. Processus aliformis sinister.
- q. q. Processus styloides.
- r. Foramen pro tertio ramo quinti nervorum paris.
- s. s. Foramina pro vasis, in ultimis processuum lateralium ossis multiformis finibus.

- t. t. Foramina, per quae penetrant arteriae carotides internae.
 u. u. Foramina, quibus adhaerent venae jugulares internae.
 v. Osis occipitis pars, marginem anteriorem foraminis magni constituens.
 w. w. Condyli hujus osis, cum atlante olim nexi.
 x. Foramen magnum.
 y. Hiatus notabilis, destructis variis osibus, earumve partibus, productum.

T A B U L A E XXXIV.

Fig. 1.

Cranium infantis, qui, difficillimo partu in lucem emissus, quartam tantum attingit aetatis hebdomadem. Hoc, pelvi maxime incuneatum, sensim magnitudine auctum, osibus, quibus appressum erat, sese accommodavit, & hac de causa depressiorem in osse verticis notabilem habet.

a. a. Depressio admodum profunda in osse verticis dextro, a futura lambdiformi ad medium hocce os & ultra sese extendens, duos pollices longa, totidem alta, circumcirca, praecipue ab inferiore, rotundulo margine cincta.

b. b. Plaga, sesquipollicem longa, ad fontanellam c. sese ferme extendens, rubicundo colore a reliquo osse distincta. Videtur hic loci fuisse hiatus, quem natura per osseam substantiam rursus opplevit. Haec etiam substantia reliquo osse magis depressa est, & inaequales partes osseas intermixtas habet.

Fig. 2.

Idem cranium a parte interiore. Prominens introrsum, ab exteriori in Fig. 1. ad litteras a. a. a. conspicienda, compressio sic optime cernitur: reliqua vero plaga Fig. 1. b. b., dum cuncta ossa dura matre tecta sunt, non comparet.

Conf. Sect. IV. N. LIX. pag. 163.

Fig. 3.

Pars superior cranii infantis mortui in lucem emissi. Os verticis dextrum & frontis pars vicina similem ex eadem causa subierunt depressiorem, quae pollicem duasque lineas profunda est.

- a. a. a. Depressio, partim ex osse verticis partim ex osse frontis facta.
 b. b. Suturae coronalis pars dextra per fundum ferme depressionis sese extendens.
 c. Fissura, quae rursus coalita est.
 d. Alia fissura, eaque major, cujus partes per periosteum tantum videntur cohaerere.

Fig. 4.

Eadem pars cranii, ab interiore exhibita, ut prominentia notabilis, per quam sutura coronalis decurrit, conspiciatur.

Fig. 5.

Fig. 5.

Eadem cranii pars, sic exhibita, ut exactius pateat, quantopere introrsum pressa sint dicta ossa. Conf. Sect. IV. N. LX. pag. 163.

Fig. 6.

Cranium foetus immaturi, vario modo morbofi, ob compressionem in utero materno male conformatum, visum a latere dextro. Compressum hoc cranium in ossibus frontis, verticis, parte squamosa ossis temporis, varios ossificationis monstrat defectus, & foramina, solâ membranâ clausa. Extendunt sese ossa verticis retrorsum deorsumque tantopere, ut ossis occipitis pars superior a foramine magno retrorsum multum procurrat, & apex tantum ipsius, vix duas lineas longus, parum inflexus, a parte posteriore conspiciatur.

Fig. 7.

Idem cranium ab inferiore, ut ossis occipitis situs ac conformatio tanto melius pateant. Vide Sect. IV. N. LXVI. pag. 164. & Observat. Anat. Pathologic. Lib. 3. cap. 1.

T A B U L A E XXXV.

Fig. 1.

Cranium infantis, qui labio leporino composito laboravit, ab inferiore exhibitum. Data ad N. LXIII. Sect. IV. pag. 163. descriptio, collata cum hac figura, abunde indicabit mutationes omnes, quae hic obtigerunt.

Conf. Observat. Anatom. Pathologic. Lib. 4. cap. 3. tab. 7.

Fig. 2. 3. 4. & 5.

Vario adpectu a superiore, ab inferiore, ab anteriore, & a latere dextro sistitur cranium infantis, ita dicti acephali, cujus descriptionem exactissimam dedi in Anatome infantis cerebro destituti. Conf. Sect. IV. N. LXV. pag. 164.

In gratiam eorum, quibus dicta anatome ad manus non est, breviter indicasse sufficiat, quae in quaque figura exhibentur

Fig. 2.

Figura secunda in quoque latere & a priori supra oculorum cava exhibet marginem, quo os frontis definit, lamellas, quae oculorum cava a conceptaculo cerebri distinguunt, inter quas vix quicquam de cribriformi delitescit. Adfurgit multum basis ossis multiformis, cujus processus priores insolitum occupare videntur locum. A quoque latere hujus basis cavitas est, quae omne, quod de cerebro degenerato supererat, recondiderat, facta praecipue ex processibus lateralibus ossis multiformis, ibique con-

spiciuntur foramina pro ramis secundis & tertiis quinti nervorum paris, & pro vasis. Pone basin multiformis cartilago est, cujus ope pars anterior ossis occipitis cum hac basi conjungitur. Partes petrosae ossium temporum, quae descendunt, & versus anteriora decurrunt in bene conformato cranio, multum adsurgunt, & in parte, nunc superiore, conspicitur foramen, quod intravit septimum nervorum par. Inter illud foramen, atque supra nominata, aliud est, maxime contractum, per quod arteria carotis adscendere debuit. Cum partibus posterioribus horum ossium petrosorum cohaerent, multum a se invicem remotae, partes laterales ossis occipitis, & in ipsis illis ossibus diverticulum adest, valde excavatum, unde vena jugularis interna sanguinem accipit. Laterales cranii partes constitui ab osse occipitis, hac ex figura patet, confirmatque occipitis ossis portionem superiorem ad foramen magnum esse divisam, alteram partem dextrorsum, alteram sinistrorsum, secesisse, & cum reliquis partium squamarum ossium temporum atque frontis cohaerere. In his etiam partibus adsunt fissurae, quae in maxima ossis occipitis parte in foetu semper adesse solent. Recedunt praeterea multum ab invicem partes laterales ossis occipitis, & hinc non nisi margo anterior foraminis magni superest, cui dens epistrophei accubuit. Partes omnes dictae melius in dextro, quam in sinistro, latere apparent, quoniam in sinistro relicta membrana est, quae partes omnes integebat.

Ad faciem si attendimus, frontis ossis portiones duae, media linea distinctae, inter oculorum cava sese multum extendunt, & cum nasi ossiculis conjunguntur. In oculorum cavis, quae ea componunt, ossa optime distinguuntur.

Fig. 3.

Idem cranium ab inferiore. Pone palatum osseum duae narium cavitates, medio vomere separatae, apparent; ab horum lateribus processus pterygoidei ossis multiformis, ossium temporum annuli, tympani membranas continentes, partes mammillares ossium temporum, a lateribus foramina, inter partes laterales ossis occipitis, multum remotas, atque illas ejusdem ossis portiones, in quas secescit apex, ut & inter partes petrosas ossium temporum. Ossa petrosa inter se magnum relinquunt hiatus, seu sulcum, exinde enatum, quod pars anterior ossis occipitis, quae se inter dicta ossa interfert, & cum basi multiformis conjungitur, multum sursum est protusa, & illae ossium petrosorum partes, quae cum dicto ossiculo cohaerent, pariter adscendunt, depressis partibus lateralibus. Loco condylorum, in partibus lateralibus ossis occipitis semper praesentium, pro nexu cum atlante, duae satis aequales, parum excavatae, sunt superficies, cum quibus prima vertebra Fig. 6. committitur.

Fig. 4.

Idem cranium ab anteriore. Maxilla inferior, solito majorem longitudinem, altitudinem, crassitiem habens, sic est in lateribus compressa, ut latera haec ab anteriore vix dimidium pollicem distent, a posteriore, quia ibi haec ossa magis introrsum prominent, distan-

distantia etiam non adeo magna fit. Unicum os totam constituit maxillam, linea tantummodo conspicitur, quae nexum duarum partium, interventu cartilaginum, indicare videtur, sed ad parvam tantum a margine alveolari distantiam levis fissura est, reliqua pars penitus concreta eminentem & acutiusculam lineam format. Maxillae superioris ossa a sustentaculis ossium jugalium insigniter versus anteriora sunt promota, unde forma faciēi ab humana multum differt. Jugalia ossa nimium descendunt. Foveae oculorum minus sunt excavatae, & ossa omnia, quae eas componunt, a statu naturali alienam figuram monstrant. Vertices ossium maxillarium latera constituunt interna. Singulari ratione partibus suis inferioribus versus foramina oculorum, superioribus versus nares sunt promota ossa plana, cum dictis ossium maxillarium verticibus nexa. Inferiores foraminum oculorum partes constituunt sola ferme ossa jugalia, multum excavata, & versus latera deorsum promota. Latera externa pro parte formant ossa jugalia, pro parte os frontis, illae enim processuum lateralium ossis multiformis portiones, quae latera dictorum foraminum caeterum perficiunt, magis versus partem superiorem sunt dimotae. Reliquas superiores partes lamellae illae ossis frontis formant, quae semper oculorum foramina a conceptaculo cerebri distinguunt, sed hoc in capite vix duas octavas pollicis partes latae sunt. Foramen in quoque cavo oculi non nisi unicum est, confluerunt enim tria, quae adesse debuissent, quod optimum transmittit, lacerum, & quod versus tempus tendit. A capite versus latera duae quasi alae secedunt, factae ex partibus squamosis ossium temporum, admodum parvis, & portionibus ossis occipitis, in quas apex hujus ossis divisus est, quae partes in Fig. 5. melius apparent.

Fig. 5.

Idem cranium, a parte laterali dextra. Conspiciuntur hoc in situ partes variae, os frontis, planum, vertex ossis maxillaris superioris, os unguis, processus nasalis ossis maxillaris superioris, ejusdem ossis corpus, maxillam superiorem stricte dictam constituens, & alveolarem marginem formans, introitus narium, os jugale, processus zygomaticus ossis temporis, ejusdem ossis reliqua pars squamosa, pars apicis ossis occipitis. Apparent praeterea ossa omnia, quae posteriorem hujus cranii partem constituunt, pars lateralis ossis occipitis, pars petrosa ossis temporis, processus lateralis ossis multiformis, ejusdem ossis basis, lamella ossis frontis, superiorem cavi oculi partem constituens, & ejusdem ossis margo, qui supercilium format. Sed hae partes omnes in Fig. 2. melius distinguuntur.

Fig. 6.

Atlas a parte superiore. Partes ipsius laterales osseae superficies monstrant duas, parum prominulas, quae planitiebus, in partibus lateralibus ossis occipitis, Fig. 3. depictis, sese accommodarunt.

Fig. 7.

Atlas a parte inferiore. Duo hic adsunt sinus pro nexu cum partibus lateralibus epistrophei. Arcus posterior & hic & in Fig. 6. deest. Partes laterales osseae multum ab invicem recesserunt, & desinunt in mucronem tuberculatum.

Fig. 8. & 9.

Sex subsequentes colli vertebrae a posteriore, & a latere. Partes laterales epistrophei multum a se invicem remotae sunt, depressae praeterea, sic ut ultra subsequentis vertebrae partes laterales descendant, in apicem obtusum terminatae. Tertiae & quartae vertebrae partes laterales tenuiores, pro parte secundâ tectae, cartilaginis ope a parte posteriore cohaerent. Quartae & quintae apices magis adscendunt. Sexta atque septima sunt naturales.

T A B U L A E XXXVI.

Vertebrae dorsales plurimae ex sceleto hominis, qui Scoliosi notabili laboravit, eunt in finem a superiore & inferiore parte exhibitae, ut mutationes, quas subierunt processus articulares, seu obliqui adscendentes & descendentes, cerni commode queant, & praeterea pateant degenerationes, quas tali in casu in processibus transversis, dum hi costarum nexui inserviunt, observare solemus.

Fig. 1.

Vertebra dorfi prima ab inferiore.

- a. Processus obliquus inferior, sinister, naturali forma gaudens.
- b. Idem processus dexter, multum degenerans, & duabus gaudens superficiebus, quarum altera interior c., altera inferior d.

Fig. 2.

Vertebra dorfi secunda a superiore.

- a. Processus obliquus adscendens, sinister, qui se ad a. Fig. 1. accommodavit, & vix a forma naturali recedit.
- b. Similis processus dexter. Hic pariter duabus superficiebus gaudet, ut b. Fig. 1. quarum altera c. sursum tendit, & cohaesit cum c. Fig. 1.; altera d. retrorsum, ad processum transversum, & articulata fuit cum d. Fig. 1.

Fig. 3.

Vertebra dorfi secunda ab inferiore.

- a. Processus obliquus descendens sinister iterum vix mutatus.
- b. Dexter vero duas superficies habet, alteram c. oblongam, ab inferiore & laterali parte conspiciendam, sese a processu transverso ad spinosum extendentem; alteram d., ut in opposito latere ab interiore conspicuam, & versus anteriora directam.

Fig. 4.

Fig. 4.

Vertebra dorfi tertia a superiore.

Processus articulares ferme eodem modo sese habent, ut in parte superiore secundae Fig. 2., & sese perfecte accommodarunt ad obliquos descendentes vertebrae secundae. Fig. 3. a. b. Hujus vertebrae processus obliqui descendentes concreti sunt cum obliquis adscendentibus vertebrae quartae, hinc neque tertia haec vertebra ab inferiore, neque quarta a superiore, delineari potuit.

Fig. 5.

Vertebra quarta dorfi ab inferiore.

Vix conspicitur ad a. processus obliquus sinister. Multo autem major est, & insolitam, admodum irregularem, formam habet obliquus dexter b. Cernitur ad c. pars ea sinus, cum quo capitulum costae quintae fuit articulatam, qui sinus a forma naturali etiam multum recedit.

Fig. 6.

Vertebra quinta dorfi a superiore.

- a. Processus obliquus adscendens sinister.
- b. Idem processus dextri lateris.
- c. Degeneratus sinus, cum quo capitulum costae quintae fuit nexum.
- d. Similis sinus, ab inferiore superficie corporis hujus vertebrae sursum sese extendens, & praecedentem ferme attingens, pro nexu capitis costae sextae.
- e. Sinus in parte laterali dextra, eaque superiore, cum quo capitulum costae quintae cohaesit.

Fig. 7.

Eadem vertebra quinta ab inferiore.

- a. Processus obliquus descendens sinister.
- b. Dexter multo major.
- c. Superficies d. Fig. 6. pro nexu capitis costae sextae.

Fig. 8.

Vertebra sexta dorfi a superiore.

- a. Processus obliquus adscendens sinister.
- b. Dexter processus, qui iterum a forma solita multum recedit.
- c. Pars arcus inter corpus & processum transversum multo tenuior, quam in latere opposito.

Fig. 9.

Eadem vertebra sexta ab inferiore.

Processus articulares a. & b. non adeo multum mutati sunt. Dexter tamen b. majorem superficiem habet, quam sinister a. Ad c. cernitur superficies, cum qua caput costae sextae cohaesit.

Fig. 10.

Vertebra dorfi septima a superiore.

Superficies corporis in latus sinistrum est inclinata; tenuior hinc arcus in eodem latere. Superficies processuum articularium a. b. ad similes a. & b. Fig. 9. sese accommodant. Haec iterum vertebra in latere sinistro firmiter concreta est cum octava; octava cum nona; haec cum decima. Septimae ergo superficies inferior, octava & nona plane non, & decimae pars inferior tantum potuit delineari.

Fig. 11.

Vertebra decima ab inferiore.

a. Processus obliquus descendens dexter, vix mutatus. In vertebribus jam delineatis processus articulares sinistri erant ferme naturales; in sequentibus vero, dum curvatura in parte inferiore spinae alia est, dextri processus articulares non adeo mutati sunt, quam sinistri.

b. Processus obliquus descendens sinister multum a naturali forma recedens.

Fig. 12.

Vertebra undecima a parte superiore.

In hac rursus talem mutationem subiit processus articularis sinister a., quum perfecte se accommodet ad obliquum descendentem b. vertebrae decimae Fig. 11. Dexter processus articularis vix mutatus est.

Fig. 13.

Eadem vertebra undecima ab inferiore.

Mutatus maximopere processus obliquus inferior sinister, mutatus quidem dexter, sed non adeo multum.

Fig. 14.

Vertebra dorfi duodecima a superiore.

Maxima mutatio, quam subierunt processus articulares, in latere sinistro quaerenda, & hi cum transversis singulari ratione confusi.

Fig. 15.

Eadem vertebra duodecima ab inferiore.

Obliquus descendens sinister a. longior, quam dexter b., aliamque superficiem articulare habet. Processus transversi c. c. etiam degenerarunt.

T A-

TABULAE XXXVII.

Quatuor priores Figurae sistunt vertebrae duas lumborum supremas ejusdem spinæ, cujus dorsales in tabula præcedenti sunt delineatae.

Fig. 1.

Vertebra lumborum suprema a parte superiore.

- a. Processus obliquus adscendens dexter.
- b. Idem sinistri lateris, parum mutatus.
- c. c. Tubercula, quae his vertebrae præter processus transversos d. d. in lateribus adstant.

Fig. 2.

Eadem vertebra lumborum suprema ab inferiore.

- a. b. Processus obliqui descendentes.
- c. c. Tubercula c. c. Fig. 1.
- d. d. Processus transversi.

Fig. 3.

Vertebra lumborum secunda a dorso, a superiore.

- a. b. Processus articulares.
- c. c. Tubercula, qualia adstant etiam primæ seu supremæ lumborum vertebrae,
- c. c. Fig. 1. & 2.
- d. d. Processus transversi.

Fig. 4.

Eadem vertebra ab inferiore.

- a. b. Processus obliqui descendentes.
- c. c. Tubercula. Fig. 1. 2. 3. c. c.
- d. d. Processus transversi.

Fig. 5.

Vertebrae omnes dorsales, superiores duae lumborum, quarum, ferme omnium, processus articulares degenerati, præcedenti & hac tabula, delineati sunt, sic compositae, ut qualem in vivente homine curvaturam formaverint, constet.

1. — 12. Vertebrae omnes dorsales.

13. — 14. Vertebrae duae supremæ lumborum.

a. a. — o. o. Harum omnium vertebrarum processus transversi uniti alteriusque lateris. Figuram suam mutarunt præcipue d. e. f. g. h. i. tum in uno, tum in altero, latere, cum, propter spinæ incurvationem, costarum sedes, nexus, forma etiam mutari debuerit, & superficies illae, quae pro nexu costarum in illis processibus dantur, aliam formam etiam acceperint.

p. p. Processus obliqui descendentes vertebrae infimae dorfi, mobili articulo nexi cum adscendentibus supremae lumborum.

q. q. Similis nexus obliquorum inferiorum vertebrae supremae lumborum & superiorum subsequenteris.

Fig. 6.

Eaedem vertebrae a parte posteriore.

i. — 12. Vertebrarum dorsalium omnium arcus, quorum quisque in processum spinosum terminatur.

13. 14. Arcus vertebrarum duarum superiorum lumborum.

a. a. — o. o. Processus transversales omnium harum vertebrarum.

p. Pars lateralis sinistra corporis vertebrae secundae dorfi.

q. Pars lateralis sinistra inferior corporis vertebrae tertiae dorfi, & superior vertebrae quartae.

r. Pars lateralis sinistra inferior vertebrae undecimae.

s. Articulatio processus obliqui descendentes vertebrae undecimae, & adscendentis duodecimae.

t. Pars lateralis sinistra superior corporis vertebrae duodecimae.

u. Pars lateralis sinistra inferior ejusdem vertebrae.

v. v. Articulatio processus obliqui descendentes vertebrae duodecimae, & adscendentis decimae tertiae.

w. w. Similis nexus inter vertebrae, decimam tertiam & quartam.

x. Pars lateralis dextra corporis vertebrae sextae.

y. Pars lateralis dextra inferior corporis vertebrae septimae, & superior vertebrae octavae.

z. Lateralis dextra pars inferior corporis vertebrae octavae & superior vertebrae nonae.

α. β. Similes partes corporum subsequentium vertebrarum.

γ. γ. Partes laterales sinistrae vertebrae supremae lumborum.

δ. δ. Eaedem partes vertebrae subsequenteris.

ε. ε. Hujus processus obliqui descendentes.

Conf. Sect. IV. N. CIV. pag. 167.

T A B U L A E XXXVIII.

Fig. 1.

Vertebrae quatuor dorsales, sexta, septima, octava & nona, a latere sinistro exhibitae, ut principium Scolioseos appareat, & mutatio pateat, quam, incipiente hoc morbo, corpora vertebrarum subeunt.

6. 7. 8. 9. Vertebrae quatuor dorsales. Sextae & nonae corpus habet solitam crassitiam; septimae corpus in hoc latere sinistro parum compressum, magis corpus octavae.

a. b. c. d. Harum vertebrarum processus obliqui adscendentes.

e. f. g. h. Processus descendentes. Omnes liberi sunt.

Pro-

Processus transversi, & in his sinus, cum quibus articulata fuerunt costarum capita, ut & processus spinosi, sponte in oculos incurrunt.

Fig. 2.

Eaedem vertebrae dorsales quatuor, a latere dextro.

6. 7. 8. 9. Corpora sextae, septimae, octavae, & nonae vertebrae.

a. Lamella ossea, quae ex parte inferiore corporis vertebrae octavae enata descendit, & se accommodat ad sinum b. in parte superiore vertebrae nonae, absque ut tamen concreverint invicem. Hoc pacto sensim degenerare, & dein confluere, solent vertebrarum corpora, & alterum alteri neciti.

Vide Sect. IV. N. CV. pag. 168.

Fig. 3.

Vertebrae quatuor dorsales, maximam partem concretae per lamellam osseam, qualis lamellae initium cernitur Fig. 2. a.

a. Lamella ossea, quae ab inferiore parte corporis vertebrae supremae ad superiorem subsequenter tendit.

b. Similis inter vertebrae secundam & tertiam.

c. Ejusdem naturae lamella inter vertebrae tertiam & quartam. Haec multo latius sese extendit.

d. Hiatus inter corpus vertebrae primae & secundae.

e. Similis inter vertebrae secundam & tertiam.

f. Lamella ossea, quae corpora vertebrarum, tertiae & quartae, necit.

Fig. 4.

Eaedem vertebrae quatuor dorsales, a latere dextro.

Omnia corpora hoc in latere confluerunt per lamellam osseam, quae a corpore unius ad corpus proximae vertebrae progreditur, sic ut nullus hiatus pateat, qualis cernitur in latere opposito Fig. 3. d. e.

Conf. Sect. IV. N. CXXXII. pag. 171.

Fig. 5.

Corpora inter se confluere, ex Fig. 4. patet: idem autem locum habere quoad arcus vertebrarum hac icone demonstratur. Sistit enim tres infimas dorfi & supremam lumborum vertebrae, concretas parte posteriore arcuum.

1. 2. 3. Processus spinosi trium infimarum dorfi vertebrarum.

4. Similis processus supremae lumborum vertebrae.

a. b. Ossea substantia emissa ex arcu supremae vertebrae, quae cum superiore parte arcus proximae vertebrae confluit. Idem locum habet in latere dextro.

c. c. Principia similis osseae substantiae inter arcus secundae & tertiae vertebrae.

VOL. II.

M

d. Con-

d. Confluxus ultimorum processuum spinosorum vertebrae primae & secundae.
Conf. Sect. IV. N. CXXXIII. pag. 171.

Fig. 6.

Vertebrae duae cervicales invicem concretae & corporibus & processibus articularibus. Corpus superioris in latere sinistro magis est compressum.

Fig. 7.

Eaedem vertebrae a parte posteriore. Arcus usque ad processus spinosos, imo processus etiam hi pro parte, confluxerunt; docentque processus obliqui adscendentes superioris vertebrae, male etiam conformatam fuisse vertebrae, quae cum hac olim cohaesit.

T A B U L A E XXXIX.

Fig. 1.

Vertebrae lumborum tres, invicem concretae, non mutata forma naturali.

i. 2. 3. Corpora trium vertebrarum lumborum.

a. b. Vertebrae primae processus obliqui adscendentes.

c. d. Ejusdem vertebrae processus transversi.

e. f. Processus transversi vertebrae secundae.

g. h. Transversi processus vertebrae tertiae.

i. k. Duae lamellae osseae, quae corpora vertebrae primae & secundae invicem necunt, ab uno corpore ad alterum procedentes, dum ipsa corpora libera sunt, & hiatus inter illa conspiciantur, quos substantia ligamentoso-cartilaginea olim opplevit.

l. Similis lamella ossea, quae vertebrae secundam & tertiam necit.

m. Principia varia similis lamellae, ex parte anteriore & superiore vertebrae tertiae enata.

Fig. 2.

Eaedem vertebrae, quae Fig. 1. exhibentur, a latere dextro.

a. b. Processus obliqui adscendentes vertebrae primae.

c. c. Obliquus descendens hujus vertebrae, quae cum adscendente vertebrae secundae confluit.

d. Processus transversus.

e. Spinofus processus, qui parte sua inferiore confluit cum processu spinoso h. vertebrae secundae.

f. Obliquus descendens processus vertebrae secundae, quae non confluit cum obliquo adscendente i. vertebrae tertiae, sed inaequali & irregulari ejus figurae sese tamen accommodavit.

g. Hujus vertebrae processus transversus.

h. Spi-

- h. Spinofus processus ejusdem, qui confluit cum processu spinoso e. vertebrae primae, sed a simili n. vertebrae tertiae pro parte liber est.
- i. Processus obliquus adscendens vertebrae tertiae.
- k. l. Ejusdem processus obliqui descendentes.
- m. Processus transversus.
- n. Spinofus processus.
- o. Lamella ossea, quae corpora vertebrae primae & secundae connectit. Conferatur Fig. 1. i.
- p. Similis lamella inter corpus vertebrae secundae & tertiae. Fig. 1. l.
- q. Principia similis lamellae. Fig. 1. m.

Fig. 3.

- Eaedem vertebrae, quae Fig. 1. & 2. sunt depictae, a latere sinistro.
- a. Lamella ossea, quae corpora vertebrae 1. & 2. connectit. Fig. 1. k.
 - b. Similis lamella, quae connectit corpora vertebrae secundae & tertiae. Fig. 1. l.
 - c. d. Processus obliqui adscendentes vertebrae primae.
 - e. Processus transversus.
 - f. Spinofus processus, qui parte sua inferiore penitus confluit cum parte superiore processus spinosi vertebrae secundae.
 - g. Obliquus descendens vertebrae primae.
 - h. Obliquus adscendens vertebrae secundae. Qui ambo maximam partem confluxerunt.
 - i. Processus transversus vertebrae secundae.
 - k. Spinofus processus vertebrae secundae cum simili processu f. vertebrae primae unam massam osseam constituens, pro parte cum simili processu q. vertebrae tertiae cohaerens.
 - l. Processus obliquus descendens vertebrae secundae.
 - m. Obliquus adscendens vertebrae tertiae.
 - n. o. Ejusdem obliqui descendentes.
 - p. Processus transversus.
 - q. Spinofus processus.
- Conf. Sect. IV. N. CXXIV. pag. 170.

Fig. 4.

Vertebrae lumborum tres, in latere dextro multum compressae, concreatæ, degeneratae, in latere sinistro multum a se invicem recedentes. Exhibitæ a latere dextro.

- a. b. Processus obliqui adscendentes vertebrae primae.
- c. Ejusdem vertebrae processus transversus dexter.
- d. Processus transversus sinister.
- e. f. Processus transversi vertebrae secundae.
- g. h. Similes processus vertebrae tertiae.

- i. k. Ejusdem vertebrae tertiae processus obliqui descendentes.
- l. Spinofus processus hujus vertebrae.
- m. Lamella ossea, quae maxime compressas & ad se invicem accedentes partes laterales dextras vertebrae primae & secundae necit.
- n. Tuber enatum ex nexu vertebrarum secundae & tertiae, sursum retrorsumque sese extendens, ad lamellam m. etiam pertingens, sed huic, licet pariter multum retrorsum promotae, non accretum.
- o. Eminentia ossea, inaequalis, ex parte inferiore vertebrae tertiae enata.

Fig. 5.

Eadem vertebrae, quae Fig. 2. sistuntur, sed a latere sinistro. Inter earum corpora, hoc in latere multo latiora, quam in dextro, hiatus ampli adfuit, quos substantia ligamentoso-cartilaginea olim opplevit. In corpore primae cernuntur foramina duo, satis notabilia, in corpore secundae & tertiae alia minora.

- a. a. Processus obliquus adscendens sinister vertebrae primae.
- b. Ejusdem vertebrae processus transversus.
- c. Processus transversus vertebrae secundae.
- d. Similis processus vertebrae tertiae.
- e. f. Processus obliquus descendens vertebrae primae, & adscendens vertebrae secundae, toti quanti a naturali forma recedentes, sed non concreti.
- g. h. Obliquus descendens vertebrae secundae & adscendens vertebrae tertiae, simili modo degenerati, sed parum ab invicem distantes.
- i. Obliquus descendens processus vertebrae tertiae.
- k. Processus transversus dexter tertiae vertebrae.
- l. Processus articulares vertebrae primae & secundae dextri lateris.
- m. Similes vertebrae secundae & tertiae.
- n. o. p. Processus spinosi.

Fig. 6.

Vertebrae eadem, quae Fig. 4. & 5. delineatae sunt, sed a parte posteriore.

- a. b. Processus obliqui adscendentes vertebrae primae.
- c. d. Ejusdem vertebrae processus obliqui descendentes.
- e. f. Processus transversi.
- g. Processus spinofus.
- h. Pars lateralis sinistra corporis vertebrae primae.
- i. i. Lateralis sinistra pars vertebrae secundae.
- k. l. Vertebrae secundae processus obliqui adscendentes, parum a processibus obliquis descendentibus vertebrae primae distantes.
- m. Processus obliquus descendens sinister vertebrae secundae. Dexter hoc in situ, & ob maxime degeneratum processum obliquum adscendentem r. vertebrae tertiae, non conspicitur.

n. o.

- n. o. Vertebrae secundae processus transversi.
 p. Spinosus processus vertebrae secundae.
 q. r. Vertebrae tertiae processus obliqui adscendentes,
 s. t. Ejusdem processus obliqui descendentes.
 u. v. Ejusdem processus transversi.
 w. Spinosus vertebrae tertiae processus.
 x. Tuber enatum ex nexu vertebrarum secundae & tertiae. Fig. 4. n.
 y. Eminentia ossea inaequalis, ex parte inferiore vertebrae tertiae enata. Fig. 4. o.
 De his Vide Sect. IV. N. CXXV. pag. 170.

T A B U L A E X L.

Fig. 1.

Vertebrae quinque, plenarie inter se concretae, sic ut unam massam osseam constituent, a latere sinistro.

1. 2. 3. 4. 5. Vertebrae quinque. Supremae & infimae non nisi pars est exhibitae.
 a. b. c. d. Lamella ossea, quae ab uno corpore ad alterum accedens nexum eorundem vel plenarie, vel pro parte, ut inter vertebrae tertiam & quartam, perficit.
 e. f. g. h. Foramina quatuor, quibus exierunt nervi spinales.
 Processus articulares etiam sunt concreti, sed maximam partem una cum transversis destructi. Spinosi integri sunt.

Fig. 2.

Eadem vertebrae juxta longitudinem sic dissectae, ut pateat, non tantum confluisse corpora, sed praeterea eam, quae in naturali sanoque statu corpora inter se necit, substantiam abiisse in similem, qua ipsa corpora constant. Hac in sectione praecipue hoc apparet inter vertebrae secundam & tertiam, tertiam & quartam,

- a. b. Corporis primae & secundae substantia interna.
 c. Similis substantia, in quam abiit ligamentoso-cartilaginea materies, inter duo corpora vertebrarum semper invenienda.
 d. Corpus tertiae vertebrae dissectum.
 e. Substantia, quae hoc cum sequenti necit.
 f. Media pars corporis vertebrae tertiae.
 g. Similis substantia, ac c. & e.

Fig. 3.

Earundem vertebrarum sectio alia, ut distinctio inter corpora, & substantia intermedia, tanto melius pateat.

- a. Corpus vertebrae primae.
 b. Superficies inferior hujus corporis.

- c. Mutata substantia ligamentoso-cartilaginea in similem illi, qua constant corpora.
 - d. Superficies superior vertebrae secundae.
 - e. Hujus vertebrae corpus medium.
 - f. Ejusdem vertebrae superficies inferior.
 - g. Sequentis superficies superior. Inter f. & g. similis degeneratio apparet, ac ad c.
 - h. Corpus medium vertebrae tertiae.
 - i. Substantia degenerata inter vertebrae tertiam & quartam.
 - k. Similis inter vertebrae quartam & quintam.
- Vide Sect. IV. N. CXXXI. pag. 171.

Fig. 4.

Vertebrae tres dorsales, suis corporibus simili modo, ac praecedentes, cohaerentes, dum articulares processus liberi sunt: a latere dextro.

- a. b. Substantia ossea, quae vertebrae primam & secundam, secundam & tertiam, invicem necit, licet hoc in latere, non omni in loco, aequae perfecte.
- c. d. e. Sinus, cum quibus capita costarum fuere nexa.
- f. g. h. Processus transversi, & illae horum superficies, quibus tubercula costarum accesserunt.
- i. Processus articulares vertebrae primae & secundae, invicem nexi, non concreti.
- k. Similis nexus horum processuum vertebrae secundae & tertiae.

Fig. 5.

Eadem vertebrae tres dorsales, per longitudinem, ferrae ope, sic divisae, ut confluxus corporum, & mutatio ligamentoso-cartilagineae substantiae in raram, spongiosam, osseam, pateat.

- a. Locus, ubi corpora vertebrae primae & secundae confluerunt.
 - b. Ubi corpus vertebrae secundae & tertiae.
 - c. c. c. Arcus, etiam effusa ossea substantia conjuncti.
- Conf. Sect. IV. N. CXVIII. pag. 169.

Fig. 6.

Vertebrae duae supremae colli, partibus suis anterioribus & lateralibus dextris firmiter concretae. Adhaeret globus plumbeus a., quem ossea substantia sic comprehendit, ut cum ossibus indissolubili nexu cohaereat. Pars anterior arcus atlantis b. in dextro latere difformis, inaequalis, eminentiis variis hirta, concrevit cum vicina parte epistrophei c. c., cujus dens d. ab interiore non tantum cum eadem hac parte atlantis confluit, sed & in tuberculum inaequale definit, ultra partem superiorem arcus anterioris atlantis multum prominens. Liber est processus obliquus inferior atlantis e. ab adscendente epistrophei f., imo distantia satis notabilis inter eosdem datur.

Fig. 7.

Fig. 7.

Vertebrae eadem a latere dextro visae.

- a. Pars posterior finis atlantis, quo condylus dexter ossis occipitis fuit receptus.
- b. Parva pars prominentis dentis epistrophei.
- c. c. Radices duae processus transversi dextri atlantis.
- d. Prominens maxime posterior pars atlantis.
- e. Pars media, eaque anterior, primae vertebrae.
- f. Globus plumbeus, cum prima & secunda vertebra cohaerens, in ipsa substantia ossea prehensus.
- g. Pars inferior corporis vertebrae secundae.
- h. Ejusdem processus transversus.
- i. Processus obliquus descendens.
- k. Spinosus processus.

T A B U L A E X L I.

Vertebrae dorsales octo invicem & cum duabus costis concretæ, præterea singulari modo contortæ, ab anteriore in Fig. 1., a posteriore in Fig. 2. exhibitæ, ut progressus morbi pateat.

Fig. 1.

- i. — 8. Corpora octo harum vertebrarum.
- a. b. Processus obliqui adscendentes vertebrae primae, quorum dexter a. præternaturalem habet figuram, docetque eam, cum qua nexus fuit, vertebra, etiam fuisse adfectam.
- c. d. Ejusdem processus transversi.
- e. Obliquus inferior dexter, qui cum obliquo superiore f. vertebrae secundae penitus concretus est.
- g. Transversus processus vertebrae secundae.
- h. Ejusdem processus obliquus inferior dexter & superior vertebrae quartae.
- i. Transversus processus vertebrae tertiae.
- k. Obliquus inferior vertebrae tertiae, & superior quartae, concreti.
- l. Transversus processus vertebrae quartae. Quatuor illi processus c. g. i. l. multum a solita forma & situ recedunt, quum corpora vertebrarum, hoc in latere crassiora, quam in opposito, præterea a se invicem non parum distant, adeo ut costarum & nexus & decursus maxime insolitus sit.
- m. Processus transversus sinister vertebrae tertiae.
- n. Similis vertebrae quartae.
- o. Costae, maximopere descendentes, pars posterior, capite suo difformi a parte inferiore corporis vertebrae quartae parum remota, sed cum vertebra quinta penitus concreta.

p. Cum iisdem vertebris in sinistro latere firmiter concretæ, & insolito modo decurrentis, costæ portio.

q. r. s. Processus transversi dextri vertebrae sextæ, septimæ, octavæ.

t. u. v. Similes processus earundem vertebrarum sinistri lateris.

w. x. y. Processus obliqui descendentes vertebrae quintæ, sextæ, septimæ, concreti, & confusi cum adscendentibus sextæ, septimæ, octavæ.

z. Obliquus descendens sinister vertebrae octavæ, tantopere a solita figura recedens, ut subsequenter vertebrae obliquum adscendentem etiam fuisse præternaturalem constet.

α. Obliquus descendens dexter vertebrae octavæ, naturali forma gaudens.

β. β. Confluxus corporum vertebrarum tertiæ, quartæ, & quintæ in latere sinistro, ubi pariter maxime sunt compressæ. Octava in utroque latere ferme eandem habet crassitiem, septima parum, sexta plus, quinta & quarta multo magis in latere sinistro, compressæ sunt, superiores simul maxime intortæ.

Fig. 2.

i. — 8. Processus spinosi octo harum vertebrarum.

a. — f. Confluxus arcuum vertebrarum sex superiorum plenarius.

g. Tuberculum osseum, quod sese ex confluxu processuum articularium y. vertebrarum septimæ & octavæ ad spinam vertebrae septimæ extendit, & pariter ad arcum vertebrae octavæ descendit, dum hic arcus caeterum a præcedenti arcu plane liber est.

h. — o. Processus transversi dextri vertebrarum secundæ, tertiæ, quartæ, quintæ, sextæ, septimæ, octavæ. Vertebrae primæ processus transversus dexter conspici nequit; impedit hoc ejusdem vertebrae processus spinosus.

p. — w. Processus transversi sinistri omnium harum vertebrarum.

x. Confluxus processus obliqui descendentes vertebrae sextæ & adscendentis vertebrae septimæ.

y. Similis confluxus processus descendentes vertebrae septimæ, & adscendentis vertebrae octavæ.

z. Obliquus descendens processus vertebrae octavæ, a solita figura multum recedens.

α. Pars corporis vertebrae primæ.

β. Pars corporis vertebrae secundæ.

γ. Costa sinistra cum suo processu transverso non concreta.

ε. ζ. η. θ. ι. Concretio plenaria processuum articularium vertebrarum tertiæ, quartæ, quintæ, sextæ, septimæ, octavæ. Eidem illi processus vertebrarum sextæ, septimæ, octavæ, ab anteriore non plenarie concreti sunt, ut ex Fig. 1. quodammodo constat.

Conf. Sect. IV. N. CXLVII. pag. 173.

T A B U L A E X L I I.

Duabus figuris, & ab anteriore & a posteriore, sistuntur vertebrae dorsales novem; costaeque quatuor dextrae, tres sinistrae, miro modo concretae & intortae. Gradus major est ejusdem morbi, & duplex spinæ curvatura.

Fig. 1.

1. 2. 3. 4. 5. 6. Corpora vertebrarum sex inferiorum, quæ, præcipue 3. 4. 5. in latere dextro insigniter compressa plenarie concreverunt; in latere sinistro latiora multum a se invicem distant, sic ut, deperdita intermedia substantia, hiatus relinquantur notabiles, præcipue inter 1. & 2.

a. Lamella ossea, quæ partes laterales dextras vertebrae 1. & 2. necit, ab unius corpore ad corpus alterius decurrens.

b. Processus articularis dexter vertebrae 1., quæ cum simili processu proximæ vertebrae cohaesit, vario sensu difformis.

c. Spinofus processus vertebrae 2.

d. Costa tota extenuata defigurata, cum vertebra 1. cohaerens.

e. f. g. Costae dextrae tres cum vertebis 3. 4. 5. 6. & inter se penitus concretæ, vario etiam sensu a naturali forma recedentes, ab ipsa spina multum remotæ.

h. h. Caries, quæ partem lateralem vertebrae 3. & 4., costam e. & pro parte costam f. adfecit, & satis profunde in substantiam osseam penetravit.

7. 8. 9. Vertebrae tres alio modo intortæ, quam quidem inferiores: partes sinistrae corporum insigniter sunt compressæ, dextrae latiores, & inter has hiatus magni supersunt.

i. k. l. Processus transversi sinistri harum vertebrarum.

m. Processus vertebrae 9. transversus dexter.

n. o. Ejusdem vertebrae processus obliqui adscendentes.

p. q. r. Costae tres sinistrae cum vertebis 7. 6. 5. 4. concretæ, & sic inflexæ, ut parum retrorsum tendant, mox vero ad spinam reflectantur, sic ut inter hanc illasque spatium angustum supersit, & sensim latitudine adauctæ versus anteriora descendant.

Fig. 2.

a. b. c. d. e. f. g. h. Processus spinosi vertebrarum 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. Primæ etenim vertebrae, situ infimæ, pars lateralis sinistra corporis, arcus & processus spinofus, perierunt.

i. Processus transversus sinister vertebrae 2.

k. Similis processus vertebrae 3.

l. Pars corporis vertebrae 2. sic intorta, ut a posteriore conspiciatur.

m. Pars corporis vertebrae 3.

n. Sinus, cum quo costa cohaesit.

o. p. q. Processus transversi vertebrarum 4. 5. 6., cum quibus confluxerunt costae tres r. s. t.

u. Pars ossea a costa r. ad costam s. tendens, & has costas invicem nequens.

v. Processus obliquus descendens dexter vertebrae 1.

w. Ejusdem vertebrae processus transversus dexter.

x. Processus transversus dexter vertebrae 2.

y. Idem processus vertebrae 3.

z. Idem vertebrae 4.

α. β. γ. δ. ε. Processus similes vertebrarum 5. 6. 7. 8. 9.

ζ. η. Corpora vertebrarum sic intorta, ut a parte posteriore conspiciantur.

θ. ι. κ. Costae dextrae tres cum vertebrarum 3. 4. 5. 6. corporibus, & processibus transversis y. z. α., ut & inter se, penitus concretae, a spina multum remotae, vario sensu a naturali forma & situ recedentes, sic ut pars posterior inferiorum ex his etiam recondatur ante eandem partem secundae. Vide Fig. 1. g. f. e.

λ. Costa tota extenuata, defigurata, cum vertebrae 1. cohaerens.

μ. ν. ο. & c. Partes posteriores arcuum vertebrarum, quae penitus confluxerunt.

Vide Sect. IV. N. CXLVIII. pag. 174.

T A B U L A E XLIII.

Sistuntur hac Tabula duo eaque notabilia exempla illius incurvationis spinæ versus anteriora, quam Cyphosim dicere solemus.

Fig. 1.

Vertebrae dorsales sex ex mediis, sic cohaerentes invicem, nexu indissolubili, ut, ab anteriore, superficies superior supremæ, inferior infimæ solummodo conspiciantur, quippe adeo complanatae, ut omnem amiserint formam. Costae dextrae quatuor, duae sinistrae cum iisdem concreverunt.

a. Superior superficies vertebrae supremæ.

b. Inferior superficies vertebrae infimæ.

c. c. Processus obliqui adscendentes vertebrae supremæ.

d. d. Ejusdem processus transversales.

e. e. Processus transversi vertebrae secundæ.

f. f. Similes processus vertebrae tertiæ.

g. Similis vertebrae sextæ dextri lateris.

h. h. Obliqui descendentes processus vertebrae sextæ.

i. Ejusdem processus spinosus.

k. l. m. n. Costae quatuor dextrae, quae cum corporibus vertebrarum concreverunt, sed a processibus transversis recesserunt.

o. Lamella ossea, cujus ope costa secunda cum tertia cohaeret.

p. q. Costae duae sinistrae, simili modo ac dextrae, cum vertebris coneretae, sed longe alio modo inflexae.

Fig. 2.

Vertebrae eadem, a parte posteriore delineatae.

a. b. c. d. e. f. Vertebrae sex, quarum arcus latiores concreverunt invicem, & processus spinosi 1. 2. 3. 4. 5. 6. distinctissimi apparent.

g. g. Processus obliqui adscendentes vertebrae supremae.

h. h. Ejusdem processus transversi.

i. i. Processus transversi vertebrae secundae.

k. k. Similes tertiae. l. l. quartae. m. m. quintae. n. n. sextae. Obliqui descendentes processus vertebrae sextae Fig. r. h. h. hoc in situ in oculos non incurrunt, versus anteriora quippe conversi.

o. Pars lateralis sinistra corporum vertebrarum, quae in unam massam confluerunt.

p. q. r. s. Costae quatuor dextrae, quae cum corporibus vertebrarum concreverunt, sed a processibus transversis i. k. l. multum recesserunt.

t. Processus, ex secunda costa emissus, qui tendit in processum obliquum descendentem secundae vertebrae.

u. Lamella ossea, cujus ope costa secunda cum tertia cohaeret.

v. w. Costae duae sinistrae.

Conf. Sect. IV. N. CLIV. pag. 175.

Fig. 3.

Vertebrae septem dorsales infimae, lumbares superiores, singulari plane ratione invicem coneretae, & versus anteriora inclinatae. A latere sinistro.

a. Superior superficies vertebrae supremae.

b. Inferior superficies vertebrae infimae.

c. Confluxus corporum vertebrarum quinque intermediarum.

d. e. f. g. Superficies, cum quibus costae nonnullae cohaeserunt.

h. i. k. l. m. n. Sex foramina pro totidem nervis spinalibus.

o. p. q. r. s. t. u. Processus transversales.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. Processus spinosi.

v. Processus obliquus adscendens vertebrae supremae.

w. Similis descendens vertebrae infimae.

Fig. 4.

Eadem vertebrae a latere dextro.

a. Superior superficies vertebrae supremae.

b. Inferior vertebrae infimae.

c. Confluxus vertebrarum intermediarum.

- d. e. f. g. Superficies, cum quibus costae nonnullae cohaeserunt.
 h. Foramen inter vertebam primam & secundam pro nervo spinali, hoc in situ non adeo conspicuum, ac a latere sinistro Fig. 1.
 i. k. l. m. n. Quinque foramina, simili usui destinata.
 o. p. q. Processus transversales trium inferiorum vertebrarum. Superiores hoc in latere non adeo distingui possunt.
 r. Processus obliquus descendens dexter infimae vertebrae.
 s. Obliquus adscendens supremae.
 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. Processus spinosi.
 Vide Sect. IV. N. CLI. pag. 174.

T A B U L A E XLIV.

Fig. 1.

Vertebrae lumborum tres concretae, quarum media extra sedem naturalem est propulsa.

- a. a. Vertebrae mediae corpus extra suum situm promotum versus latus dextrum, amplitudinem insignem habens.
 b. Idem corpus vertebrae mediae, hoc in loco tenuissimum.
 c. Vertebra suprema, multum versus latus, magis adhuc versus anteriora, vergens.
 d. Superficies superior supremae vertebrae satis aequalis.
 e. Similis superficies infimae.

Fig. 2.

Eaedem vertebrae, quae in Fig. 1. ab anteriore sunt depictae, a parte laterali sinistra.

- a. Corpus supremae.
 b. Corpus infimae.
 c. Vix notabilis pars vertebrae mediae.
 d. e. Processus articulares, qui in figura quidem videntur esse concreti, sed tamen liberi sunt.

Fig. 3.

Eaedem vertebrae a latere dextro.

- a. Vertebrae supremae corpus.
 b. Vertebra infima.
 c. Mediae vertebrae, loco suo expulsae, pars amplissima.
 d. d. Processus articulares, maximam partem concreti.
 Vide Sect. IV. N. CXXVII. pag. 170.

Fig. 4.

Vertebrae tres inferiores lumborum cum osse Sacro concretae, & per cariem magnam partem destructae, delineatae ab anteriore.

a. Cor-

- a. Corpus vertebrae lumborum mediae seu tertiae, duobus in locis exesum.
- b. b. Processus obliqui adscendentes hujus vertebrae.
- c. c. Ejusdem processus transversales.
- d. Spinosus processus.
- e. e. Processus transversales vertebrae penultima, cujus corpus periit.
- f. f. Vertebrae ultimae iidem processus. Et hujus corpus periit.
- g. g. g. Pars superior ossis sacri, multum cariosa.

Fig. 5.

Eadem ossa a parte posteriore.

- a. a. Vertebrae mediae lumborum processus obliqui adscendentes.
- b. Processus spinosus.
- c. c. Transversi processus.
- d. d. Processus obliqui descendentes dictae vertebrae cum obliquis adscendentibus sequentis concreti.
- e. e. Processus transversi vertebrae penultima.
- f. Processus spinosus ex medio arcu prodiens.
- g. g. g. g. Lamellae osseae, ex arcu vertebrae mediae in arcum penultima descendentes, & ex hujus arcu in arcum ultimae tendentes.
- h. h. Processus transversi ultimae vertebrae.
- i. i. Articulares processus vertebrae penultima, concreti cum illis ultimae.
- k. Processus spinosus vertebrae ultimae.
- l. l. Obliqui descendentes processus ultimae vertebrae cum adscendentibus ossis sacri concreti.
- m. m. Scutum, quod partem posteriorem ossis sacri constituit.

Fig. 6.

Eadem ossa a parte laterali dextra.

- a. Corpus mediae vertebrae lumborum. Sequentia duo perierunt.
 - b. Processus obliquus adscendens dexter.
 - c. Processus transversus.
 - d. Spinosus processus.
 - e. Similis processus vertebrae penultima.
 - f. Ultimae spinosus processus.
 - g. h. i. Dictarum vertebrarum processus articulares, concreti inter se & cum sacro.
 - k. Pars lateralis ossis sacri, quae cum osse innominato necitur.
 - l. Fovea, quae semper pone hunc nexum datur.
- Vide Sect. IV. N. CLVIII. pag. 176.

TABULAE XLV.

Fig. 1.

Os sacrum insignis latitudinis, ejus canalis medius, medullae spinalis finem olim continens, contra naturam maxime dilatatus est. Pars anterior ferrae ope juxta longitudinem sic est a parte posteriore divisa, ut duae haec partes separatim exhiberi potuerint. Primâ hac figurâ sistitur pars anterior. Canalis pone corpus vertebrae primae descendens justae est capacitatis, a foraminibus autem duobus superioribus, deorsum procedendo, non, ut solet, angustatur, sed sensim sensimque ampliatur. Ubi vero tertia foramina attigit, coangustatur, & rotundulo quodammodo margine infra foramina ultima terminatur. Lamella ossea, quae canalem ab anteriore claudit, est tenuissima. Pars autem canalis dilatata duos pollices longa sesquipollicem lata est. In partibus lateralibus, per quas ferra transit, substantia media ossis conspicitur.

Fig. 2.

Ejusdem ossis sacri pars posterior ab interiore. Canalis pars superior magis hac in portione expansa est. Tenuissima lamella existit, quae scutum format. Substantia ossis inter utramque lamellam in lateribus spongiosa apparet.

Fig. 3.

Partis anterioris ejusdem ossis sacri latus dextrum, sic divisum a latere opposito, ut ferra transierit per medium canalem. Vertebrae primae corpus, satis crassum, similem internam fabricam monstrat, ac in partibus lateralibus in Fig. 1. & 2. depicta est. Hoc a secundae vertebrae corpore distinguitur hiato, quem cartilagineo-ligamentosa substantia olim opplevit. Hoc corpus sensim extenuatur. De tertiae vertebrae corpore vix quicquam, de quartae corpore nihil cernitur, quintum vero crassius existit.

Conf. Sect. IV. N. CLIX. pag. 176.

Fig. 4.

Os sacrum hominis adulti. Scutum a parte posteriore totum hiat. Cernitur itaque pars anterior canalis, qui medullam spinalem continuit, & ipse justae est capacitatis. Vide Sect. IV. N. CLX. pag. 176.

Fig. 5.

Os sacrum adulti, ejus pars inferior olim fracta sic concrevit cum parte superiore, ut angulum ferme rectum formet, & paulo infra foramen tertium calli effusi margo conspiciatur, qualis a parte posteriore etiam cernitur.

Vertebra prima ab altero latere, ut & toto suo corpore, a reliquo osse distat, supernumeraria esse videtur, & etiamsi tolleretur, integrum esset os sacrum. Foret hoc

hoc

hoc satis facile; nam, dum in sinistro latere ab anteriore unum idemque os cum reliquo sacro facere videatur, hiatus a parte posteriore adest satis profundus.

Conf. Sect. IV. N. CLXXXII. pag. 178.

Fig. 6.

Pars major ossis sacri adulti hominis, quod fracturam olim subiit, ab anteriore, sic exhibita, ut pateat, qualem angulum pars superior cum inferiore tali in casu faciat; quem angulum in Fig. 5. adeo exacte depingere non licuit, quoniam vertebra supernumeraria simul videbatur debere oculis offerri.

Fig. 7.

Pars ossis sacri hominis adulti, quod olim fuit diffractum. Angulum rectum formari, quod continuo inferior pars introrsum prematur, ex hoc laterali hujus ossis aspectu abunde liquet.

T A B U L A E XLVI.

Fig. 1.

Sternum hominis adulti, cujus partes omnes concreverunt. Inferior pars insignem habet latitudinem, & in plures apices definit.

Fig. 2.

Idem os ferrae ope sic divisum, ut interior substantia cernatur, quam rite cognovisse in explicanda natura morborum, qui hoc os afficere solent, & instituenda eorum curatione, summopere necessarium.

Conf. Sect. IV. N. CLXXXVI. pag. 178.

Fig. 3.

Sternum viri adulti. Partes ipsius omnes etiam confluerunt. Superior versus latus dextrum, ubi costa prima adhaesit, multo latior est. Media non longe a parte inferiore rotundulum foramen habet. Tertia terminatur in apices duos acutos, alterum latiore, longiore, alterum brevior, magis acutum.

Conf. Sect. IV. N. CLXXXVII. pag. 179.

Fig. 4.

Sternum singularis conformationis feminae adultae. Longitudo parum ultra quatuor pollices est; latitudo ferme ubique duos superat. Sinit unum os, nec unquam videtur fuisse divisum in ossa minora. Admodum convexum est. Pars inferior definit in duos apices, quorum utrique pars cartilaginea adhaeret.

Vide Sect. IV. N. CXCI. pag. 179.

T A B U L A E XLVII.

Fig. 1.

Vertebrae sex superiores dorsales cum adhaerentibus costis quatuor, ab anteriore.

1. 2. 3. 4. 5. 6. Vertebra prima dorsi & quinque subsequentes. Prima a secunda libera est. Subsequentes corporibus suis confluerunt.

a. Talis vertebrae secundae & tertiae concretio, ut distinctionis nota nulla appareat.

b. c. Lamellae osseae, quae subsequentium vertebrarum corpora nectunt.

d. Costa prima dextra, capite suo a vertebra prima libera.

e. Ab hac costa emissus processus, qui cum processu transverso ultimae cervicis vertebrae videtur cohaesisse.

f. f. Cohaesio costae primae & secundae ad longitudinem sesquipollicis, per substantiam osseam, duplici foramine pertusam. Fig. 2. f.

g. Caries notabilis in parte anteriore hujus costae.

h. Costa secunda, quae pariter capite suo libera est a vertebra.

i. Tertia costa sinistra.

k. Quarta. Haec non longe a curvamine suo videtur fuisse fracta.

Fig. 2.

Eaedem vertebrae sex superiores dorsales cum adnexis costis quatuor, a parte laterali dextra, quo adspectu costae longe aliam directionem habere videntur.

1. 3. 4. 5. 6. Vertebra prima, tertia, quarta, quinta & sexta. Secunda tota, primae pars inferior, tertiae superior, costis dextris obteguntur. Corpora non tantum cohaerent, sed & processus articulares.

a. Costa dextra prima.

b. Costa secunda.

c. Concretio costae primae cum processu transverso primae vertebrae.

d. Processus, ex hac costa emissus, qui videtur cohaesisse cum processu transverso ultimae cervicis vertebrae.

e. Confluxus costae secundae cum processu transverso vertebrae secundae.

f. Cohaesio costae primae & secundae. Fig. 1. f.

g. Caries notabilis in parte anteriore costae primae.

h. i. Tertia & quarta costa sinistra.

Conf. Sect. IV. N. CXLVI. pag. 173.

Fig. 3.

Duae costae ex infimis, quae ad longitudinem sesquipollicis per mediam substantiam osseam nexae sunt.

Fig. 4.

EXPLICATIO.

61

Fig. 4. & 5.

Costae duae ab interiore & ab exteriori, quae loco, non multum ab earundem curvaminibus distante, sic invicem sunt nexae, ut altera, eaque inferior, collo suo cum corpore superioris concreta, capite ultra corpus superioris promineat.

Fig. 6.

Pars costae dextrae, ex cujus medio margine superiore ossea lamella tenuis nascitur, sursum sese extendens, & ad costam vicinam progrediens.

Fig. 7.

Costa sinistra, ex cujus margine superiore lamella ossea satis lata adfurgit, quae proxime superiorem costam attingit, aut etiam cum ea cohaesit.

De his conferantur dicta ad Sect. IV. N. CXCVII. pag. 180.

TABULAE XLVIII.

Fig. 1.

Costae quatuor dextrae mediae hominis adulti, ab interiore. Partes posteriores inter capita atque tubercula concreatae sunt per totam longitudinem colli.

Fig. 2.

Eaedem costae a parte exteriori. Praeter dictam concretionem, hoc in situ cer- nitur, mutata etiam fuisse tubercula, quae cum processibus transversis vertebrarum cohaeserunt, sic ut vertebrae absque dubio praeternaturalem etiam habuerint formam.

Conf. Sect. IV. N. CXCVIII. pag. 180.

Fig. 3. & 4.

Costae dextrae mediae quatuor hominis adulti, ab exteriori, & interiore. Circa longitudinem suam mediam concreatae sunt inter se; suprema cum secunda ad longitudinem duorum pollicum; secunda cum tertia, tertia cum quarta ad longitudinem sesquipollicis. Inter supremam & secundam datur foramen satis magnum, aliudque minus, non adeo facile in oculos incurrens. Sect. IV. N. CXCVII. pag. 180.

Fig. 5. & 6.

Exemplum fracturae claviculae, hic delineatae, ut locus inter costas vacuus adimpleretur, dicitur enim de ea ad Num. DXLV. Sect. IV. pag. 223. Fractura sic sanata est, ut clavicula ferme recta sit, in loco fracturae autem multae admodum conspiciantur inaequalitates, tubercula, longa, subrotunda, ultra reliquam superficiem multum prominentia.

VOL. II.

Q

TA-

T A B U L A E XLIX.

Fig. 1. & 2.

Costa prima dextra hominis adulti, quae duo plane distincta capita habet. Ab
exteriore & ab interiore.

Conf. Sect. IV. N. CCVIII. pag. 181.

Fig. 3.

Costa sinistra versus partem anteriorem sesquipollicem lata, & in duos apices de-
finens, quorum utrique distincta adhaesit cartilago, in unam terminata.

Describitur Sect. IV. N. CCI. pag. 179.

Fig. 4. & 5.

Costae sinistrae duae ex superioribus hominis adulti, delineatae a parte posteriore
& exteriore, a parte posteriore & interiore. Collum utriusque per mediam substan-
tiam osseam, satis crassam, cohaeret. Vide Sect. IV. N. CXCIX. pag. 179.

Fig. 6. & 7.

Costa dextra sexta hominis adulti per cariem & ab exteriore & ab interiore, pe-
nitus exesa, & mire deformata. Conf. Sect. IV. N. CCI. pag. 179.

T A B U L A E L. LI. LII. LIII.

Haecenus delineatae sunt vertebrae, costae, sternum, & eae mutationes, quas
sensim incrementum spinae incurvationes in diversis illis partibus producere solent.
Harum cognitio erat necessaria, ut illae incurvationes, Scoliosis ac Cyphosis dictae,
intelligi queant, & explicari phaenomena, quae in diversis aegris pro varia curva-
tura ipsius columnae vertebrarum, & inde prosequente mutatione thoracis, produci
soleant. Sequuntur nunc toti trunci, qui docent non tantum, quid talibus in casibus
quoad ossa locum habeat, quali modo situs viscerum, vasorum decursus, mutetur, sed
etiam fundamentum sternunt, quo superstrui rationalis horum adfectuum cura valeat,
in qua quotidie cum maxime errant illi, quibus vera natura mali non rite est perspecta.

Tabulis itaque L. LI. LII. LIII. sisto ab anteriore, a posteriore, a latere dextro,
& a latere sinistro, truncum feminae, quae scoliosi laboravit, ulterius descriptum
Sect. IV. N. CCX. pag. 182.

Ampla pelvis est, solito latius os sacrum. Vertebrae lumborum, in latere dextro mul-
tum compressae, versus illud latus vergunt. Ductum hunc sequuntur dorsales ad quin-
tam costam dextram a superioribus, similiter admodum intortae. Tum vertebrae dorsales
versus latus sinistrum vergunt, & jam pars sinuata spinae, antea in latere sinistro, in
latere dextro est, simulque versus posteriora sic intorquentur vertebrae, ut nexus
costa-

costarum dextrarum ab anteriore conspiciatur. Vertebrae cervicales sinistrorsum tendunt. Miro modo a forma naturali, omnium costarum situ mutato, recedit thoracis capacitas. Costae dextrae, multum applanatae, partibus suis posterioribus retrorsum insigniter prominent, dein corporibus vertebrarum sic appressae sunt, ut spatium nullum intersit. Aliam figuram acquisiverunt costae sinistrae, longiores sunt, tenuiores, & sibi appressae, introrsum protrusae, hoc latus concavum reddunt. Sterni situs hinc etiam insolitus est.

T A B U L A E L I V . & L V .

Truncus feminae adultae insigni scoliosi laborans, a latere dextro & sinistro exhibitus. Pelvis etiam amplissima est. Lumbi insigniter versus latus dextrum vergunt, sed dein spina tantopere versus latus sinistrum inclinatur, ut vere descendat, & quarta vertebra dorsi a collo tantummodo unum pollicem & duas octavas partes distet a corpore supremae lumborum vertebrae. Ab hoc loco iterum parum sursum curvatur spina. Costae hinc aliam in uno, aliam in altero, latere subierunt mutationem, longe diversam ab ea, quam in praecedenti trunco delineavi, ex figuris, collatis cum descriptione pleniore, Sect. IV. N. CCXI. pag. 183. data, facile cognoscendam.

T A B U L A E L V I .

Truncus puellae, quoad mutationem thoracis, eodem in morbo, a praecedentibus admodum diversus. Spina primum dextrorsum, dein sinistrorsum, inflexa est, & simul multum contorta, sic ut processus spinosi versus latus sinistrum dirigantur. Costae versus anteriora ferme transverso ductu procedunt, & sternum insigniter protrudunt, sic ut hoc a spina multum distet. Conf. Sect. IV. N. CCXII. pag. 184.

T A B U L A E L V I I .

Truncus hominis, qui in solis lumbis scoliosi laboravit, admodum notabilis, cujus exactam descriptionem dedi Sect. IV. ad N. CCXII. pag. 185., hac tabula ab anteriore delineatus.

- a. Os sacrum.
- b. Vertebra lumborum quinta.
- c. Hujus vertebrae processus transversus dexter.
- d. Ejusdem processus transversus sinister.
- e. Vertebra quarta lumborum.
- f. Processus transversus hujus vertebrae dexter.
- g. Sinister processus transversus.
- h. Vertebra lumborum tertia, cujus processus transversus hoc in situ non cernuntur.
- i. Vertebra lumborum secunda.
- k. Processus transversus dexter.
- l. Vertebra lumborum prima.

- m. Processus transversus dexter, qui insolitam monstrat figuram, cum per partes membranaceas adhaerentes pars tantum ipsius transparet.
 n. Vertebra dorfi duodecima. o. undecima. p. decima. q. nona.
 r. Costa spuria ultima dextra.
 s. Processus transversus duodecimae dorfi vertebrae, a quo multum recessit dicta costa.
 t. Costa undecima. u. decima.
 v. w. x. y. Costae duodecima, undecima, decima, nona, sinistrae.
 z. Pars inferior sterni, secedens in duas cartilagineas ensiformes.

T A B U L A E LVIII.

Idem truncus a parte posteriore.

- a. Coccyx.
 b. Pars inferior ossis sacri.
 c. c. Partes hujus ossis superiores.
 d. Processus spinosus vertebrae lumborum infimae.
 e. Nexus processus obliqui descendens dextri cum ascendente ossis sacri. In opposito latere nexus hic non adeo in oculos incurrit.
 f. Processus transversus dexter ejusdem vertebrae.
 g. Nexus obliqui descendens processus quartae cum ascendente quintae.
 h. Processus spinosus quartae.
 i. Nexus obliqui descendens quartae cum ascendente quintae in latere sinistro.
 k. Ejusdem processus transversus sinister.
 l. Ejusdem processus transversus dexter.
 m. Processus spinosus tertiae vertebrae.
 n. Ejusdem vertebrae corpus.
 o. Corpus vertebrae secundae.
 p. Corpus vertebrae primae.
 q. Processus spinosus vertebrae secundae.
 r. Vertebrae primae processus idem.
 s. t. u. Nexus processuum articularium vertebrae secundae cum tertia, primae cum secunda, duodecimae dorsalis cum prima lumborum, ita confusorum, ut describi non possint.
 w. x. y. z. Processus spinosi vertebrarum duodecimae, undecimae, decimae, nonae dorsaliū.
 α. α. Processus transversus duodecimae vertebrae dorfi.

T A B U L A E LIX. & LX.

Truncus integer, vario sensu maxime notabilis, hominis, qui a latere dextro claudicavit, cyphosi, scoliosi, osteosteatomate in lumborum latere sinistro laboravit; cujus spina, pelvis, thorax, hac de causa sunt vitiata; cui una alteraque costa fuit

fuit fracta, & cartilagine multarum officatae. Ampla satis descriptio, Num. CCXIII. Sect. IV. pag. 188. data, collata cum hisce tabulis, quibus & ab anteriore & a posteriore hic truncus oculis subjicitur, sufficiat, ut omnes, quas subiit mutationes, rite intelligantur. Innominatum os dextrum delineatum est Tab. LXVIII. Fig. 4., ut sinus in osse ilium, in quem sese recepit caput ossis femoris, melius patefcatur, quam ille exhiberi potuit, ab interiore in Tab. LIX., ab exteriori in Tabula LX.

T A B U L A E L X I.

Fig. 1.

Vertebrae duae dorsales infimae, lumborum omnes, os sacrum, & os coxae finitimum, sic concreta invicem, ut unum os referant.

11. 12. Corpora vertebrarum, undecimae & duodecimae dorfi, libera, nec inter se, nec cum suprema lumborum, concreta.

1. 2. 3. 4. 5. Corpora vertebrarum lumborum, invicem cohaerentia.

a. Os sacrum, cujus pars tantummodo superior delineata est.

b. c. d. e. f. Partes osseae, quae corpora vertebrarum lumborum, & inter se, & ultimam cum sacro ab exteriori neunt, dum intrinsecus libera sunt, ut Fig. 3. ostenditur.

g. Confluxus ossis sacri cum innominato per crustam osseam, ab interiore hac parte tantummodo conspiciendam.

Fig. 2.

Eorundum ossium, penitus concretionum, conspectus lateralis.

11. 12. Undecima & duodecima dorfi vertebra. Corpora harum libera sunt, sed processus articulares a. b. concreverunt firmiter.

c. d. Earundem vertebrarum processus spinosi.

e. Processus obliquus superior sinister; dexter destructus est.

f. Undecimae vertebrae processus transversus.

g. Similis processus vertebrae duodecimae.

1. 2. 3. 4. 5. Vertebrae lumborum.

h. i. k. l. m. Confluxus horum corporum in parte laterali.

n. o. p. q. r. Processus obliqui adscendentes & descendentes concreti non tantum, sed etiam diffformes.

s. t. u. v. w. x. y. Transversi processus, qui partim destructi instar parvorum tuberculorum sese exhibent.

Vertebrae lumborum versus anteriora multum prominent, & curvaturam, quam faciunt, ad ossa pubis accedunt. Corpora insignem acquisiverunt crassitiem; a posteriore autem sunt compressa, adeo ut processus spinosi vertebrarum fere omnium parum juxta se descendant, & hoc praeparatum sistat exemplum illius incurvationis, quam Lordosin vocant. Vergit tamen praeterea spina, ut ex Fig. 1. apparet, in latus dextrum.

Fig. 3.

Sectio talis vertebrae secundae, tertiae, quartae, quintae, & ossis sacri, ut ipsa corpora media divisa sint, simulque spinosi processus vertebrae tertiae & subsequentium ablati.

1. 2. 3. 4. 5. Vertebrae quinque lumborum.

a. b. c. d. Lamellarum ossium, quae corpora harum vertebrae, quae ultimam cum sacro, ab anteriore & in lateribus connectebant, partes anteriores. Pone easdem hiatus satis ampli conspiciuntur, quos cartilagineo-ligamentosa substantia opplevit. Inter illos hiatus corporum media substantia porosa, ut semper esse solet, depicta est.

e. f. Os sacrum, cujus interior substantia apparet.

g. h. Canalis pro medulla spinali in vertebrae lumborum, in quem hiant foramina, dextros nervos lumbares olim transmittentia.

i. Idem canalis, ubi decurrit per os sacrum. Collata crassitie partis anterioris hujus ossis sacri & capacitae canalis cum Fig. 1. 2. 3. Tab. XLV., tanto melius memoratae ibi degenerationes intelliguntur.

Conf. Sect. IV. N. CCXIV. pag. 189.

T A B U L A E L X I I.

Fig. 1.

Pelvis feminae adultae, admodum ampla, sed tota tenuissima, levissima.

a. Sacrum os, insignis latitudinis, concretum cum utroque osse innominato b. b. interventu substantiae, inter ipsa ossa productae.

c. c. Pubis ossa, consumpta penitus cartilagine intermedia, a se invicem remota.

d. d. Acetabula admodum profunda. In sinistro pars ea, cui glandula mucipara accubuit, admodum extensa, excavata, foraminulenta.

e. e. Tubera ossium ischiorum applanata.

f. Foramen ovale dextrum praeternaturalis formae.

g. g. Ora superior pelvis prope acetabulum. Ab hac ora distantia ad infimam tuberis ossis ischii partem est, in latere dextro, duorum pollicum & trium octavarum partium, in sinistro ferme trium pollicum.

h. h. Rami adscendentes ossium pubis admodum tenues.

i. Lamella ossea, quae ex dicto ramo dextro adscendit ante foramen ovale, & pro parte ante acetabulum, pollicem & unam octavam pollicis partem lata, duos longa.

k. Similis lamella in latere sinistro, sed multo minor; totus hujus ossis margo h. e. k. incurvus est, multasque eminentias habet insignes.

Fig. 2.

Ejusdem pelvis os coxae dextrum, sic delineatum, ut lamella ossea Fig. 1. i. illiusque situs respectu aliarum partium pateat.

Fig. 3.

Fig. 3.

Pelvis ejusdem os coxae finistrum, tali in situ depictum, ut inaequalitates, eminentiae, ex ramo adscendente ossis pubis, ejusdemque rami curvatura, pateant. Incisura inter tuber ischii, & ejusdem ossis processum acutum, hoc in latere etiam admodum magna, & longe major, quam in latere dextro. Vide Sect. IV. N. CCXV. p. 190.

Fig. 4.

Pars anterior & interior ossis innominati, quae ex osse pubis & ischio fit; ex cuius tubere prodit processus longus, osseus, in quem praesens olim ligamentum sacro-ischiadicum mutatum est; documento, haec ligamenta subinde ossescere.

Conf. Sect. IV. N. CCXXVII. pag. 192.

T A B U L A E LXIII.

Fig. 1.

Pelvis ossea viri adulti, cujus omnia ossa per ancylosin nexa sunt. Innominata cum sacro. Pubis ossa inter se.

a. a. Nexus ossium innominatorum & sacri per lamellas osseas, ex innominatis in sacrum tendentes.

b. Quae inter ossa pubis olim fuit substantia cartilagineo-ligamentosa hic periit; sed a superiore, ubi haec ossa concurrunt ad formandam oram pelvis, & ab inferiore, qua pelvim respiciunt, lamella ossea est, prominula, rotunda, quae ossa haec necit.

c. In ramo superiore, & inferiore d., ossis pubis dextri videtur adfuisse fracturam.

e. Tuber crassum, in multas eminentias acutas f. f. definens.

g. Similis, multo major, eminentia, descendens, & foramen ovale quodammodo in duo foramina dividens.

h. Eminentia, seu Exostosis similis ex ramo inferiore adscendens, ferme ad praecedentem g.

i. Similis, minor, ex anteriore & media parte acetabuli prodiens.

Fig. 2.

Eadem pelvis a posteriore.

a. a. Confluxus ossis innominati dextri cum osse sacro.

b. Similis nexus ossis innominati finistri cum sacro.

c. Ligamentum, quod a parte posteriore ossis sacri in crassam, tuberculatam, ossis ilei dextri partem, quae ultra os sacrum prominet, tendit, in verum os mutatum.

Conf. Sect. IV. N. CCXVI. pag. 190.

T A B U L A E L X I V.

Pelvis feminae, ab utroque latere claudicantis, delineata ab anteriore Fig. 1., & a posteriore Fig. 2., postquam partes molles omnes sedulo erant separatae, relicta vero ligamenta, & membranae capsulares. Descripsi exacte hoc praeparatum Sect. IV. N. CCXXXIII. pag. 193., & ex hac expositione, collata cum his figuris, abunde videtur cognosci posse. Notasse itaque sufficiat, diametrum transversalem majorem esse conjugata, illam esse aequalem pollicibus quatuor cum dimidio, hanc quatuor: sex pollices a se invicem distare tubera ossium ischiorum; haec extrorsum esse conversa; foramina ovalia insolitam acquisivisse formam. Acetabulis solitis expulsa sunt, & retrorsum sursumque propulsa, femorum capita; membranae capsulares sunt elongatae, degeneratae; a margine anteriore veteris acetabuli retrorsum procedunt, capita obtegunt, & adnectuntur marginibus novorum acetabulorum, in quibus capita femorum, sed non sine strepitu, movebantur.

In Fig. 2. prominentes novorum acetabulorum margines, praecipue in latere sinistro, melius cernuntur, & his nexae capsulae membranaceae, capita femorum libera obtegentes.

T A B U L A E L X V.

Ossa coxarum, depurata, macerata, ficcata, una cum partibus superioribus femorum pelvis feminae, ab utroque latere claudicantis, Tabula praecedenti delineatae.

Fig. 1.

Os coxae sinistrum.

a. Acetabulum vetus, profundius, quam tali in casu esse solet.

b. Acetabulum novum.

c. c. d. Margo novi acetabuli, qui a c. ad d., id est a posteriore & superiore, quam maxime prominebat.

e. Eminentia acutiuscula, ex parte inferiore & anteriore hujus marginis enata. Tales plures, sed longe minores, in toto margine inveniuntur.

f. Planities triangularis, sese a parte posteriore veteris acetabuli in eminentiam e. extendens, medio loco triangularem, paulo profundiore, finem monstrans.

g. Incisura, seu sinus, juxta quem ligamentum teres, quod ex veteri acetabulo originem trahebat, maxime elongatum & degeneratum, ad caput femoris tendebat.

Fig. 2.

Os coxae dextrum.

a. Acetabulum vetus, profundius, quam in tali casu solet, triangularem quodammodo marginem habens.

b. Acetabulum novum, & ea quidem hujus acetabuli pars, cui margo rotundulus & inferior capitis ossis femoris accesserat.

c. c. Su-

c. c. Superficies hujus acetabuli aspera, foraminulenta, cariosa, cui caput ossis femoris, simili itaque superficie, fuerat appressum. Fig. 6. 7. 8. Inaequalis talis superficies in oppositi lateris novo acetabulo adest quidem Fig. 1. supra b.; sed non adeo notanda, quemadmodum in capite ossis femoris ejusdem lateris Fig. 4.; nec adeo magna porosa superficies est, ac in capite femoris sinistri. Fig. 7.

d. d. d. Margo novi acetabuli, praecipue a parte posteriore prominens.

e. Eminentia acuta a veteri acetabulo sursum sese extendens.

f. Sinus, juxta quem ligamentum teres, quod ex veteri acetabulo originem trahabat, maxime elongatum & degeneratum, ad caput femoris tendebat.

Fig. 3. 4. & 5.

Femoris sinistri pars superior a posteriore Fig. 3., ab anteriore Fig. 4. delineatur; planities vero, quae acetabulum novum attigit, Fig. 5. depingitur. Ad litteram a. designatur locus, cui ligamentum teres adnectebatur.

Fig. 6. 7. & 8.

Femoris dextri pars superior, ab anteriore Fig. 6. a posteriore Fig. 7. Planities vero, quae acetabulum novum attigit Fig. 8. exhibetur. Et his in figuris littera a. notatur locus, cui insertum fuit ligamentum teres.

In genere capita formâ suâ sese accommodarunt ad nova acetabula.

T A B U L A E L X V I.

Fig. 1.

Coxa dextra feminae Patavinae, viginti duos annos natae, claudicantis, ab exteriori.

a. Locus, ubi ramus superior ossis pubis videtur fuisse fractus.

b. Locus, ubi simile quid in ramo inferiore videtur obtigisse.

c. Acetabulum vetus, admodum difforme.

d. Cavitas in parte exteriori ossis ilei formata, pollicem & septem octavas partes lata, admodum profunda, sic ut a parte interiore pelvis multum promineat.

Fig. 2.

Eadem coxa ab interiore, ut tanto melius pateat cavitatis Fig. 1. d. insignis prominentia ultra internam ossis ilei superficiem.

Fig. 3. & 4.

Femoris dextri, quoad caput & collum admodum extenuati, pars superior ab anteriore & posteriore.

Fig. 5.

Similis pars femoris sinistri, ut differentia tanto melius patefcat.
Conf. Sect. IV. N. CCXXXIV. pag. 194.

Fig. 6. & 7.

Os femoris, cujus caput collumque, singulari plane ratione mutata, insolitam acquisiverunt figuram. Caput versus inferiora multum dirigitur, in apicem terminatur, inter caput & corpus ossis invenitur eminentia, a superiore crassa admodum, versus inferiora sensim extenuata. Coxarum os, quod admisit singulare hoc os, videre non licuit. Conferantur dicta ad articulum CCLXX. Sectionis quartae, pag. 203.

T A B U L A E L X V I I.

Fig. 1.

Coxa sinistra hominis adulti, cujus acetabulum vetus difforme est, sursum retrorsumque luxato femore.

- a. a. Margines veteris acetabuli, satis quidem profundi, sed figurae praeternaturalis.
- b. b. b. Inaequalitates, a parte posteriore conspiciendae.
- c. Sinus, cui caput ossis femoris videtur fuisse appressum.

Fig. 2. & 3.

Femoris, quod cum coxa sinistra Fig. 1. articulatum fuit, pars superior ab anteriore, & a posteriore. Caput exile, depressum, sese ad inaequalitates & sinus in osse innominato accommodans.

Conf. Sect. IV. N. CCXXXVII. pag. 195.

Fig. 4.

Os coxae sinistrum, in quo duo nova acetabula videntur fuisse formata.

- a. a. a. Veteris acetabuli margines.
- b. Ligamentum, quod marginis defectum a parte anteriore supplet, & sub quo vasa decurrunt.
- c. Defectus in parte posteriore marginis.
- d. d. Sinus & eminentiae pone acetabulum, quod olim caput femoris continuit.
- e. Sinus profundus in parte posteriore & superiore hujus coxae.
- f. Sinus multo amplior in parte posteriore & inferiore ejusdem ossis, sese extendens ad illum locum, ubi ab interiore planities est, quae cum osse sacro necitur.

Fig. 5. & 6.

Pars superior ossis femoris, quae cum osse coxae Fig. 4. fuit nexa, singulari ratione extenuata, difformis, collo longiori insistens, depicta ab anteriore & a posteriore.

Conferantur dicta ad N. CCXXXIV. Sect. IV. pag. 194.

T A.

EXPLICATIO.

71

TABULAE LXVIII.

Fig. 1.

Os innominatum sinistrum, cujus naturale acetabulum deletum, novum vero in parte ipsius posteriore & superiore enatum.

- a. Reliquiae acetabuli naturalis.
- b. b. b. Substantia ossea, cellularis, quae naturale acetabulum maximam partem adimplevit.
- c. c. Margo posterior & inferior naturalis acetabuli, inaequalis, crassus, anteriorem & inferiorem novi acetabuli partem pariter constituens.
- d. Novum acetabulum admodum profundum.
- e. e. e. Margo ipsius superior & posterior.
- f. Planities, quodammodo triangularis, quasi atrofa, cui similis in capite ossis femoris Fig. 2. b. respondet.

Fig. 2.

Pars superior ossis femoris sinistri a parte posteriore, cujus caput difforme, & obliquum olim passum fracturam, male sanatum est.

- a. Caput, quod ex acetabulo naturali dimotum, novo penitus contineri non potuit, in irregularem itaque formam excrevit.
- b. Planities quodammodo triangularis, quae semper simili planitiei in novo acetabulo Fig. 1. f. fuit appressa.
- c. c. Margo capitis, sese multum ultra collum ad trochanterem majorem extendens.
- d. Trochanter minor.
- e. Fracturae pars superior.
- f. Ejusdem pars inferior.
- g. Substantia callosa primum, dein ossea, qua duo fragmenta rursus concreverunt.
- h. Inaequalitates, eminentiae, acutae, ex fragmenti superioris parte inferiore prodeuntes.
- i. Similes, ex parte superiore alterius fragmenti enatae.

Fig. 3.

Idem os femoris a parte anteriore.

- a. Caput, cujus margo b. b. ultra collum insigniter sese extendit ad trochanterem majorem c. Fig. 2. c. c.
- d. Fracturae pars superior. Fig. 2. e.
- e. Inaequalitates ex hoc fragmento productae. Fig. 2. h.
- f. Pars inferior fracturae. Fig. 2. f.
- g. Inaequalitates, ex parte superiore hujus fragmenti enatae Fig. 2. i.
- h. Substantia ossea, quae duo fragmenta necit. Fig. 2. g.

Conf. dicta ad N. CCXXXVI. Sect. IV. pag. 195.

Fig. 4.

Fig. 4.

Os innominatum dextrum trunci, N. CCXIII. Sect. IV. pag. 188. descripti, & Tab. LIX. & LX. delineati. Acetabulum naturale, maximam partem deletum, sistit cavum triangulare, apice suo retrorsum sursumque tendens. In medio ilio rotundus sinus est, cui caput femoris sine dubio fuit appressum.

a. Acetabulum vetus.

b. b. Margines hujus satis crassi.

c. Apex seu angulus, in quem duo illi margines desinunt.

d. d. d. Inaequalitates variae, a parte posteriore degenerati acetabuli enatae.

e. Sinus rotundus, satis profundus, novi acetabuli vices gerens.

Conf. etiam dicta ad N. CCXXXIV. pag. 194.

T A B U L A E LXIX.

Fig. 1.

Os coxae sinistrum tali modo cum suo femore nexum, ut caput intra acetabulum moveri quidem, non vero ex eo solvi, possit.

a. a. a. Margines admodum alti, inaequales, profundissimum acetabulum cingentes, & ossis femoris caput ferme circum circa amplectentes.

b. Pars capitis ossis femoris, in acetabulo moveri solita, cartilagine tecta.

c. c. c. Partes ipsius, ultra collum, & ad trochanterem majorem, sic sese extendentes, ut apex etiam digiti ipsis subjici possit.

d. e. Trochanteres, major d. minor. e.

Fig. 2.

Idem os coxae sinistrum cum suo femore a parte posteriore.

a. a. Acetabuli admodum profundi margines.

b. Collum ossis femoris.

c. d. Trochanteres.

Videantur dicta ad N. CCLI. Sect. IV. pag. 199.

Fig. 3.

Sinistrum os coxae, cujus acetabulum admodum profundum, sic ut altitudo a fundo ad margines exteriores duos pollices aequet. Versus foramen ovale in margine quatuor dantur foramina, hoc in situ non conspicua. Superficies interior inaequalis, quasi cariosa.

Fig. 4. & 5.

Pars superior femoris sinistri a parte anteriore & parte posteriore.

Conf. Sect. IV. N. CCXLII. pag. 196.

T A-

TABULAE LXX.

Fig. 1.

Os coxae sinistrum, quod cum osse sacro sic concreverat, ut lamellae osseae ab uno osse in aliud sint extensae, quale quid in opposito latere inter sacrum os & innominatum dextrum etiam locum habet.

Acetabulum hoc sinistrum, duos & dimidium pollicem altum, tres latum, admodum profundum, & inaequale, margines insigniter prominentes, aculeatos, habet. Retrorsum ab acetabulo tendit Exostosis, ferme pollicem longa. Ex osse pubis versus foramen ovale aculei varii producuntur, & similibus hirtum est tuber ischii ossis.

Fig. 2.

Idem os coxae sinistrum, sic exhibitum, ut acetabuli posterior margo summopere inaequabilis, exostosis ferme pollicem longa, & pone eam lamella, tenuis, transversis duobus aculeis terminata, conspiciantur.

Fig. 3.

Pars superior femoris sinistri, cujus caput descripto inhaesit acetabulo, ab anteriore. Caput magnum, globosum, marginem crassum inaequalem habet, qui sese juxta colum ferme ad trochanterem majorem extendit, & unde deorsum in minorem tractus descendit, pariter inaequalis, & asper.

Fig. 4.

Eadem pars femoris sinistri a posteriore.

Accreta cernitur capiti lamella, quae non multum a sinu, cui ligamentum teres adhaesit, desinit, & pro parte aliquantum a capite distat, sic ut intermedia quaedam relinquitur fissura.

Conf. Sect. IV. N. CCXLVI. pag. 197.

TABULAE LXXI.

Coxa sinistra, quae cum osse sacro concrevit, & cujus acetabulum admodum amplum a statu naturali multum recedit.

a. Os ilium.

b. Hujus ancylosis cum osse sacro.

c. c. Longitudo degenerati acetabuli.

d. d. Margo posterior, qui ferme ad altitudinem pollicis ultra reliquum os prominet.

Fig. 2.

Idem os innominatum sinistrum, sic exhibitum, ut acetabulum totum quantum conspici queat.

- a. a. a. a. Margo acetabuli, variis in locis insigniter prominens.
 b. b. Partes glaberrimae, aequabilissimae, in fundo acetabuli conspicuae.
 c. c. Inaequalitates, erosiones variae.

Fig. 3.

Femoris finistri pars superior ab anteriore.

- a. Caput solito crassius, a superiore latius, ab inferiore in tuberculum quoddam desinens.
 b. Collum.
 c. d. Trochanteres.
 e. e. Eminentiae acutae, variae, capiti & collo adhaerentes.

Fig. 4.

Eadem femoris pars a posteriore.

- a. a. a. Capitis, solito crassioris, pars, quae acetabulo recipi potuit.
 b. Tuberculum, in quod definit.
 c. c. Margo inaequalis, ultra reliquam partem capitis prominens, partem a., quae acetabulo contineri potuit, a reliqua distinguens.
 d. Pars capitis, quae acetabulo contineri non potuit.
 e. f. Inaequalitates, capiti & collo adhaerentes.
 g. Collum. h. i. Trochanteres.

Fig. 5.

Caput ejusdem ossis femoris, sic exhibitum, ut tota pars, quae acetabulo recipiebatur, conspici queat.

Conferantur dicta ad N. CCXLVI. Sectionis quartae, pag. 198.

T A B U L A E LXXII.

Fig. 1.

Coxa sinistra & os femoris, quod cum acetabulo sic necitur, ut, licet non concreverit, ex eo tamen solvi nequeat. Ab anteriore & exteriore.

Acetabulum, difforme, margines adeo extantes, multis longis eminentiis asperos, habet, ut caput ossis femoris, licet quaquaversum mobile, tamen nulla ratione ab eo liberari queat. Capitis ea pars, quae cartilaginea crusta obducitur, ultra collum insigniter descendit, sic ut ipsius superficies longe amplior sit, quam esse solet. Trochanter major tantopere sursum extenditur, ut ultra caput multum promineat.

Fig. 2.

Eadem ossa a parte posteriore & interiore. Patet, quantopere acetabulum ibi promineat, ad quamnam altitudinem margines acetabuli sese extendant, & quomodo caput collumque respectu trochanteris majoris sese habeant.

Conf. Sect. IV. N. CCLI. pag. 198.

T A-

EXPLICATIO.

73

TABULAE LXXIII.

Fig. 1.

Coxa sinistra cum osse femoris, cujus caput intra profundissimum acetabulum sic retinetur, ut, licet certo sensu mobile & nullibi cum acetabulo concretum sit, tamen ex eo tolli nequeat.

- a. a. Coxa sinistra.
- b. Anterior ossis femoris pars.
- c. c. Collum femoris.
- d. d. d. Margo admodum inaequalis, a capite juxta collum sese multum extendens.
- e. e. e. Acetabulum admodum profundum, retrorsum multum prominens.
- f. f. Margo acetabuli, inaequalis, acutiusculus, parum distans a margine capitis ossis femoris d. d. d., quod pro parte apparet.

Fig. 2.

Idem os sic ab anteriore exhibitum, ut degeneratio acetabuli & capitis ossis femoris optime pateant.

- a. Os ilium.
- b. Os pubis.
- c. Os ischium.
- d. Femoris ossis pars superior.
- e. Trochanter major.
- f. f. f. Acetabulum maxime degeneratum.
- g. g. g. Margo ipsius exterior, admodum inaequalis, acutiusculus. Fig. 1. f. f.
- h. h. h. Margo inaequalis, a capite sese juxta collum multum extendens. Fig. 1. d. d. d.
- i. i. Eminentiae variae, medio sinu distinctae, ex capite ossis femoris intra acetabulum productae.
- k. Similis eminentia ex acetabulo enata, dictum sinum inter i. & i. intrans.
- l. l. Inter has litteras foramen magnum, amplum, cernitur, introrsum tendens, in caecum cavum terminatum. Hunc locum olim intrarunt vasa, ad interiora acetabuli progredientia.
- m. Ossea, crassa, lamella, quae dictum foramen a cavo, caput ossis femoris continente, separat.

TABULAE LXXIV.

Fig. 1.

Eadem coxa cum suo femore, quae Tabula praecedenti est delineata, a parte posteriore;

- a. Ossis ilei pars exterior.
- b. Ejusdem ossis ea superficies, quae cum osse Sacro olim fuit commissa.

T 2

c. Os

- c. Os pubis.
 d. Tuber ossis ischii.
 e. e. e. Pars posterior acetabuli, partim satis aequalis, partim reticulata, & adeo magna, ut sese a tubere ossis ischii d. ad ossis ilei partem, quae cum sacro neeti solet b., extendat. Videtur ferme tota capsula articularis ossificata.
 f. f. Partes capitis ossis femoris, quae hic loci, ut & in aliis, transparent.
 g. Femoris os. h. Trochanter major. i. minor.

Fig. 2.

Alia delineatio ejusdem ossis, ut interiora acetabuli tanto melius perspiciantur.

- a. a. Os ilium.
 b. Pubis os.
 c. Tuber ossis ischii.
 d. d. d. Acetabulum maxime degeneratum. Tab. LXXIII. Fig. 1. e. e. e. Fig. 2. f. f. f.
 e. e. e. Margo acetabuli, inaequalis, acutiusculus. Ibid. Fig. 1. f. f. Fig. 2. g. g. g.
 f. Eminentia admodum notabilis, ex acetabuli interiore parte enata. Ibid. Fig. 2. k.
 g. Foramen magnum, amplum, introrsum tendens, sed in caecum finem terminatum. Ibid. Fig. 2. inter l. l.
 h. Lamella ossea, crassa, dictum foramen ab acetabulo discernens. Ibid. Fig. 2. m.
 i. Femoris os. k. Trochanter major. m. Collum.
 n. n. n. Margo inaequalis, a capite juxta collum descendens. Ibid. Fig. 1. d. d. d. Fig. 2. h. h. h.
 o. Pars capitis dicti ossis.
 p. p. Duae, ex capite enatae eminentiae. Ibid. Fig. 2. i. i. inter quas finis est, quem eminentia f., ex acetabulo enata, intrat.
 Descriptio hujus praeparati data est Sect. IV. N. CCLII. pag. 199.

T A B U L A E LXXV.

Fig. 1.

Coxa sinistra cum femoris osse per ancylofin concreta, sic ut duo haec unum solidum continuum os faciant. Femur sic ponitur respectu ossis innominati, ut, si in situ naturali coxa retineatur, sursum multum adscendat femur.

Fig. 2.

Eadem ossa, in Fig. 1. ab exteriori delineata, hac ab interiori sistuntur. Apparet nunc etiam femori adhaerens Exostosis, speciem lamellae in varias eminentias desinentis sistens. Sectio hujus praeparati, sic facta, ut interiora pateant, data est Tab. LXXVI. Fig. 3.

Conf. Sect. IV. N. CCLIII. pag. 199.

Fig. 3.

Fig. 3.

Alterum exemplum similis ancylofis a latere sinistro, ab interiore exhibitum. In situ erecti hominis femoris os horizonti parallelum fuit.

Fig. 4.

Eadem ossa ab exteriori & posteriore parte. Collum, caput, ossis femoris, & margo acetabuli sic melius, quam in Figura 3., distinguuntur; ut & ovalis apertura, quae a parte anteriore concreti cum acetabulo marginis est. Quomodo intrinsecus confluerint ossa, patet ex Tab. LXXVI. Fig. 4.

Vide Sect. IV. N. CCLVI. pag. 199.

T A B U L A E LXXVI.

Fig. 1.

Tertium exemplum plenariae concretionis ossis femoris sinistri cum coxa, ab anteriore.

Fig. 2.

Utrumque os ferrae ope juxta lineam, Fig. 1. indicatam, sic divisum est, ut pateat, illa intrinsecus etiam unam massam constituere.

Conf. Sect. IV. N. CCLV. pag. 200.

Fig. 3.

Interiora ossium Tab. LXXV. Fig. 1. & 2. delineatorum.

Fig. 4.

Coxa cum suo femore, Tab. LXXV. Fig. 3. & 4. depicta, ab interiore.

T A B U L A E LXXVII.

Fig. 1. & 2.

Femoris dextri juvenis viginti annorum, a nativitate claudi, pars superior. Collum nullum adest, & caput a latere ossis sic procedit, ut trochanter major ad dimidium pollicem supra caput promineat, trochanter minor vero caput attingat. Acetabulum paulo majus solito & planius erat. Prolixam expositionem hujus ossis, quod exemplum claudicationis congenitae sistere censetur, dedi Sect. IV. N. CCLXXI. p. 203.

Fig. 3.

Femoris dextri pars superior, cujus collum a corpore fractura admodum obliqua separatum est, delineata a parte laterali dextra. Ea enim pars, quae figuram quartam

respicit, est anterior, quod omnino notandum, ut pateat, qualem praeternaturalem situm acquisiverit caput. Effuso callo fracturae partes concreverunt invicem, sed collum caputque naturalem situm amiserunt, perfecte retrorsum deorsumque tendentia. Tanta copia calli effusa est, ut in sede fracturae & in parte exteriori, ut ex hac figura patet, & interiore, ut ex quarta icone constat, eminentiae notabiles variae formae, admodum inaequales, & inter illas sinus & foramina multa, dentur.

Fig. 4.

Idem os, a parte laterali sinistra depictum. Confirmantur ea, quae de mutato situ capitis, colli, de eminentiis ex luxuriante callo enatis, dicta sunt. Pars ossis femoris, quae respicit figuram tertiam, est anterior.

Conf. Sect. IV. N. CCLXXIX. pag. 206.

Fig. 5.

Femoris dextri, cujus collum fuit fractum, pars superior a parte laterali externa, sed simul quodammodo posteriore, depicta. Fractura a trochantere majore in minorem descendit. Caput & collum retrorsum sunt promota, licet non adeo multum, quam in praecedenti praeparato, ut patet ex sinu, cui ligamentum teres adhaesit. Colli inaequalitates etiam sunt insignes, praecipue prope trochanterem minorem.

Fig. 6.

Idem os, a latere interiore. Non difficulter mutatus situs capitis collique, luxurians callus, & inaequalitates irregulares, acutae, prope trochanterem minorem & infra eundem, in oculos incurrunt. Descendit non longe a dicto trochantere, a parte interiore ossis, lamella, cujus apex in Fig. 5. etiam cernitur. Hic aliquantum ab osse reliquo distat.

Conf. Sect. IV. N. CCLXXXII. pag. 207.

T A B U L A E LXXVIII.

Fig. 1.

Femoris ossis sinistri pars superior. Fractura colli adfuit obliqua, deorsum per partem corporis sese extendens. Partes sic concreverunt, ut caput loco admodum dimisso conspiciatur, & simul tantopere retrorsum recesserit, ut eae partes ossis, quae in sano statu a parte posteriore inveniantur, nunc in parte laterali externa dentur.

a. a. a. Pars, quae de reliquo osse secessit, ex capite, collo, & parte corporis constans.

b. Caput. c. Trochanter minor. d. major.

e. e. e. e. Foramina multa ea in linea, ubi partes antea solutae concreverunt.

Fig. 2.

Idem os a parte interiore.

a. Caput. b. Collum. c. Trochanter major. d. minor.

e. e. e. e.

e. e. e. e. Locus, ubi partes antea separatae concreverunt.
f. f. f. f. Inaequalitates variae osseae.

Fig. 3.

Idem os ferrae ope divisum. Ab. a. ad b. fractura sese extendit. c. c. Sepimentum osseum est inter duos canales, qui antea non nisi unum eundemque constituebant. Interior, rara, spongiosa, fabrica in utraque parte sponte in oculos incurrit.
Conf. Sect. IV. N. CCLXXXIII. pag. 206.

Fig. 4.

Pars superior femoris sinistri hominis robustissimi, qui, ex lapsu in trochanterem majorem, sibi fracturam colli femoris contraxerat. Haec non fuit sanata, sed in collo profunda formata cavitas est, intra quam prominentia, ex capite producta, sic continebatur, ut postea incedere, claudus tamen, potuerit.

- a. Trochanter major. b. minor. c. Collum femoris.
- d. Sinus admodum profundus hoc in collo.
- e. e. e. e. Inaequalitates variae, ex collo enatae.
- f. Capitis pars cartilagine obducta.
- g. Sinus, cum quo ligamentum teres cohaesit.
- h. Mucro, ex ea parte capitis enatus, quae cum collo olim cohaesit, nunc vero intra sinum d. fuit admissus.

Fig. 5.

Idem os femoris, quod in Fig. 4. a posteriore delineatum est, ab anteriore.

- a. Trochanter major. b. minor.
- c. Exostosis, ex hac parte femoris enata.
- d. Collum femoris.
- e. Sinus novus admodum profundus.
- f. Caput hujus ossis.
- g. Sinus, cum quo ligamentum teres cohaesit.
- h. Mucro, ex ea capitis parte enatus, quae cum collo olim cohaesit, nunc vero intra sinum e. fuit admissus.

Fig. 6.

Pars superior ejusdem femoris, sic delineata, ut sinus novus plane conspici queat.

- a. Trochanter major. b. minor.
- c. c. c. Inaequalitates variae, ex osse productae.
- d. d. d. Margines crassiusculi, sinum admodum profundum Fig. 4. d. Fig. 5. e. cingentes.

Fig. 7.

Caput ejusdem ossis femoris sic depictum, ut mucro Fig. 4. & 5. h., qui intra finum Fig. 4. d. Fig. 5. e. Fig. 6. d. d. d. admissus fuit, recte cernatur.

a. Capitis pars, unde dictus mucro originem trahit.

b. Mucro ipse.

c. c. Diffractae & inaequales partes capitis interiores.

Vide Sect. IV. N. CCLXXVII. pag. 205.

T A B U L A E LXXIX.

Os coxae sinistrum cum suo femore, post fracturam colli, sic degeneratum, ut caput intra acetabulum remanserit, cum eo concreverit, in tumorem inaequalem insignem sese extenderit, & huic pars superior femoris sese accommodaverit.

Fig. 1.

Os coxae sinistrum cum suo femore ab anteriore.

a. Os ilium. b. Pubis. c. Ischium.

d. d. d. Degeneratum caput ossis femoris cum acetabulo concretum, & in tumorem admodum irregularem mutatum. Fig. 2. f. f. f. Fig. 3. f. g. h. i.

e. e. e. Margo anterior degenerati colli ossis femoris, quod se dicto tumori d. d. d. accommodavit, sic ut motus aliquis superfuerit. Fig. 2. g. g. g. Fig. 4.

f. Trochanter major.

g. g. Squama, quae per violentiam externam videtur secesisse de hoc osse, dein cum eodem rursus concrevisse. Fig. 2. i. i. Conf. de his fracturis squamosis Tab. LXXXVII. Fig. 1. 2. 3. 4. & 5.

Fig. 2.

Eadem ossa a parte posteriore.

a. Os ilium. b. Pubis. c. Ischium. d. Hujus tuber. e. Processus acutus.

f. f. f. Degeneratum, & cum acetabulo concretum, caput ossis femoris Fig. 1. d. d. d. Fig. 3. f. g. h. i.

g. g. g. Posterior margo degenerati colli ossis femoris, quod sese mutato capiti accommodavit. Fig. 1. e. e. e.

h. Trochanter major.

i. i. Squama, quae de hoc osse secessit, denuo cum eo concreta. Fig. 1. g. g.

Fig. 3.

Solum os coxae, sic exhibitum, ut superior ejus pars versus anteriora dirigatur, & degeneratum ac cum acetabulo concretum caput ossis femoris melius cernatur.

a. Pubis os. b. Ischium. c. Ejus tuber. d. Processus acutus. e. e. Os ilium.

f. g. h. i.

f. g. h. i. Caput ossis femoris, acetabulo accretum, & cum eo tumorem magnum, inaequalem, formans, cujus longitudo quatuor pollicum est inter f. & h.; altitudo trium pollicum inter g. & i.

Tumor ipse, admodum inaequalis, a superiore ad k. multum prominet, a medio ad l. insigniter excavatus est. Fig. 1. d. d. d. Fig. 2. f. f. f.

m. Locus, ubi inter hoc degeneratum caput & marginem foraminis ovalis situs est, versus interiora tendens, & ad duorum circiter pollicum longitudinem per acetabulum retrorsum sese extendens, ubi olim vasa acetabulum intrarunt.

Fig. 4.

Os femoris, cujus collum cum vicino corpore plane insolitam figuram habet, quia sese Tumori, a capite cum acetabulo cohaerente formato, accommodavit.

a. Trochanter major.

b. b. Collum & vicinum corpus ossis, in superficiem inaequalem, sinuatam & tuberculatam, sic degeneratum, ut sese optime accommodaverit ad caput suum cum acetabulo concretum. Fig. 1. d. d. d. e. e. e. Fig. 2. f. f. f. g. g. g. Adeo ut, ubi in dicto capite eminentia sit Fig. 3. k., in hac parte ad c. sinus inveniatur; ubi in capite excavatio Fig. 3. l., hic eminentia detur ad d.

Inter b. b. hujus degeneratae partis longitudo est trium pollicum cum dimidio. Videretur longitudo major, sed quoniam haec superficies admodum excavata est, & margines inferiores iterum multum adsurgunt, distantia in ipso osse minor est, quam in figura esse videtur.

e. e. Latitudo hujus partis vix duorum pollicum.

Conf. Sect. IV. N. CCLXXXVIII. pag. 205.

T A B U L A E LXXX.

Fig. 1.

Pars superior femoris sinistri a posteriore. A collo ad medium usque corpus fractura notabilis adfuit; fragmenta varia, ex figura tertia melius cognoscenda, singulari naturae beneficio sic sunt concreta, & sanata, ut homo femore uti potuerit, licet os ipsum admodum crassum, irregulare, evaserit.

Fig. 2.

Idem os a parte anteriore. In hac figura melius, quam in prima, multa, quae olim adfuere, fragmenta cernuntur, per callum rursus concreta.

Fig. 3.

Ejusdem ossis ferrae ope divisi structura interna. Variis in locis cernuntur septimenta, a reliqua substantia cellulari plane distincta, quae probant, os hoc in multa fragmenta fuisse divisum. Conf. Sect. IV. N. CCLXXXVIII. pag. 207.

X

Fig. 4.

Fig. 4.

Pars superior ossis femoris sinistri ab anteriore. Excrevit haec pars in Hyperostofin insignis amplitudinis, sic ut trochanter major difformis ad altitudinem pollicis supra caput sese extendat. Longus hic tumor est quinque pollices cum dimidio; ambitus seu circumferentia est novem pollicum cum dimidio; superficies satis aequalis.

Fig. 5.

Idem os a parte posteriore. Superficies externa pro parte destructa est, sic ut pateat, totam substantiam internam esse cavernosam.

Conf. Sect. IV. N. CCCXVI. pag. 211.

T A B U L A E LXXXI.

Fig. 1.

Dextrum os femoris, cujus cervix mediumque corpus fuere fracta.

a. a. a. Ampla cervicis fractae superficies, inaequalis, acutis eminentiis, ac cavitatibus internis, distincta.

b. c. d. Fractura in medio corpore. Fractum hoc loco os fuit in tres partes, quarum media c. undique de reliquis videtur fuisse separata, sic tamen, ut effuso callo omnes iterum concreverint, & os hoc loco crassissimum, inaequale, reddiderint.

e. e. Callosa olim, nunc ossea, substantia, cujus ope fragmentum c. cum fragmento b. concrevit.

f. f. Locus, ubi similis substantiae interventu fragmentum c. & d. confluerunt.

Fig. 2.

Idem os a parte anteriore.

a. a. Pars lateralis interna amplae superficiē fractae cervicis.

b. Pars anterior & superior ossis, quae a reliquis fuit separata.

c. Apex ejusdem partis, qui ad insignem distantiam a parte inferiore distincta manfit a reliquis fragmentis.

d. Fragmentum inferius.

e. Substantia, quae inferius & superius fragmentum necit.

f. Similis substantia, cujus ope neciuntur fragmentum superius & tertium.

g. g. Fragmentum tertium, quod totum quantum a reliquis fuit separatum.

Fig. 3.

Sanatae fracturae medio in osse femoris ab interiore delineatio, partibus ferrae ope divisis.

a. Fragmentum superius.

b. Inferius fragmentum.

c. Fragmentum tertium.

d. d. d.

- d. d. d. Sepimentum, sese inter fragmentum tertium & inferius extendens.
 e. Apex fragmenti superioris, qui ultra superficiem fragmenti inferioris multum
 prominet. Fig. 2. e.
 f. f. Species dimidii septi inter fragmentum inferius & tertium.
 Conf. Sect. IV. N. CCLXXVI. pag. 205.

T A B U L A E LXXXII.

Fig. 1.

Femur dextrum, medio in corpore fractum. Fragmenta tria singulari ratione concreverunt, & totum os difforme reddunt.

- a. Fragmentum superius.
 b. c. Medium fragmentum.
 d. Fragmentum tertium, & inferius.
 e. f. g. h. Eminentiae osseae variae irregulares, majores, minores, ex fragmentis
 enatae, ubi haec iterum concreverunt.

Fig. 2.

Idem os a parte posteriore.

- a. Fragmentum superius. b. medium. c. tertium.
 d. d. d. Aperturae variae inter diversas inaequalitates ibi, ubi fragmenta concreverunt, relictæ, licet ad interiora ossis non penetrent.

Fig. 3.

Idem os, ferrae ope divisum, & a parte interiore exhibitum.

- a. Fragmentum superius. b. medium. c. inferius.
 d. Septum medium inter canalem fragmenti superioris & medium fragmentum.
 e. Simile septum inter fragmentum medium, & canalem fragmenti inferioris.
 f. Eminentia, quae Fig. 1. f. etiam delineata est.
 Conf. Sect. IV. N. CCXCIII. pag. 208.

T A B U L A E LXXXIII.

Fig. 1.

Femoris sinistri, medio loco fracti, pars maxima, inferior, a latere exteriori.

- a. a. Pars ossis superior.
 b. b. Pars inferior.
 c. c. Pars tertia ossis, quae olim videtur fuisse separata de partibus reliquis.
 d. d. d. Exostoses variae, acutae, majores, minores.

Fig. 2.

Idem os a parte interiore exhibitum.

- a. a. Fragmentum superius.
- b. b. Inferius fragmentum.
- c. c. Pars, quae olim videtur fuisse separata de fragmento superiore & inferiore.
- d. d. d. Exostoses variae majores, minores.
- e. e. Latitudo insolita, quam acquisivit hoc in loco totum os.

Fig. 3.

Ejusdem ossis pars lateralis interna, ferrae ope ab externa sic divisa, ut interiora pateant.

- a. a. a. Fragmentum superius.
- b. b. Canalis hujus partis, qui olim medullam continuit, pro parte apertus, pro parte descendens usque ad a. medium, ibique caeco fine terminatus.
- c. c. c. c. Fragmentum inferius, cujus canalis internus caeco fine ad d. terminatur, cellulosa ossea substantia adimpletus.
- e. e. Fragmentum tertium, & cum superiore a. a. & cum inferiore c. c. concretum, cellularem intus fabricam, separatam a duobus reliquis canalibus, monstrans.
- f. f. Exostoses variae. Fig. 1. & 2. d. d. d.

Conf. Sect. IV. N. CCXCV. pag. 208.

T A B U L A E LXXXIV.

Fig. 1.

Femur dextrum, medio in corpore obliquâ fracturâ olim divisum; ab anteriore. Fragmenta non rite reposita sunt, superius ante inferius descendit, & intermedia substantia ossea, olim callosa, sic concrevit, ut hoc in loco circumferentia novem pollices superet, & tumor enatus sit admodum inaequalis, dum apex fragmenti superioris ad duos pollices prominet ante fragmentum inferius.

- a. Fragmentum superius.
- b. Hujus pars inferior, ultra fragmentum inferius prominens.
- c. Fragmentum inferius.
- d. Hujus pars superior.
- e. f. Sulcus profundus, juxta quem sine dubio olim vasa decurrebant.
- g. g. Substantia ossea, duo fragmenta invicem nectens.
- h. Trochanter minor.

Fig. 2.

Idem femur a parte posteriore.

- a. Trochanter minor.

b. b.

- b. b. Fragmentum superius.
- c. c. Inferius fragmentum.
- d. Substantia, quae duo fragmenta, multum ab invicem remota, necit.

Fig. 3.

Idem femur, ferrae ope juxta longitudinem divisum, ut, quid intus contigerit, pateat.

- a. a. Fragmentum superius.
 - b. b. Rotundulum extremum, in quod terminatur canalis ossis, qui olim medullam continebat.
 - c. c. Fragmentum inferius.
 - d. d. Apex, in quem hoc fragmentum terminatur.
 - e. Substantia reticularis, ossea, ex fragmento superiori quasi prodiens, & illud fragmento inferiori adnectens.
 - f. Similis substantia, ex fragmento inferiori producta.
 - g. g. Callus, in osseam substantiam, reticulatam, mutatus, qui duo fragmenta necit.
- Conf. Sect. IV. N. CCC. pag. 208.

Fig. 4.

Femur dextrum, pariter medio in corpore, obliqua fractura, olim divisum; a posteriore.

- a. a. Fragmentum superius, multum versus anteriora promotum.
- b. b. Inferius fragmentum, sursum retrorsumque tractum.
- c. c. Callosa primum, nunc ossea, substantia, intus tota quanta reticularis, quae dicta fragmenta necit.

Fig. 5.

Idem femur, ab anteriore.

- a. a. Fragmentum superius.
 - b. b. Inferius fragmentum.
 - c. c. Substantia, cujus ope duo fragmenta concreverunt. Tumor ex male aut plane non repositis fragmentis enatus est, qui circumferentiam habet octo pollicum.
- Conf. Sect. IV. N. CCXCVII. pag. 208.

T A B U L A E LXXXV.

Fig. 1.

Femoris sinistri pars superior & media, oblique fracta, ab anteriore.

- a. a. Fragmentum inferius, juxta superius a latere exteriore attractum, & cum eo concretum.
- b. Fragmentum superius in apicem c. desinens, qui multum distat a fragmento inferiore.
- d. Apertura ovata, qua medius canalis partis superioris hiat, cujus margines admodum sunt aequales, quacque sese in trochanterem majorem extendit.

Fig. 2.

Fig. 2.

Idem os a parte posteriore.

a. a. Inferius fragmentum, hic admodum inaequale.

b. Fragmentum superius.

c. Apex hujus fragmenti multum ab inferiore distans.

Vide Sect. IV. N. CCXCVIII. pag. 208.

Fig. 3. & 4.

Femoris sinistri oblique in parte inferiore fracti, pars inferior, tum ab externo, tum ab interno latere.

a. Fragmentum superius, ultra inferius multum descendens, & supra superficiem fragmenti inferioris adinstar squamae acutae prominens b., inter quam & dictam partem medii pollicis distantia est.

Conf. Sect. IV. N. CCCVII. pag. 210.

Fig. 5.

Femoris dextri pars inferior ab anteriore. Fractura obliqua a. a. male sanata est, sic ut fragmentum inferius b. b. juxta partem exteriorem superioris attractum sit, & condyli c. c. versus exteriora dirigantur.

d. e. Foramina, quae ad interiora penetrant, quorum inferius sub a. iterum patet.

Fig. 6.

Idem os a parte posteriore.

a. a. Fractura obliqua.

b. b. b. b. Varias inaequalitates, admodum acutae, ultra superficiem reliquam multum extantes.

c. Foramen admodum amplum, quod ad interiora decurrit.

d. Apertura canalis illius, qui altero ostio ab exteriore patet. Fig. 5. e.

Fig. 2.

Idem os, ferrae ope sic divisum, ut interiora pateant.

a. a. Sepimentum, quod fragmentum superius ab inferiore separat, a cujus lateribus reticulata utriusque fragmenti substantia patet.

b. Finis foraminis d. Fig. 5.

c. Sinus, in quem definit foramen c. Fig. 6.

d. Apertura canalis e. Fig. 5. d. Fig. 6.

Vide Sect. IV. N. CCCI. pag. 209.

Fig. 8.

Fig. 8.

Femoris sinistri pars inferior ab exteriore.

a. a. Fragmentum superius.

b. b. Inferius fragmentum, quod pro parte pone superius reconditur.

c. Foramen notabile in sinum profundum tendens.

d. Inter d. & b. aliud foramen adest ad interiora tendens & communicans cum b. Fig. 10.

Fig. 9.

Idem os a latere interno.

a. a. Locus, ubi fractura fuit.

b. Pone hanc eminentiam foramen est, inter d. & b. Fig. 8. cum b. Fig. 10. communicans.

Fig. 10.

Idem os a parte interna sic exhibitum, ut superficies exterior ab interiore sit sublata.

a. a. Sepimentum, quod fragmentum superius ab inferiore distinguit.

b. Excavatio admodum profunda cum foramine inter d. & b. Fig. 8. & pone b.

Fig. 9. communicans.

Conf. Sect. IV. N. CCCIII. pag. 209.

T A B U L A E LXXXVI.

Fig. 1.

Os femoris sinistrum, post fracturam circa partem inferiorem, mire deformatum, simulque necrosi adfectum.

a. b. Pars longitudinis ejus circiter tertia inferior, fracta, & male reposita, ita ad posteriora ferme horizontaliter directa, ut cum parte superiore angulum, prope modum rectum, faciat.

c. Condylus internus. d. externus. Uterque a solita forma recedunt.

e. Patella, ope colli cujusdam cum femore, medio inter condylos loco, cohaerens.

f. Pars semicanalis crassi, ossei, ex foramine magno & profundo prominens.

Fig. 2. f. Fig. 4.

Fig. 2.

Idem os a parte posteriore.

a. Condylus internus. b. externus. c. Patella.

d. d. Foramina, ad interiorem hujus ossis partem tendentia. Fig. 3. d.

e. e. Foramen simile, admodum magnum & profundum. Fig. 3. e. e.

f. Semicanalis osseus crassus, mobilis, pro parte ex hoc foramine prominens.

Fig. 1. f. Fig. 4.

Fig. 3.

Pars inferior hujus ossis medio loco, ferrae ope, divisa, ut interiora pateant.

a. Substantia femoris, admodum crassa, parum supra fracturam.

b. Similis substantia in parte fracta.

c. Pars interna, excavata, in qua haesit separatum undique officulum. Fig. 4.

d. Foramen, ad internam capacitatem hujus ossis tendens. Fig. 2. d.

e. e. Pars altera dimidia similis canalis admodum magni, ad interiora c. penetrans, cui inhaesit frustum osseum, undique a reliquis partibus separatum, figura sua semicanalem quodammodo referens. Fig. 1. 2. f. Fig. 4.

Fig. 4.

Pars illa ossea, separata, semicanalem referens, Fig. 1. 2. f. ex canali, in quo haesit Fig. 3. e. e. liberata.

Conf. Sect. IV. N. CCCIX. pag. 210.

T A B U L A E LXXXVII

Fig. 1. 2. & 3.

Femoris sinistri pars media, vario modo exhibita, ut squama, sesquipollicem longa, ultra pollicem lata, pateat, quae de superficie exteriori & media hujus ossis secessit, & pro parte rursus cum ea concrevit.

Vide Sect. IV. N. CCCX. pag. 210.

Fig. 4.

Fracturae squamosae aliud, illudque notabilius, exemplum; ab anteriore exhibitum. De latere exteriori ossis femoris sinistri secessit lamella. a. a., quatuor pollices longa, quae ab anteriore & superiore non nisi pro parte b. b. cum osse rursus concrevit, sed ab inferiore, inter c. & a., ad longitudinem duorum pollicum cum dimidio ab eo distat.

Fig. 5.

Idem os a parte posteriore & laterali externa. Squama tota hoc in loco cum osse concrevit. Videntur adesse nonnulla foramina, sed haec non penetrant.

Vide Sect. IV. N. CCCXI. pag. 210.

Fig. 6. 7. 8. & 9.

Duo fragmenta ossea, quae secesserunt de fracti femoris parte inferiore hominis, ex suprema contignatione domus in terram delapsi, ipso momento, quo cecidit; ab exteriori & ab interiori delineata. Vulnere itaque licet complicata fuerit haec fractura composita, felicissime sanatus est aeger, ut exposui ad N. CCCXII. Sectionis quartae, pag. 210. 211.

Fig. 10.

Fig. 10.

Tibia dextra, ex cujus parte anteriore & laterali interna exsurgit tumor amplius, tres pollices & dimidium longus, duos latus, medio sinu aequabili, partim duplici, in tres partes, superiorem maximam, minorem inferiorem, mediam minimam, divisus. Superficies tumoris admodum inaequabilis est.

Fig. 11.

Idem os a parte posteriore, ubi tumor in duas tantum partes videtur divisus.

Fig. 12.

Serrae ope divisum os. Substantia, quae tumorem componit, eadem est, quae reliqui ossis; externa autem crusta tenuissima existit.
Conf. Sect. IV. N. CCCCXXXIV. pag. 219.

T A B U L A E LXXXVIII.

Fig. 1.

Os femoris sinistrum ab anteriore, ex cujus parte interiore, nonnihil sub trochantere minore, enata est Exostosis dura, compacta, ovata, convexa, longa tres pollices & unam quartam partem, lata in medio circiter pollicem unum & dimidium, crassa pollicem.

Fig. 2.

Idem os a parte posteriore.

Fig. 3.

Os idem a parte laterali externa; cernitur locus, ubi serrae ope sublata est Exostosis, in Figura prima punctata linea etiam notatus.

Fig. 4.

Exostosis ipsa separata de femore, crassa, dura, compacta, sic tamen ut canalis ossis pro parte sese in eam extendat.

Conf. Sect. IV. N. CCCXIII. pag. 211.

Fig. 5. & 6.

Pars inferior femoris sinistri, ex cujus parte posteriore & laterali externa, Exostosis prodit, duos pollices longa, ossi tamen tota sua longitudine adhaerens, & non nisi ad sex octavas pollicis partes ab eo distans.

Vide Sect. IV. N. CCCXIV. pag. 211.

T A B U L A R U M

T A B U L A E LXXXIX.

Fig. 1.

Femur dextrum, cujus pars inferior in tumorem insignem expansa, crassa, indurata, laminas osseas, fibras, spinas, tubera, magna, parva, aspera sistit.

Fig. 2.

Ejusdem femoris pars posterior, in qua spinac, fibrae, & tubera majora, melius in conspectum veniunt. Adest praeterea paulo supra condylos foramen ovale, magnum, profunde excavatum, ad interiora tendens.

Fig. 3.

Sectio hujus ossis, tali modo facta, ut ferra transierit inter condylos per medium foramen. Crassities sic patet lamellarum, quae hoc os componunt; cavitas, quae medullam continet, ejusque communicatio cum dicto foramine.

Conf. Sect. IV. N. CCCXIX. pag. 211.

T A B U L A E XC.

Fig. 1.

Ancylosis articulationis ossis femoris cum crure dextro a parte interiore.

a. Os femoris.

b. Tibia, quae in nexu cum femore sic concrevit, ut condyli femoris & caput tibiae insignem subierint mutationem. Tibia sic posita est, ut superficies ipsius, quae condylum externum admittit, retrorsum decurrat, unde tibiae pars anterior versus latus externum dirigitur, & ea pars, quae caput fibulae admittit, perfecte a posteriore detur, sic ut malleolus internus ad anteriora vergat.

c. Condylus internus femoris.

d. Condylus externus. Duo hi insolitam formam situmque acquisiverunt. Externus praeterea ad e. intrinsecus excavatus est, admittitque partem lateralem externam capitis tibiae f., quae partim intra sinum libere haeret, partim cum eo concrevit.

g. g. Confluxus partis inferioris femoris, condyli quippe interni cum capite tibiae.

Fig. 2.

Eadem ancylosis a parte exteriori.

a. Femoris os. b. Tibia.

c. Condylus internus femoris.

e. e. Pars reliqua hujus condyli, a solita forma multum recedens.

f. f. Confluxus condyli interni cum capite tibiae.

g. Capitis tibiae pars lateralis externa.

Conf. Sect. IV. N. CCCLXXXI. pag. 213.

Fig. 3.

Fig. 3.

- Ancylofis femoris finiftri cum tibia, ab anteriore & parte laterali interna.
- a. Femoris os. b. Tibia.
 - c. Condylus internus femoris concretus cum finu, qui est in parte laterali interna tibiae. e.
 - d. Condylus externus, fimili modo concretus cum finu, qui est in parte laterali externa tibiae f.
 - g. Foramen, medio inter condylos loco relictum.

Fig. 4.

- Eadem ancylofis a parte posteriore & laterali externa.
- a. Femoris os. b. Ejus condylus internus.
 - c. Pars lateralis externa capitis tibiae.
 - d. Locus, ubi partes hae concreverunt.
 - e. Pars offea media, & cum condylo femoris, & cum capite tibiae, cohaerens.
 - f. Condylus internus femoris.
 - g. Pars lateralis interna capitis tibiae.
- Vide Sect. IV. N. CCCLXXVIII. pag. 212.

T A B U L A E X C I.

Fig. 1.

- Siniftrum femur & tibia sic concreta invicem, ut angulum obtusum, recto majorem, forment, a parte posteriore.
- a. Femur. b. Condylus externus. c. internus.
 - d. d. Caput tibiae, maxime degeneratum.
 - e. e. e. Tumor, in quem tota haec tibiae pars extensa est.

Fig. 2.

- Partes eadem femoris atque tibiae, sed ab anteriore.
- a. Condylus internus. b. externus. Ambo confluerunt cum parte superiore tibiae.
 - c. c. Lamella offea, a condylo interno, locoque inter condylos medio, sese extendens ad superiorem tibiae partem.
 - d. Patella, quae condylo externo accrevit.
 - e. e. Caput tibiae, a solita forma recedens.
- Conf. Sect. IV. N. CCCLXXXII. pag. 213.

Fig. 3. & 4.

- Ancylofis dextri femoris, tibiae & patellae, ab anteriore, & a posteriore.
- a. Condylus externus femoris. b. internus.

- c. d. Tibiae sinus, cum quibus condyli femoris confluerunt.
 e. Patella, cum femore concreta, sed tamen insigniter prominens.
 Vide Sect. IV. N. CCCLXXXIV. pag. 213.

T A B U L A E X C I I.

Fig. 1.

Dextri lateris Tibia, ab anteriore visa, oblique fracta, vel potius fissa, sic ut a capite oblique ad inferiora portio ossis, septem pollices longa, secesserit, dein rursus cum reliquo osse concreta, sic tamen, ut figurâ ossis plane sit mutata.

- a. Externus tibiae sinus pro condylo externo femoris, plane versus posteriora directus.
 b. Internus sinus, versus anteriora & inferiora tendens.
 c. Locus, ubi fissura incepit. d. Ubi definit.
 e. e. Fissura admodum profunda, inter duo fragmenta relicta, a parte inferiore tantae amplitudinis, ut stilus transmitti possit, exiens tunc ad e. Fig. 2.
 f. Similis fissura, sed ad oppositum latus non penetrans.
 g. Alia ejusdem naturae, inter duo fragmenta transiens, & ferme ejusdem capacitatis, ac e. Conf. Fig. 2. d.
 h. h. h. Cariosa ejusdem ossis loca.

Fig. 2.

Eadem tibia a parte posteriore.

- a. Sinus internus. b. externus.
 c. c. Fissura eadem, quae Fig. 1. e. e.
 d. Alia fissura, pariter inter duo fragmenta penetrans. Fig. 1. g.
 e. e. e. Loca cariosa varia.

Fig. 3.

Pars superior ejusdem tibiae, quae condylos ossis femoris admisit.

- a. Capitis pars anterior. b. posterior.
 c. Sinus pro condylo femoris externo. d. pro interno.
 e. f. g. Inaequalitates, eminentiae, excavationes, quae superficiem utriusque sinus, & loca intermedia admodum aspera reddunt.
 Conf. Sect. IV. N. CCCCXV. pag. 215.

Fig. 4.

Ulcere carioso admodum profundo & lato laborans pars inferior tibiae dextrae. Margines admodum inaequales tum ab externo tum ab interno latere sese multum extendunt, & praecipue ab interiore admodum crassi ultra limites ossis in tuber insigne prominent.

Vide Sect. IV. N. CCCCXXXIII. pag. 219.

T A B U L A E X C I I I.

Fig. 1.

- Tibia & fibula sinistra, fractae, invicem concretae, ab anteriore.
- a. a. Fractura obliqua tibiae.
 - b. b. b. Inferius fragmentum, sursum tractum, & lateri exteriori superioris fragmenti adnexum.
 - c. Substantia media, tibiam fibulamque nectens.
 - d. d. Obliqua fibulae fractura non longe a capite superiore, sic facta, ut pars anterior ossis a posteriore secesserit.
 - e. Foramen, in medium canalem fragmenti superioris penetrans. Fig. 3. b., & sese per eum ad partem posteriorem extendens. Fig. 2. f.

Fig. 2.

- Eadem ossa a parte posteriore.
- a. a. Tibiae fractura obliqua.
 - b. Fragmentum superius.
 - c. Inferius fragmentum, sursum tractum, & lateri exteriori superioris fragmenti accretum.
 - d. Tibiam fibulae adnectens substantia; fibula autem hic loci integra est.
 - e. e. Obliqua fibulae fractura.
 - f. Foramen in medium canalem fragmenti superioris penetrans Fig. 3. b., & sese in anteriore parte pariter manifestans. Fig. 1. e.
 - g. Simile foramen, in coecum finem desinens.

Fig. 3.

- Eadem ossa ferrae ope divisa.
- a. a. Fragmentum superius.
 - b. Canalis medullae continendae destinatus.
 - c. c. Fragmentum inferius, superioris lateri exteriori accretum.
 - d. Canalis hujus fragmenti, a canali b. plane distinctus.
 - e. Substantia, tibiam fibulae, hoc in loco sanae, adnectens.
- Conf. Sect. IV. N. CCCCVIII. pag. 215.

T A B U L A E X C I V.

Fig. 1.

- Tibia & fibula dextri lateris, in varias partes diffractae, & iterum consolidatae; ab anteriore.
- a. Fibulae corpus, in fragmenta tria b. c. d. divisum.
- Vol. II. Aa e. Ca-

- e. Caput inferius fibulae, malleolum externum constituens, cum tibia concretum.
 f. Tibiae fragmentum superius. g. Ejusdem ossis fragmentum inferius.
 h. h. Fragmentum tertium, quod, olim plane separatum, cum superiore & inferiore iterum concrevit.
 i. i. Tibiae fibulaeque plenaria hoc in loco concretio.

Fig. 2.

Eadem ossa a parte posteriore.

- a. Tibiae superius fragmentum; b. inferius.
 c. d. d. Terti fragmenti Fig. 1. h. cum superiore concretio; e. e. cum inferiore.
 f. Apex hujus fragmenti, ultra reliquum os insigniter prominens.
 g. g. Concretio capitis interioris tibiae atque fibulae.
 h. i. Fibulae fragmentum superius, & inferius. k. Fragmentum tertium, quod cum superiore & inferiore rursus concretum est.
 Conf. Sect. IV. N. CCCCIX. pag. 215.

Fig. 3.

Tibiae & fibulae dextrae, non longe a malleolis fractarum, & pessime sanatarum, partes inferiores, visae a latere interiore.

- a. Tibia. b. c. Locus, ubi fractura fuit, quae sic sanata est, ut malleolus internus d. versus inferiora dirigatur.
 e. Fibula. f. f. Fracturae vestigium.
 g. Malleolus externus, seu caput inferius fibulae versus superiora promotum.

Fig. 4.

Eorundem ossium dictae partes a latere exteriori.

- a. Tibia. b. Fibula. c. Fracturae in tibia vestigium. d. Simile in Fibula.
 e. Malleolus internus, tibiae capitis inferioris pars interior.
 f. Malleolus externus.
 g. Pars ossea, ex effuso callo, ut videtur, enata, cum parte vicina tibiae concreta, partim erosa.

Conf. Sect. IV. N. CCCCXIII. pag. 216.

Fig. 5.

Tibiae fibulaeque dextrae cum talo singulari ratione concreatæ partes; ab anteriore.

- a. Tibia. b. Fibula, ab hoc loco versus inferiora admodum tumens, cortice squamoso, spinoso, tecta.
 c. c. c. Caput inferius tibiae, a solita forma multum recedens.
 d. Malleolus internus, tuber difforme, squamosum, & asperum referens.
 e. Caput tali olim cum naviculari articulatum.

f. f. f.

f. f. f. Lamellae osseae, mediis profundis finibus distinctae, a capite inferiore tibiae in talum tendentes.

g. g. Pars lateralis tali.

h. Caput inferius fibulae.

i. Malleolus externus, multum retrorsum promotus.

k. Ejusdem cum talo concretio.

Fig. 6.

Eadem ossa a parte posteriore.

a. Tibia. b. Fibula. c. Malleolus externus; d. internus.

e. e. f. f. Vestigia fracturae in utroque osse.

g. Caput tali. h. Colli ipsius pars, quae cum sustentaculo cervicis tali in calcaneo olim necebat. i. i. Partes duae laterales ejus sinus, qui cum corpore calcanei jungitur.

k. k. k. Lamellae variae osseae, quarum ope dicta ossa cohaerent invicem.

Conf. Sect. IV. N. CCCCXXII. pag. 217.

Fig. 7.

Tibiae & fibulae sinistrae partes inferiores, quae praeter modum tumidae inter se, & cum talo praeterea concreverunt; ab anteriore.

a. Tibia. b. Fibula. c. Malleolus internus; d. externus.

e. Cervix tali. f. Ejus caput.

Fig. 8.

Eadem partes a posteriore.

a. Tibia. b. Fibula. c. Malleolus externus; d. internus.

e. Caput tali. f. Superficies, quae sustentaculo cervicis tali in calcaneo adplicatur.

g. Sinus pro admittendo corpore calcanei.

Inter c. & d. plenaria dictorum ossium cernitur concretio.

Conf. Sect. IV. N. CCCCXXV. pag. 218.

T A B U L A E X C V.

Tibia, fibula, talus, & calcaneus, quo loco inter se conjunguntur, vario sensu vitiata;

Fig. 1.

Tibia & fibula dextri lateris ab anteriore.

a. Tibiae; b. Fibulae partes inferiores.

c. Tali caput, quod cum naviculari nexum fuit.

d. Pars anterior calcanei, cum qua os cubiforme cohaesit. Fig 3. h. Fig. 4. f.

e. e. Caput inferius tibiae, intus excavatum, admodum tumidum.

f. Malleolus internus.

Aa 2

g. Mal-

- g. Malleolus externus, seu fibulae caput inferius, cum tibia, talo & calcaneo concretum.
 h. Pars ex degenerata fibula descendens, & ad calcaneum sese extendens. Fig. 3.
 e. f. Fig. 4. b.
 i. i. Inter has litteras foramen cernitur admodum amplum, aequali, glabro, margine cinctum, partem inferiorem tibiae occupans, & se ad talum c. extendens in finem, cum quo alia foramina etiam communicant.
 k. k. Foramen aliud inter fibulam, tibiam, & talum, sursum tendens, & ad dictum finem se extendens.
 l. Minus foramen, etiam cum descripta cavitate communicans.

Fig. 2.

Eadem ossa a parte posteriore.

- a. a. Squamae & spinae, variae magnitudinis & formae, in media & interna parte fibulae.
 b. b. Maxime degenerata, & hac in parte admodum inaequalis, pars inferior tibiae.
 c. Malleolus externus.
 d. Semicanalis, inter hunc malleolum & caput tibiae.
 e. Calcanei tuber.
 f. Fibulae pars inferior, cum tibia talo & calcaneo concreta.
 g. Malleolus internus.
 h. Foramen ad finem, seu cavitatem, in capite inferiore tibiae inveniendam, sese extendens, cum qua etiam communicant foramina alia, ab anteriore conspicienda.
 Fig. 1. i. i. k. k. l.

Fig. 3.

Eorumdem ossium conspectus a latere exteriori.

- a. Caput inferius tibiae.
 b. Pars anterior tali.
 c. Fibulae caput inferius.
 d. Lamella ossæ, retrorsum ad tibiam sese extendens.
 e. f. Similis lamella, ad calcaneum descendens. Fig. 1. h. Fig. 4. b.
 g. Calcaneus.
 h. Pars anterior hujus ossis, quae cum cubiformi cohaesit.
 i. Inter hanc litteram & vicinas b. e. f. foramen cernitur idem, quod Fig. 1. inter k. k. delineatum est.

Fig. 4.

Eadem ossa a latere interiori.

- a. Fibula.
 b. Lamella, ex capite ipsius inferiore ad calcaneum descendens. Fig. 1. h. Fig. 3. e. f.
 c. Pars inferior tibiae.

d. Mal-

- d. Malleolus internus.
 - e. Caput tali.
 - f. Pars anterior calcanei, cum qua cubiforme os cohaesit. Fig. 1. d. Fig. 3. h.
 - g. Calcanei tuber.
 - h. Sustentaculum cervicis tali.
 - i. i. i. Foramen admodum amplum, versus interiora tendens. Fig. 1. inter i. i.
- Conf. Sect. IV. N. CCCCXXIV. pag. 217.

T A B U L A E X C V I.

Necroseos ossis tibiae notabile exemplum.

Fig. 1.

Tibia & fibula sinistra ab anteriore & parte laterali sinistra.

- a. a. Tibia, admodum crassa, & inaequalis.
- b. b. Simili modo degenerata fibula.
- c. Ancylosis capitis inferioris fibulae cum talo.
- d. Tali, simili vitio cum tibia & fibula concreti, caput.
- e. e. Partes duae laterales sinus, in talo facti, ad admittendam calcanei partem.
- f. f. Unum, ex septem foraminibus, in tibia obviis.
- g. Aliud, praecedenti minus.
- h. Canalis osseus, amplus, mobilis, per totam ferme longitudinem tibiae exportus, hic nudus.

Fig. 2.

Eadem ossa, a parte posteriore visa.

- a. b. c. d. e. Quinque foramina, per crassam & inaequalem tibiae substantiam penetrantia ad medium canalem, ut f. f. g. in Fig. 1.
- f. Canalis osseus liber.

Fig. 3.

Tibia eadem a parte posteriore, sic aperta, ut canalis osseus liber intra canalem novum conspiciatur.

- a. a. a. Substantiae novae, circa emortuum canalem productae, crassities.
- b. b. b. Canalis osseus amplus, fortis, variis in locis interruptus.

Fig. 4.

Eadem tibia magis aperta, ut pateant interiora novae substantiae, exempto canali.

Fig. 3. b. b. b. Tab. XCVII. Fig. 1. & 2.

Conf. Sect. IV. N. CCCCXXIX. pag. 218.

TABULAE XCVII.

Fig. 1. & 2.

Canalis osseus, ex tibia exemptus, Tab. XCVI. Fig. 1. h. Fig. 2. f. Fig. 3. b. b.
b., a posteriore, & ab anteriore, delineatus.

Fig. 3. & 4.

Similis necrosis in parte inferiore tibiae, fibulaeque, exhibita a parte posteriore,
& ab anteriore.

Tibia complanata, versus inferiora insigniter crassescit, crustamque exhibet, intra
quam sine dubio liber canalis haesit. Superficies ubique squamosa & spinosa, multis
etiam majoribus minoribusque foraminibus pertusa.

Conf. Sect. IV. N. CCCCXXX. pag. 218.

TABULAE XCVIII.

Aliud necrosi adfectae tibiae notabile exemplum.

Fig. 1.

Tibia & fibula a parte anteriore.

a. Caput tibiae sanum.

b. Pars tibiae inferior, nullo vitio adfecta.

c. c. Sana etiam fibula.

d. d. Pars media tibiae, mortua, tota quanta libera, quae de reliquo osse tolli
potuit Fig. 4., sic ut canalis admodum inaequalis & foraminulentus remaneat. Fig. 3.

e. e. e. e. Margo substantiae osseae, quae dictum canalem format, & sese versus
latera multum extendens, reliquam, eamque plane solutam, partem quasi amplecti videtur.

Fig. 2.

Eadem ossa a parte posteriore.

a. Tibiae caput.

b. Ejusdem ossis pars inferior.

c. c. Fibula.

d. Pars media tibiae, maxime degenerata.

e. e. e. Foramen notabile hac in parte, quod versus latus externum sese extendit,
adeo ut supra e. in Fig. 1. inter tibiam & fibulam de descripto margine nihil compareat.

f. Nuda pars ossis, quae tota solubilis est, & per foramina e. e. e. conspicitur.

g. g. Simile foramen, ac est e. e. e.

h. Pars portionis osseae solubilis hic transparens.

Fig. 3.

Fig. 3.

Pars media tibiae eaque posterior, quae dimidium canalem formavit, non perfectum, sed duobus foraminibus, altero superiore, eoque maximo Fig. 2. e. e. e., altero inferiore Fig. 2. g. g., patentem, quo canali recondebatur pars ejusdem ossis anterior, solubilis. Fig. 1. e. e. e. e. Fig. 2. d.

Fig. 4.

Superficies posterior mediae partis tibiae Fig. 1. d. d., suo ex canali liberatae. Conf. Sect. IV. N. CCCCXXI. pag. 218.

T A B U L A E X C I X.

Scapulae & superioris ossis humeri vitia.

Fig. 1.

Scapulae & ossis humeri dextri lateris pars superior, a parte anteriore.
a. a. Processus coracoideus scapulae.
b. b. Margo sinus scapulae, in quo caput ossis humeri continetur.
c. c. c. Caput ossis humeri, a solita forma multum recedens, hac in parte admodum inaequale, tuberculis finibusque diversis asperum.

Fig. 2.

Eadem ossa, a parte posteriore visa.
a. a. Dorsum scapulae. b. Ejus spina. c. Processus, in quem spina definit, seu summus humerus.
d. Lunula, ad radicem processus coracoidei.
e. e. Processus coracoideus.
f. Os humeri.
g. Tuberculum, enatum ex margine inaequali, scabro, inter processum coracoideum & summum humerum.
h. Mucro, in quem mutata superficies capitis ossis humeri hic loci definit.
i. Tuberculum, in quod margo ejusdem superficiēi reflexus terminatur.

Fig. 3.

Scapula sola, sic exhibita, ut degeneratio cavitatis glenoideae pateat.
a. Processus coracoideus. b. Summus humerus.
c. c. c. Margo inaequalis, scaber, qui cavitatem glenoideam cingit.
d. d. Eminentia, hanc cavitatem in duas partes e. f. distinguens, quae ferme totae glaberrimae sunt.
g. Superficies interior processus coracoidei, hic loci glaberrima.

Fig. 4.

Pars superior ossis humeri sic exhibita, ut superficies ipsius pateat, quae cum sinu scapulae Fig. 3. c. c. c. d. d. connexa fuit.

- a. a. Margo degenerati hujus capitis. Fig. 1. c. c.
- b. Tuberculum, in quod ab inferiore terminatur. Fig. 2. h.
- c. c. Pars altera superficiëi, glabra, admodum polita, quae apposita fuit parti e. Fig. 3. cavitatis glenoïdeae scapulae.
- d. Pars altera ejusdem superficiëi, non adeo glabra, & quodammodo sinuata, quae convenit cum parte f. Fig. 3.
- e. Tuberculum, in quod reflexus margo hic loci terminatur, & unde illud descendit, quod Fig. 2. littera i. apparet.

Conferantur quae de hoc praeparato dicta sunt Sect. IV. N. DXLII. pag. 223.

Fig. 5.

Pars superior scapulae, cujus processus coracoïdei radix cum proxima cervice exesa est per cariem.

- a. Cavum scapulae supra spinatum.
- b. b. Spina scapulae.
- c. c. Summus humerus.
- d. Processus coracoïdeus.
- e. Sinus, cum quo caput ossis humeri fuit articulatam.
- f. f. Margines erosi ossis per cariem.

Fig. 6.

Eadem scapula, ab interiore exhibita.

- a. Scapulae pars interior, cui subscapularis musculus adhaerere solet.
- b. Margo interior scapulae.
- c. Sinus, cum quo caput ossis humeri committitur.
- d. Summus humerus.
- f. Processus Coracoïdeus.
- g. Locus, carie exesus.

Conf. Sect. IV. N. DXLII. pag. 222.

T A B U L A E C.

Fig. 1. 2. 3. 4. 5. 6. & 7.

Os humeri, ulna, radius, dextri lateris, post fracturam condyli externi ossis humeri, & partis olecrani, miro modo mutata.

Fig. 1.

Fig. 1.

- a. Os humeri ab anteriore. b. condylus posterior.
- c. Pars rotulae, ad quam caput ulnae movetur, sursum se extendens, & variis superficiebus gaudens, cui ossa cubiti, & separata officula sese accommodarunt.
- d. Degenerata pars anterior capitis inferioris ossis humeri.

Fig. 2.

- a. Idem os humeri a parte posteriore.
- b. Posterior condylus.
- c. Degenerata pars anterior.

Fig. 3.

Radius ab anteriore, cujus caput, solito majus, superiore parte applanatum.
Conf. Fig. 5.

Fig. 4.

Caput ulnae.

- a. Olecranon, cujus pars superior diffracta videtur.
 - b. Processus coronoideus, a solita forma multum recedens.
 - c. Sinus a latere radii, cui hujus caput sese accommodavit.
 - d. Superficies plana, glabra, cum qua similis in separato officulo majore convenit.
- Fig. 6. a.

Fig. 5.

Caput superius radii, sic exhibitum, ut pateat ampla superficies, quae sese accommodavit separato officulo majori. Fig. 6.

Fig. 6.

- Officulum majus, liberum, hac in articulatione inventum.
- a. Superficies, similis illi, quae est in olecrano. Fig. 4. d.
 - b. Alia superficies, cui videtur applicatum fuisse separatum officulum minus. Fig. 7.
 - c. Tertia superficies, hoc in situ pro parte tantum exhibita, cui pars superior radii adhaesit.

Fig. 7.

Alterum officulum, separatum, hac in articulatione inventum.
Conf. Sect. IV. N. DLI. pag. 224.

Fig. 8. 9. 10. 11. 12. & 13.

Pars inferior humeri, partes superiores ulnae & radii, dextri lateris hominis, qui fungo articuli laboraverat, cariosae. Amputationem felicissime institutam, sub auspiciis

ciis Clar. Albini, me etiam praesente, a Chir. Balthasar, supervixit jam per viginti octo annos, sanissimus.

Vide Sect. IV. N. DLVII. pag. 225.

T A B U L A E C I.

Fig. 1. & 2.

Pars ossis humeri sinistri necrosi adfecta, quae per abscessum, postea sanatum, prodit, novâ substantiâ in locum pristini ossis enatâ, quae tantam firmitatem acquisivit, ut diversimode brachio uti, varios labores exercere, homo potuerit, ac manu pondus sat grave attollere, modo cubiti altitudinem locus non superet, versus quem dimovendum illud corpus est.

Fig. 3.

Sistit sanatum humerum, ac cicatricem satis profundam, sese extendentem ad eandem circiter, quam habuit amissum os, longitudinem.

Vide Sect. IV. N. DLX. pag. 225.

Fig. 4. & 5.

Pars etiam magna ossis humeri simili morbo vitiata, quae secessit de brachio sinistro infantis, quinque annos & dimidium nati. Per longum temporis spatium abscessu, & necrosi ossis humeri, laboraverat. Nova substantia producta est, quae tantam etiam acquisivit firmitatem, ut brachio uti valuerit. In aliis autem corporis locis idem ossis vitium se manifestavit, & tandem hydropicus periit. Examen autem brachii a morte impetrare non potui.

Fig. 6. 7. 8. & 9.

Partes variae osseae, cariosae, quae de osse brachii secesserunt.

Conf. N. DLXI. Sectionis quartae, pag. 225.

T A B U L A E C II.

Exostoses notabiliores in osse humeri observatae.

Fig. 1.

Os humeri sinistrum, ex cujus corpore non multum a capite, basi satis lata a. a. antrorsum & extrorsum, prodit notabilis exostosis b., ab anteriore, ut in hac figura cernitur, aequalis, rotunda.

Fig. 2.

Idem os a parte posteriore.

a. a. Basis seu principium dictae exostosis.

b. Exo-

b. Exostosis ipsa.

c. Eminentia, quae partem ipsius posteriorem, inaequalem, & excavatam in duas quasi superficies dividit.

Conf. dicta ad N. DLXX. Sect. IV. pag. 226.

Fig. 3.

Pars superior ossis humeri dextri, ex cujus media & interiore parte duplex Exostosis provenit; altera a. de pedunculo b. dependet, & pro reliqua parte omni libera ab osse est, sic ut tamen pars ipsius inferior cavitati ossis sit impressa; altera c. tuberculata minor, non multum ab altera distans, tota quanta cum osse cohaeret.

Fig. 4.

Idem os ab altero latere exhibitum, ut alterius exostosis Fig. 3. pedunculus ibid. b., & distantia ipsius ab osse pateat.

Conf. Sect. IV. N. DLXX. pag. 226.

Fig. 5.

Sinistri lateris os humeri a parte posteriore.

a. a. a. Exostosis ex latere interiore ac posteriore, ad distantiam duorum transversorum digitorum a capite prodiens, basi admodum ampla.

b. b. Duae majores; c. c. totidem minores eminentiae, in quas haec Exostosis adsurgit; quinta adest etiam, satis notabilis, sed hac in figura non conspicienda. Vide Fig. 6. c.

Fig. 6.

Idem os a parte anteriore.

a. a. a. Exostosis ampla basi dicto ex loco enascens.

b. Eminentia satis magna. Fig. 5. b.

c. Similis, etiam notabilis, sed in Fig. 5. non conspicienda.

d. e. Duae aliae exiguae.

Fig. 7.

Interna substantia ejusdem Exostosis tota cellularis. Margo exterior ossis multum extensus, extenuatus. Adimplet totam exostosis substantia, similis illi, quae in medio ossium longorum canali inveniri solet.

Conf. Sect. IV. N. DLXX. pag. 226.

Fig. 7. & 8.

Sinistrum os humeri, ab uno alteroque latere exhibitum, ut Exostosis lata, ex posteriori parte capitis prodiens, pateat, quam memoravi Sect. IV. N. DLXVIII. pag. 226.

Fig. 10.

Dextrum os humeri, ex cujus collo non longe a capite duae prodeunt Exostoses. Altera a. definens in tres mucrones c. d. e. Altera b. ad notabilem distantiam a priori, & in unicum apicem f. terminata.

Fig. 11.

Idem os humeri a parte posteriore.

a. Exostosis major, in tres apices definens b. c. d. Fig. 10. a. c. d. e.
e. Alterius Exostosis apex Fig. 10. b. f.
Conf. Sect. IV. N. DLXIX. pag. 226.

T A B U L A E CIII.

Ancyloses radii & ulnae, post luxationes solius radii non restitutas, enatae.

Fig. 1.

Ulna & radius dextri lateris feminae, ab anteriore.

a. a. Ulna.
b. b. Radius, sic supra ulnam ad interiora promotus, ut manus semper fuerit in pronatione.
c. Olecranon. d. Processus coronoideus.
e. e. Plenaria concretio radii & ulnae.
f. Degeneratum caput radii.

Fig. 2.

Eadem ossa a parte posteriore.

a. a. Ulna. b. olecranon. c. processus coronoideus.
d. Degeneratum capitulum radii.
e. e. Radius.
f. f. Concretio radii & ulnae.

Fig. 3.

Pars inferior ossis humeri ejusdem lateris.

a. Condylus posterior. b. anterior. c. d. Rotula, ad quam caput ulnae movetur.
d. Degeneratum capitulum, cum quo olim sinus in parte superiore capitis radii committebatur.

Fig. 4.

Ejusdem lateris ulna & radius, invicem partibus superioribus confluentes.

a. Olecranon. b. Processus coronoideus. c. Capitulum ulnae.

d. Tu-

- d. Tuberculum, cui tendo bicipitis musculi adhaesit.
e. Caput inferius radii, sic ultra caput inferius ulnae f. promotum, ut manus semper prona fuerit.

Fig. 5.

Capita dictorum ossium ab exteriori.

- a. Ulna. b. Radius. c. Olecranon. d. Capitulum radii.
e. e. Locus, ubi haec ossa concreverunt invicem.

Fig. 6.

Capita eorundum ossium ab interiori.

- a. Radius. b. Ulna. c. Capitulum radii, formâ mutatum.
d. Tuberculum, cui tendo musculi bicipitis adhaesit.
e. Olecranon. f. Processus coronoideus.
g. Locus, ubi ossa confluxerunt.

De his videantur dicta Sect. IV. N. DLXXIII. pag. 227.

T A B U L A E C I V.

Effigies feminae, cujus mamma ad enormem magnitudinem increvit. Casum, inter partes molles morbosas, Sect. V. N. VI. pag. 232. descripsi. Quam, vivente adhuc femina, sensim subierit mutationem tumor, figurae duae subiectae docent, quarum posterior mox a morte facta est; prior vero monstrat statum tumoris, eo tempore, quo effigies parata est, illa in parte, quae, corpori appressa, in figura superiore exhiberi non potuit.

T A B U L A E C V.

Fig. 1.

Cor & pulmones una cum vasis adhaerentibus & parte oesophagi ex femina, cui oesophagus & vicina aorta sic ulcere consumpta sunt, ut sanguis omnis ex aorta per oesophagum in ventriculum sit effusus.

- a. a. Cor.
b. b. b. b. Pulmones.
c. Aspera arteria. d. d. Ejus rami ad pulmonem dextrum tendentes.
e. e. Oesophagus.
f. f. Aorta, & ex ea prodeuntes arteriae intercostales.
g. Arteria subclavia sinistra.
h. Arteria carotis sinistra.
i. Truncus innominatus, fissus in arteriam carotidem dextram k., & subclavianam dextram l.

Fig. 2.

Eadem viscera, reflexa arteria aërta, sic ut ulcus & in oesophago & in dicto vase conspiciatur.

- a. Cor.
 - b. b. Pulmones.
 - c. Aspera arteria.
 - d. d. Oesophagus.
 - e. e. Arteria aërta.
 - f. Arteria Subclavia sinistra.
 - g. Arteria Carotis sinistra.
 - h. Carotis dextra.
 - i. Subclavia dextra.
 - k. k. k. Erosiones tunicarum aërtae.
 - l. l. Stylus per oesophagum transmissus.
 - m. m. m. Erosiones oesophagi.
 - n. n. Ruptura in ea parte aërtae, quae oesophago accubuit.
 - o. Lamellae disruptae tunicae internae aërtae.
 - p. Interior oesophagi superficies.
 - q. Externa pulmonis sinistri membrana, parum sublata, sub qua materies ichorosa, ex ulcere oesophagi proveniens, sese extenderat.
- De his & Fig. 1. Tabulae CVI. Conf. Sect. V. N. VIII. pag. 242.

T A B U L A E C V I.

Fig. 1.

Pars arteriae aërtae, Tabula praecedenti delineatae, erosa.

- a. a. Pars aërtae, quae oesophago accubuit.
- b. b. Arrosa ipsius externa tunica.
- c. c. Lamellae disruptae tunicae internae, in locum sic repositae, ut parva tantum fissura remaneat.
- d. d. Margines erosi, in ambitu rupturae dictae tunicae.

Fig. 2.

Singularis arteriae subclaviae dextrae ex parte posteriore aërtae origo.

- a. Aërta a corde abscissa, visa a parte posteriore.
- b. Carotis dextra.
- c. Carotis sinistra.
- d. Subclavia sinistra.
- e. e. Subclavia dextra, enata ex parte posteriore aërtae, & inde pone oesophagum & asperam arteriam ad suum latus tendens.

f. Aërta

f. Aörtae descendens pars, in qua levissime tantum indicatae arteriae intercostales.
Conf. Sect. V. N. XII. pag. 242. & 243.

Fig. 3.

Larynx cum proxima parte asperae arteriae, pharynge, atque oesophago, ex femina, quae aliquamdiu deglutitione difficili laboraverat. Fauces, pharynx, oesophagus a parte posteriore apertae, & dissectae partes reclinatae sunt.

- a. Laryngis pars posterior, membrana pharyngis tecta.
 - b. Epiglottis.
 - c. Aspera arteria tecta.
 - e. e. Pharyngis partes dissectae, & versus latera reclinatae.
 - f. Oesophagi interiora.
 - g. g. g. Erofa oesophagi superficies.
 - h. Ulcus, per oesophagum in asperam arteriam penetrans.
 - i. k. Similia ulcera, minora.
- Historiam morbi vide Sect. V. Num. XIV. pag. 243.

Fig. 4.

Oesophagus hominis adulti, infra pharyngem & a ventriculo abscissus, incisus, & explicatus. Infra pharyngem admodum dilatatus, supra ventriculum contractus, callosus, inaequalis.

Conf. Sect. V. N. XV. pag. 245.

Fig. 5.

Gula hominis adulti, supra resecta a pharynge, infra non longe a loco; ubi transit per diaphragma; cum vicina aörtae parte. Ab anteriore aperta est, ut certatur ulcere consumpta superficies.

- a. a. Oesophagus ab anteriore.
 - b. b. Diaphragmatis, per cujus partem carneam oesophagus transit, leve vestigium.
 - c. c. Aörta.
 - d. d. Lamellae dissecti oesophagi.
 - e. e. Erofa, ulcere adfecta, interna superficies oesophagi.
 - f. f. Extensio hujus ulceris per tunicas oesophagi ad vicinam Aörtam.
- Descripta est Sect. V. N. XVI. pag. 245.

Fig. 6.

Concretio inventa in glandula thyreoidea hominis, qui Pelagra laboraverat; ut dictum est Sect. V. N. LXXXI. pag. 274.

T A B U L A E C V I I .

Fig. 1. & 2.

Truncus arteriae aërtac, a basi cordis abscissus, cum adjecto trunco arteriae pulmonalis, multum a solita forma aberrans, duplici modo delineatus. Plenariam descriptionem dedi Sect. V. Num. LXXIX. pag. 273.

- a. Arteriae aërtac truncus.
- b. Principium arteriae pulmonalis, in duos ramos fissum.
- c. Carotis sinistra.
- d. Carotis dextra.
- e. Subclavia dextra.
- f. Saccus, ex quo enascitur subclavia sinistra. g.
- h. Ligamentum, arteriam pulmonalem aërtac alligans, olim canalis arteriosus.
- i. Aërtac descendens pars.

Fig. 3. & 4.

Pars intestini tenuis, cui diverticulum notabile adhaeret, Sect. V. N. LXXXVIII. pag. 275. descripta, hic delineata, ut locus in parte inferiore hujus tabulae, minor, quam qui sequentis tabulae icones continere posset, adimpleretur.

Fig. 5.

Apertum abdomen virginis, hydrope ovarii laborantis, cujus casus historiam dedi Sect. V. N. LIX. & LX. pag. 270. Constat ad quantam altitudinem sese extenderit ovarium, aqua distentum, & qualem in situ viscerum produxerit mutationem.

T A B U L A E C V I I I .

Fig. 1.

Sistit ovarium hocce ab anteriore apertum, reclinatis lamellis, quae partem anteriorem sacci constituebant, ut tubercula intra saccum prominentia pateant. Indicatur locus, juxta quem decurrebat tuba Fallopiana.

Fig. 2.

Ejusdem morbofi ovarii superficies posterior, tuberculata.

T A B U L A E C I X .

Fig. 1.

Uterus ejusdem virginis, admodum inaequalis, variis tumoribus obsessus, ab anteriore. Tubae Fallopianae sinistrae adhaeret ovarium, satis magnum, inaequale.

Fig. 2.

Fig. 2.

Idem uterus a parte posteriore.

Fig. 3.

Uterus, cujus ovarium alterum expansum est in tumorem rotundum, aqua repletum, hydropis ovarii initium sistentem. Vide Sect. V. N. LVIII. pag. 269.

T A B U L A E C X.

Fig. 1.

Uterus vetulae, cujus parti posteriori tumor admodum magnus, singularis naturae, accrevit, descriptus Sect. V. N. LII. pag. 264.

Fig. 2.

Uterus, cujus parti superiori ope tenuis pedunculi adhæret tumor notabilis tuberculofus, & ovarium sinistrum parvum saccum, primum principium hydropis ovarii, continet. Vide Sect. V. N. XLIX. pag. 264.

Fig. 3. 4. & 5.

Corpus durum, globosum, in virginis rusticae utero inventum, illumque sic adimplens, ut neque membranacei neque humoris quidquam esset intermedium. Fig. 3. tumorem integrum sistit. Fig. 4. 5. unam alteramque secti globi partem, ut interiora conspiciantur. Conf. Sect. V. N. XCVIII. pag. 275.

T A B U L A E C X I. & C X I I.

Herniae inguinalis congenitae, lethalis, delineationes variae. Casus ipsius enarrationem dedi Sect. V. ad art. XL. pag. 253. seq.

Fig. 1.

- a. a. Secta & reclinata integumenta de parte inferiore abdominis & scroto.
- b. b. Margo integumentorum, a quo reclinata lamella abscissa est.
- c. Musculi abdominales.
- d. Fissura obliqui externi abdominis.
- e. e. e. Saccus herniosus, seu tunica vaginalis testis, qui hoc in casu elapsas partes etiam continuit.
- f. Ligamentum, quod aperto sacco sese manifestavit, hoc loco partes subjectas multum comprimens.
- g. g. Omentum, quod praecipue tumorem herniosum format.

T A B U L A R U M

Fig. 2.

- a. a. Secta & reclinata integumenta.
- b. b. Margo integumentorum, a quo reclinata lamella abscissa est.
- c. Musculi abdominales.
- d. d. d. Tunica vaginalis explicata.
- e. Ligamentum Fig. 1. f.
- f. Testis dexter. g. Funis spermaticus. h. Pars Epididymidis.
- i. i. Omentum, versus latus dextrum & sursum reflexum.

T A B U L A E CXII.

Fig. 1.

- a. a. Dissecta & reclinata integumenta.
- b. b. Margo integumentorum, a quo lamella reclinata abscissa est.
- c. Musculi abdominales.
- d. Fissura obliqui externi abdominis.
- e. e. e. Tunica vaginalis aperta.
- f. Ligamentum. Tab. CXI. Fig. 1. f. Fig. 2. e.
- g. Locus, per quem prorupit & unde abscissum est omentum.
- h. Testis dexter. i. Funis spermaticus. k. Epididymidis pars.

Fig. 2.

Pars intestini tenuis, quae in sacco hernioso etiam fuit contenta.

- a. Pars constrieta.
- b. b. Expansio intestini supra locum constriatum.
- c. c. c. Pars collapsa ultra striaturam.

T A B U L A E CXIII.

Fig. 1.

Renes insoliti seu monstrosi, ex cadavere viri, cujus anatomicum examen descriptum est Sect. V. N. XXIX. pag. 250.

- a. a. Ren dexter isque superior.
- b. b. Ren inferior, qui ossi sacro accubuit.
- c. Locus, ubi duo renes cohaerebant.
- d. e. f. Tres rami, extra renis substantiam conspiciendi, qui originem pelvi praebent.
- g. Pelvis ipsa dextri renis.
- h. Ureter.
- i. i. Rami duo, qui originem praebent pelvi renis inferioris.

k. Pel-

- k. Pelvis ipsa.
- l. Ureter.
- m. Arteria aorta, ubi inter Diaphragmatis capita exit, ligata, & impleta.
- n. Arteria Coeliaca.
- o. Mesenterica arteria superior.
- p. p. Renalis arteria prima.
- q. r. Hujus arteriae duo rami, superiorem renis dextri partem intrantes.
- s. Arteriae spermaticae.
- t. Mesenterica inferior arteria.
- u. Renalis arteria secunda, quae, pone venam incedens, mediam renis dextri partem intrat.
- v. Tertia renalis arteria, ad renem etiam dextrum tendens.
- w. Quarta arteria renalis in quatuor ramos fissa, quarum 1. ad renem dextrum; 2. 3. & 4. ad inferiorem pertinent.
- x. x. Arteriae iliacae.
- y. y. Iliacae externae.
- z. z. Iliacae internae.
- α. Arteria ex iliaca ad renem inferiorem tendens.
- β. Vena cava infra hepar ligata, impleta.
- γ. Vena renalis prima, quae bifida renem intrat.
- δ. Vena secunda. Haec primo dat ramum ε., qui ante pelvim decurrit, & cum ramo venae γ. ad ζ. communicans definit in spermaticam η., emissio prius adhuc ramo ad renis partem mediam θ. Descendit tunc ι., ad renem inferiorem κ. pertingit, ibique in multos ramos fissa terminatur.
- λ. Tertia vena renalis, quae ramum sursum aliumque deorsum emittit ad renem dextrum.
- μ. Parva vena, intrans renis substantiam.
- ν. ν. Venae iliacae.
- ο. Vena, ex iliaca sinistra in renem inferiorem tendens.
- π. Vena spermatica sinistra.

Fig. 2.

Vesica urinaria viri, ex Ischuria vera mortui, post factam dicti cavi puncturam, intra cujus cavitatem prominet tumor pyriformis. Historiam morbi, factae operationis, & examen cadaveris, plene enarravi Sect. V. ad N. XLII. pag. 259. seq.

- a. a. Peritoneum, quod pro parte vesicam etiam investit.
- b. b. Vesicae corpus, a peritoneo liberum.
- c. c. Locus, ubi punctura facta fuit.
- d. d. Sectae ab inflictæ plaga per cervicem vesicae margines admodum craffi.
- e. Urethrae principium, & in eo caput gallinaginis & aperturae vesicularum seminalium.

f. f. Prostata, in durum tumorem degenerata.

g. Tumor pyriformis ex degenerata prostata enatus, & magnam partem vesicae opplens.

T A B U L A E C X I V.

Hac & sequenti Tabula sistitur series calculorum maxime notabilium sede, quam occuparunt, forma, magnitudine, numero, superficie, compositione interna, qualitatibusque aliis.

Fig. 1.

Calculus, lacrymarum viis exsectus. Sect. VI. N. I. pag. 279.

Fig. 2.

Sublingualis calculus, oblongus. Sect. VI. N. II. a. pag. 279.

Fig. 3. & 4.

Similis, qui antequam prodiit, in frusta est diffractus. ibid. b.

Fig. 5.

Unus ex calculis variis vesicae felleae. Sect. VI. N. XIII. pag. 280.

Fig. 6. & 7.

Calculi duo reperti in canalibus choledochis vetulae, ex ascite mortuae. Fig. 7. cernitur superficies, qua sese contingebant. Ibid. N. XII. pag. 280.

Fig. 8.

Calculus biliofus, alvo redditus a matrona, septuaginta & octo annos nata, post perpeffas horrendas anxietates, continuos vomitus, aliaque symptomata. Ibid. Num. XIV. pag. 280.

Fig. 9.

Ectypus calculi fellei alvo excreti. Ibid. N. XV. pag. 280.

Fig. 10.

Calculi renalis ectypus, figura, magnitudine, pondere notabilis. Ib. N. XVII. p. 280.

Fig. 11.

Calculus renalis. Ibid. N. XIX. pag. 281.

Fig. 12.

Fig. 12. & 13.

Calculus renalis, integer, & dissectus. Sect. VI. N. XX. pag. 281.

Fig. 14. 15. & 16.

Calculus renalis, qui sibi per abscessum in lumbis viam fecit. Ibid. N. XXIII. p. 282.

Fig. 17.

Tres calculi ex quinquaginta & octo, sectionis ope ex vesica infantis undecim annorum extractis. Ibid. N. XXIV. pag. 282.

Fig. 18. & 19.

Calculus ingens, viginti uncias cum dimidia pondere aequans, quatuor pollices cum dimidio longus, tres cum dimidio latus, duos cum dimidio crassus, qui ex cadavere molitoris, annos quadraginta septem nati, & cum operatio ad extrahendum calculum peragebatur, mortui, exemptus est. Pronepos hujus viri calculum Goudae adhuc adseruat. Addita inscriptio docet anno 1688., cum facta operatio est, pondus fuisse viginti duarum unciarum cum dimidia. Dicitur nulla aut vix ulla calculi symptomata fuisse passus, nisi tribus ultimis vitae diebus, postquam ira incitatus curru exsilierat, quo momento vehementes percepit dolores. In Theatro nostro icones hujus calculi adservantur, dono datae a Clar. Bleuland, tunc Poliatro Goudano, nunc Medicinae, Anatomes, Chirurgiae & Artis Obstetriciae, Professore in Academia Gelro-Zutphana meritissimo.

Fig. 20. & 21.

Calculi triangulares duo, quorum alter sectione extractus, alter post mortem in vesica inventus est. Conf. Sect. VI. N. XXVI. pag. 283.

Fig. 22. & 23.

Magnus, ovalis, vesicae calculus, & integer, & ferrae ope divisus, quindecim drachmarum, a virgine, septuaginta annorum, sponte excretus. Ibid. N. XXVII. pag. 285.

Fig. 24.

Ectypus calculi similis, ex urethra puellae septendecim annorum extracti. Ibid. N. XXVIII. pag. 285.

Fig. 25.

Calculus vesicae globosus, parum tamen ab anteriore & posteriore compressus, in collum non adeo crassum definens, figuram quodammodo contractae vesicae repraesentans; ponderis sex unciae & dimidii. Sect. VI. N. XXX. pag. 287.

Fig. 26. & 27.

Calculus vesicae ovalis, durus, coloris fusci, intus nucleum parvum, ramosum, continens, tenuissima crusta extrinsecus obductus, ex juvene septendecim annorum, nono ab operatione die mortuo. Ibid. N. XXIX. pag. 287.

Fig. 28.

Calculus vesicae oblongus, duas uncias totidemque drachmas pondere aequans. Ibid. N. XXXI. pag. 287.

Fig. 29.

Calculus, in cadavere pueri inventus, cujus pars inferior haesit in sacco, ad dextram vesicae partem, supra urethram, pars superior intra vesicam prominuit. Ostium contractius calculi medium comprehendebat. Ibid. N. XXXII. pag. 287.

Fig. 30.

Similis formae calculus. Ibid. N. XXXIII. pag. 288.

Fig. 31. & 32.

Calculi duo, quorum alter magnus, ovatus, variis, duris, parvis, angulosis, nigris, eminentiis gaudens, in vesica inventus; alter minor, qui urethrae inhaesit. Ibid. N. XXXIV. pag. 288.

Fig. 33.

Calculus vesicae, rotundus, maxime scaber, eminentiis acutis innumeris asper. Ibid. N. XXXVII. pag. 290.

Fig. 34. & 35.

Calculus vesicae ovalis, scaber; & integer, & ferrae ope divisus. Ibid. N. XXXVIII. pag. 290.

Fig. 36.

Calculus vesicae compressus, ferme circularis, crystallis bene multis extrinsecus obsessus. Ibid. N. XXXIX. pag. 290.

T A B U L A E C X V.

Fig. 1. & 2.

Calculus vesicae asper, ramosus, ramis inaequalibus, intus parvum nucleum recondens, cui varia varii coloris strata sunt apposita.

Vide Sect. VI. N. XLIII. pag. 290.

Fig. 3. & 4.

Calculus vesicae similis, major, ramis majoribus, crassioribus, instructus.

Ibid. N. XLIV. pag. 290.

Fig. 5. & 6.

Calculus vesicae similis, minor, ramis non ita distinctis. Nucleus quodammodo pyriformis est; hunc cingit crusta flava, hanc albicantior, ramosa quasi, tum alia magis fusca, denique albidior. Ibid. N. XLV. pag. 291.

Fig. 7. & 8.

Calculus vesicae ovalis, laevis, durus, filiceus. Circa nucleum duriorem appositae sunt lamellae friabiliores. Ibid. N. XLVI. pag. 291.

Fig. 9. & 10.

Calculus similis, multo durior. Lamellae, nucleo circumpositae, insigniores. Ibid. N. XLVII. pag. 291.

Fig. 11. 12. 13. & 14.

Calculus, ovalis, asper, intus nucleum ovalem flavescentem recondens, quem cingunt varia strata, fuscum, album, priori tenuius, fuscum iterum crassius, & hoc stratum, quod inaequalem admodum externam superficiem habet Fig. 13. rursus incrustatum est lamella albicante, sed extrinsecus fusca, sic ut portio hujus diffracta Fig. 14. intus tot foveas monstret, quot dantur in dicta parte eminentiae.

Ibid. N. XLVIII. pag. 291.

Fig. 15.

Pars dimidia similis calculi. Ibid. N. XLIX. pag. 291.

Ff 2

Fig. 16.

Fig. 16.

Calculus durus, oblongus, extrinsecus alba, calcarea quasi, materie obsessus.
Sect. VI. N. L. pag. 291.

Fig. 17.

Calculus similis, figurae magis irregularis. Ibid. N. LI. pag. 291.

Fig. 18. & 19.

Calculus moriformis, rotundulus tamen, distinctum nucleum recondens.
Ibid. N. LII. pag. 291.

Fig. 20. & 21.

Calculus oblongus, superficiëi inaequalis, non tamen ita asperae, parvum nucleum
intus monstrans. Ibid. N. LIII. pag. 291.

Fig. 22.

Calculus horridus, durus, fistens quasi congeriem parvorum calculorum, con-
junctorum inter se, sed qui tamen, serrae ope divisus, verum nucleum exhibuit.
Ibid. N. LIV. pag. 291.

Fig. 23. & 24.

Calculus vesicae, moro similis, durus, integer delineatus, licet corticis pars de-
cussa sit. Serrae ope divisus in meditullio parvum nucleum monstrat.
Ibid. N. LV. pag. 291.

Fig. 25.

Calculus parvus, durus, ovatus, compressus, reticulatam quodammodo superficiem
exhibens, parvum nucleum recondens. Ibid. N. LVI. pag. 291.

Fig. 26. & 27.

Calculus similis, paulo major, superficie aspera gaudens; cujus nucleo egregie cir-
cumpositae lamellae variae sunt. Ibid. N. LVII. pag. 292.

Fig. 28.

Fig. 28. & 29.

Calculus cuneiformis. In latiori basi rotundula superficies distinguitur; ab illa basi latera sic concurrunt, ut descendendo apicem, latum quidem, sed acutum, referant, & calculus hic, in duas partes divisus, triangularem formam repraesentet. Sect. VI. N. LVIII. pag. 292.

Fig. 30.

Calculus ovalis, extrinsecus admodum inaequalis, intus distinctum alium calculum continens; qui ut pateat, pars quarta calculi ferratione ablata est. Ibid. N. LIX. pag. 292.

Fig. 31.

Calculus moriformis, ramis admodum prominentibus asper. Ibid. N. LX. p. 292.

Fig. 32. & 33.

Calculus asper, inaequalis, coloris obscure fusci, intus parvum alium recondens. Ibid. N. LXI. pag. 292.

Fig. 34.

Calculus admodum asper, tuberculatus, ramosus, coloris nigricantis, formae globosae. Ibid. N. LXII. pag. 292.

Fig. 35. & 36.

Calculi duo, ea superficie, qua sese attigerunt, parum excavati, glabri, politi, caeterum inaequales. Alter capite magno constat, unde collum, medio loco contractum, procedit. Ibid. N. LXVII. pag. 292.

Fig. 37. & 38.

Calculi duo formae irregularis, interna substantia durissima, externa friabiliore, constantes. Ibid. N. LXIX. pag. 292.

Fig. 39.

Calculus ovalis, filiceus, inaequalis, duos & ultra pollices longus. Ibid. N. LXX. pag. 292.

Fig. 40. & 41.

Calculi duo, alter rotundus, compressus, alter ovatus, sed media parte latior. Utriusque superficies est glabra, admodum polita, iis in locis, quibus sese attigerunt. Sect. VI. N. LXXI. pag. 292.

Fig. 42. & 43.

Calculi duo, oblongi, compressi, ex juvene octodecim annorum extracti, una cum tribus similibus. Intus cavi sunt, & intra crustam albam, satis densam, Fig. 43. delineatam, videntur continere sanguinem congruatum, exsiccatum. Ibid. N. LXXIII. p. 293.

Fig. 44.

Calculus ferme rotundus, superficie admodum inaequali, tuberculata, ponderis duarum unciarum & quinque drachmarum. Ibid. N. LXXXI. pag. 293.

Fig. 45.

Calculus, ex urethra juvenis, secta fossa naviculari, a latere frenuli exemptus. Ibid. N. XCVI. pag. 294.

T A B U L A E CXVI. & CXVII.

Infantes duo aethiopici, a summo thorace ad infimum abdomen concreti. Confusa sunt genitalia, & eorum nil distingui potest. Sacculus ex abdomine prodit, ubi funis originem trahere debet, corrugatus, in genitalia terminatus. Quatuor brachia perfecta adsunt, duo pedes, maximam partem bene conformati, tertius difformis est, quarti non nisi vestigium adest. Alter infans, isque dexter, solo dextro artu inferiore gaudere videtur, alter & dextro & sinistro; dextri pes contortus septem habet digitos, & ex femore hujus lateris, non longe supra genu, tumor prodit, sistens quarti artus inferioris, deficientis, quasi principium.

Conf. Sect. VII. N. I. pag. 299.

T A B U L A E CXVIII. & CXIX.

Puellae duae, abdomine concreatae. Altera major, perfectior altera, videtur. Artus omnes adsunt, superiores perfecti, non quidem imperfecti inferiores, sed alterius infantis minus torosi. Ab altero latere ventris vestigium communis funiculi umbilicalis cernitur. Vulvae duae sic sese contingunt, ut media videatur esse apertura ani, utrique communis.

Conf. Sect. VII. N. II. pag. 299.

T A B U L A E C X X.

Puellae duae, pulcherrimae, integrae, perfectae, parte inferiore pectoris & superiore ventris ad umbilicum usque concretae. Ubi hoc in loco a se invicem recedunt, faccus cernitur, qui viscera abdominalia continere videtur, & ex cujus parte inferiore prodit funis umbilicalis.

Conf. Sect. VII. N. III. pag. 299.

T A B U L A E C X X I.

Puella pulcherrima, torosa, biceps, caeterum perfecta. Dextrum caput paulo minus sinistro, non multum ab humero sui lateris distat, & oblique versus illud inclinat. Notabilis hinc distantia inter duo capita est, & eo in loco, sed magis a parte posteriore, oritur tuber, ut patet ex Tab. CXXII. Fig. 1., lata satis basi, versus caput sinistrum adscendens, & in apicem terminatum.

T A B U L A E C X X I I.

Fig. 1.

Ejusdem puellae pars superior a posteriore. Cernitur eminentia inter duo capita. Conf. Sect. VII. N. IV. pag. 299. & 300.

Fig. 2.

Bicipiti puellae, Tabula praecedente & hujus Fig. 1. depictae, addenda videtur effigies capitis foetus maturi, acephali, utpote sistentis quodammodo exemplum foetus bicipitis, admodum imperfecti, quo adspectu etiam casum hunc, a Clar. van Doeveren descriptum Observat. Acad. cap. 2. pag. 49. & ab eodem depictum, considerat Clar. SÖMMERINGIUS Abbildungen und Beschreibungen einiger Misgeburten, pag. 10. Tab. 2.

Conf. Sect. VII. N. V. pag. 300.

Fig. 3.

Foetus maturus acephalos. Perfectus & robustus est, si caput excipimus, quod, collo breviori suffultum, superiore parte maxima destituitur. Galea nempe cranii, a superciliis usque ad imam occipitis partem, deest, & deficiunt ossa, quae superiore conceptaculi partem, sano in statu, formant. Adimplet defectum massa ruberrima, deformis, tenui membrana tecta.

Conf. Sect. VII. N. VI. pag. 301.

T A B U L A E CXXIII.

Fig. 1.

Pars superior foetus maturi acephali. Collum vix ullum, inter humeros sic depressum caput, & pectori mentum appressum, ut auricularum lobi inferiorem, quam humeri, locum occupent. Ossa cranii maximam partem deficiunt, aut eorum non nisi eae adsunt partes, quae basin cranii formant. Margo osseus supra supercilia digitis percipitur, ubi os frontis definit. Supra hunc rotundula eminentia apparet, & ab hac incipit saccus amplissimus, qui aquam continuit, factus ex integumentis, quibus capilli inhaerent.

Fig. 2.

Eadem partes foetus ejusdem a posteriore depictae. Saccus juxta dorsum descendit, & versus latus sinistrum praecipue sese extendit. Dehiscunt vertebrae colli, saltem superiores, ut in similibus casibus etiam locum habet, & Tab. XXXV. Fig. 6. & 7. depictum est.

Conf. Sect. VII. N. X. pag. 302.

T A B U L A E CXXIV.

Jungo acephalis, in quibus spinam subinde fissam esse saepius observavi, exemplum spinae bifidae, observatae in puella, hoc non tantum morbo, sed etiam hydrocephalo, laborante, cujus cranium descriptum est Sect. IV. N. IV. pag. 129. & depictum Tab. VII. Fig. 1. 2. 3.

Fig. 1.

Figura haec prima seu superior sistit lumbos partesque artuum inferiorum hujus infantis. Apertura cernitur in lumbis, pollicem longa, duas tertias pollicis partes lata. Formant integumenta marginem crassum, rotundulum, rubellum, sensim versus interiora extenuatum. Digitis sub hoc margine ossa prominentia percipiebantur. In fundo aperturae membrana tenera, rubella, adest, per quam transparet corpus oblongum, sulco non admodum profundo in duas partes divisum, quod vera medulla spinalis est.

Fig. 2.

Anterior ex duabus inferioribus figuris exhibet partem inferiorem spinae cum pelvi & femorum partibus, ab omnibus partibus mollibus liberam, relicta in canali osseo medulla spinali cum suis involucribus.

Dura mater in parte superiore aperturae, seu dehiscens spinae, integra est, & verum canalem format, dein vero dehiscit, & medulla nuda conspicitur. Vertebrae
duae

duae ultimae dorsi a parte posteriore clausae sunt, & partes laterales osseae per cartilaginem, quae in adultis in processum spinosum excrescit, conjunguntur. Partes laterales osseae vertebrarum omnium lumborum a se invicem remotae sunt per tumorem, aquam continentem, sensim magnitudine auctum, consumpta cartilagine dicta. Membrana defectum in osse sacro, a parte posteriore, claudit.

Fig. 3.

Hac figura eadem pars spinae cum pelvi & femoribus exhibetur, separatis non tantum omnibus partibus mollibus, sed sublata etiam medulla spinali cum suis involucribus, sic ut nudus appareat canalis osseus, & mutationes, quas ossa subierunt, facillime percipiuntur. In omnibus vertebrae lumborum cernuntur nuclei ossei, qui hac aetate in medio corpore, cacterum adhuc cartilagineo, adesse solent, & cum quibus partes laterales osseae per cartilaginem cohaerent; quae partes laterales multum a se invicem sunt remotae, ut ex praecedenti figura jam constat.

Conf. Sect. VII. N. XVI. pag. 304.

Cranium acephali, ab omnibus partibus mollibus depuratum, exacte delineatum est Tab. XXXV. Fig. 2. 3. 4. & 5. & satis ampla descriptio harum figurarum, hujus voluminis pag. 37. & sequentibus data, quaenam ossa vel plane vel pro parte deficiant, quaenam in situ mutata sint, abunde docet.

T A B U L A E C X X V.

Infans monstrosus, cujus abdomini adhaerent partes posteriores infantis alterius, ope lamellae, cutaneae, tenuis, in figura superiore proximae tabulae depictae.

Nates & femora a loco illo, ubi cohaerent cum abdomine, ferme recta sunt, aut parum oblique ad genua descendunt. Linea nulla nates distinguit. Nulla ani adest apertura, & in cute exigua tantum cernitur fovea. Genitalia nulla adsunt. Pedes naturales sunt. Descriptionem pleniorum hujus infantis dedi Sect. VII. Num. XIII. pag. 302.

T A B U L A E C X X V I.

Fig. 1.

Pars abdominis infantis, tabula praecedenti delineati, cum partibus alterius infantis, ipsi accretis, hic sursum reclinatis, ut constet, non nisi tenuis lamellae ope partes ventri adhaerere, & pateat, quid loco genitalium inveniatur.

Fig. 2. & 3.

Foetus acephalos, hernia umbilicali notabili laborans, ex cujus capite a posteriore dependet saccus, qui sine dubio cerebrum continet, ab anteriore & a posteriore delineatus.

TABULARUM EXPLICATIO.

Cranii ossa videntur sese habere, ut in aliis acephalis, & ea, quae superiorem conceptaculi cerebri partem constituunt, deficere.

Conf. Sect. VII. N. IX. pag. 302.

TABULAE CXXVII.

Fig. 1.

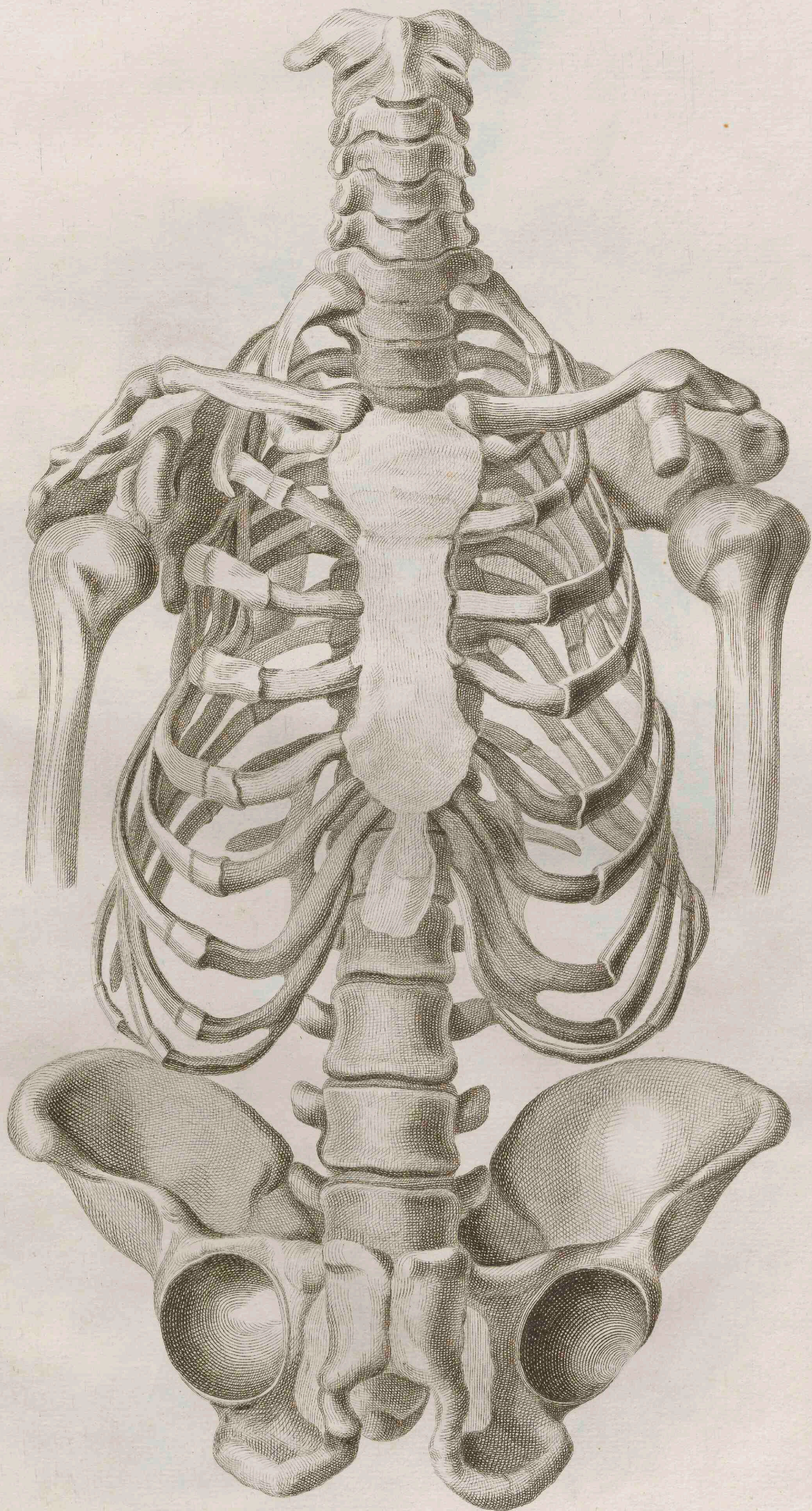
Foetus ferme maturus, cujus capitis parti laterali dextrae, deficiente auricula, tumor adhaeret, quae caput respicit, concavus, & illud quasi intra capacitatem suam recondens, sic ut caput huic, tanquam pulvinari, incumbere videatur. Extrinsecus non ubique aequae aequalis tumor est, iisdem integumentis, quibus caput, gaudet; dissectus vero substantiam, steatomati non absimilem, exhibuit.

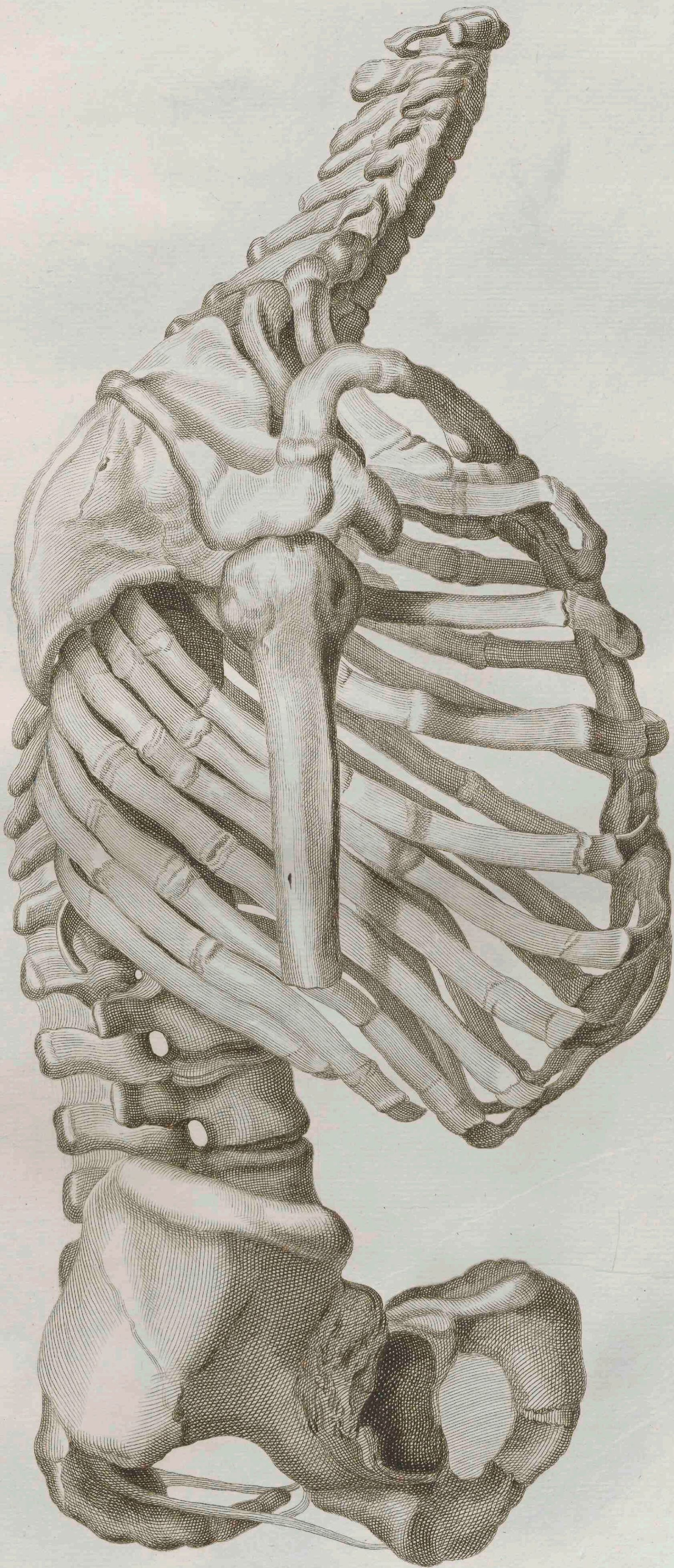
Fig. 2.

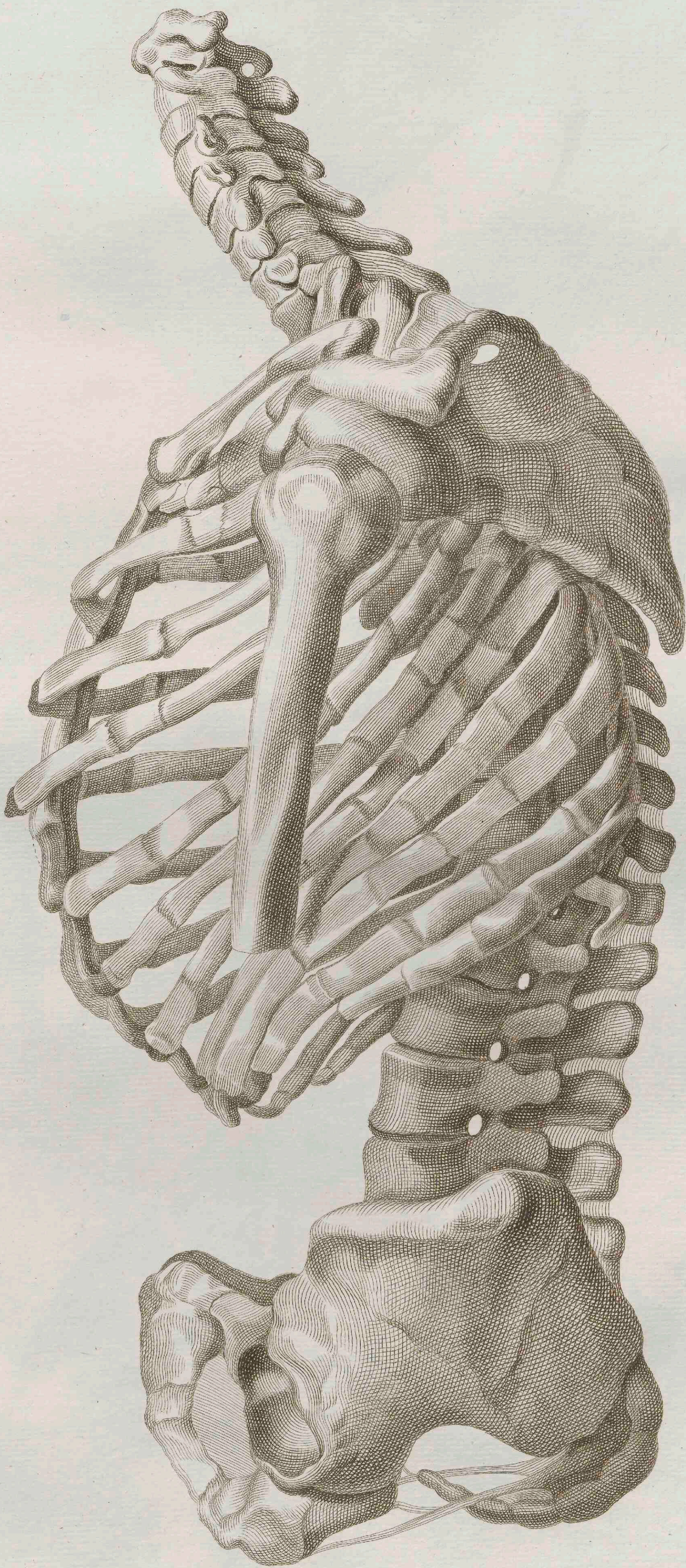
Idem foetus a latere sinistro delineatus, ut magnitudo tumoris respectu capitis conspiciatur.

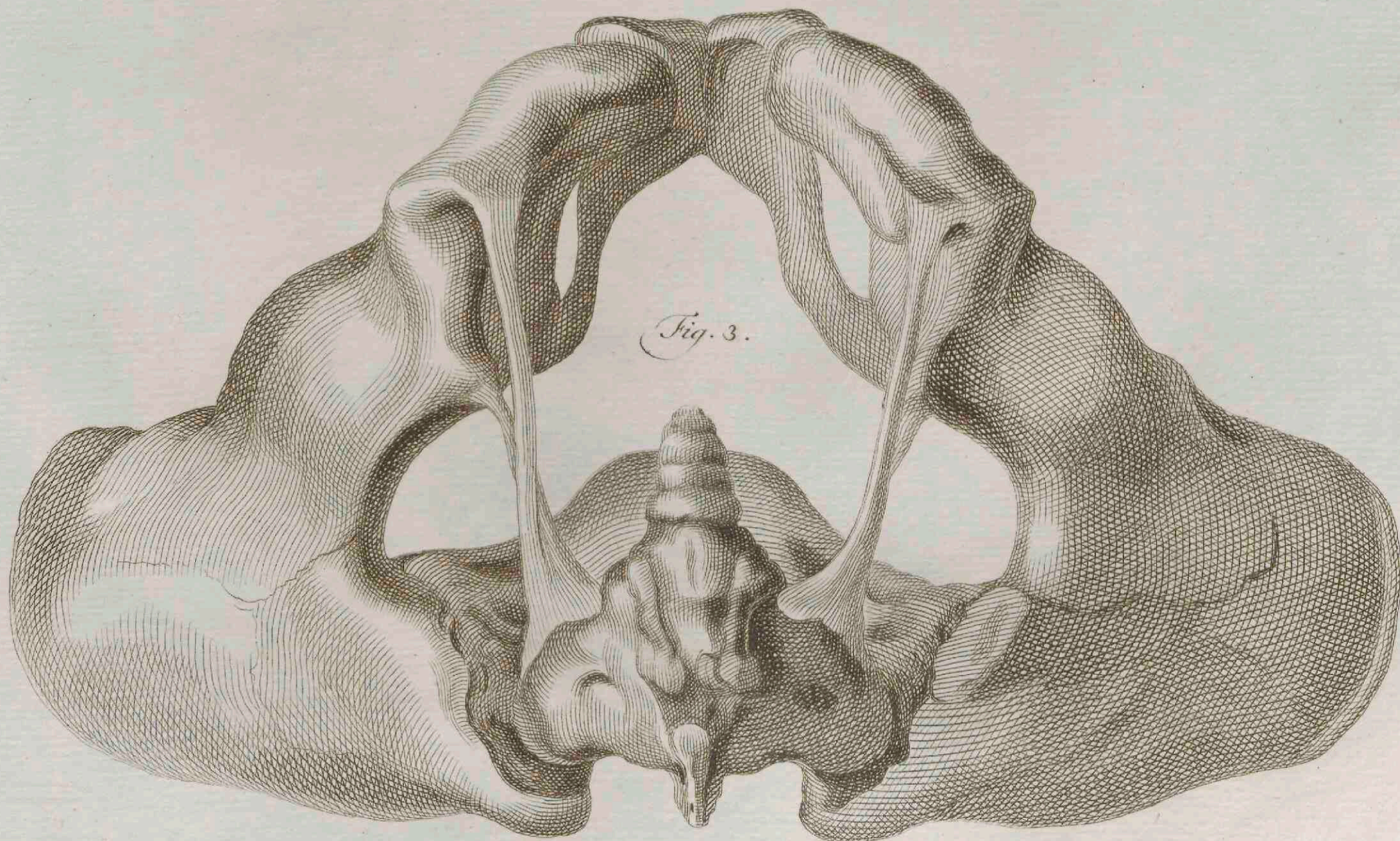
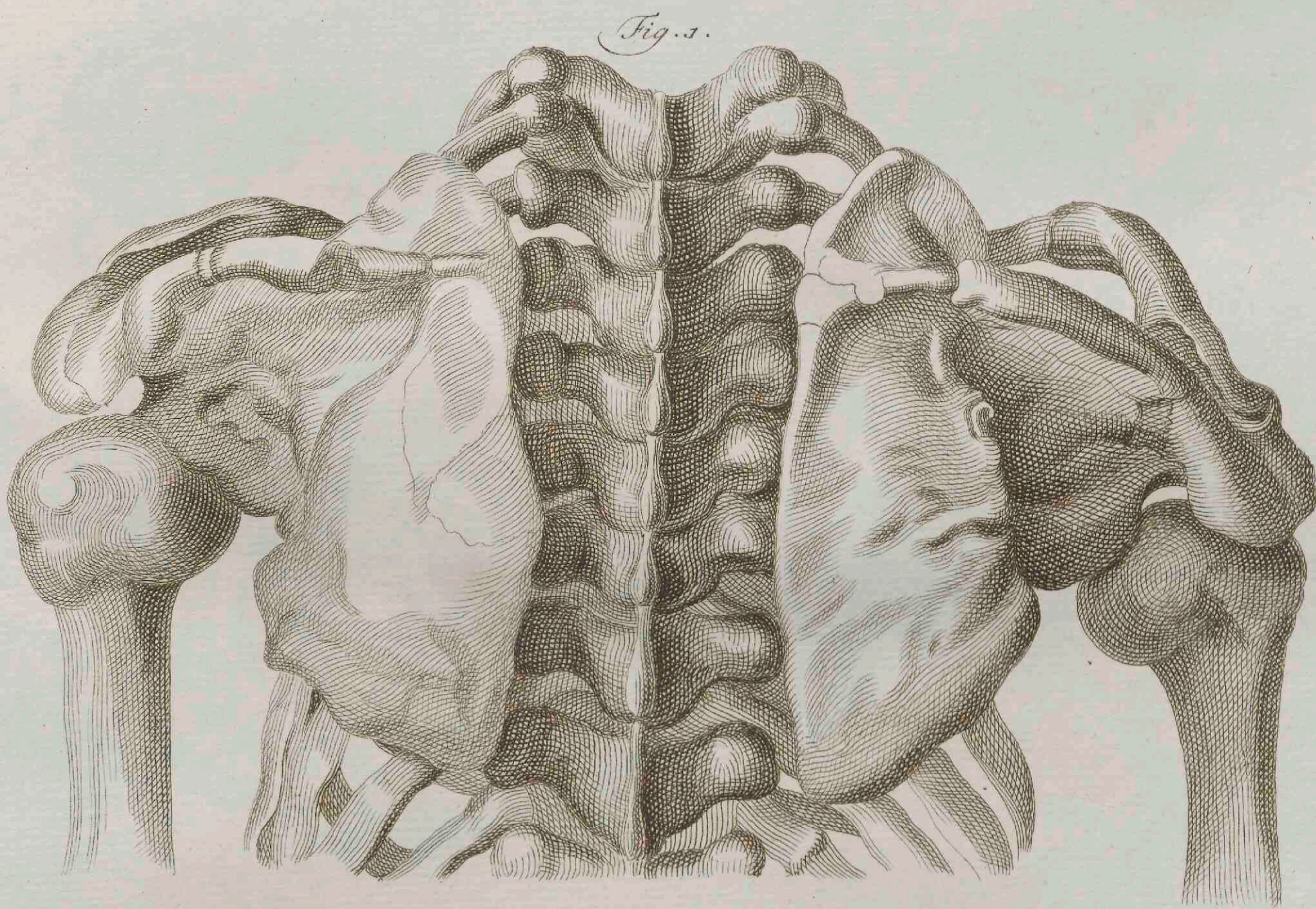
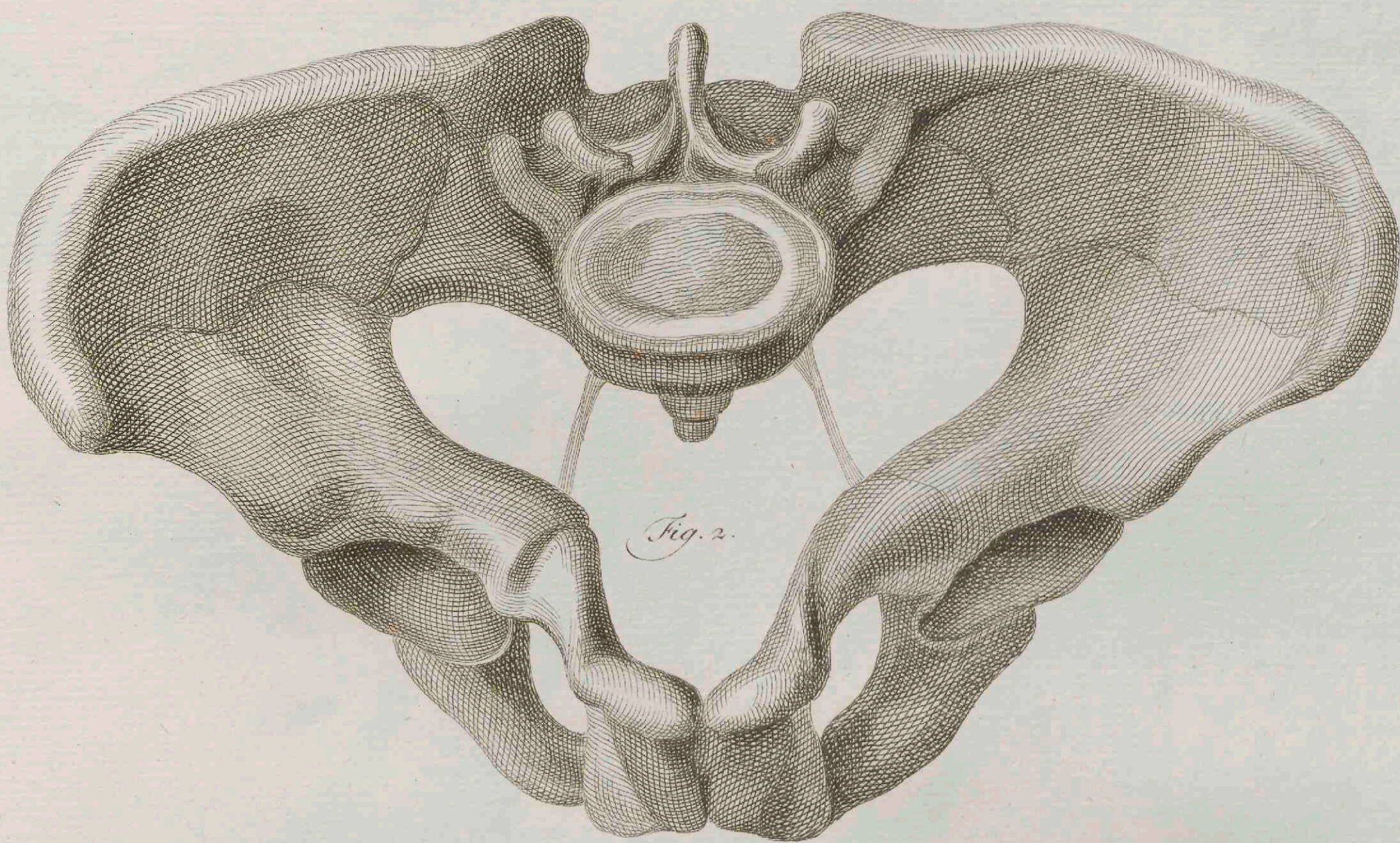
Conf. Sect. VII. N. XV. pag. 304.

F I N I S,

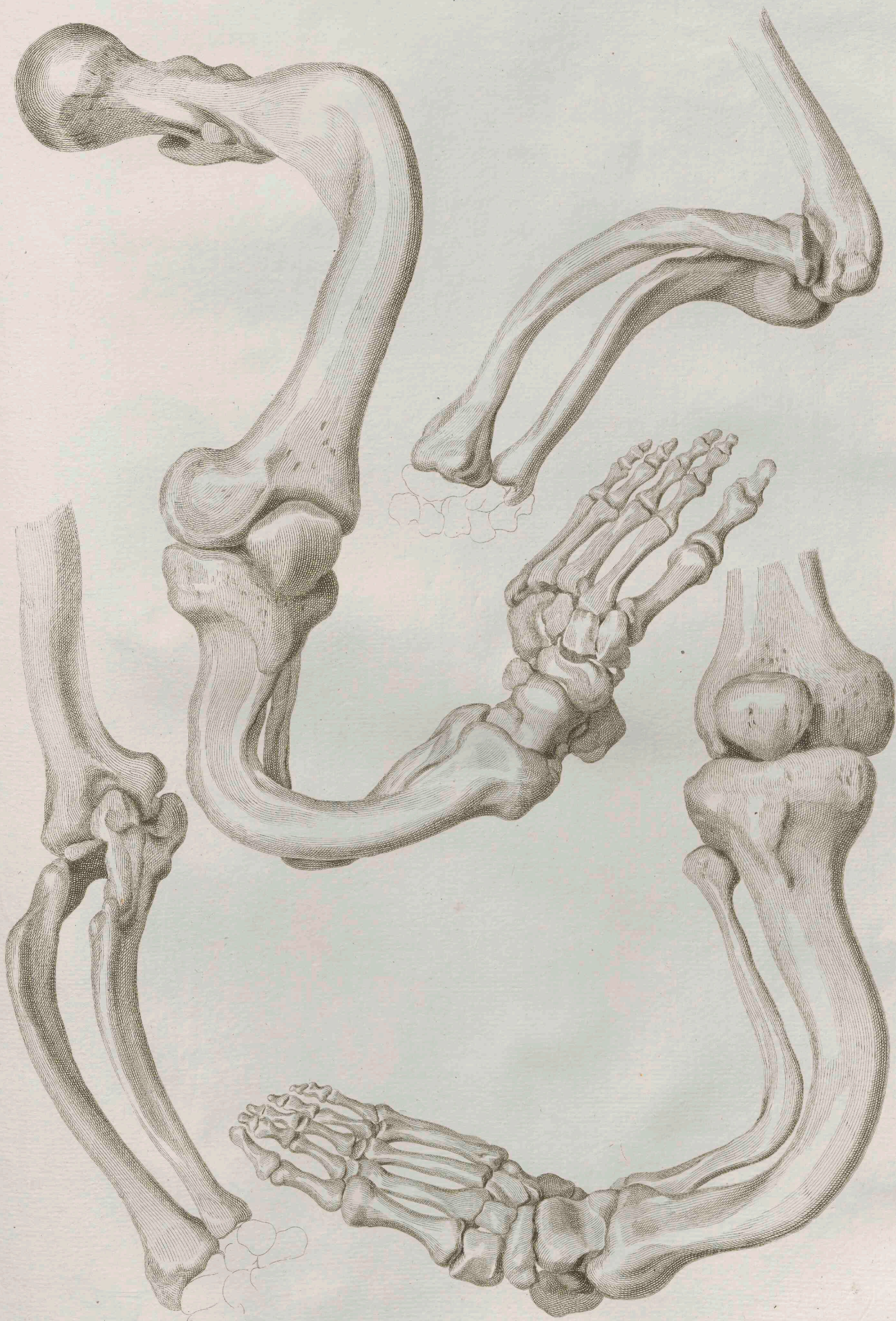

Fig. 1.

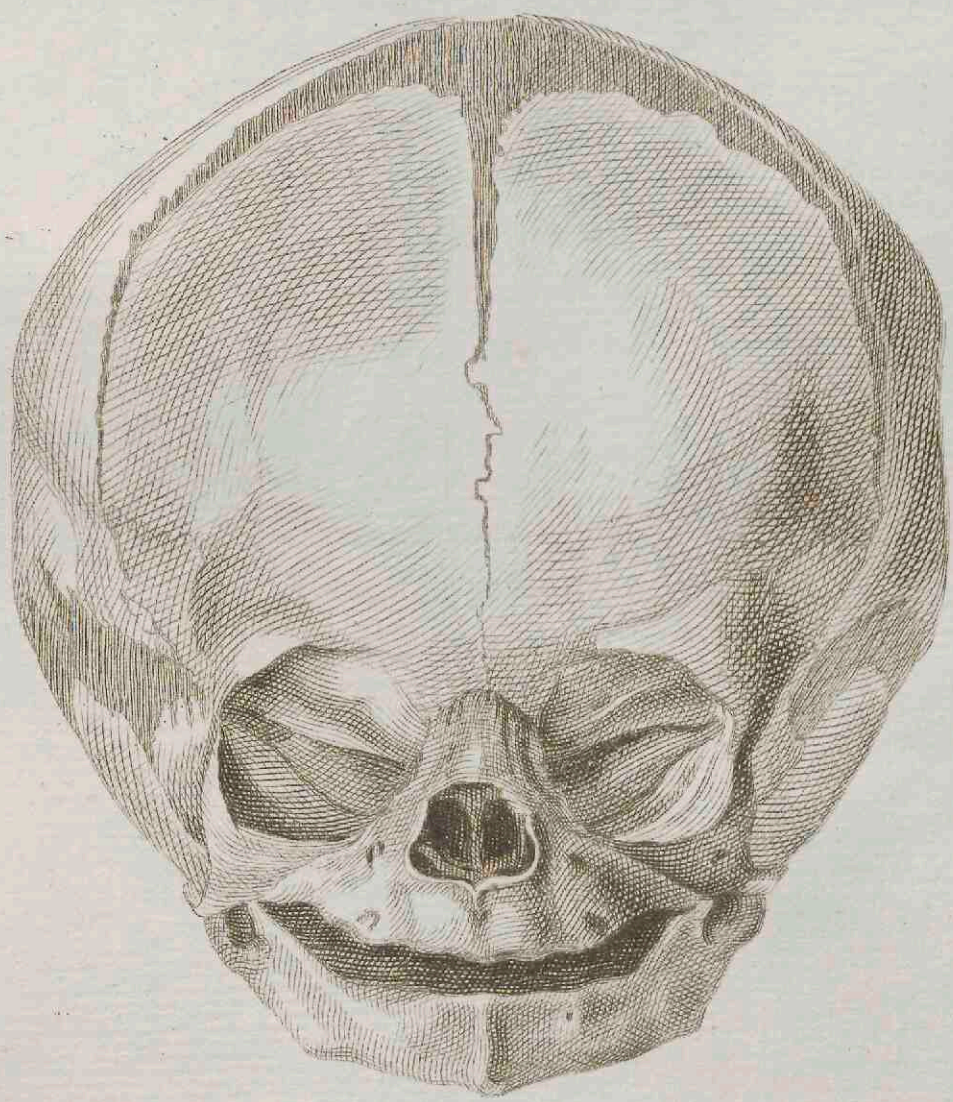

Fig. 4.

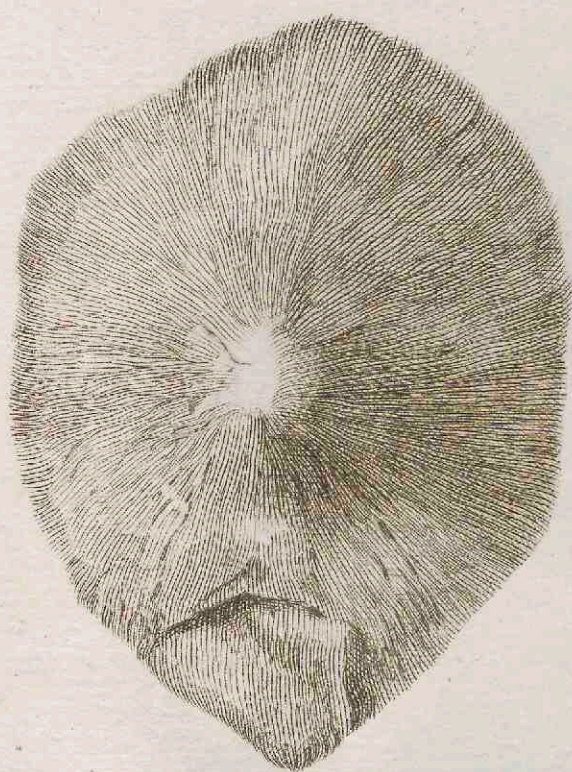

Fig. 5.

Fig. 2.

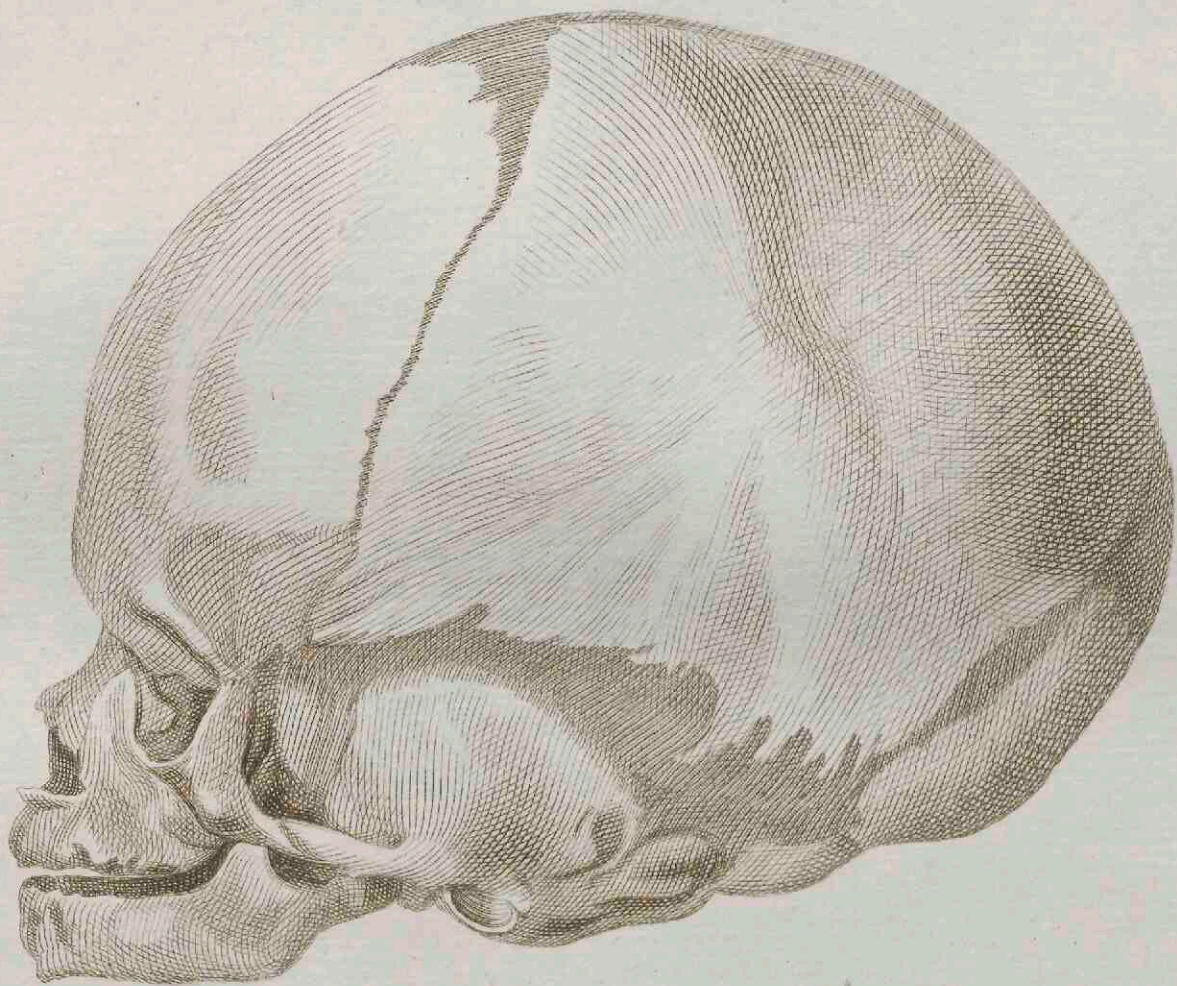

Fig. 6.

Fig. 7.

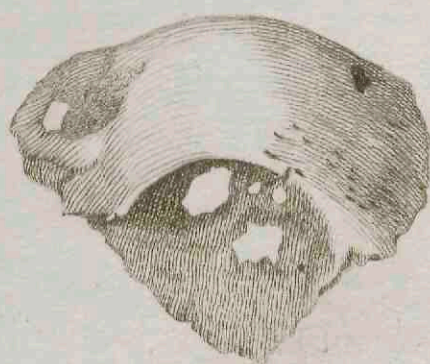

Fig. 3.

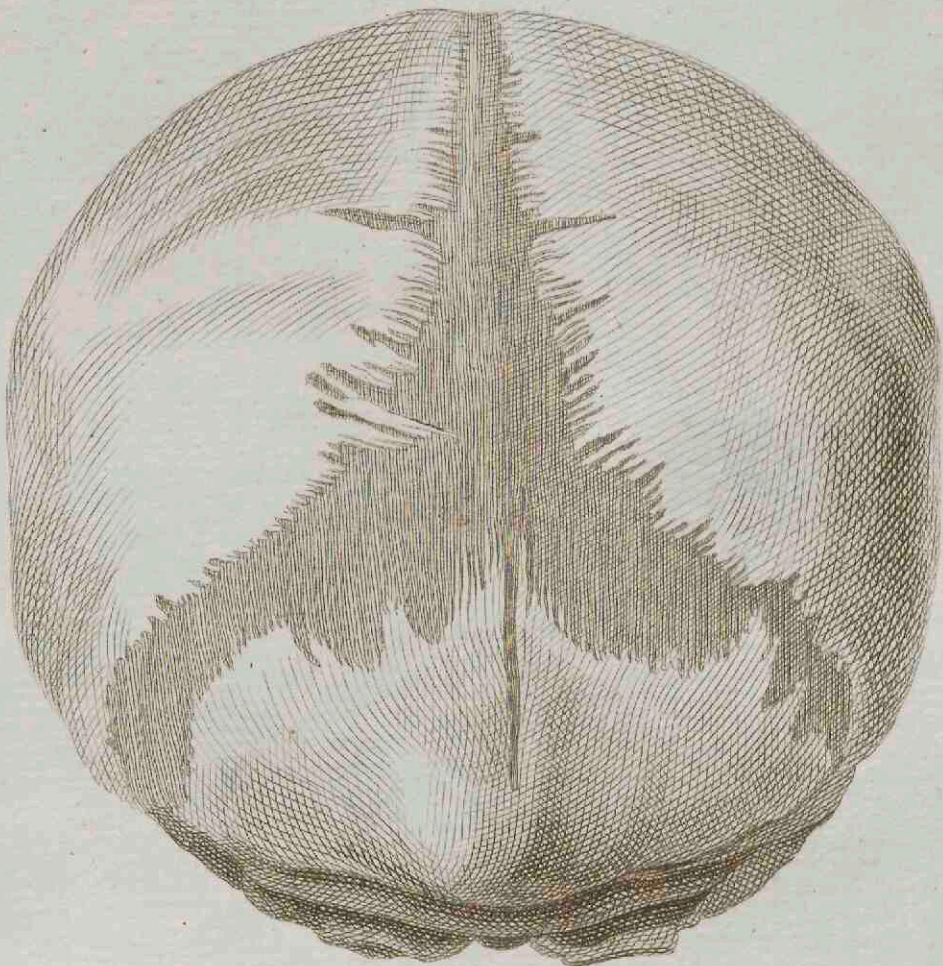
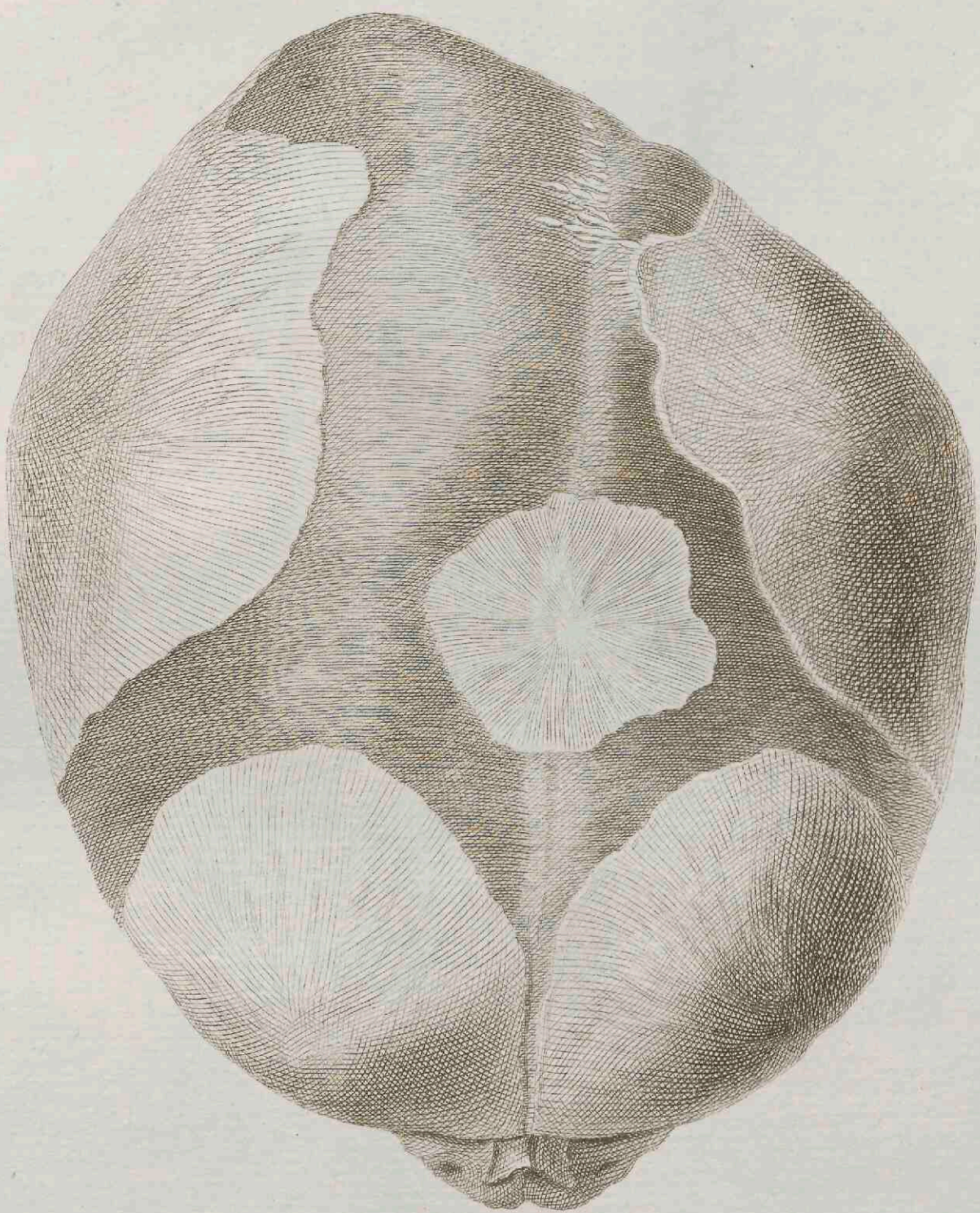
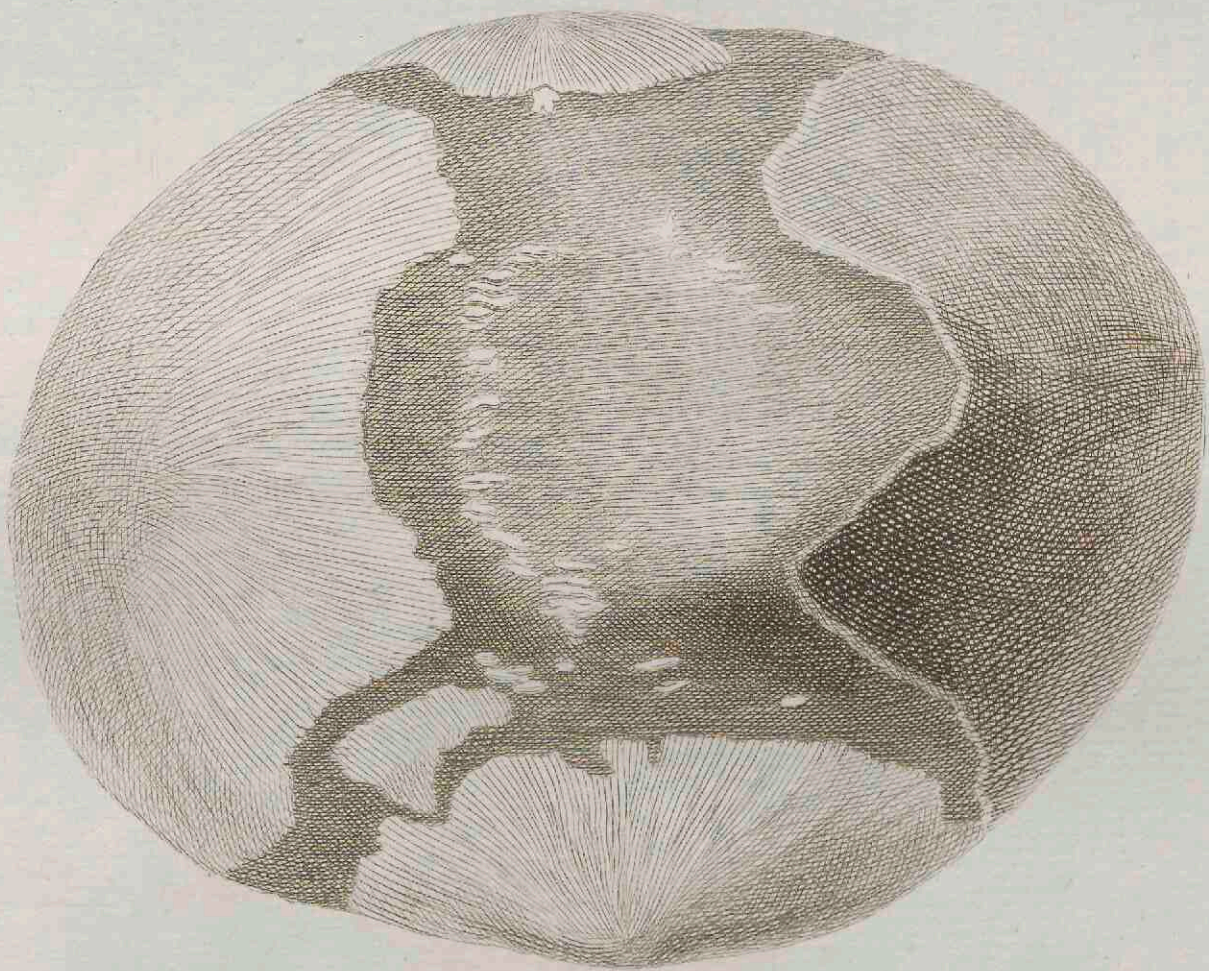

Fig.

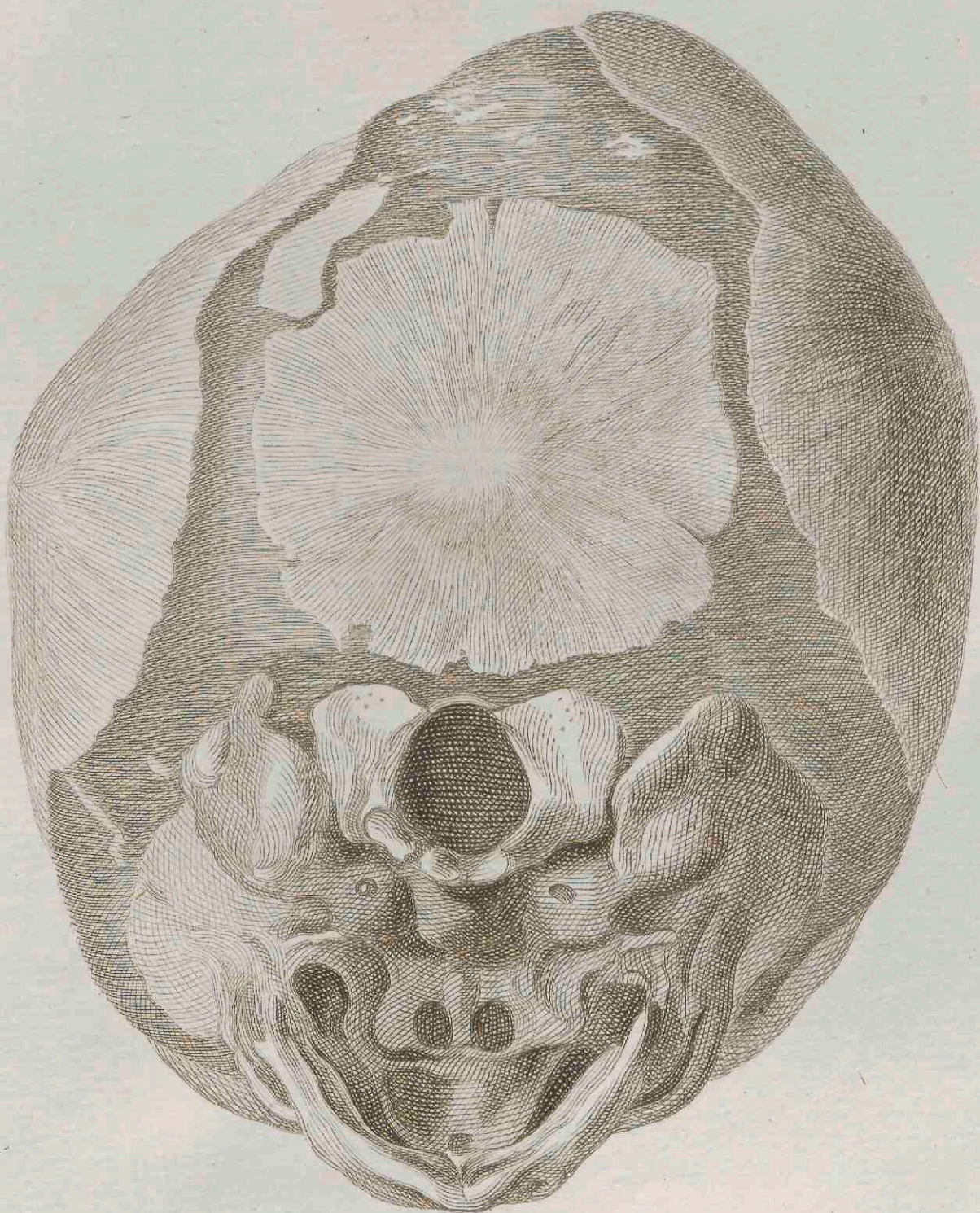
5.

Fig.

2.

Fig.

3.

Fig. 1.

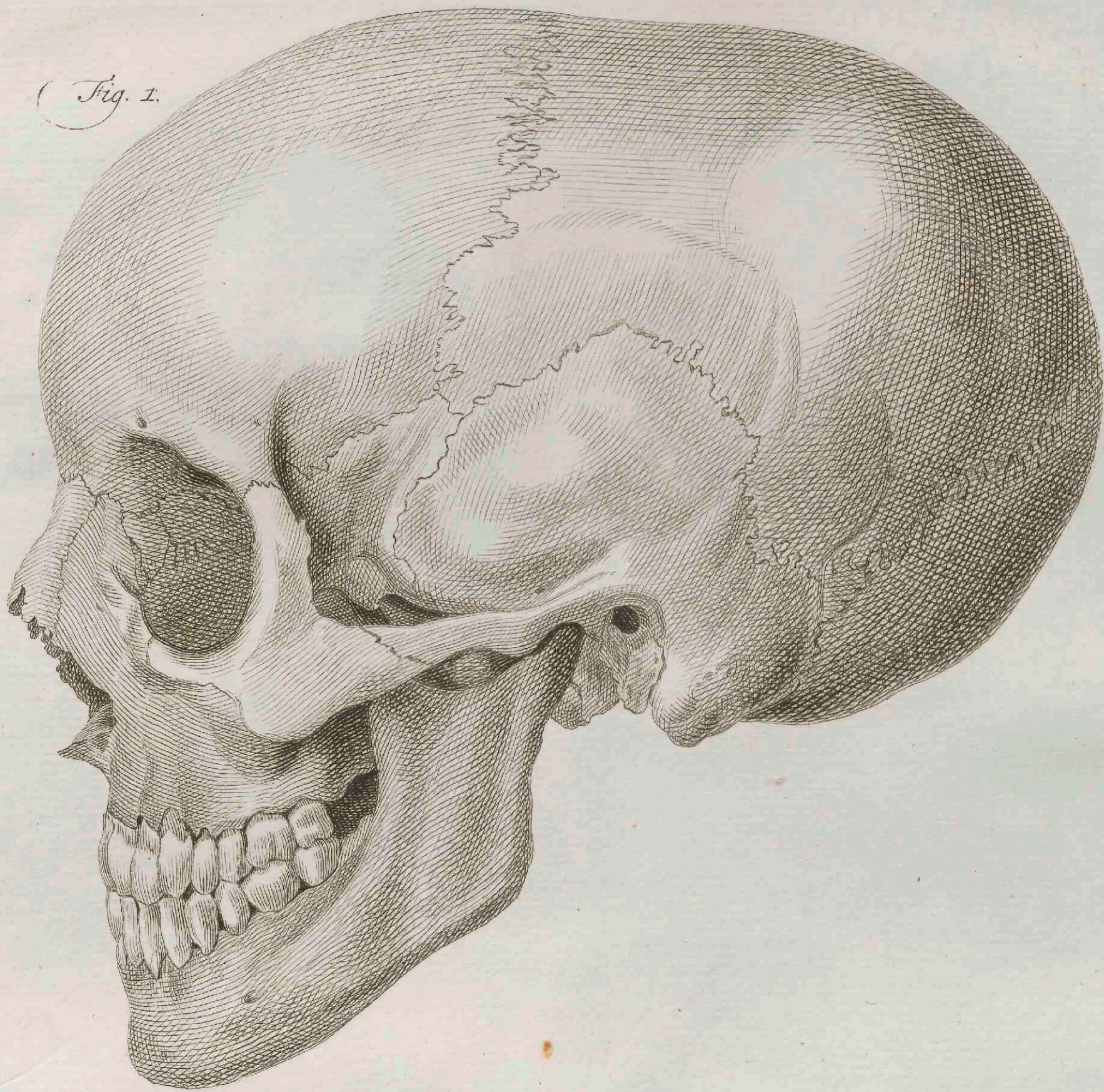

Fig.

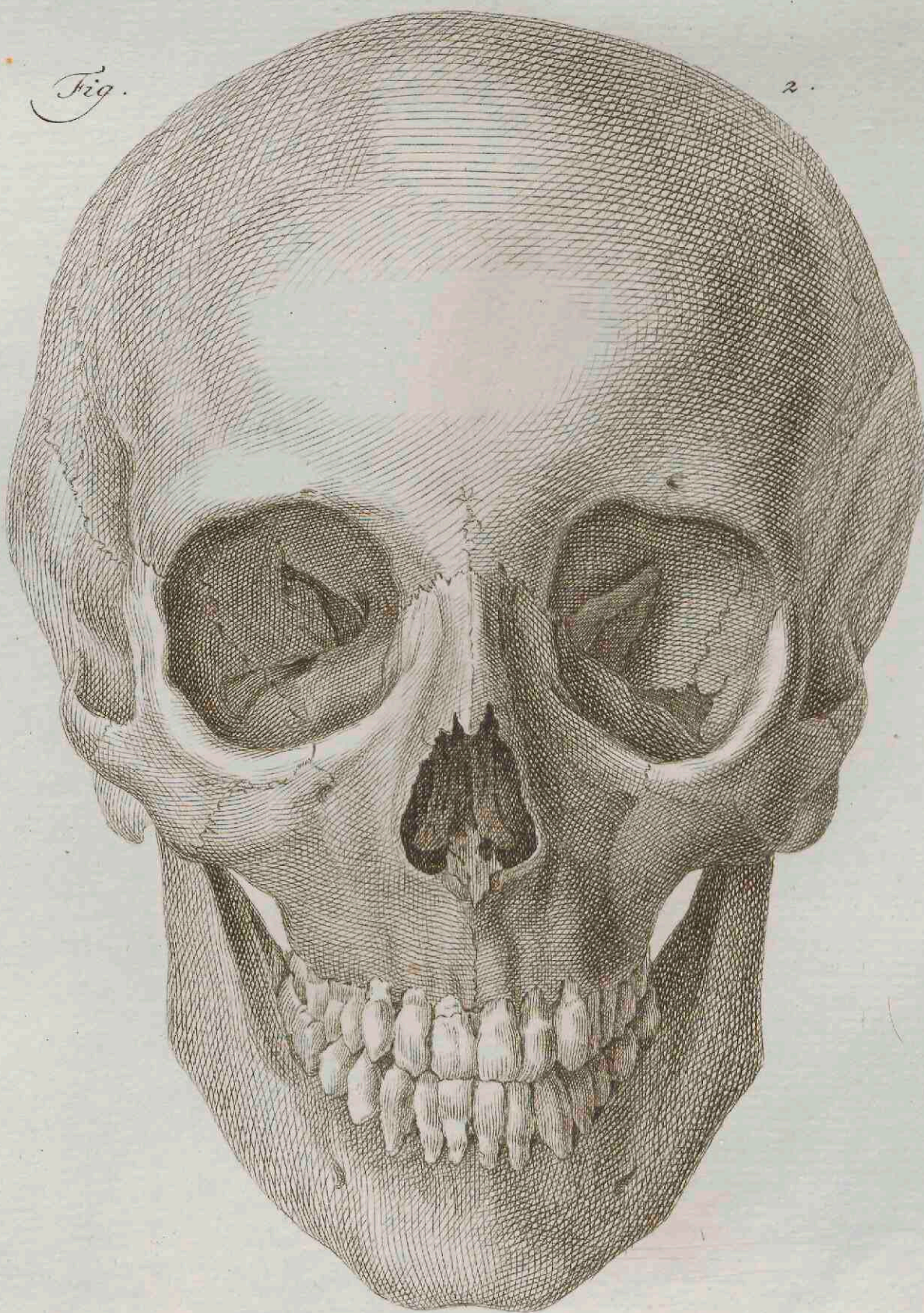

Fig.

1.

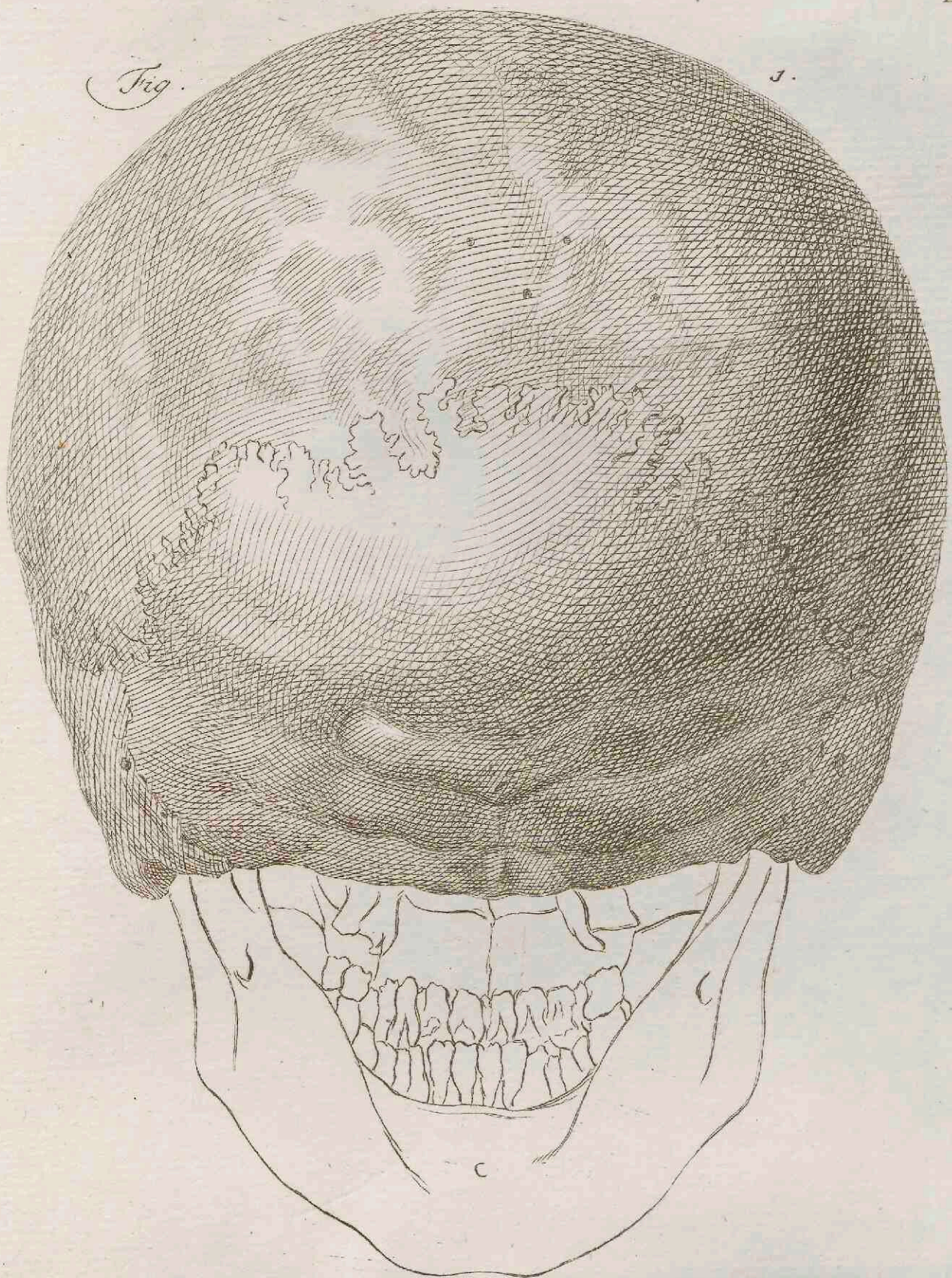

Fig.

2.

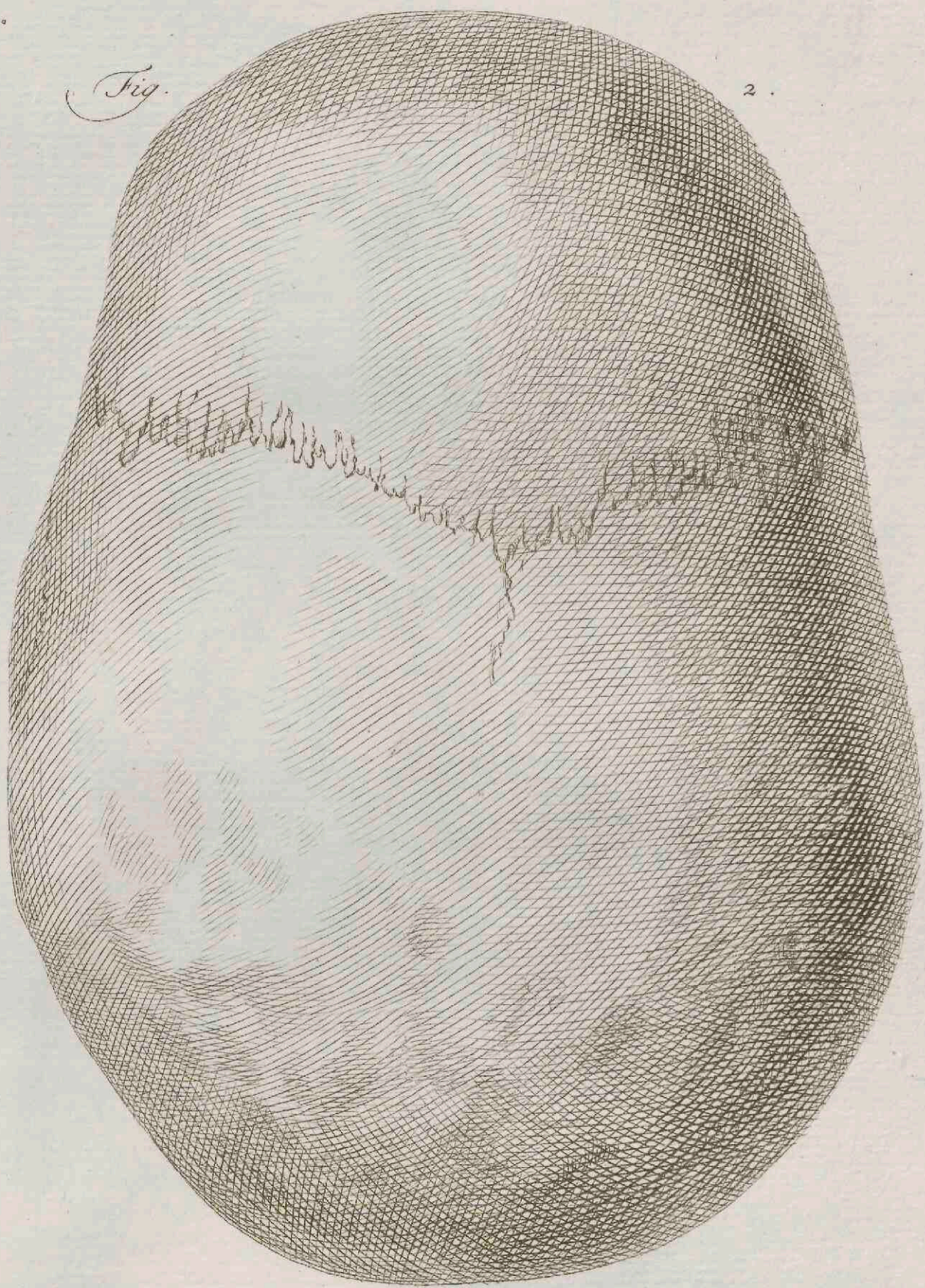

Fig.

3.

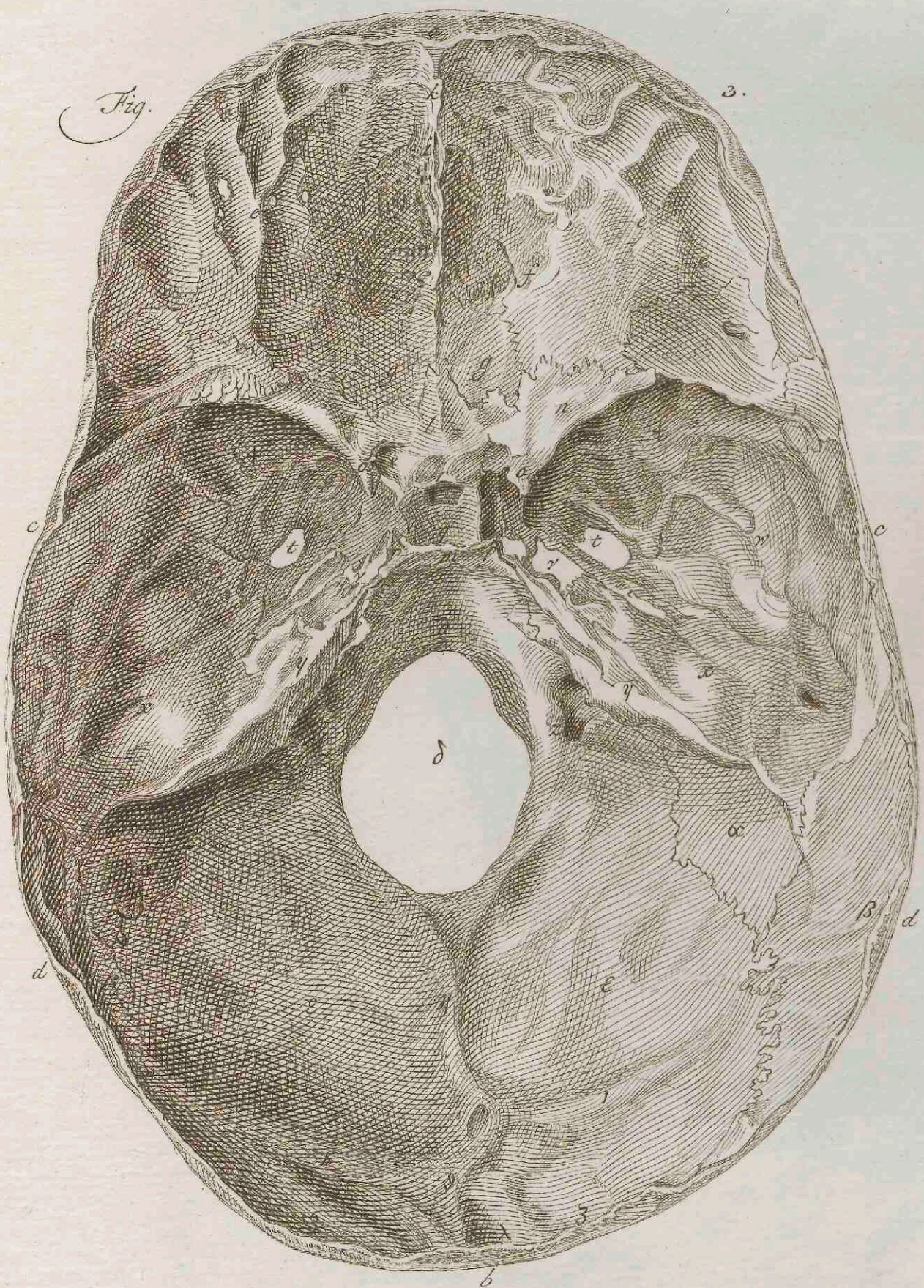
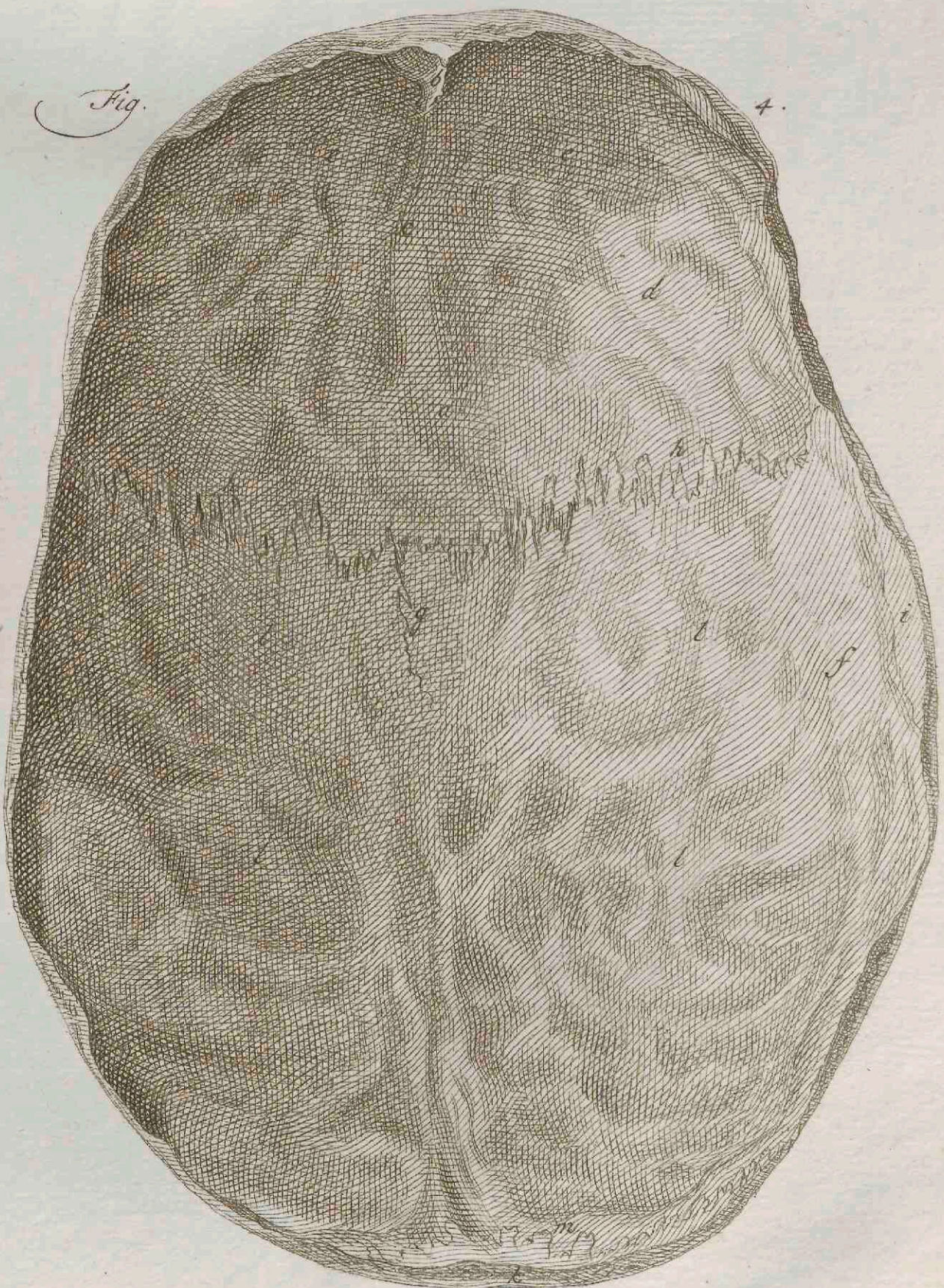

Fig.

4.

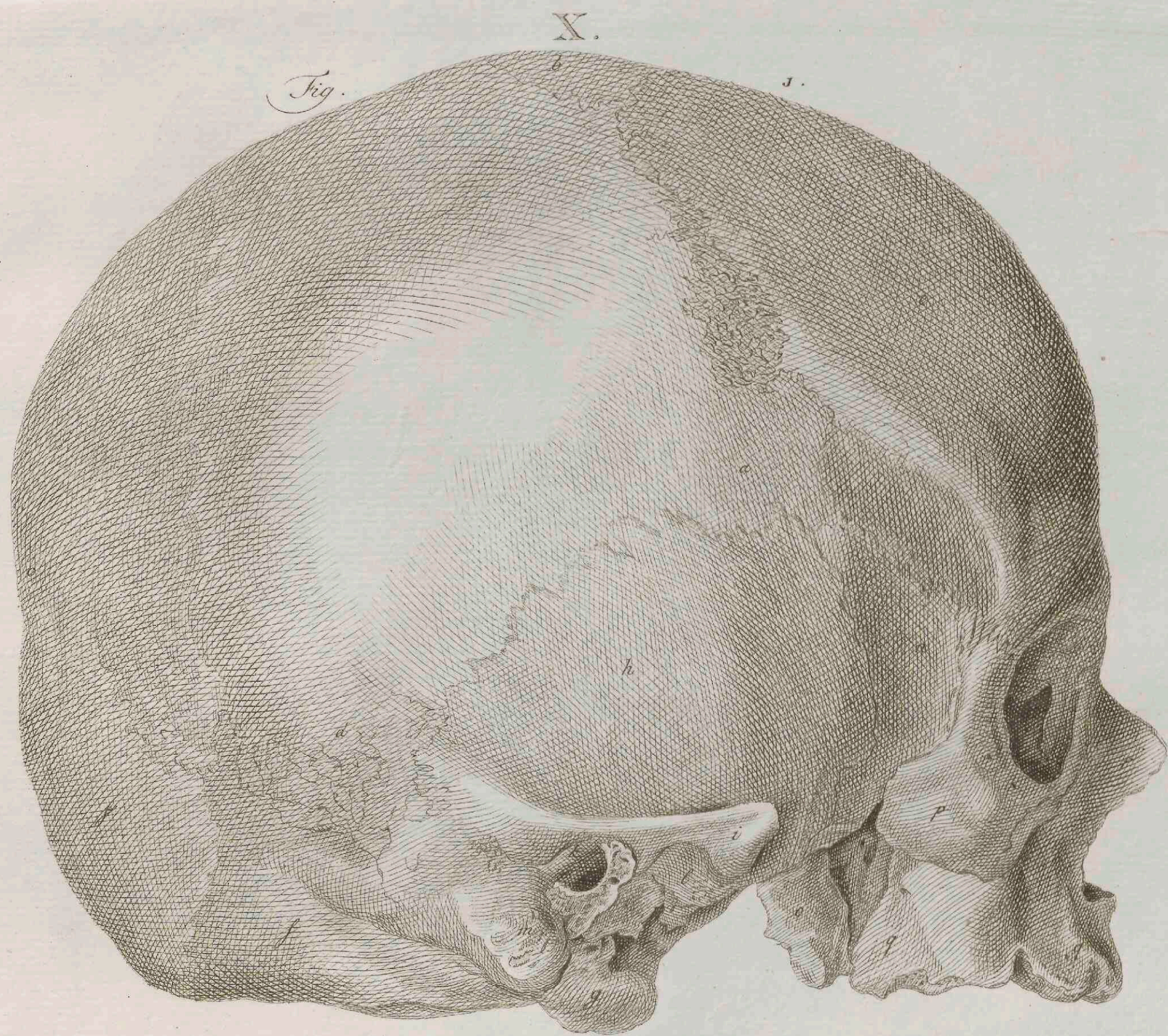

Fig.

1.

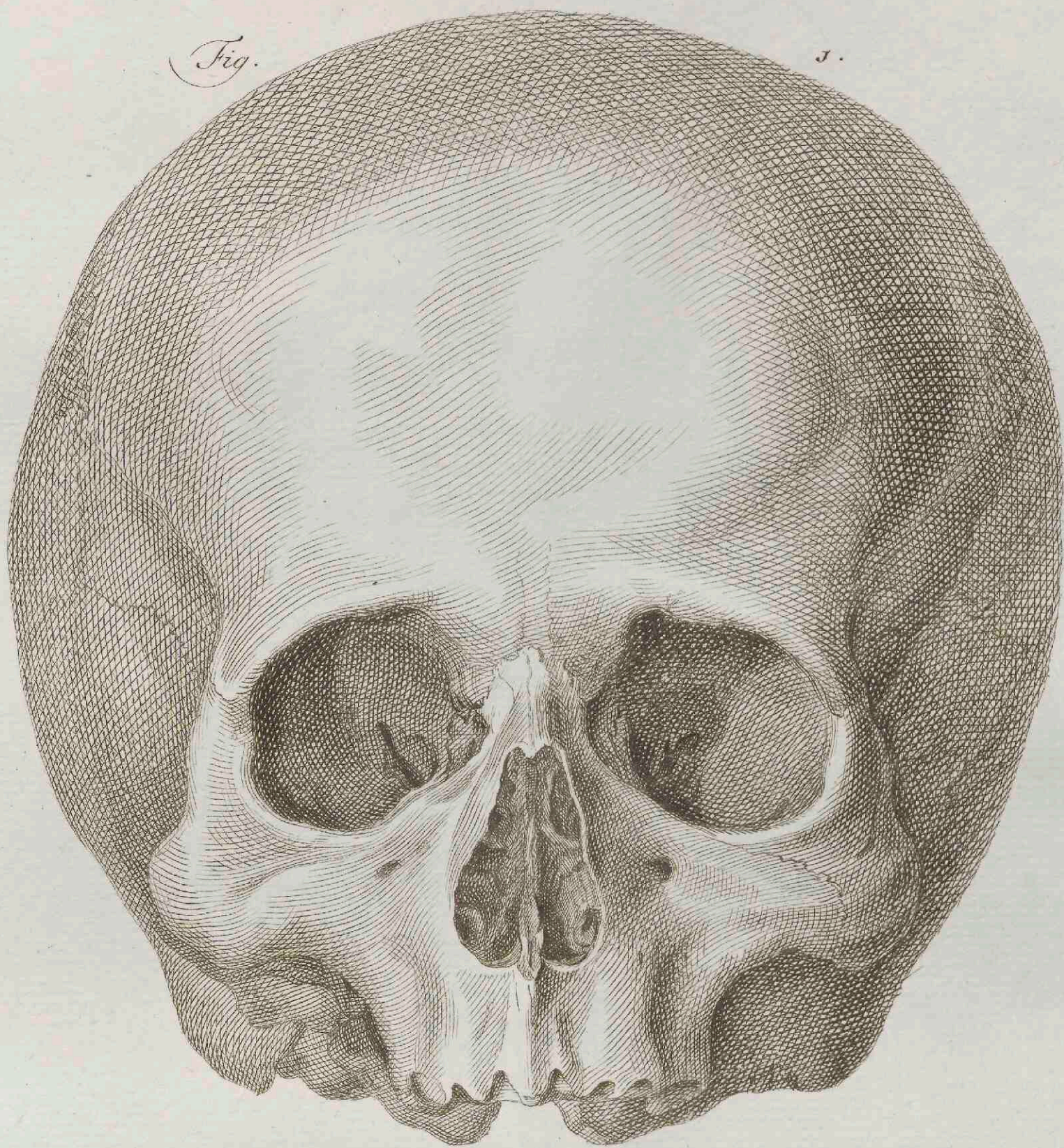

Fig.

2.

XII.

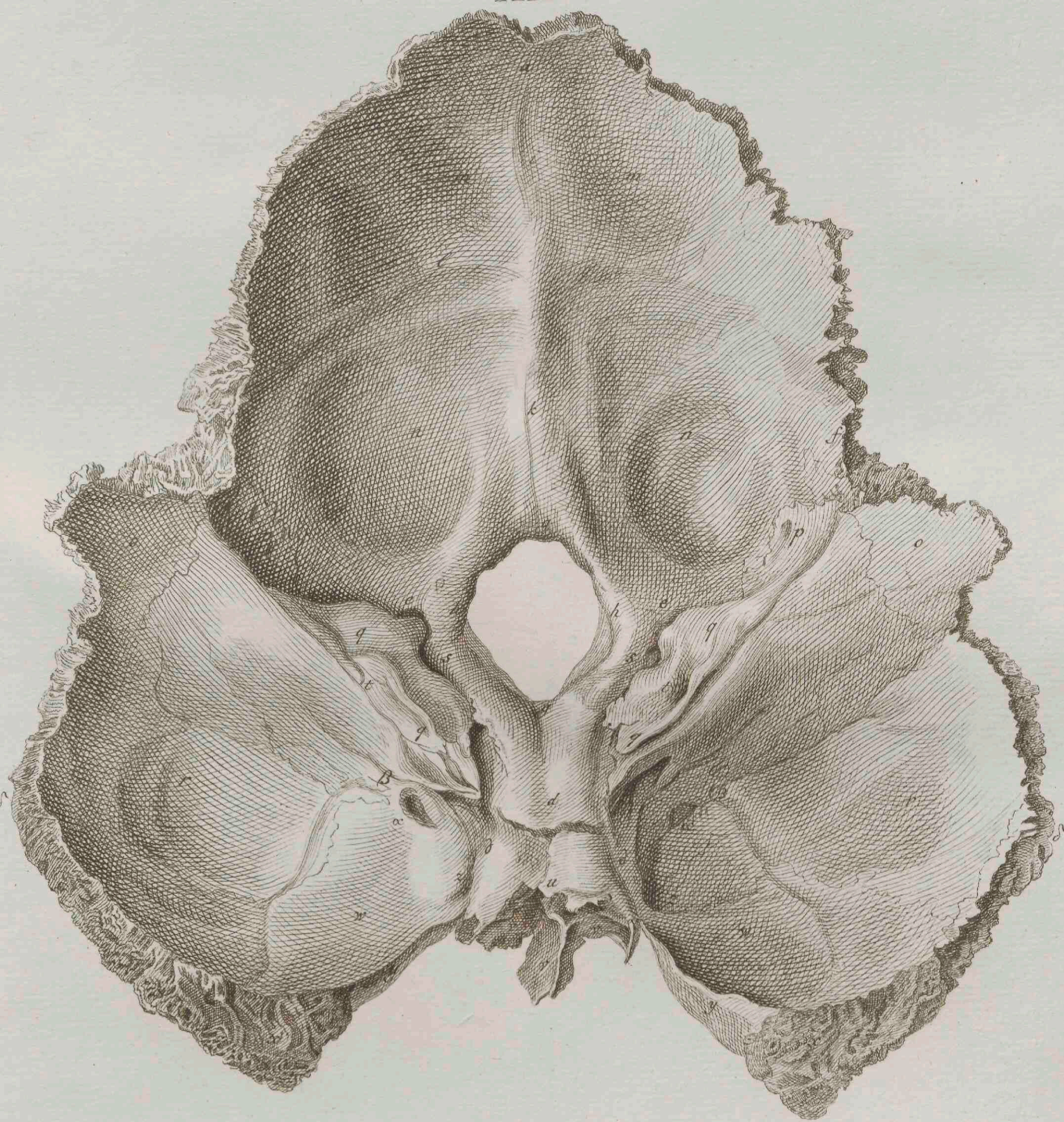

Fig. 1.

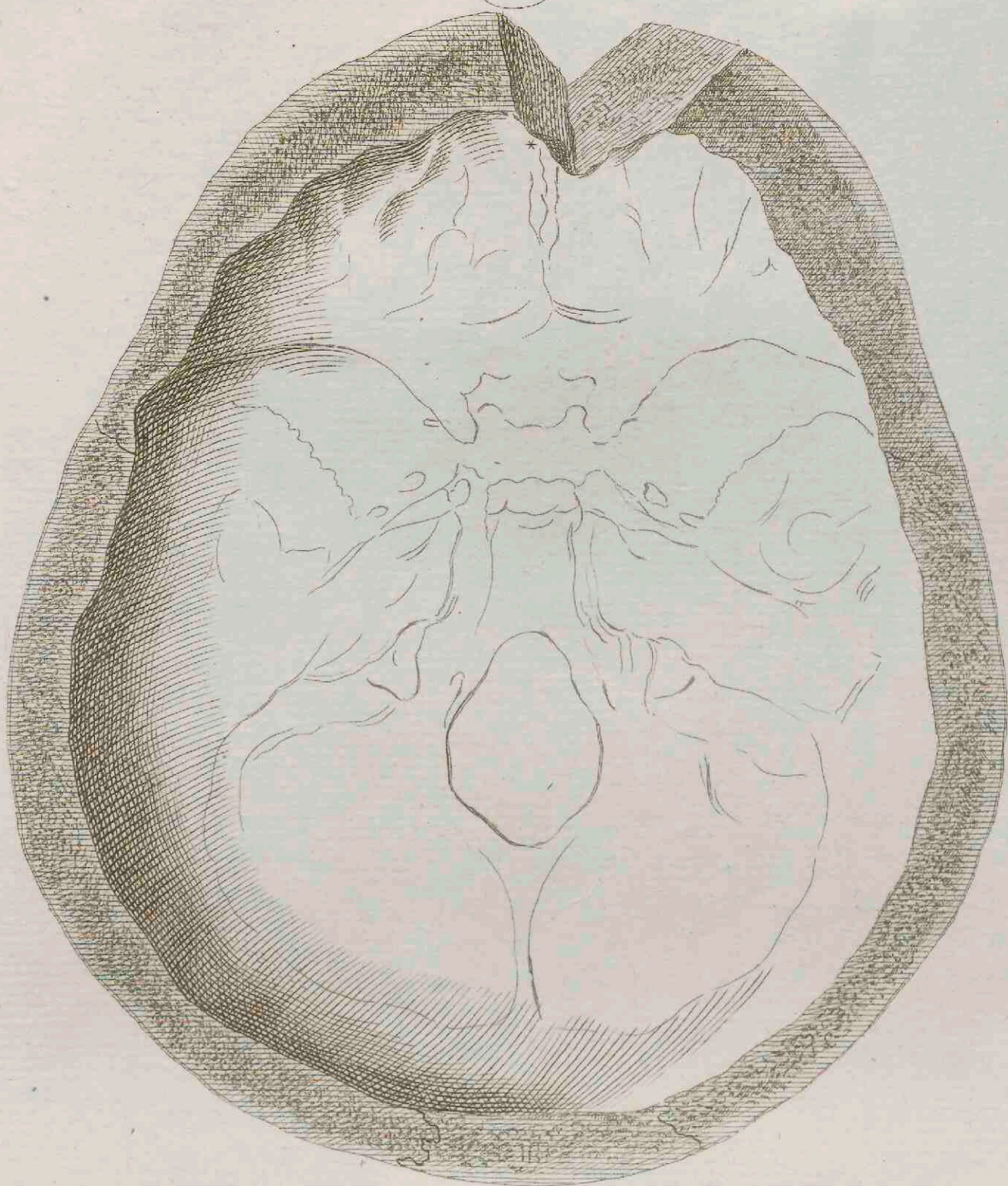

Fig. 3.

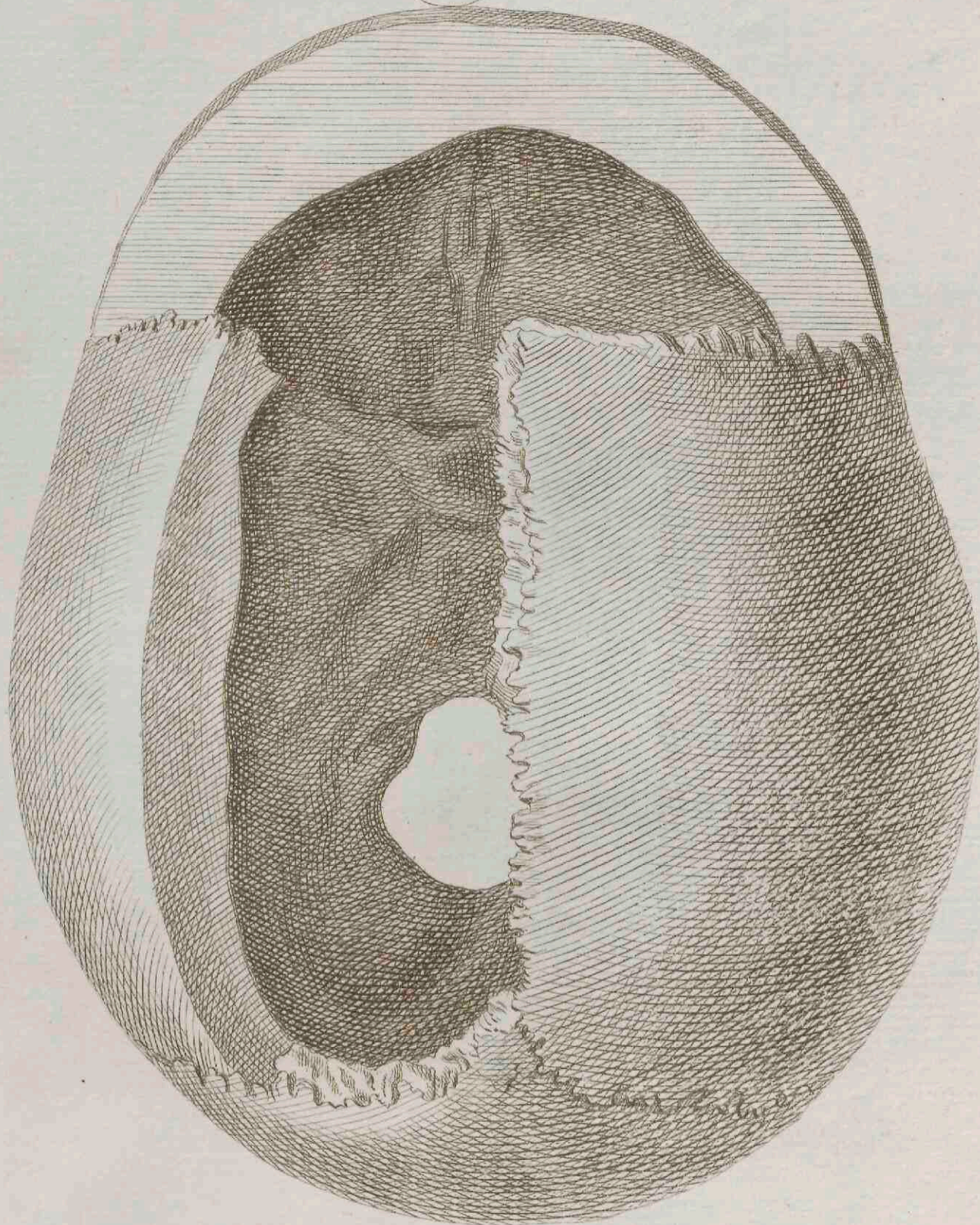

Fig. 2.

Fig. 4.

Fig. 5.

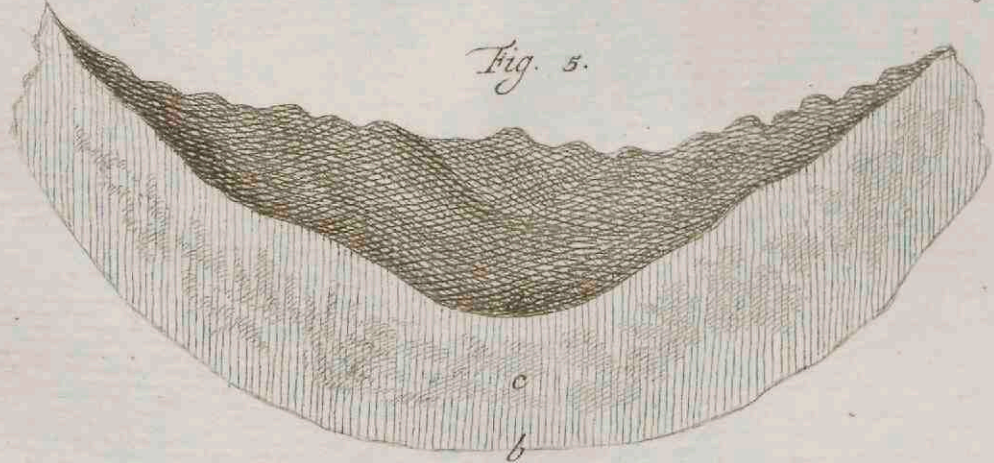

Fig. 7.

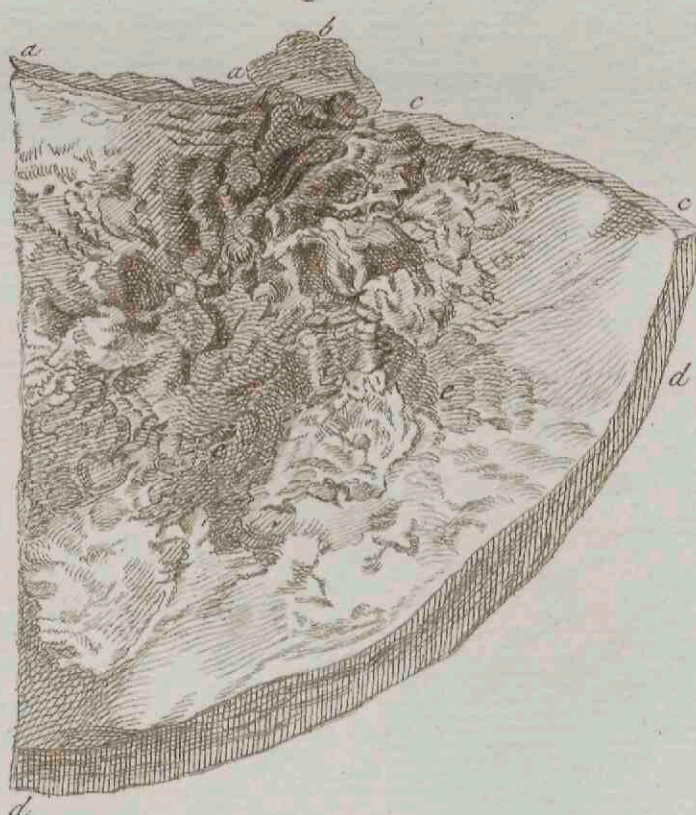

Fig. 8.

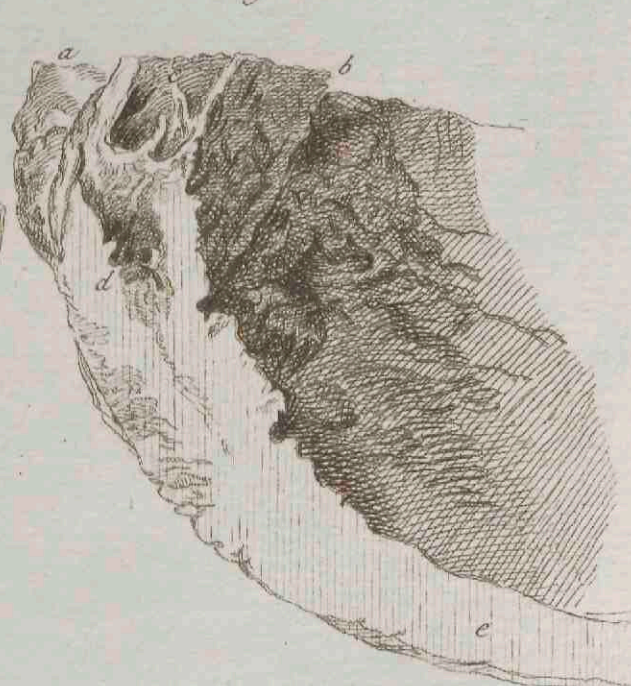

Fig. 6.

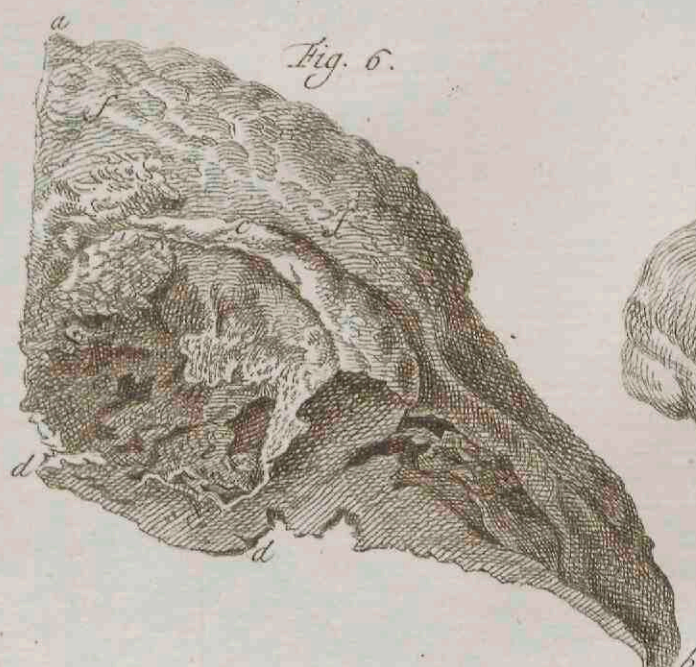
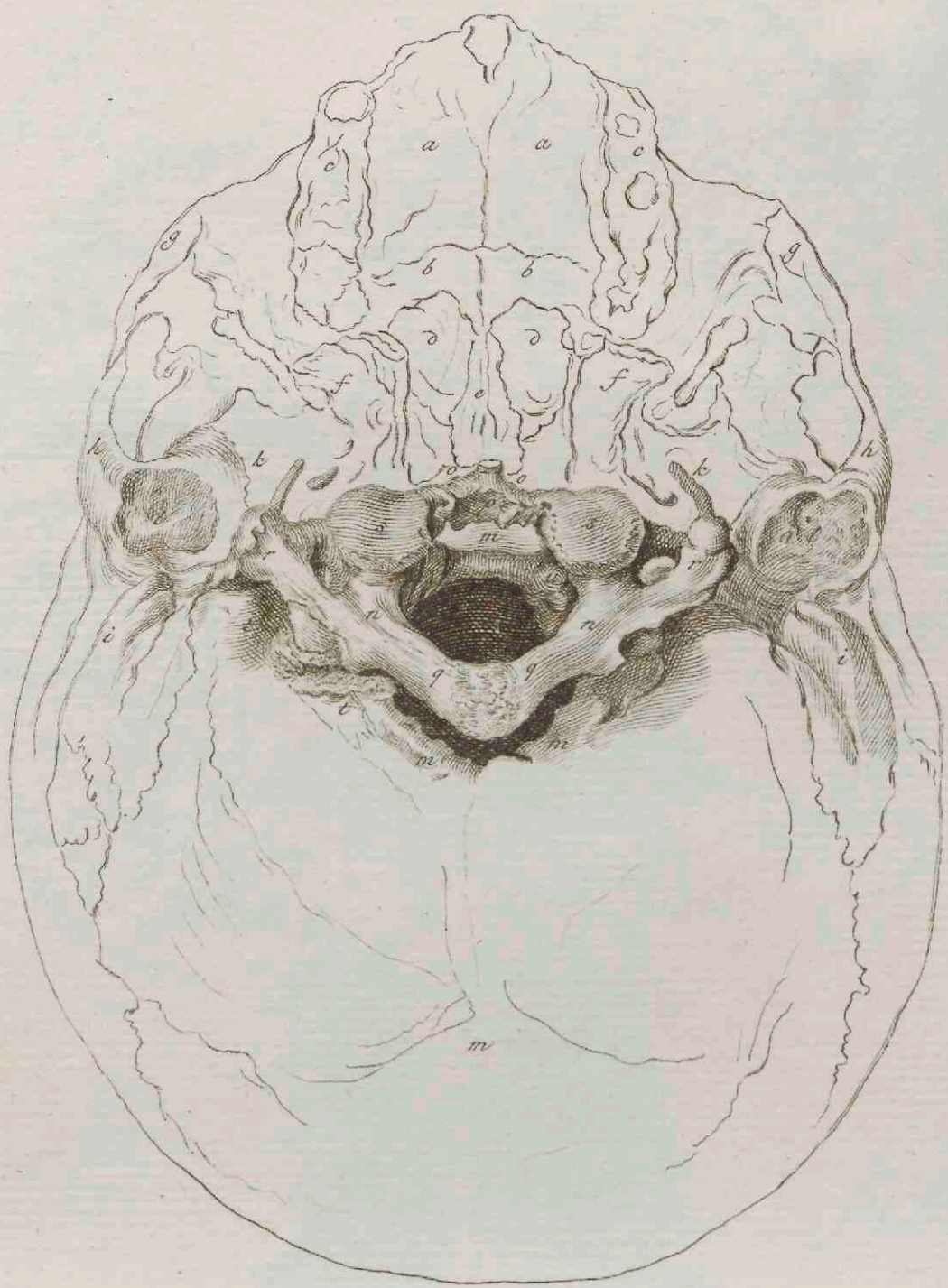

Fig. 9.

Fig. 1.

XIV.

Fig. 2.

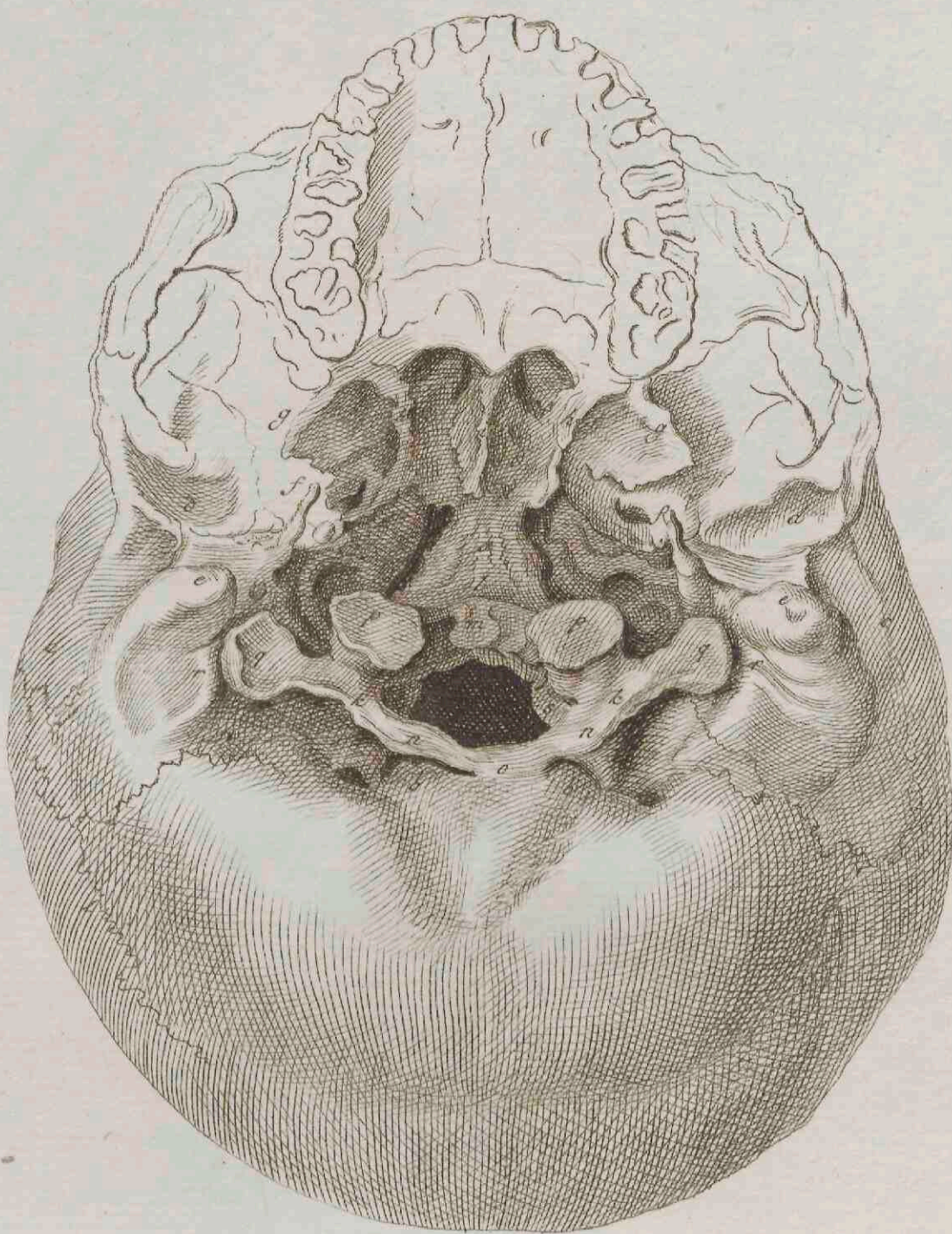

Fig. 3.

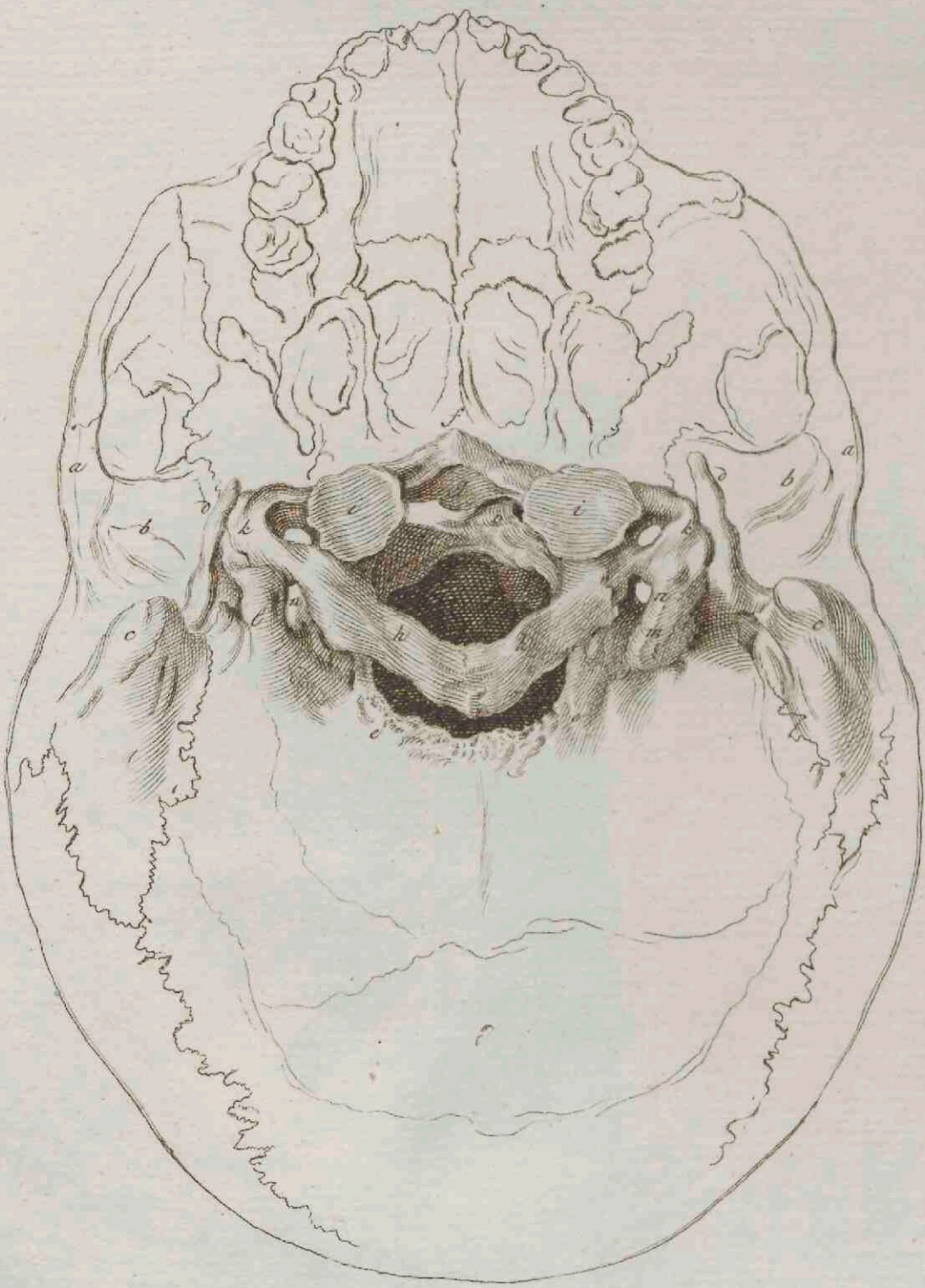
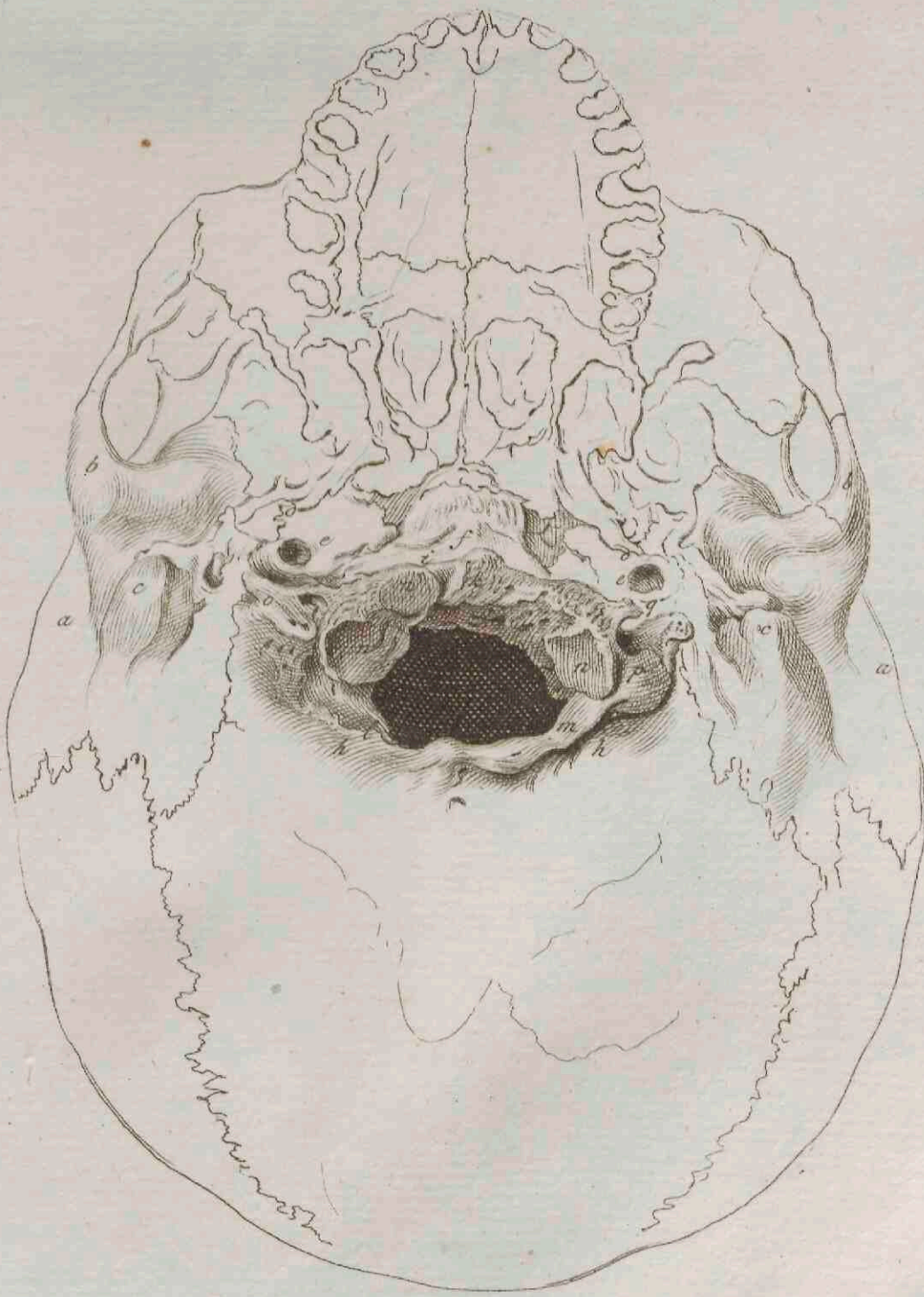

Fig. 4.

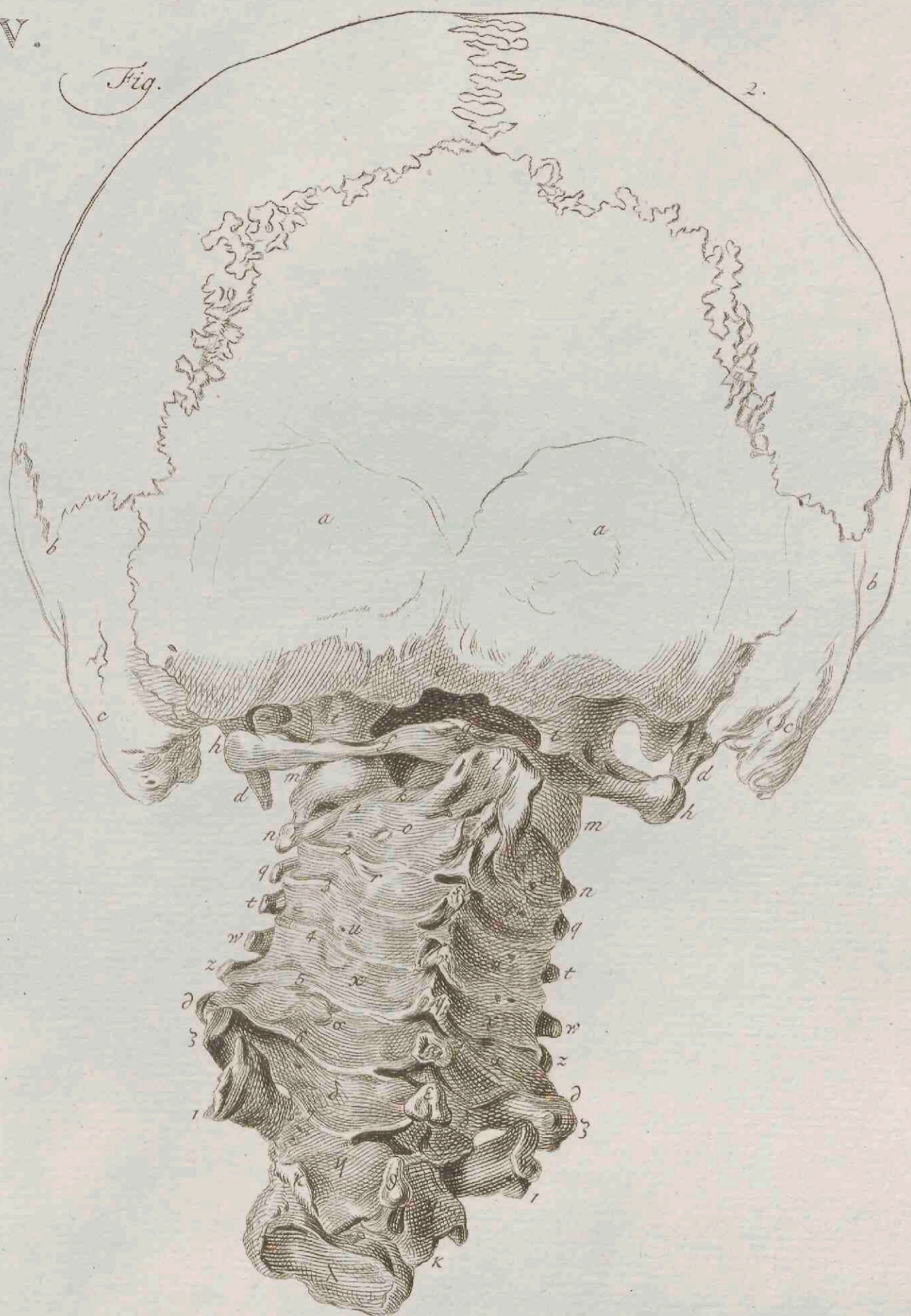
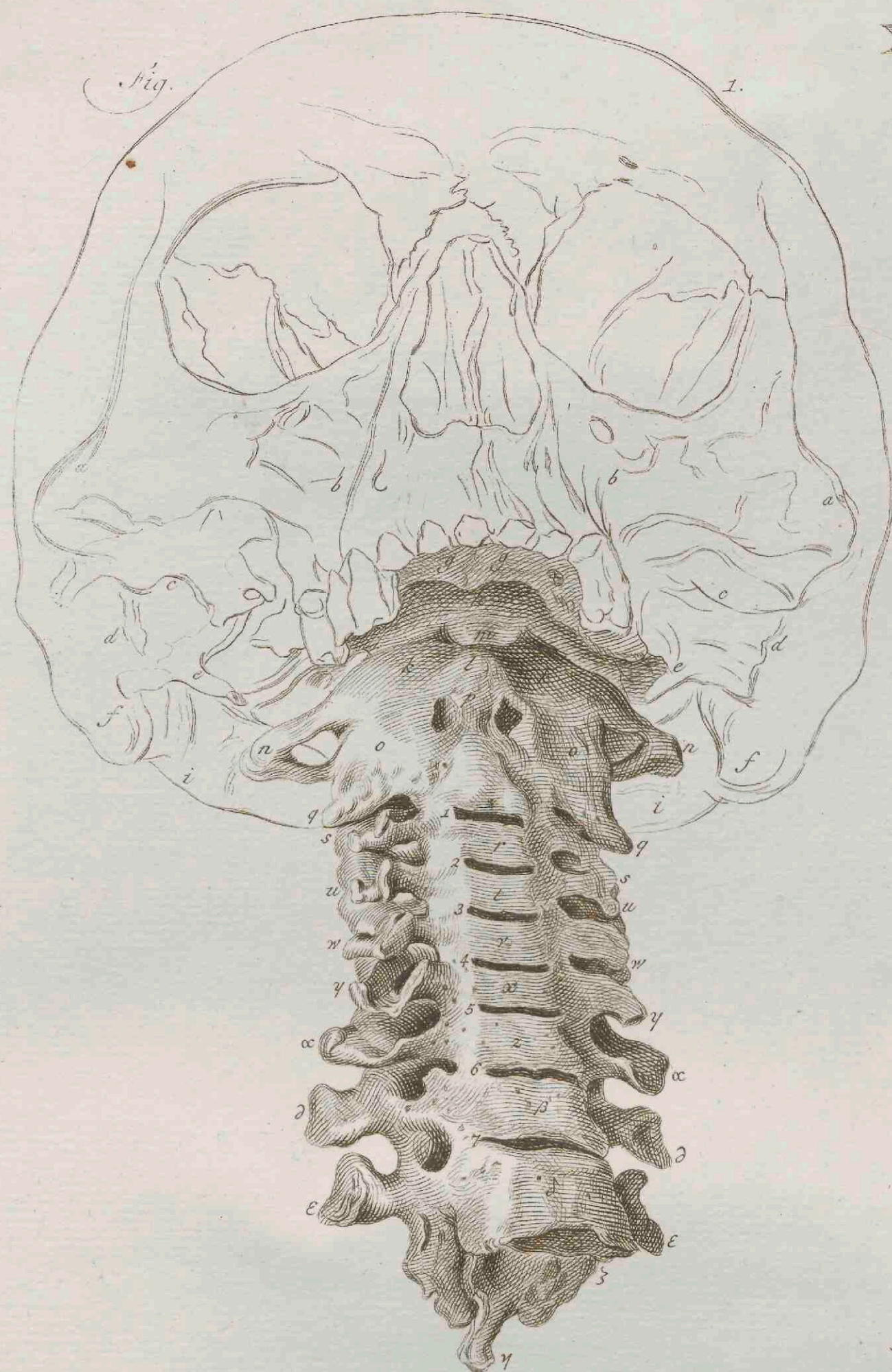

Fig. 1.

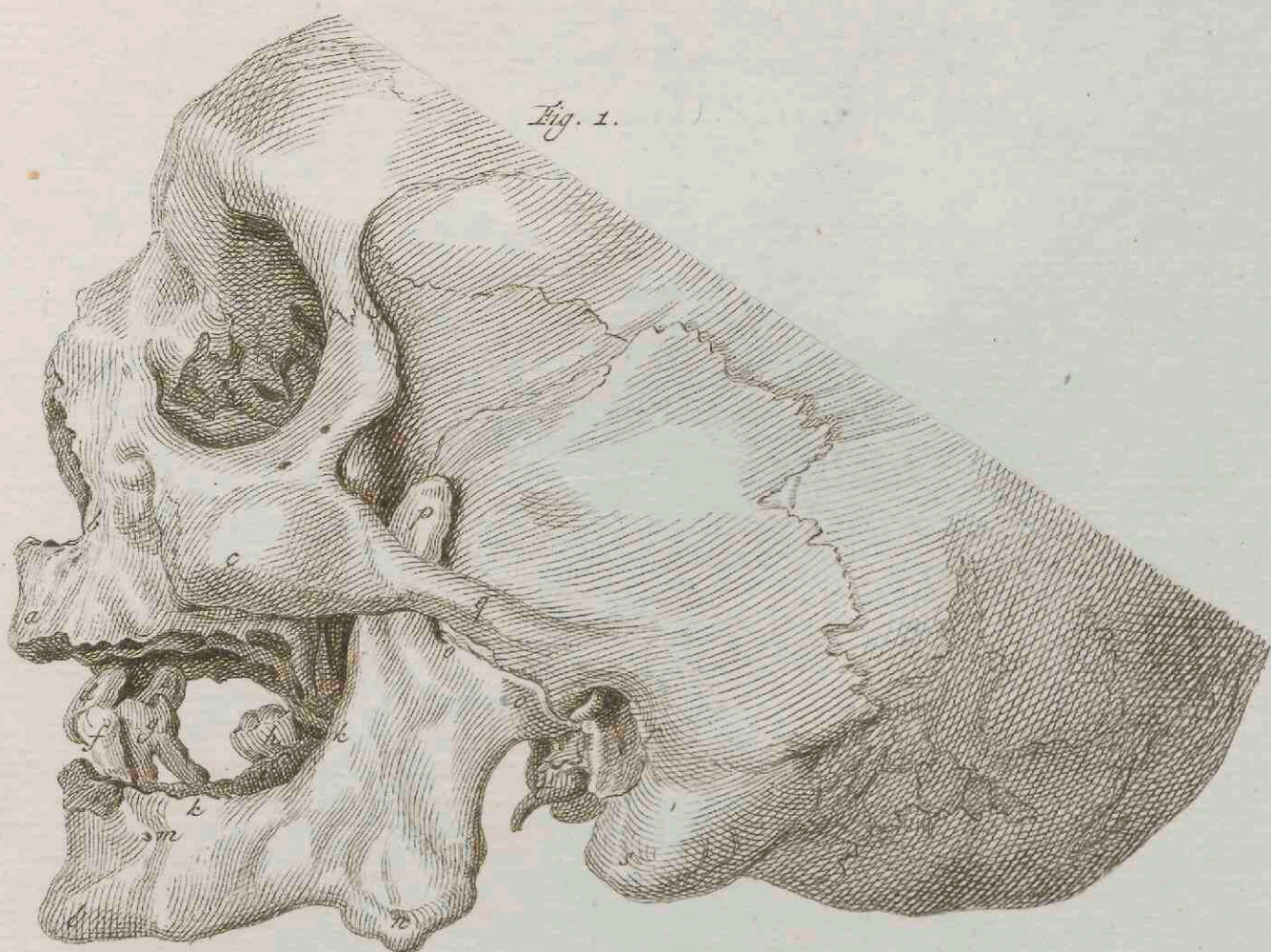

Fig. 2.

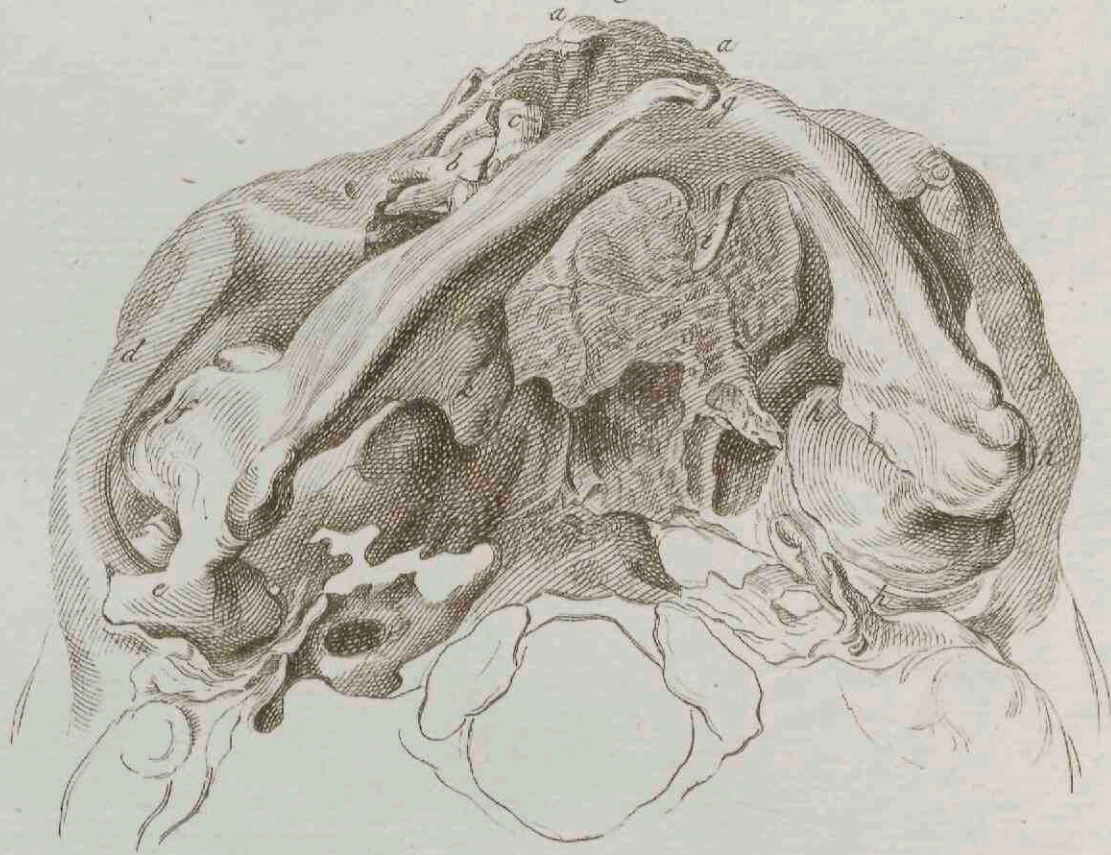

Fig. 3.

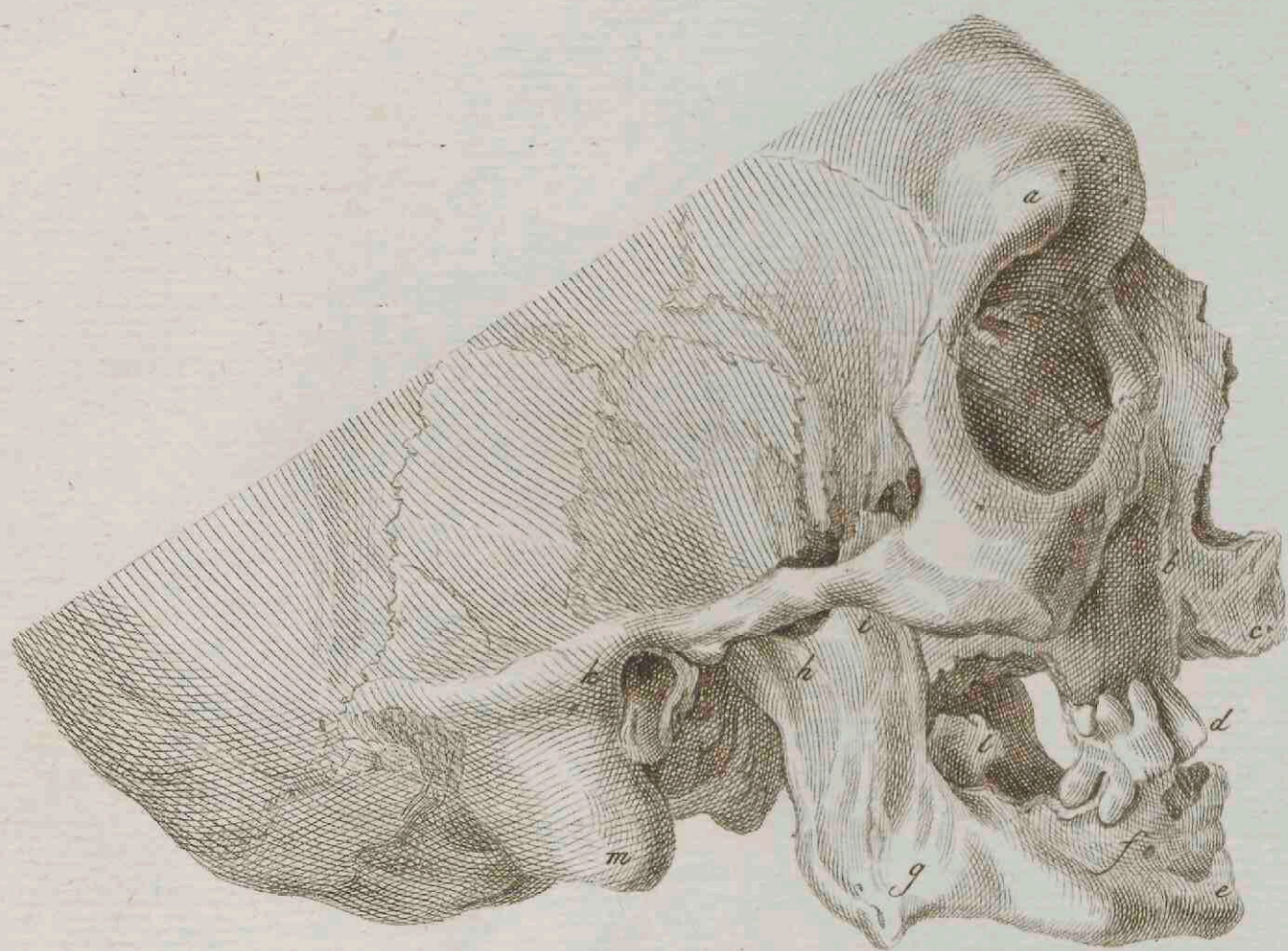

Fig. 4.

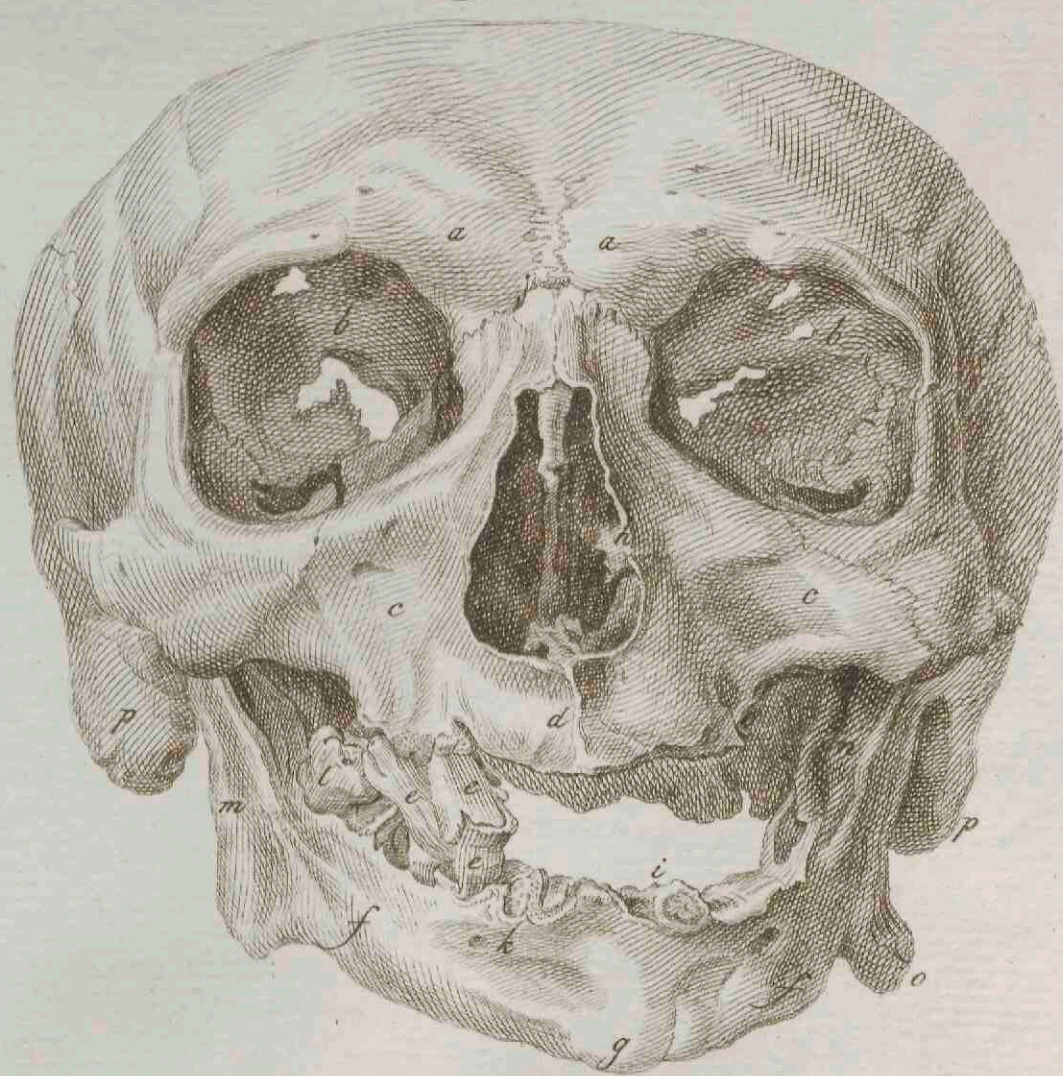

Fig. 1.

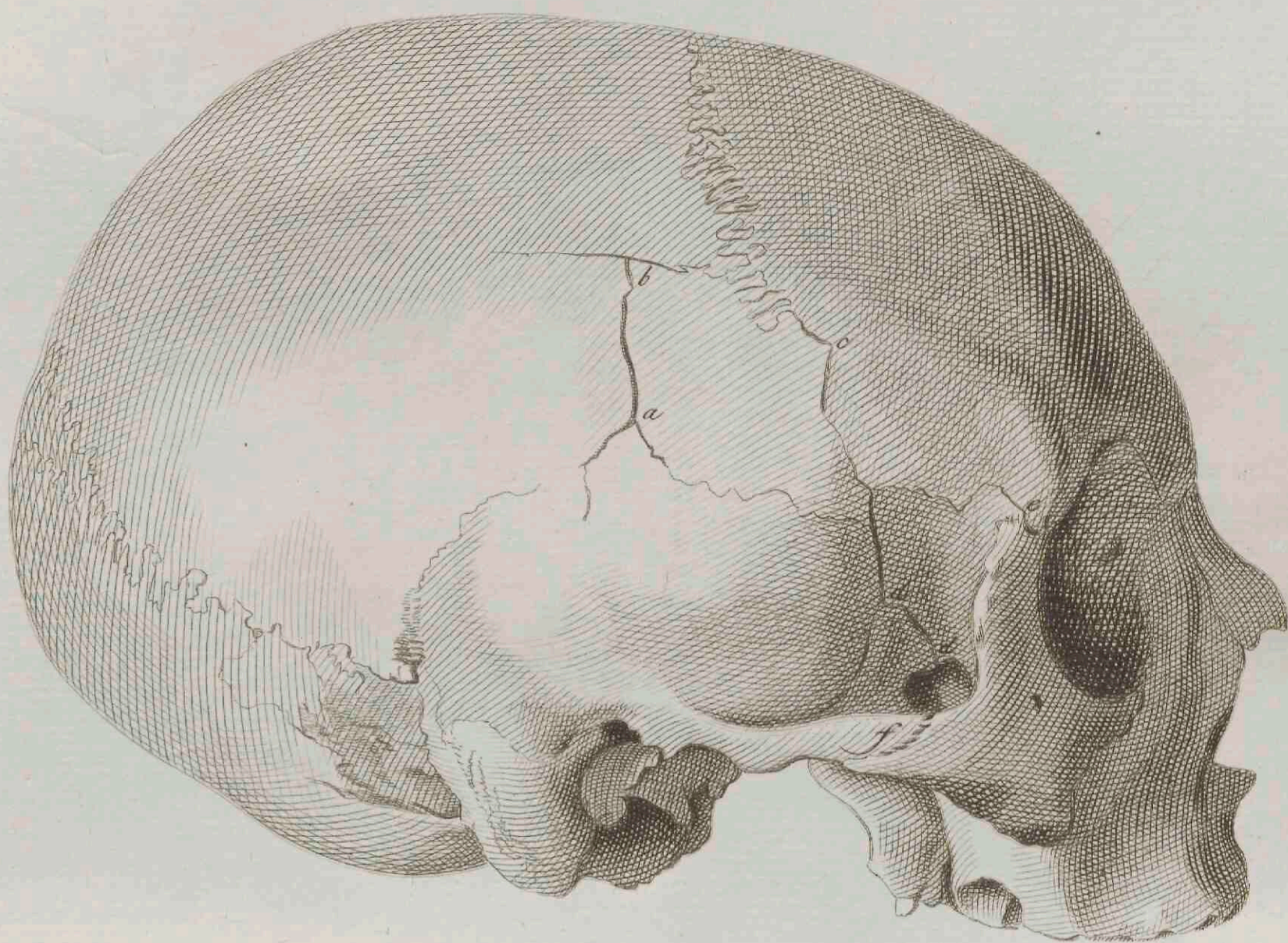

Fig. 2.

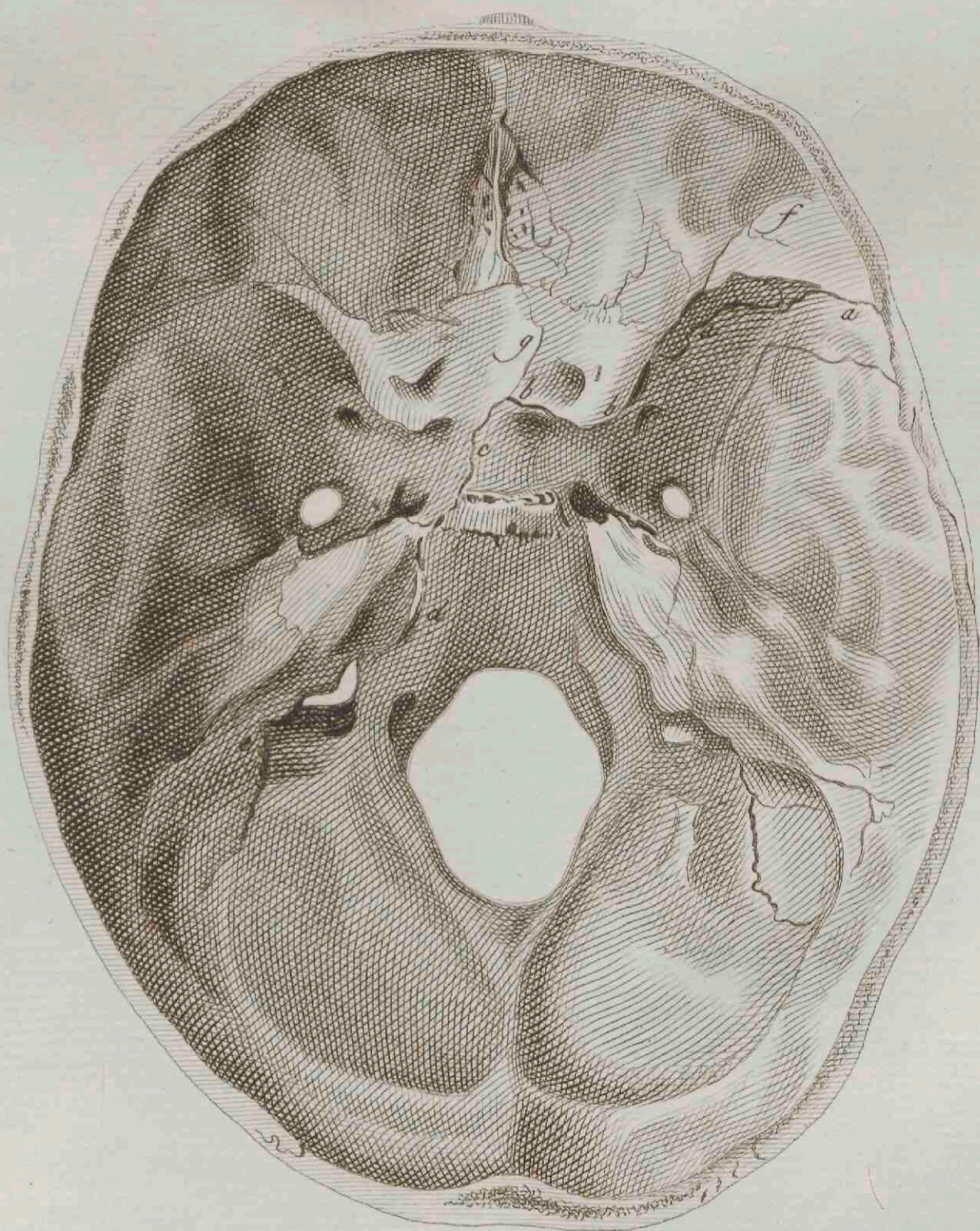

Fig. 1.

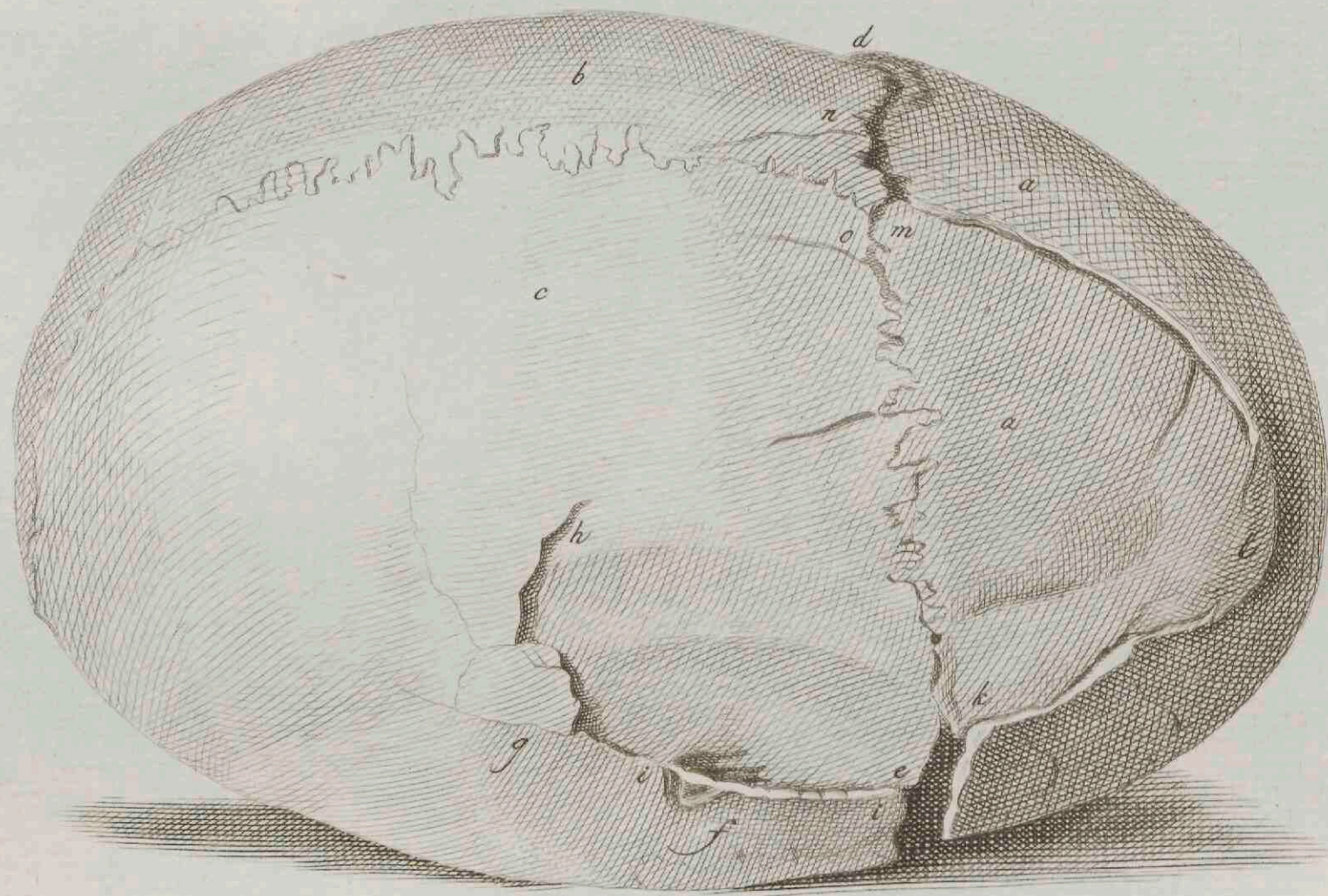

Fig. 2.

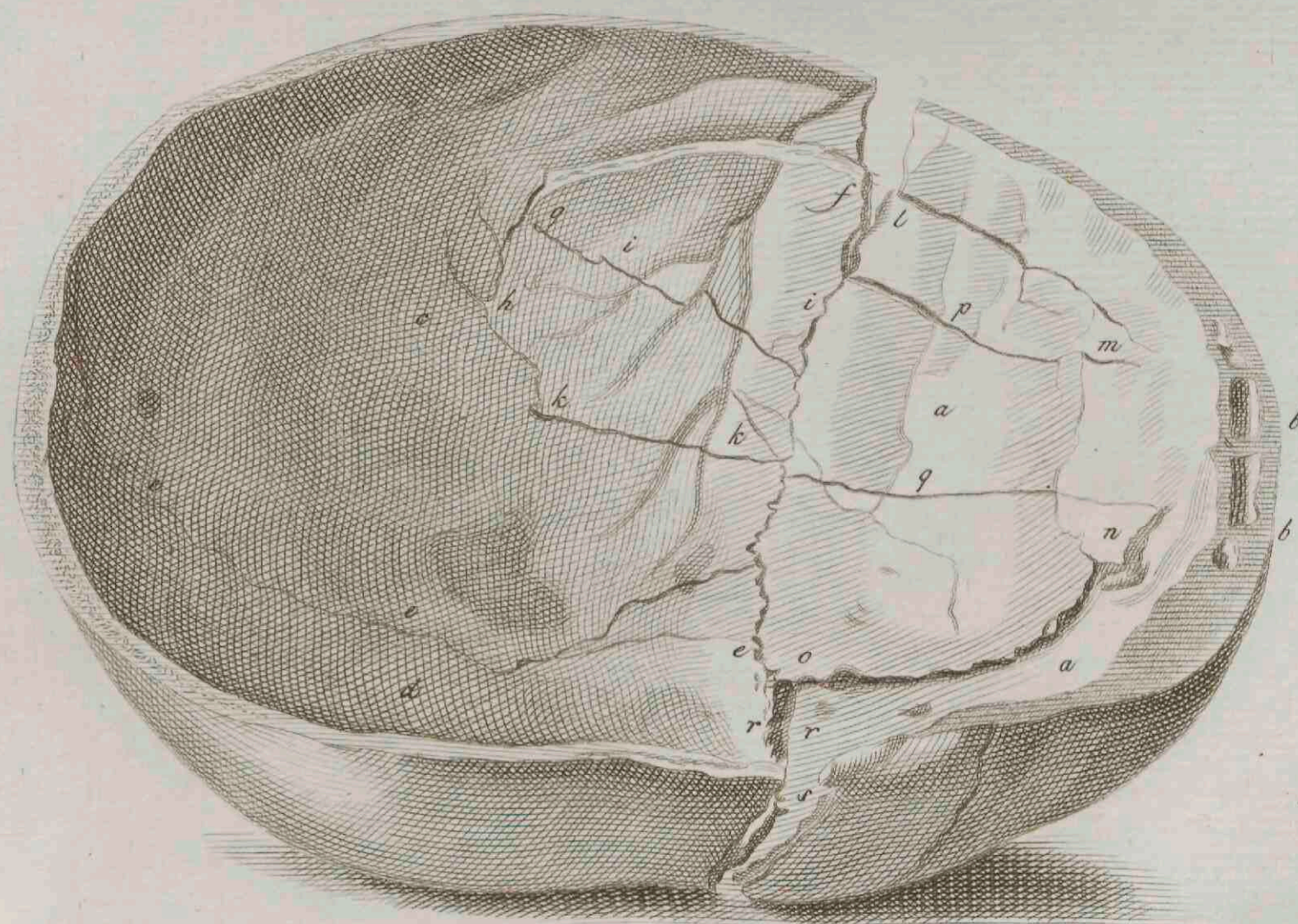

Fig. 1.

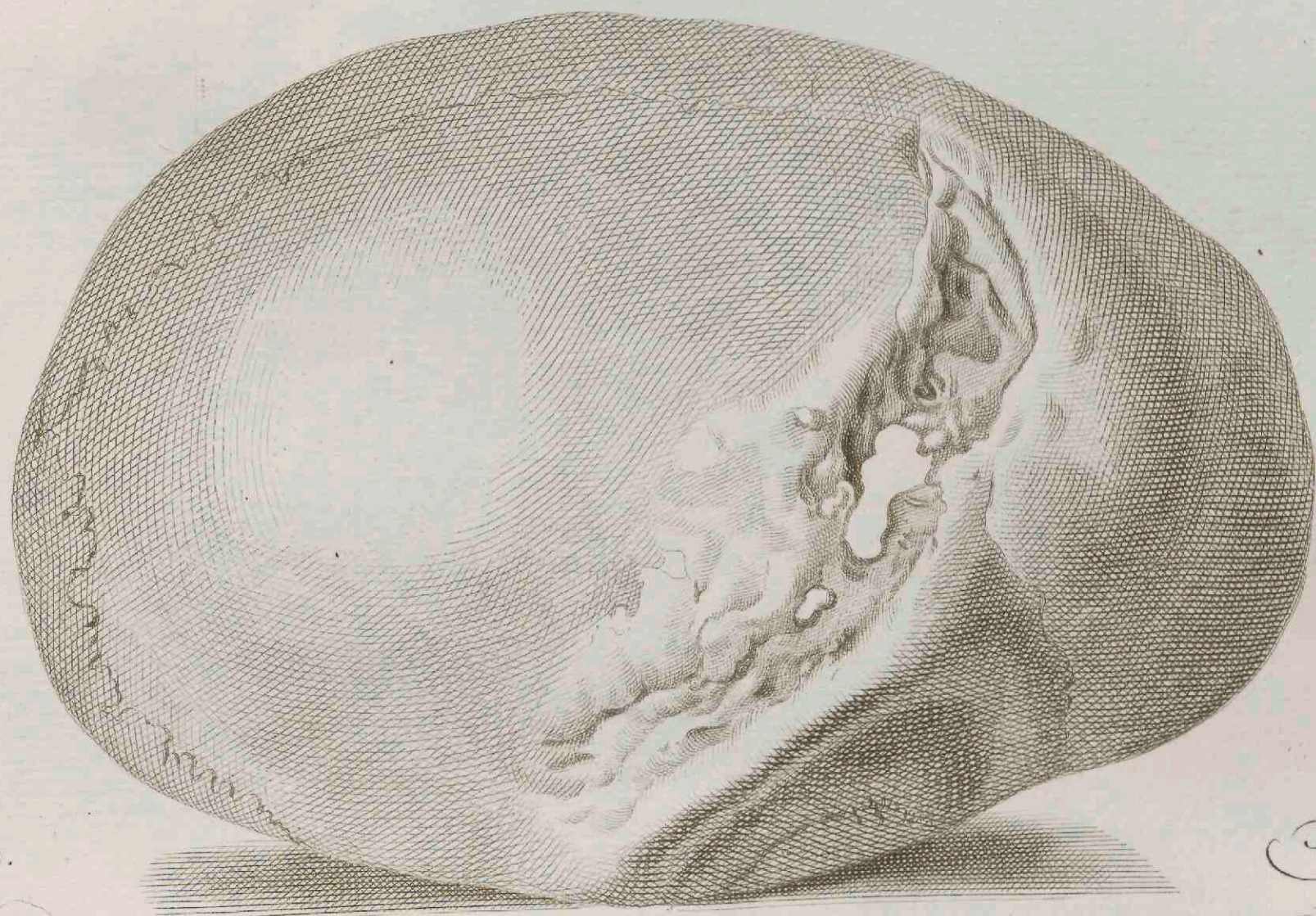

Fig. 3.

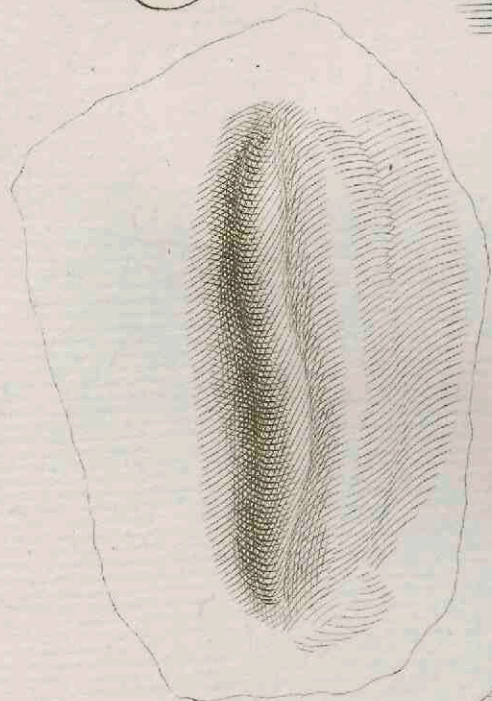

Fig. 4.

Fig. 2.

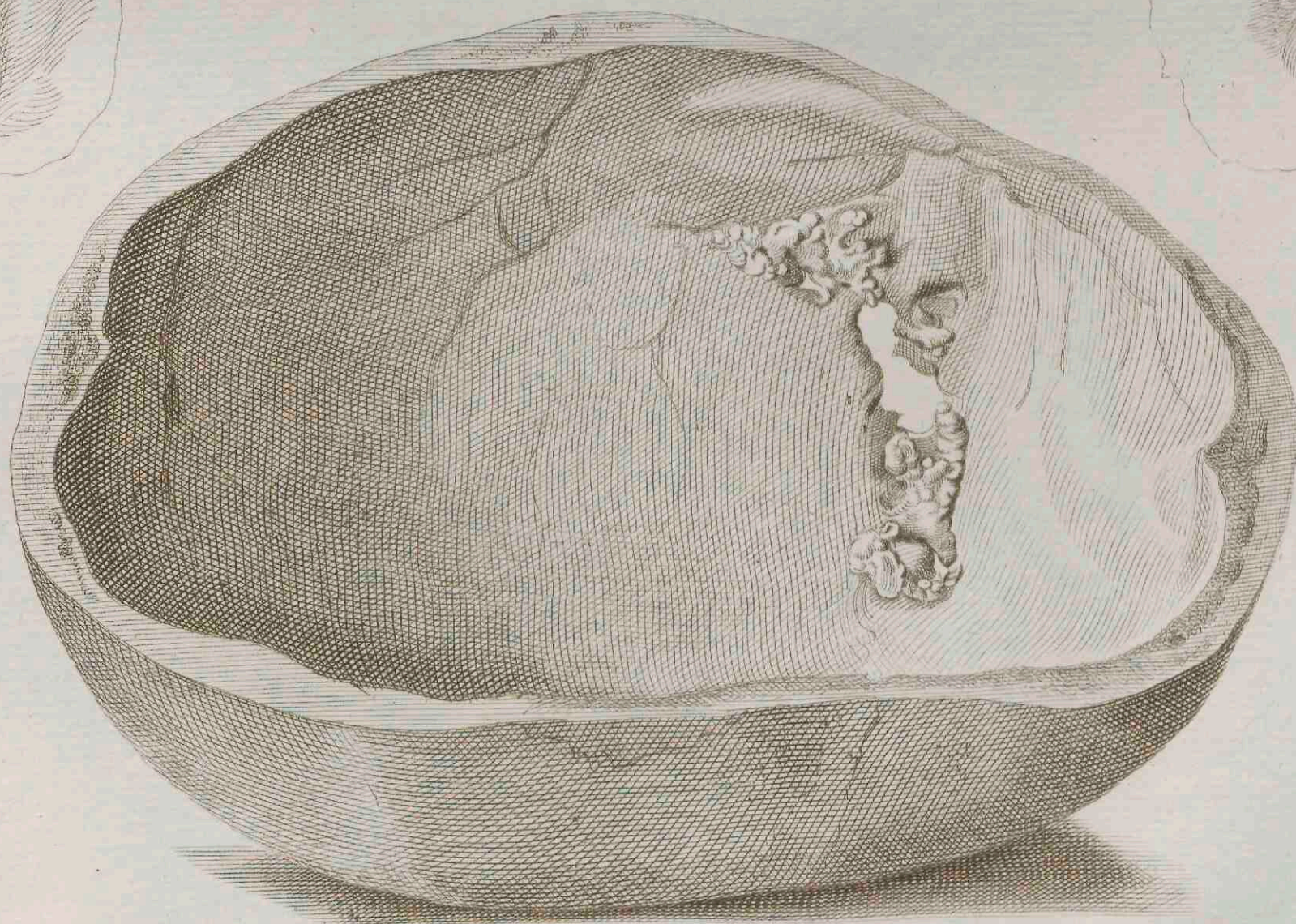

Fig. 1.

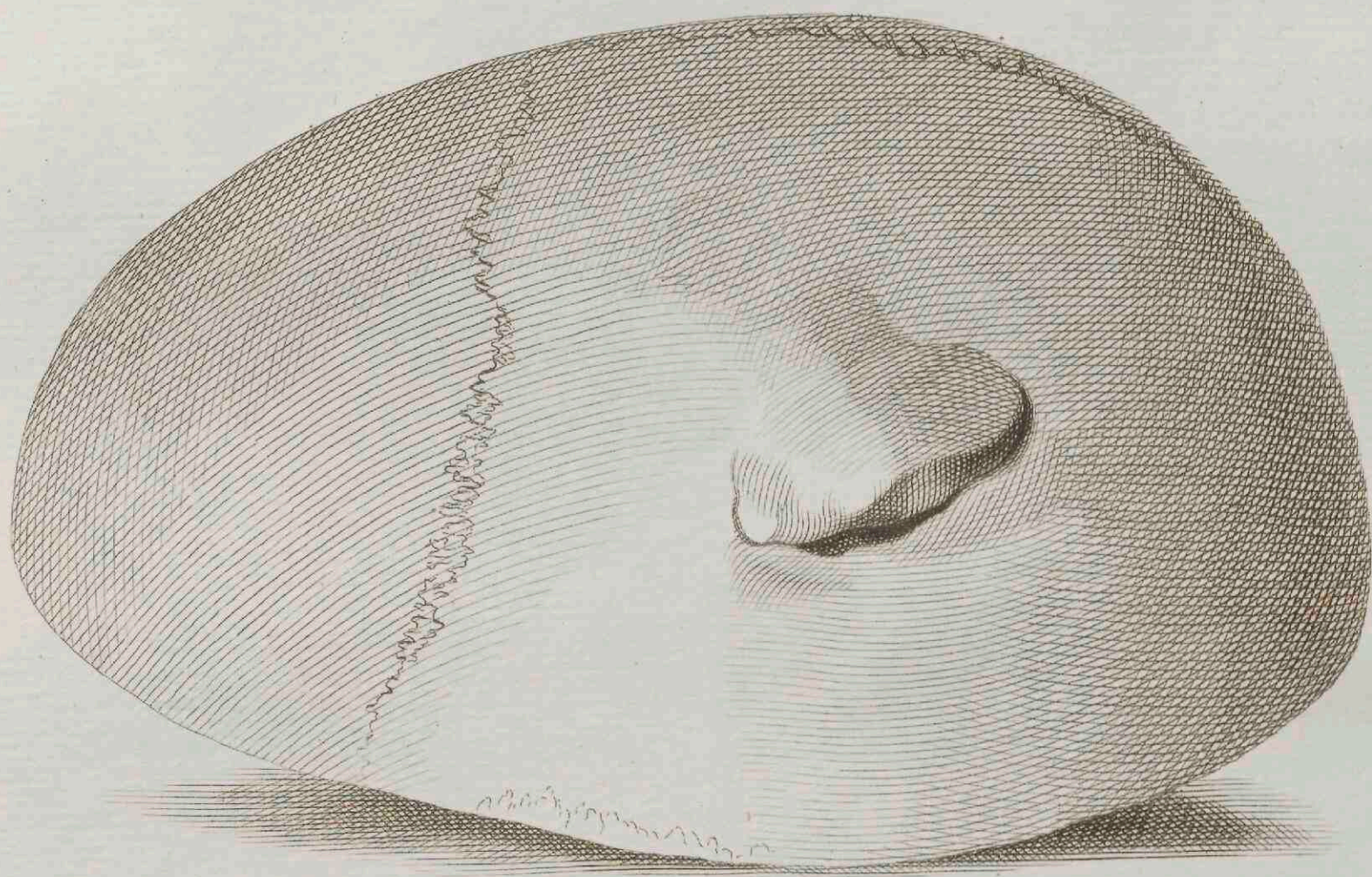

Fig. 2.

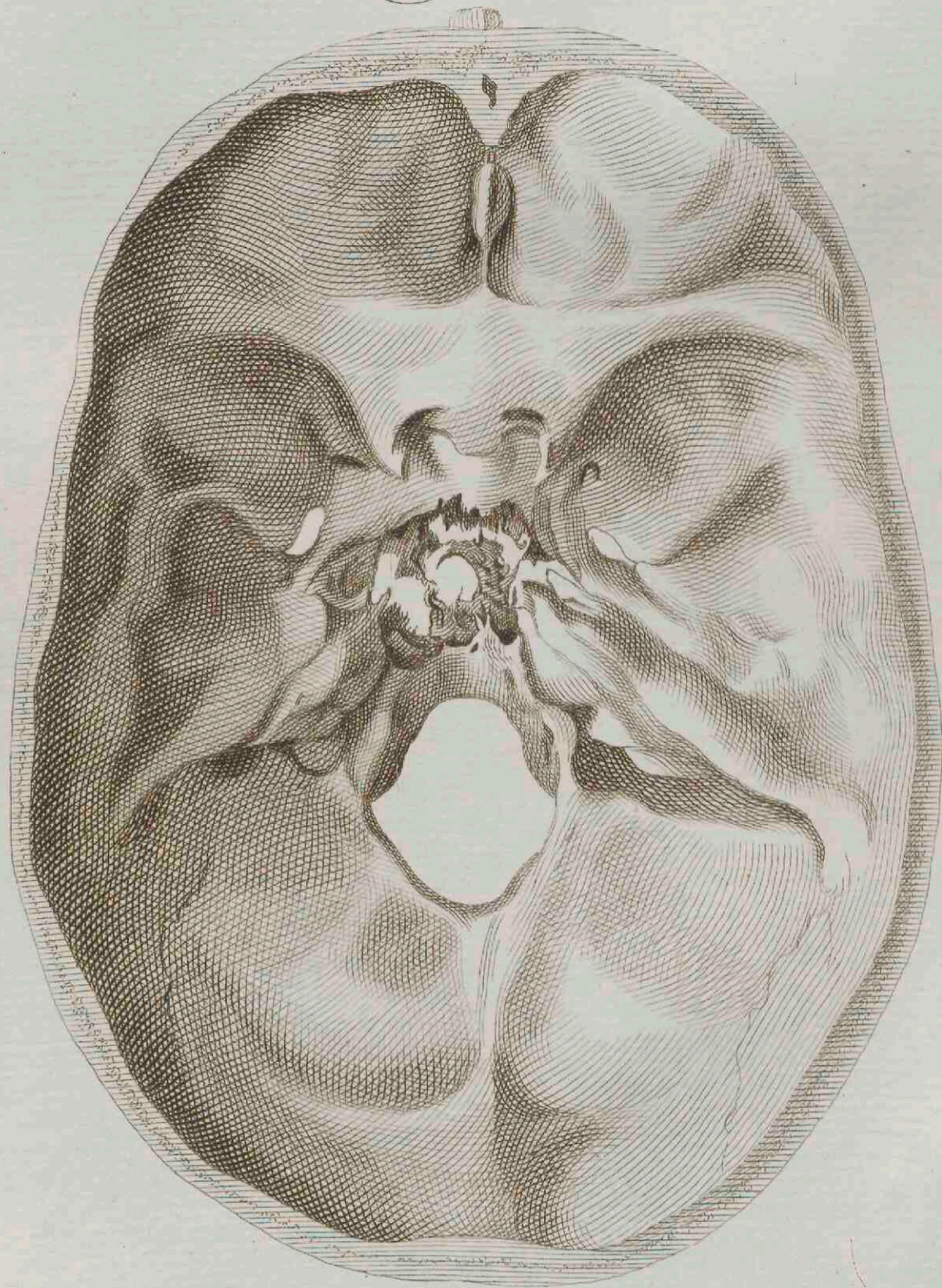

Fig. 5.

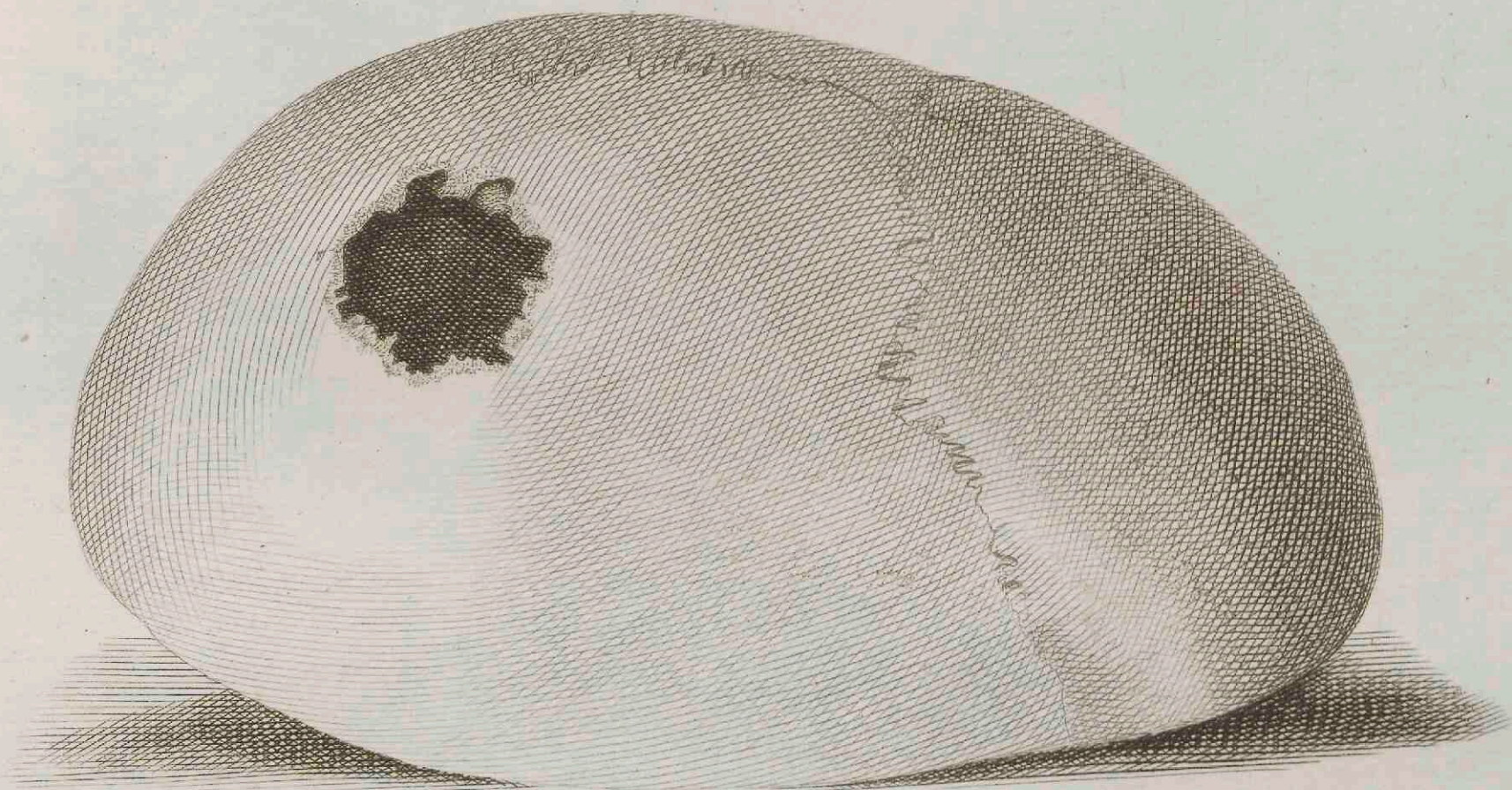

Fig. 3.

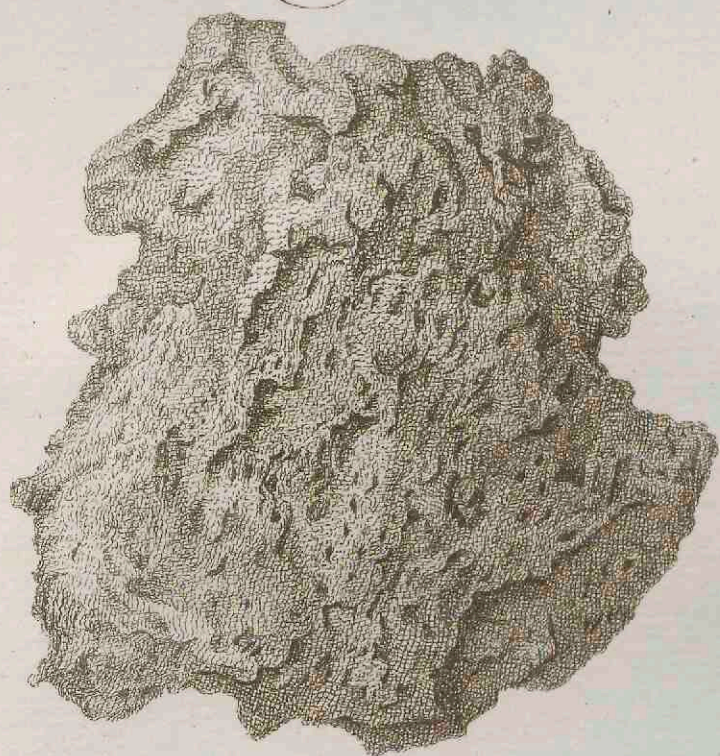

Fig. 4.

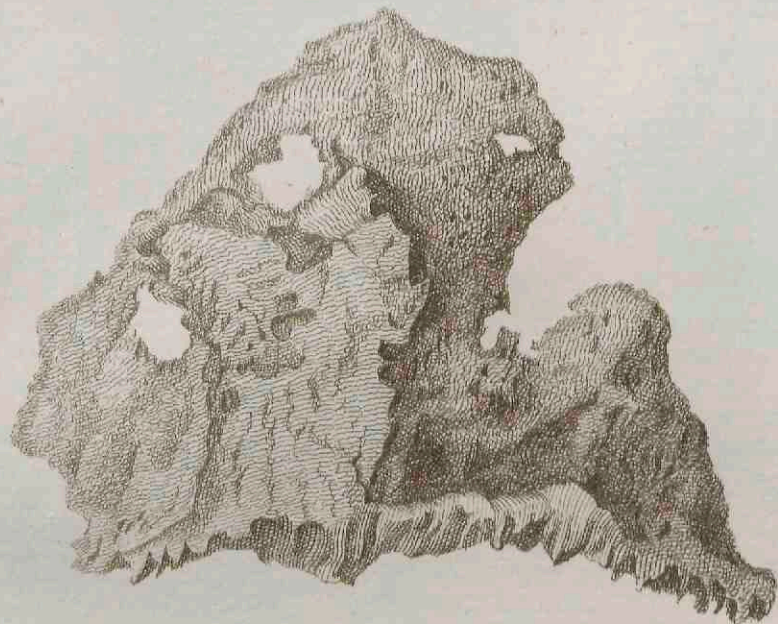

Fig. 2.

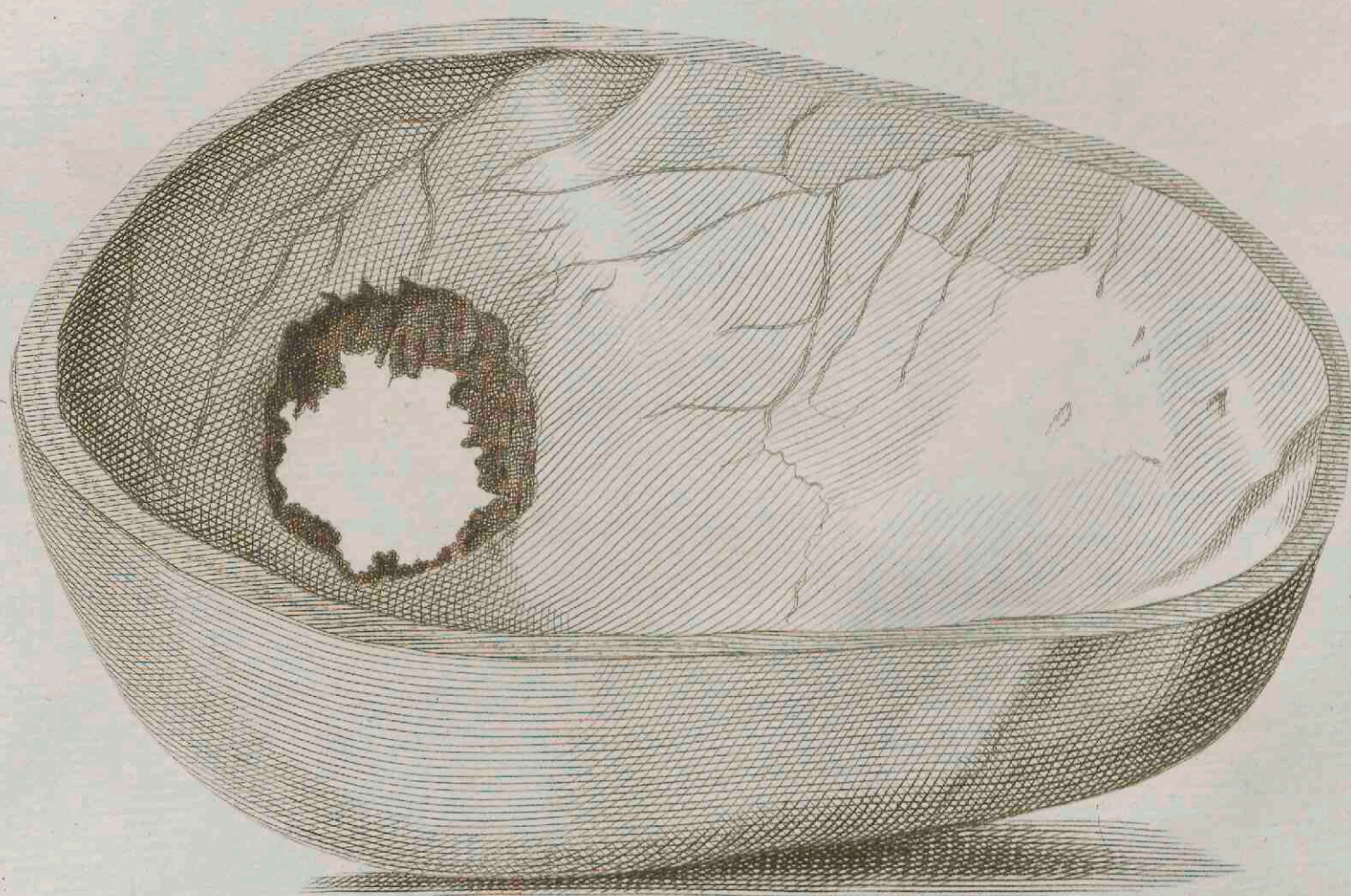

Fig. 2.

Fig. 3.

Fig. 5.

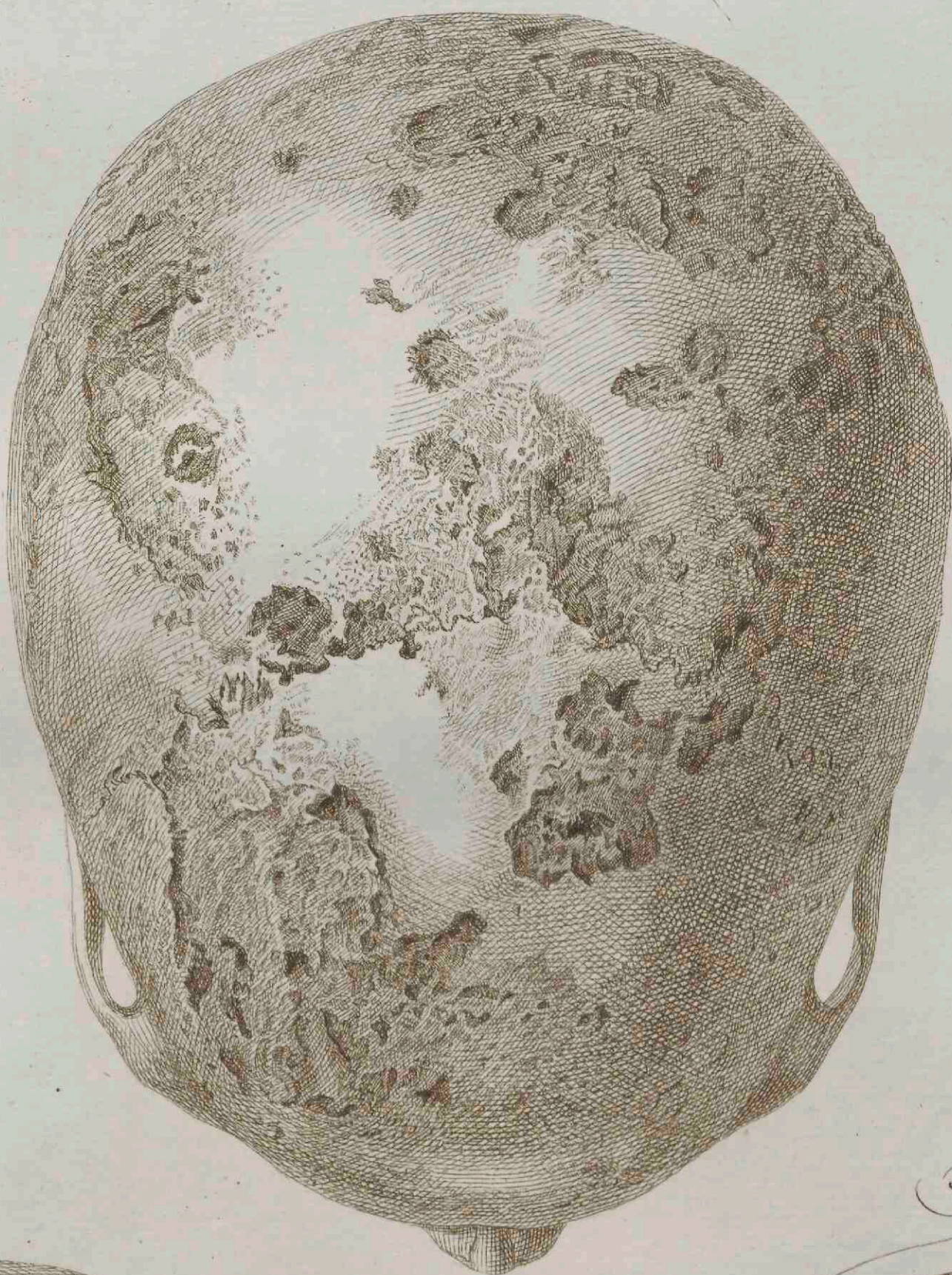

Fig. 4.

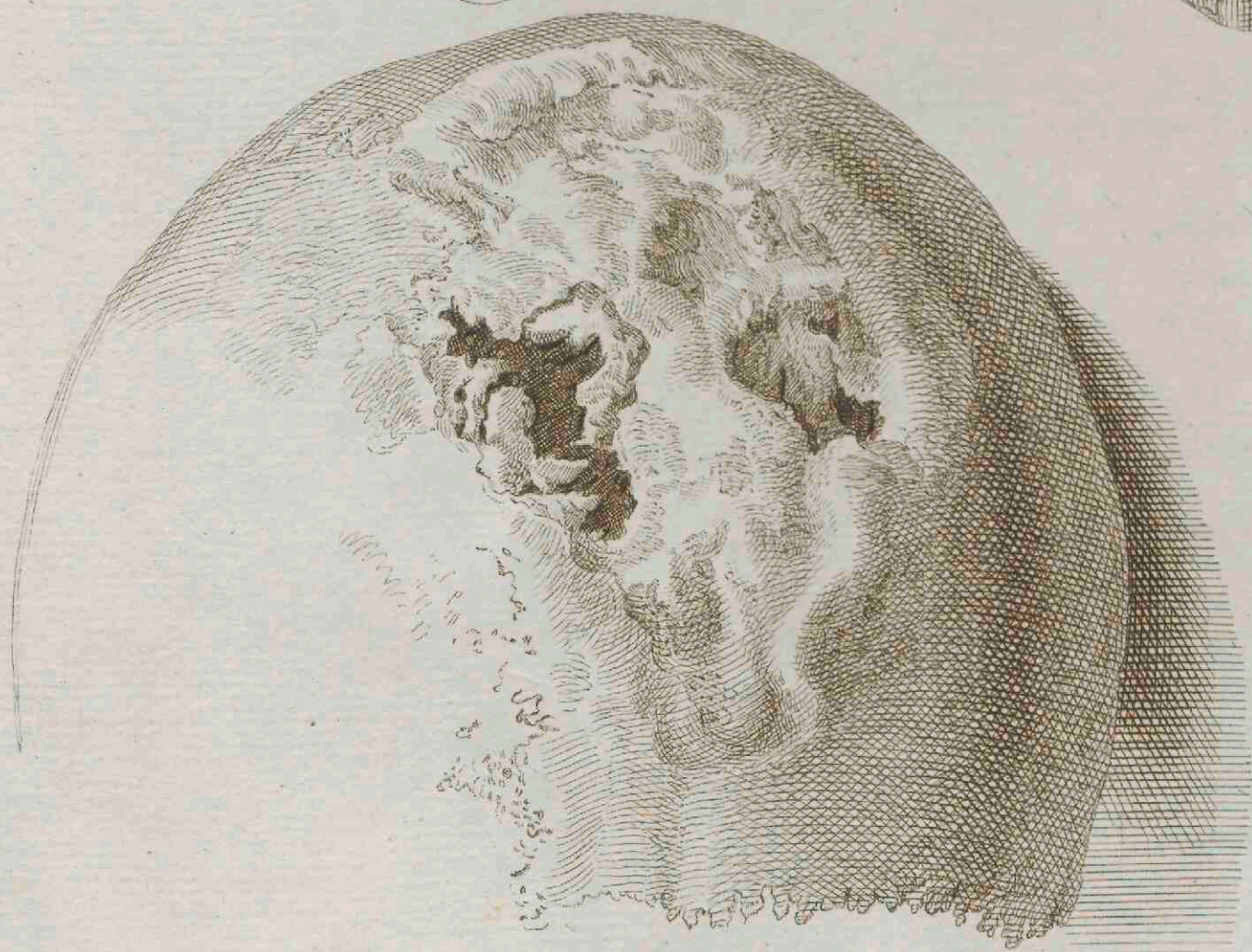

Fig. 5.

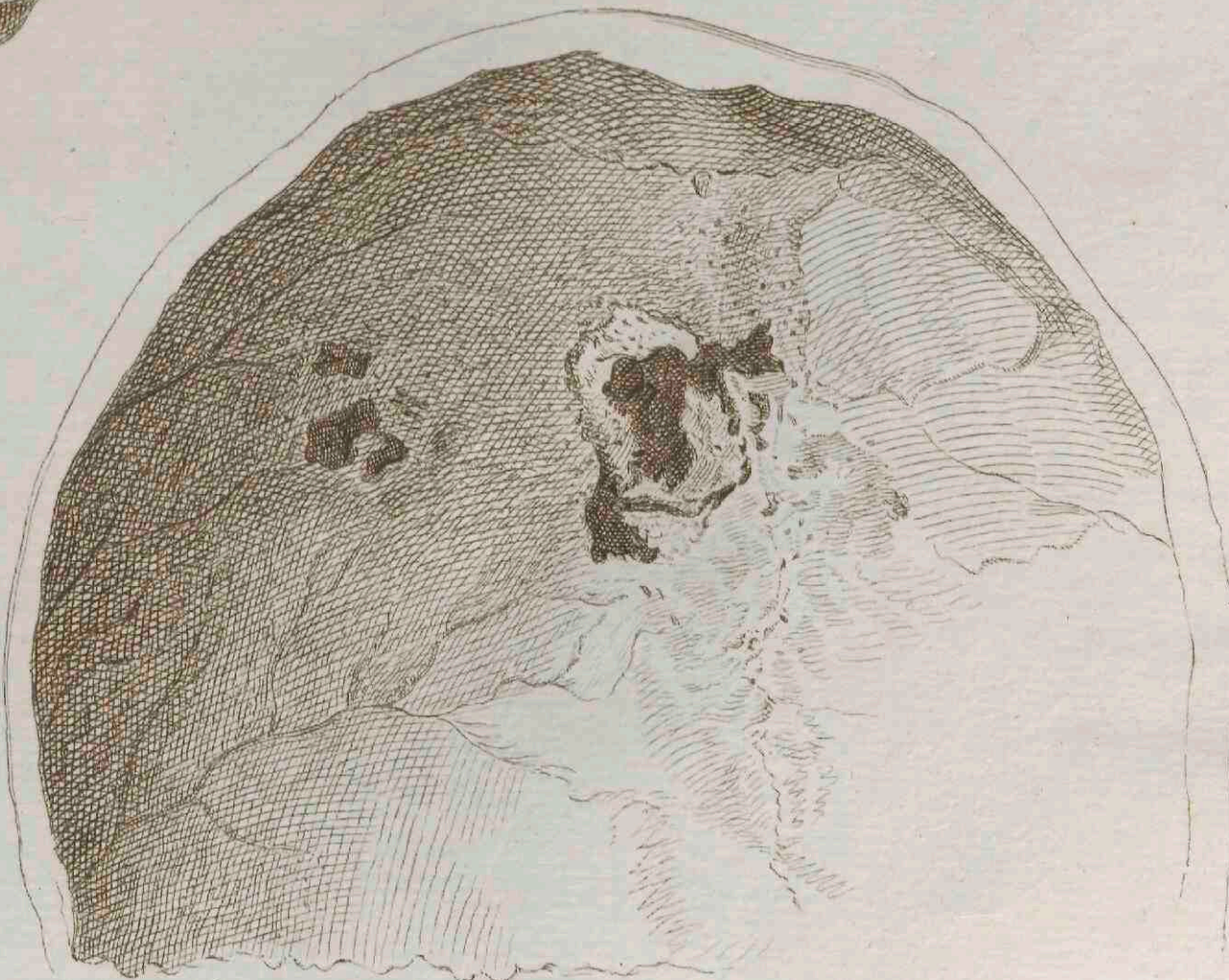

Fig. 1.

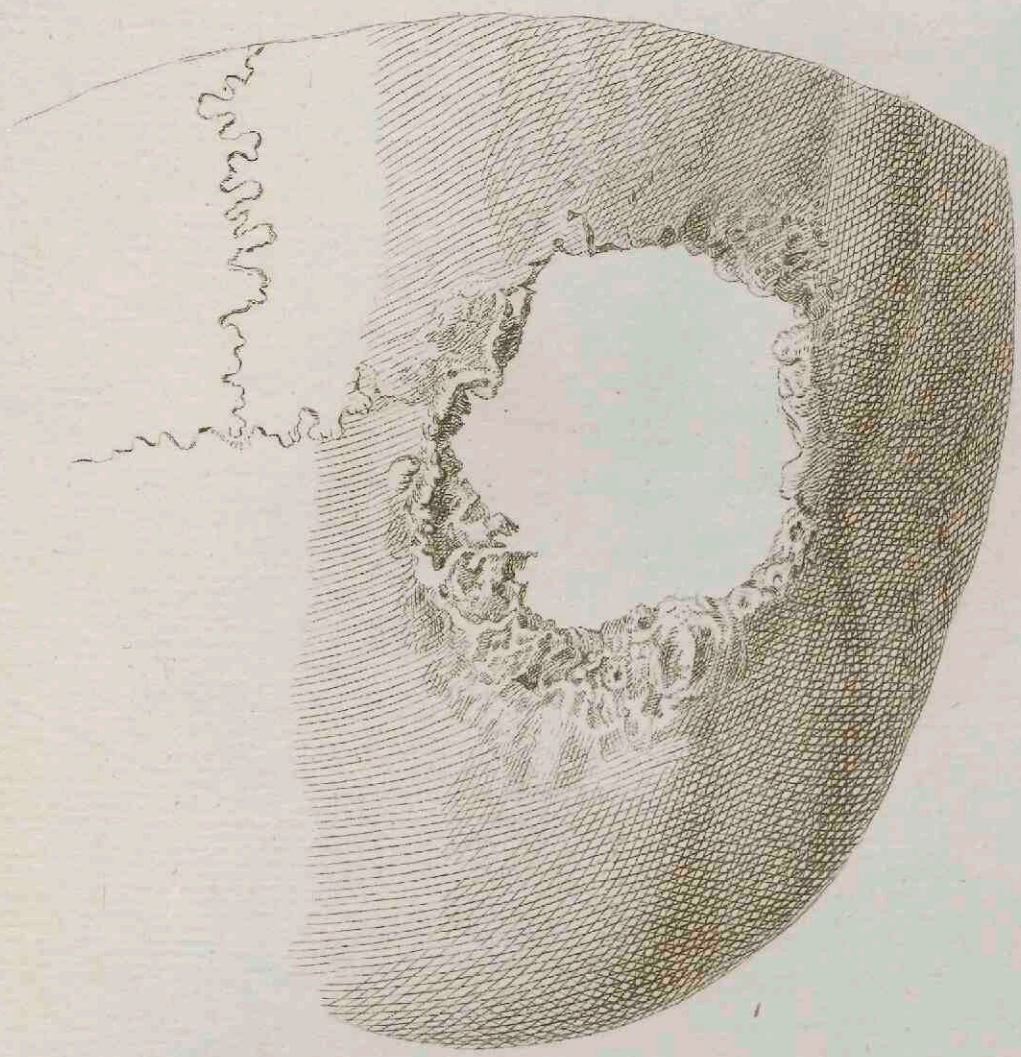

Fig. 2.

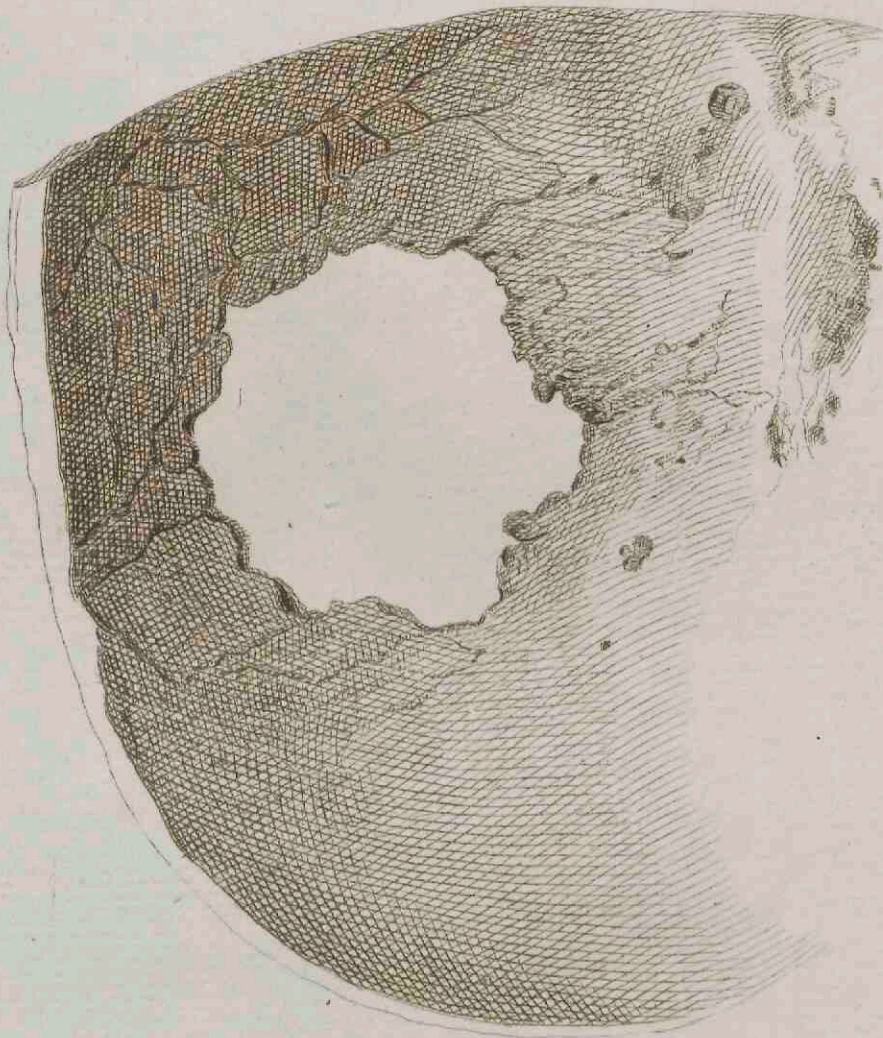

Fig. 7.

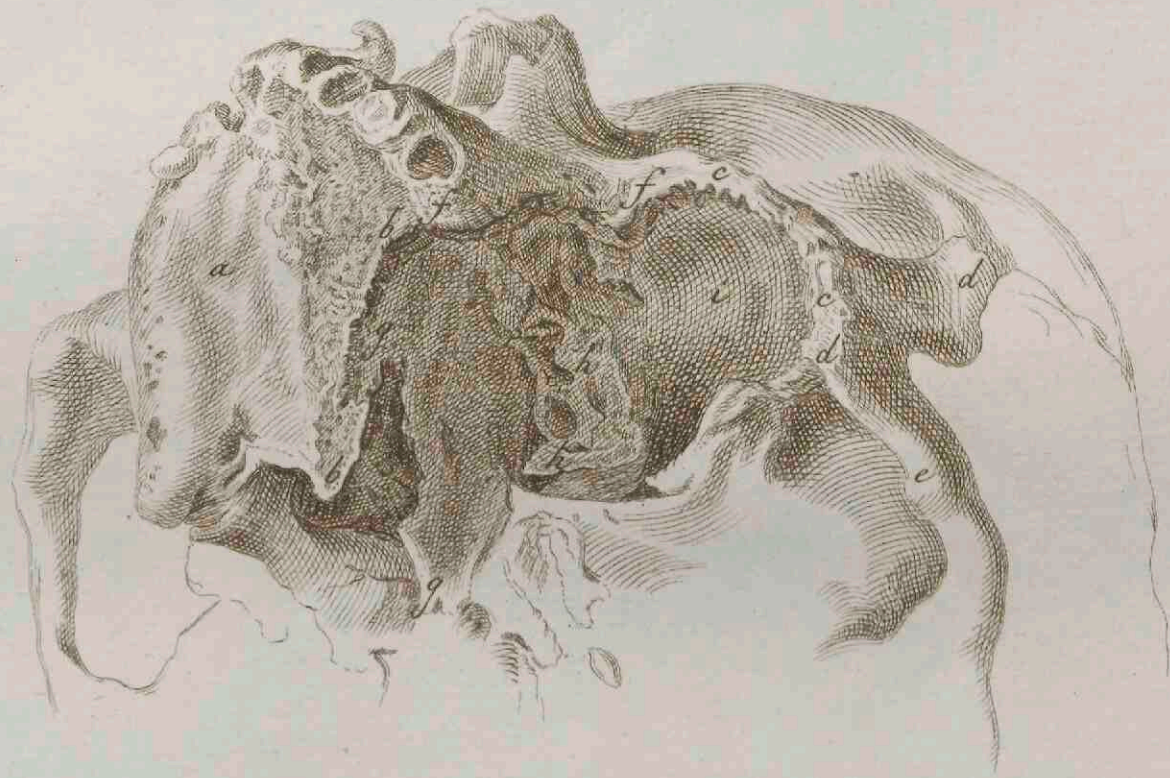

Fig. 5.

Fig. 6.

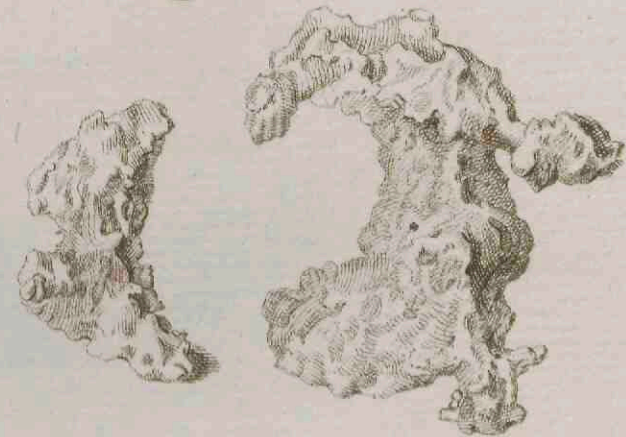

Fig. 3.

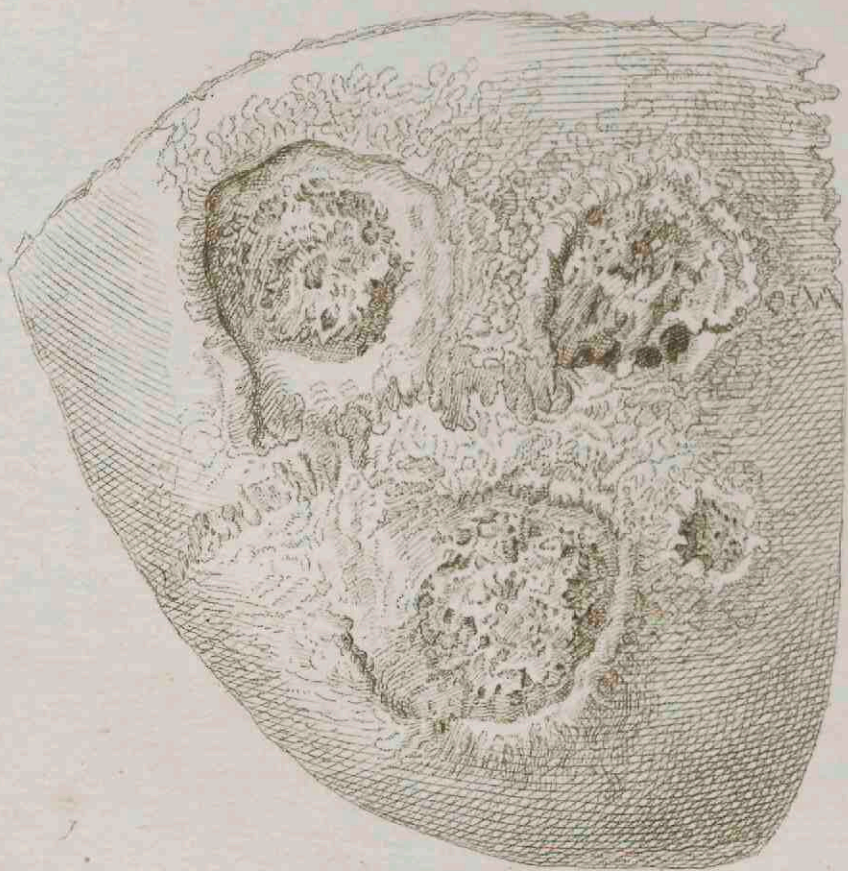

Fig. 4.

Fig. 1.

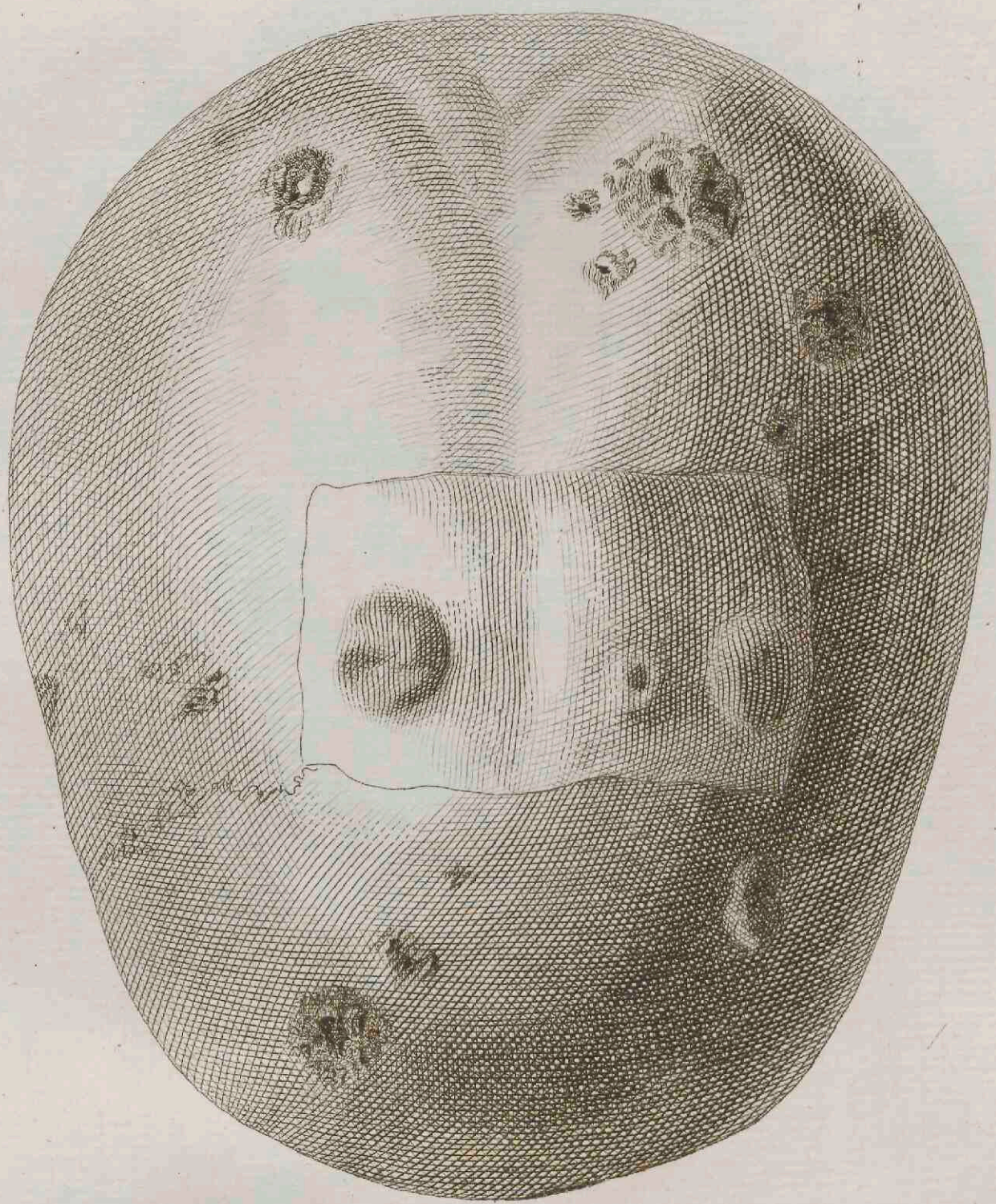

Fig. 2.

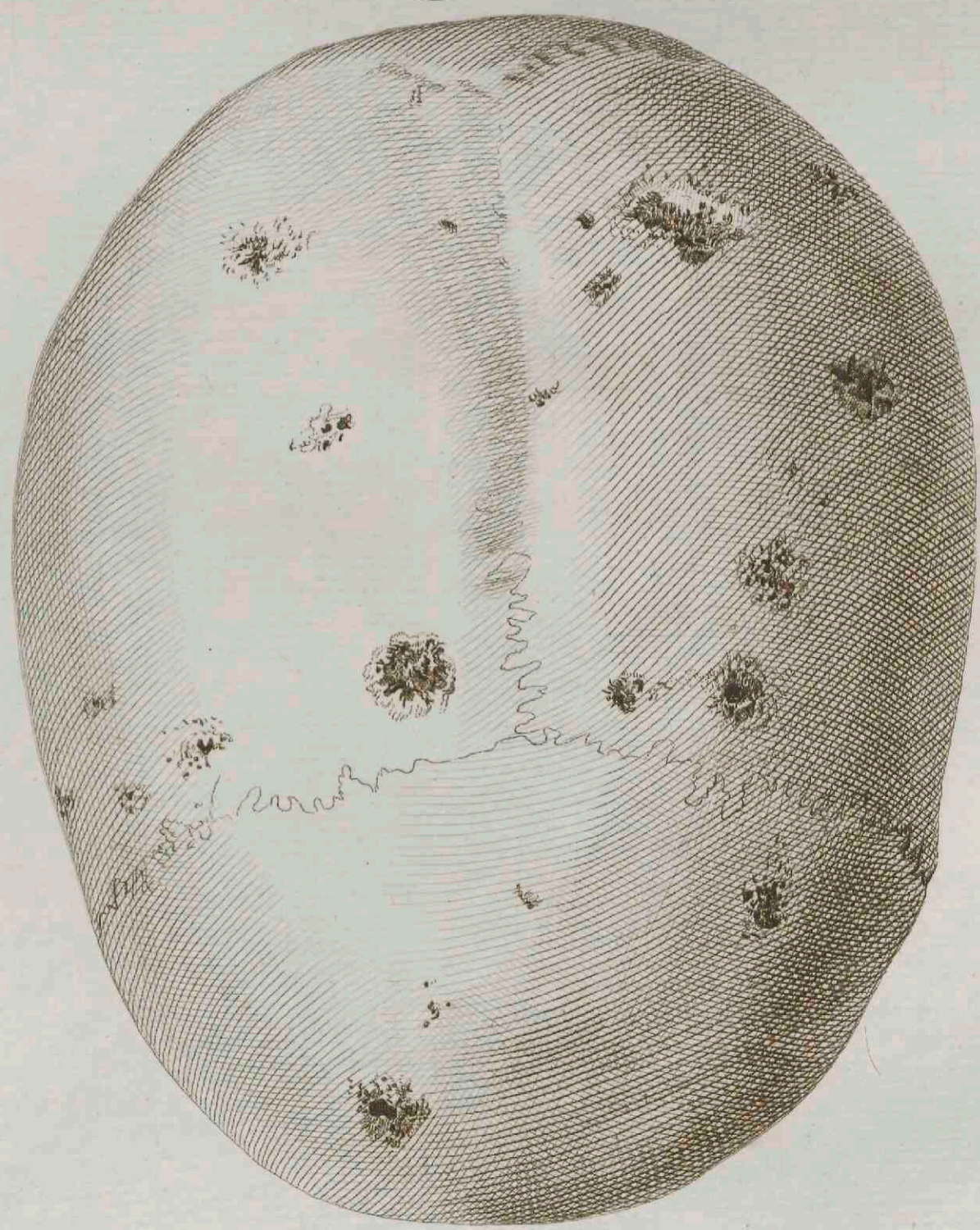

Fig. 1.

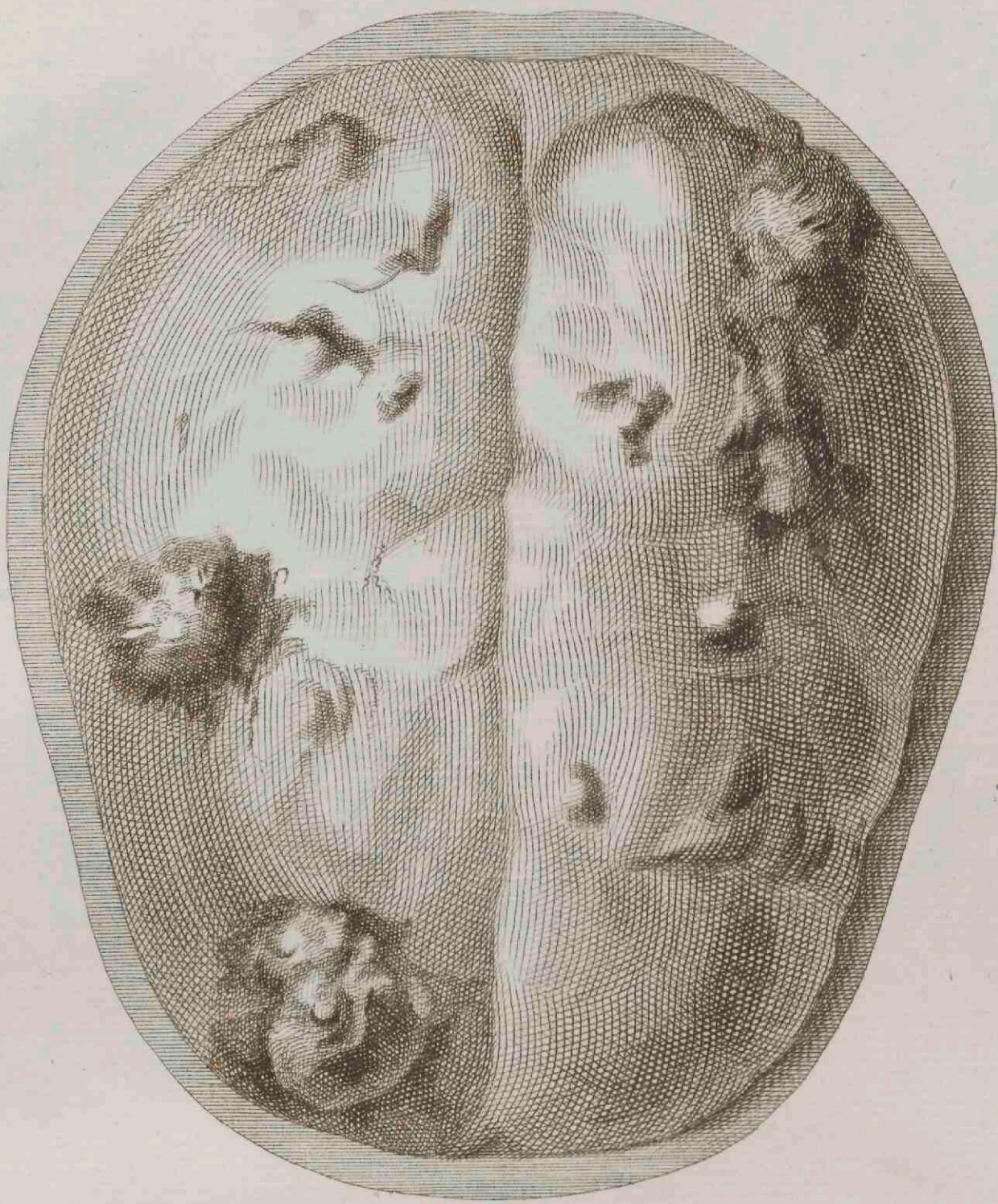

Fig. 2.

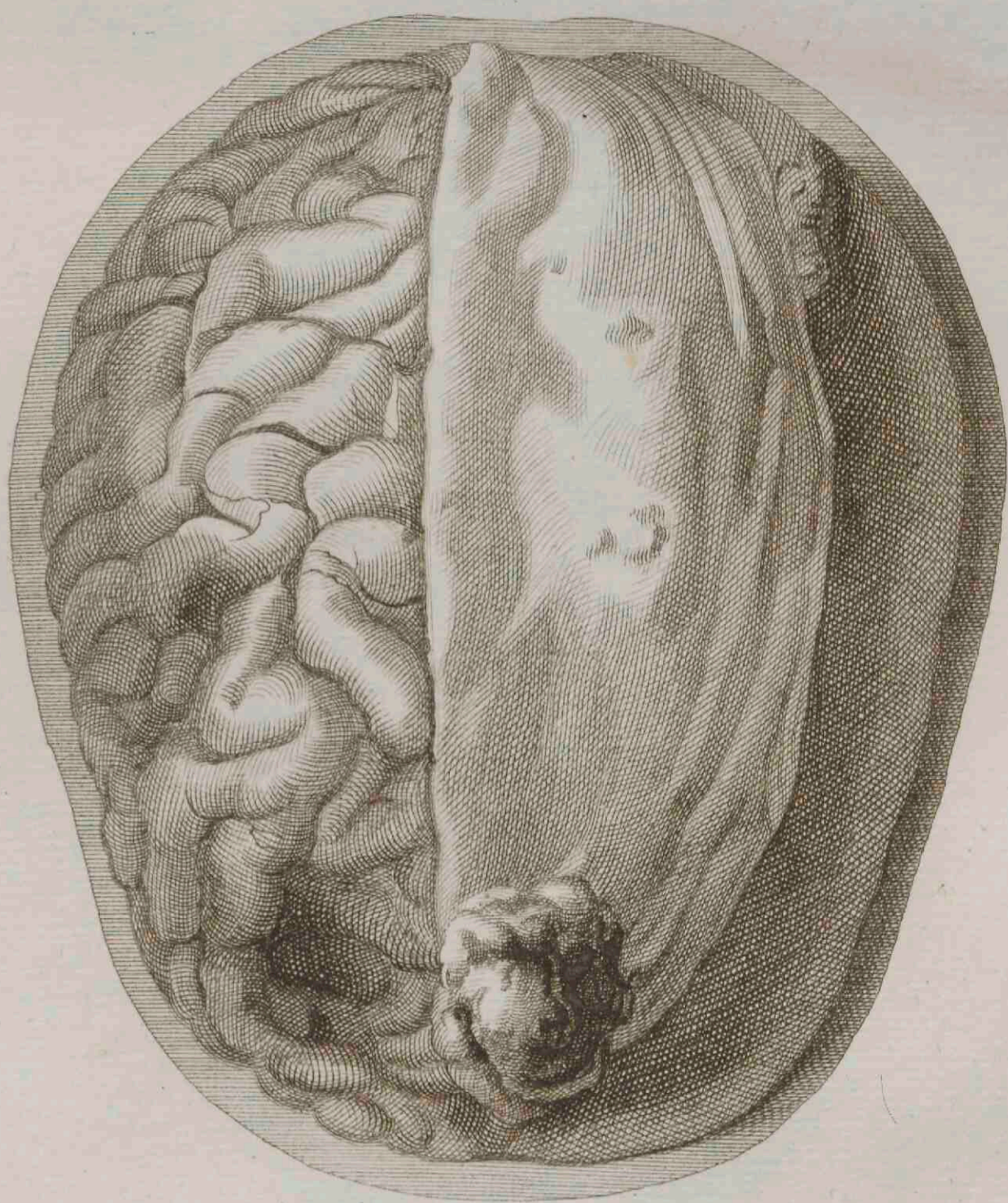

Fig. 1.

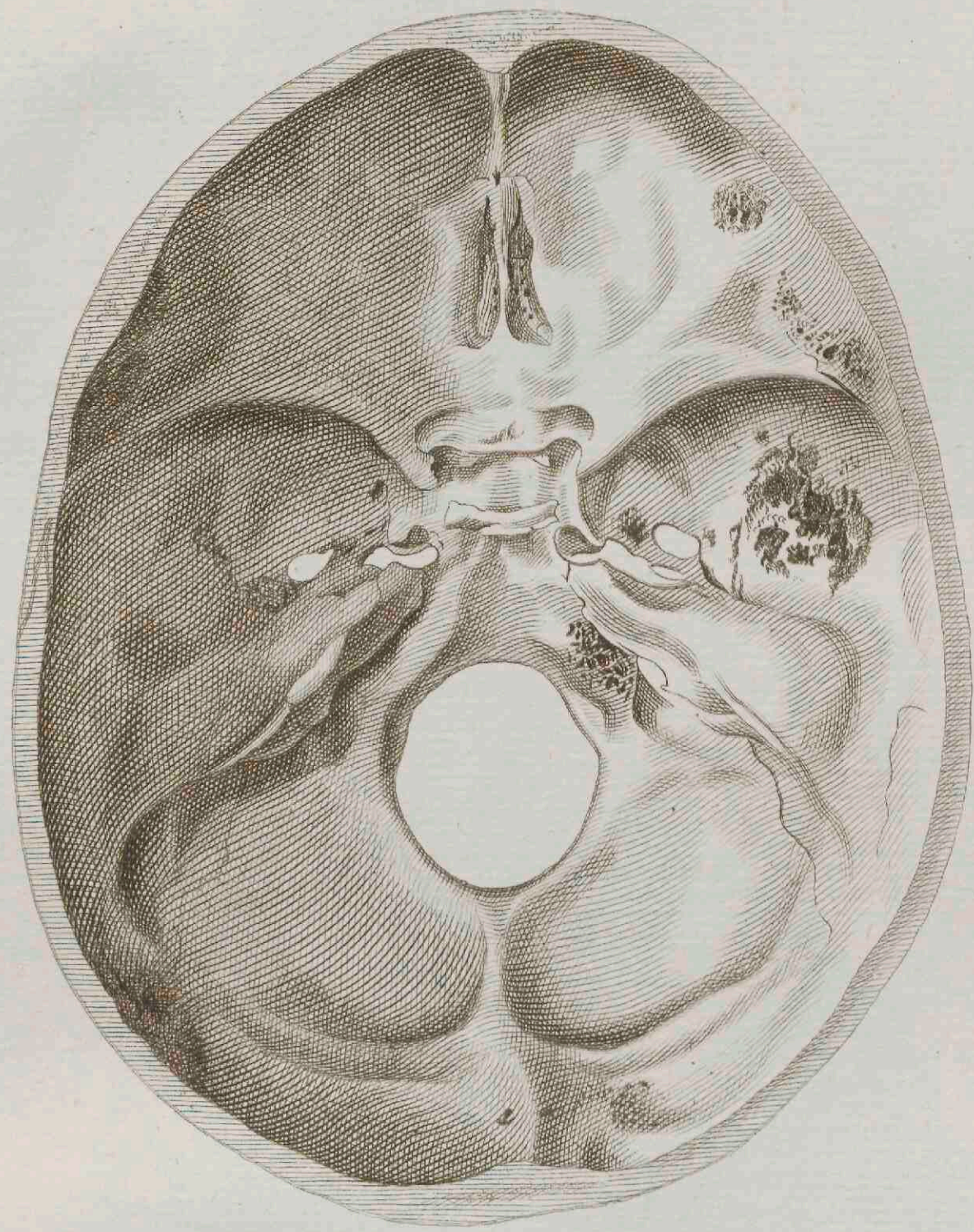
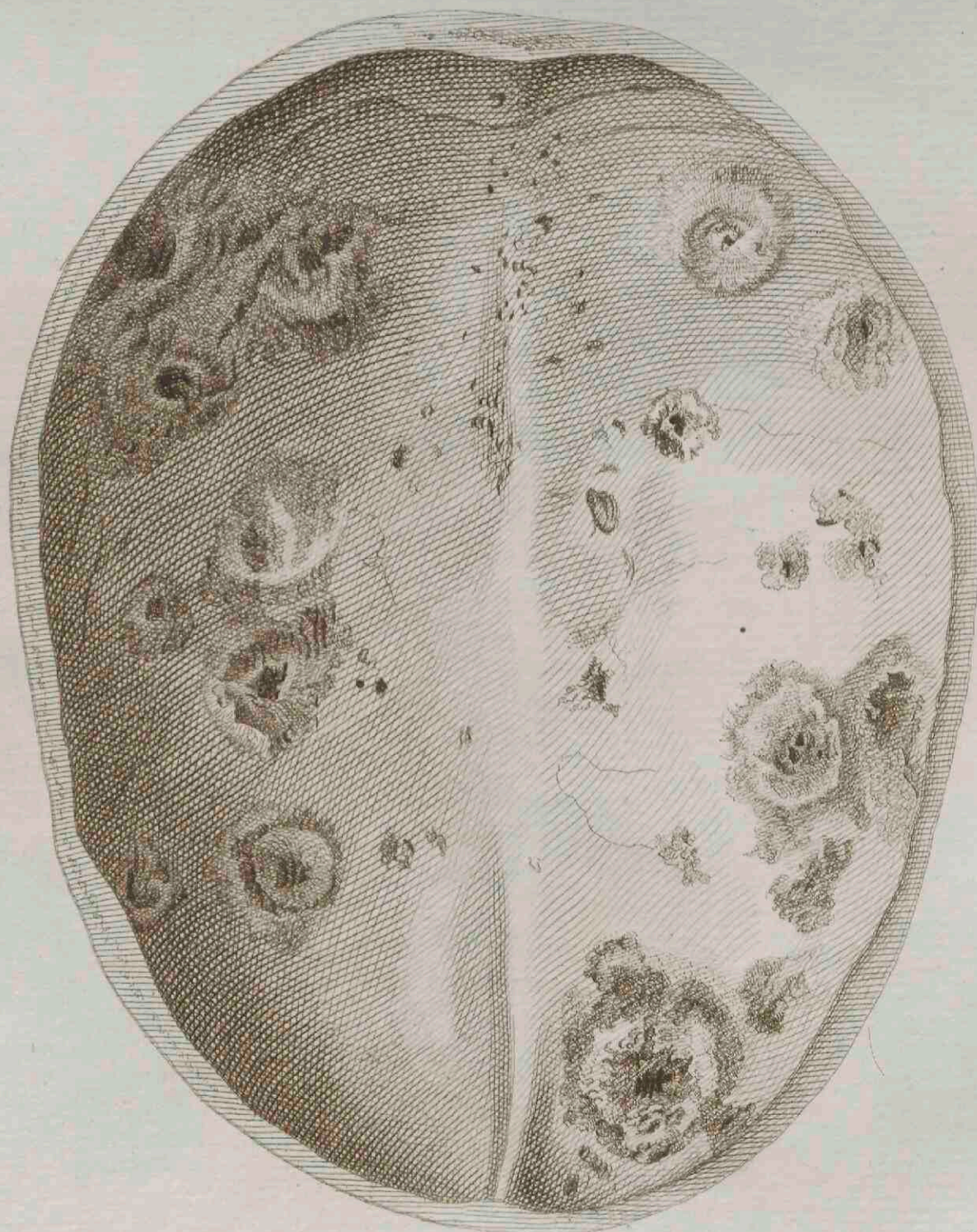

Fig. 2.

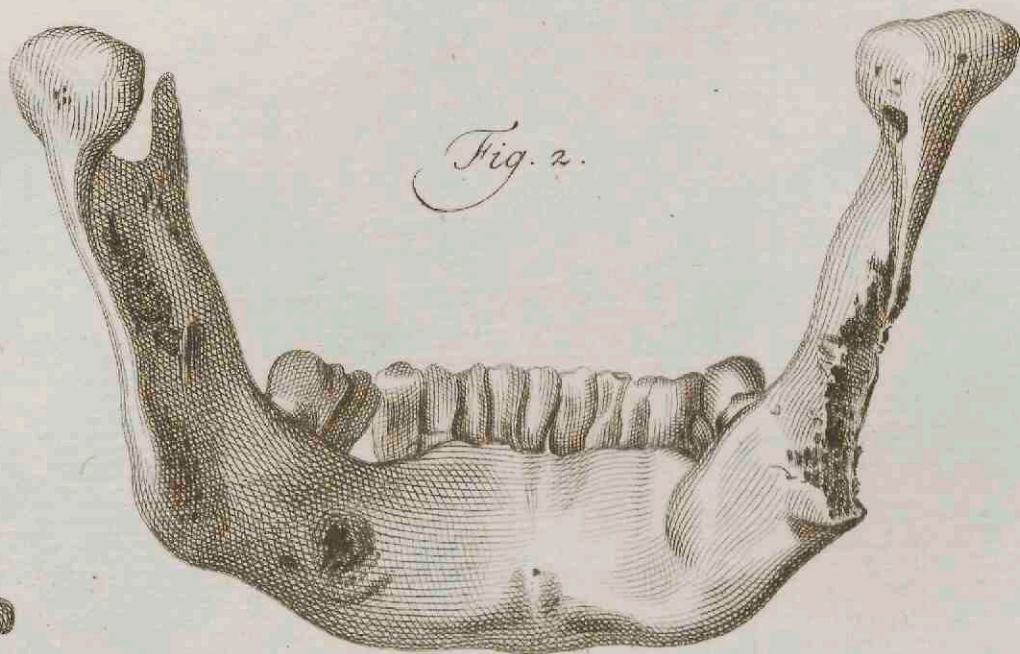

Fig. 2.

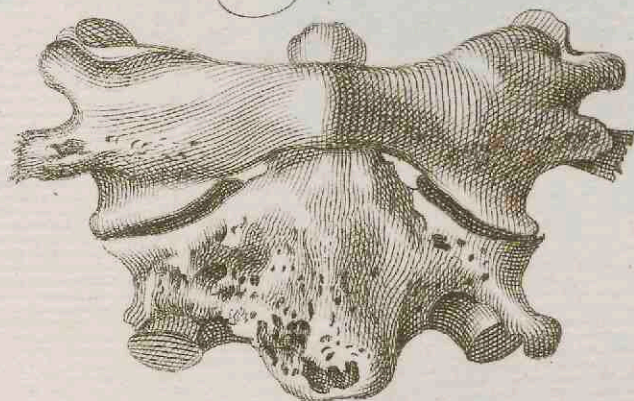

Fig. 5.

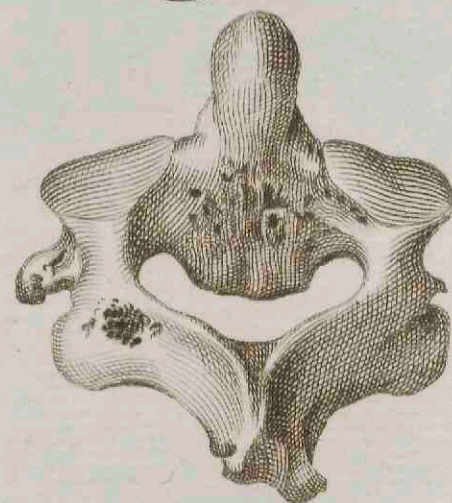

Fig. 6.

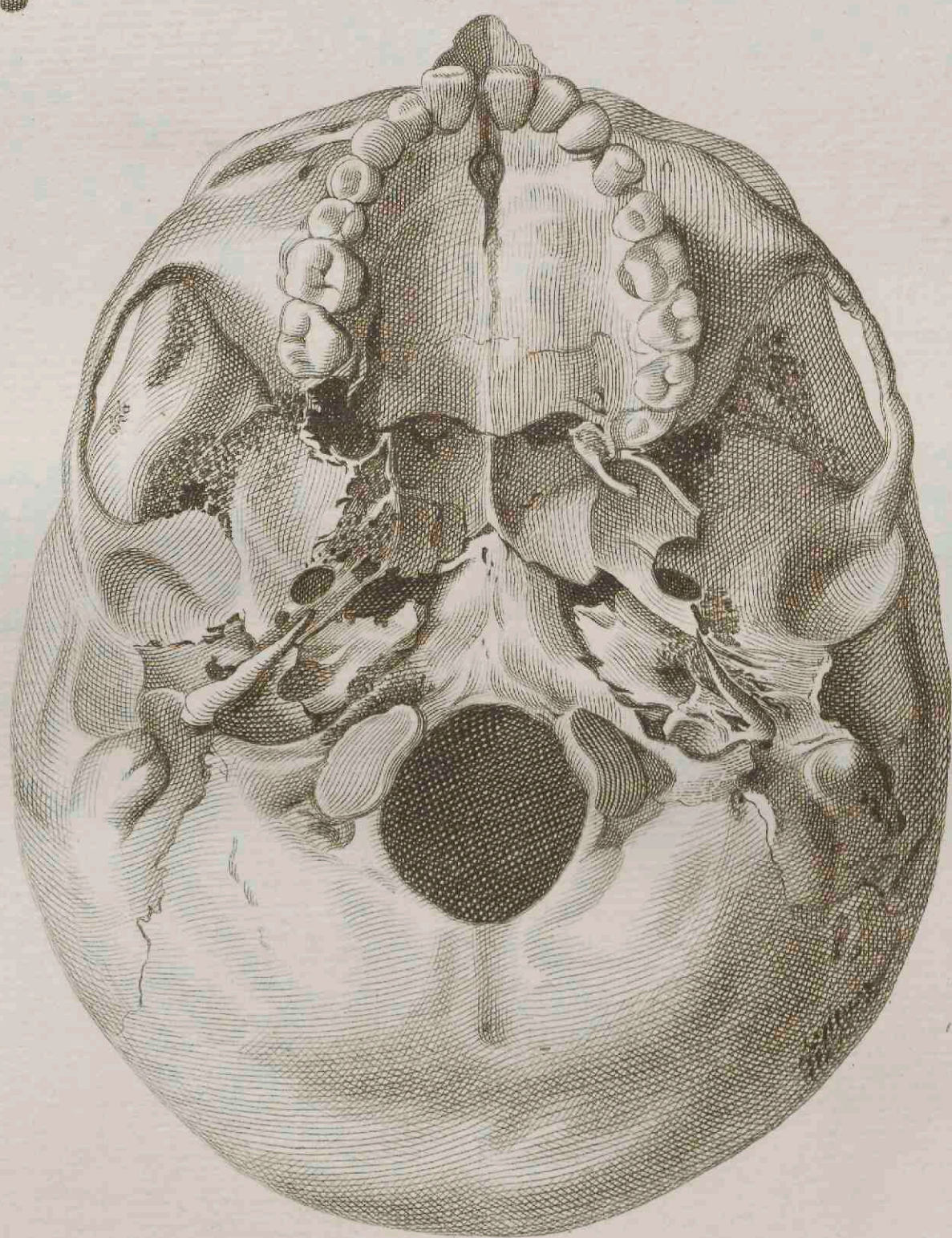

Fig. 1.

Fig. 3.

Fig. 4.

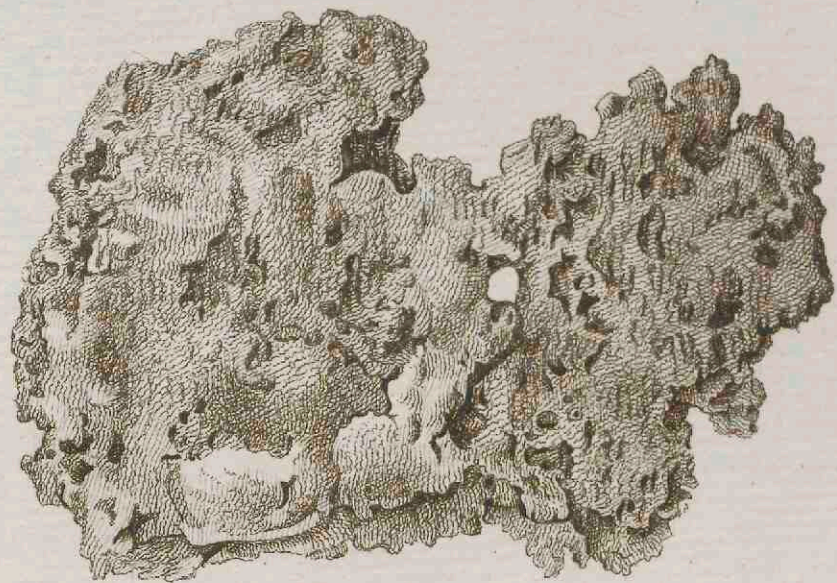

Fig. 7.

Fig. 9.

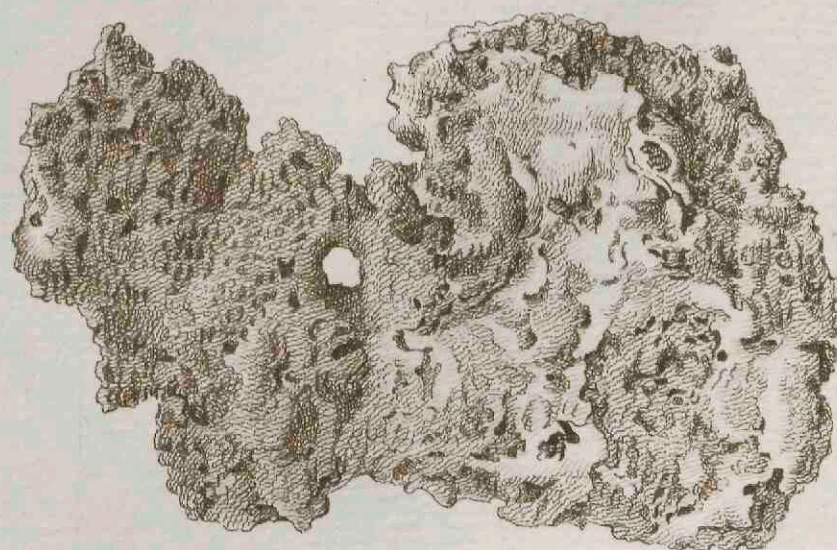

Fig. 8.

Fig. 1.

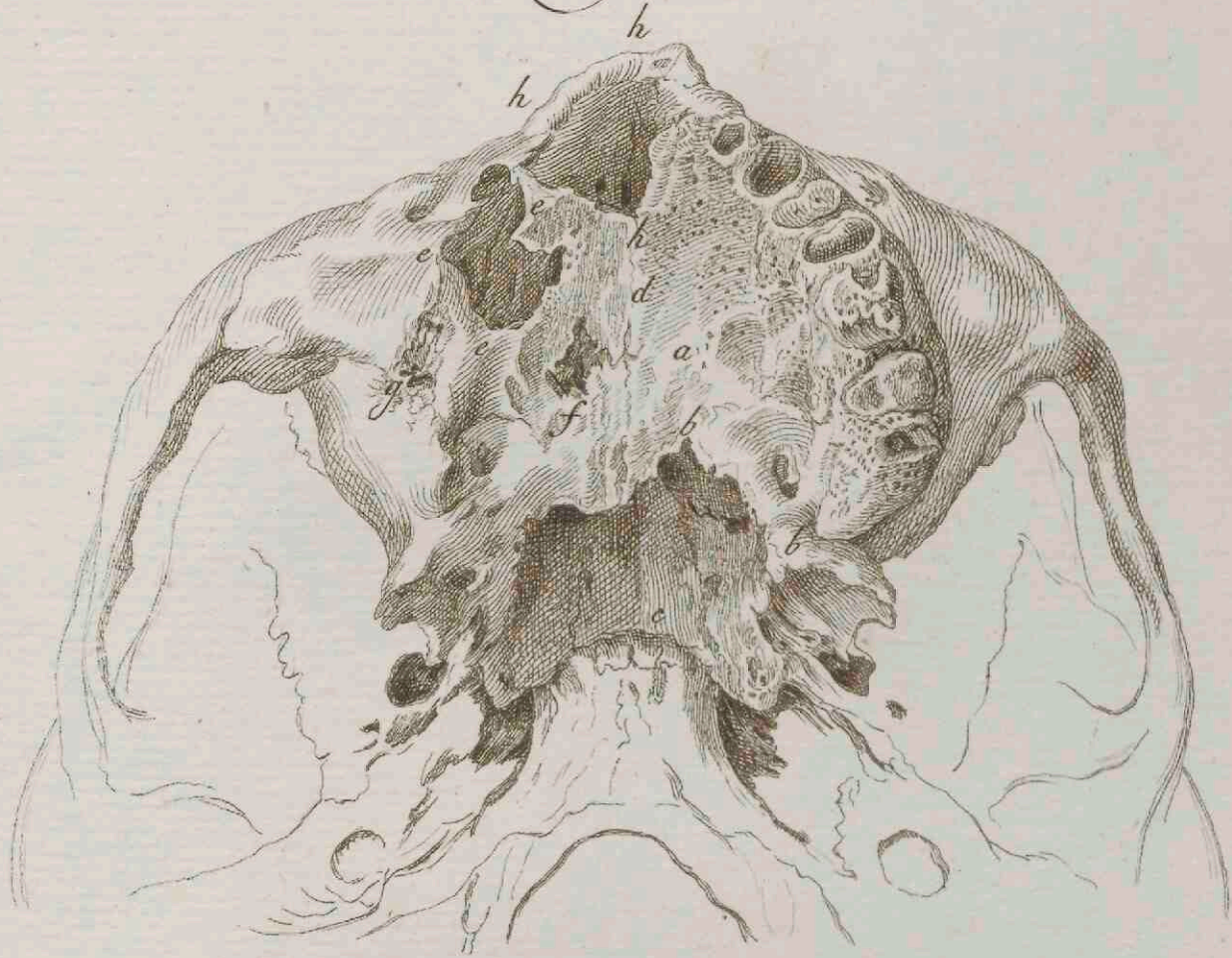

Fig. 2.

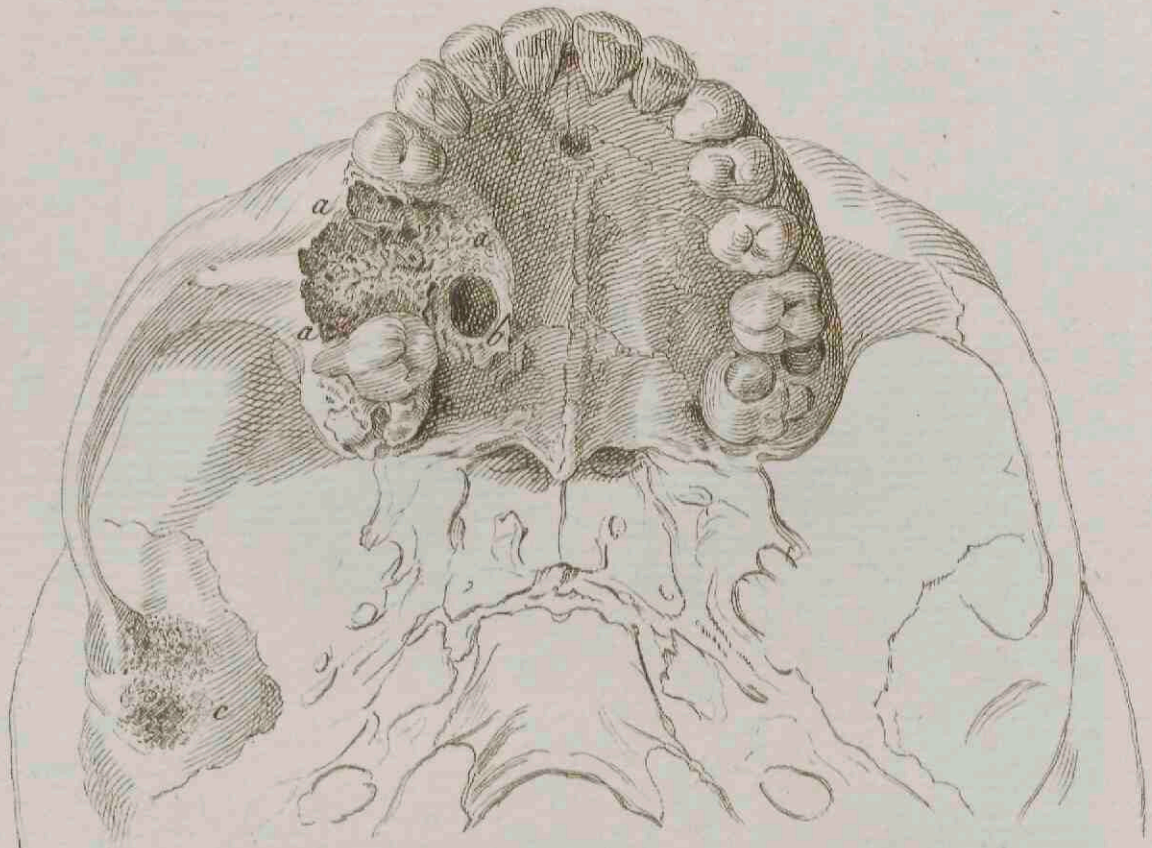

Fig. 3.

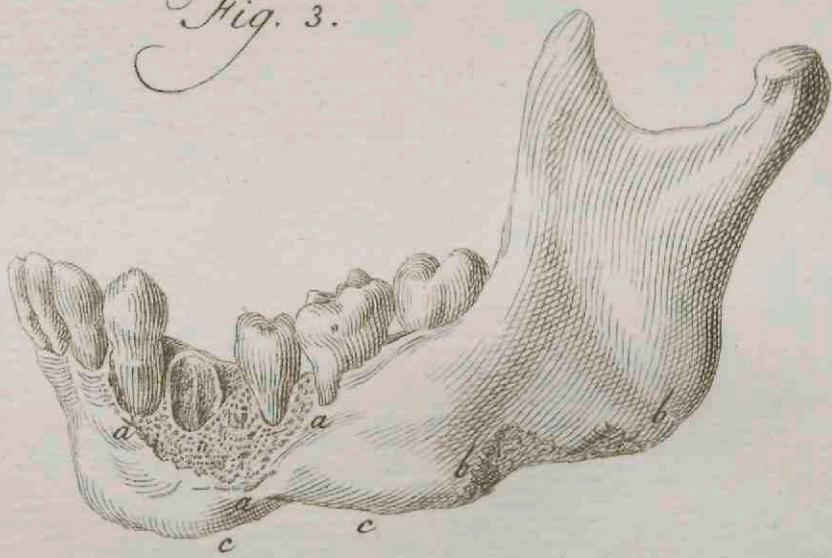

Fig. 4.

Fig. 5.

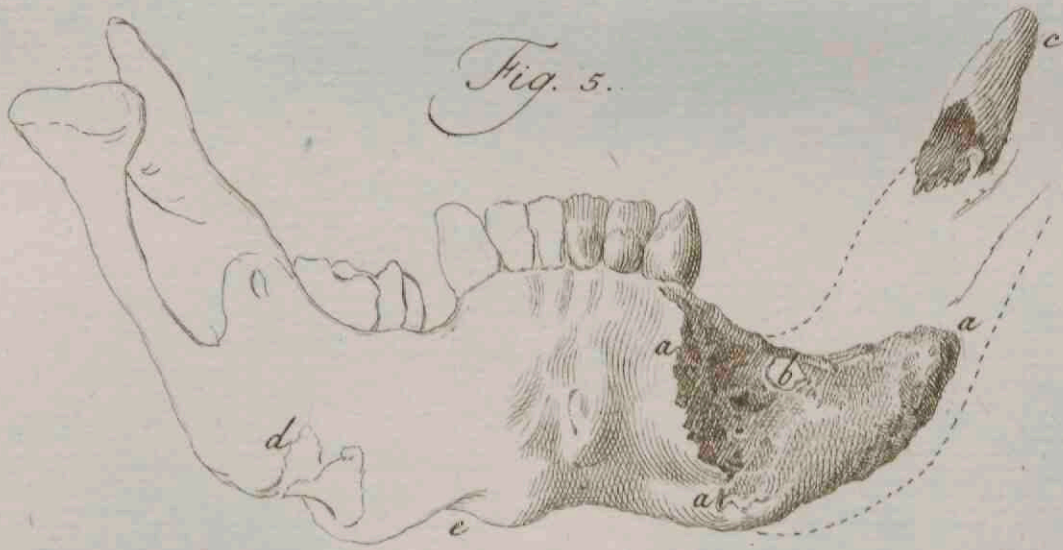

Fig. 6.

Fig. 7.

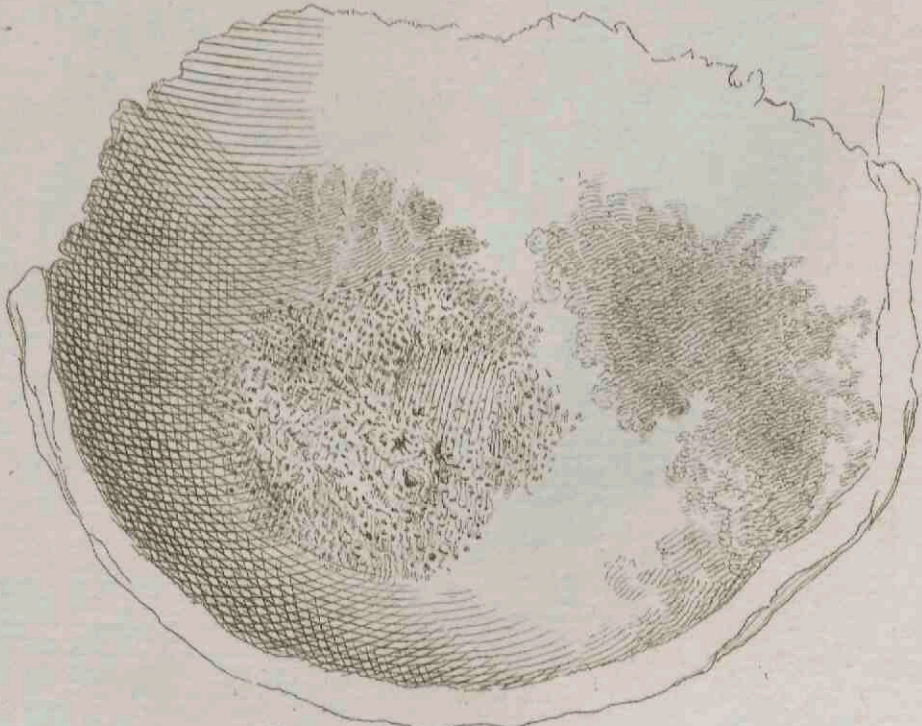

Fig. 1.

Fig. 2.

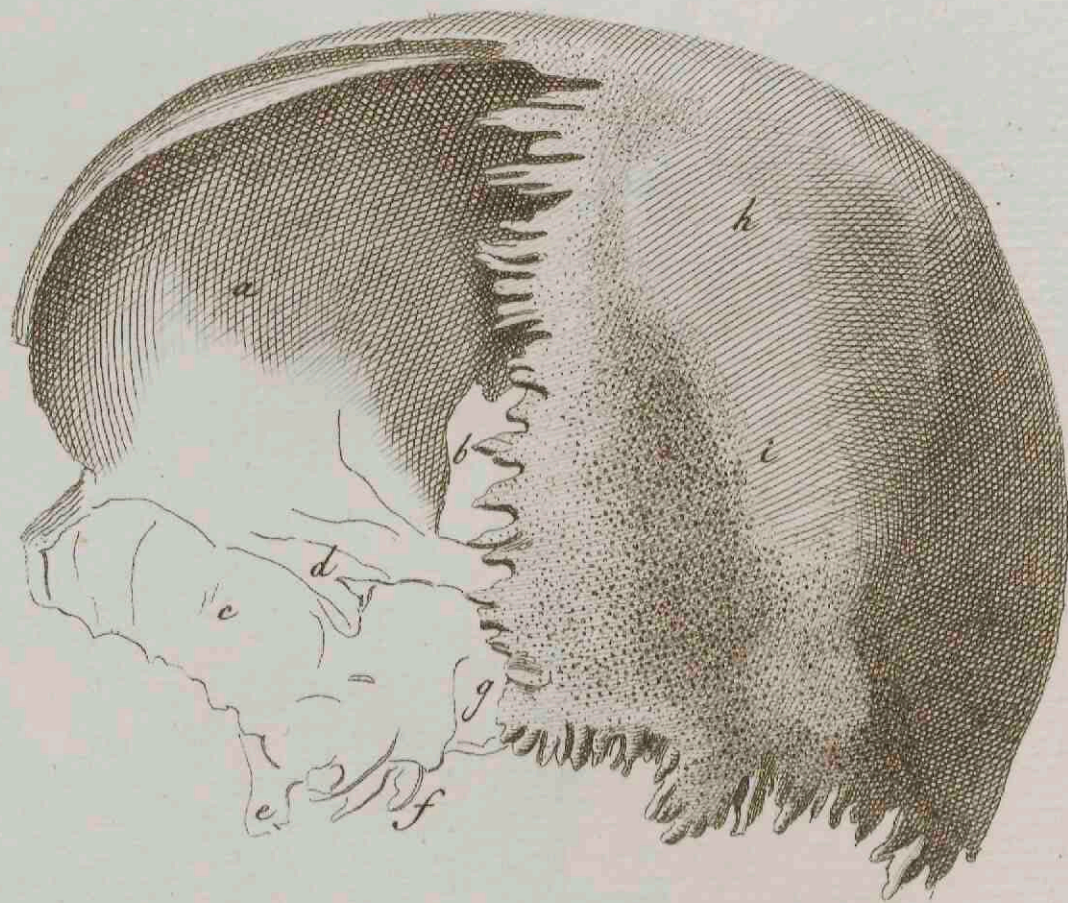

Fig. 3.

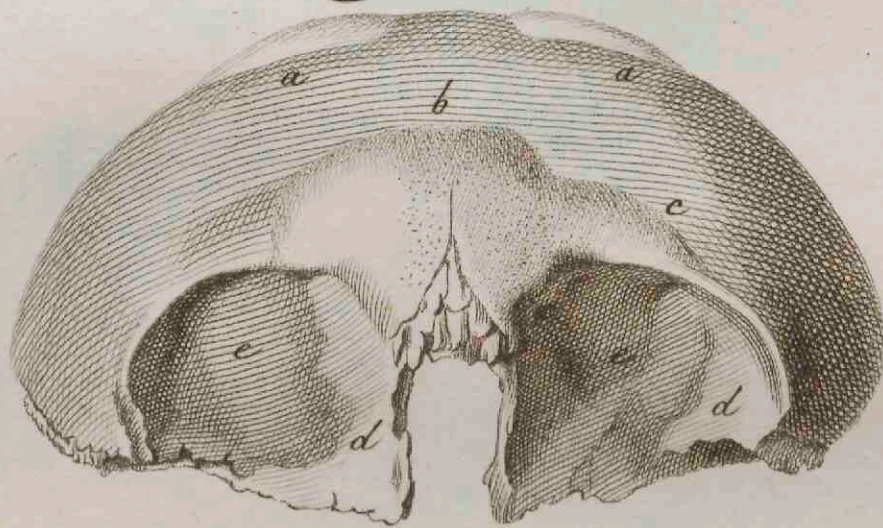

Fig. 4.

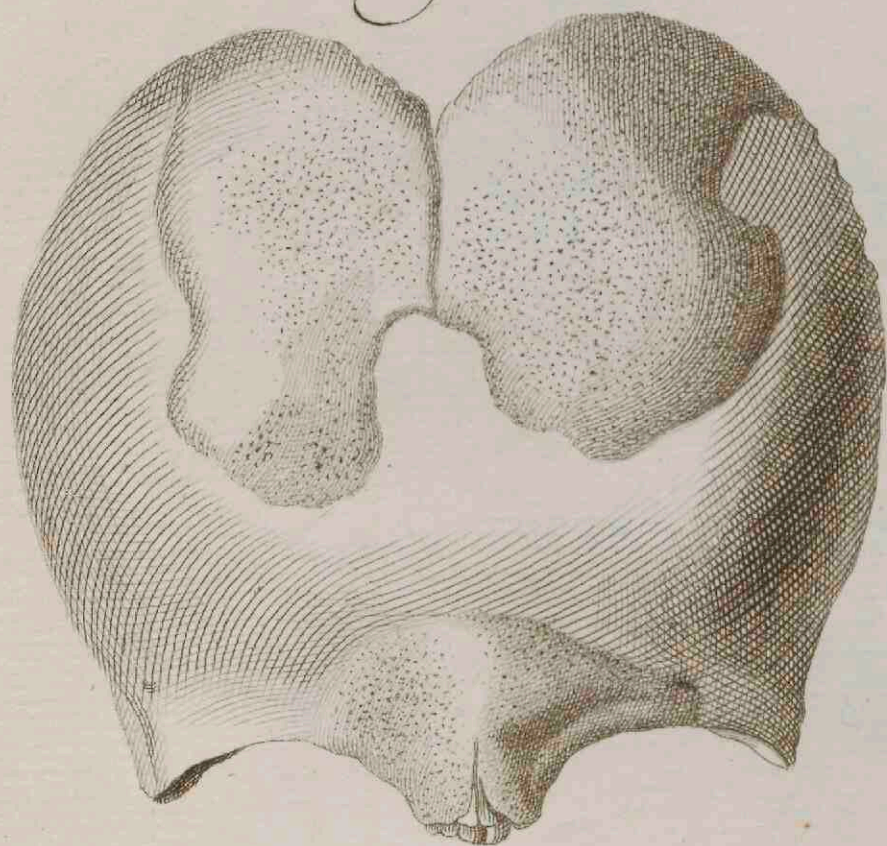
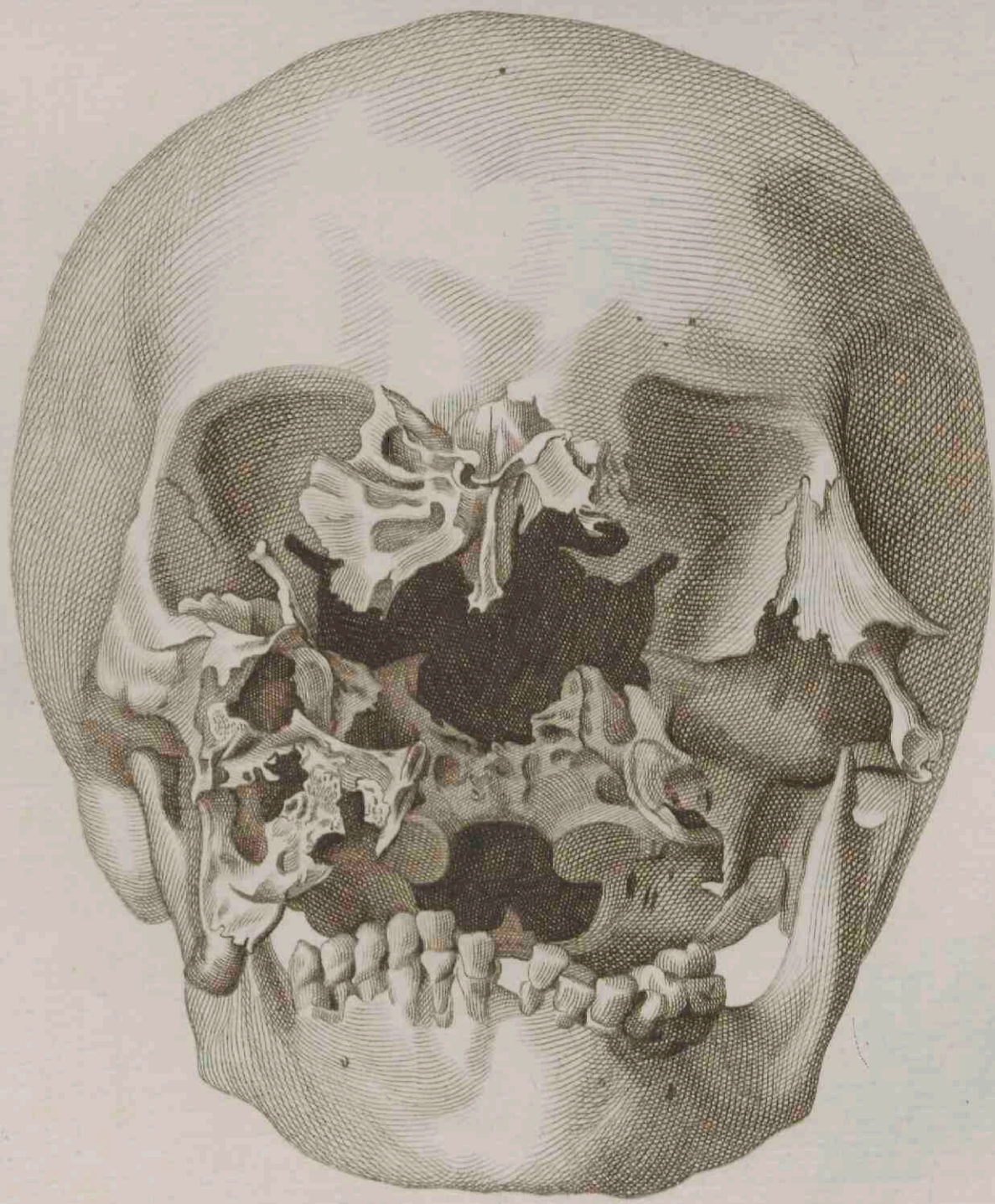

Fig. 5.

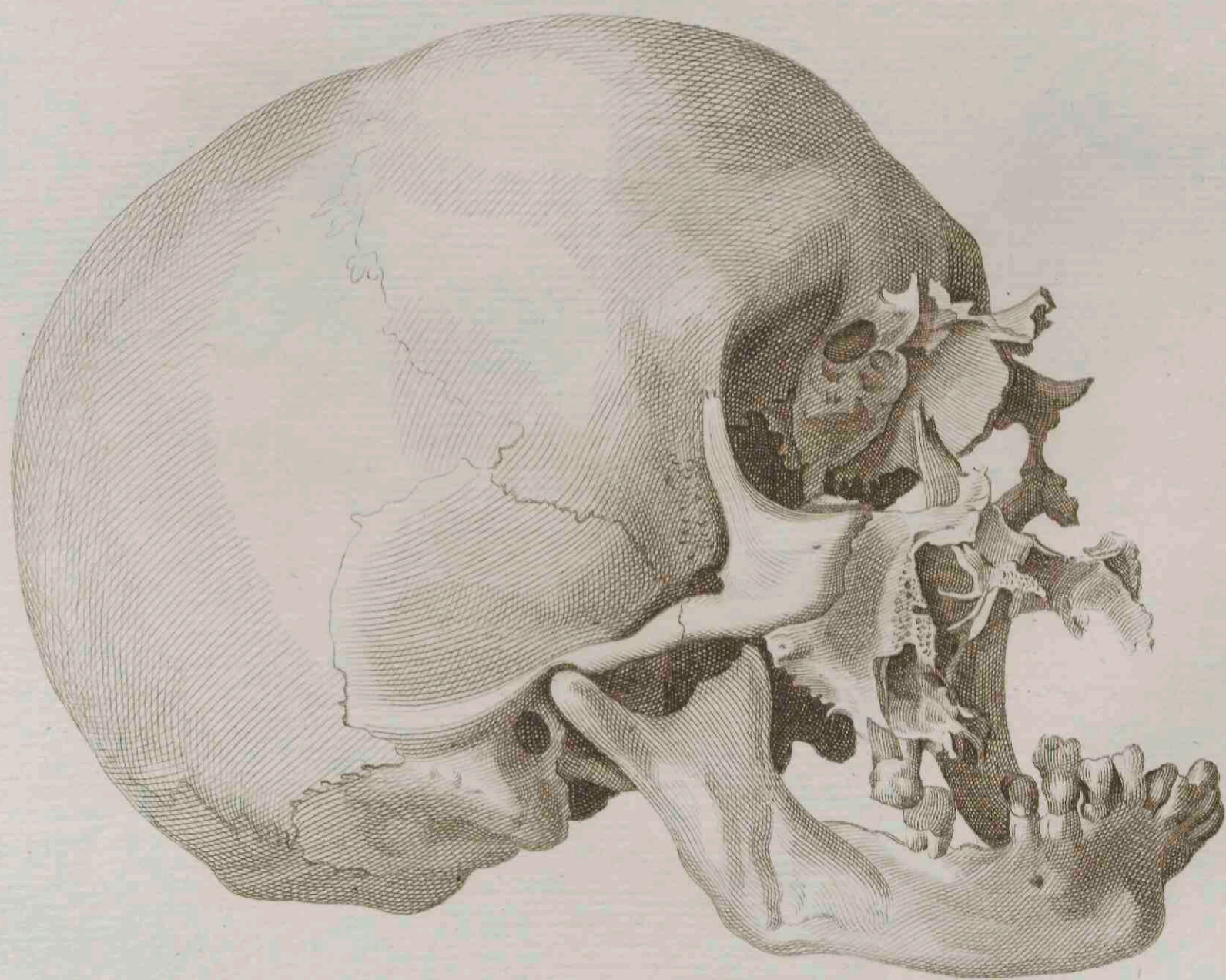
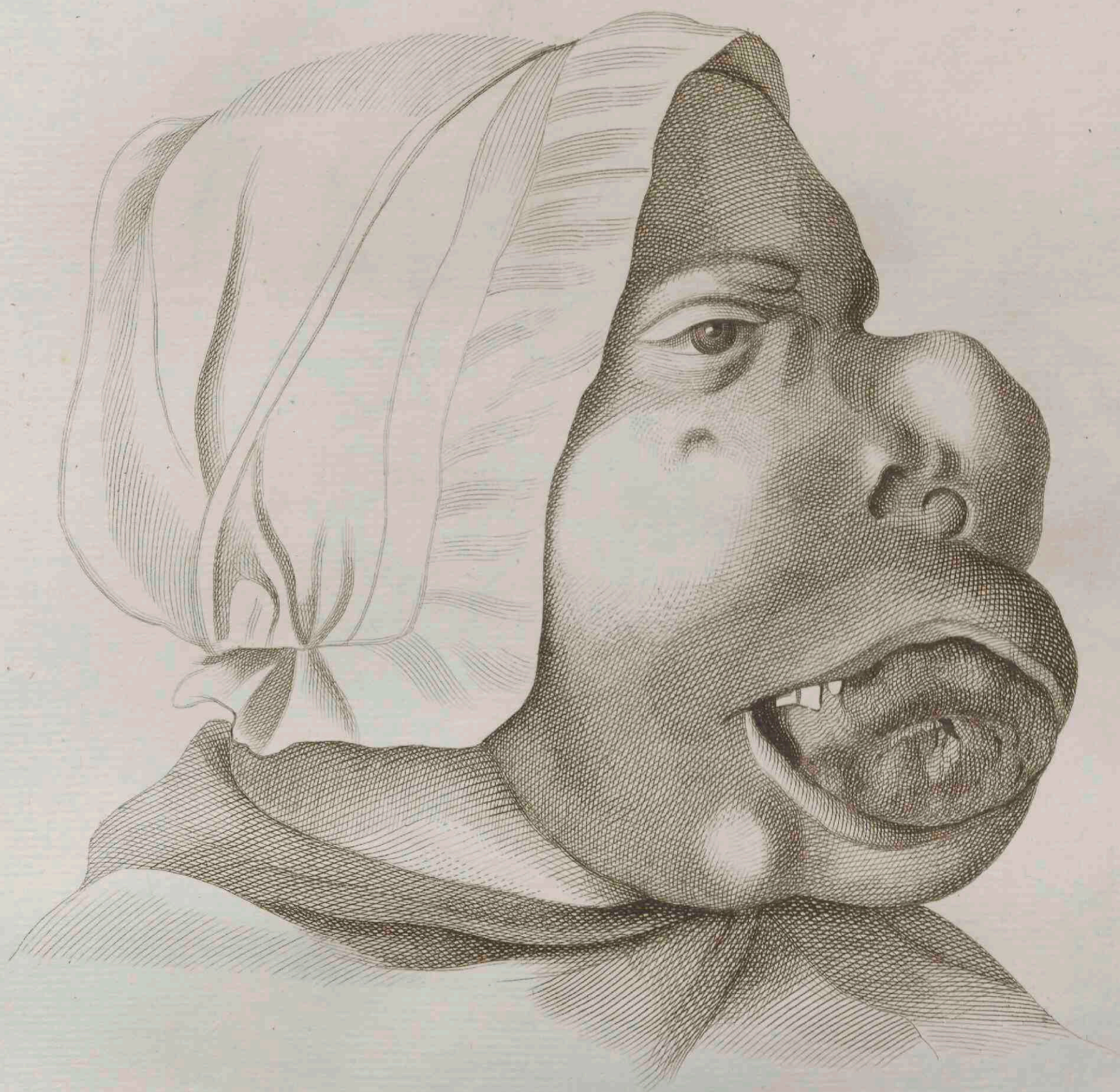

Fig. 1.

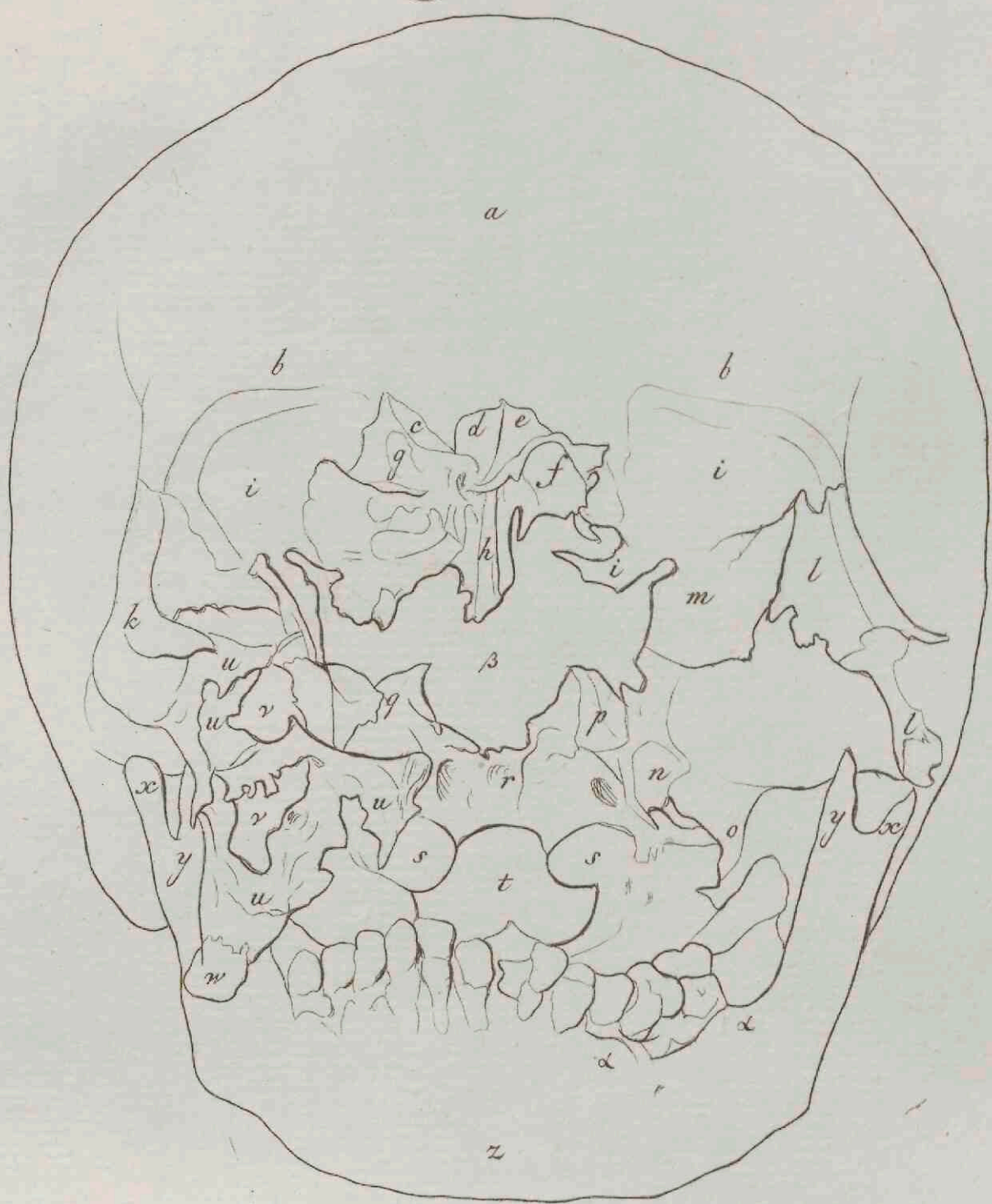
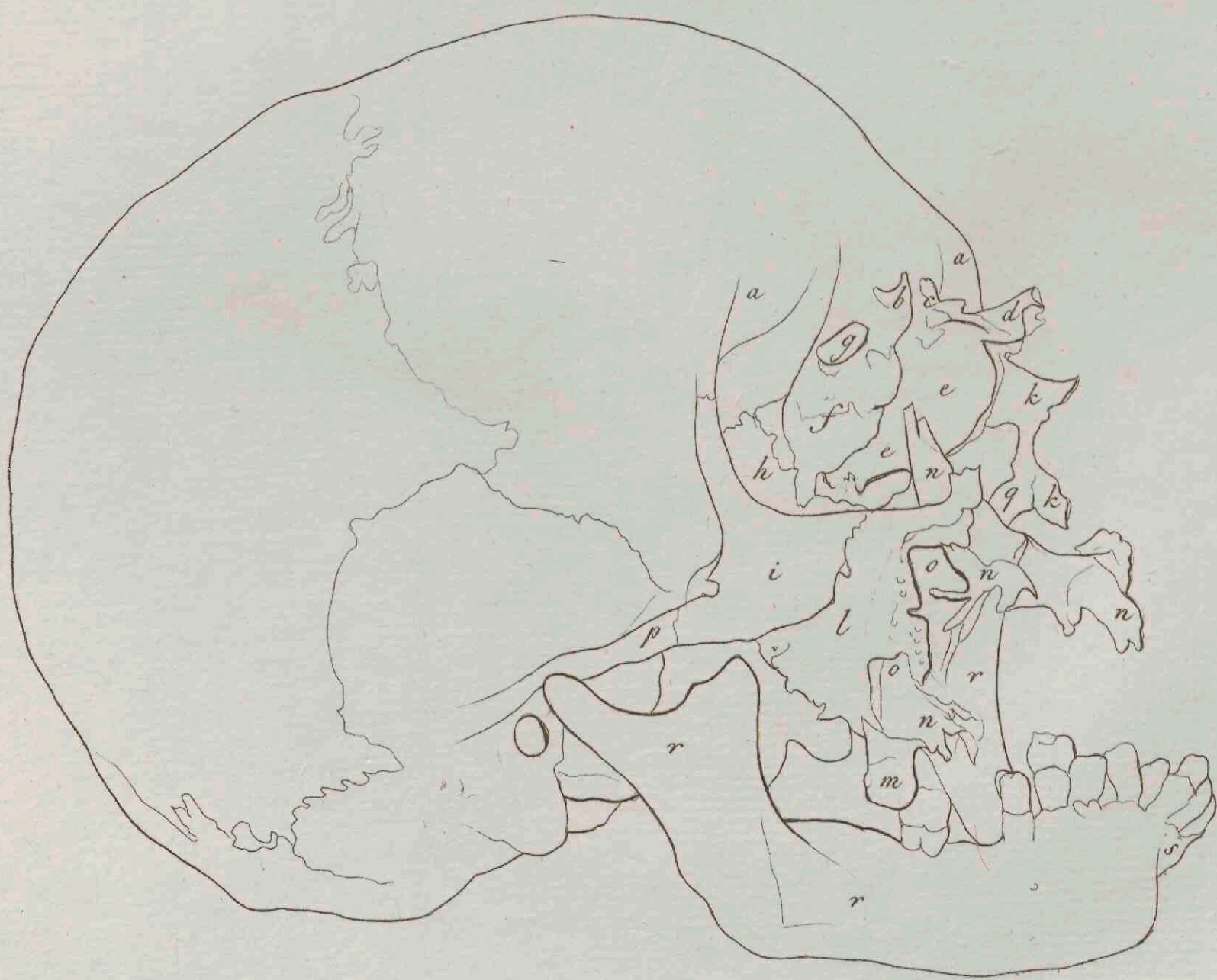

Fig. 2.

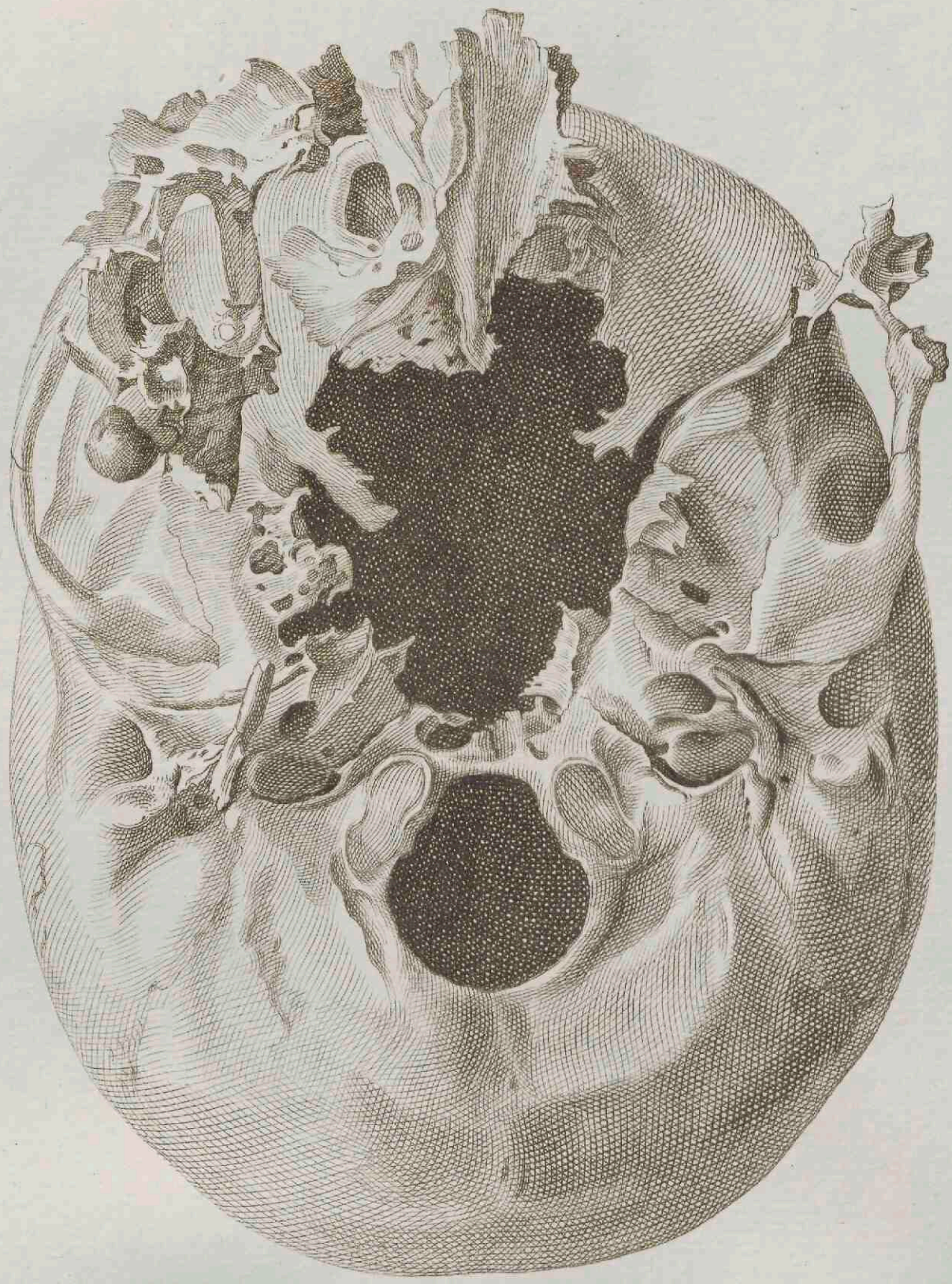

Fig. 1.

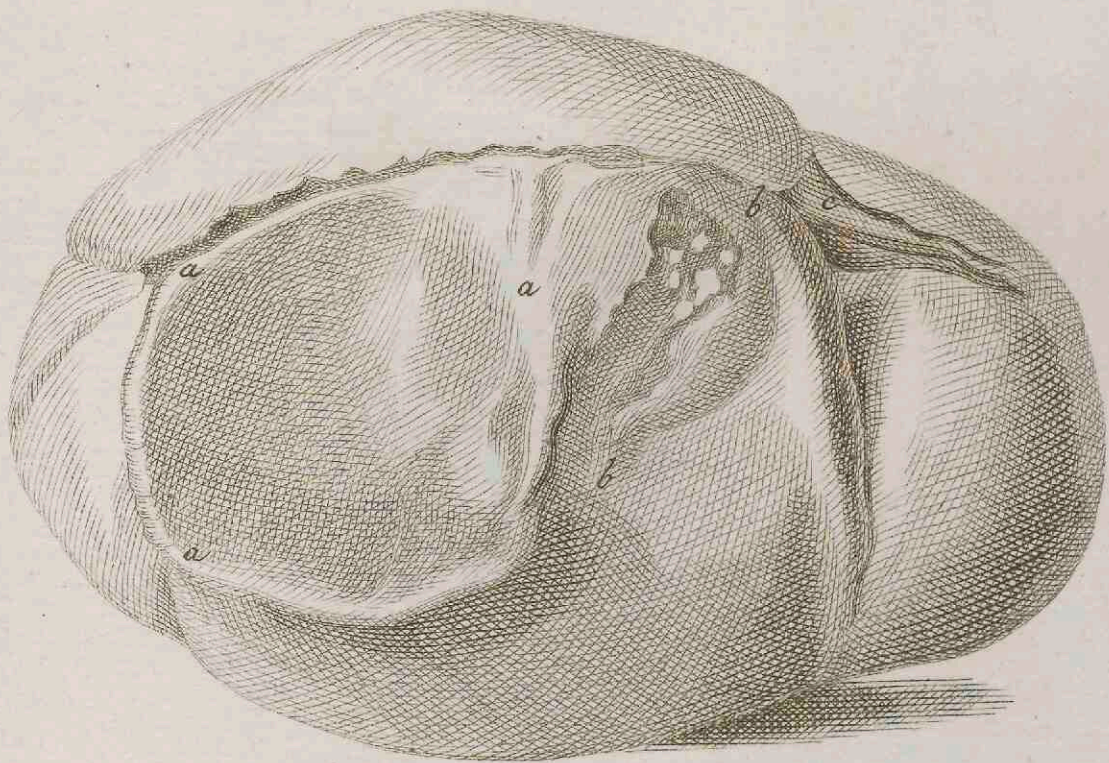

Fig. 2.

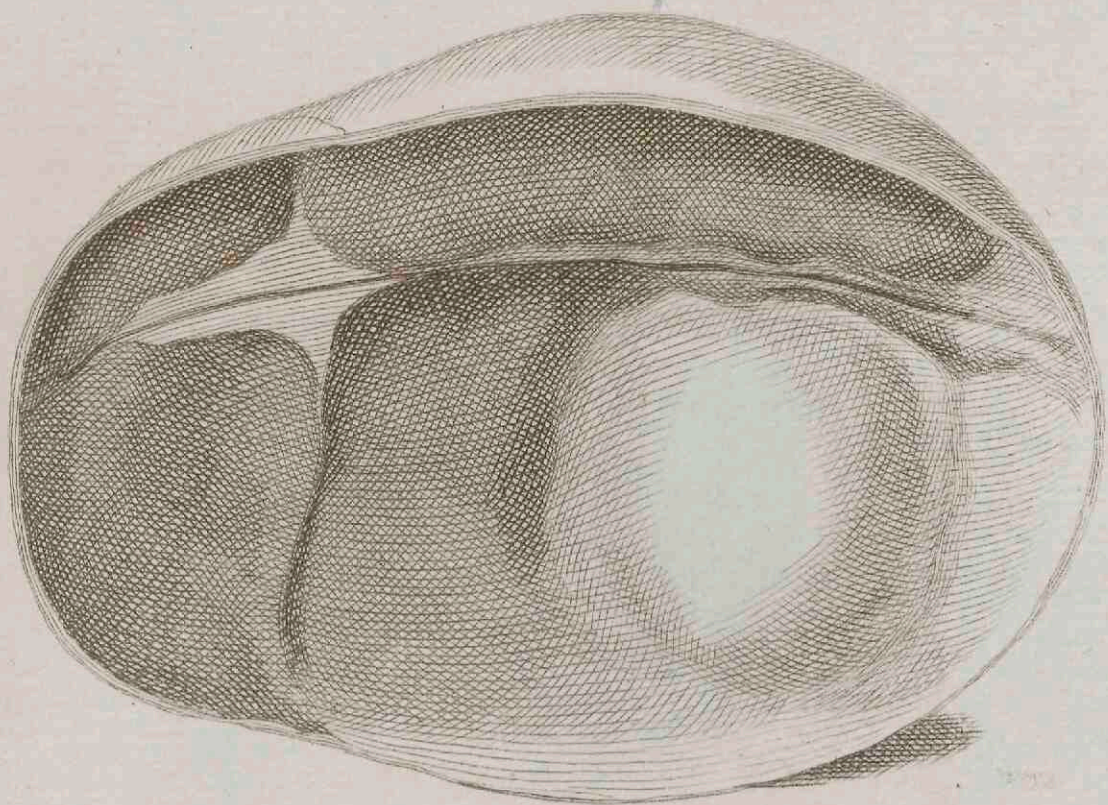

Fig. 3.

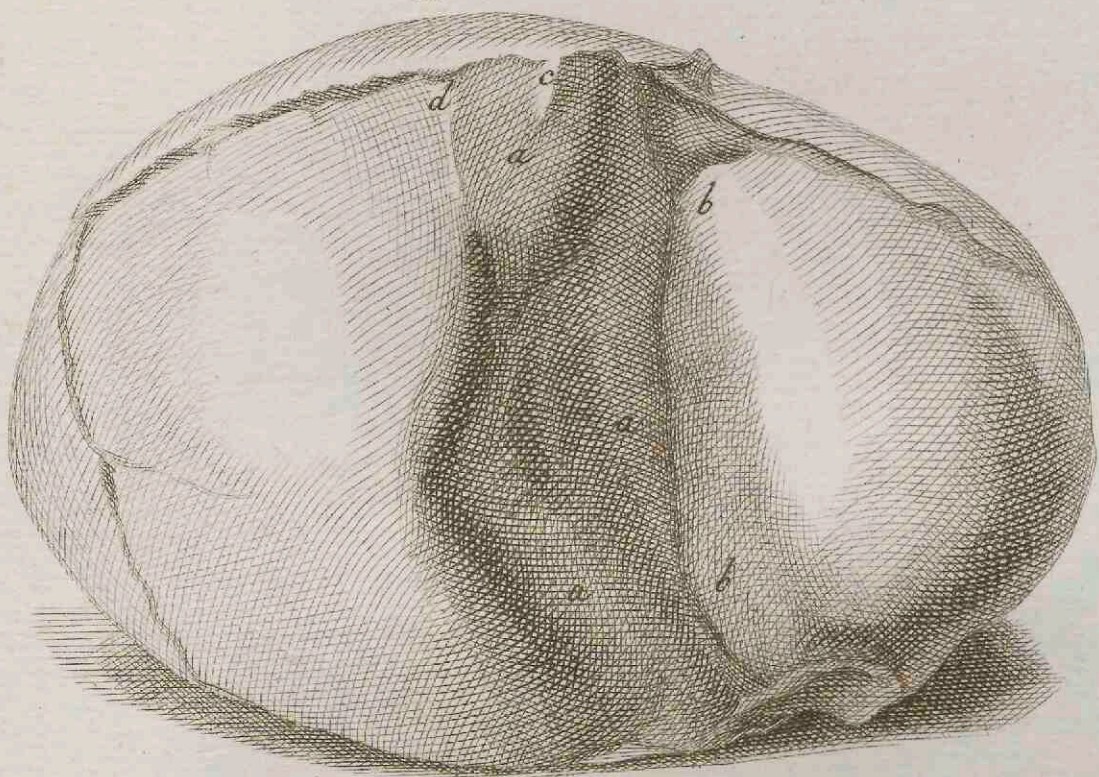

Fig. 4.

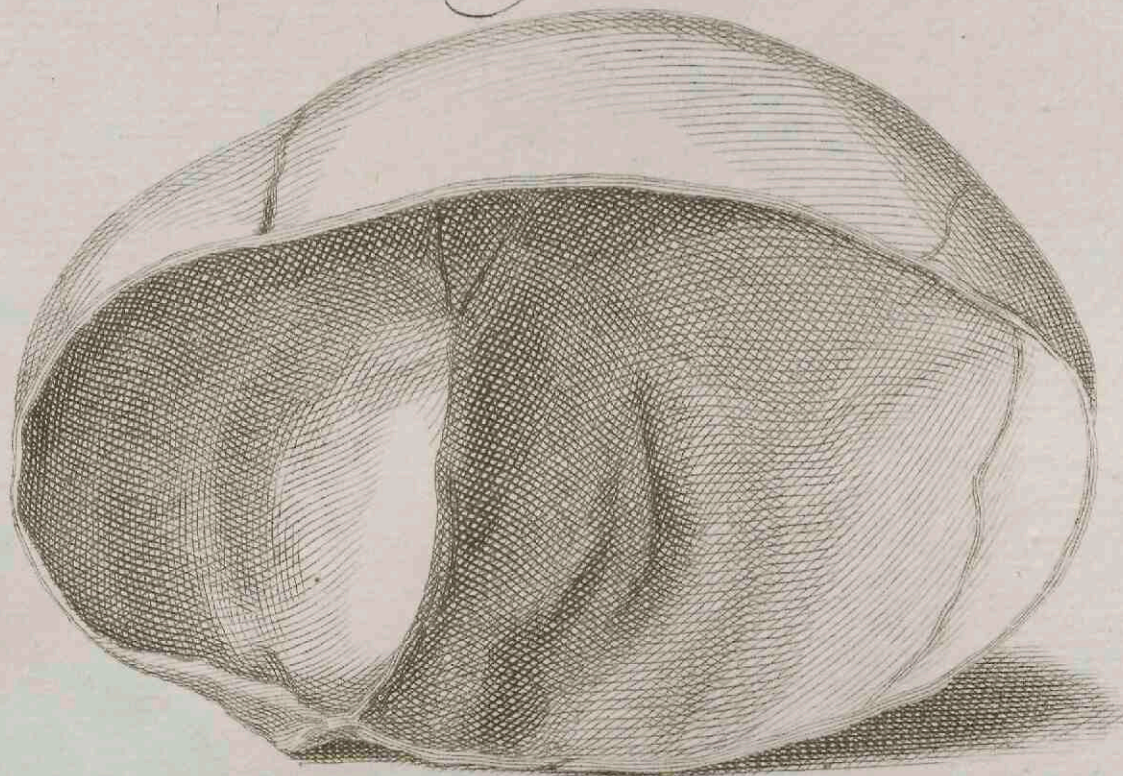

Fig. 5.

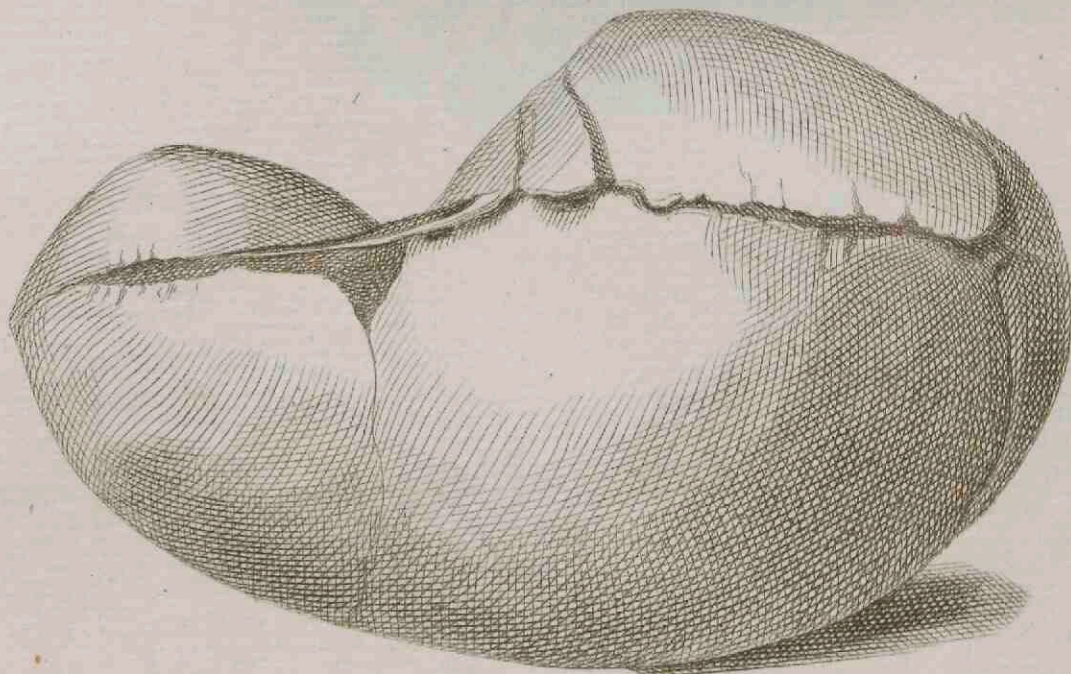

Fig. 6.

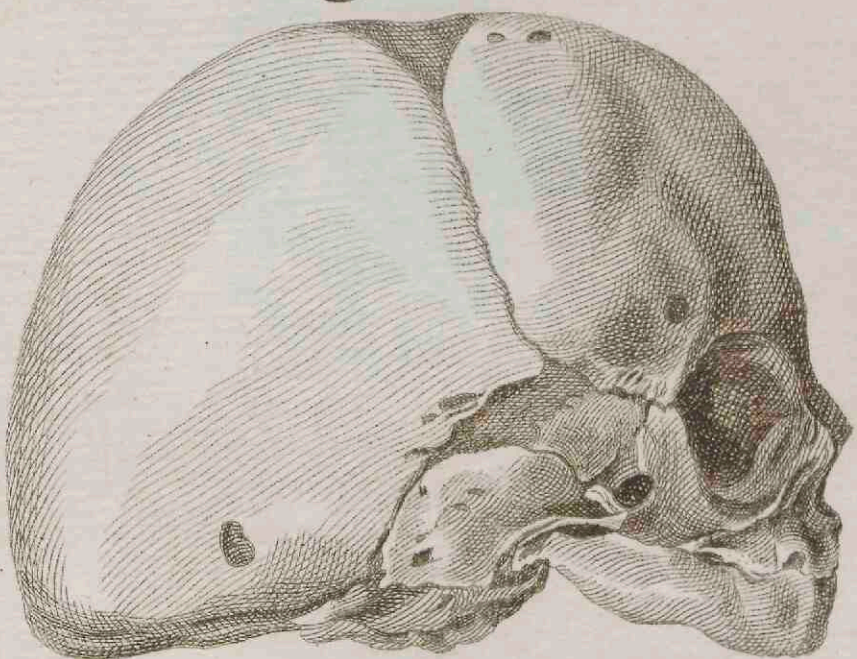

Fig. 7.

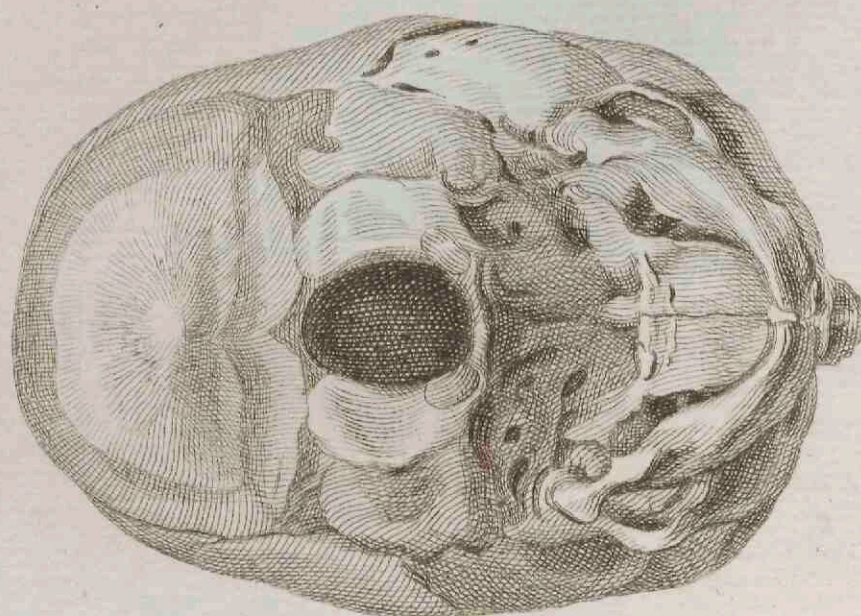

Fig. 2.

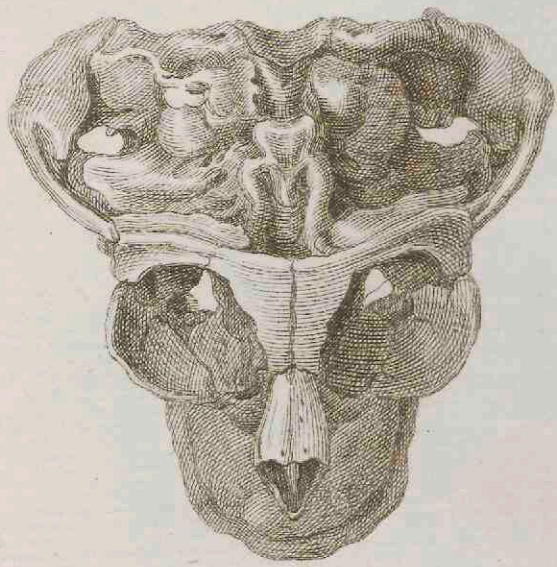

Fig. 3.

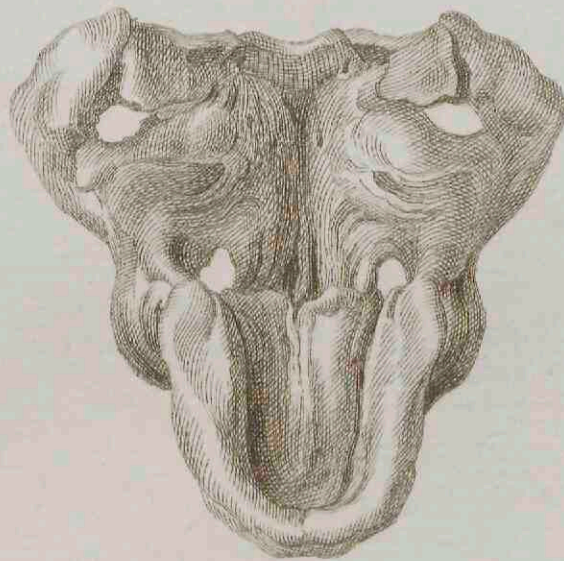

Fig. 1.

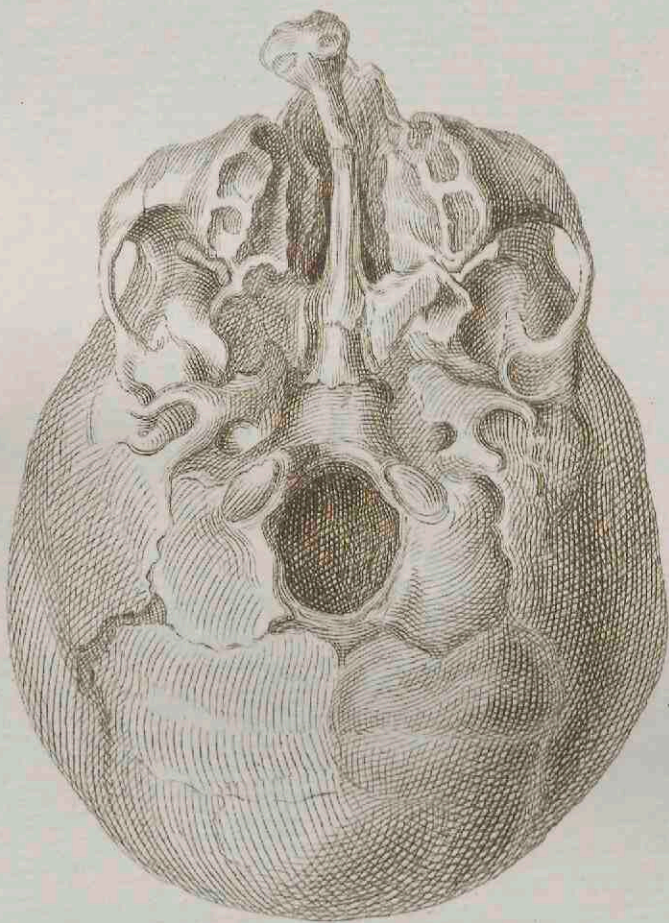

Fig. 6.

Fig. 7.

Fig. 8.

Fig. 9.

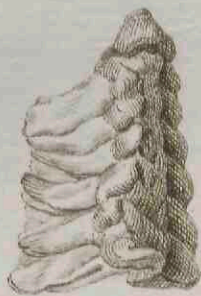

Fig. 4.

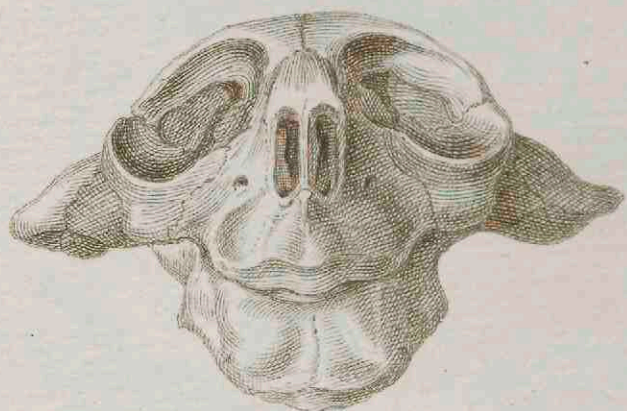

Fig. 5.

Fig. 5.

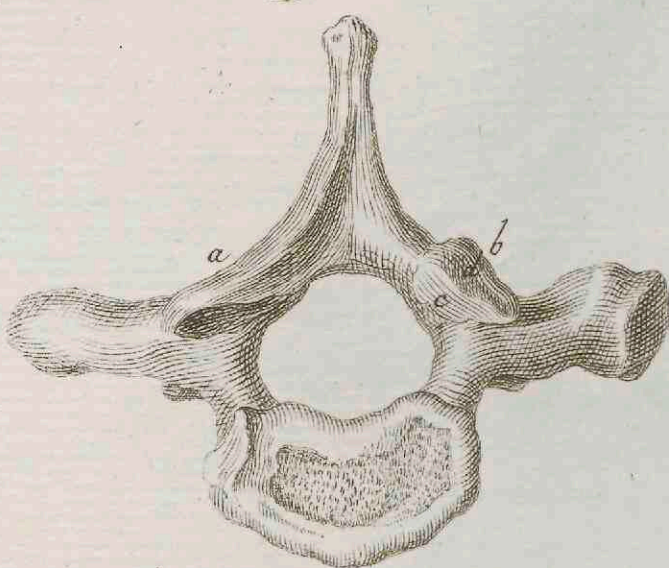

Fig. 6.

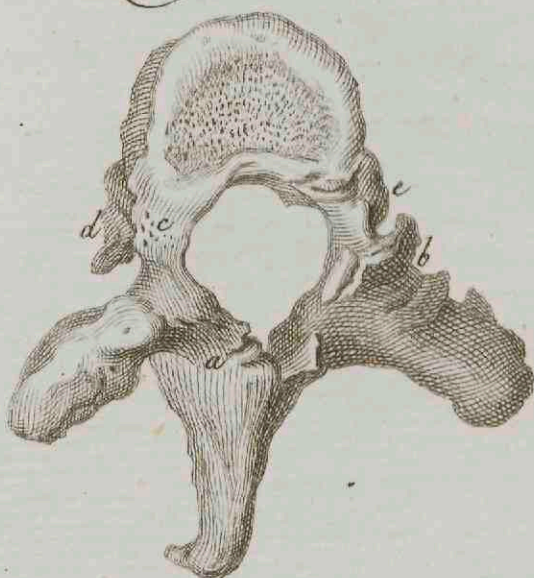

Fig. 51.

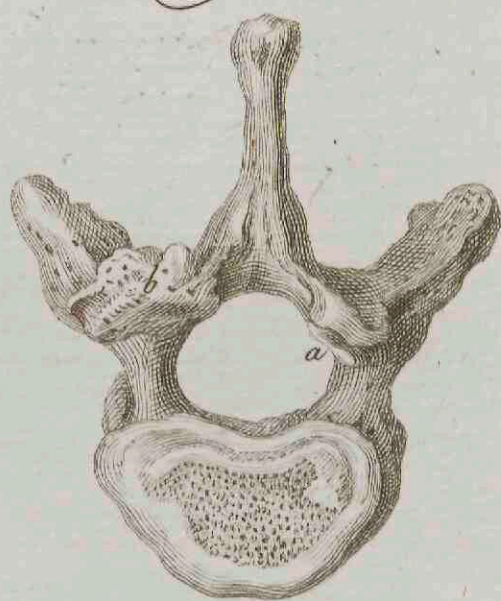

Fig. 2.

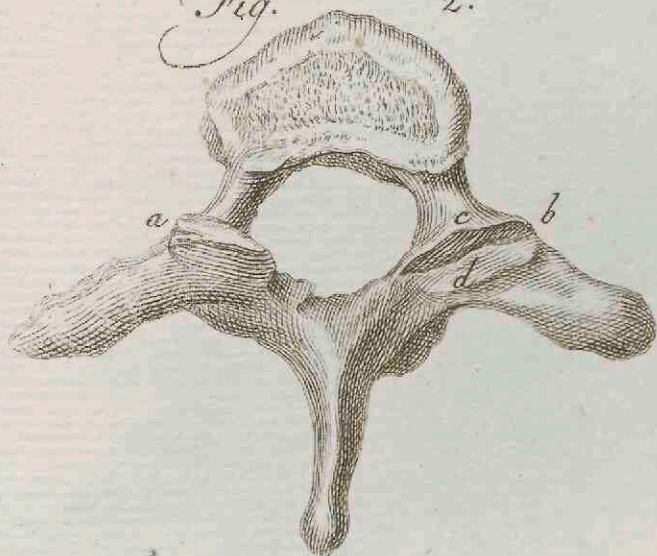

Fig. 7.

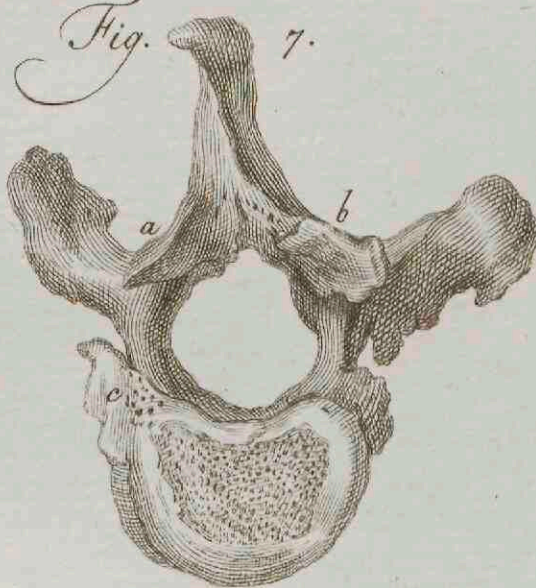

Fig. 52.

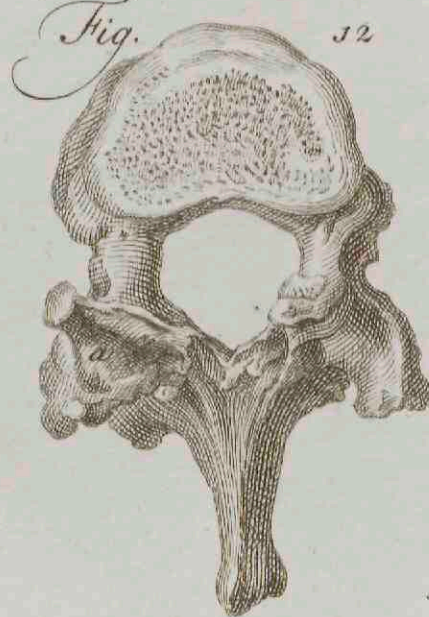

Fig. 3.

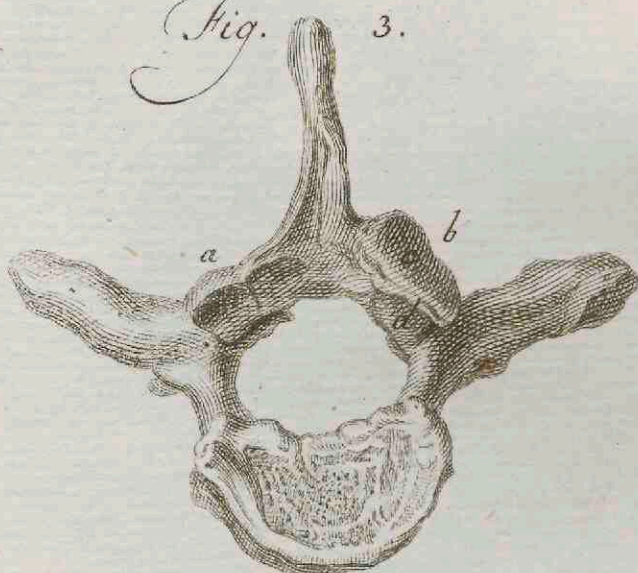

Fig. 8.

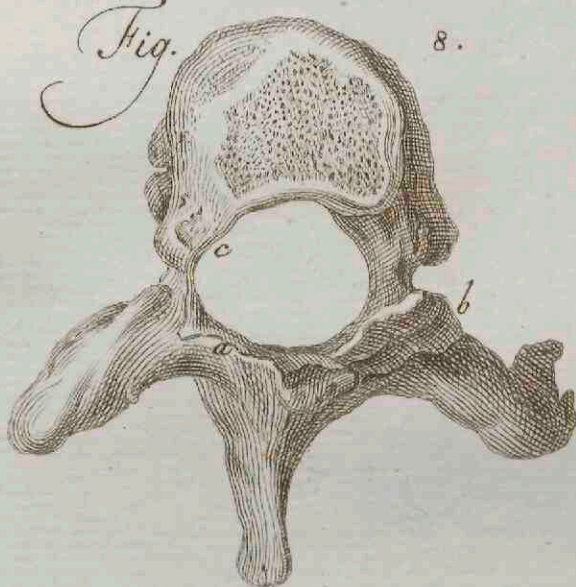

Fig. 53.

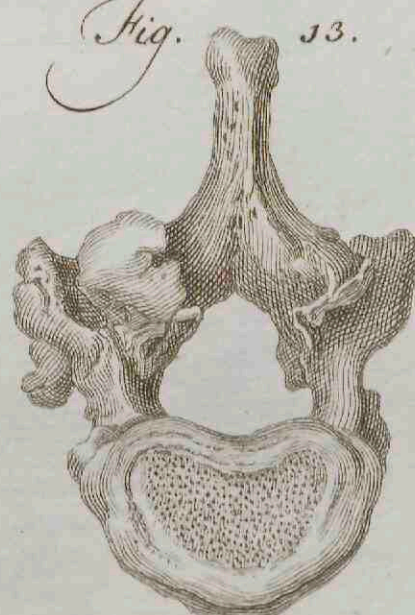

Fig. 4.

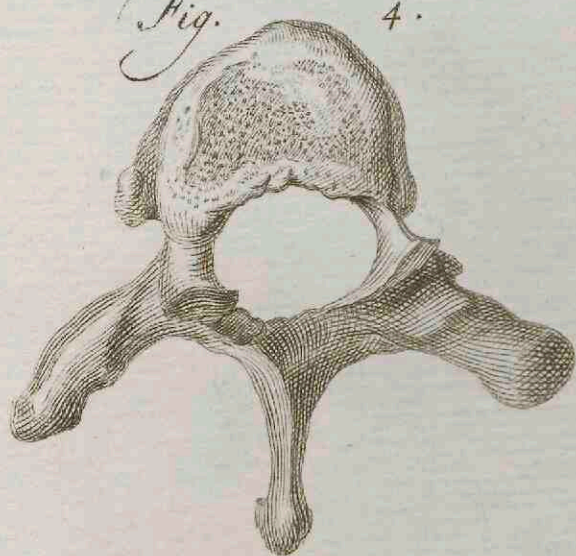

Fig. 9.

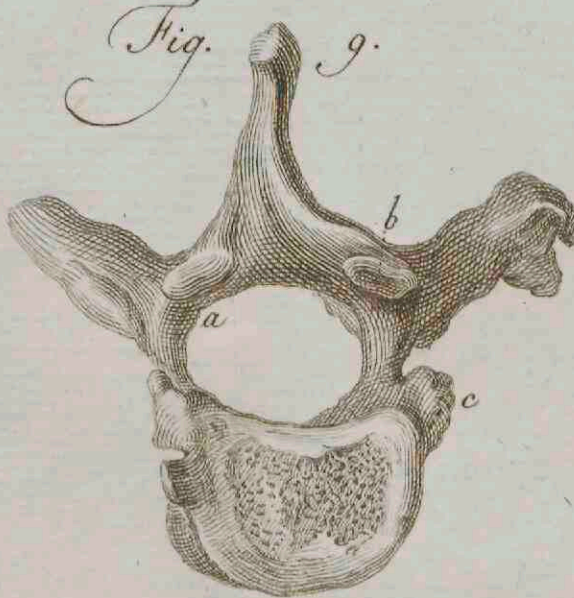

Fig. 54.

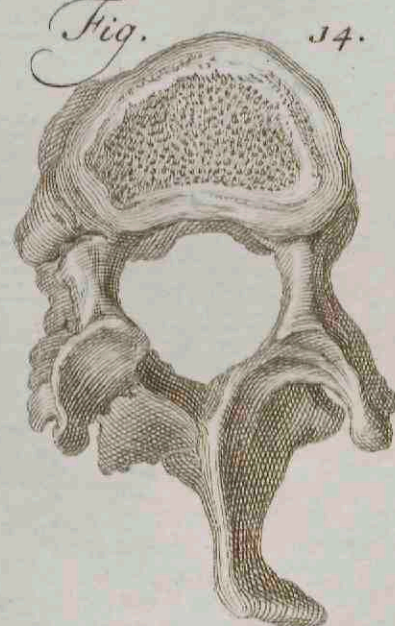

Fig. 5.

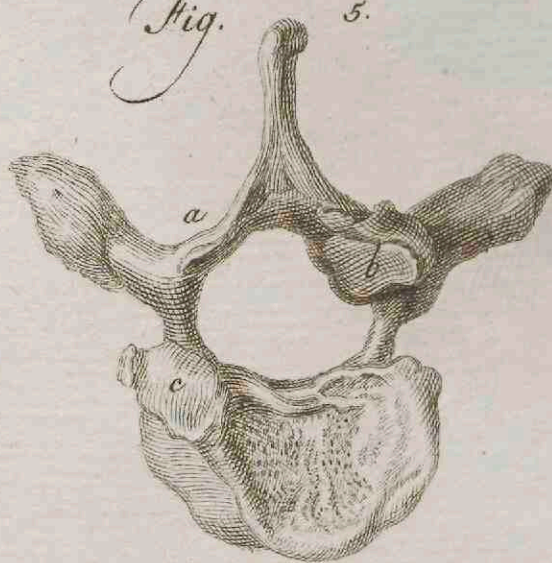

Fig. 50.

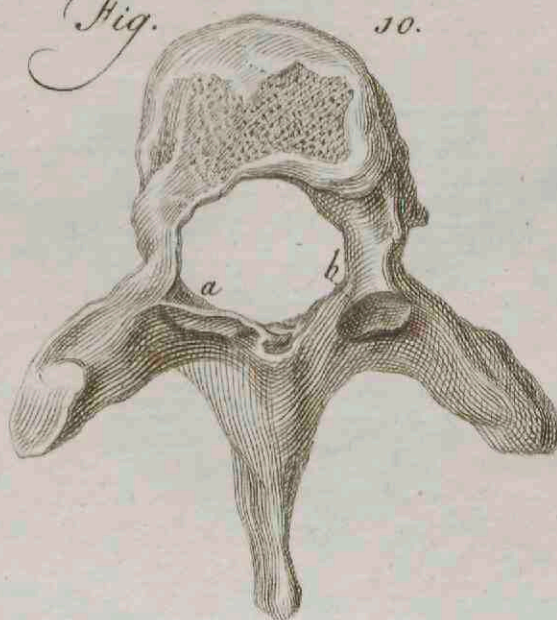

Fig. 55.

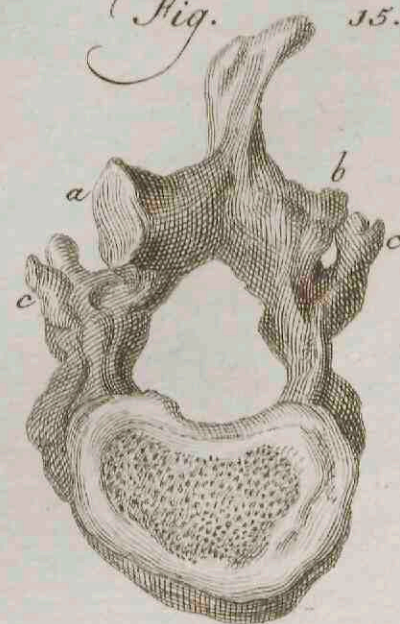

Fig. 1.

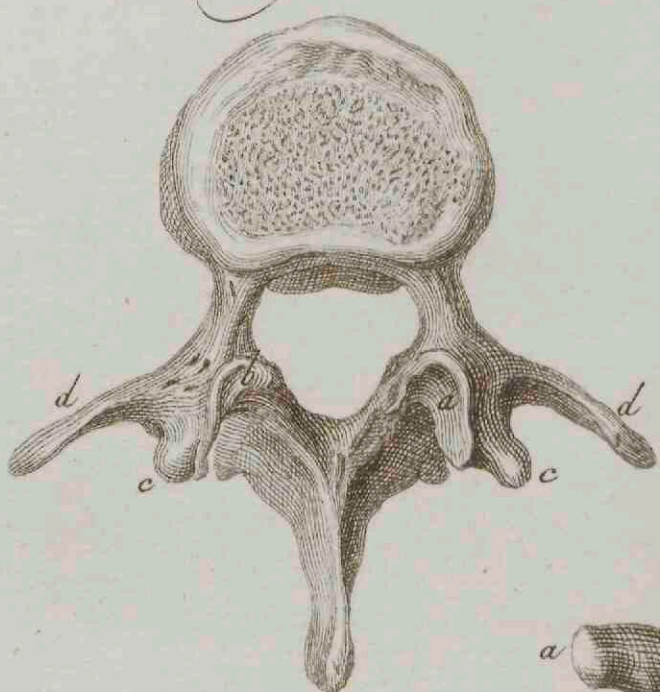

Fig. 6.

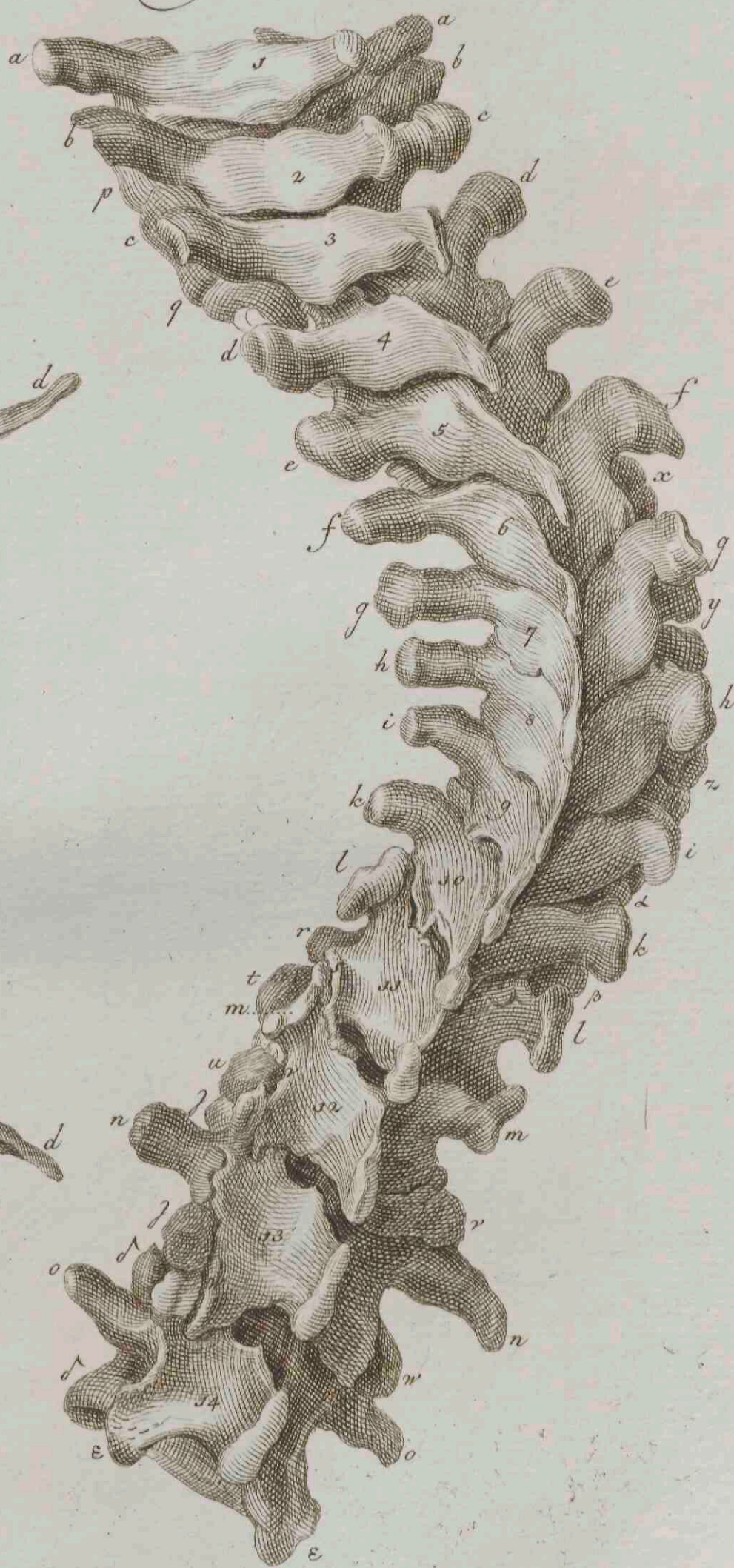

Fig. 2.

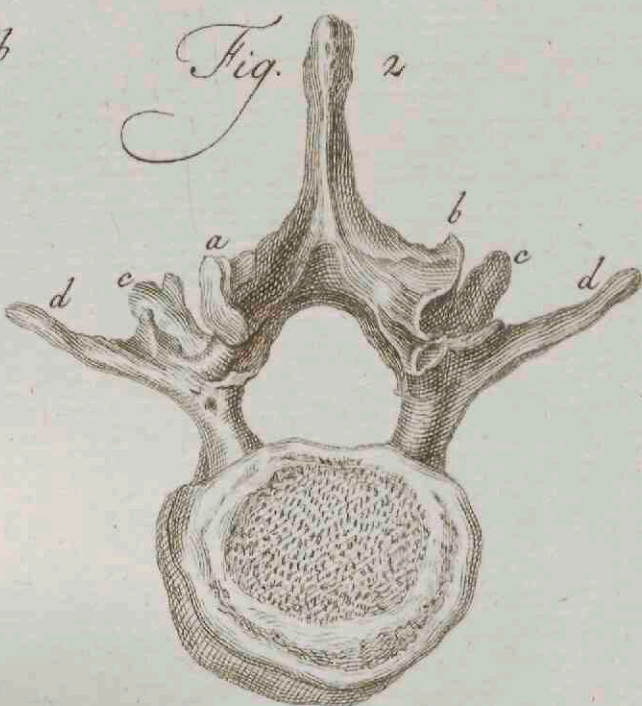

Fig. 3.

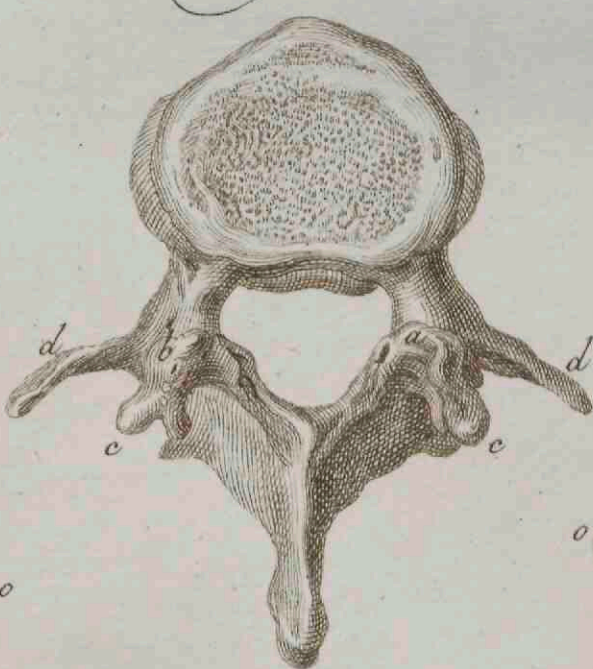

Fig. 4.

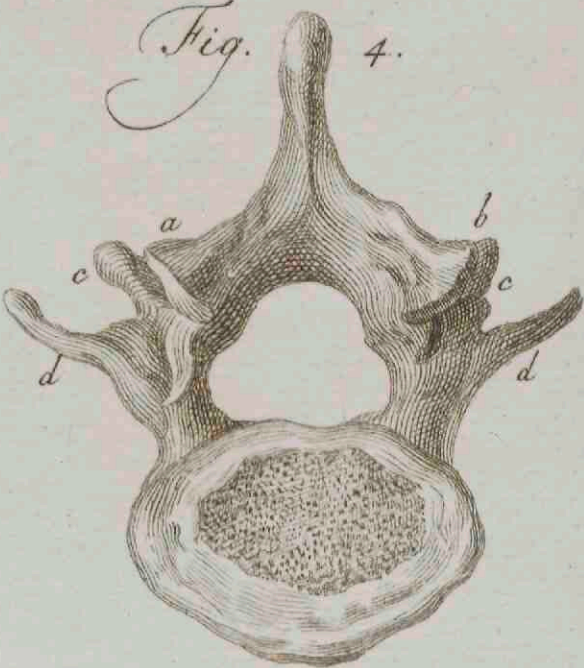

Fig. 5.

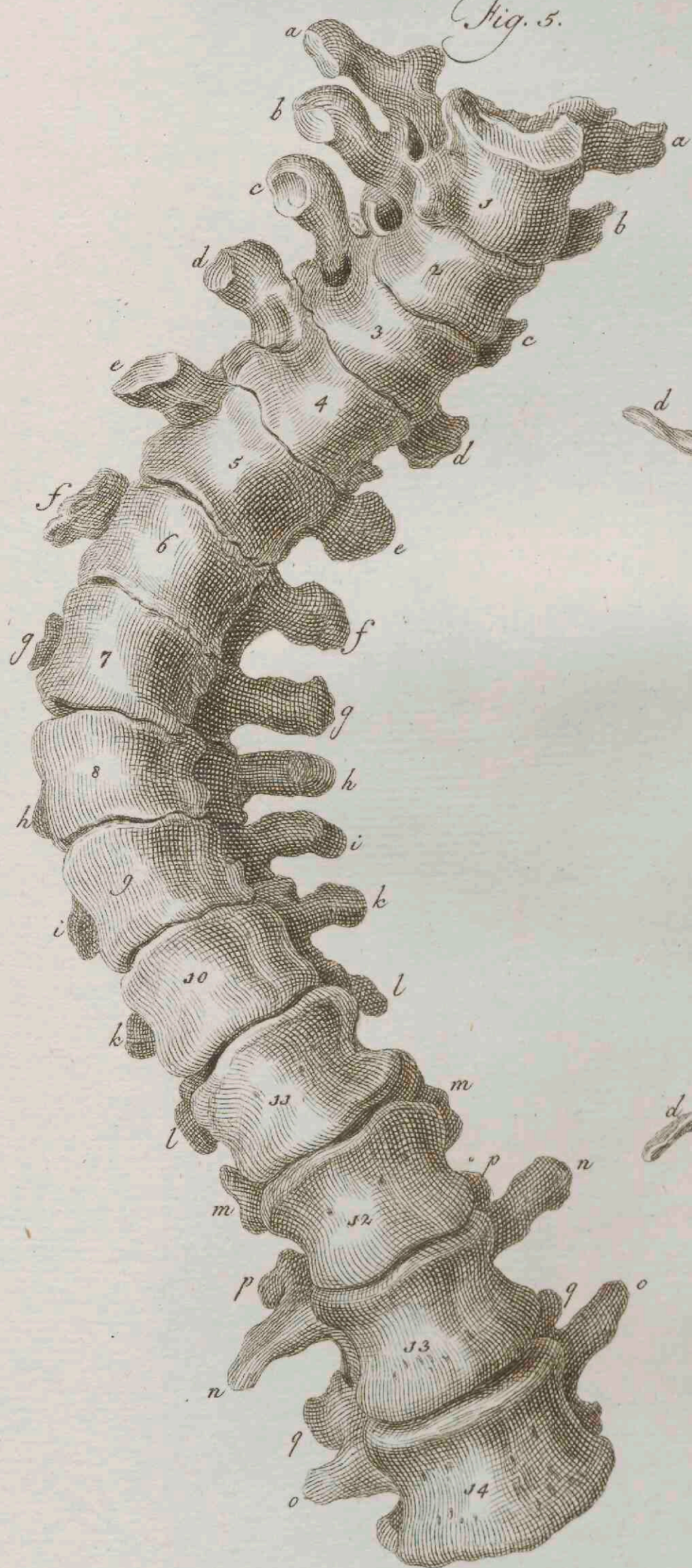

Fig. 1.

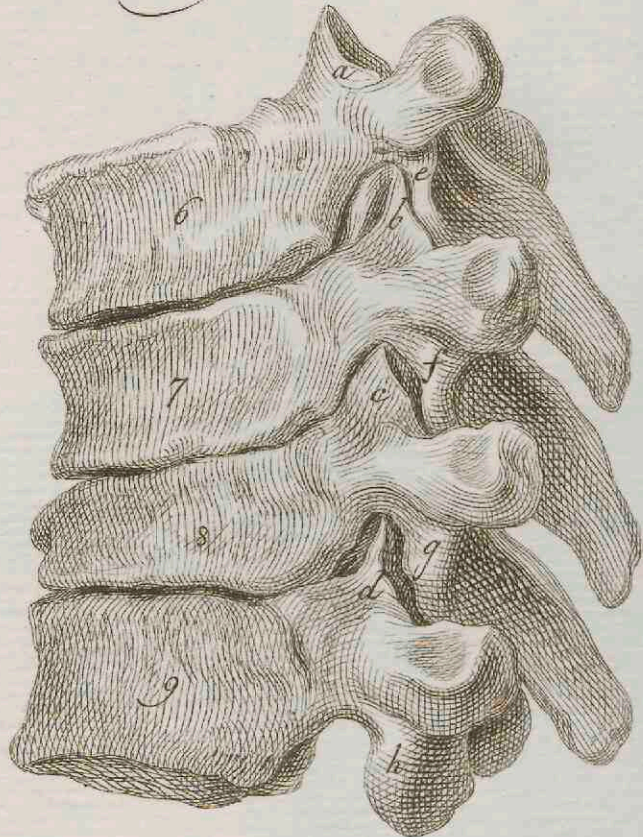

Fig. 2.

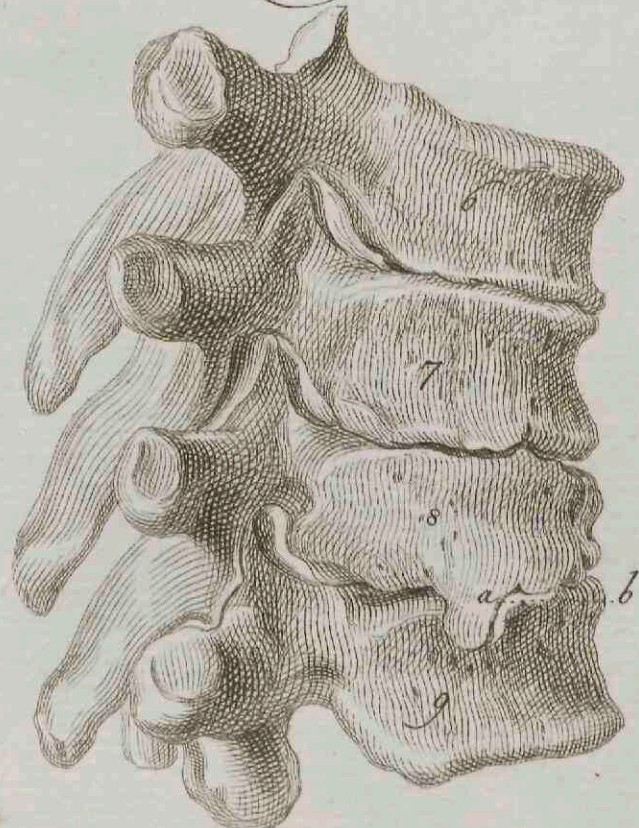

Fig. 3.

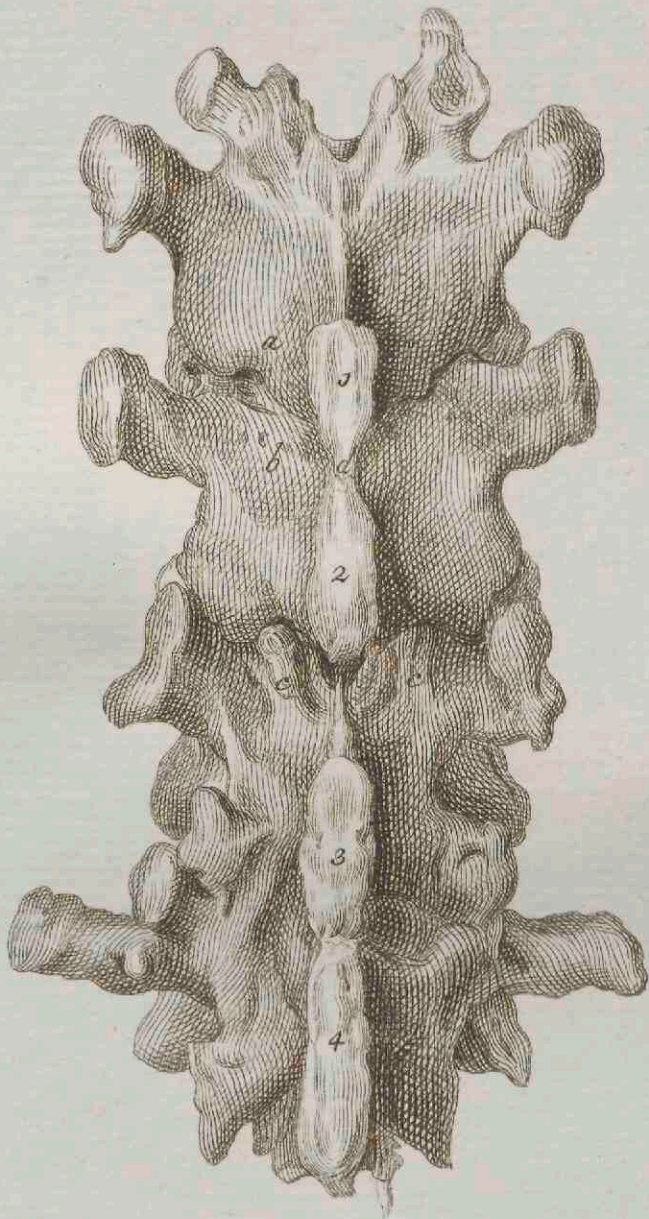

Fig. 6.

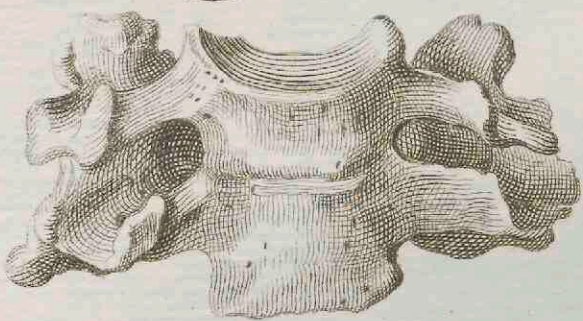

Fig. 7.

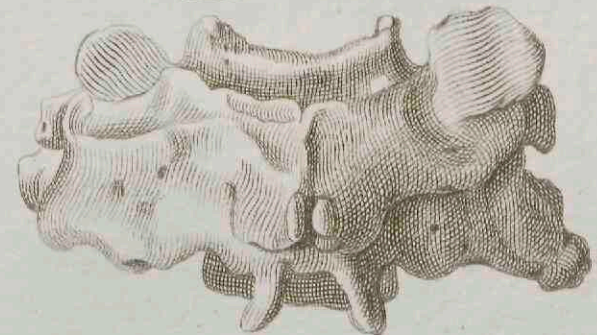

Fig. 3.

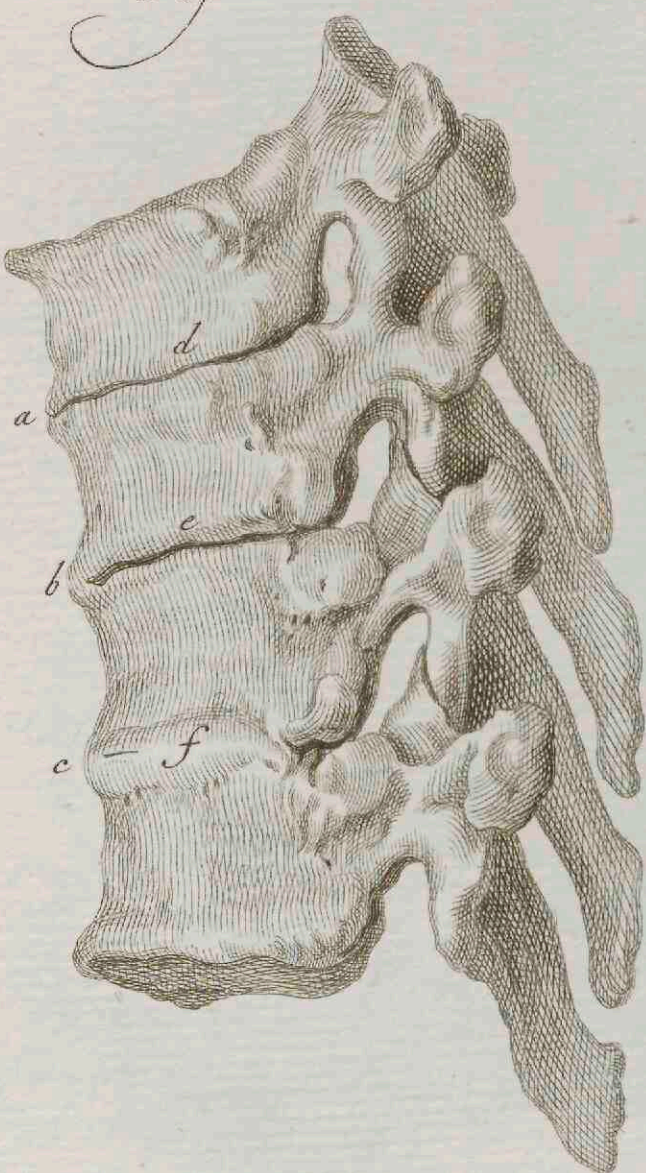

Fig. 4.

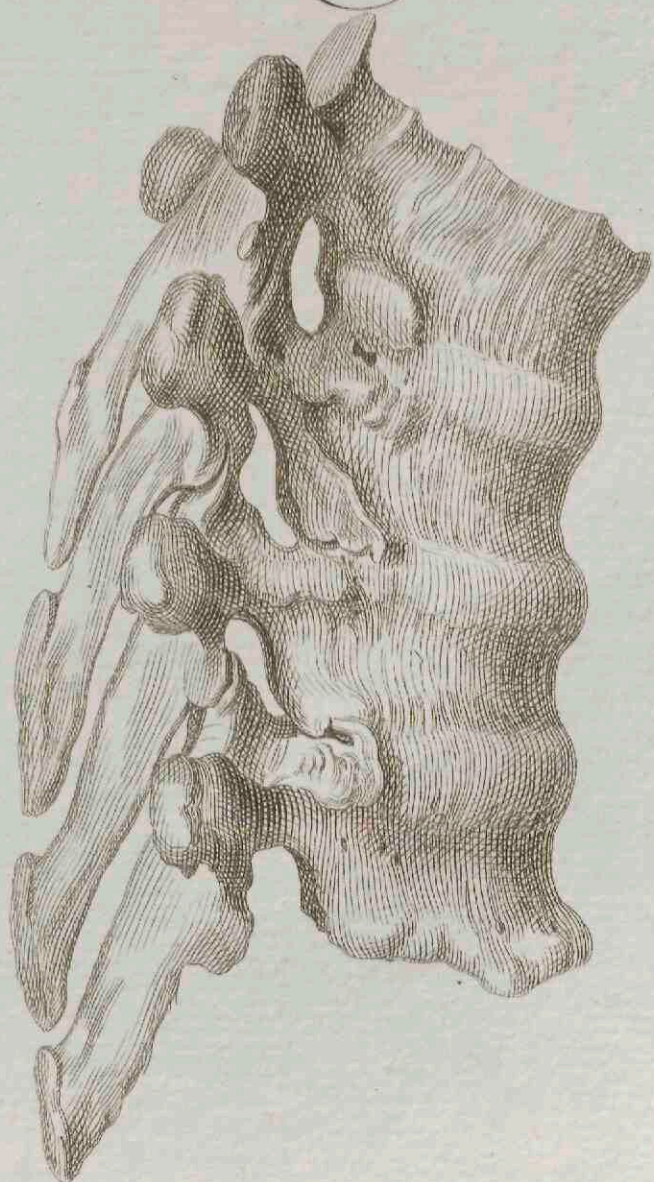

Fig. 4.

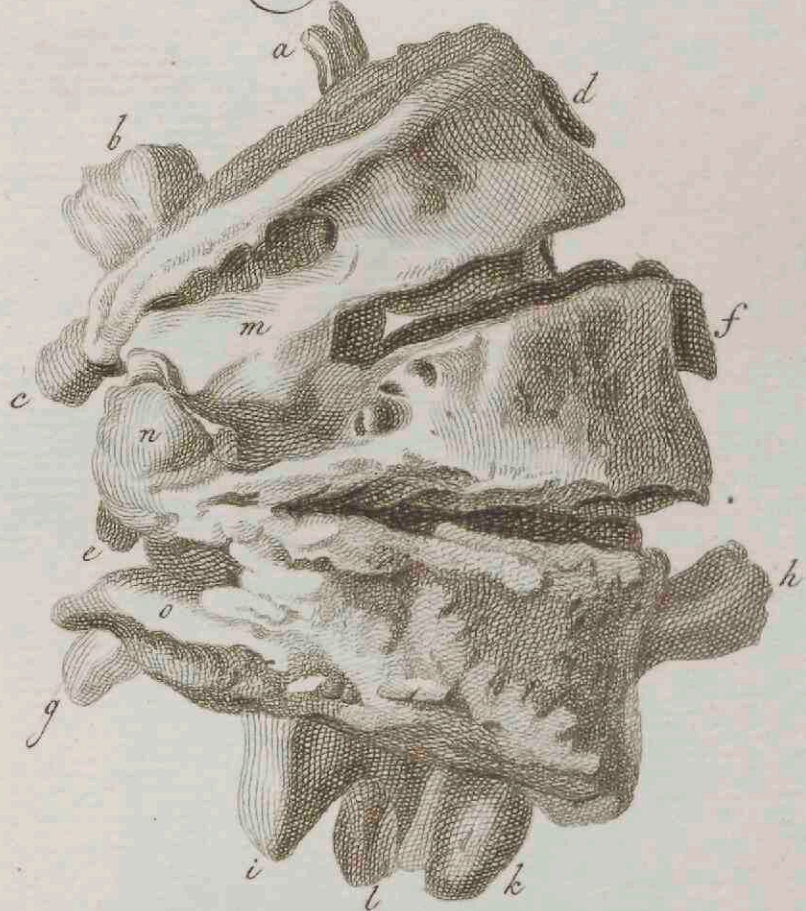

Fig. 5.

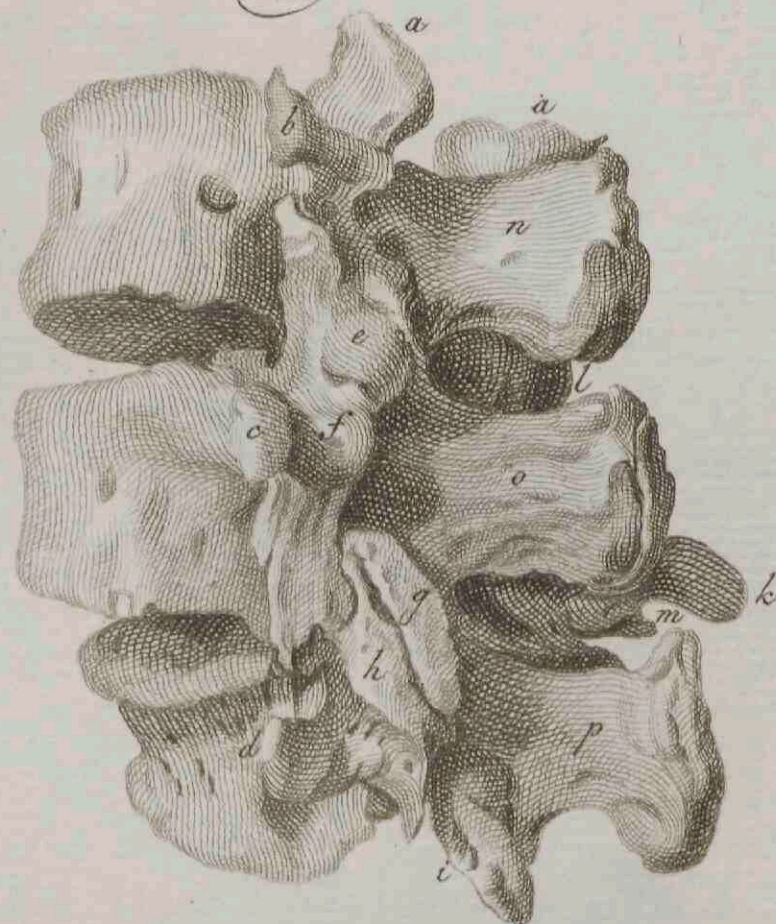

Fig. 6.

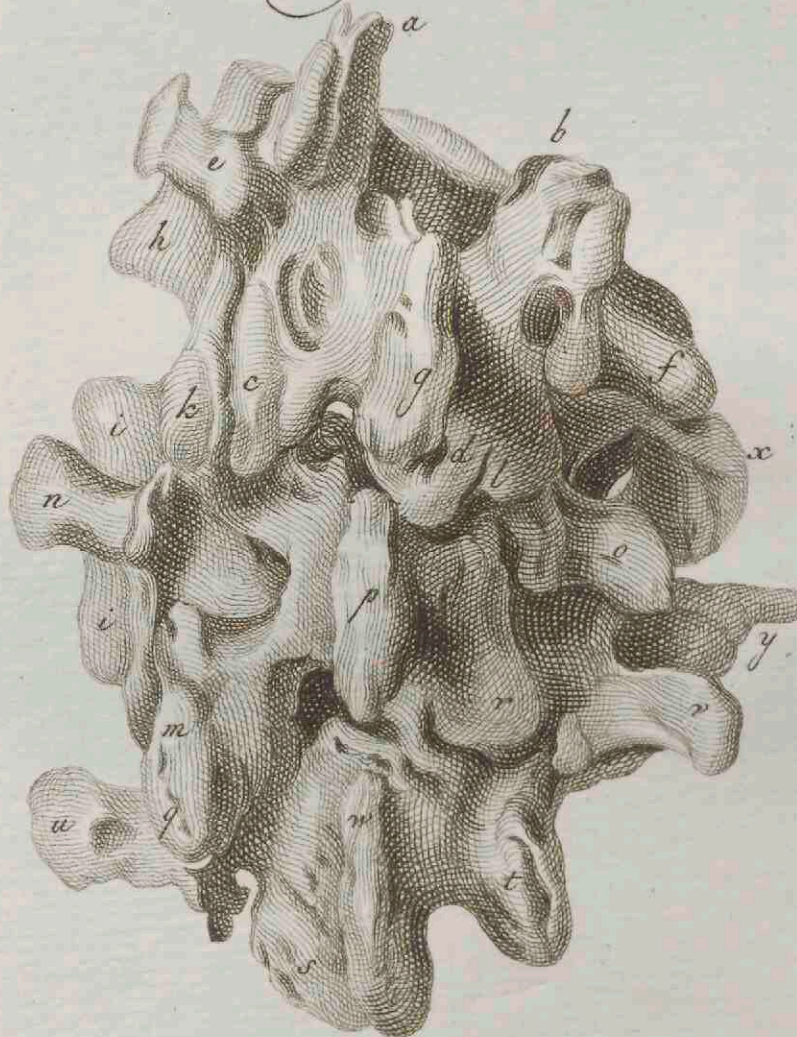

Fig. 3.

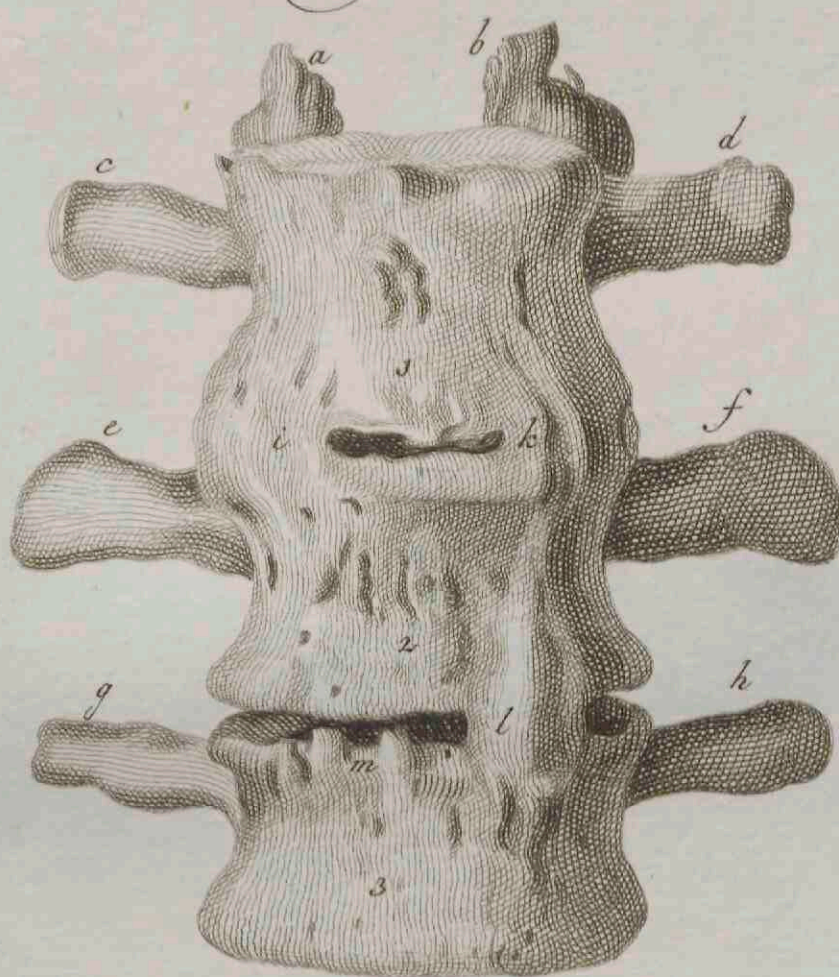

Fig. 2.

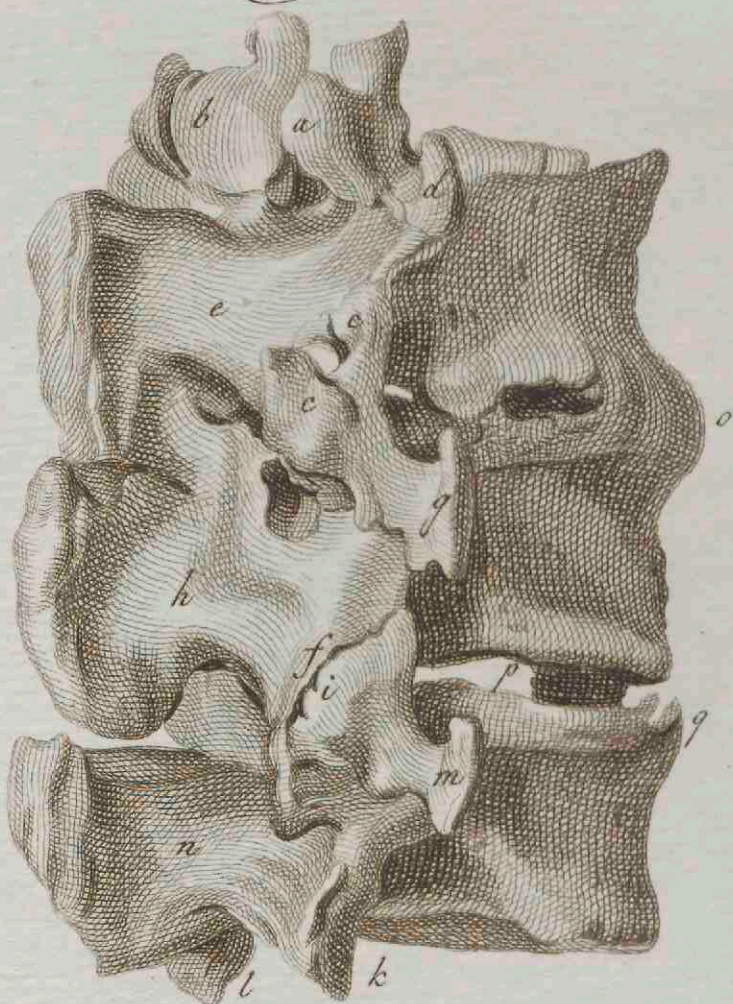

Fig. 3.

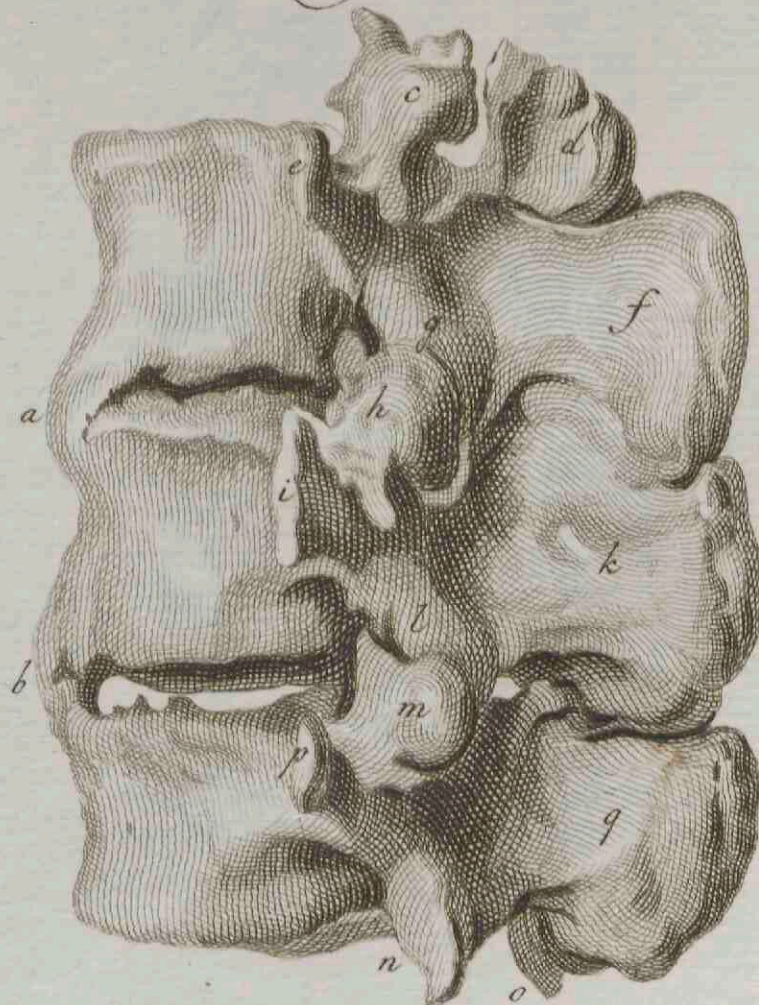

Fig. 1.

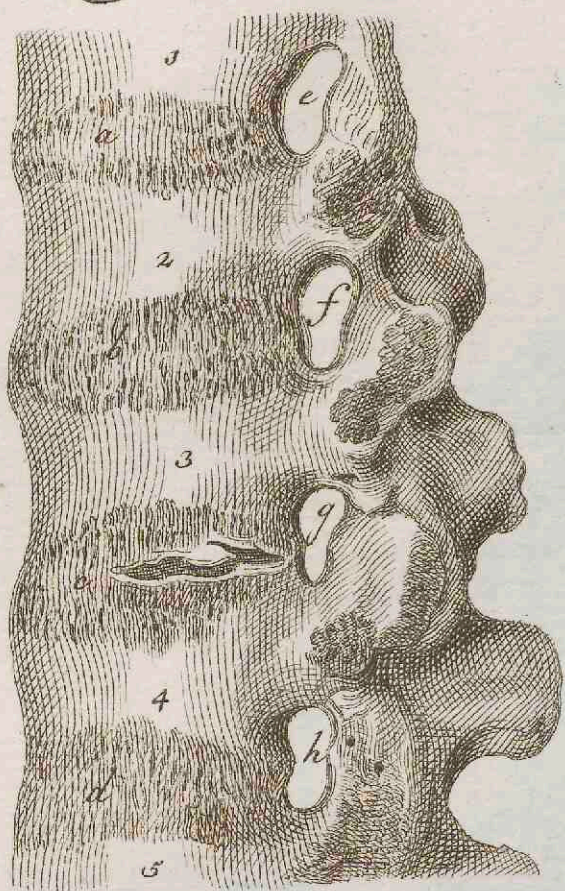

Fig. 2.

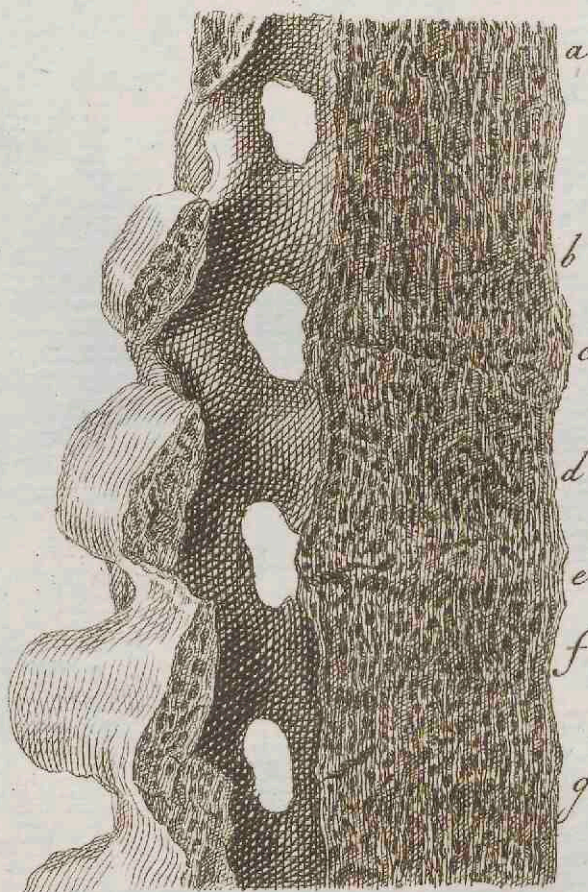

Fig. 3.

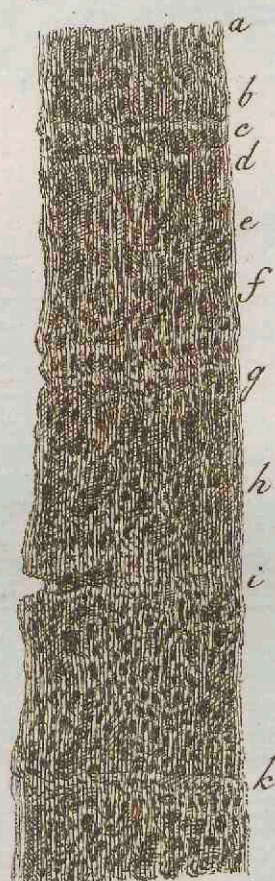

Fig. 6.

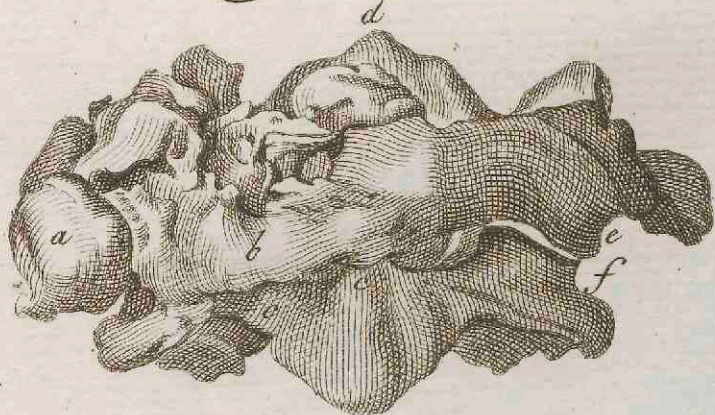

Fig. 7.

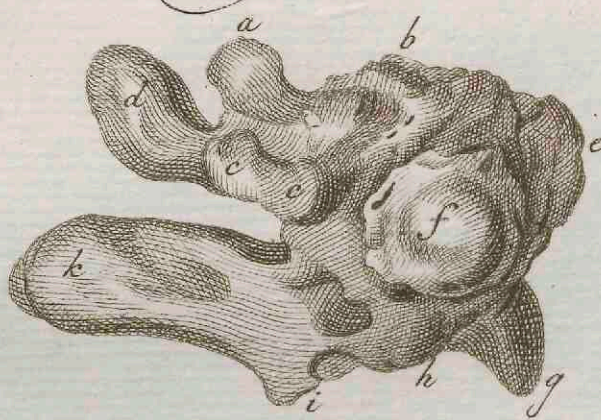

Fig. 4.

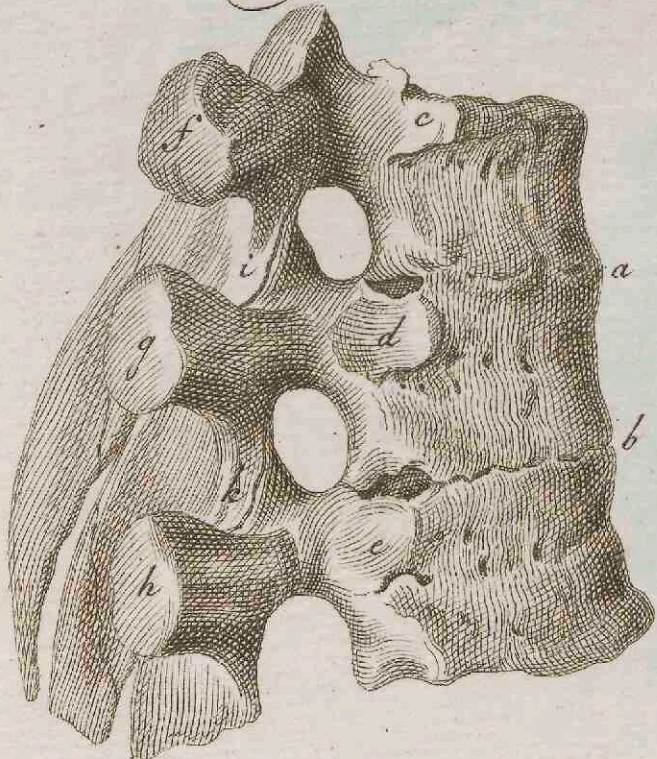

Fig. 5.

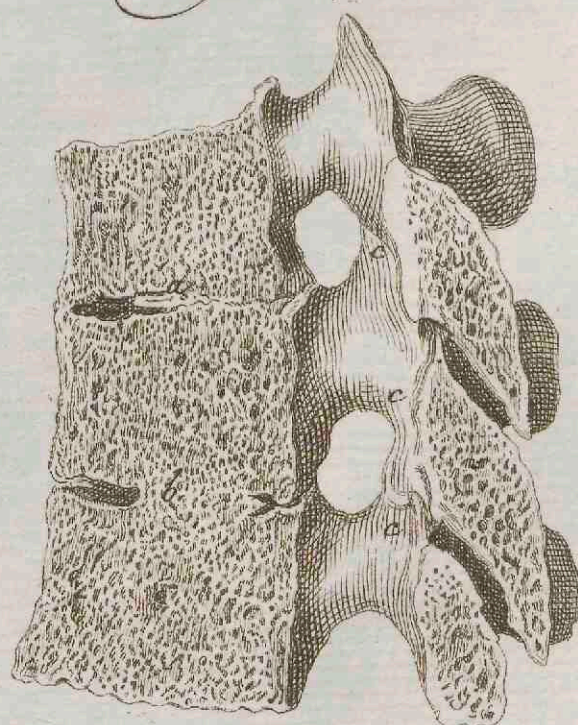

Fig. 1.

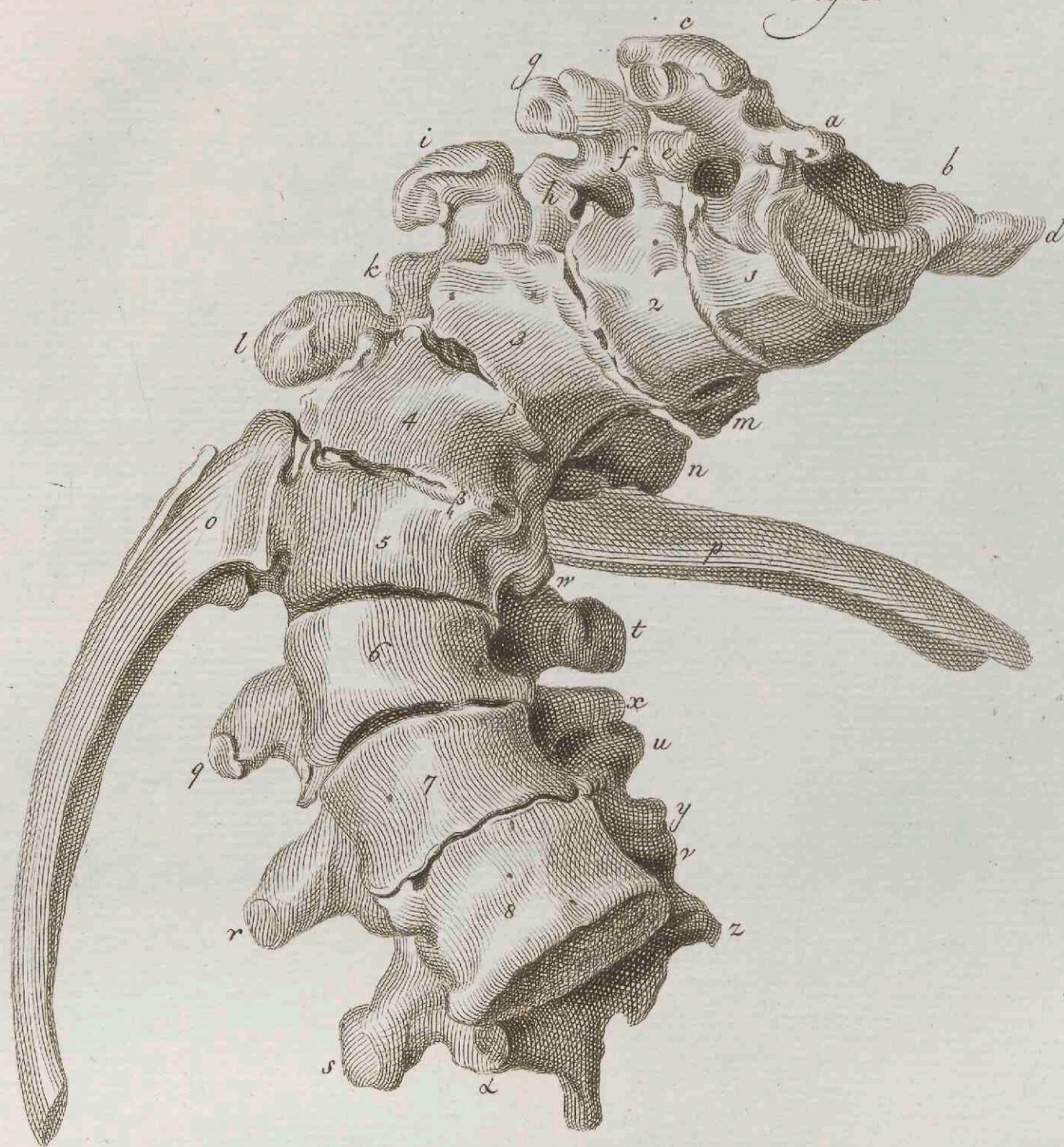
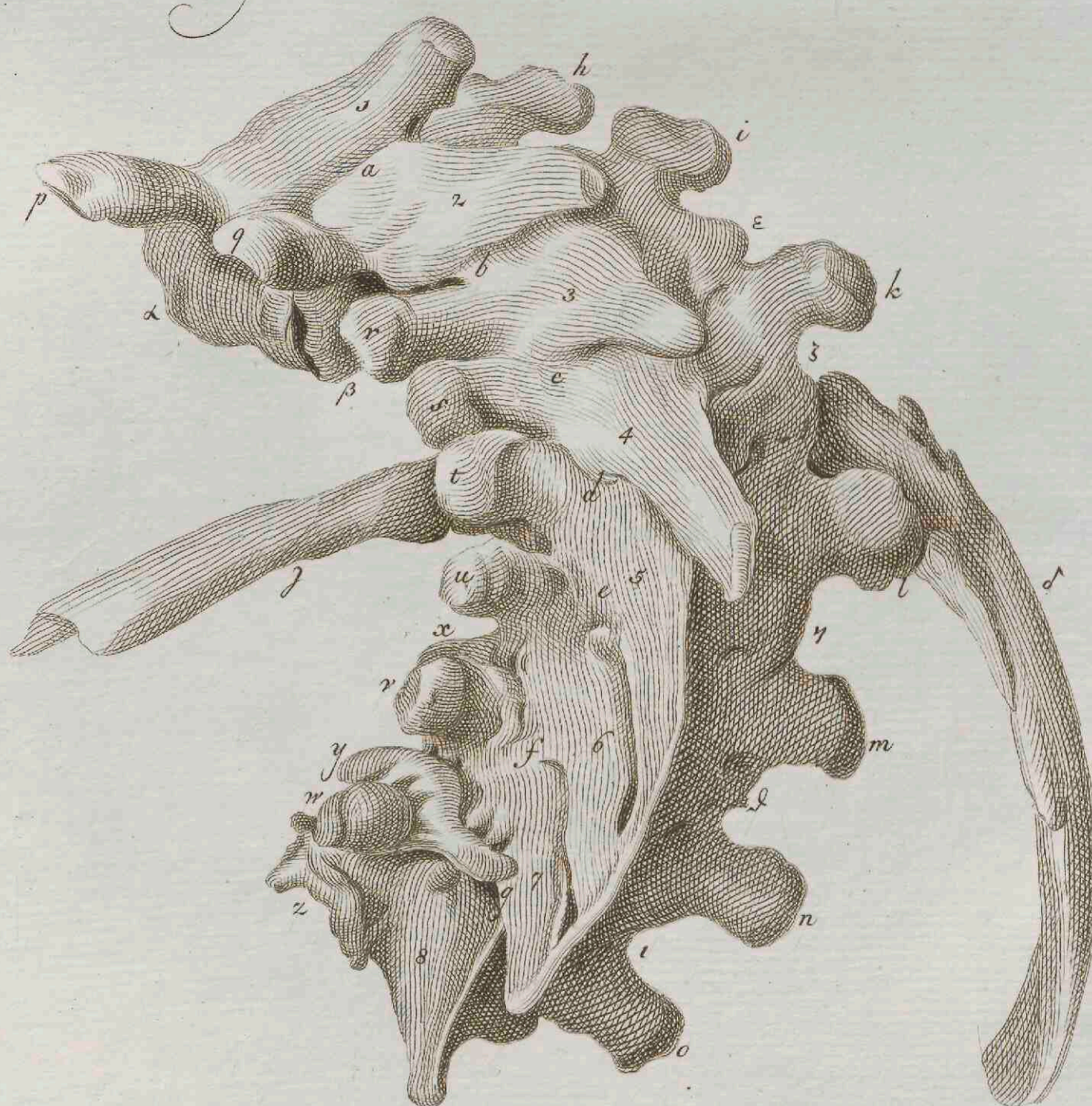

Fig. 2.

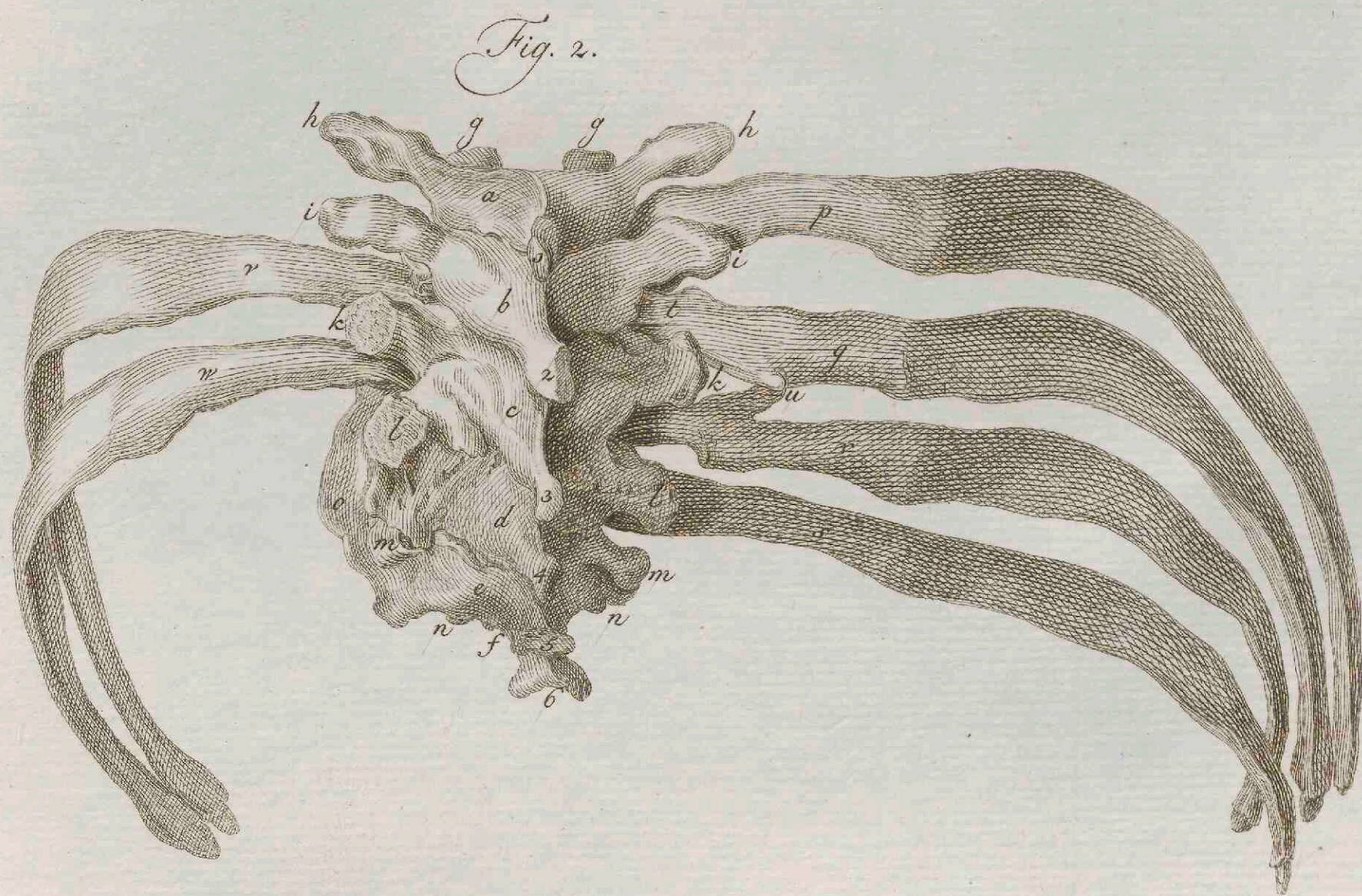
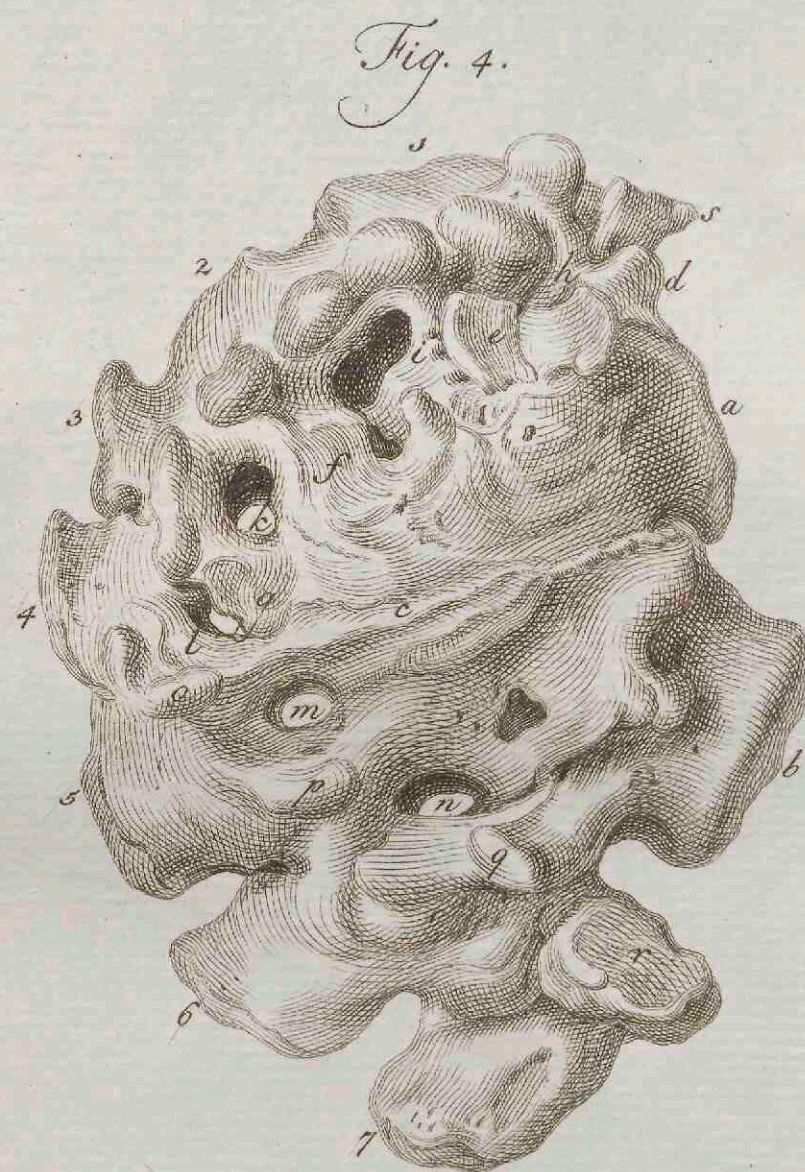
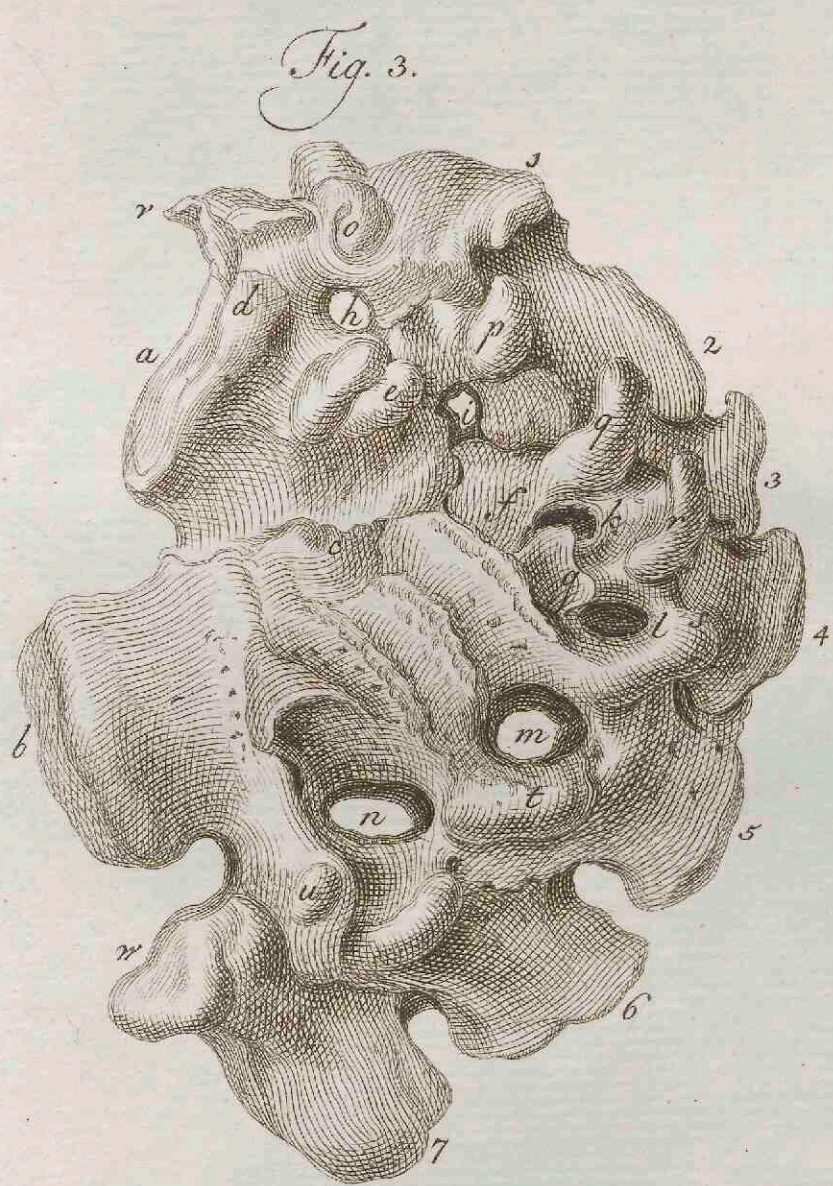
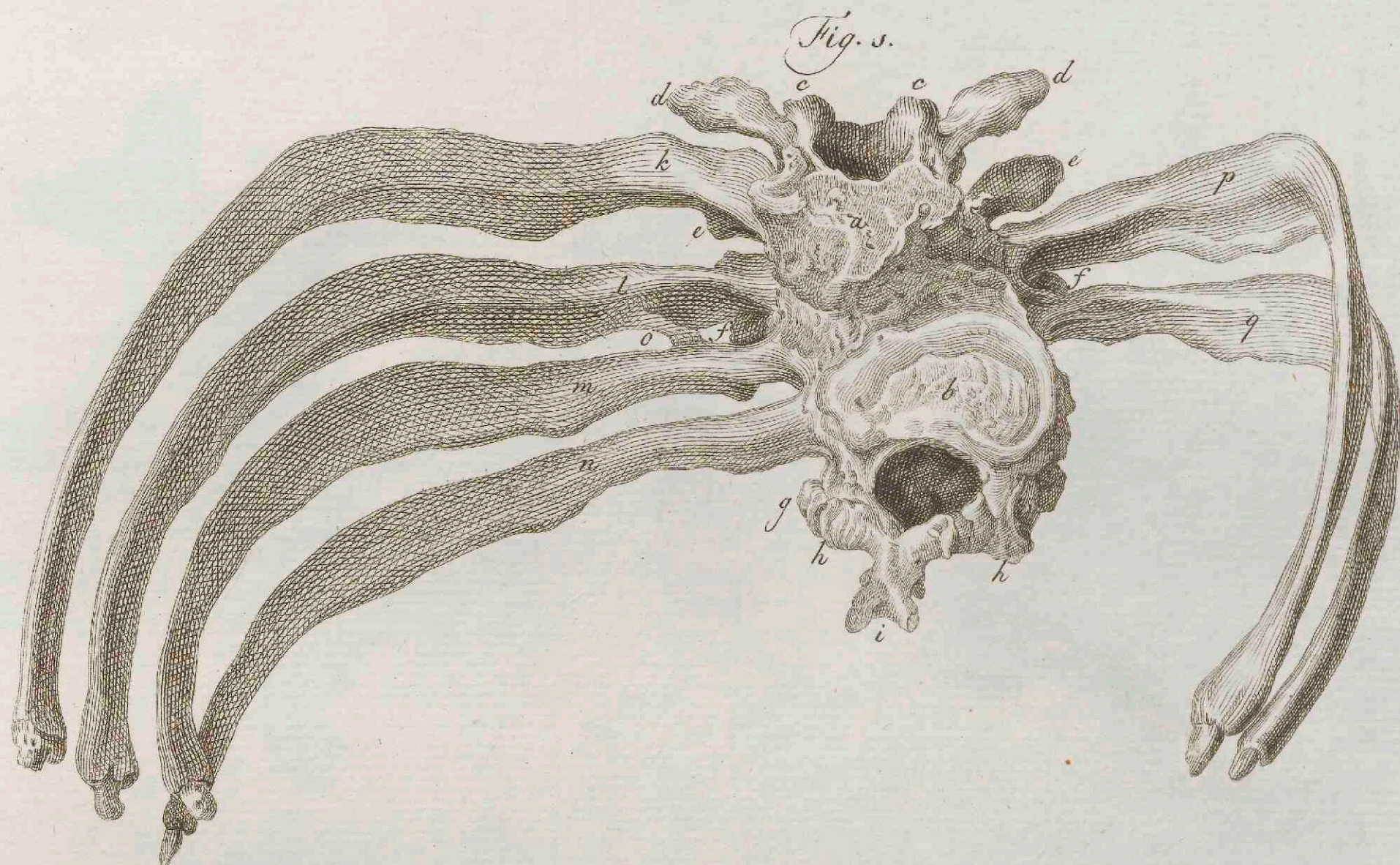

Fig. 1.

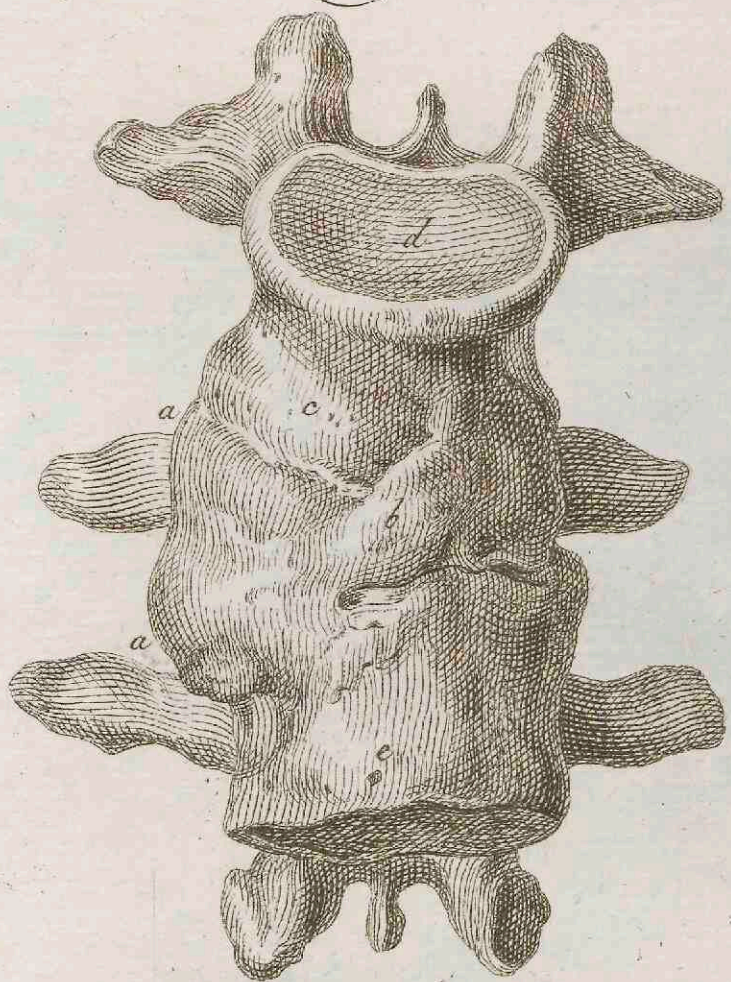

Fig. 2.

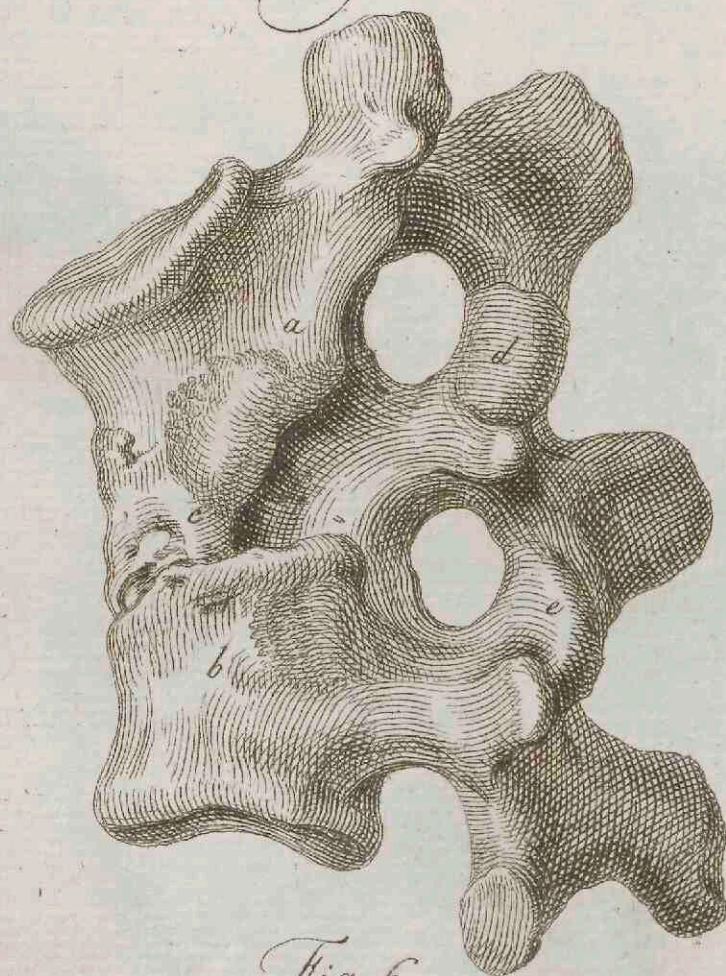

Fig. 3.

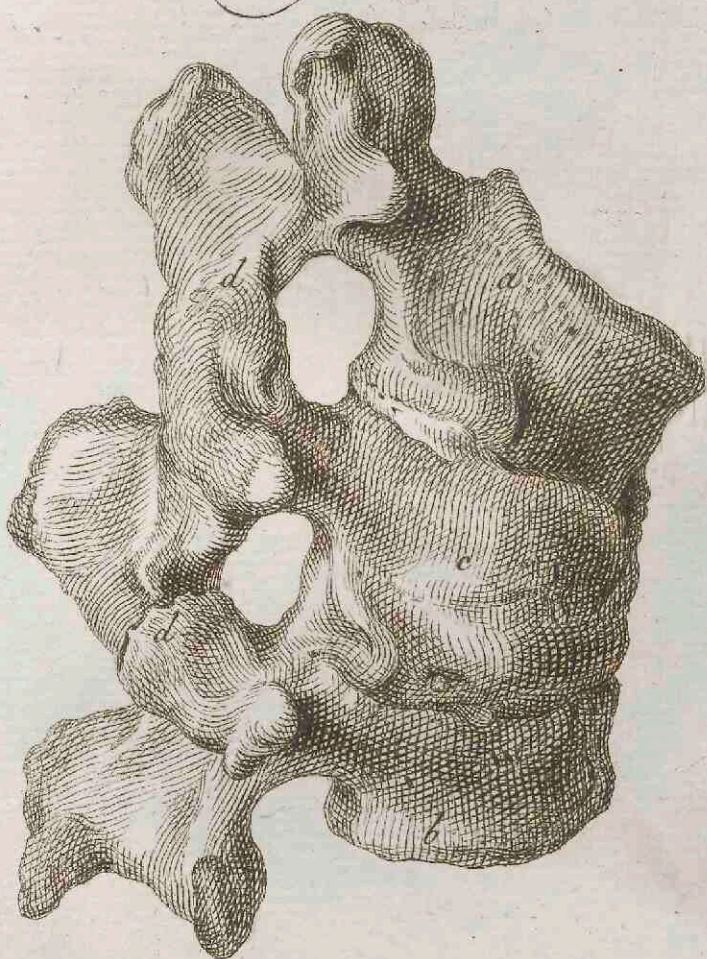

Fig. 6.

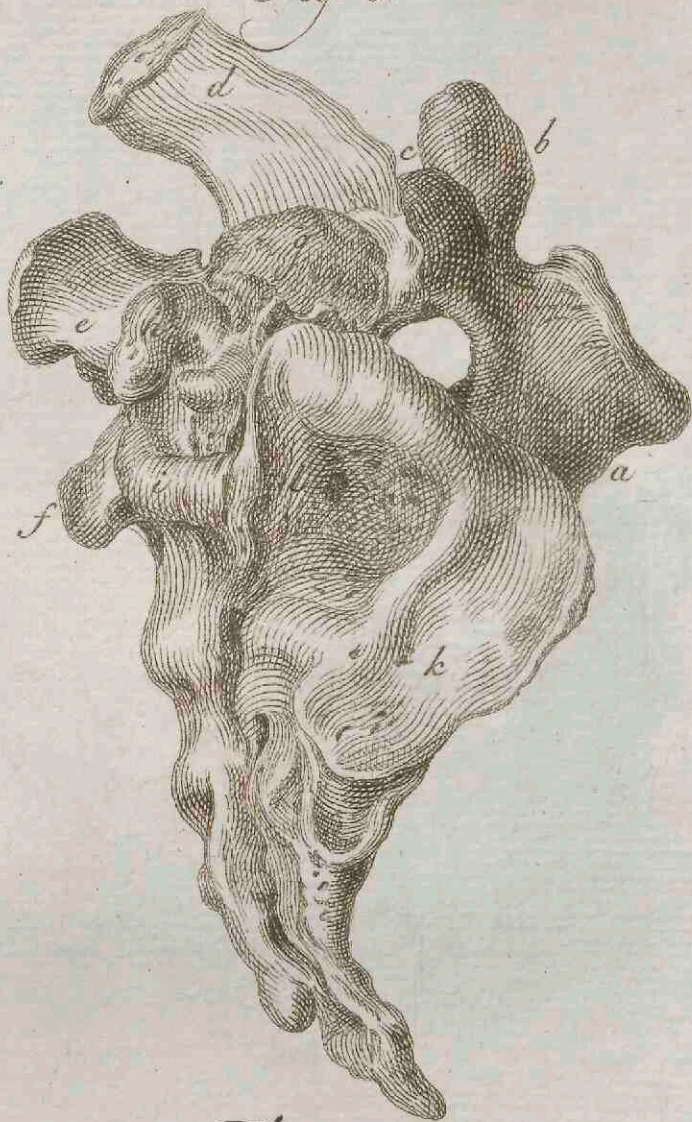

Fig. 4.

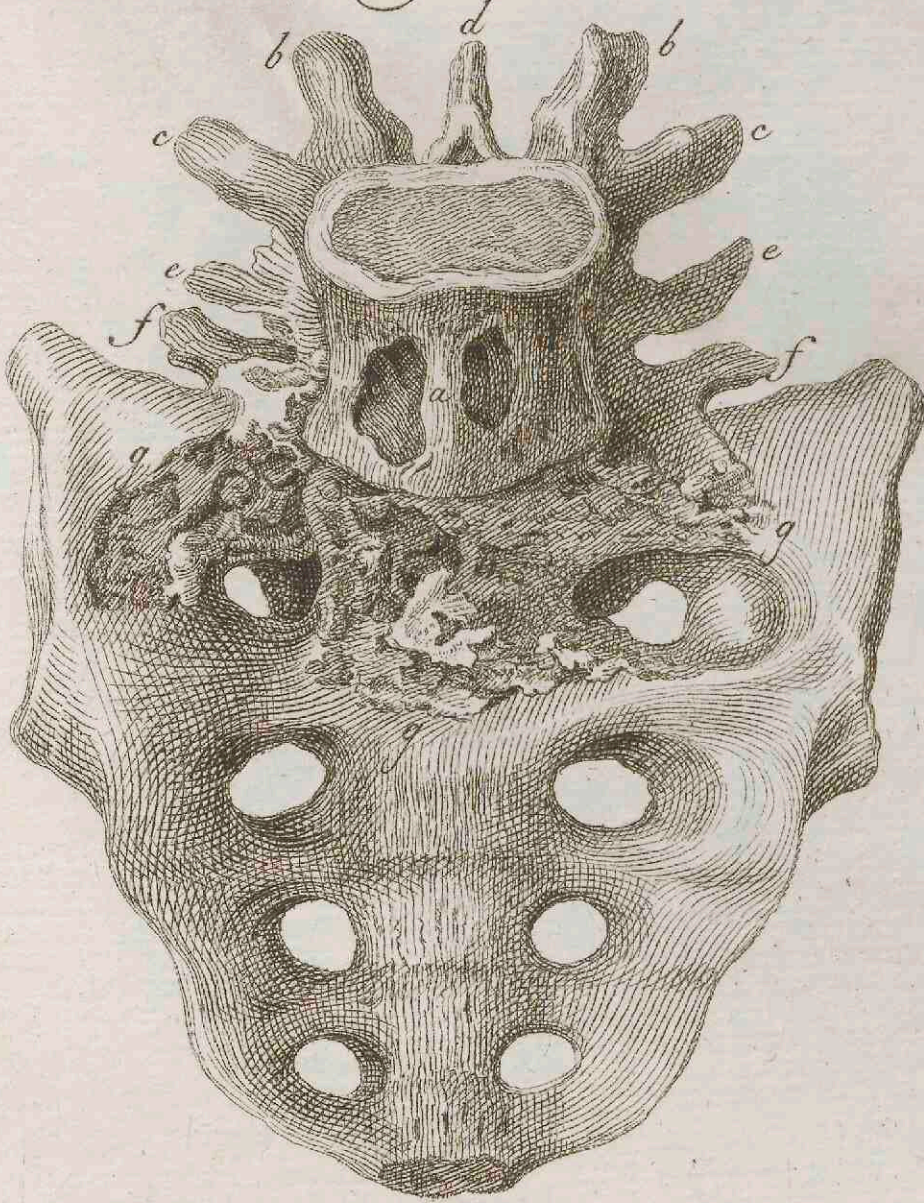

Fig. 5.

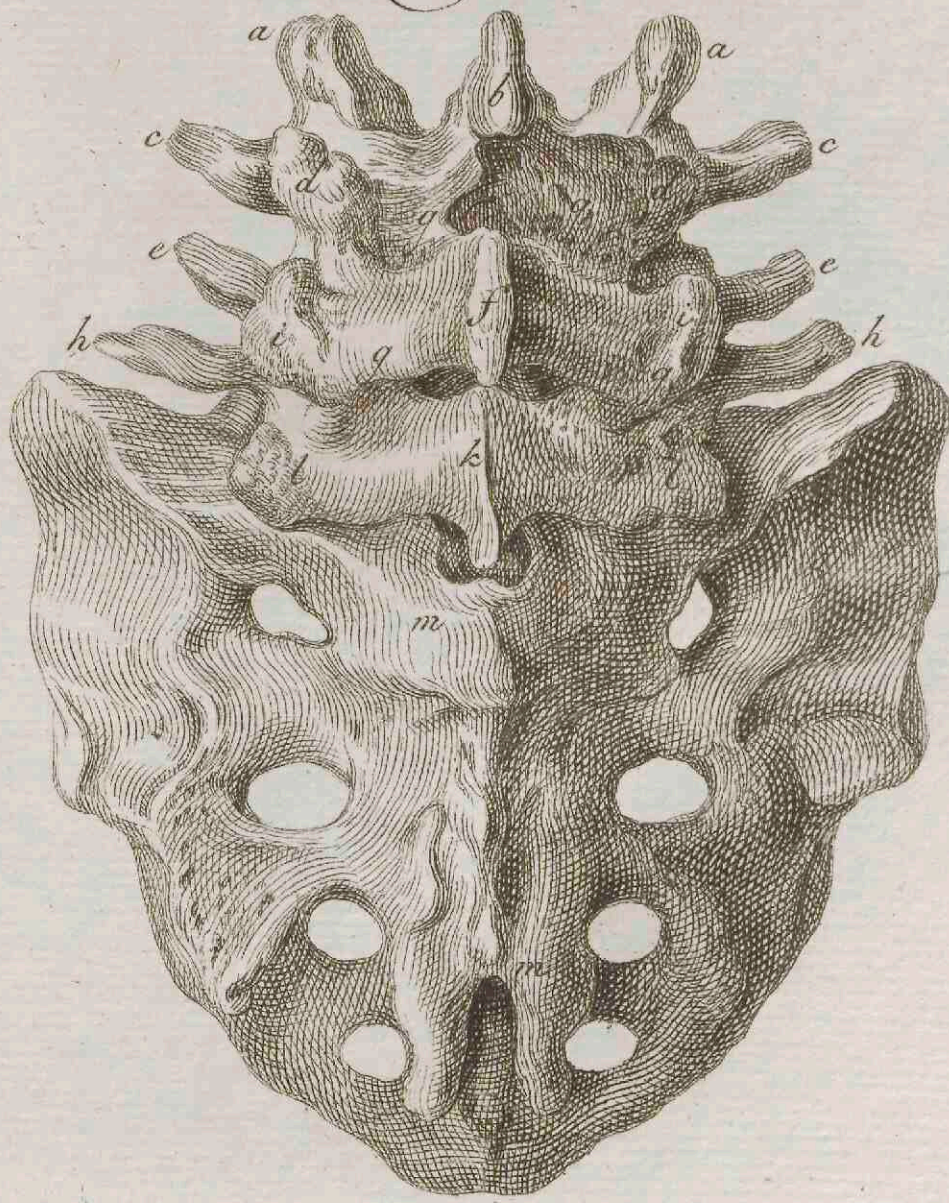

Fig. 1.

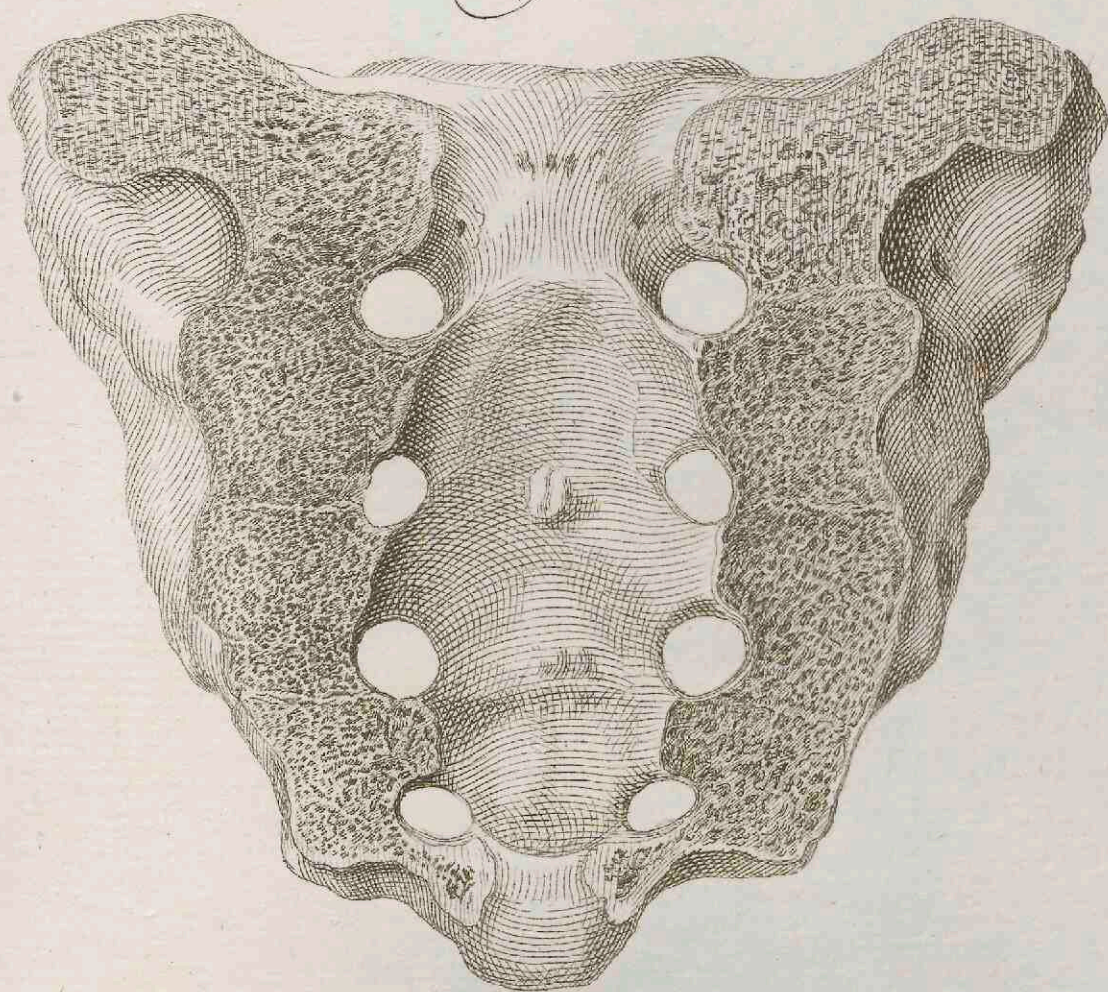

Fig. 2.

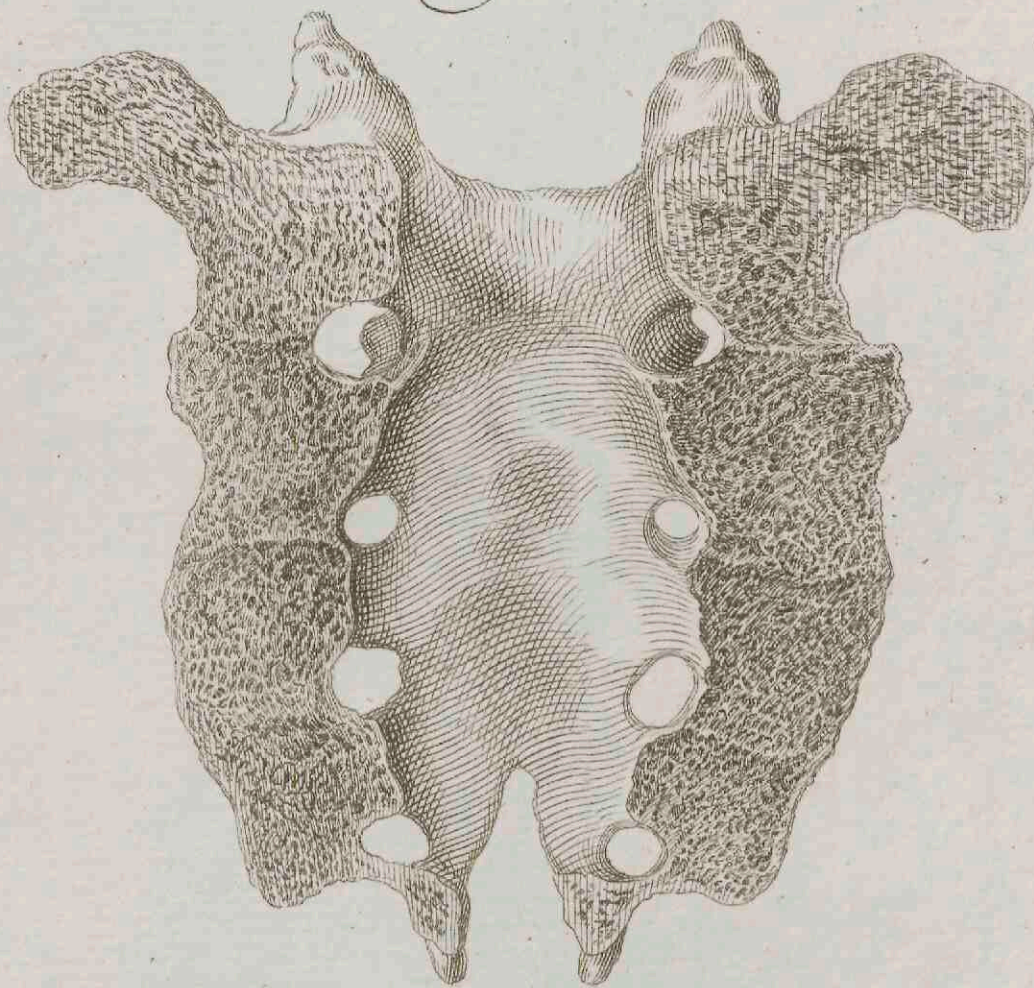

Fig. 3.

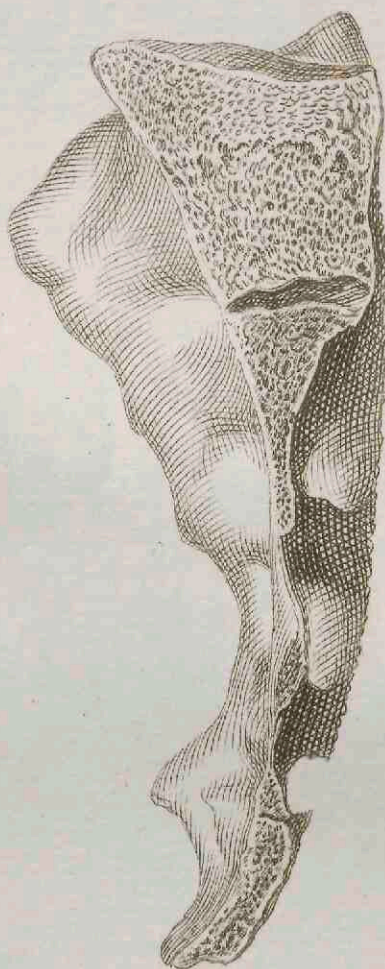

Fig. 7.

Fig. 6.

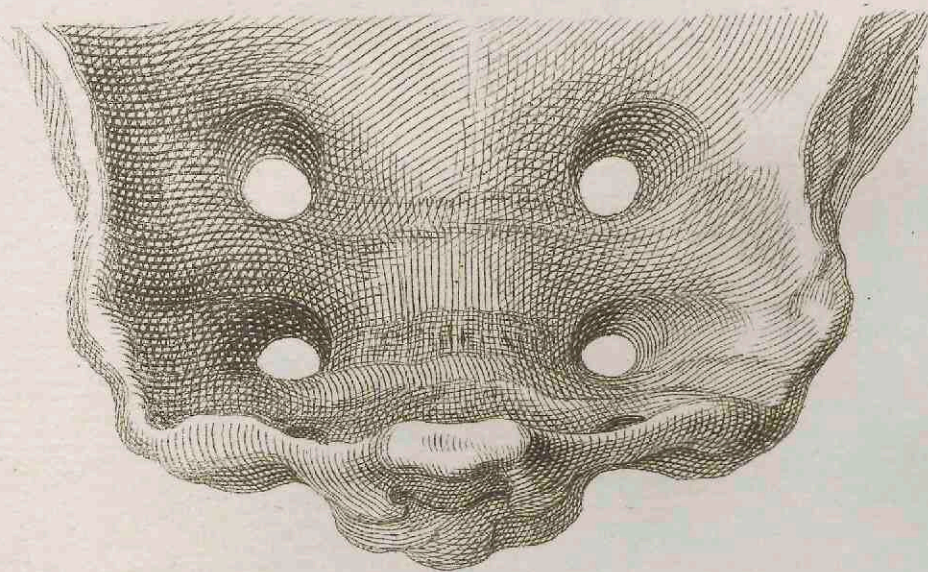

Fig. 4.

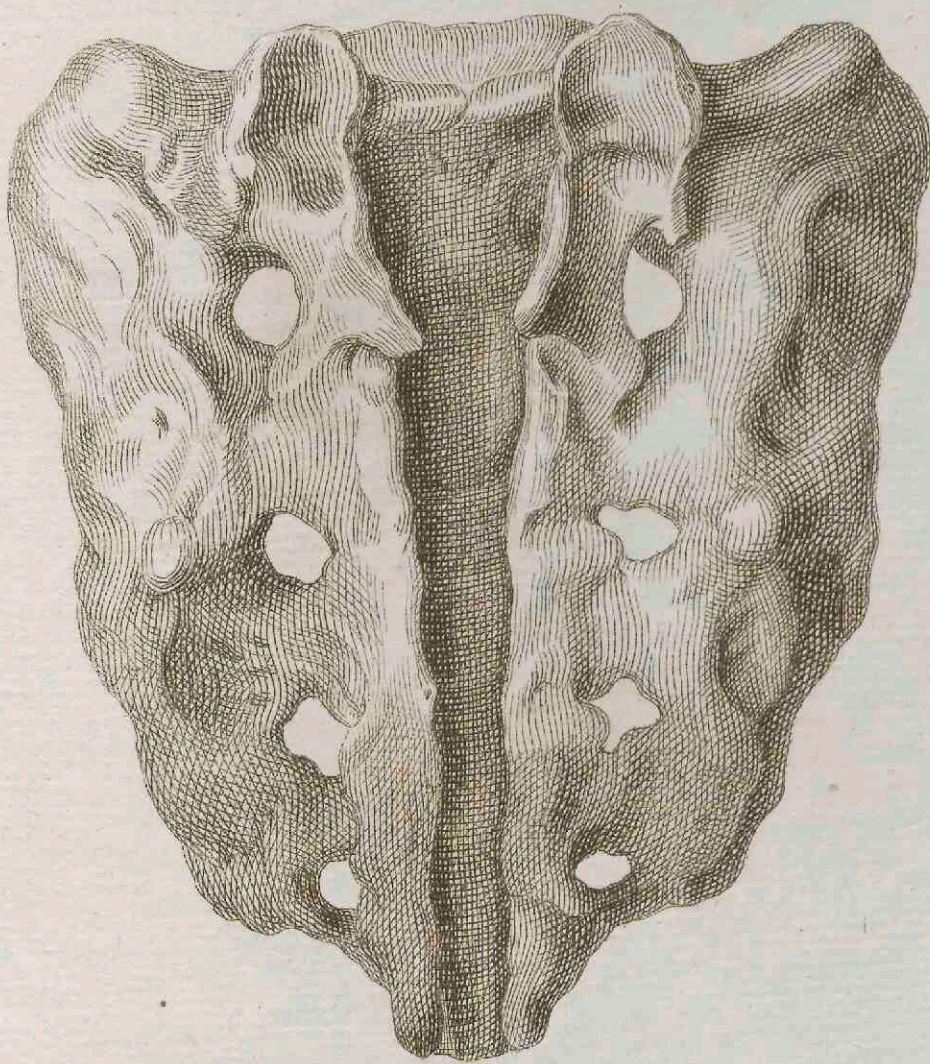

Fig. 5.

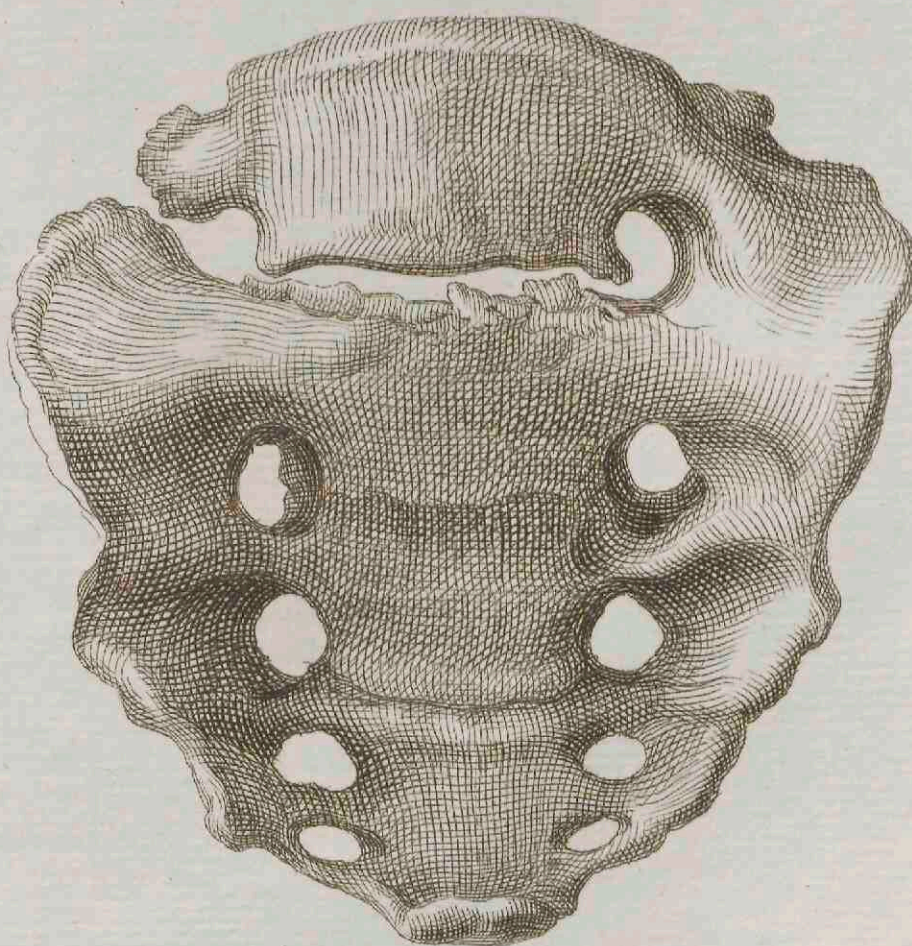

Fig. 1.

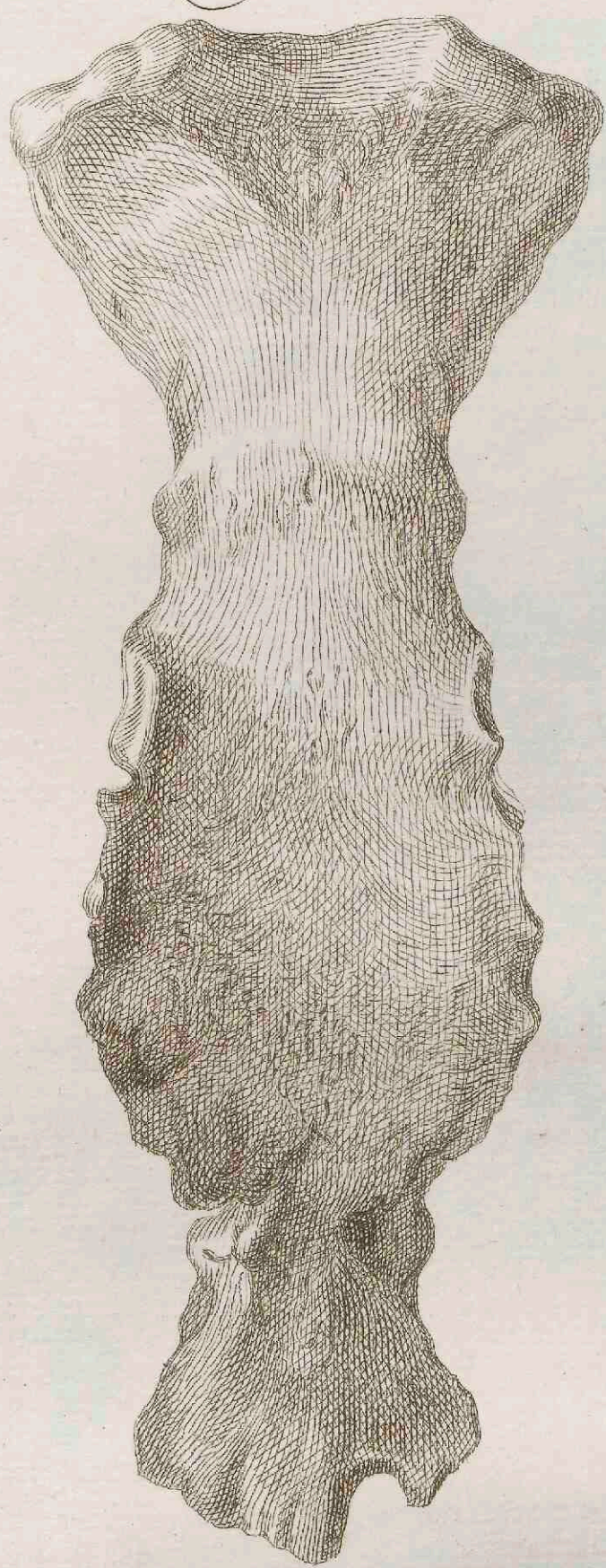

Fig. 2.

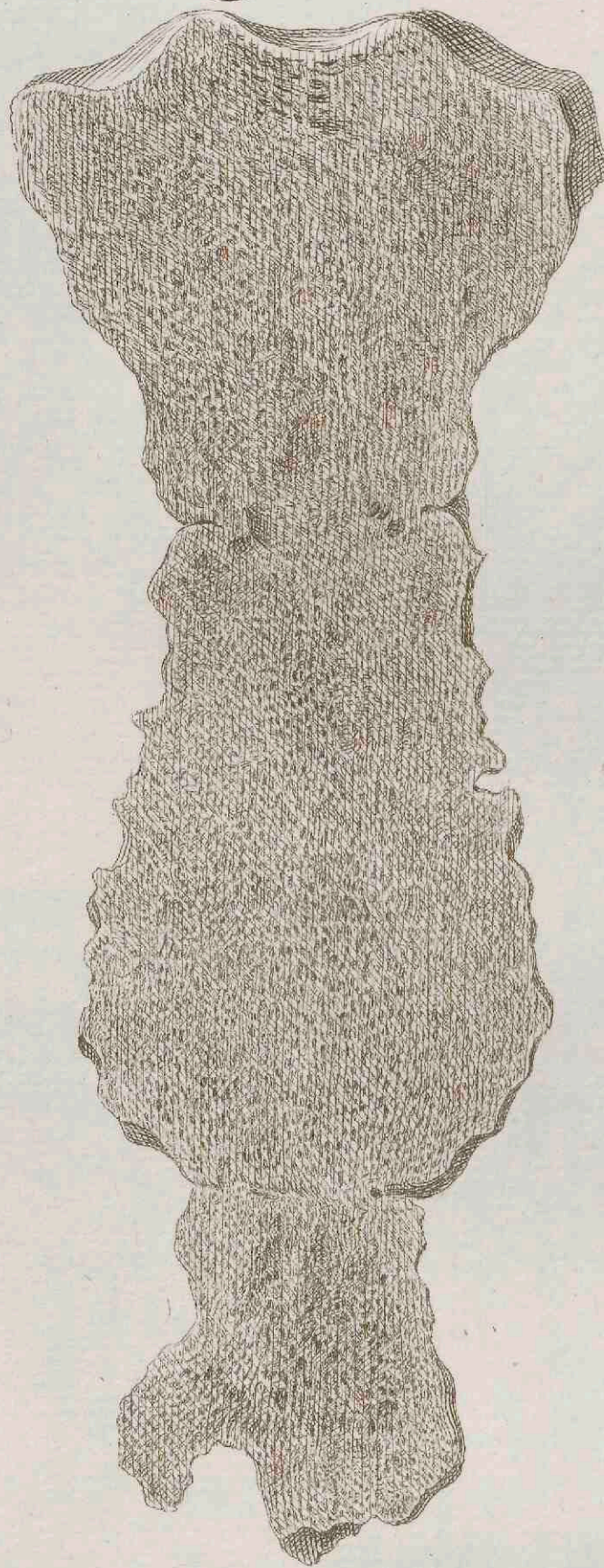

Fig. 3.

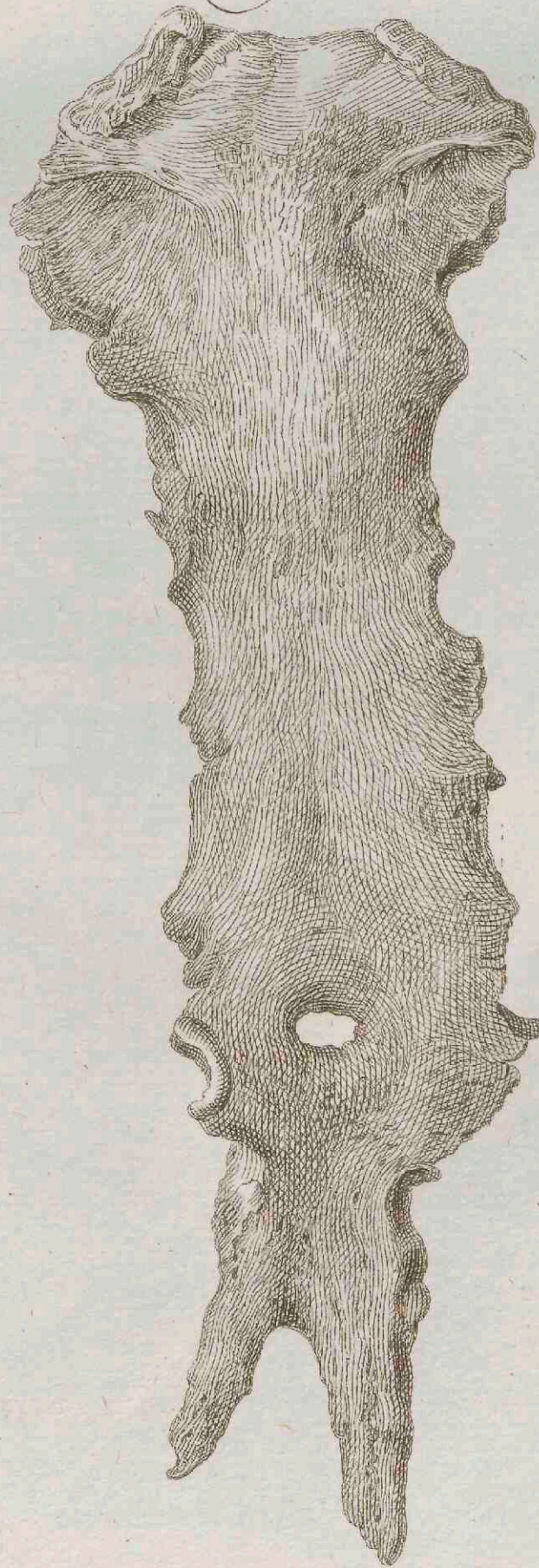
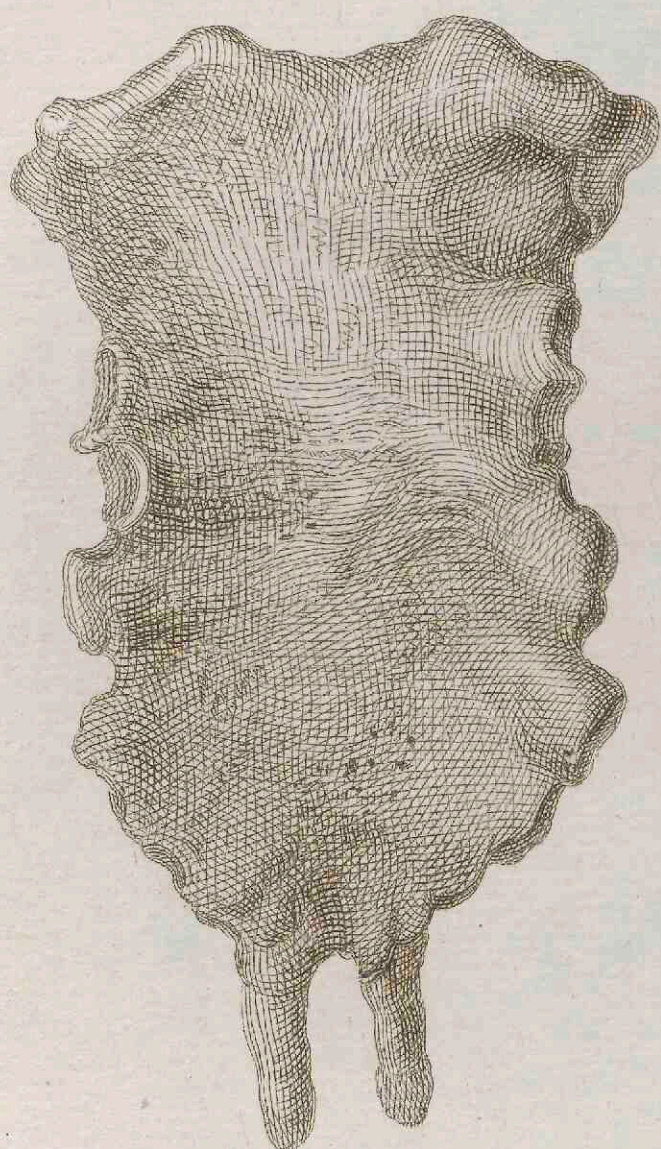

Fig. 4.

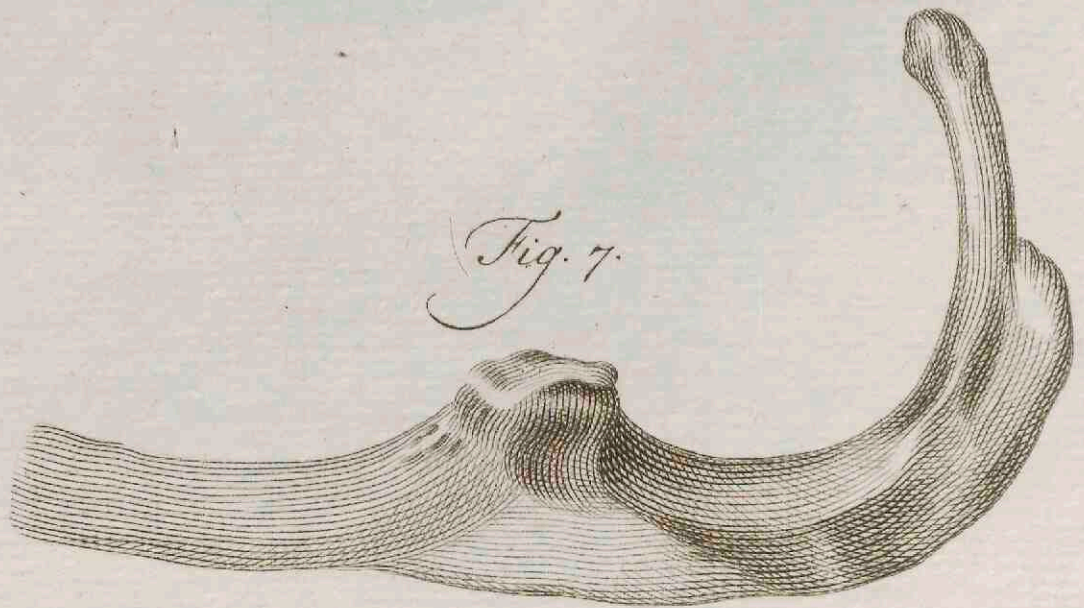
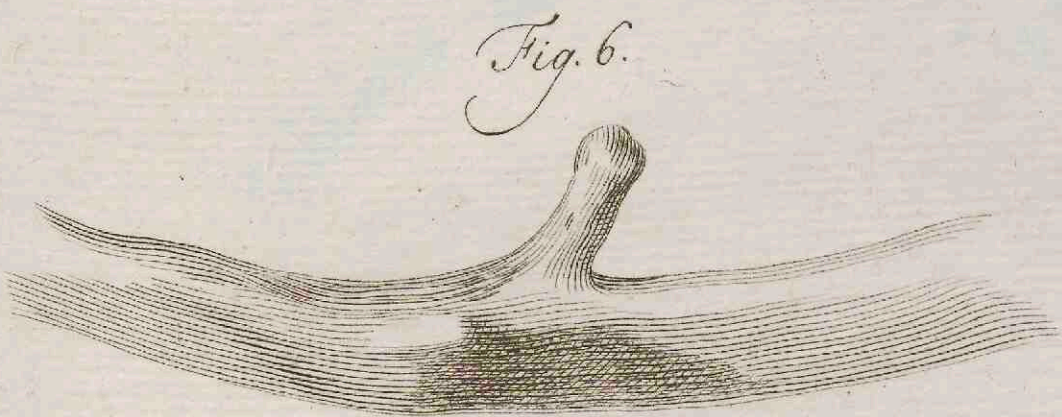
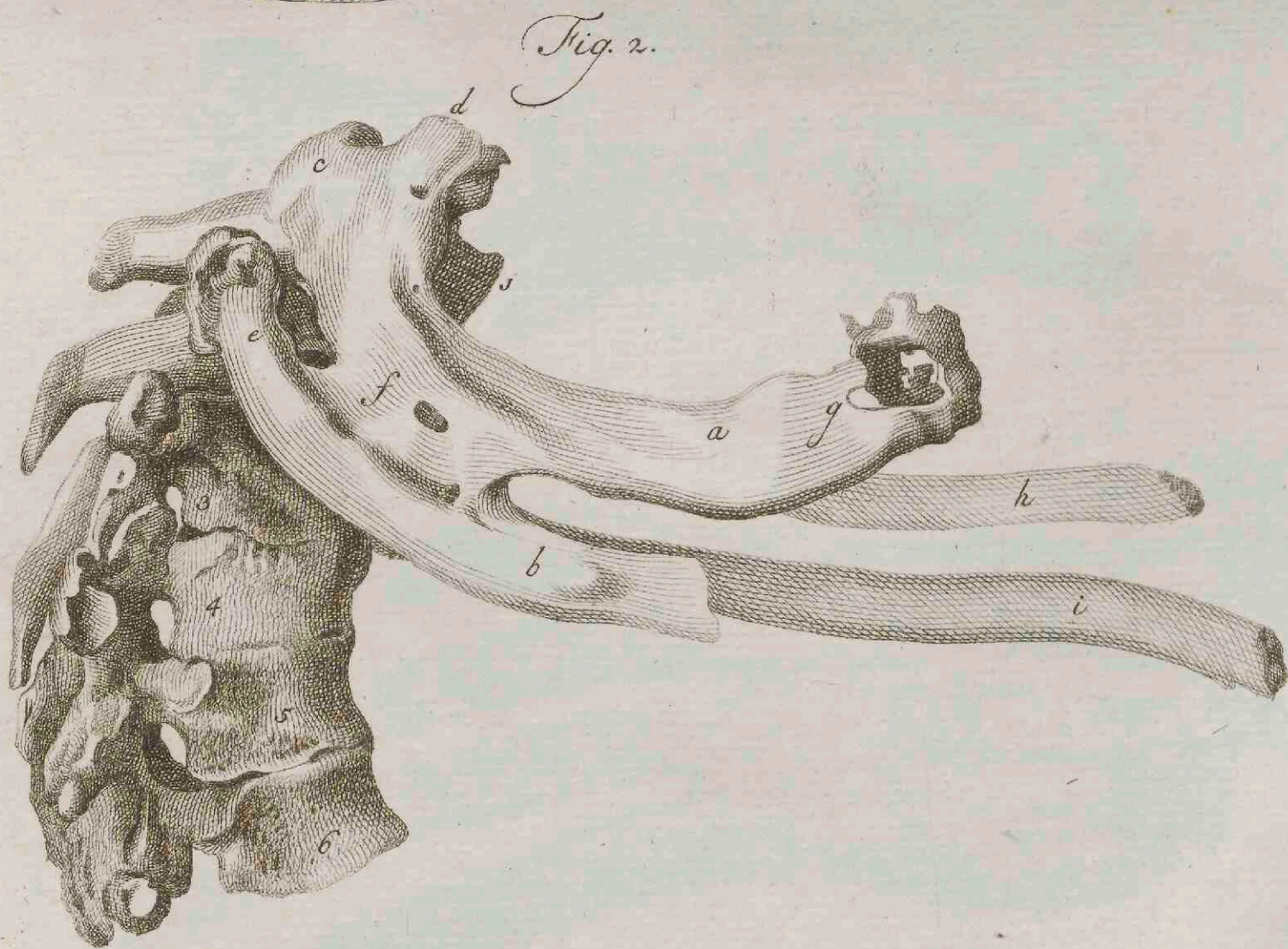
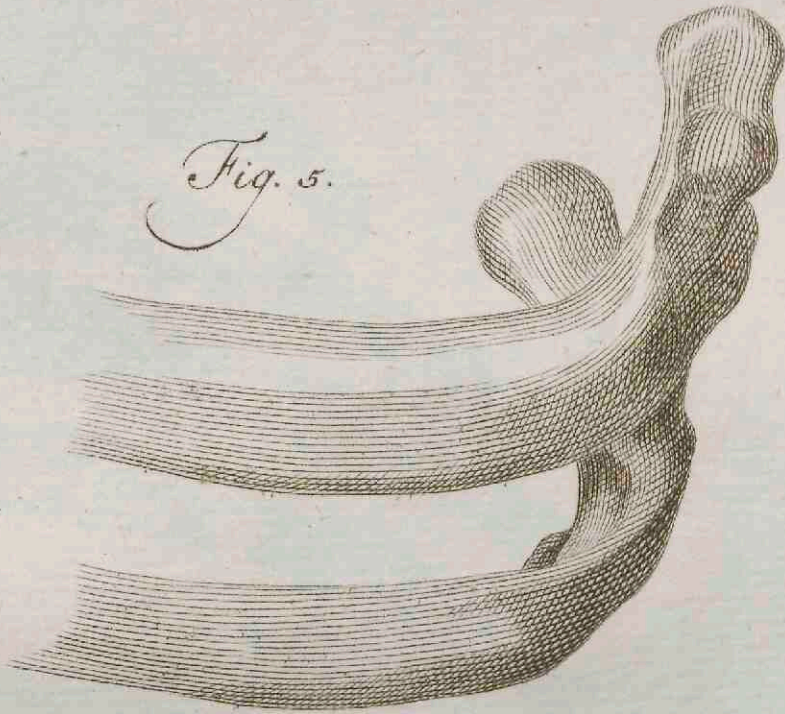
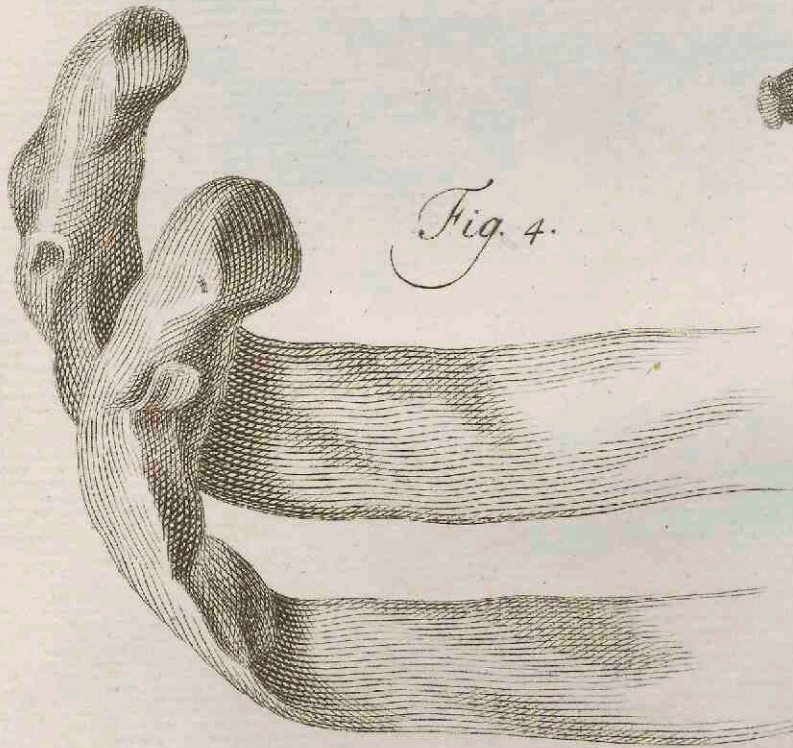
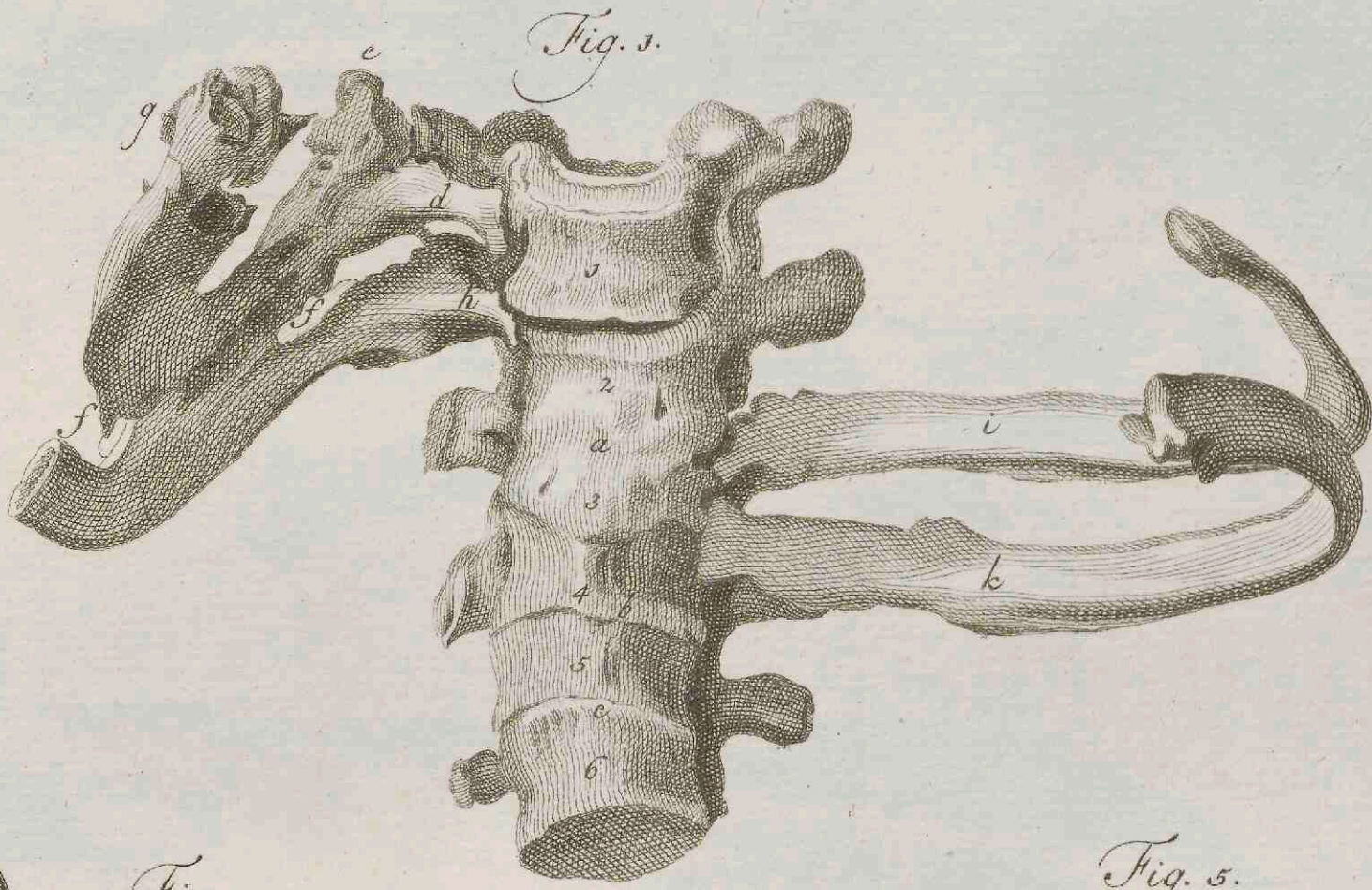
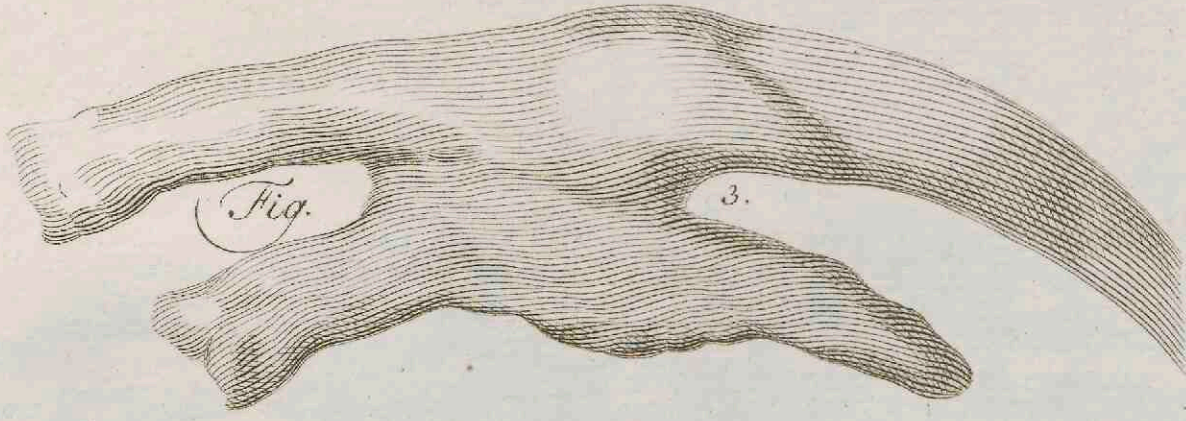

Fig. 1.

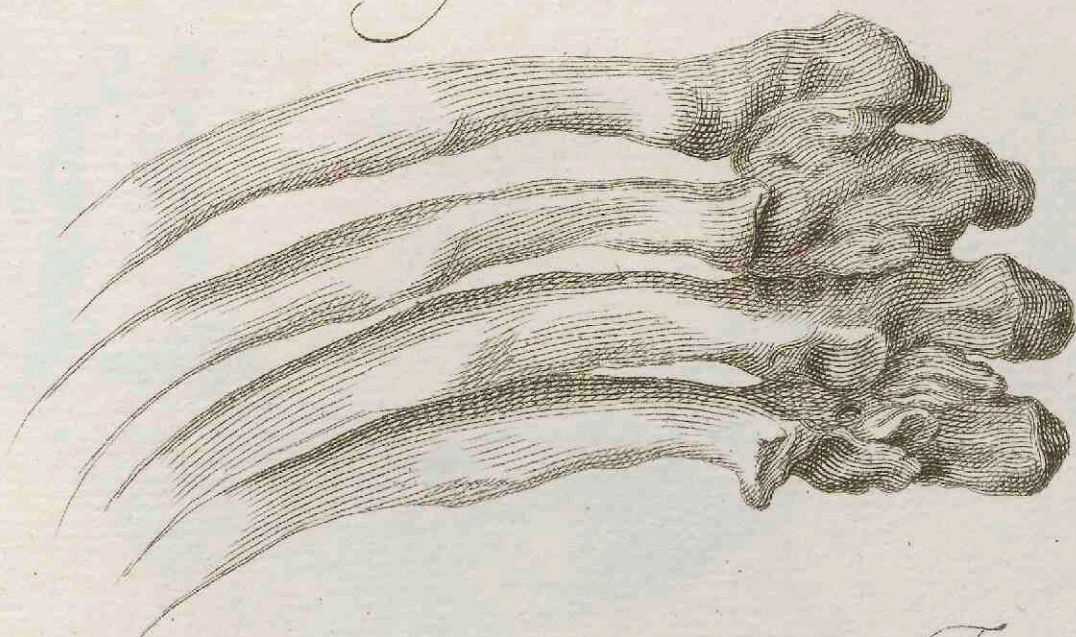

Fig. 2.

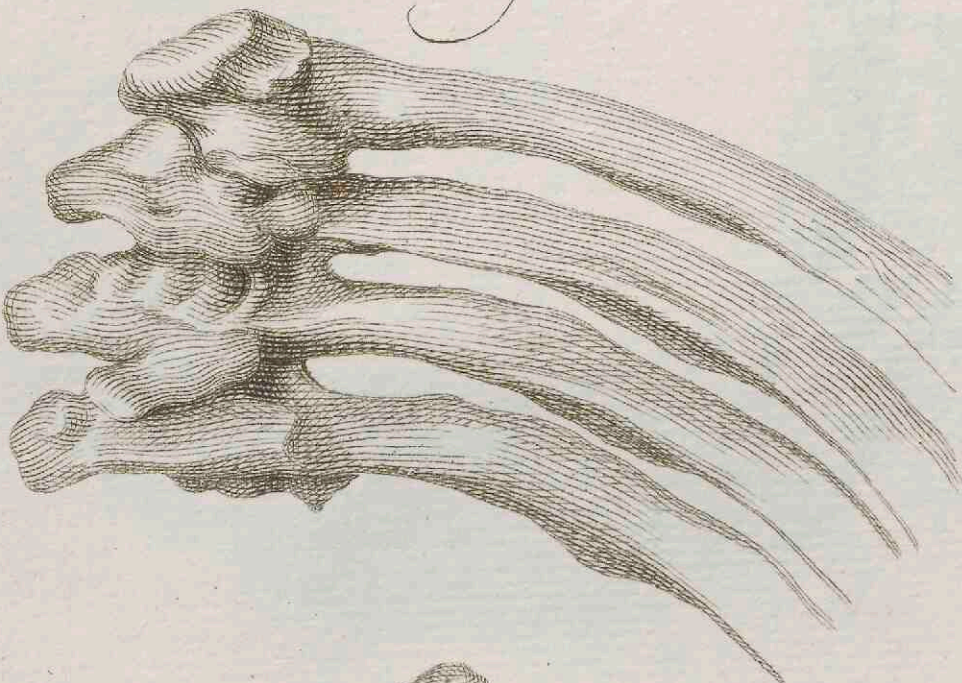

Fig. 5.

Fig. 3.

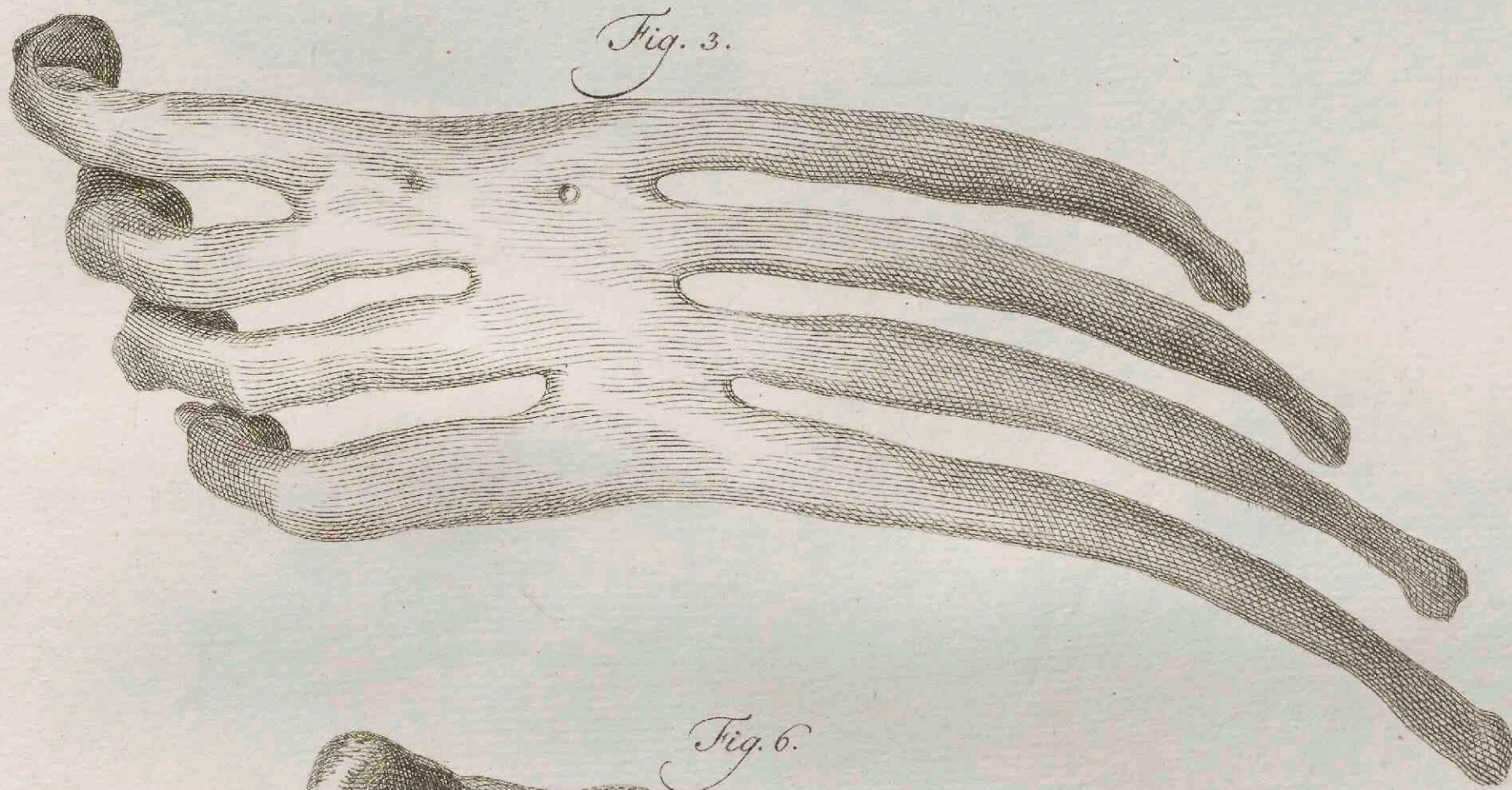

Fig. 6.

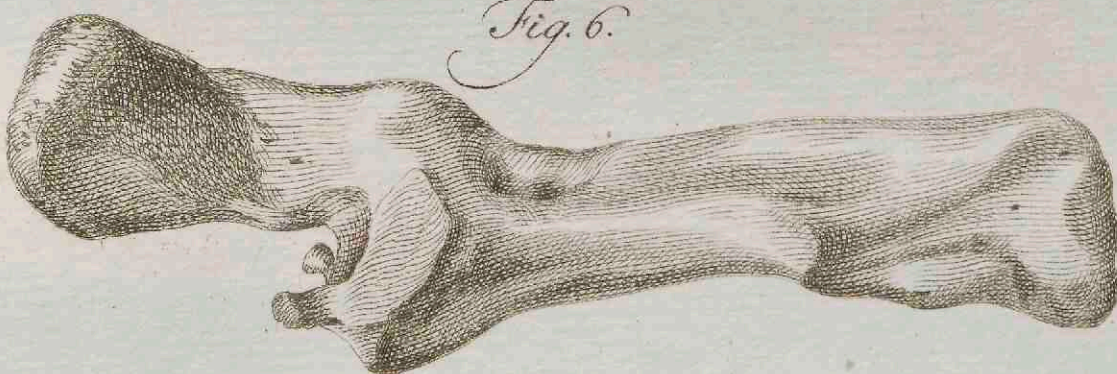
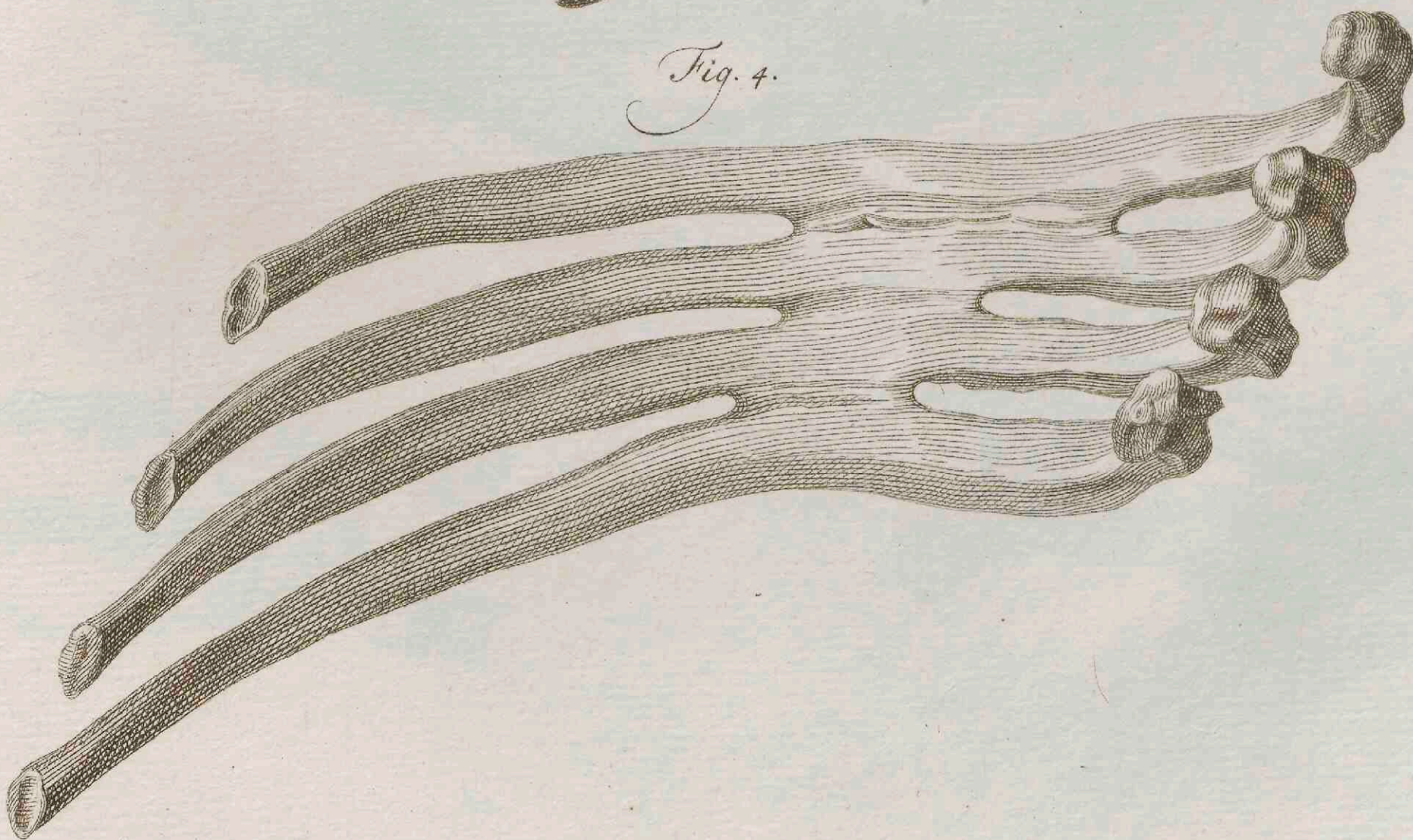
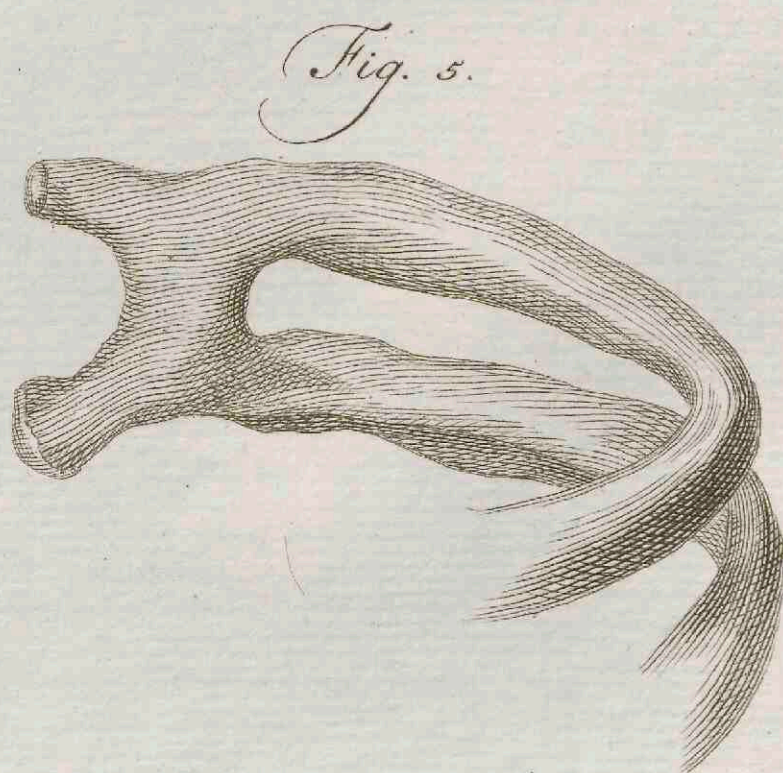
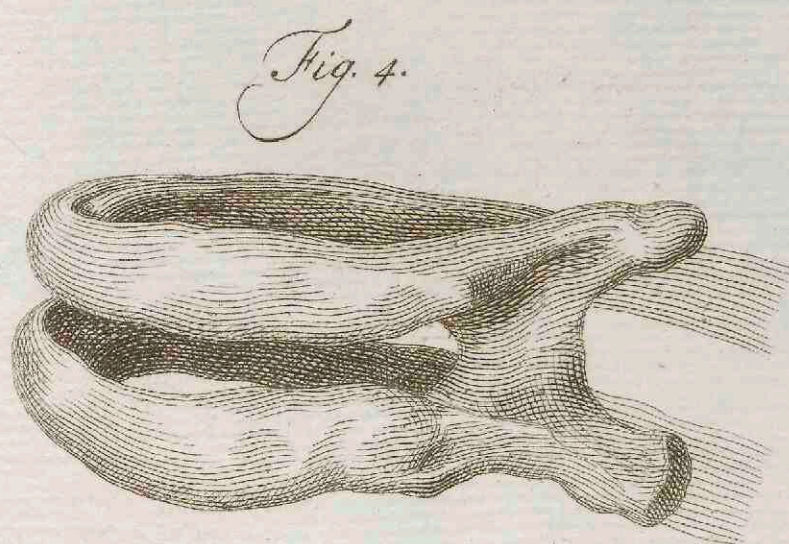
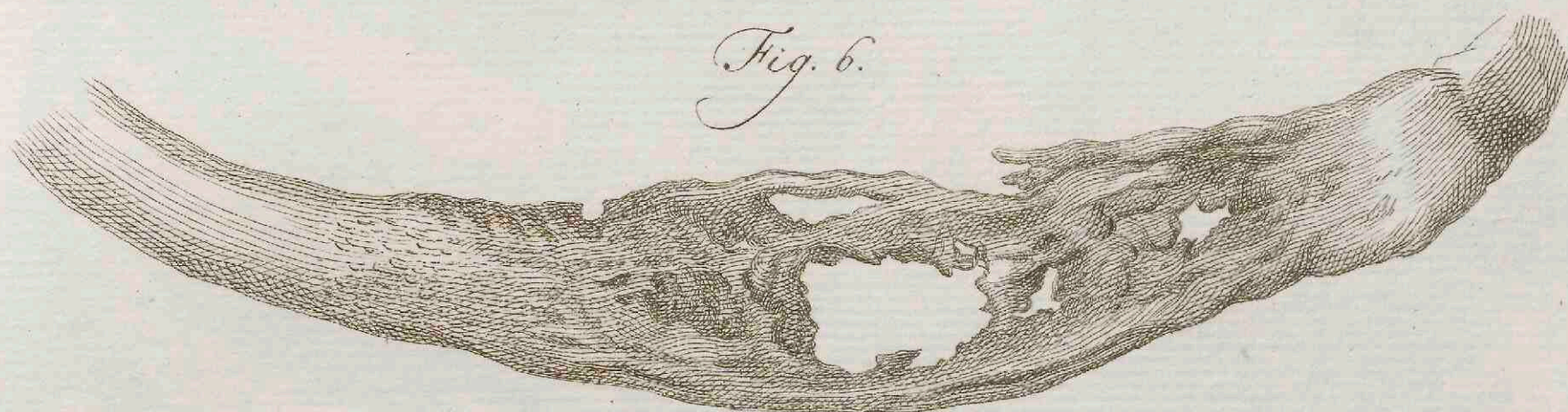
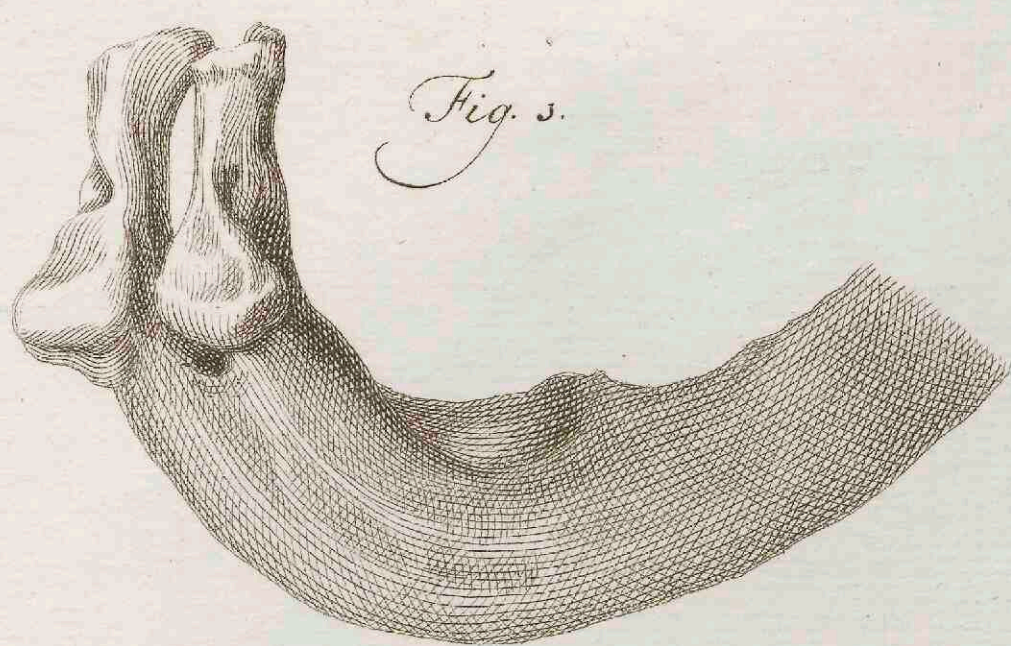
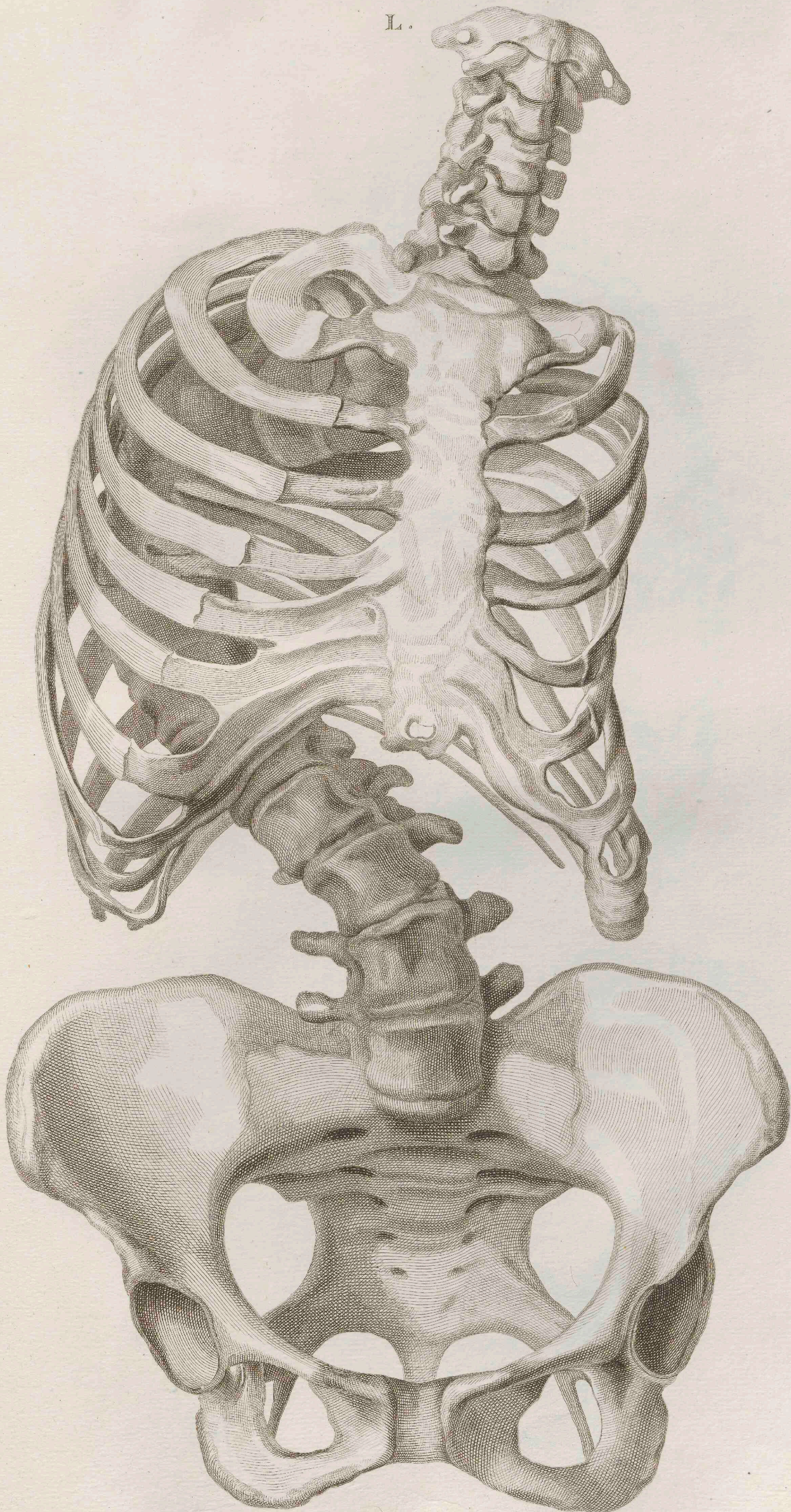

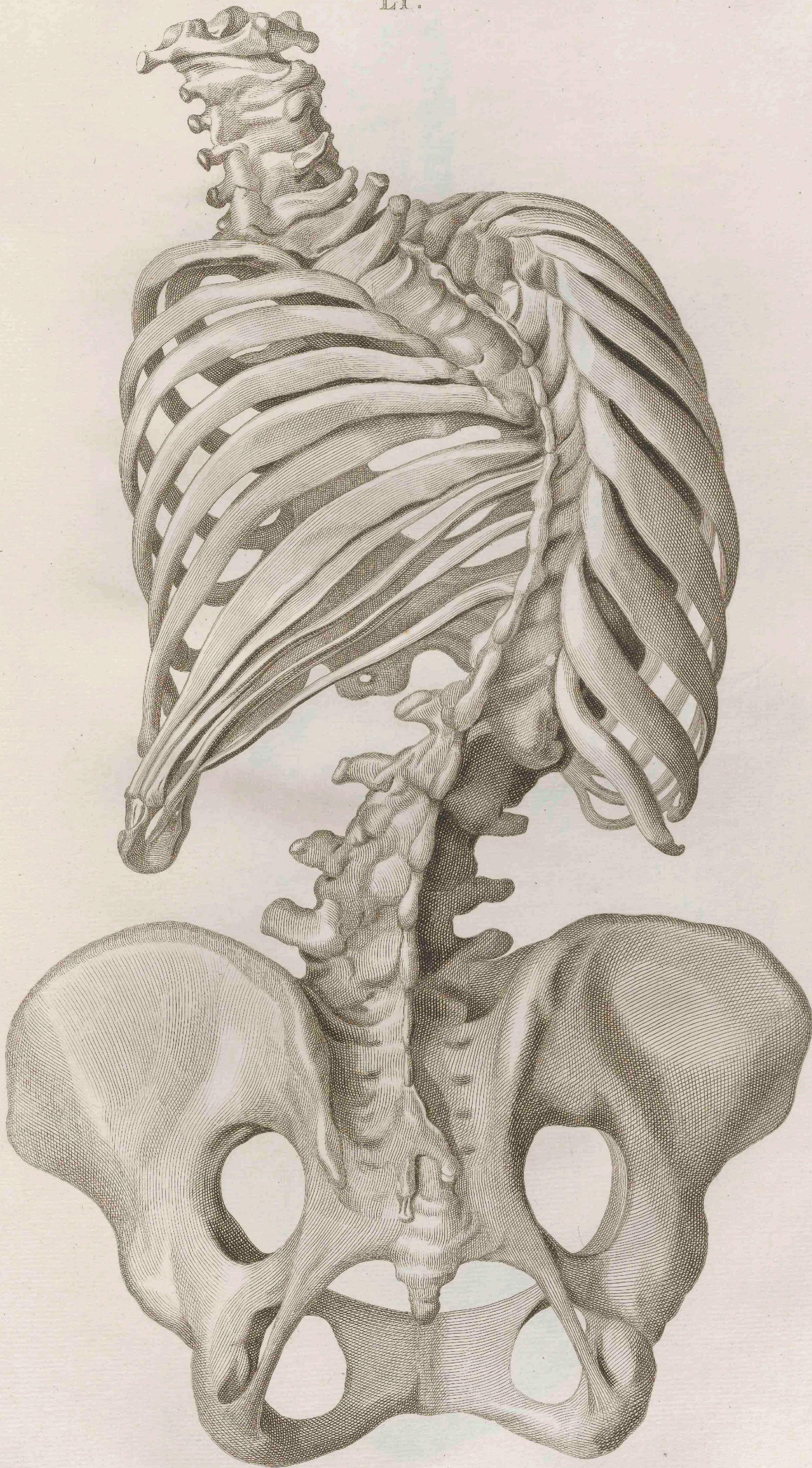
Fig. 4.

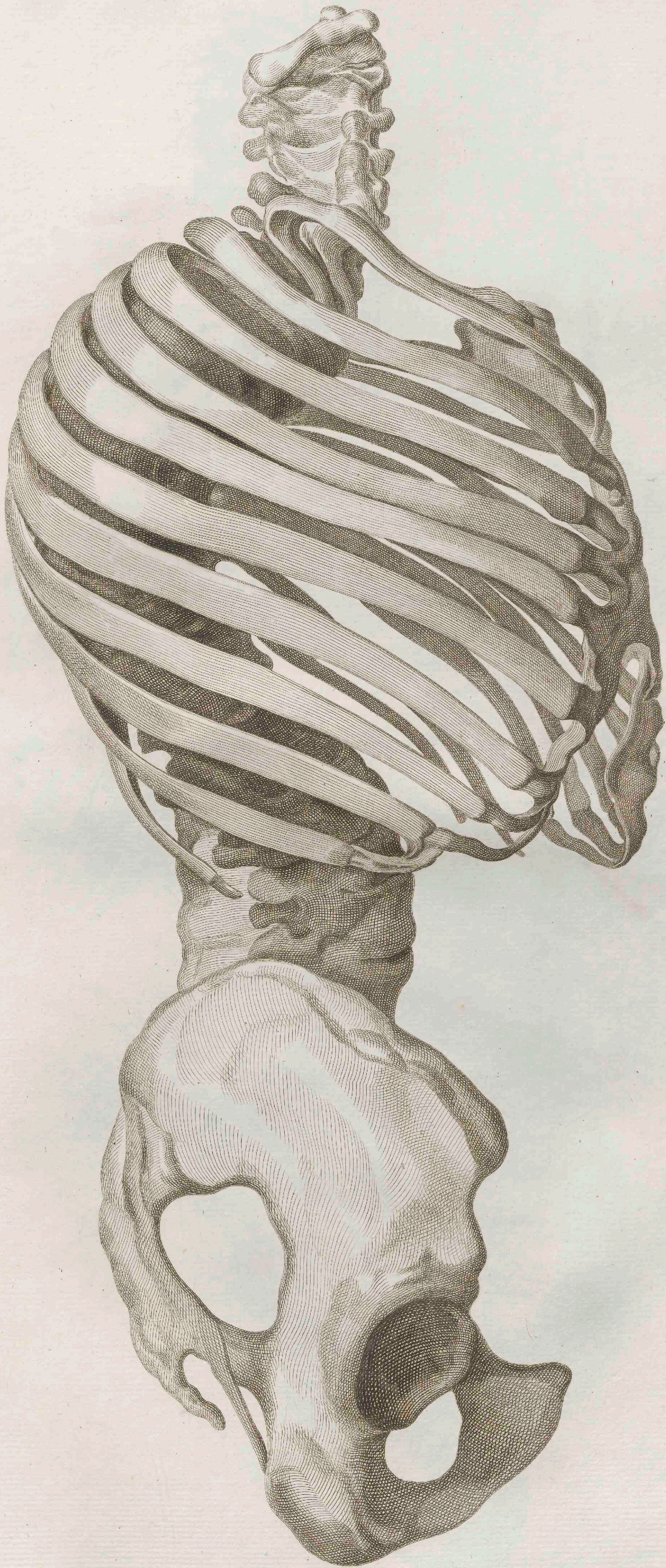

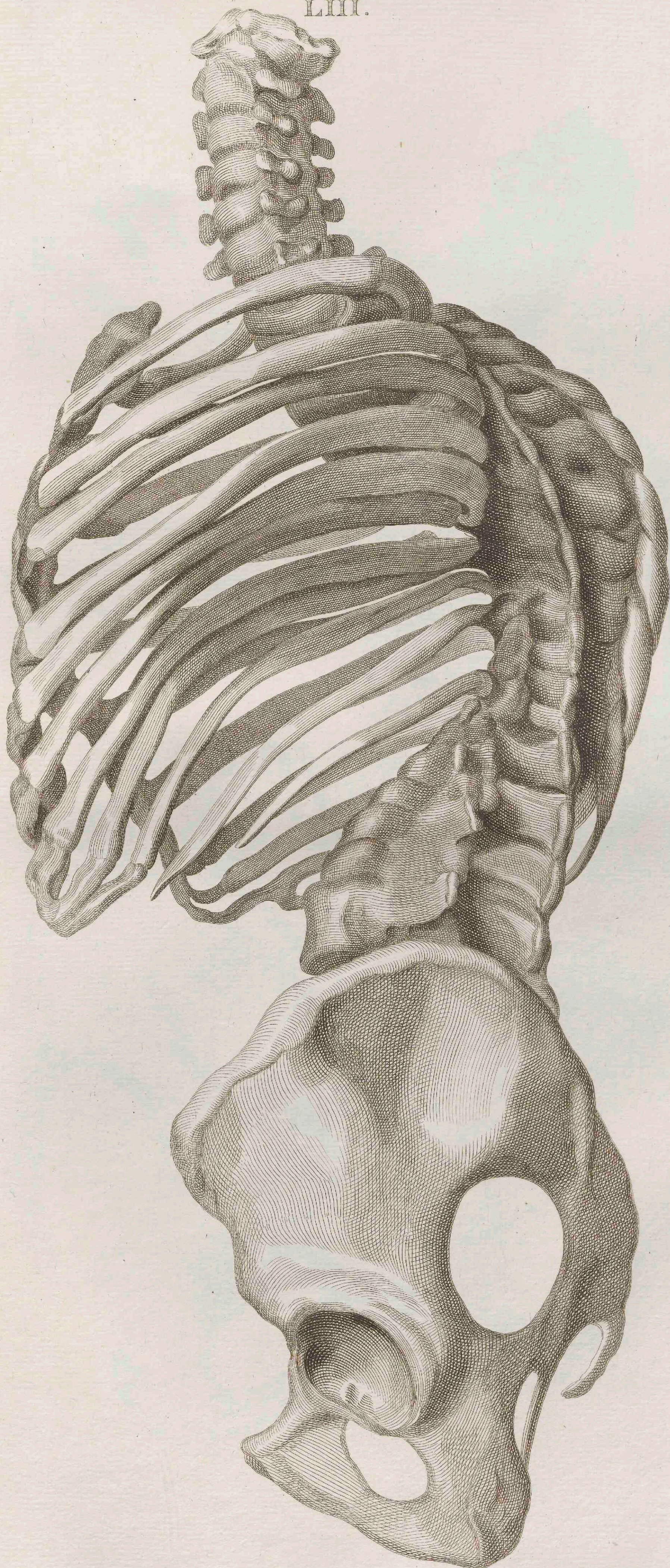

L.

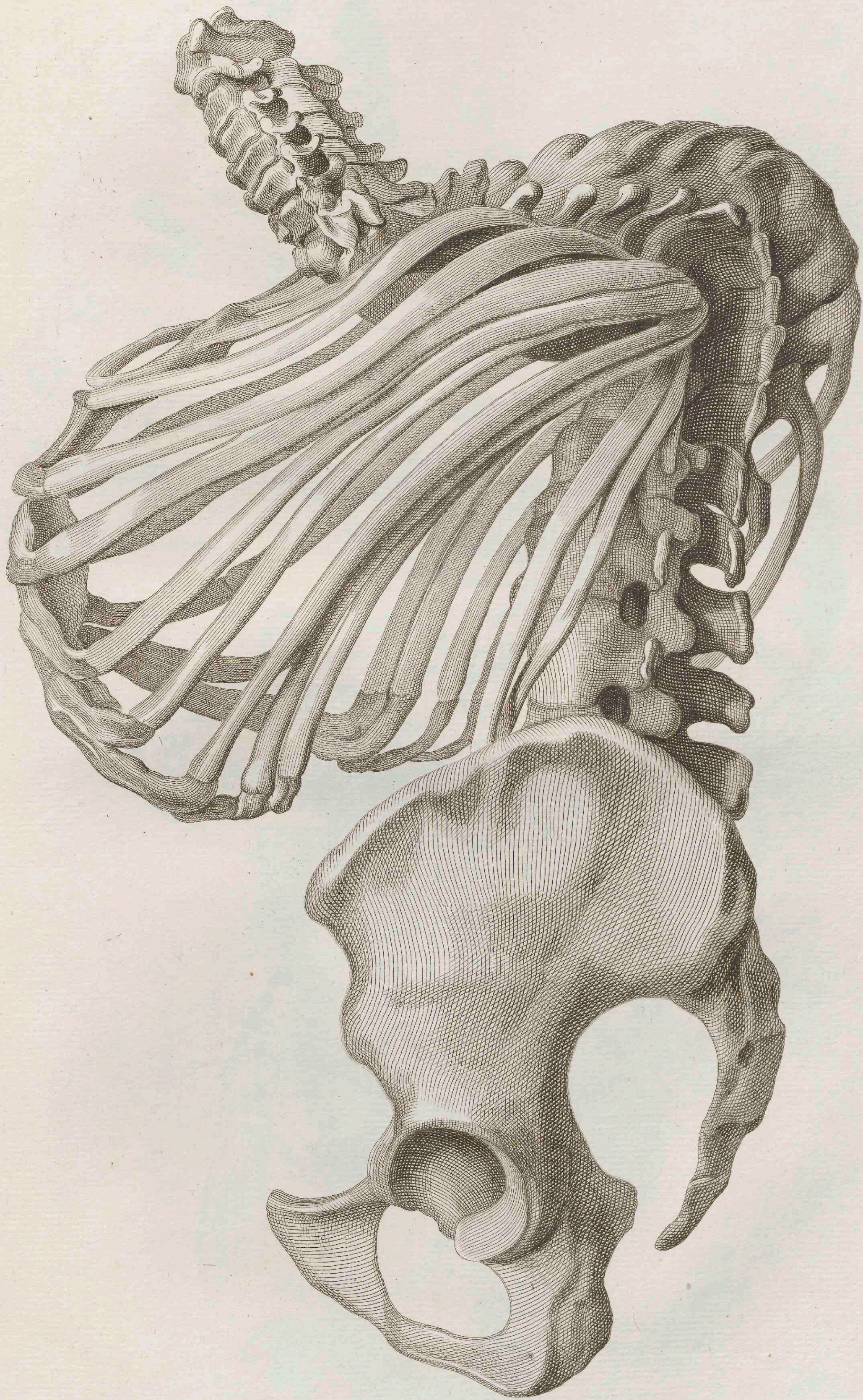

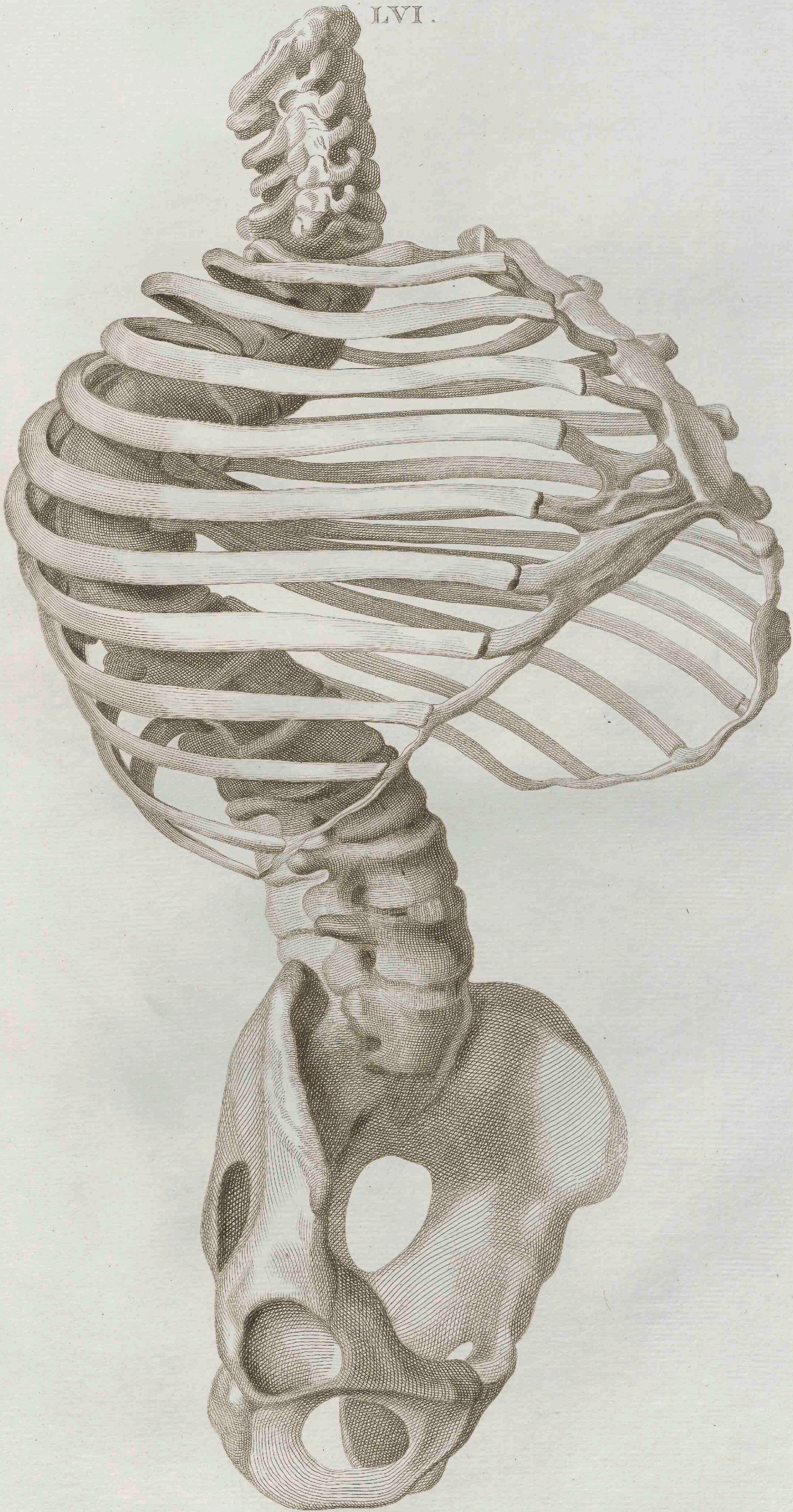

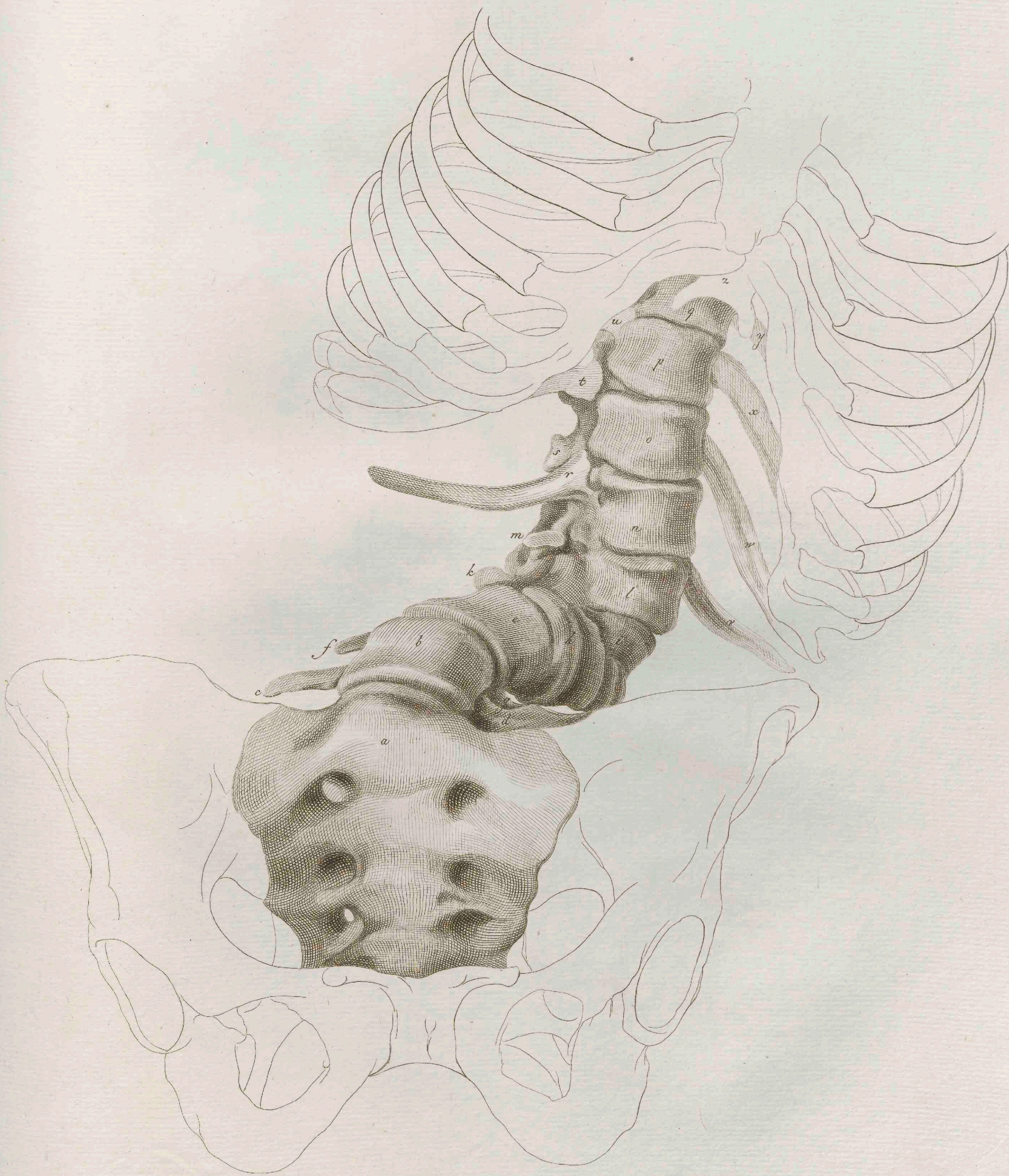

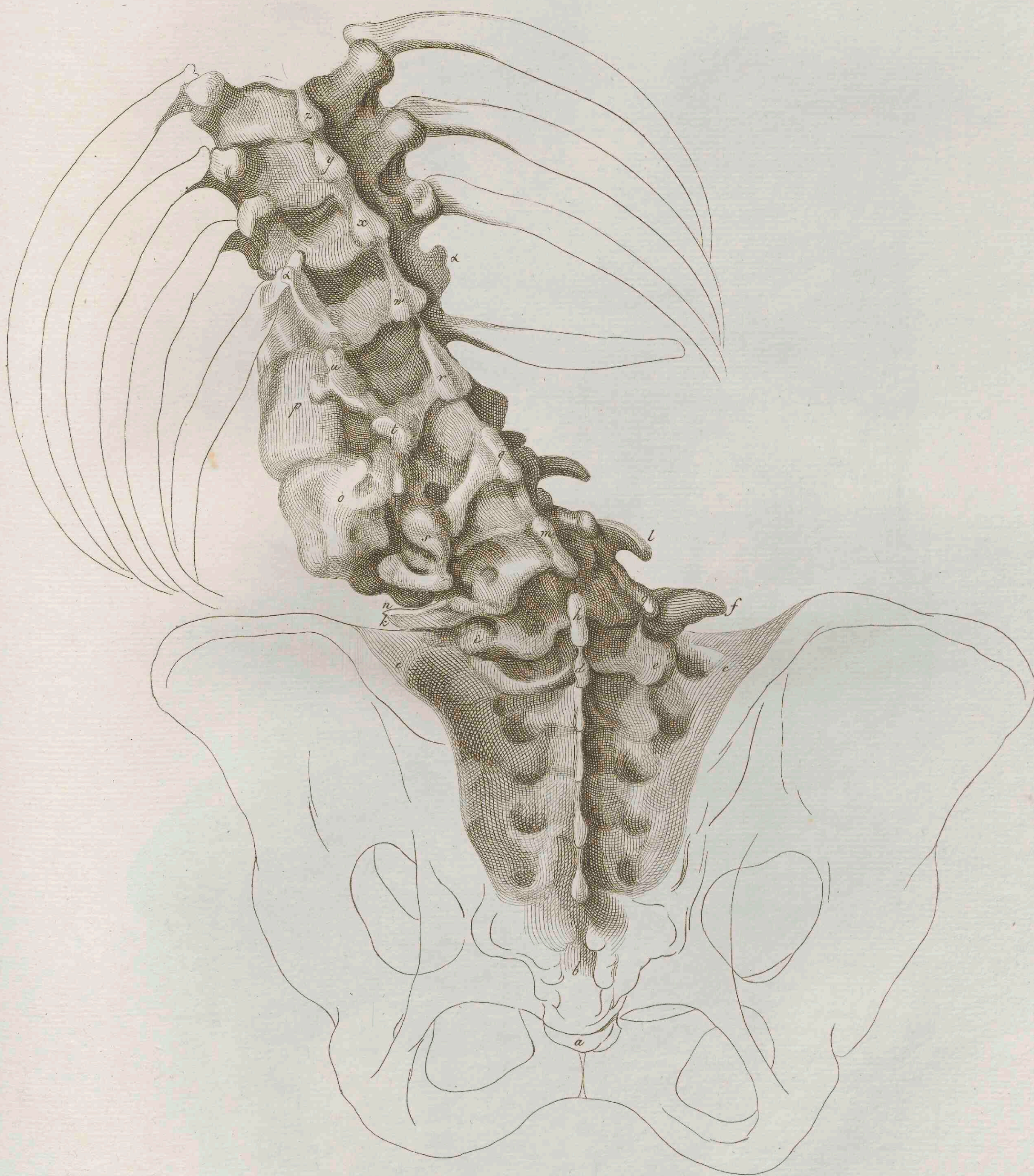

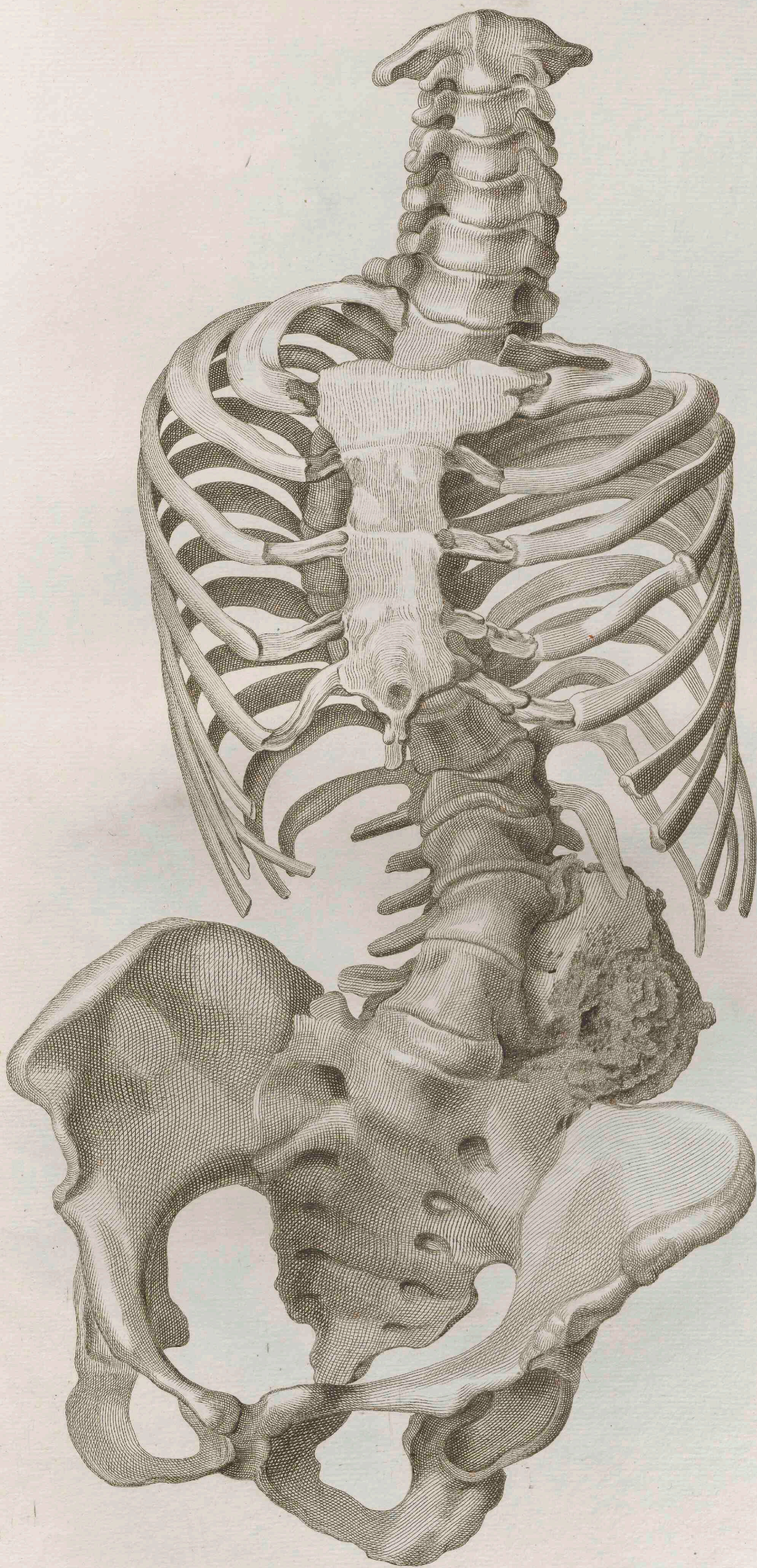

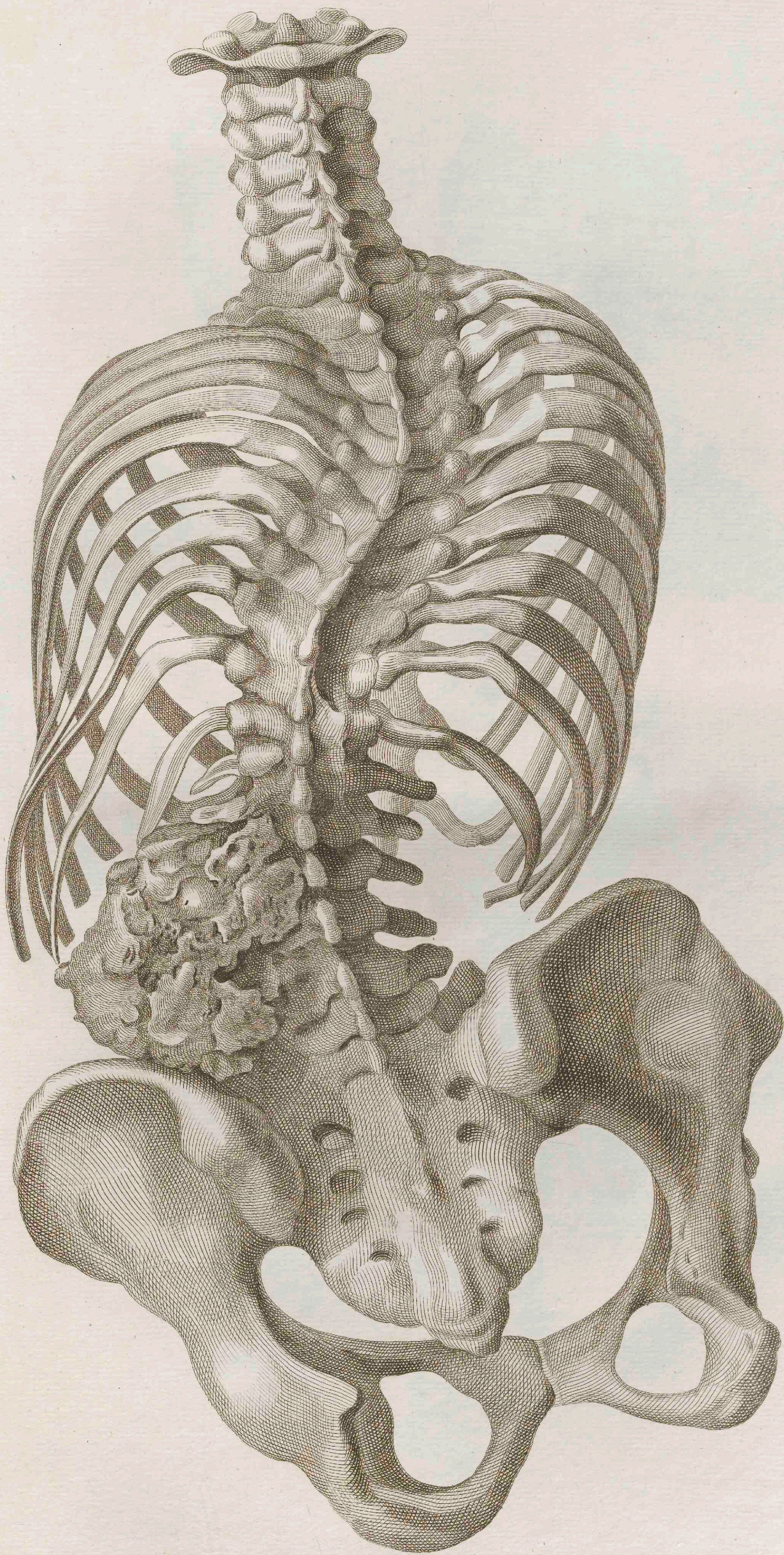
LVI.

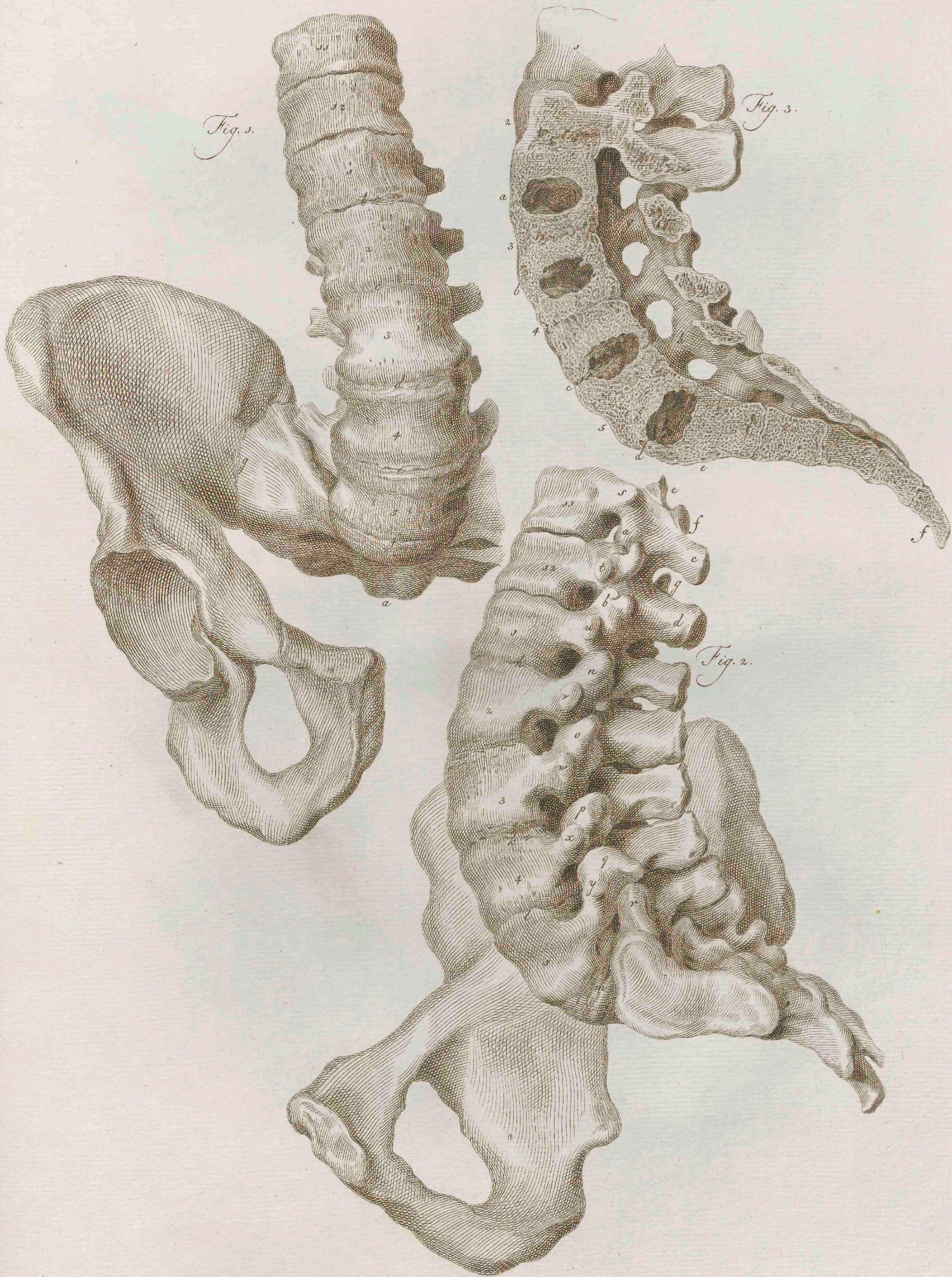

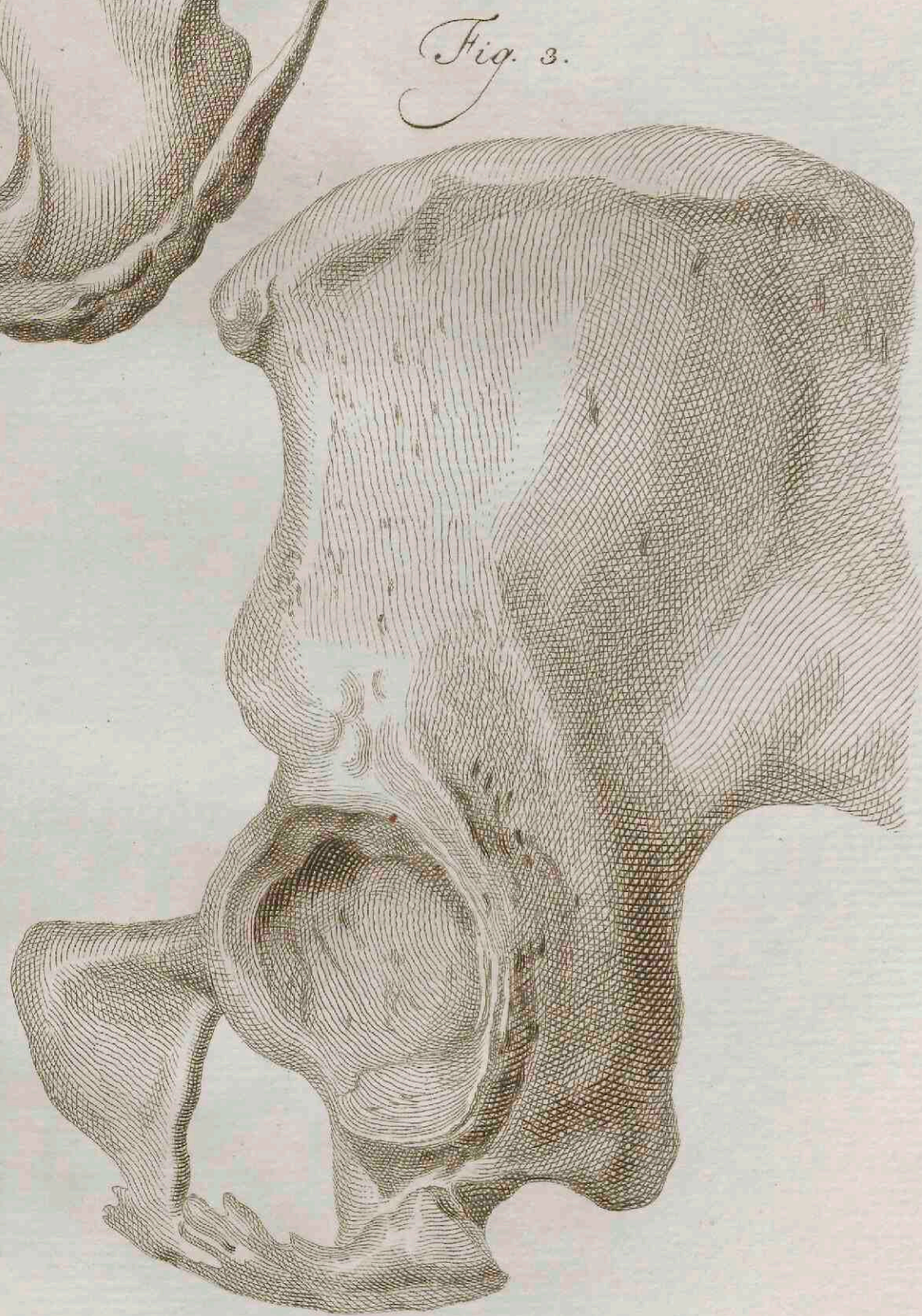
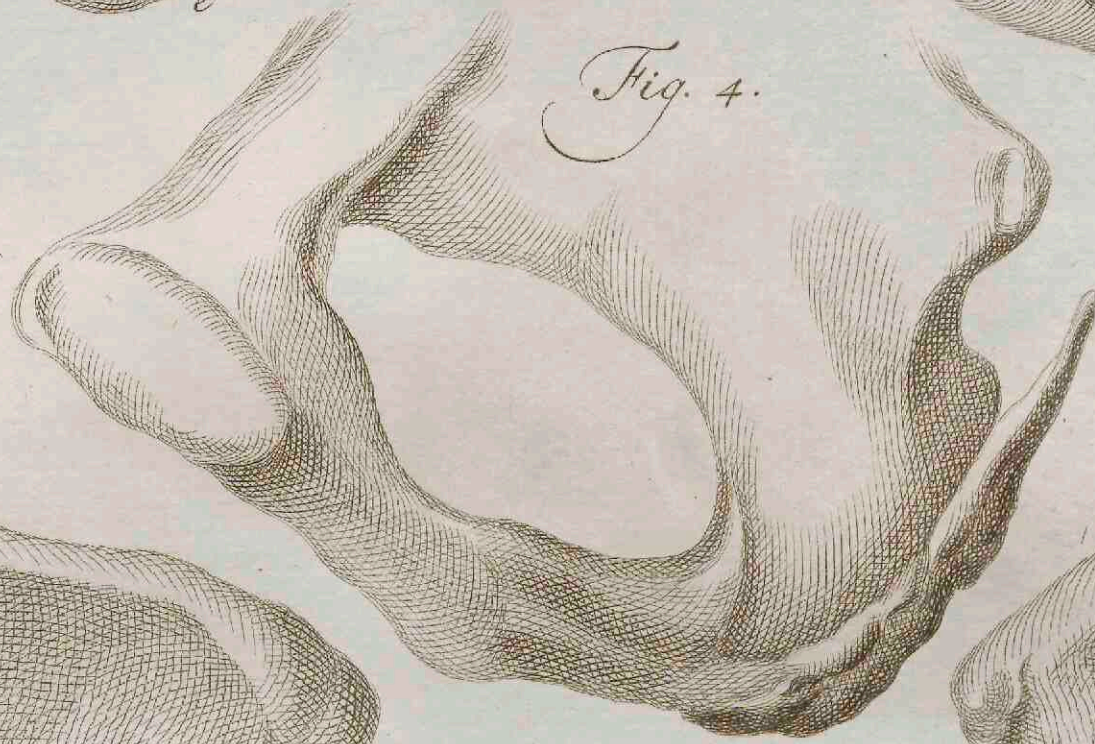
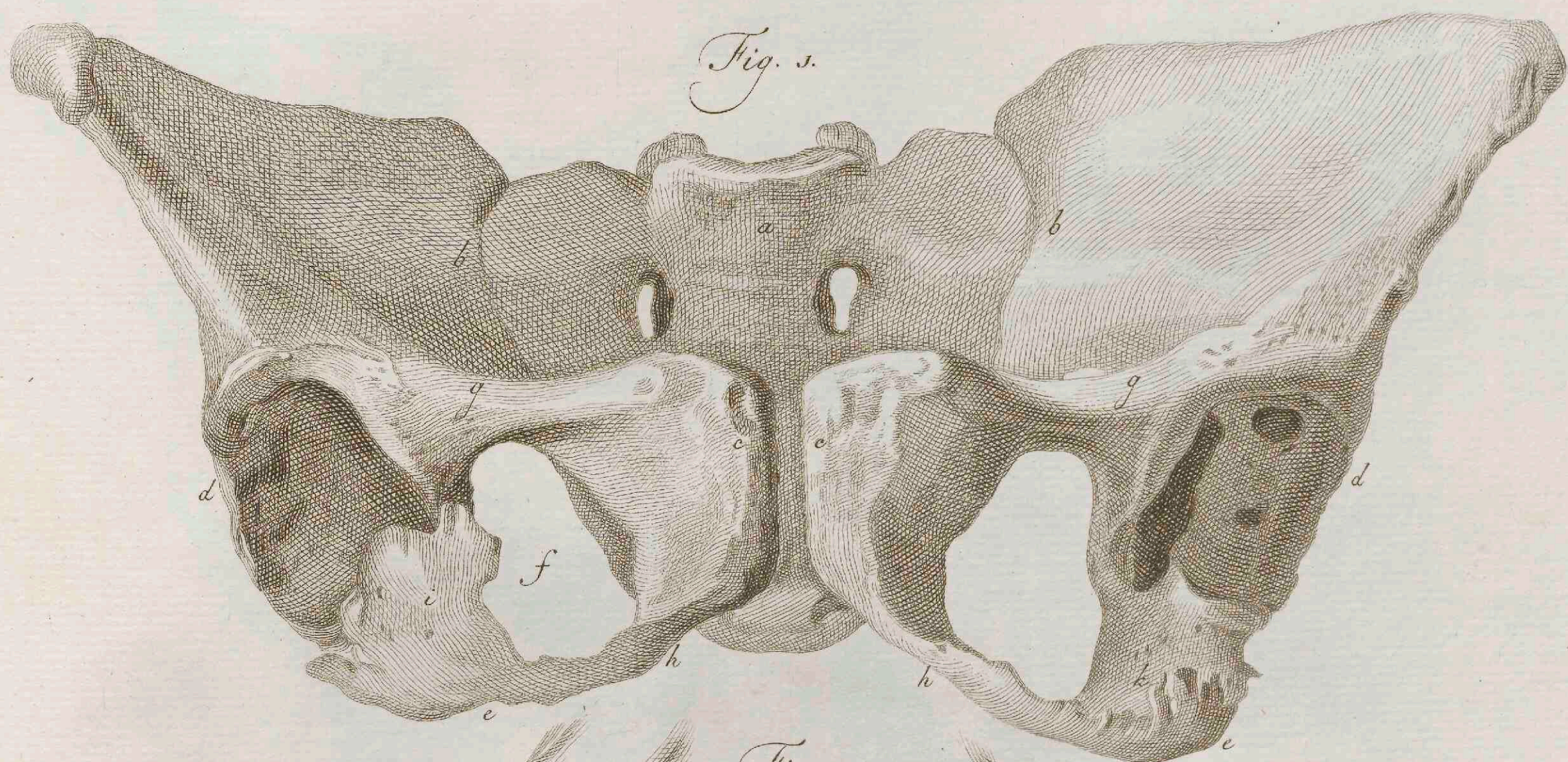

Fig. 3.

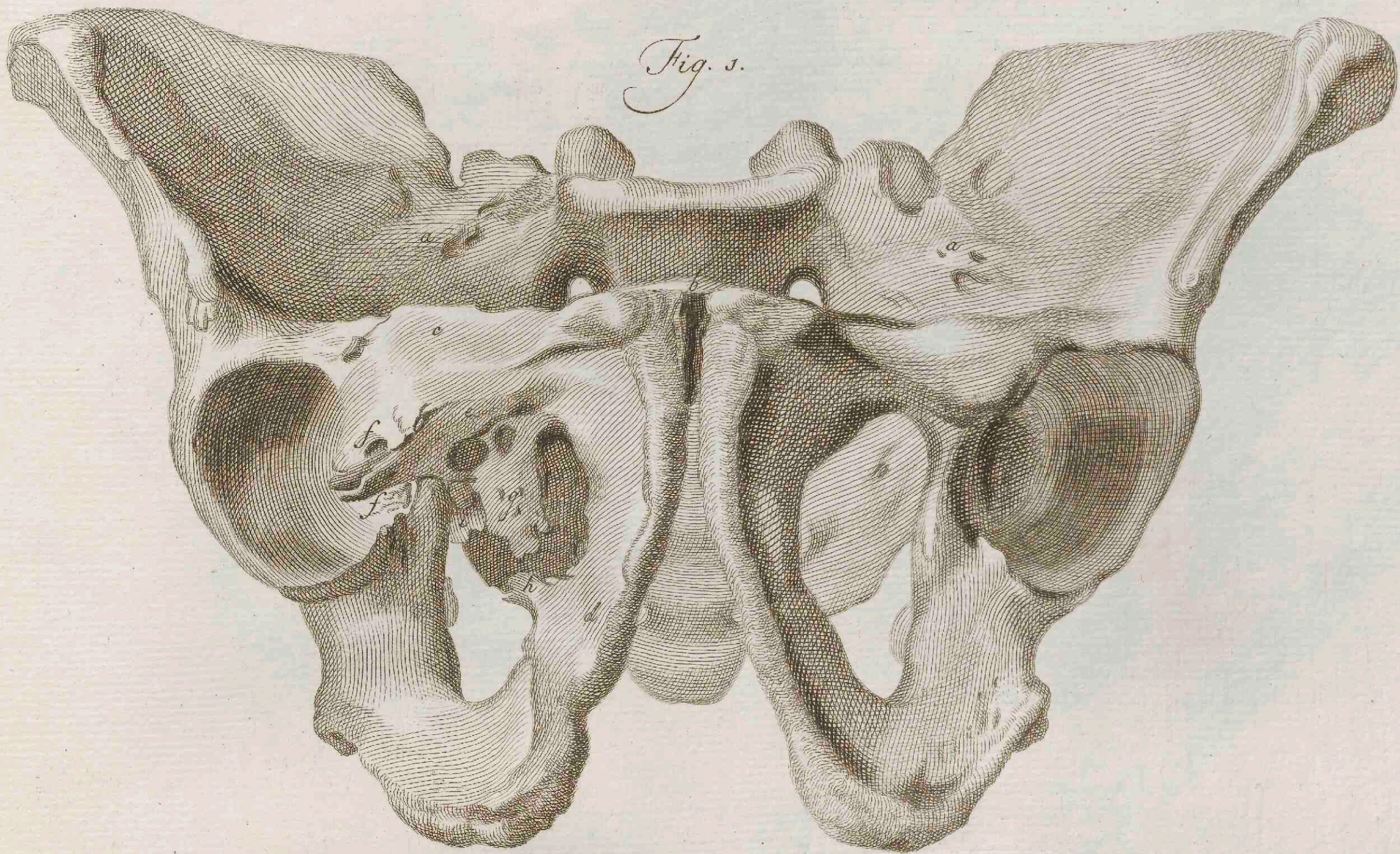
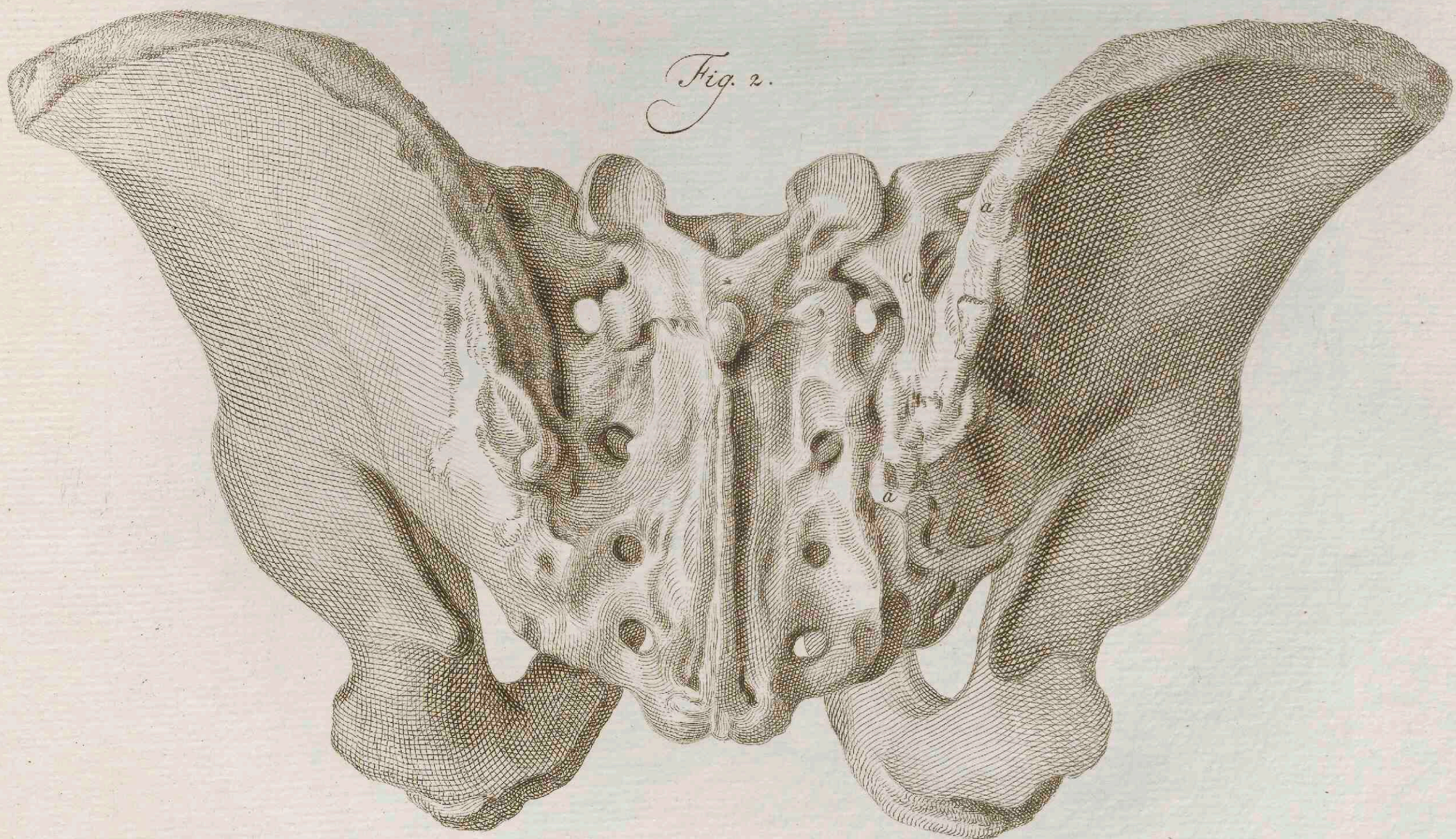
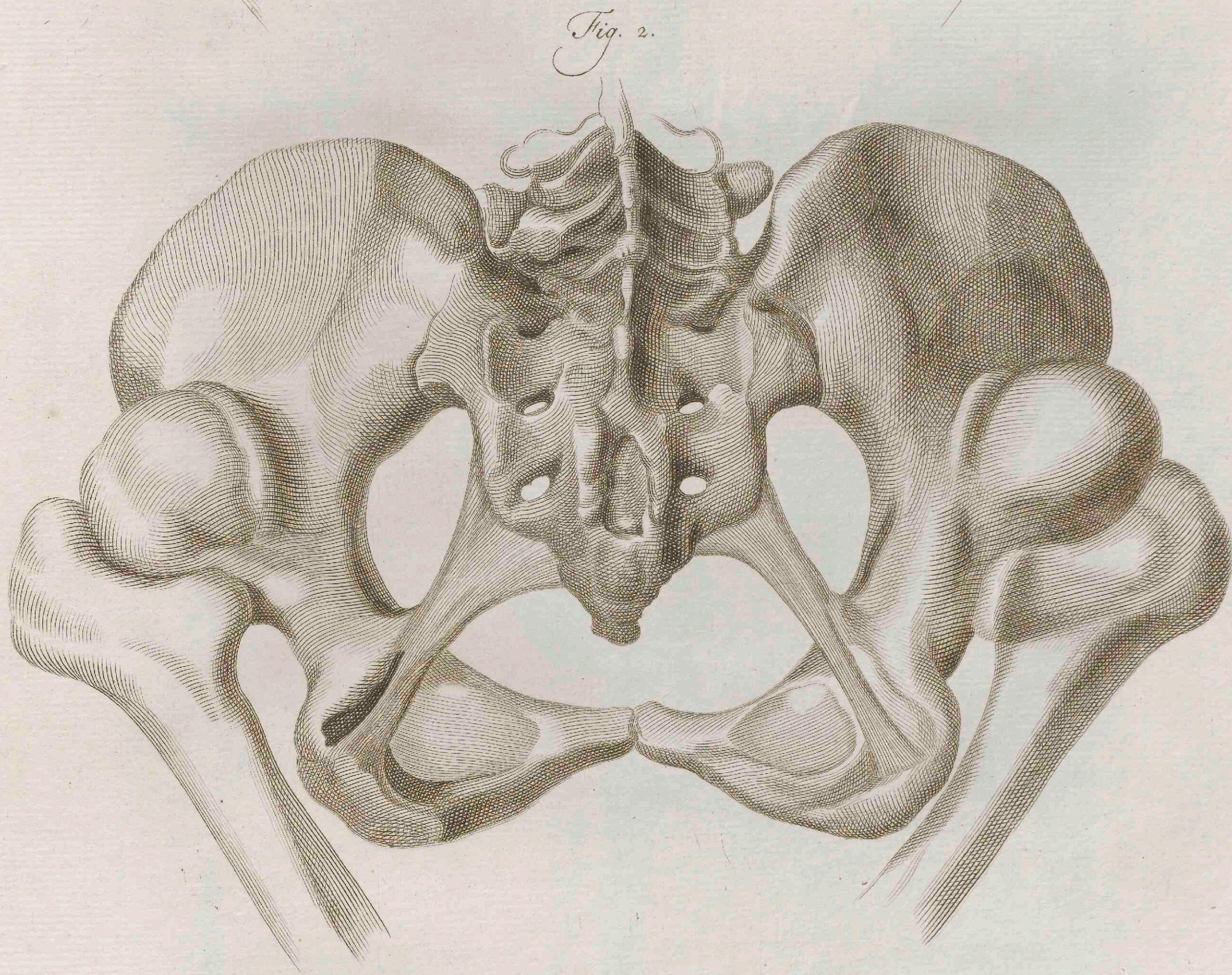
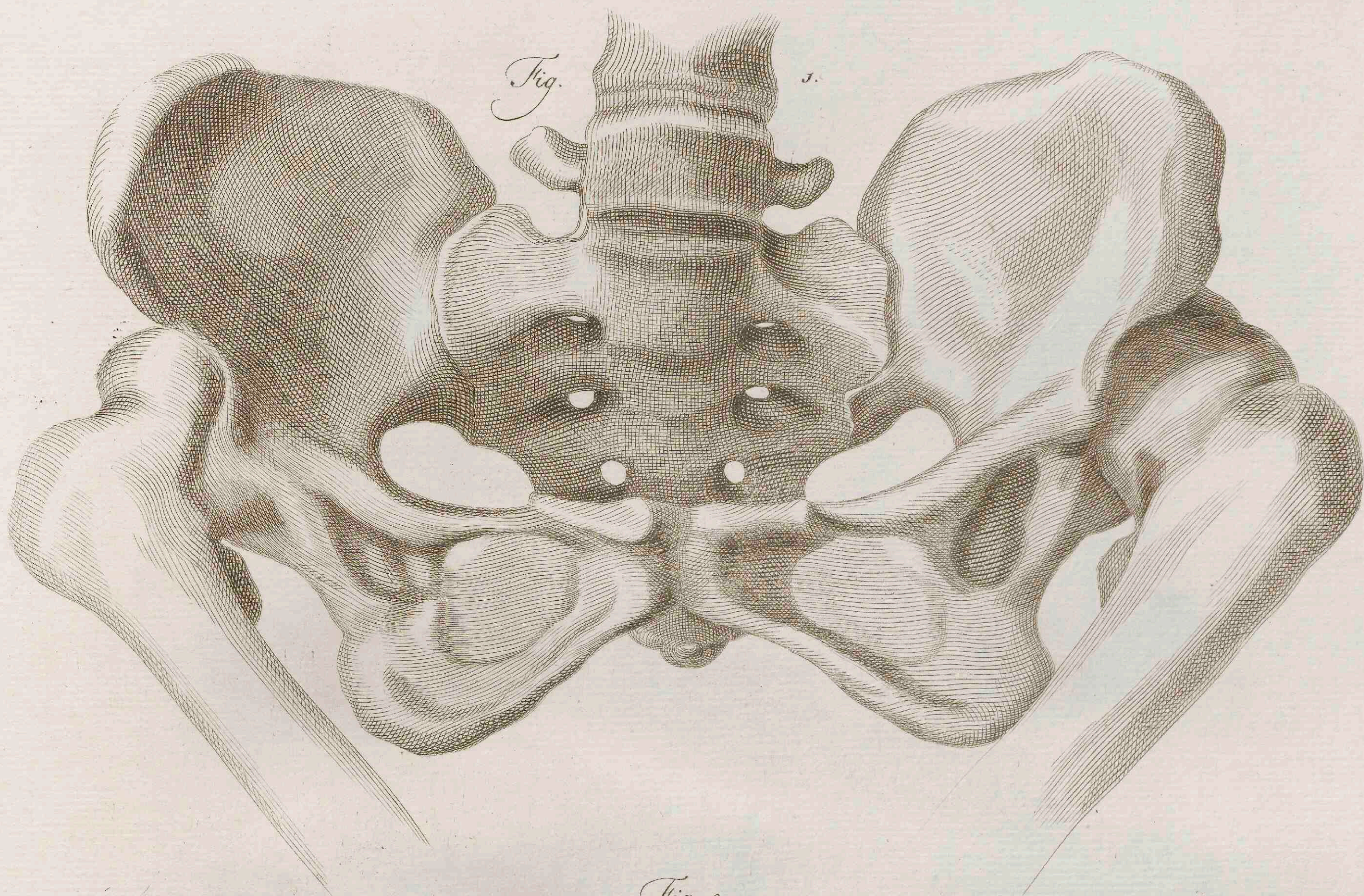

Fig. 2.

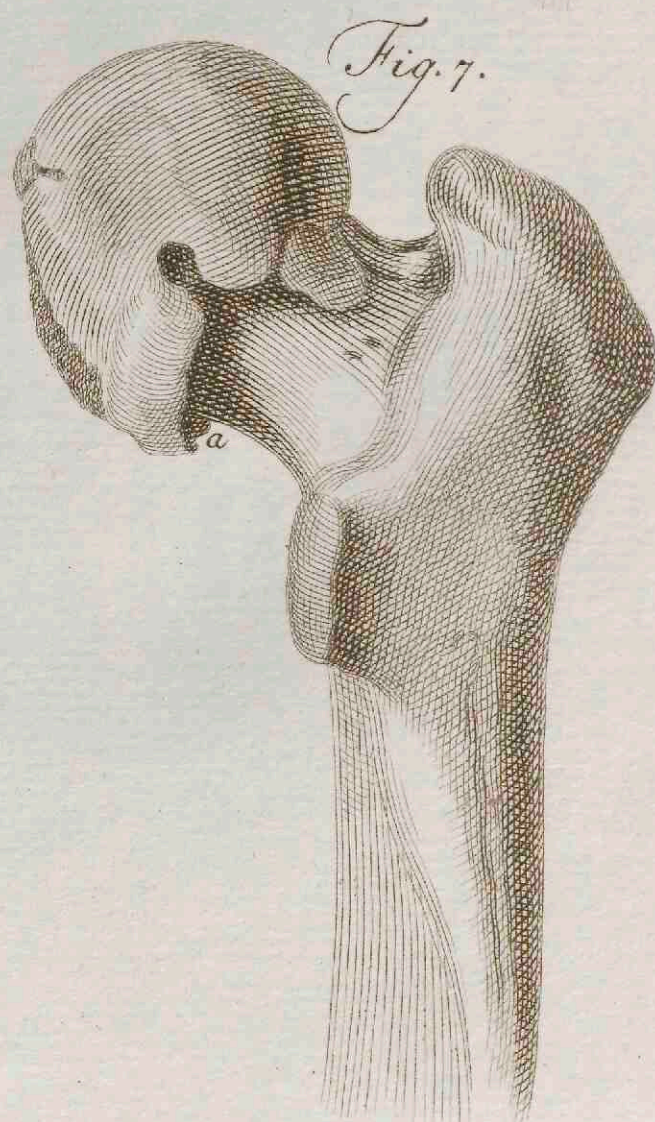
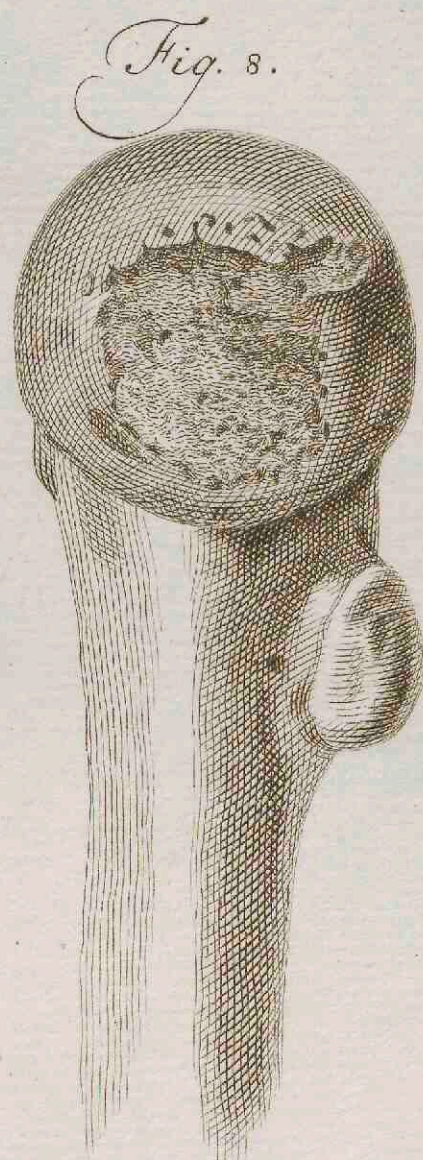
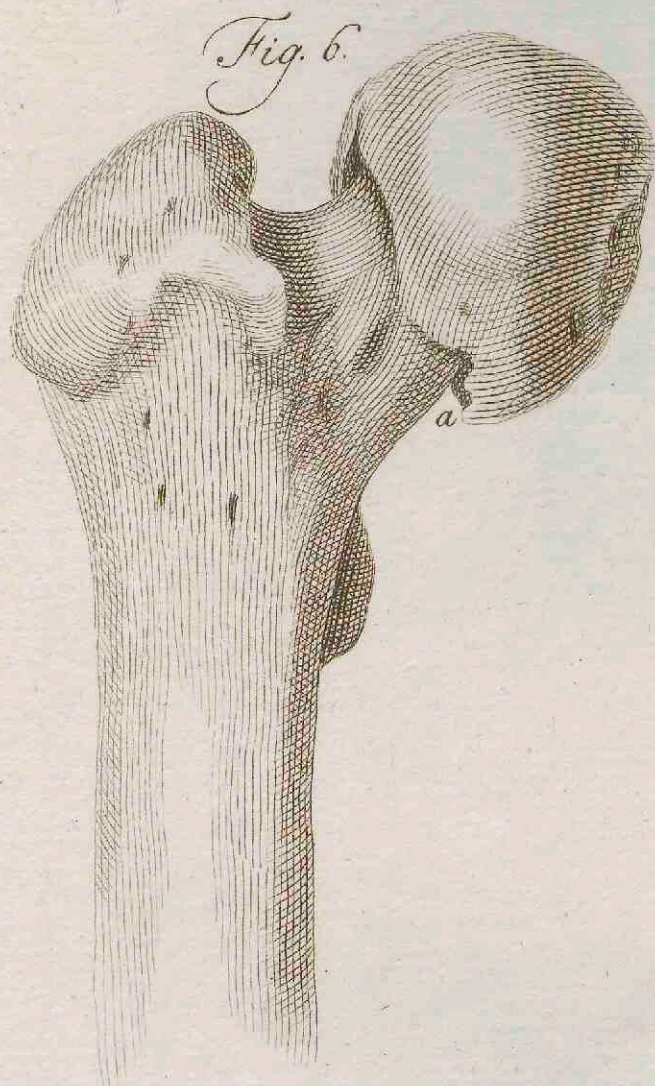
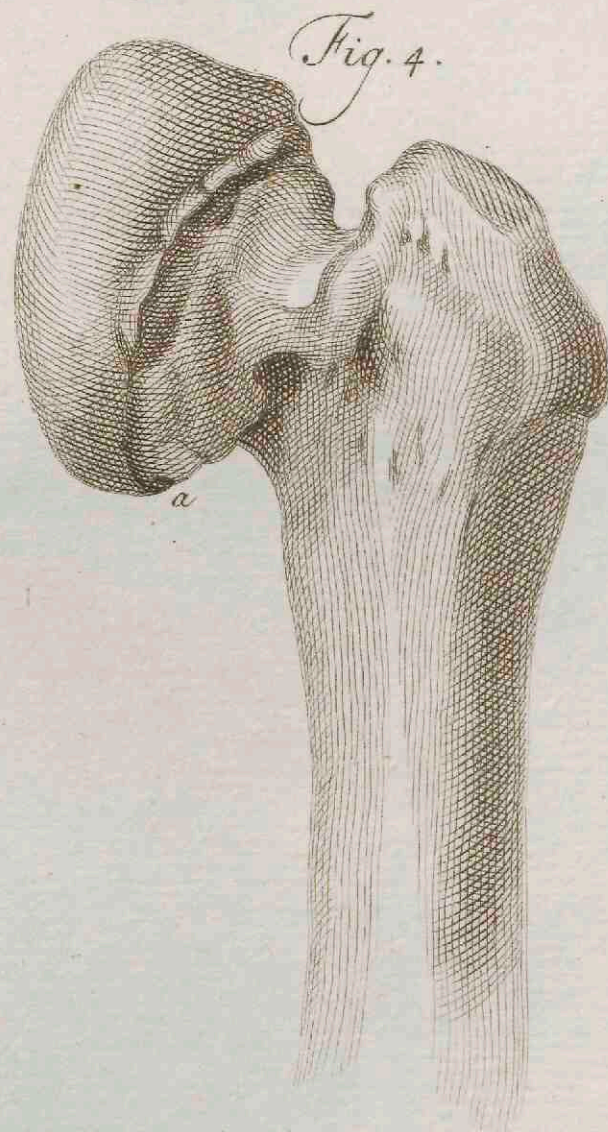
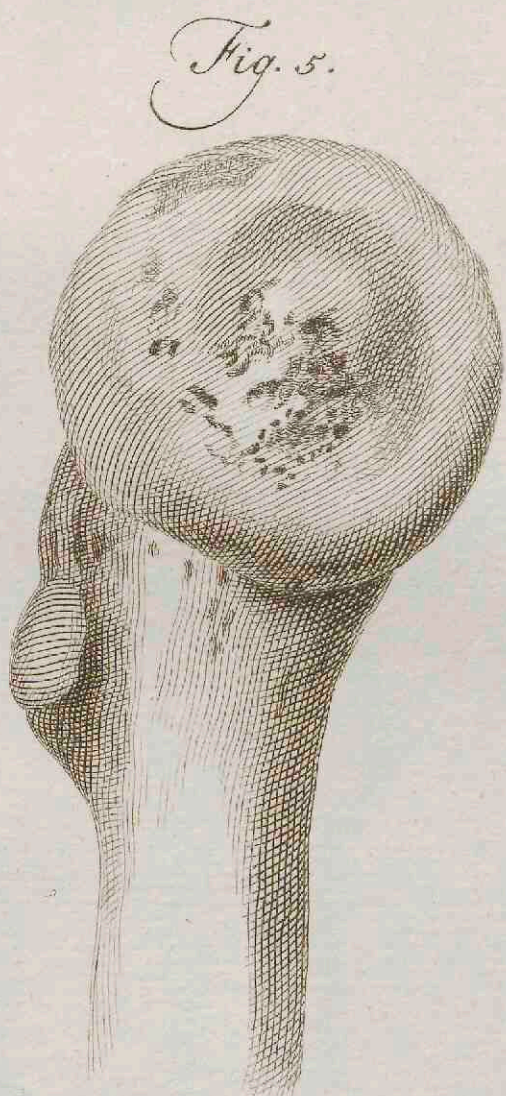
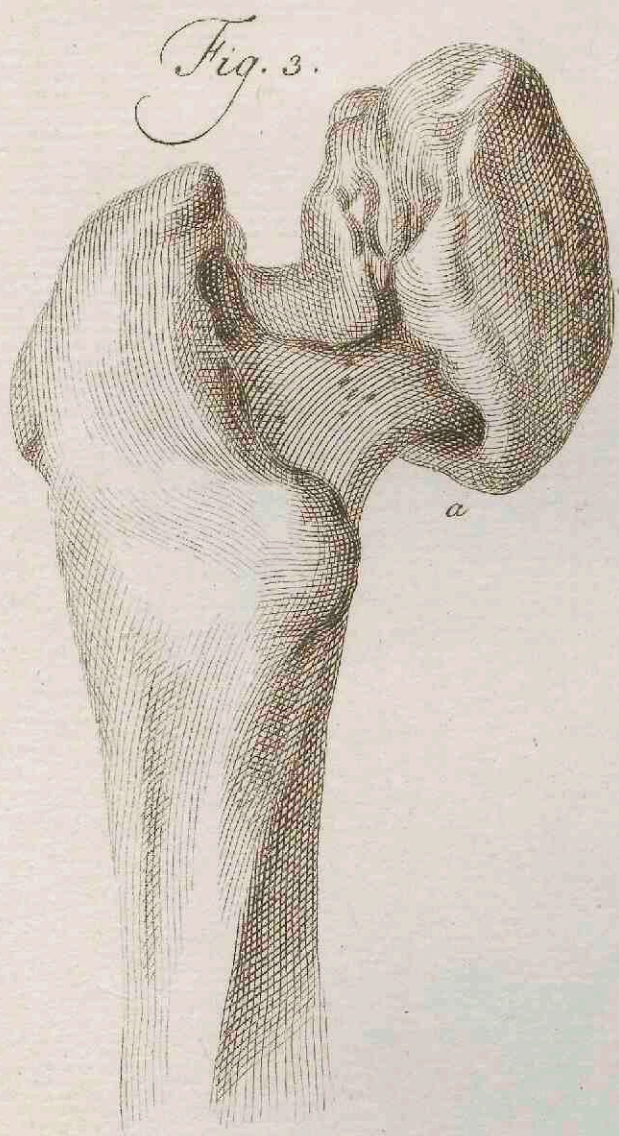
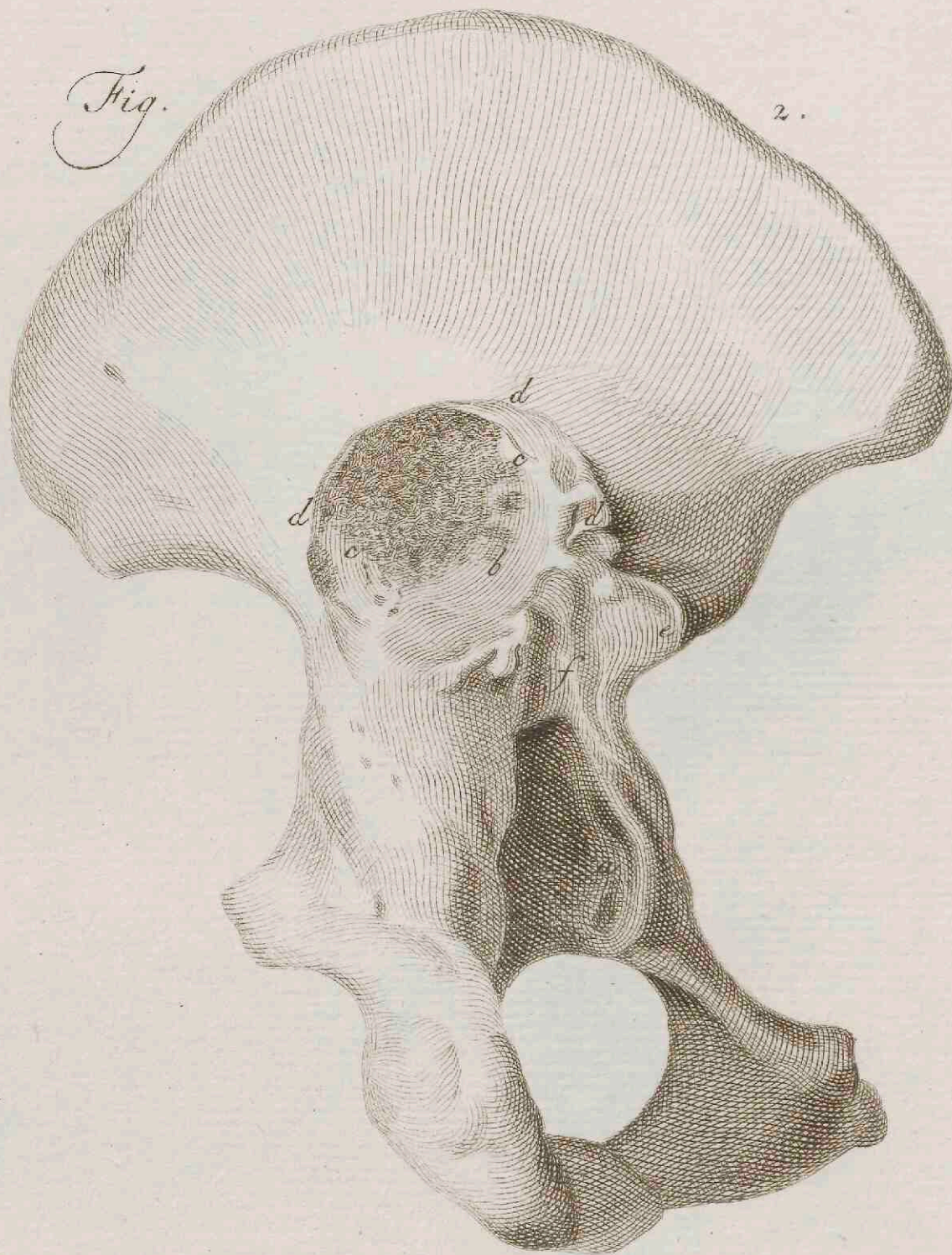
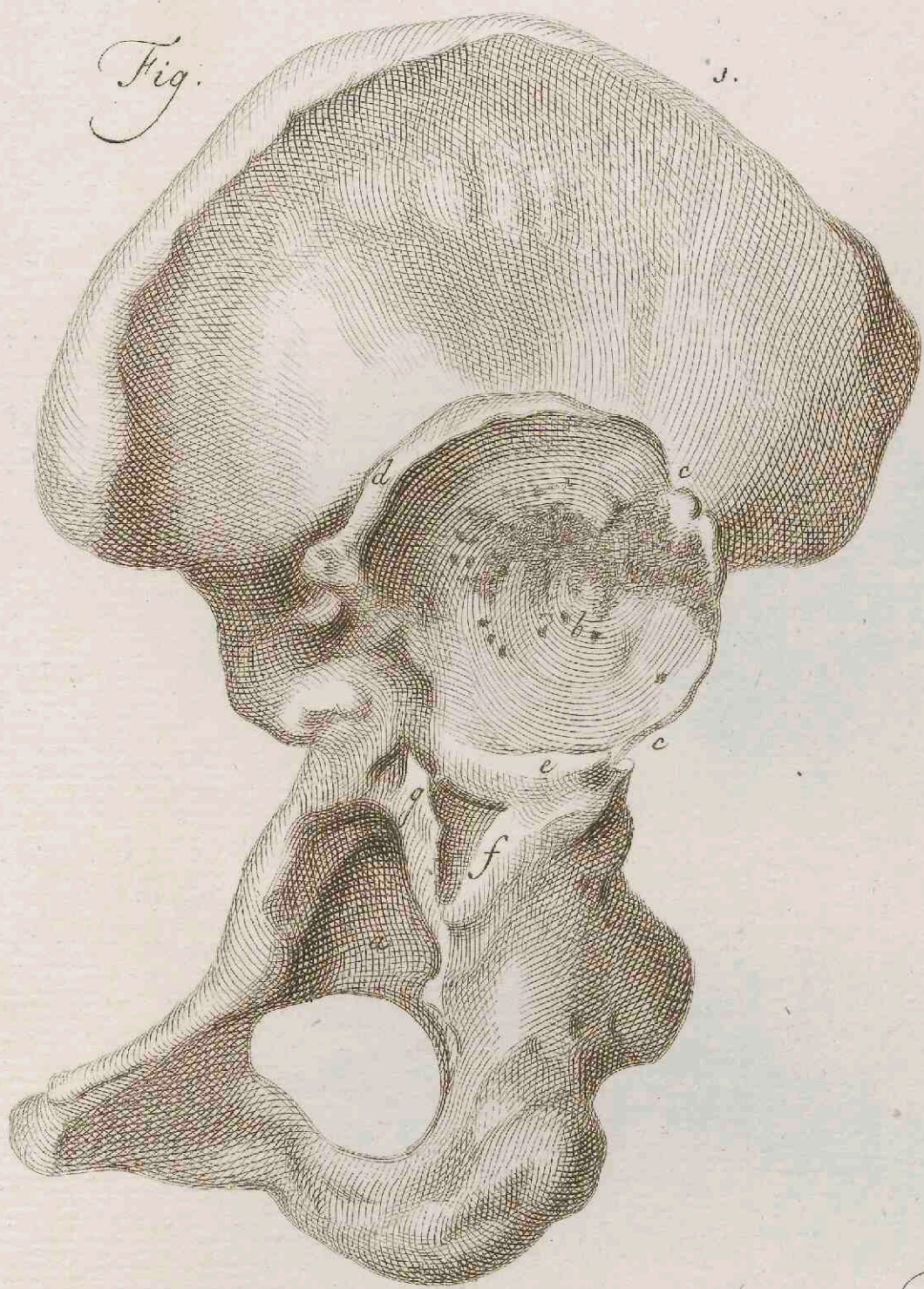

Fig. 1.

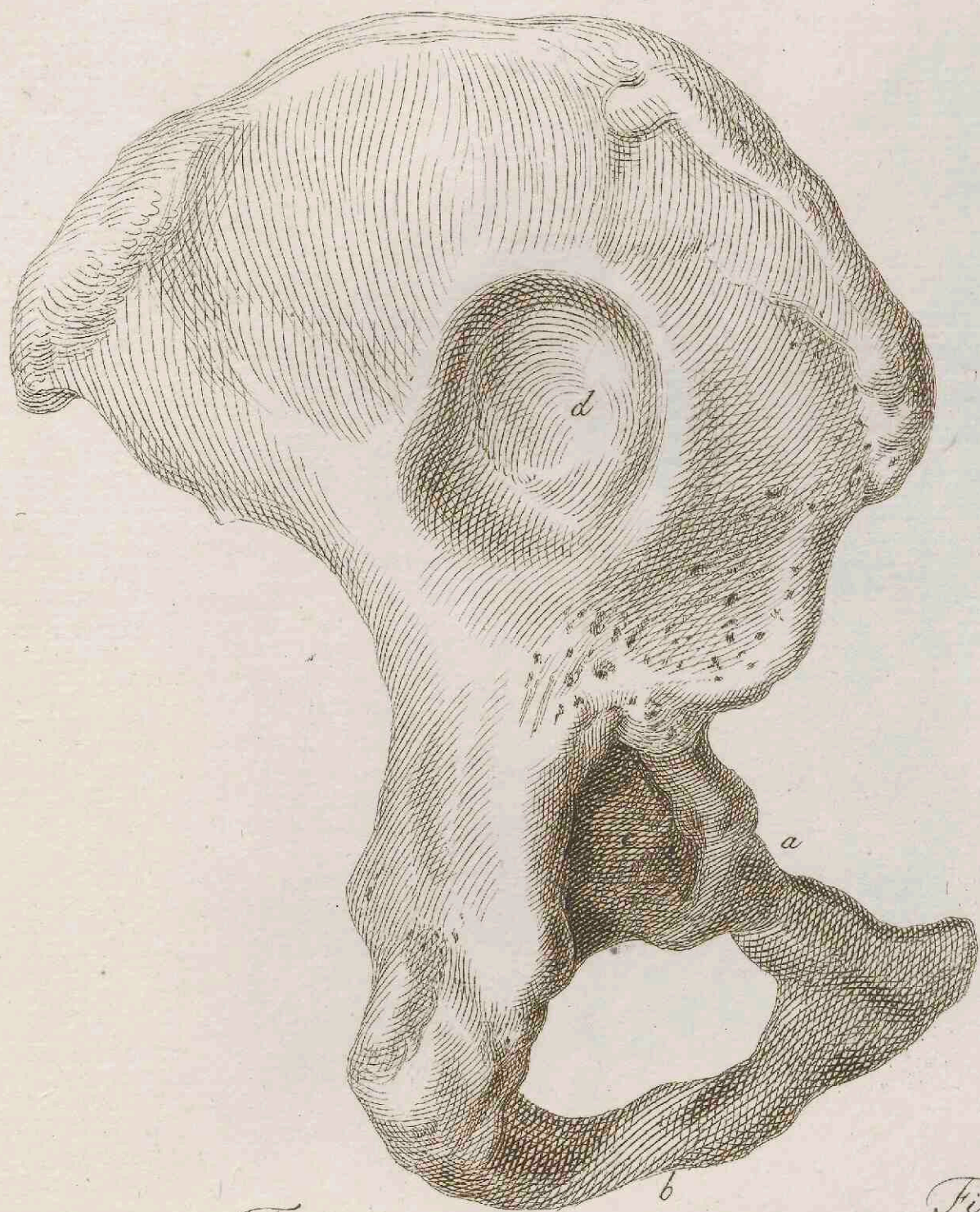

Fig. 2.

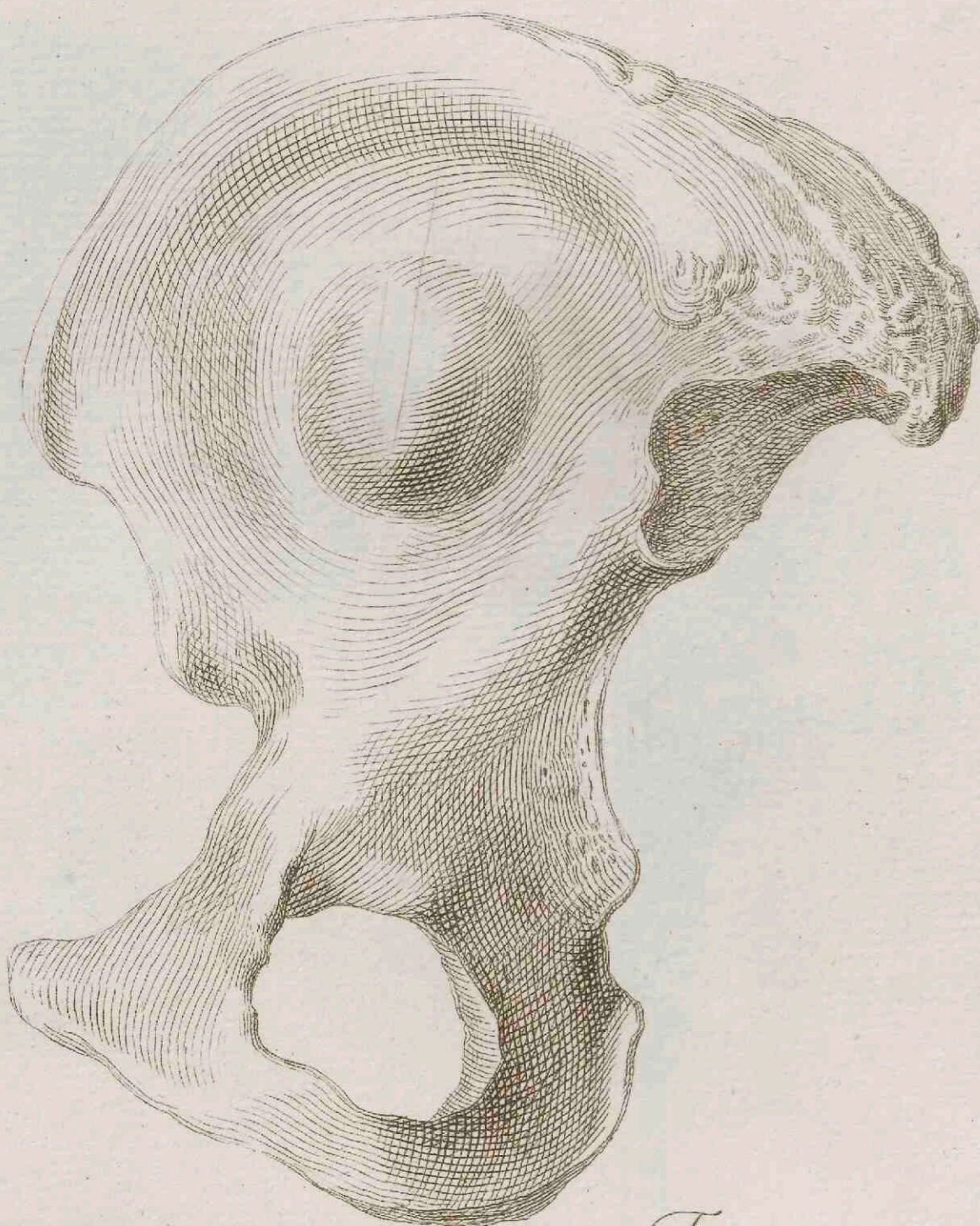

Fig. 3.

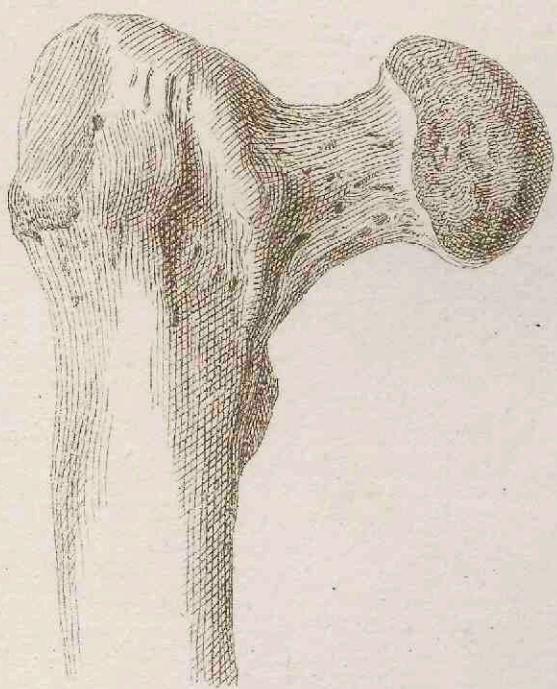

Fig. 5.

Fig. 4.

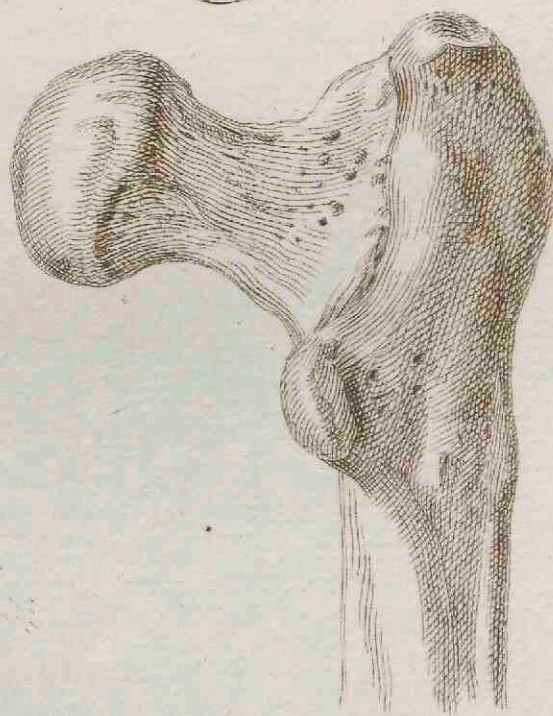

Fig. 6.

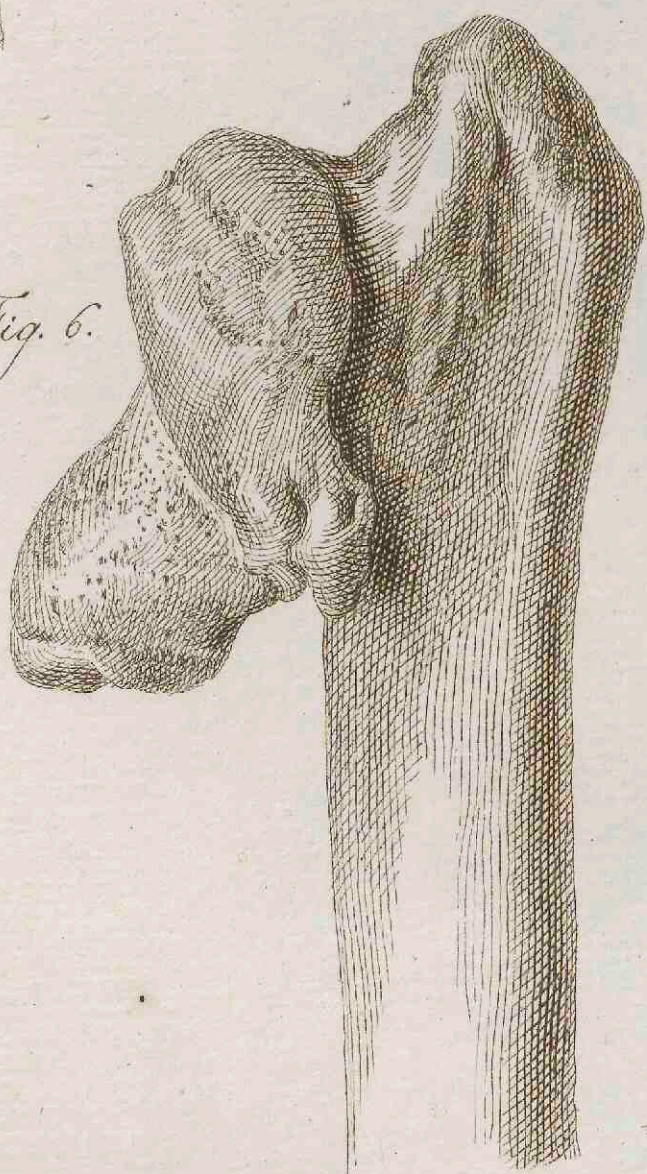
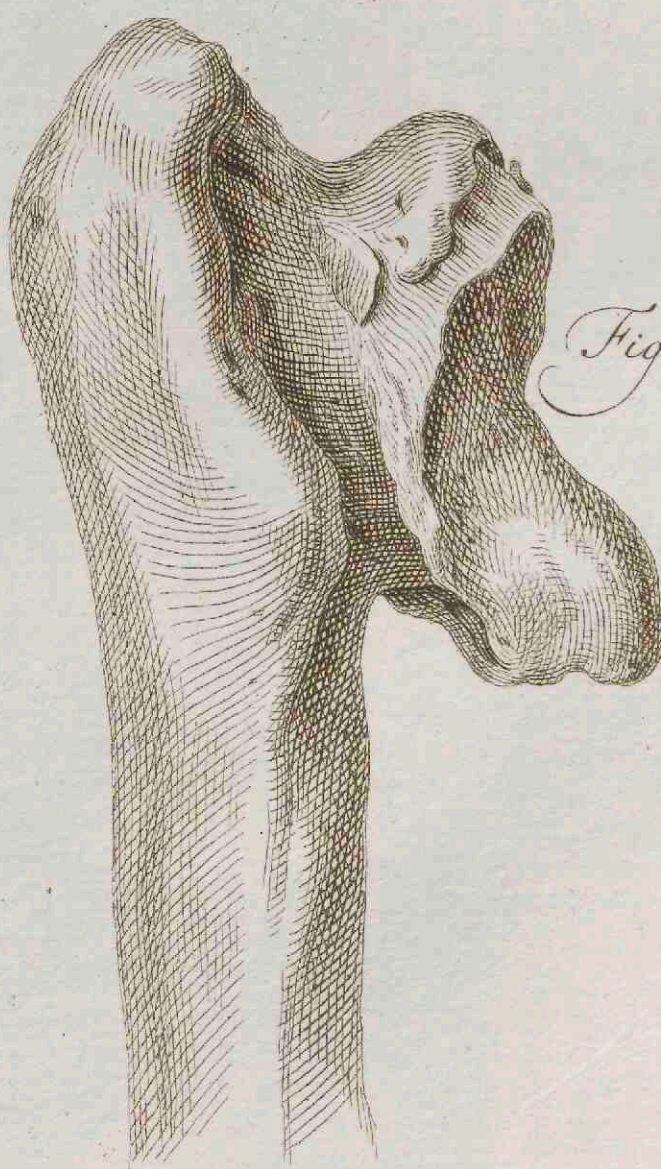
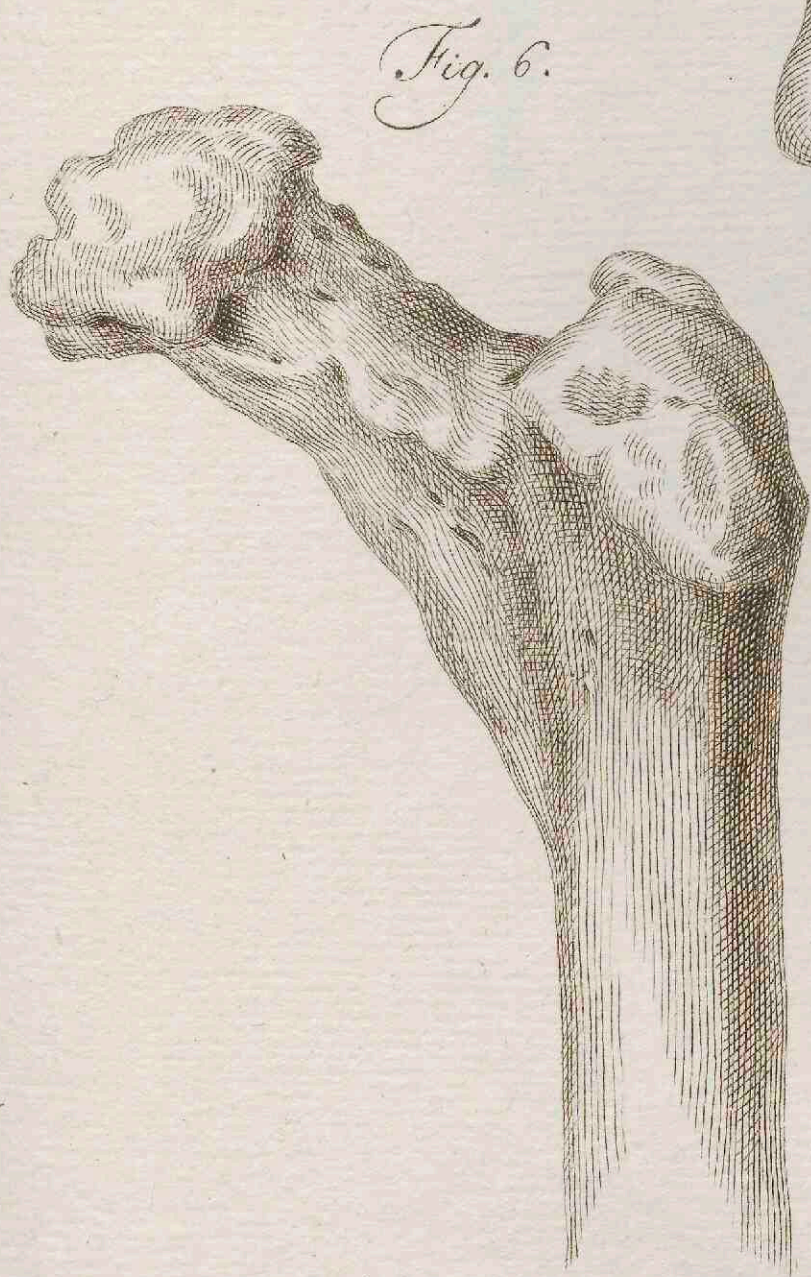
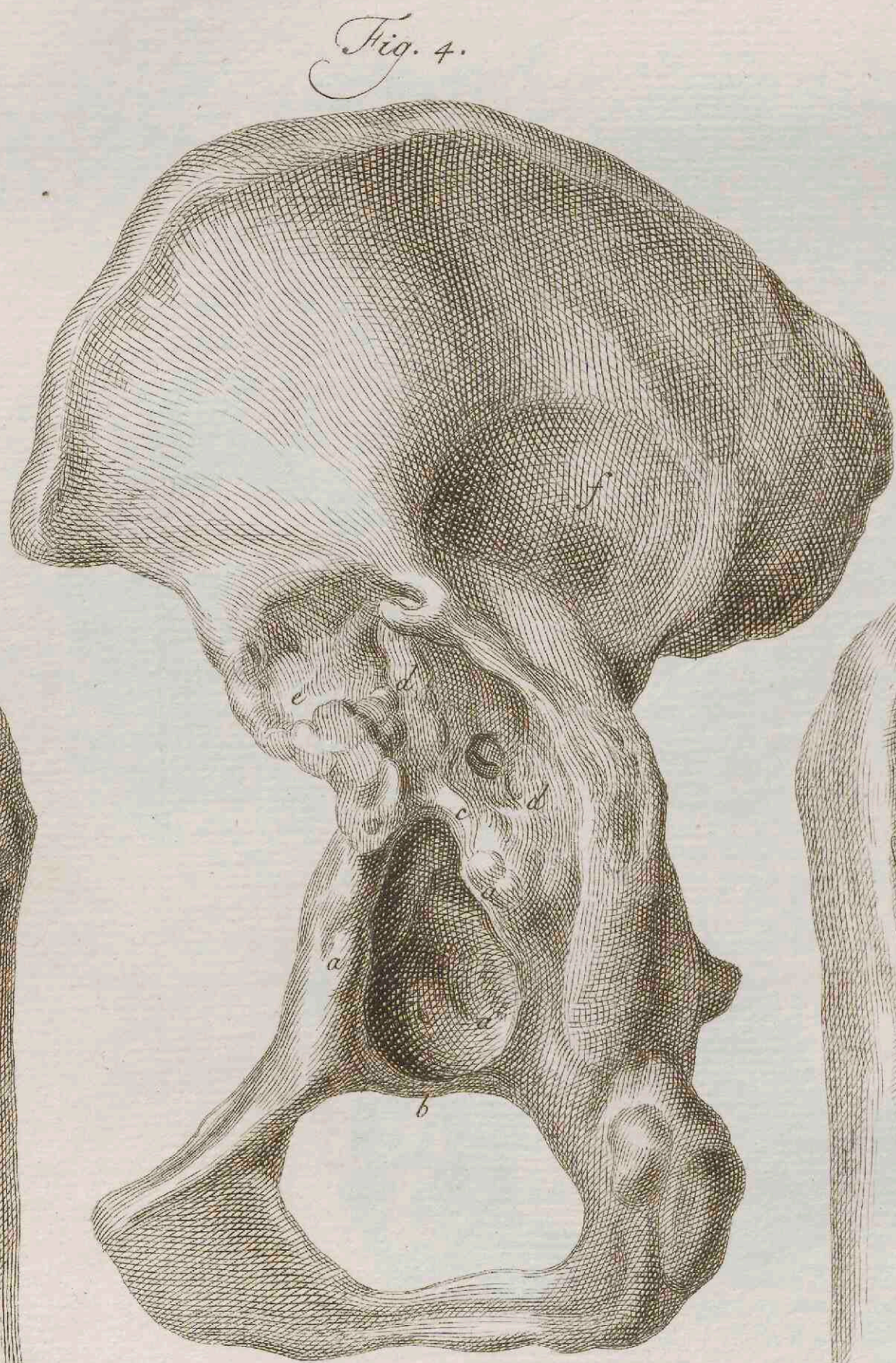
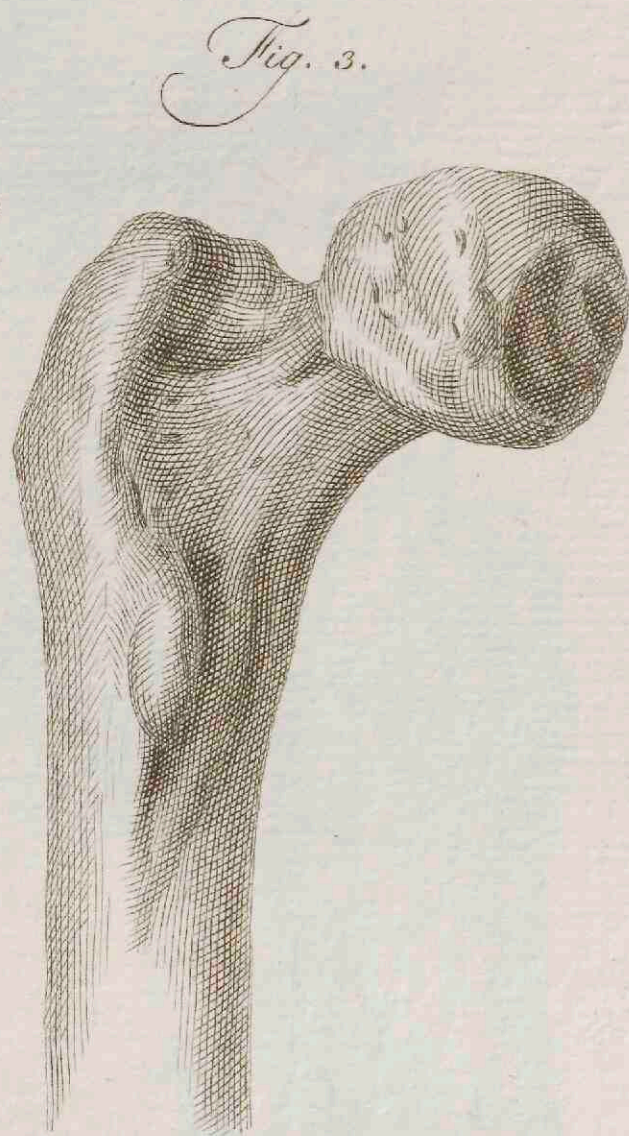
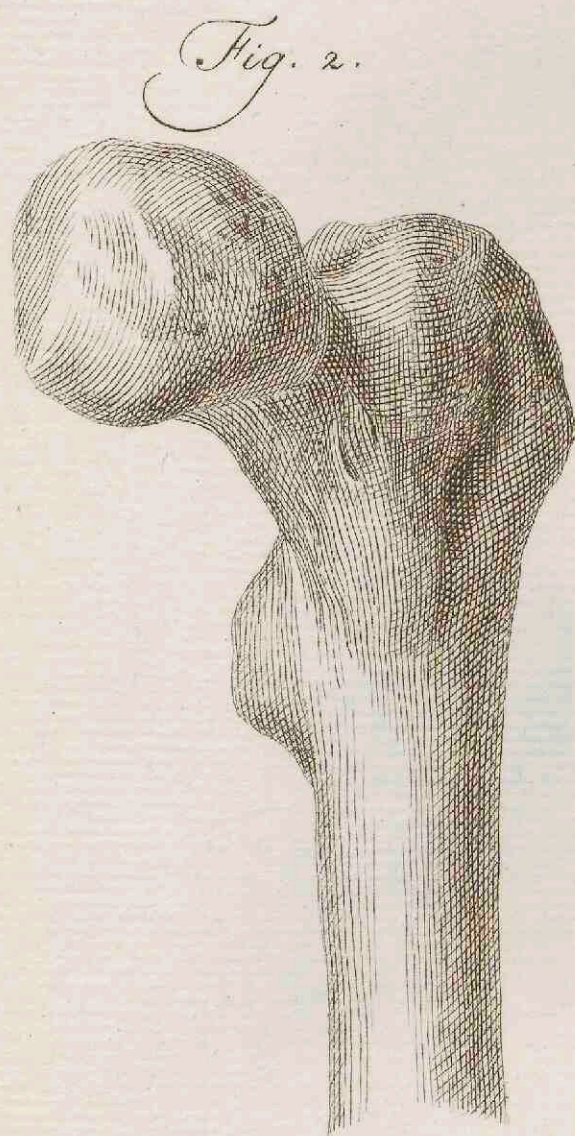
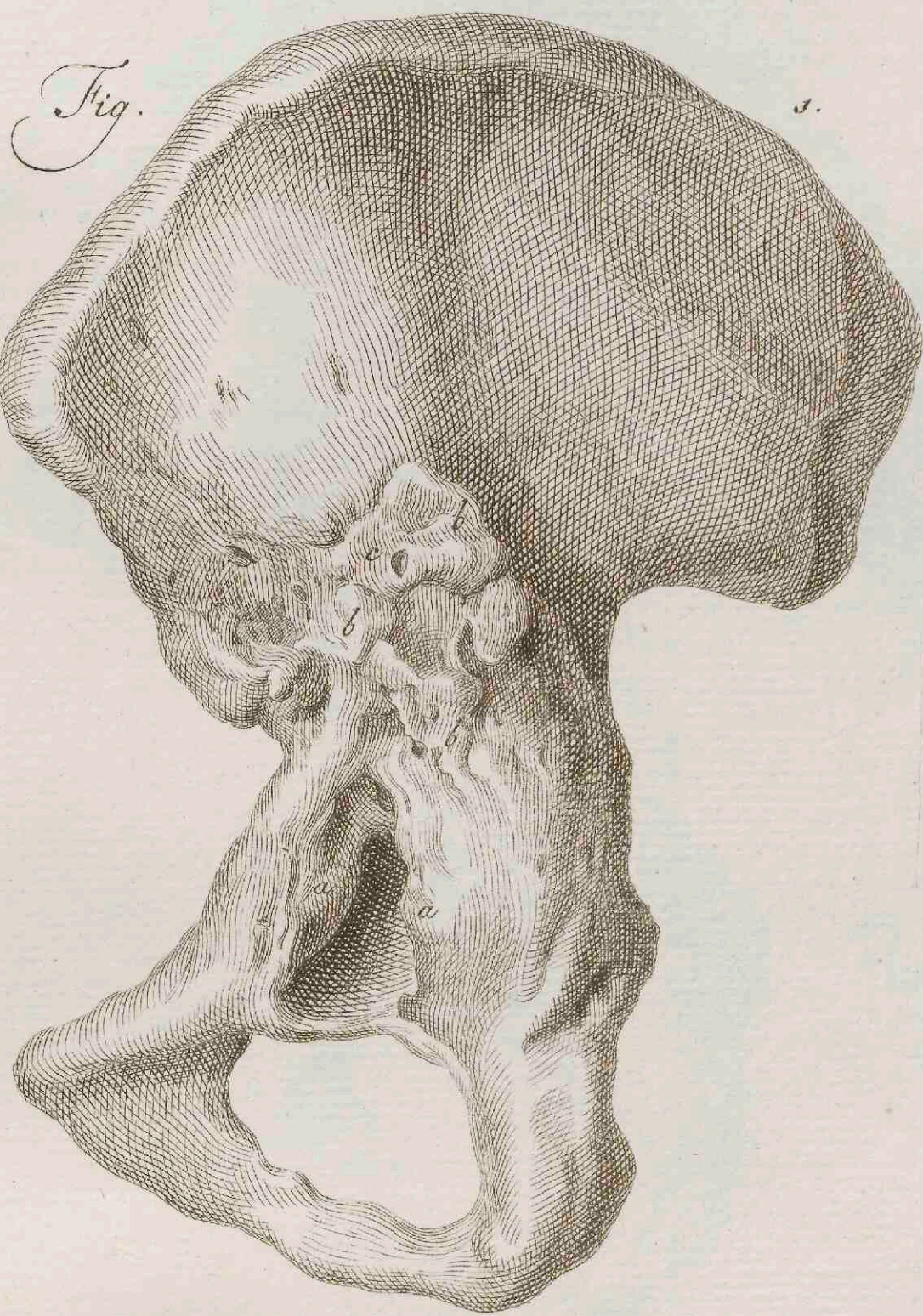
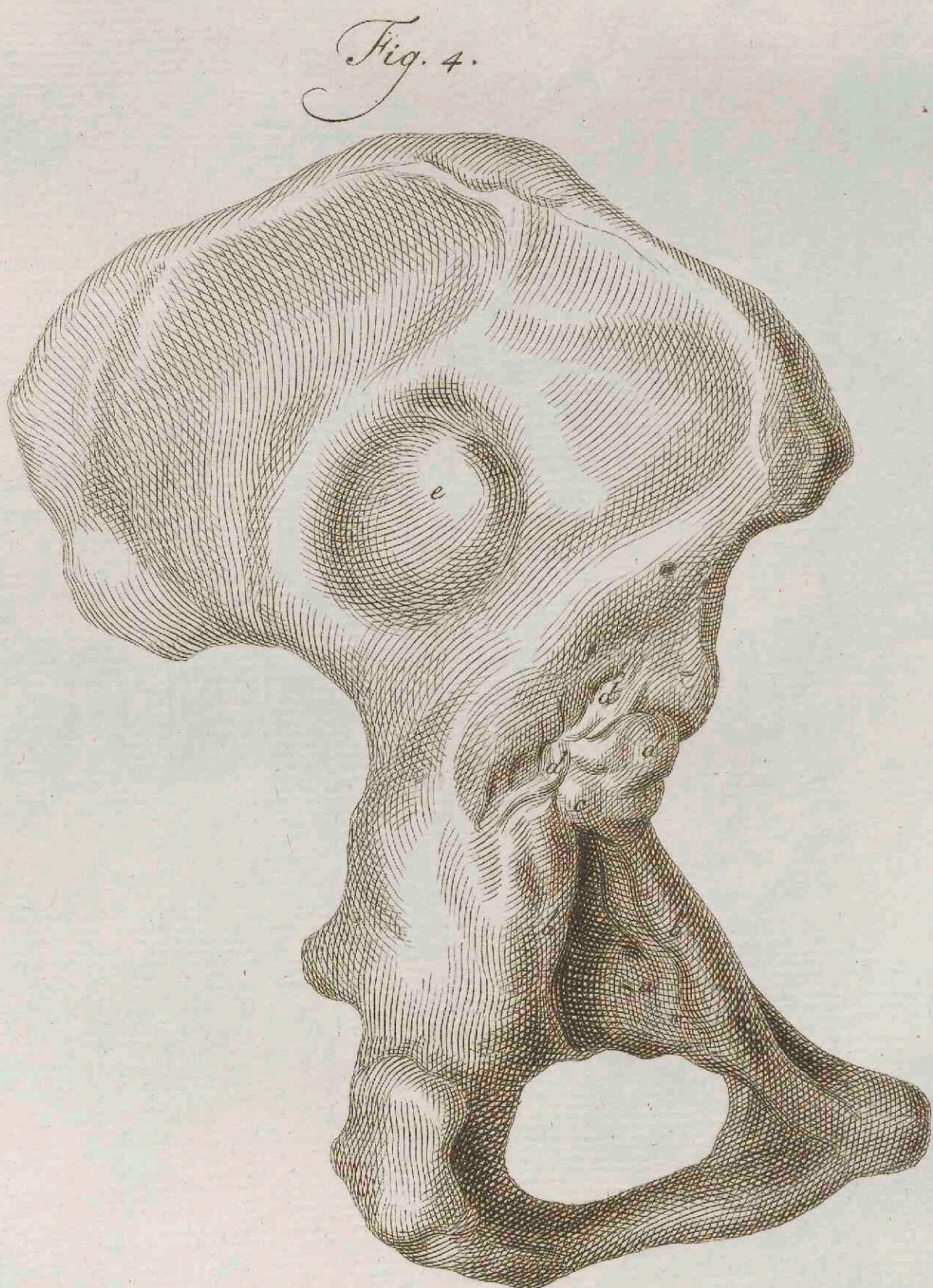
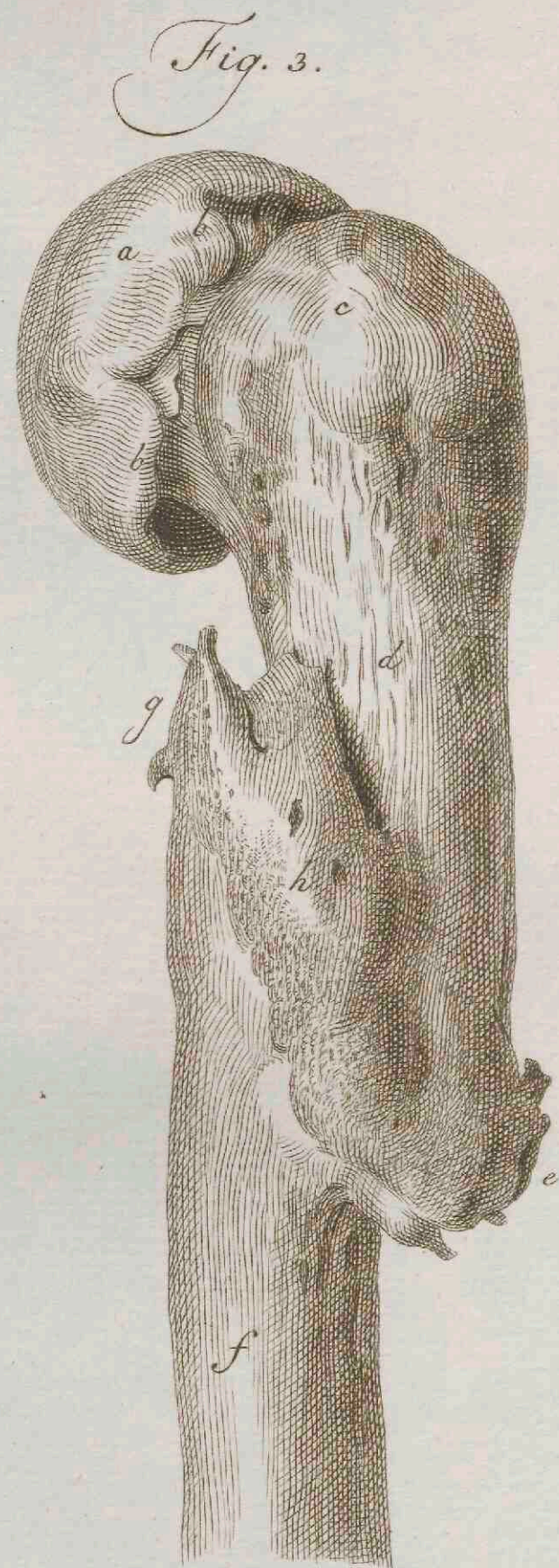
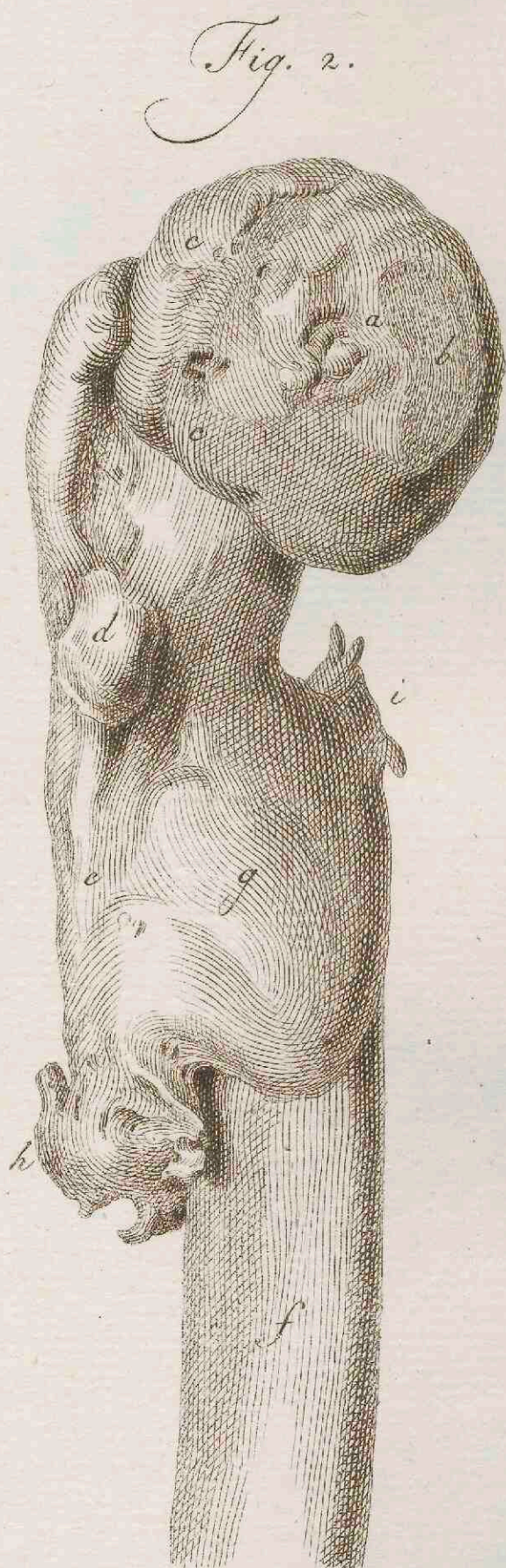
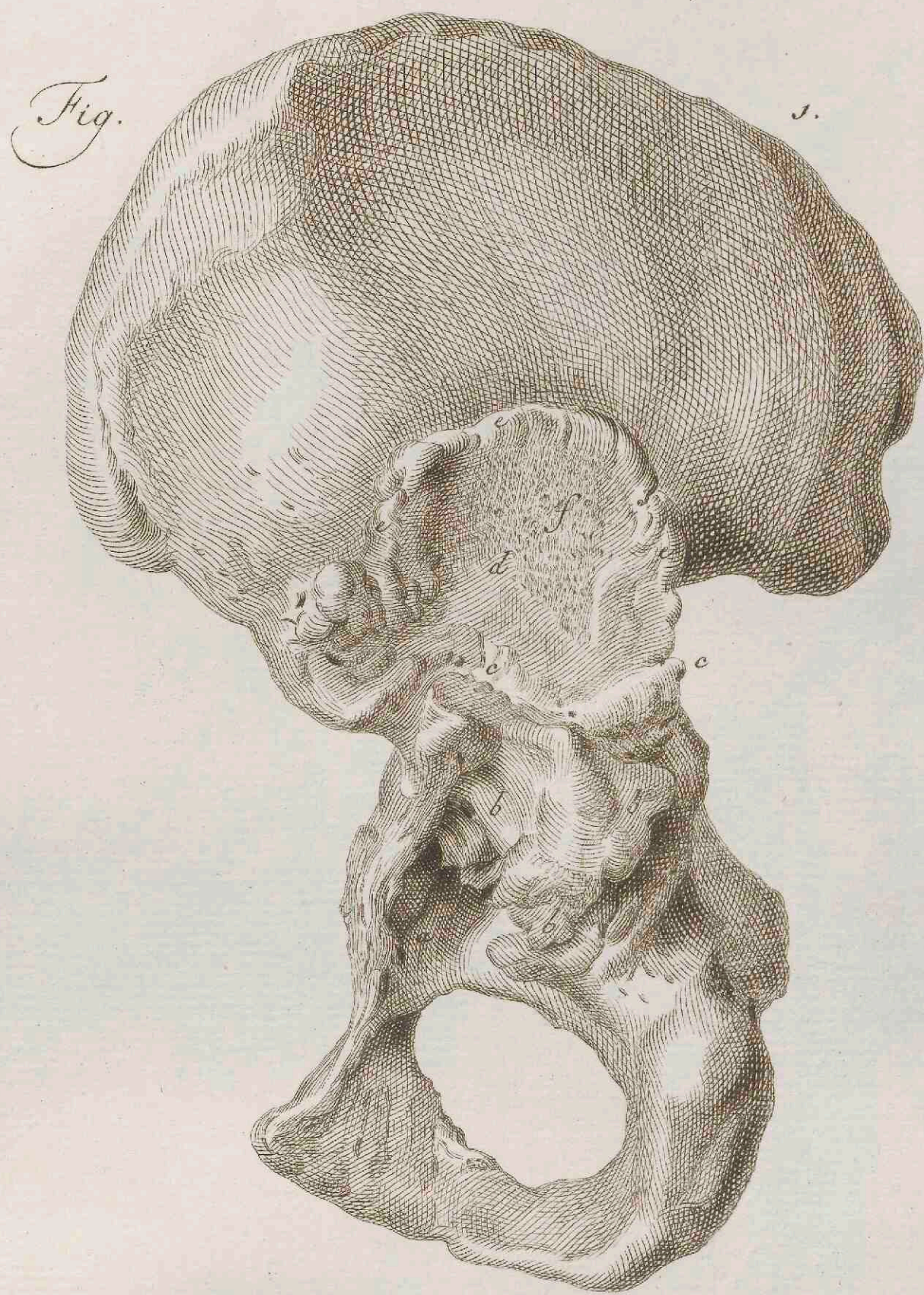
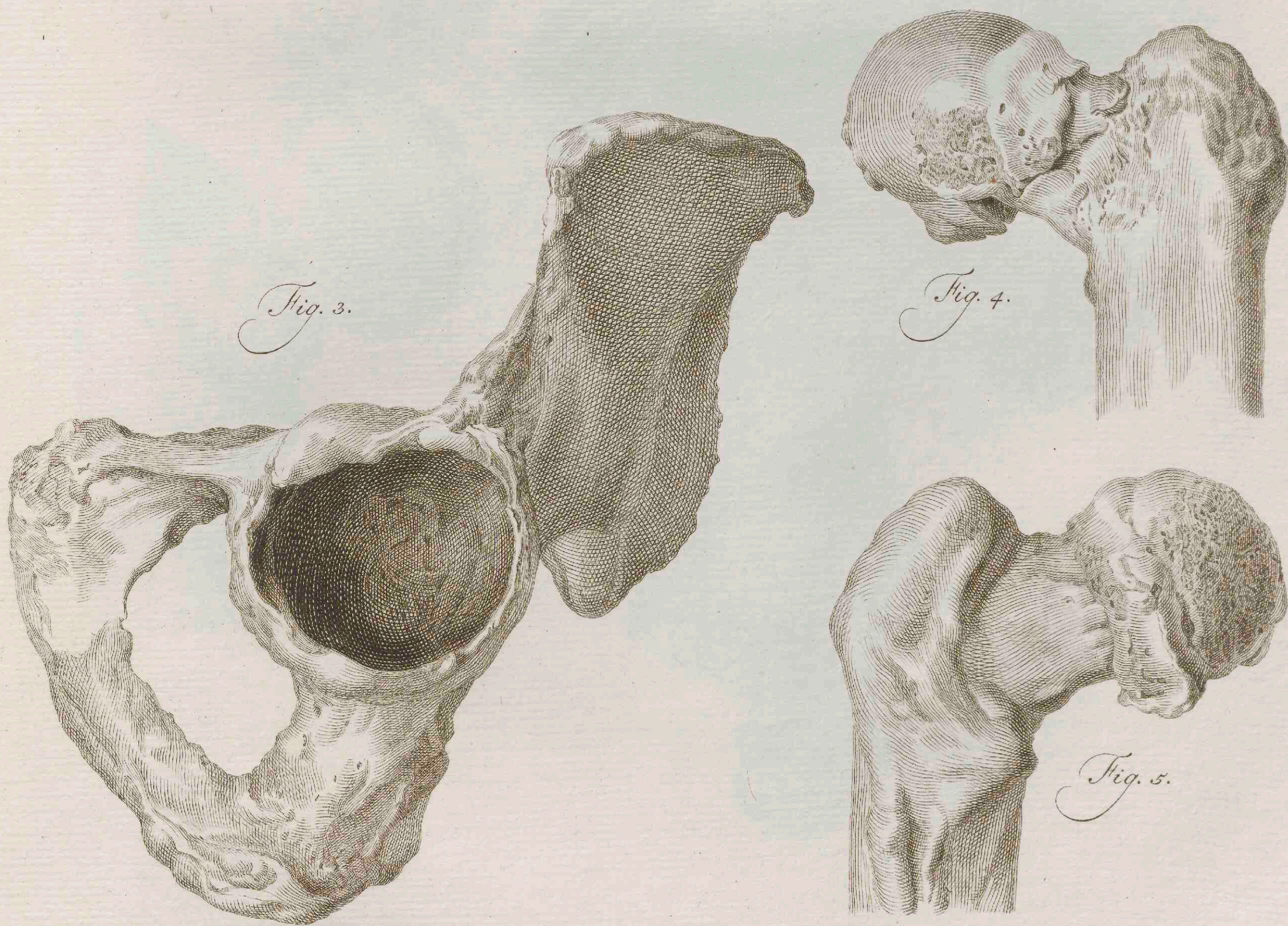
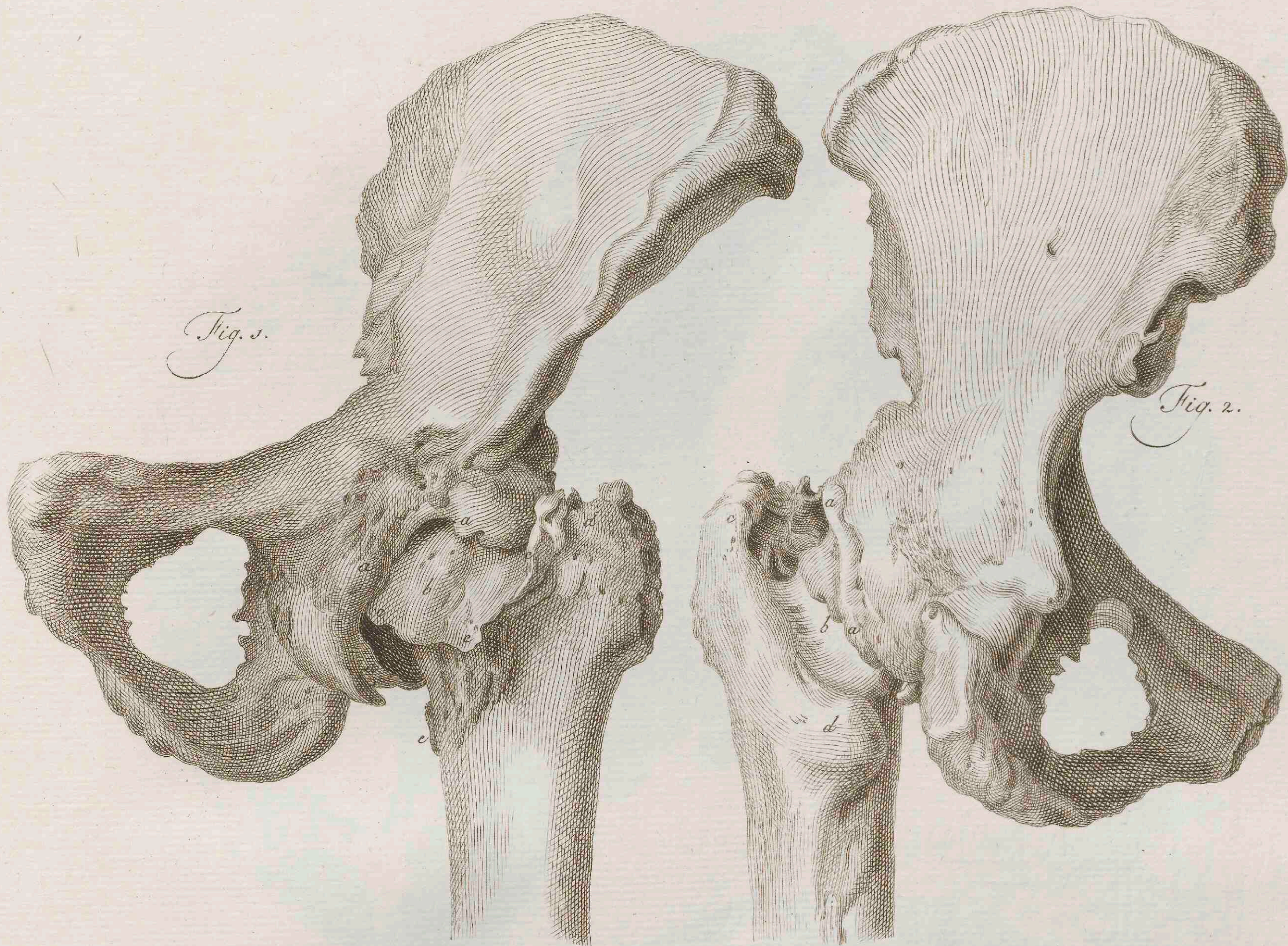

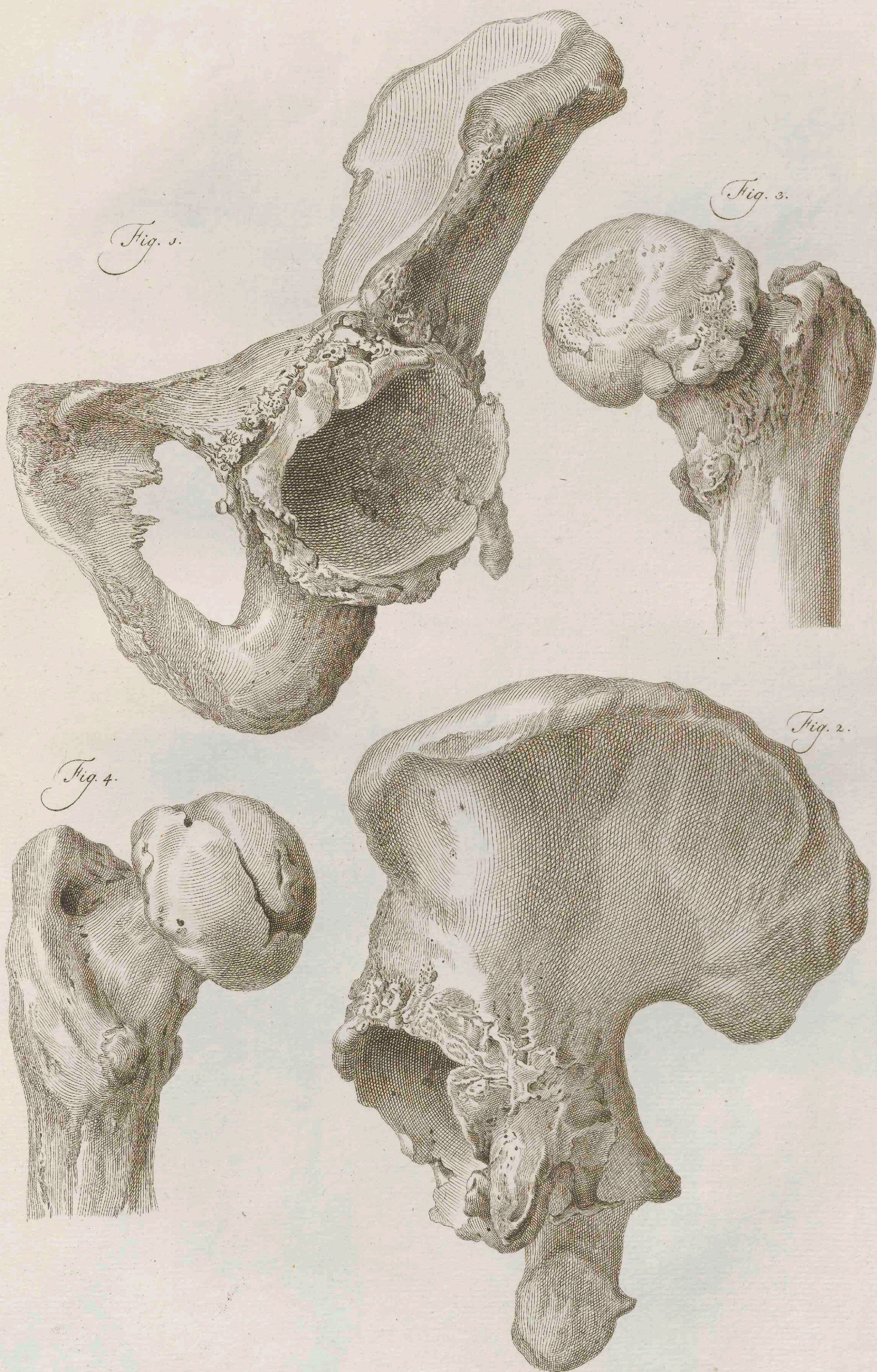
Fig. 7.

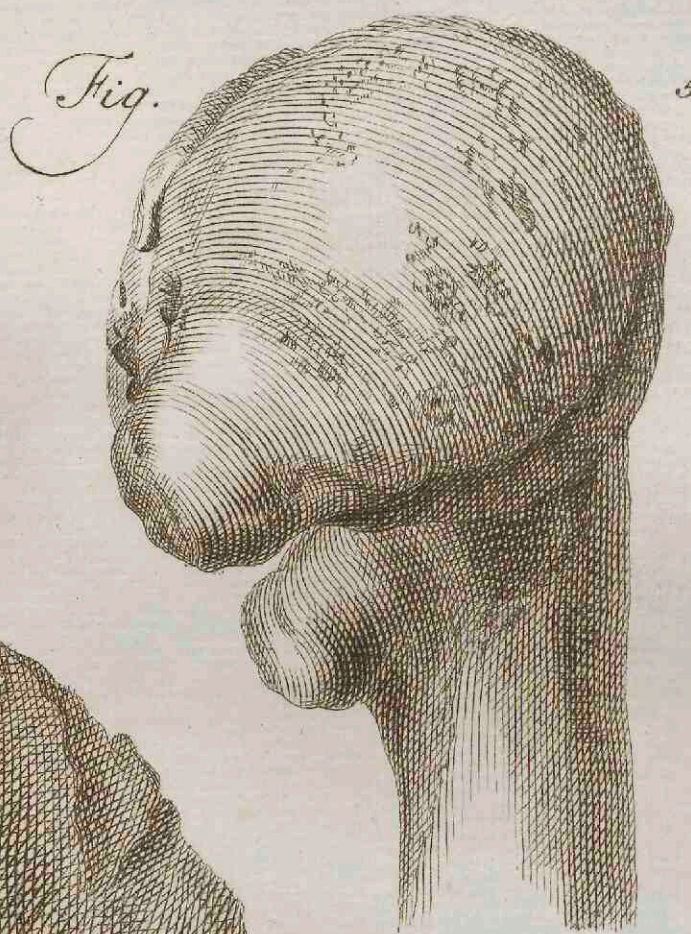
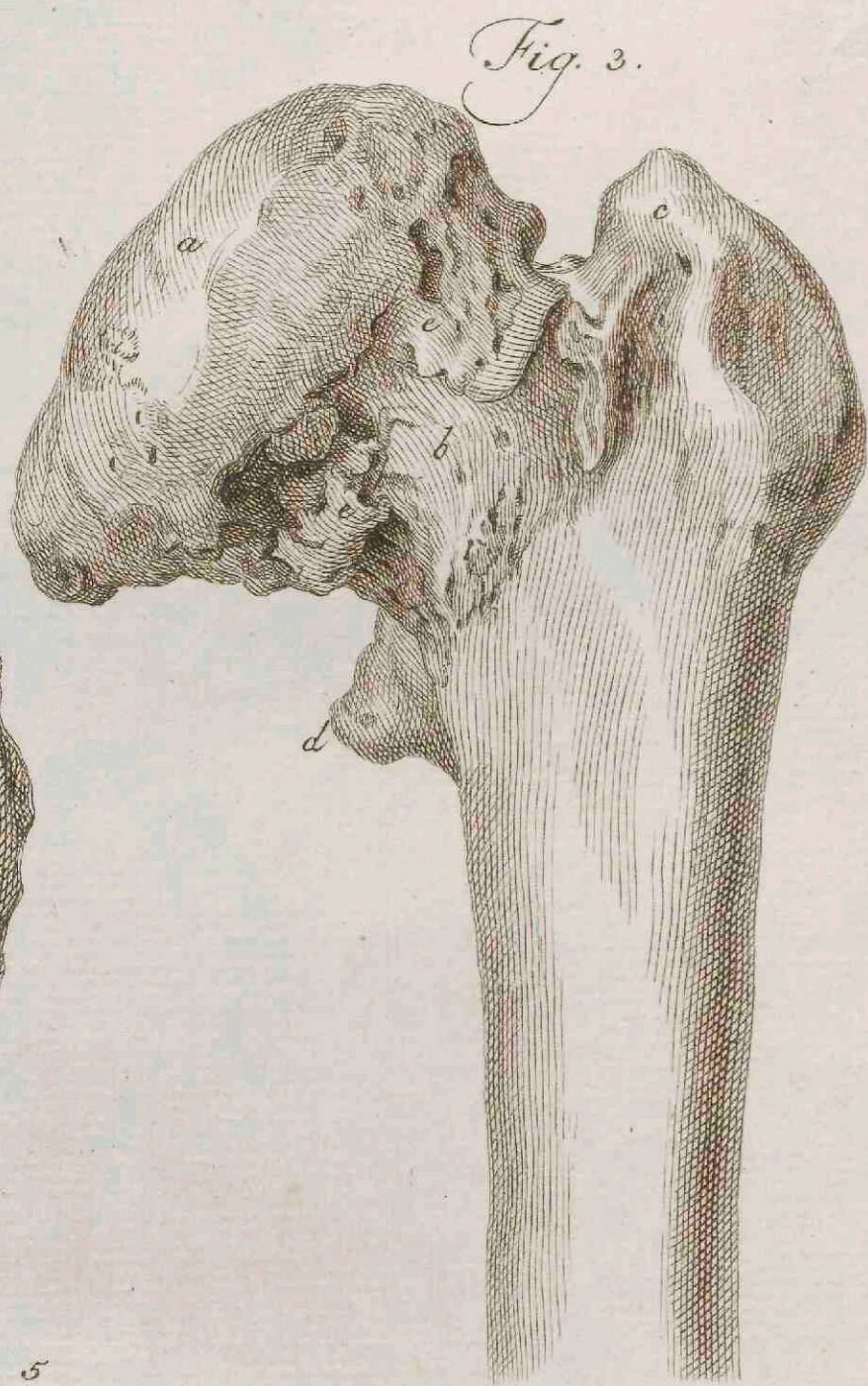
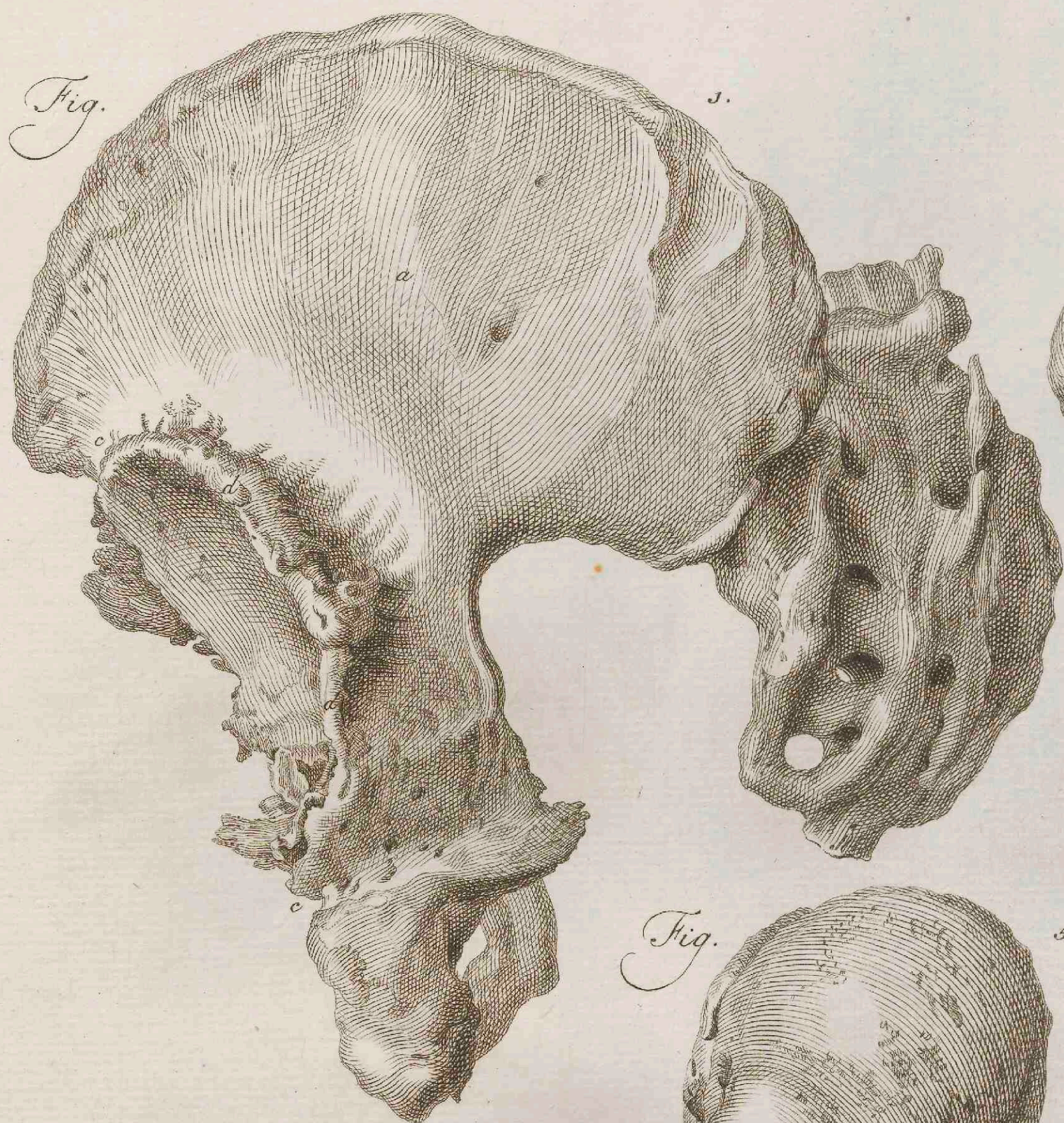

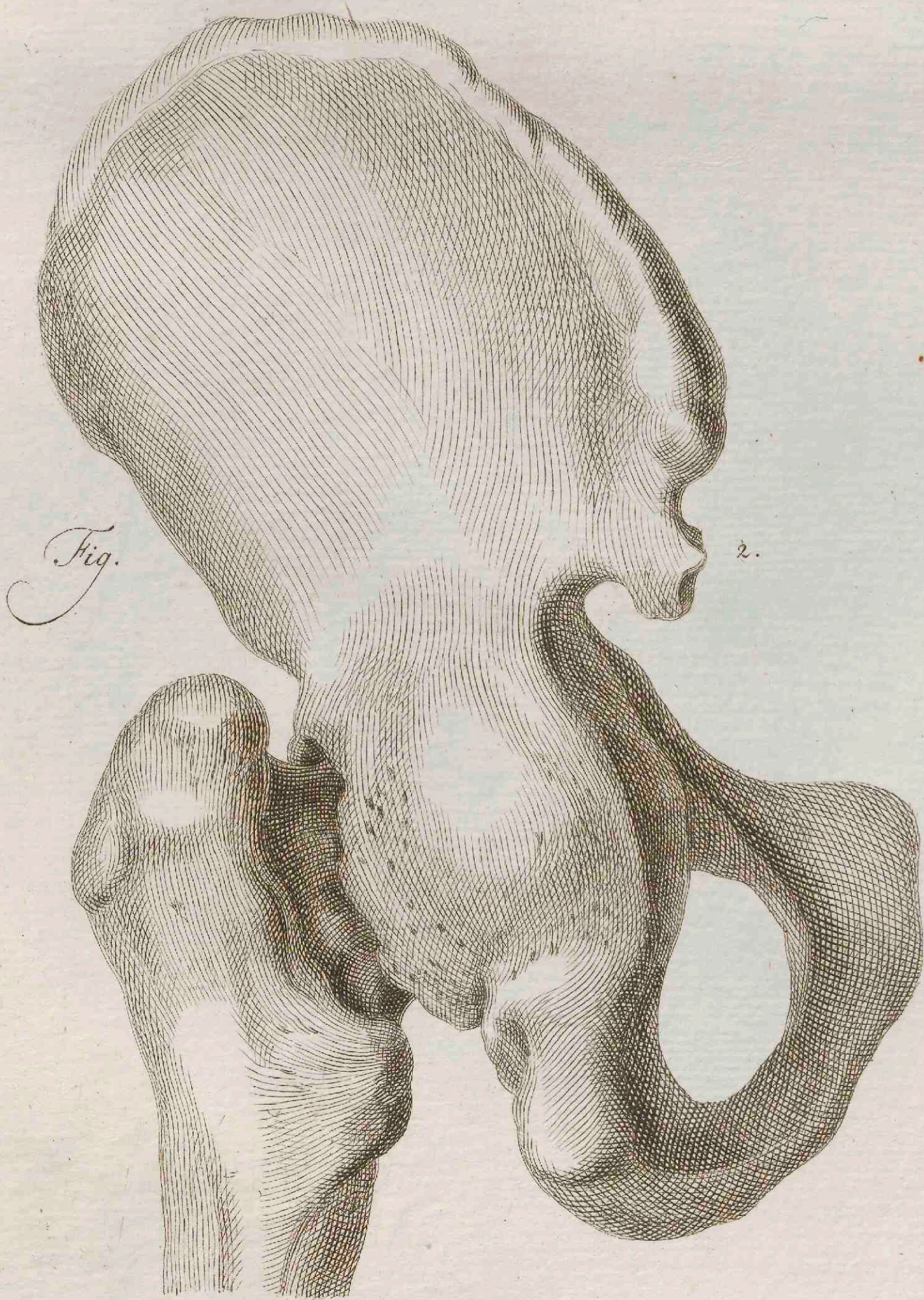
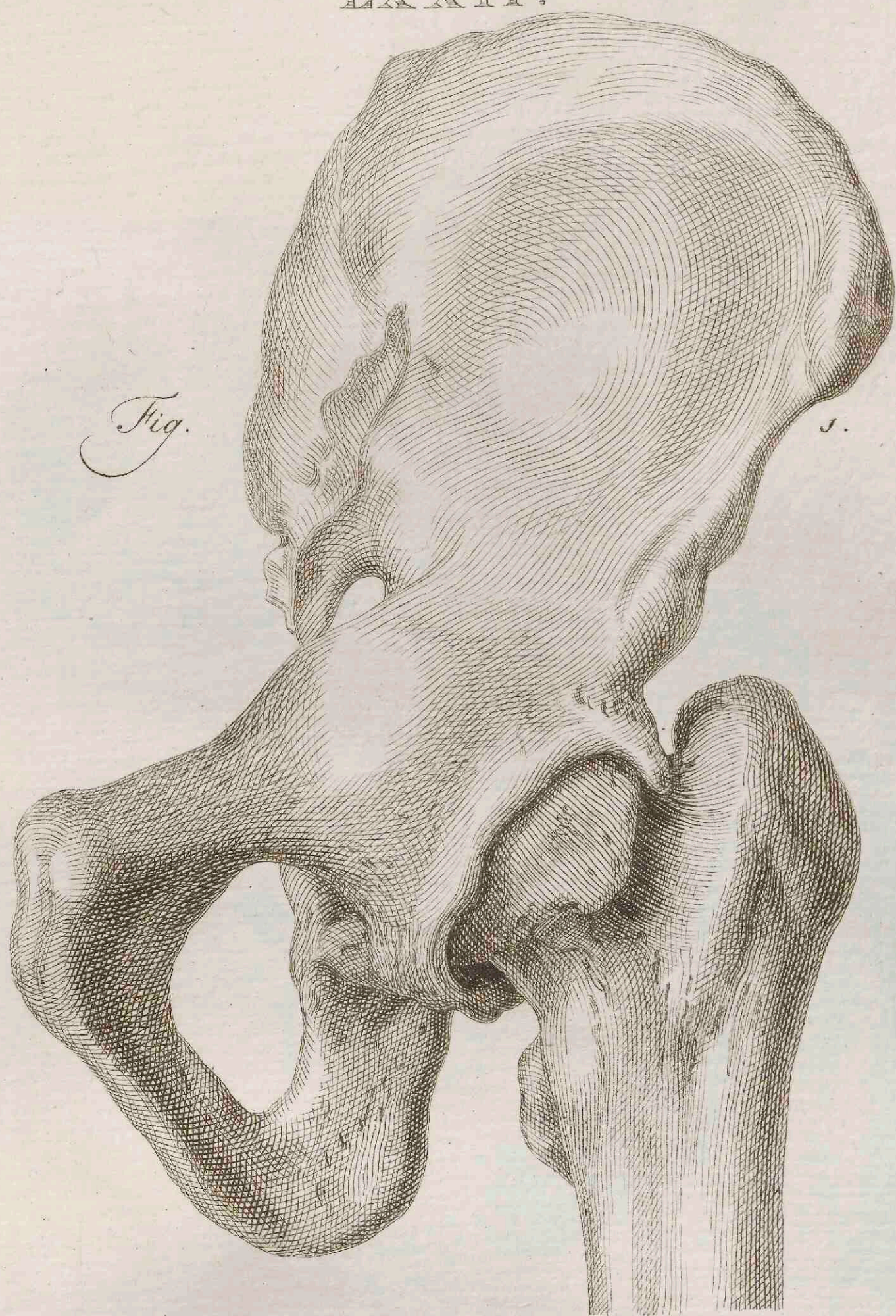

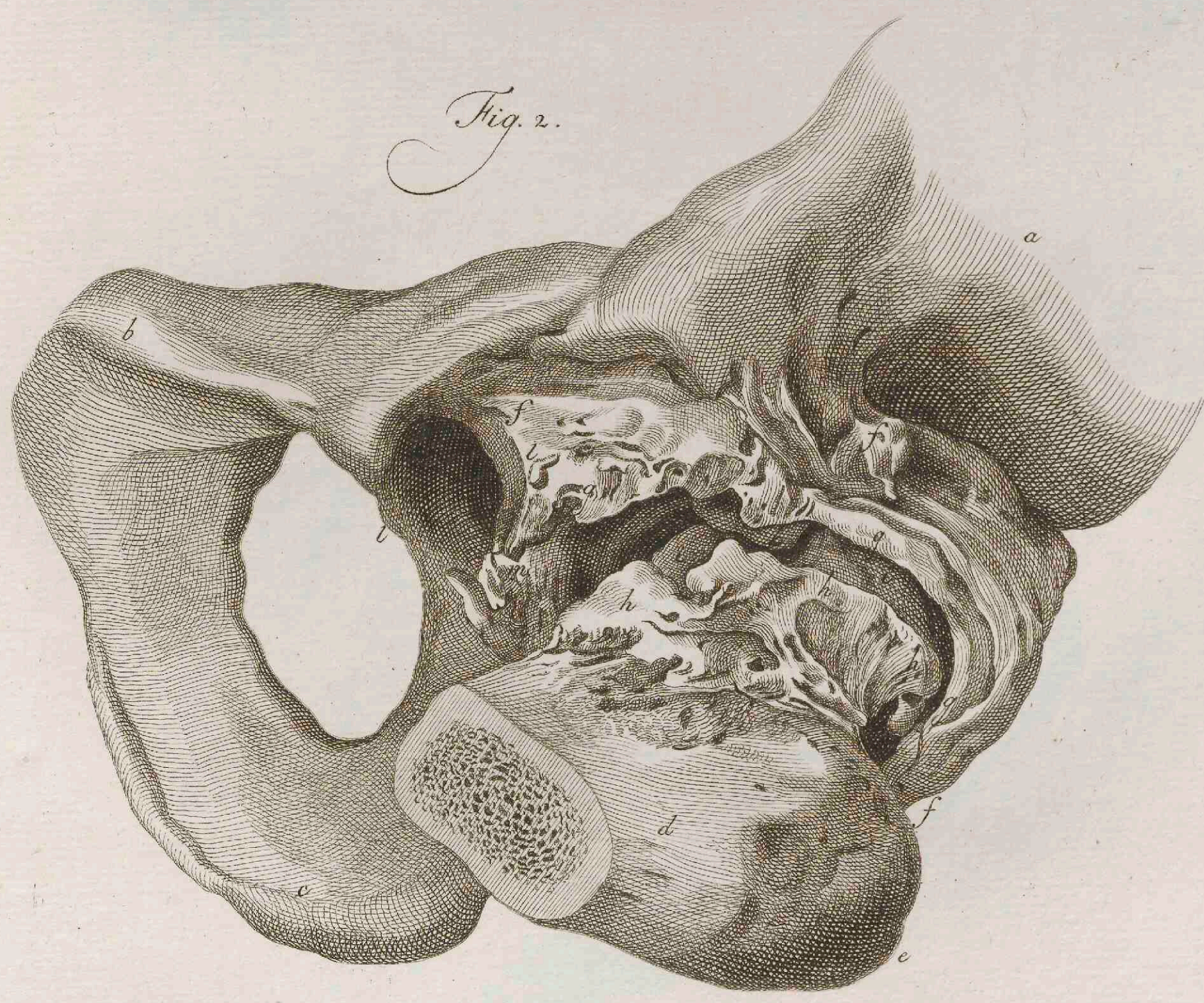
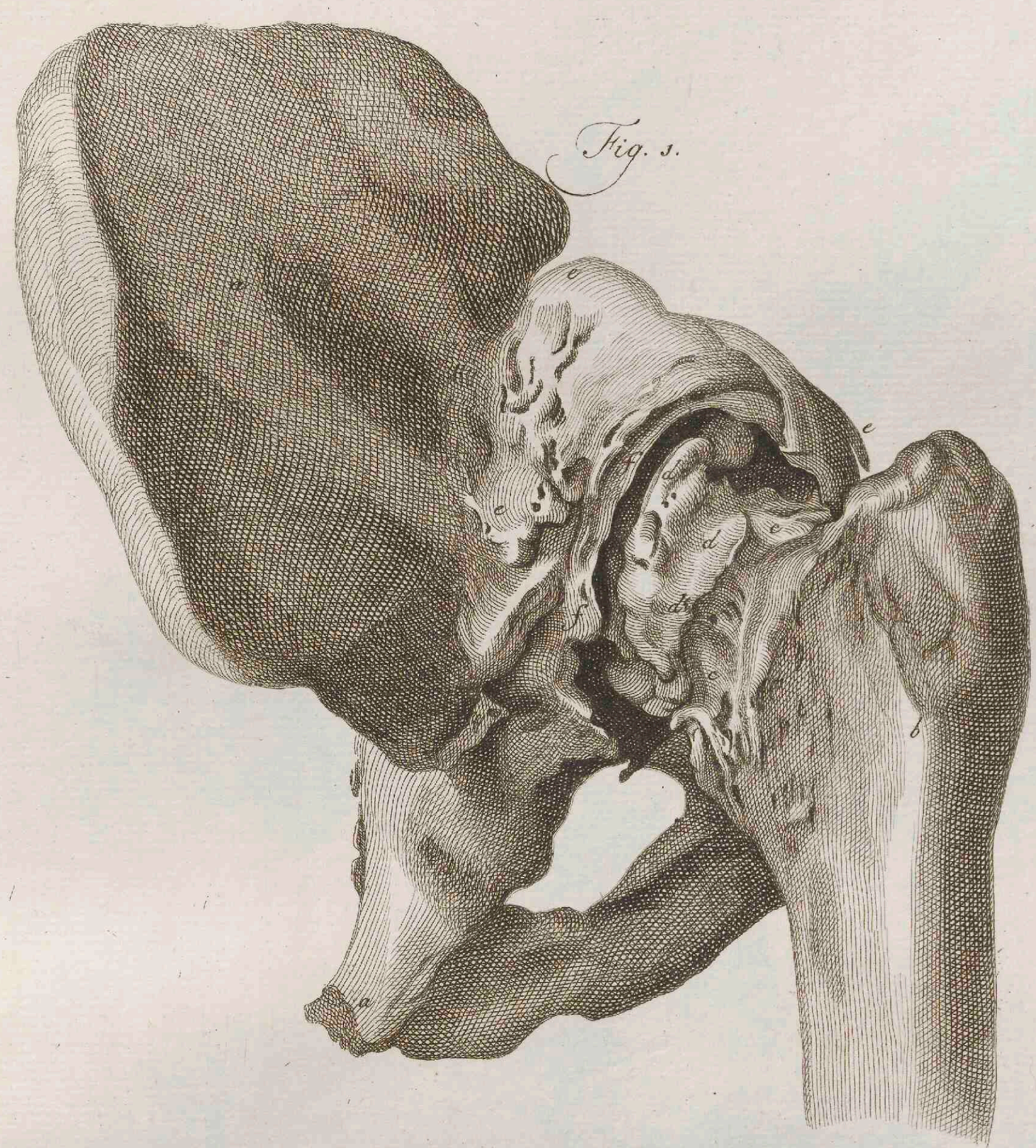

Fig. 1.

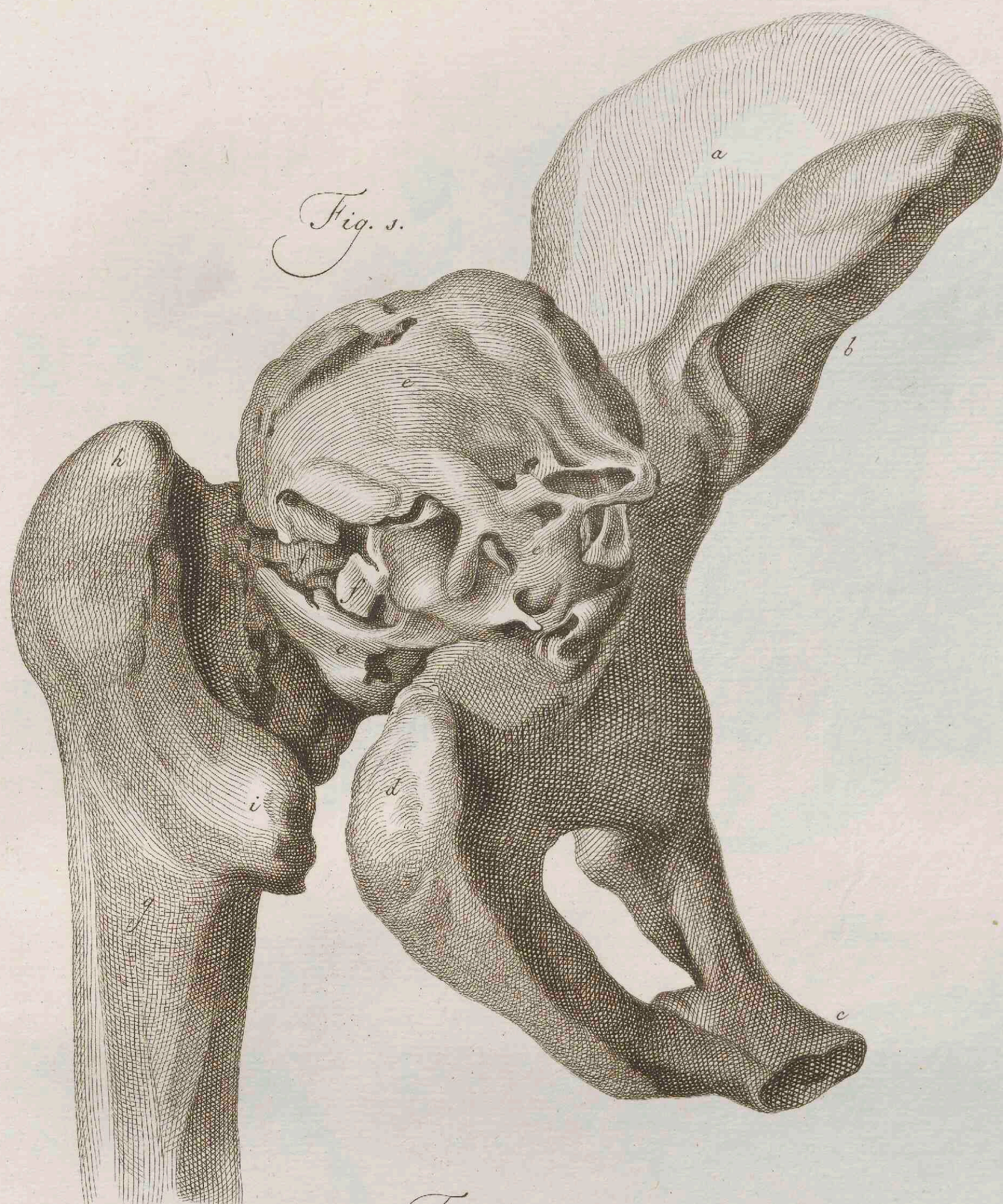
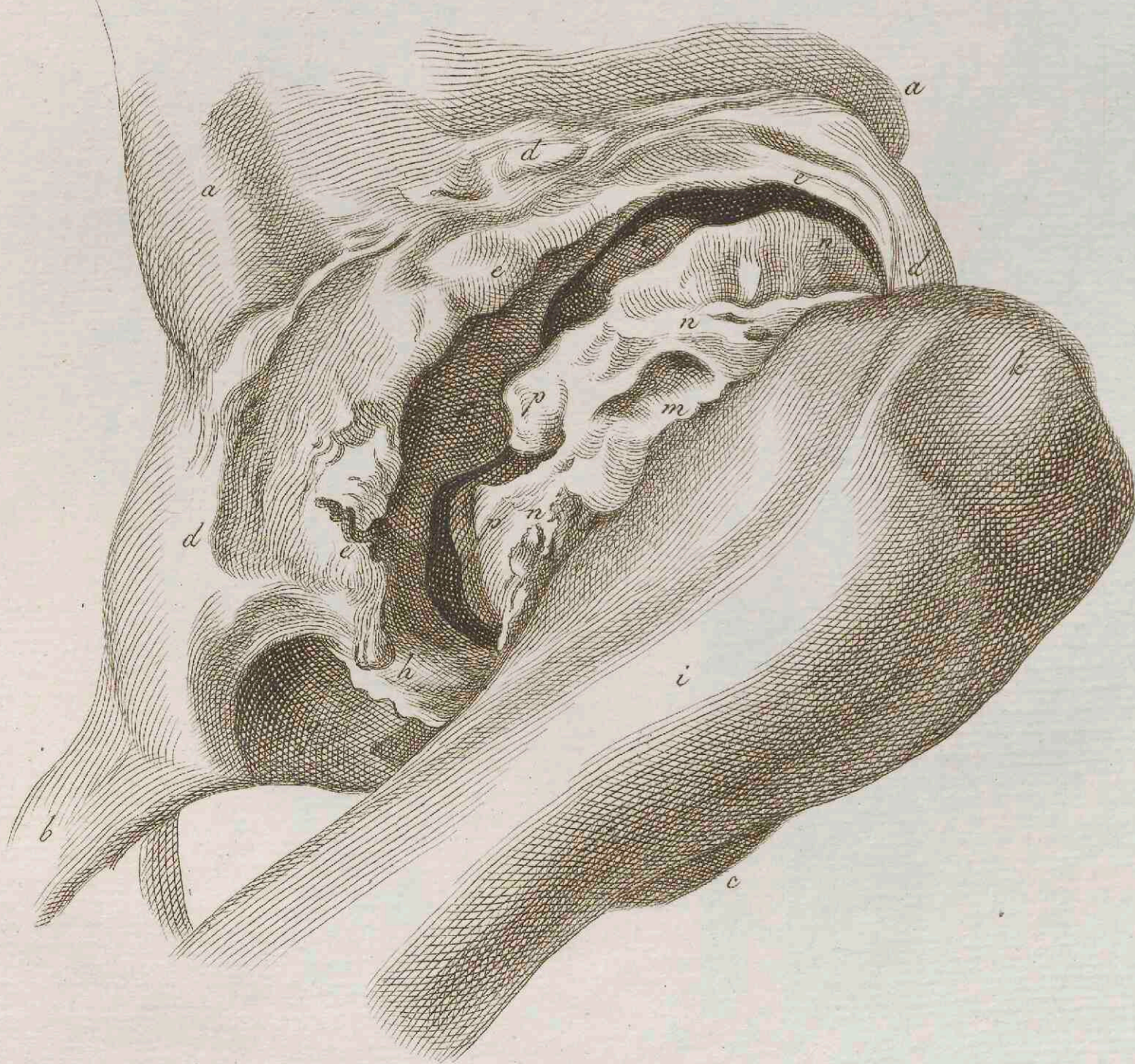

Fig. 2.

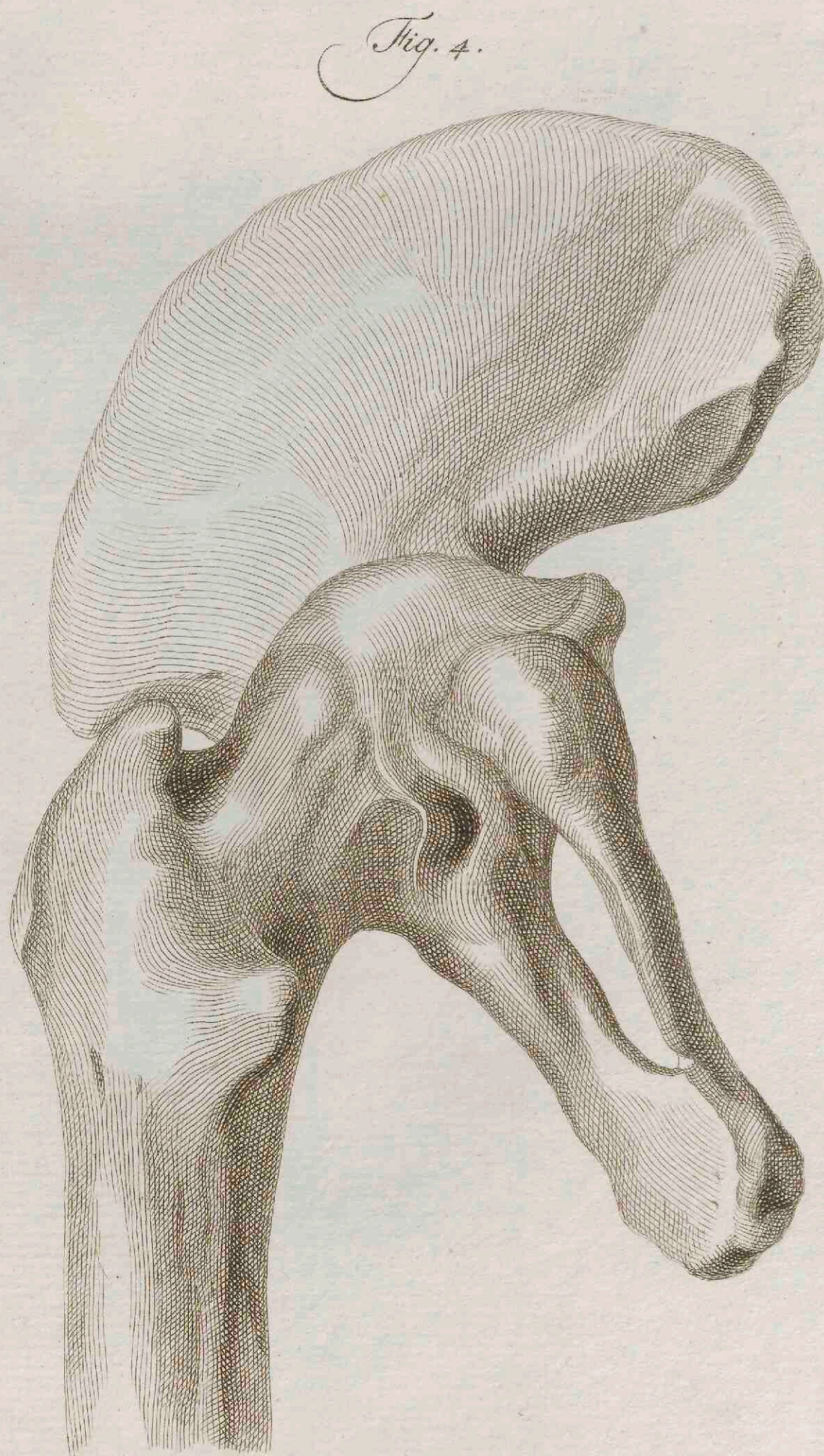
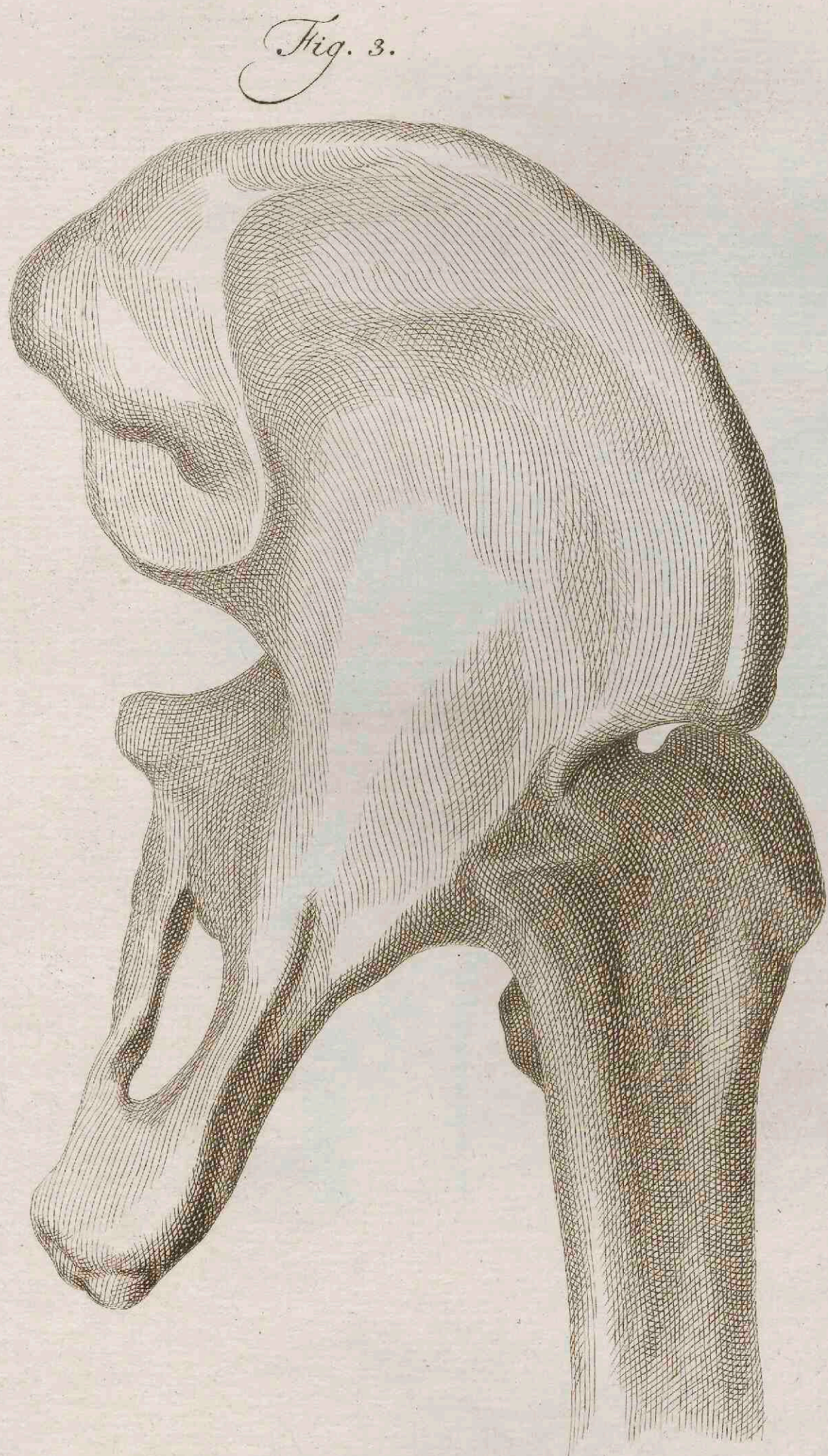
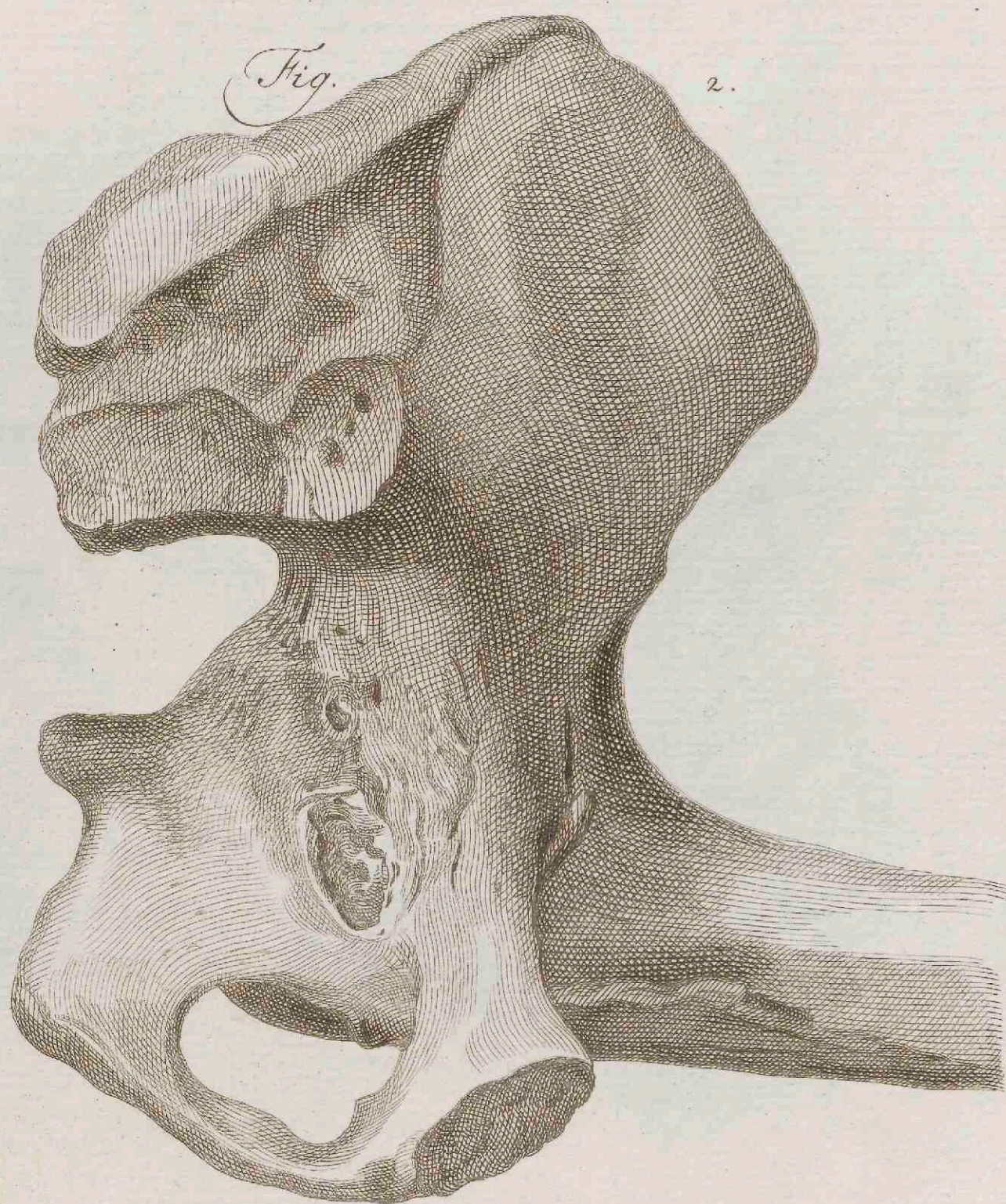
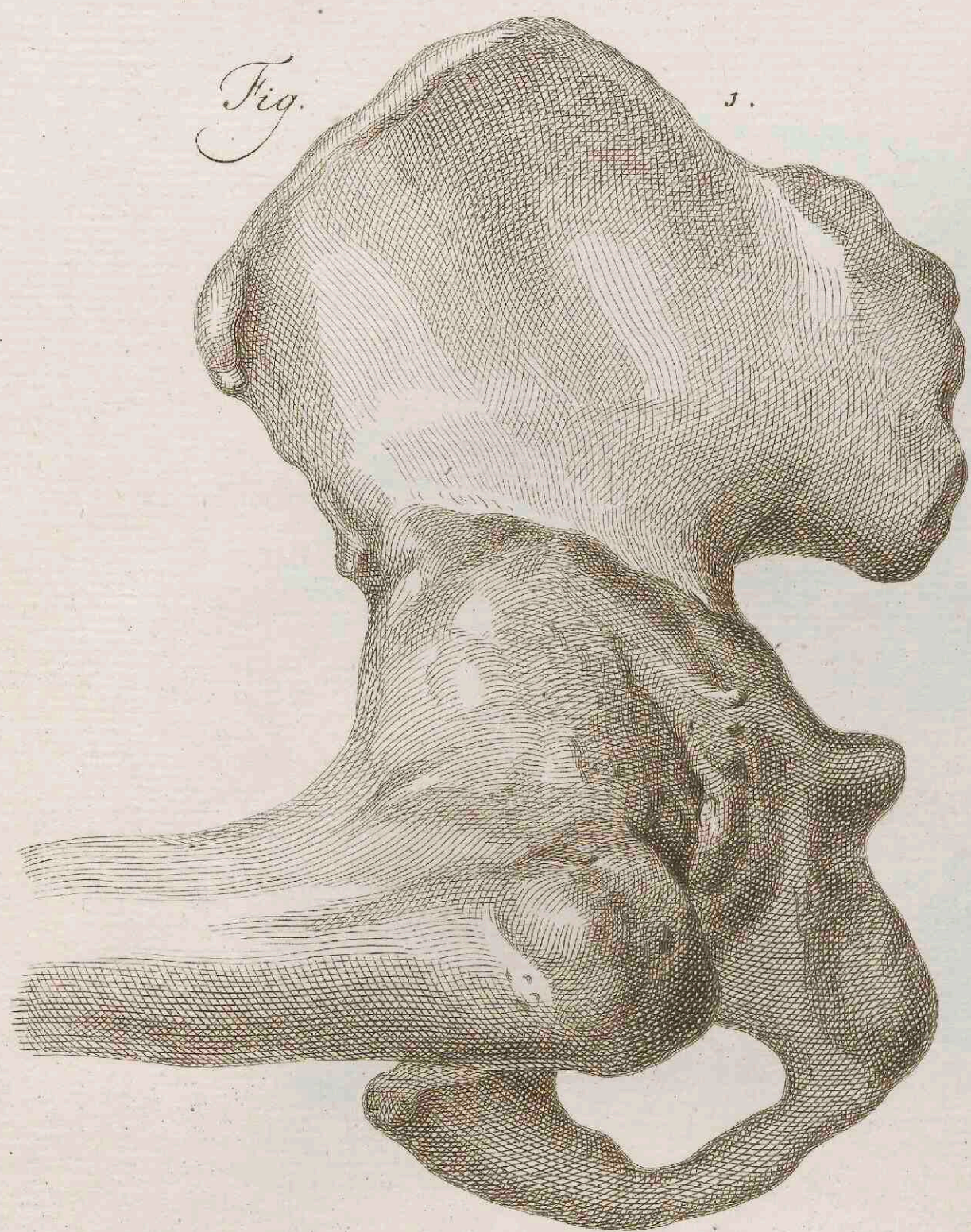

Fig. 1.

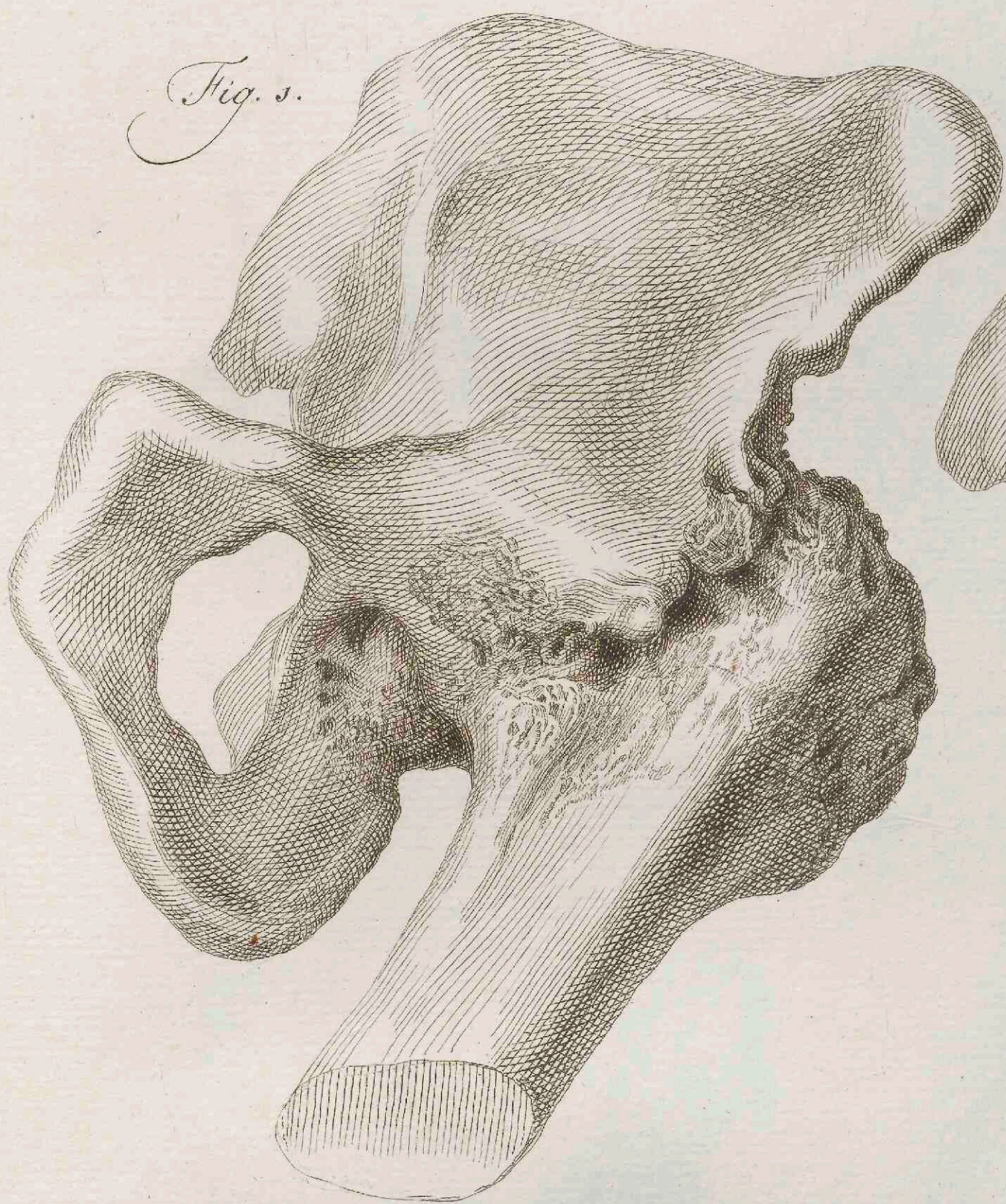

Fig. 2.

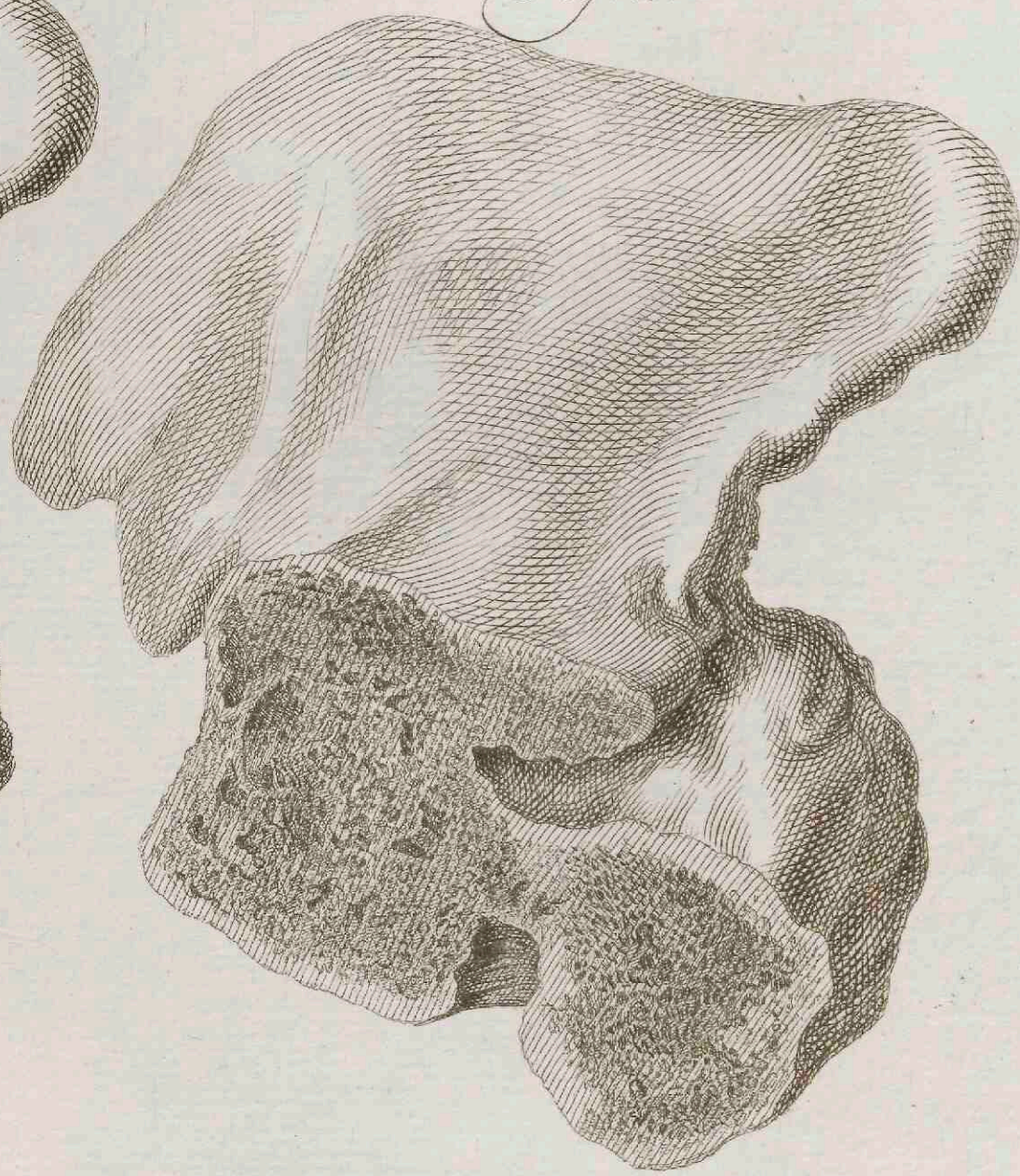

Fig. 3.

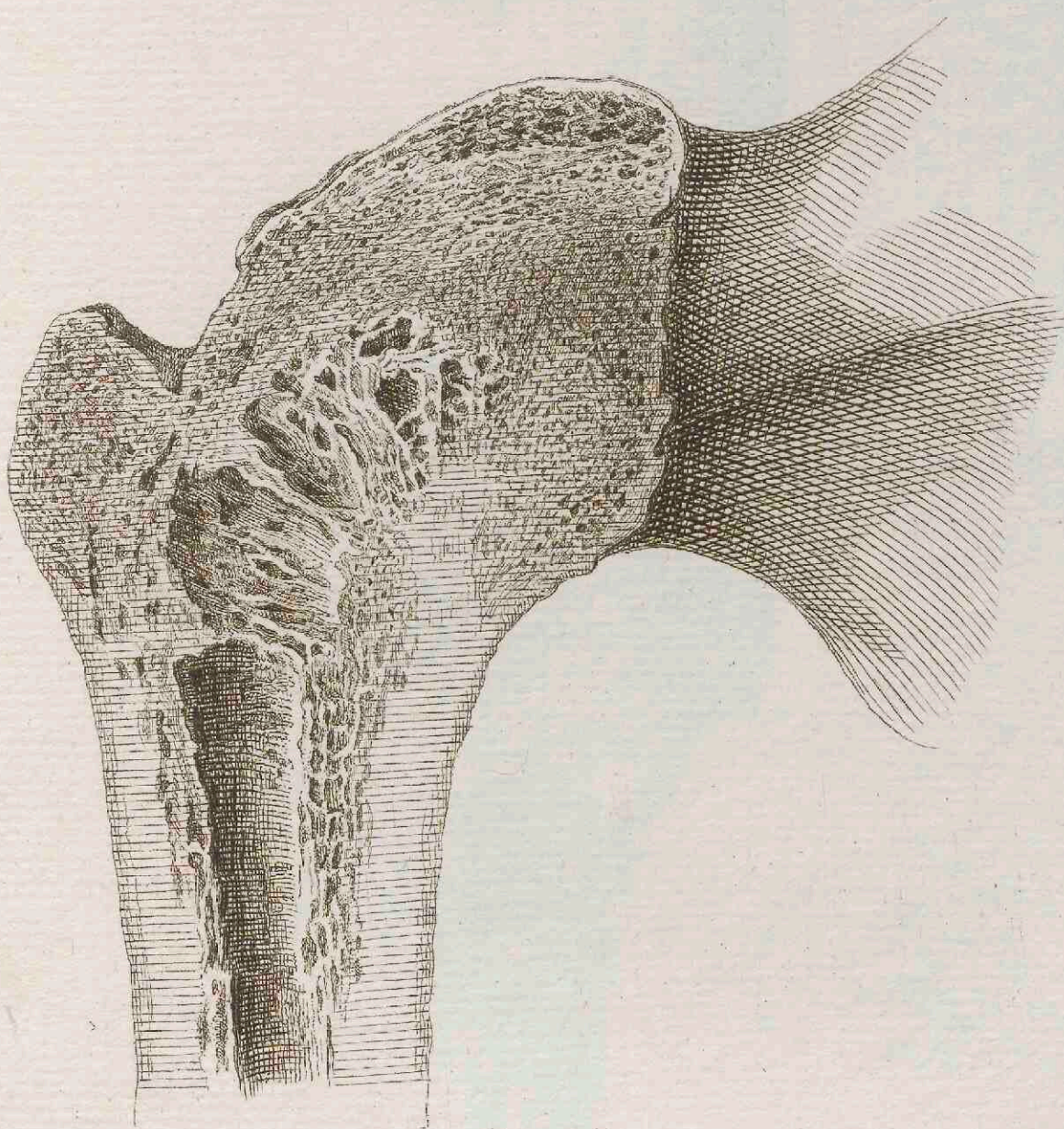
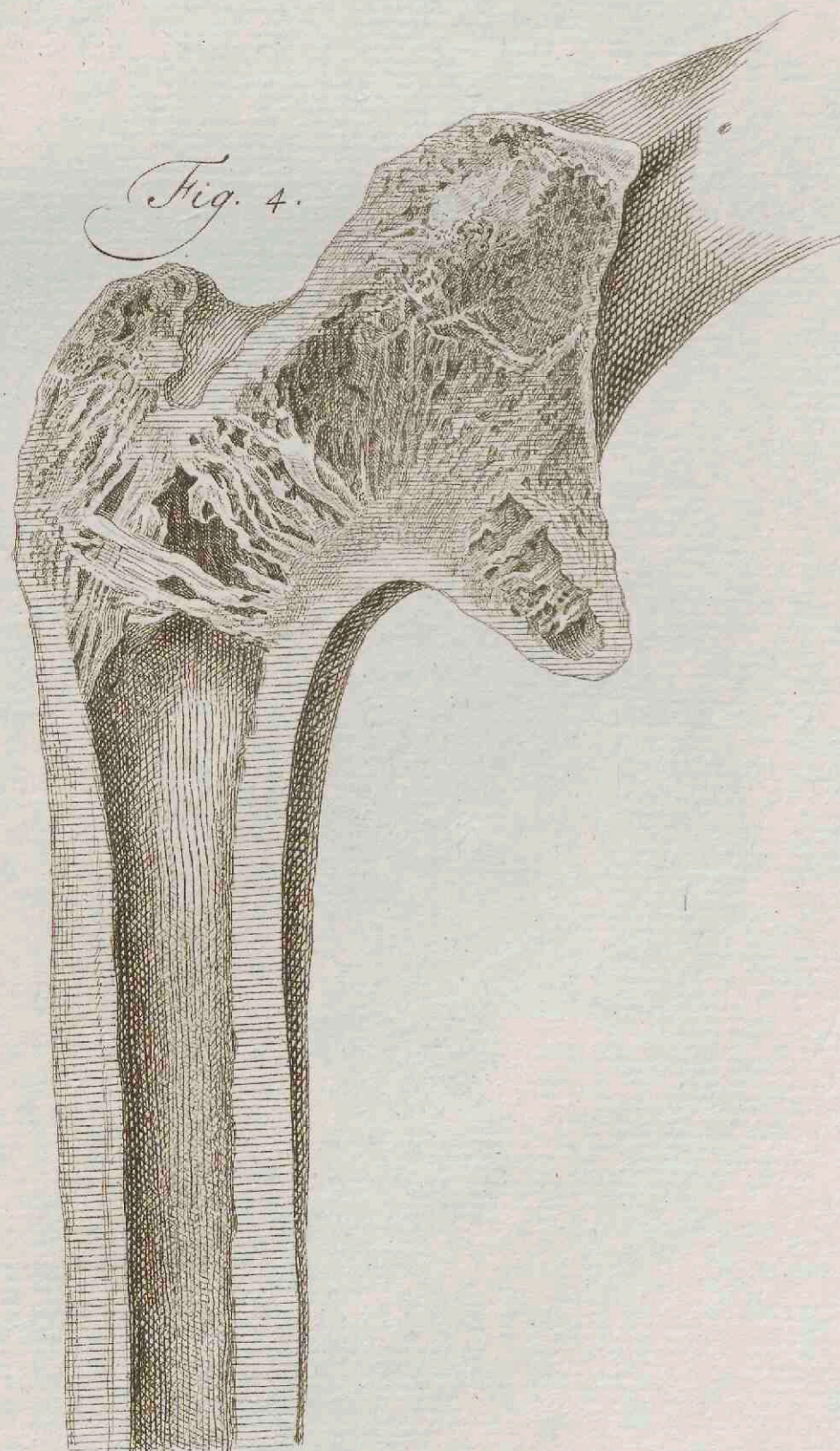
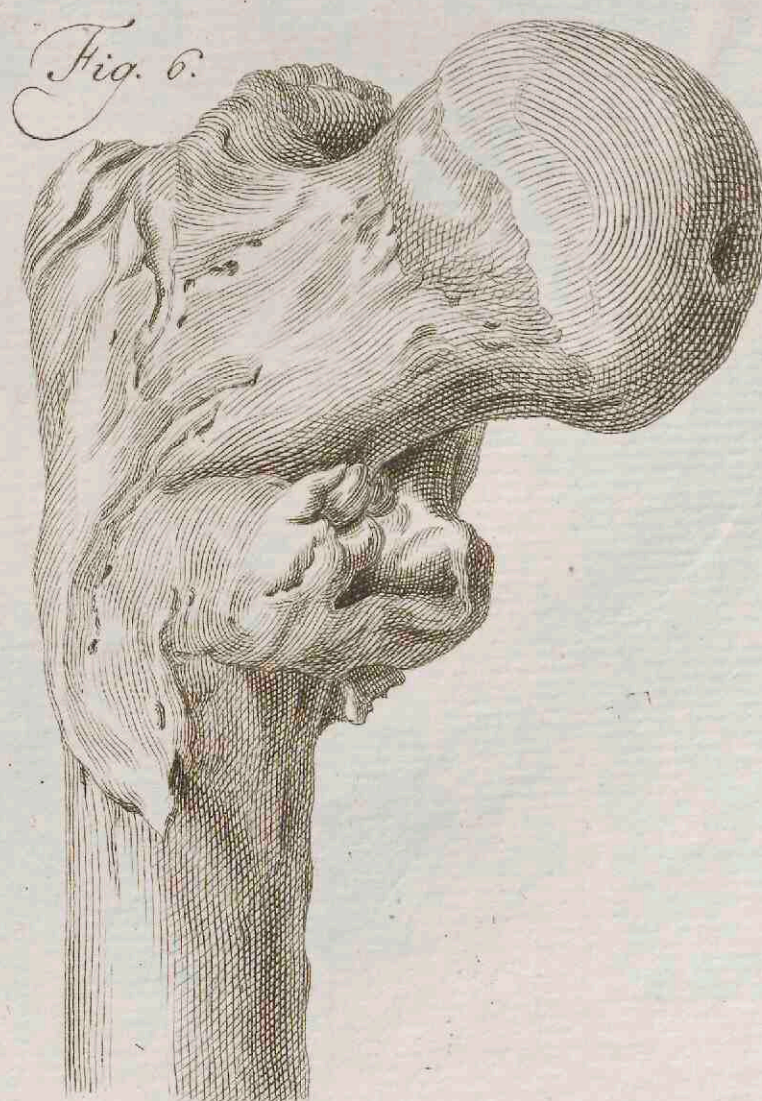
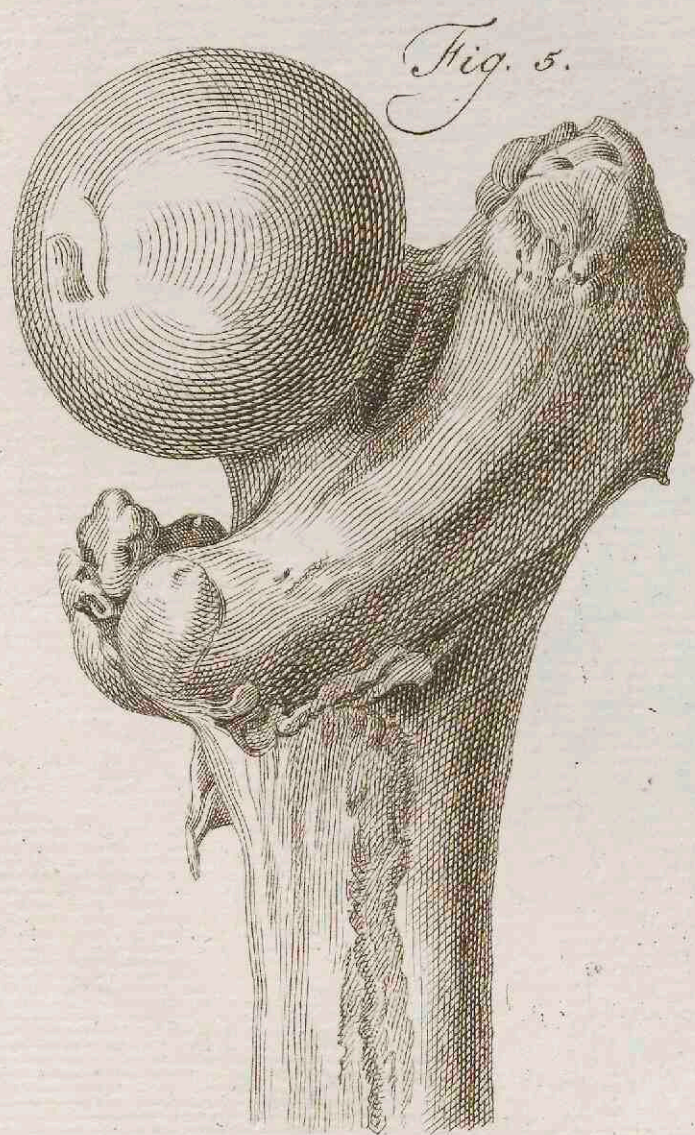
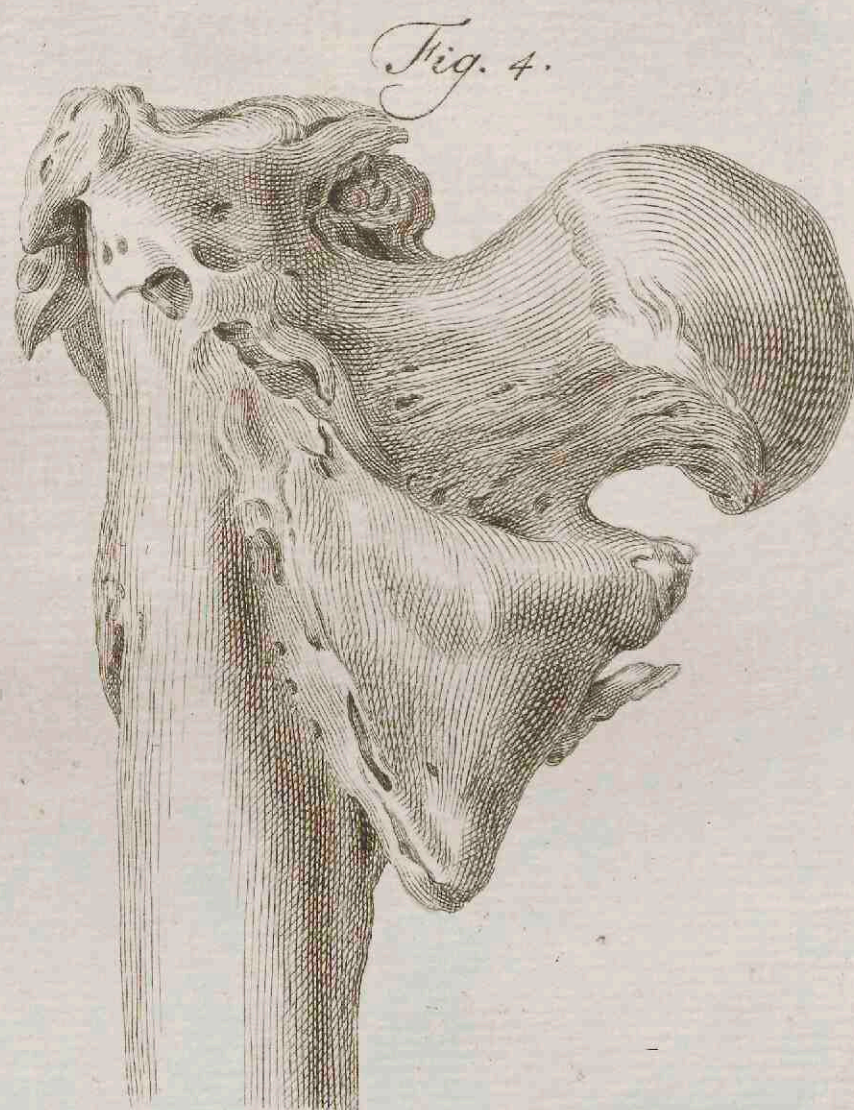
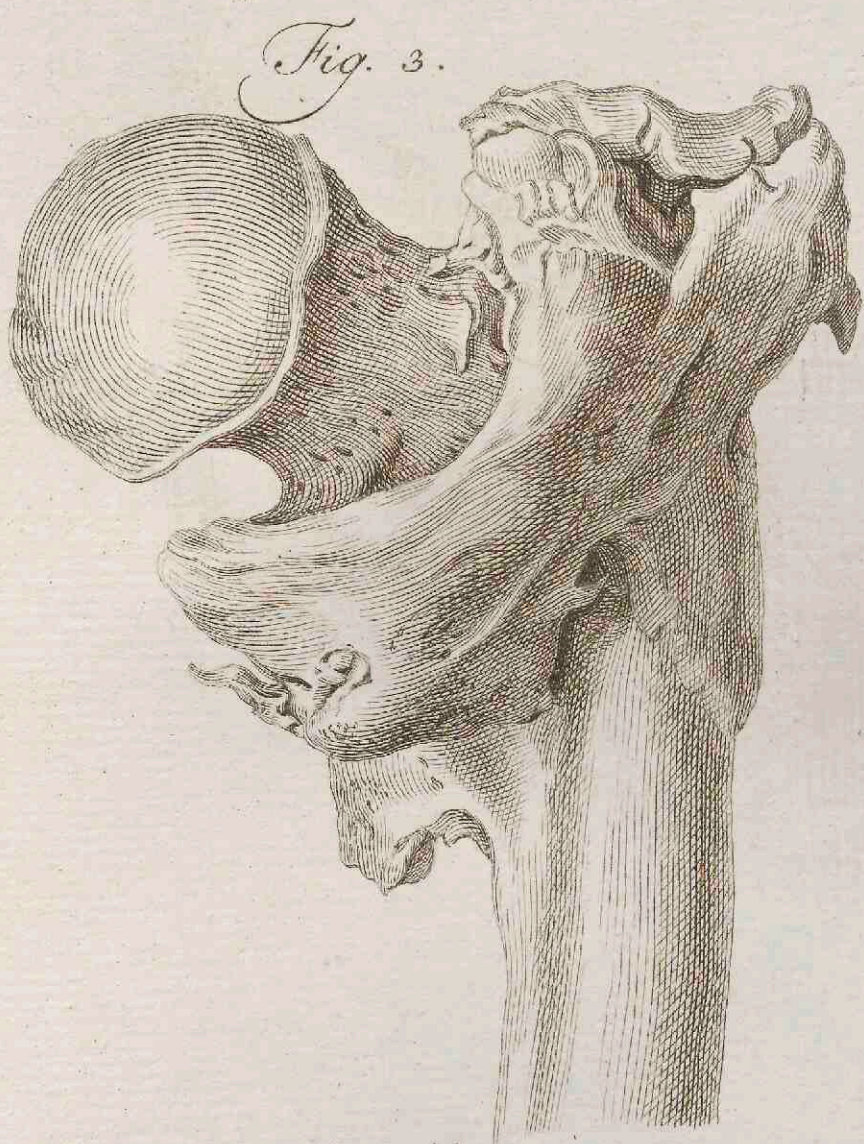
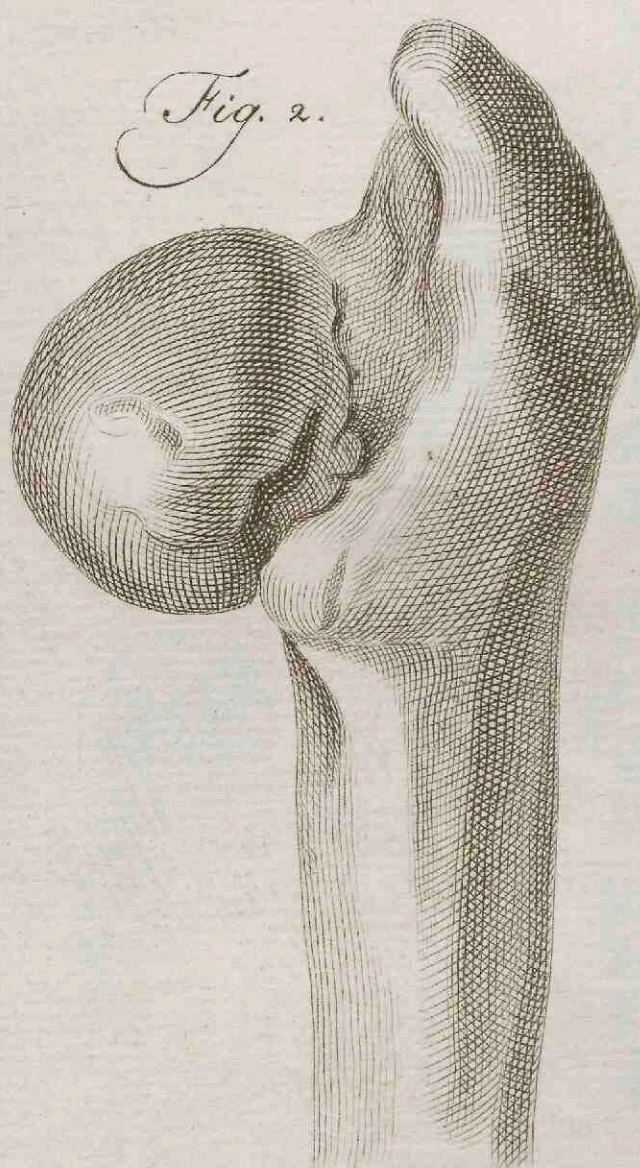
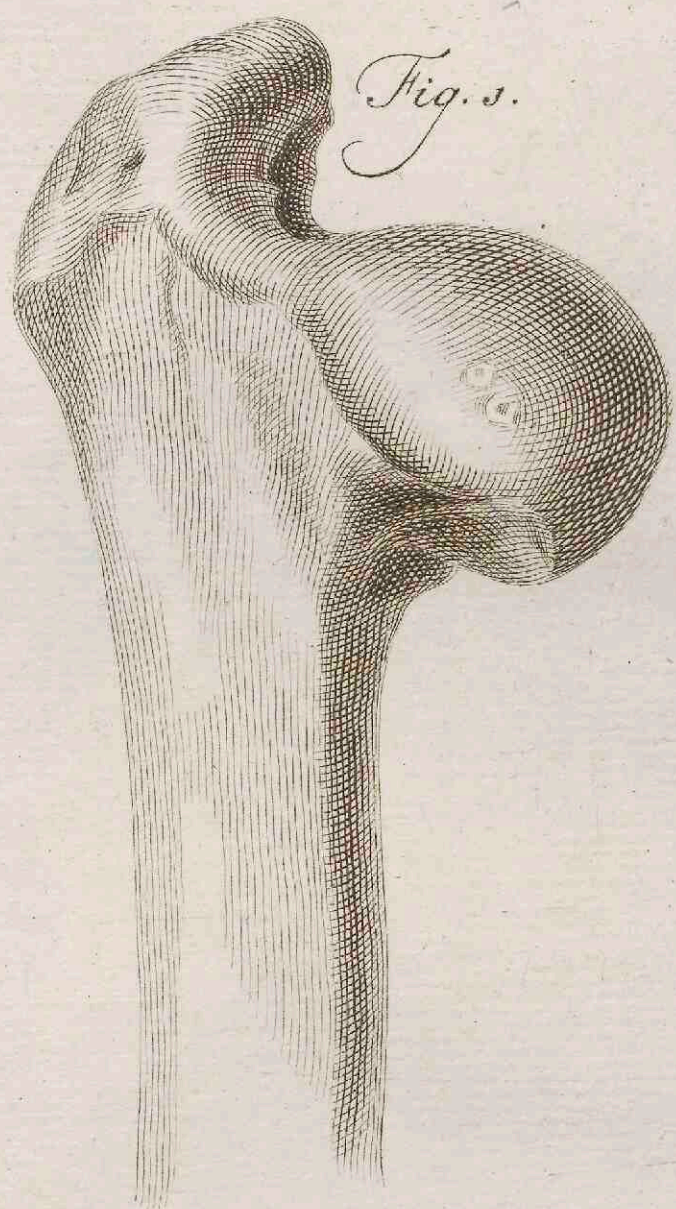
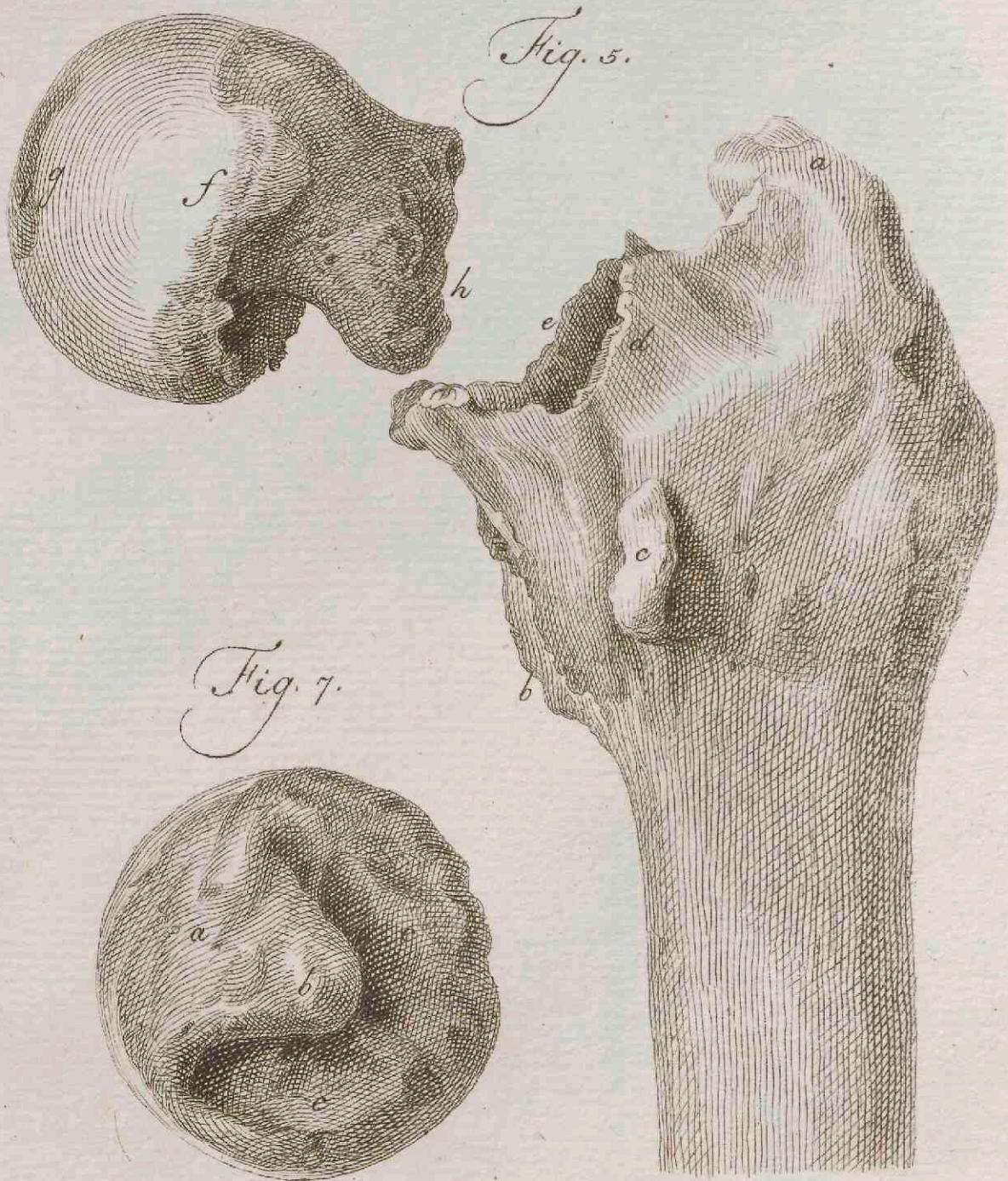
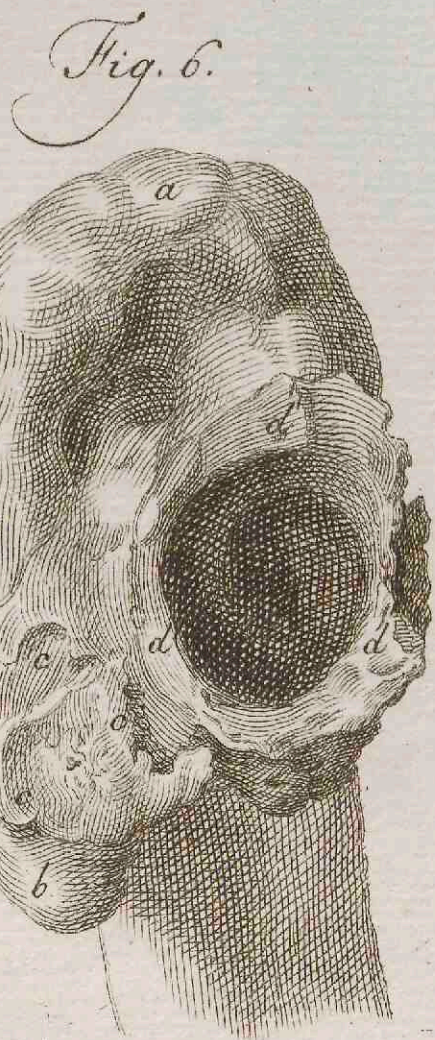
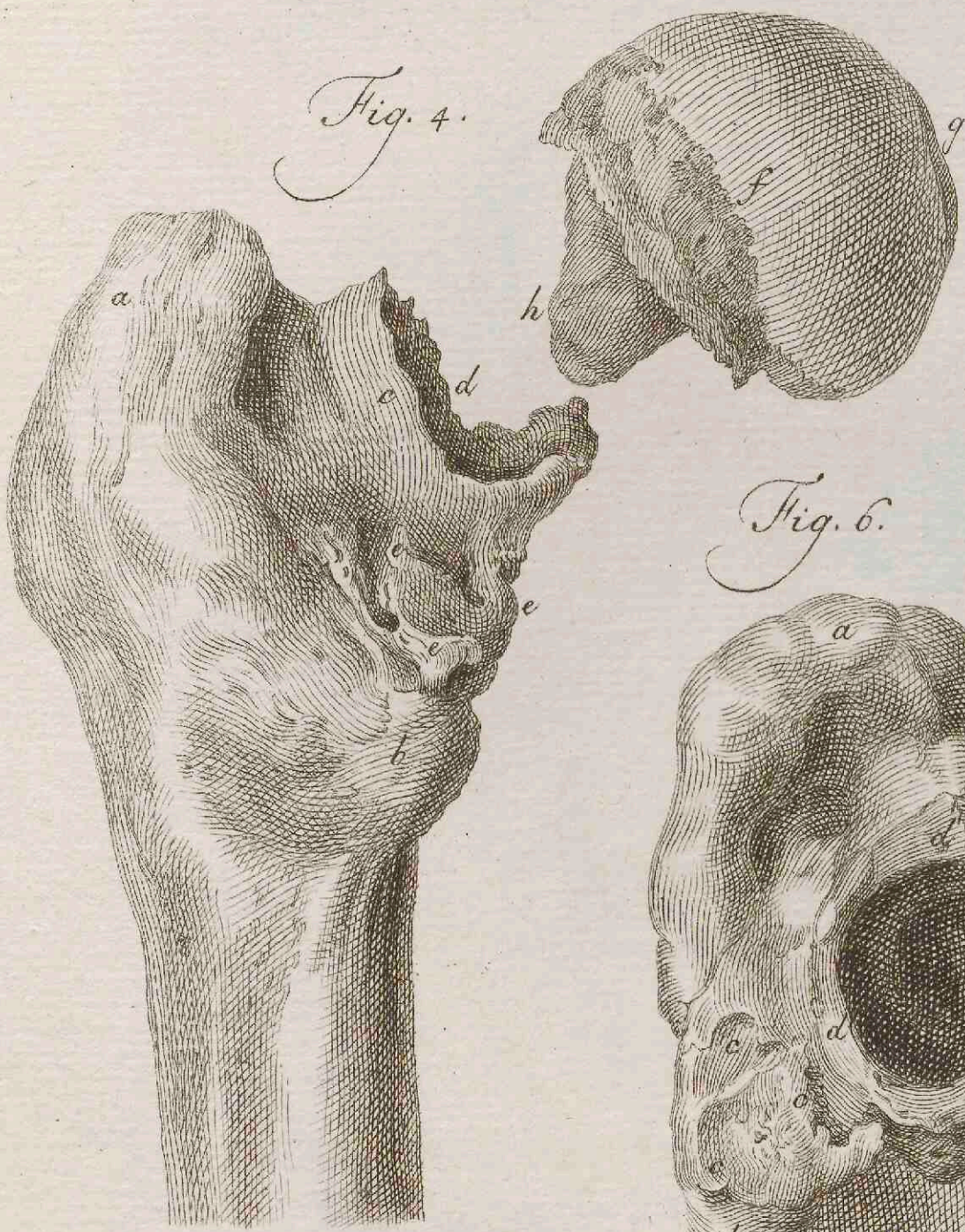
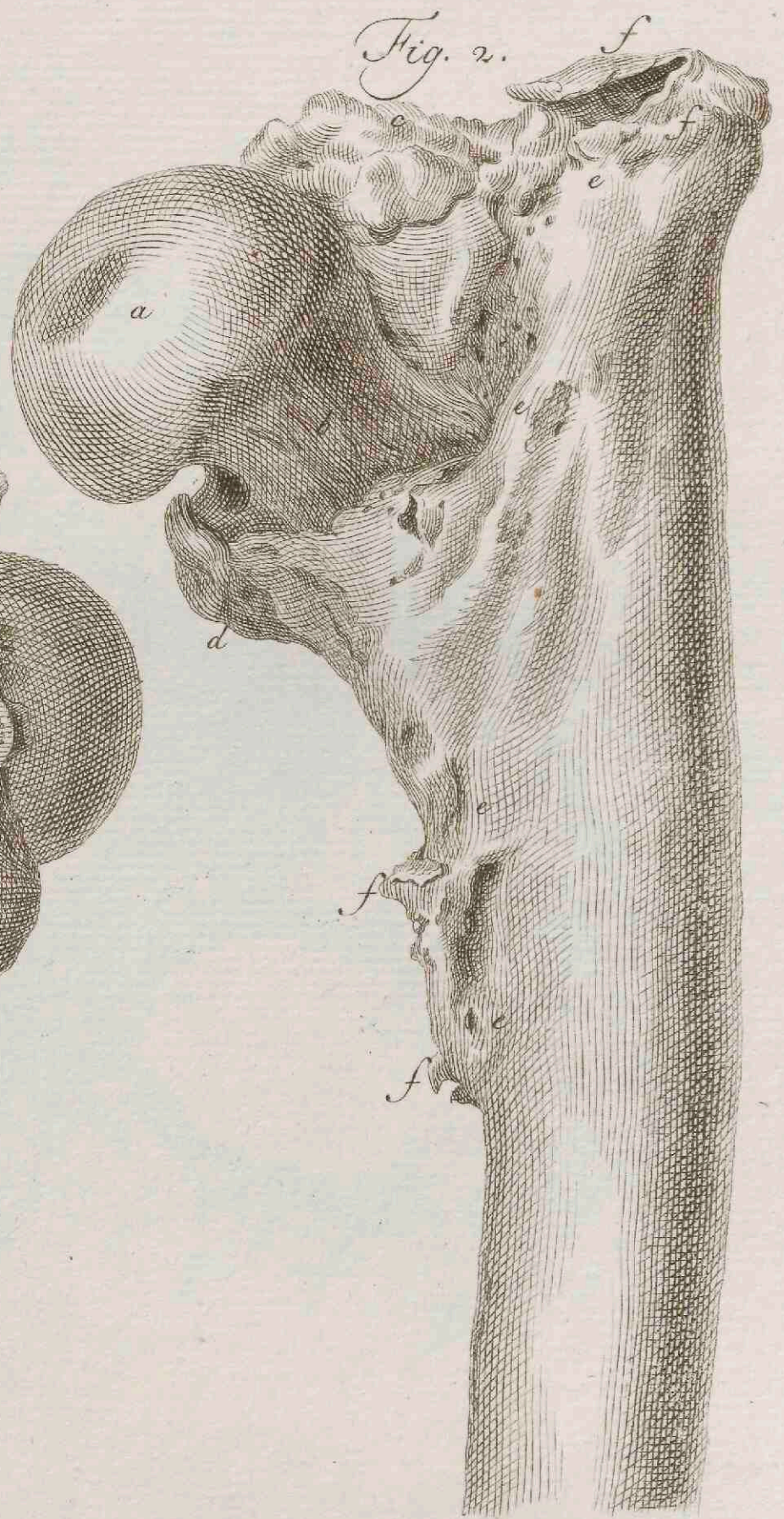
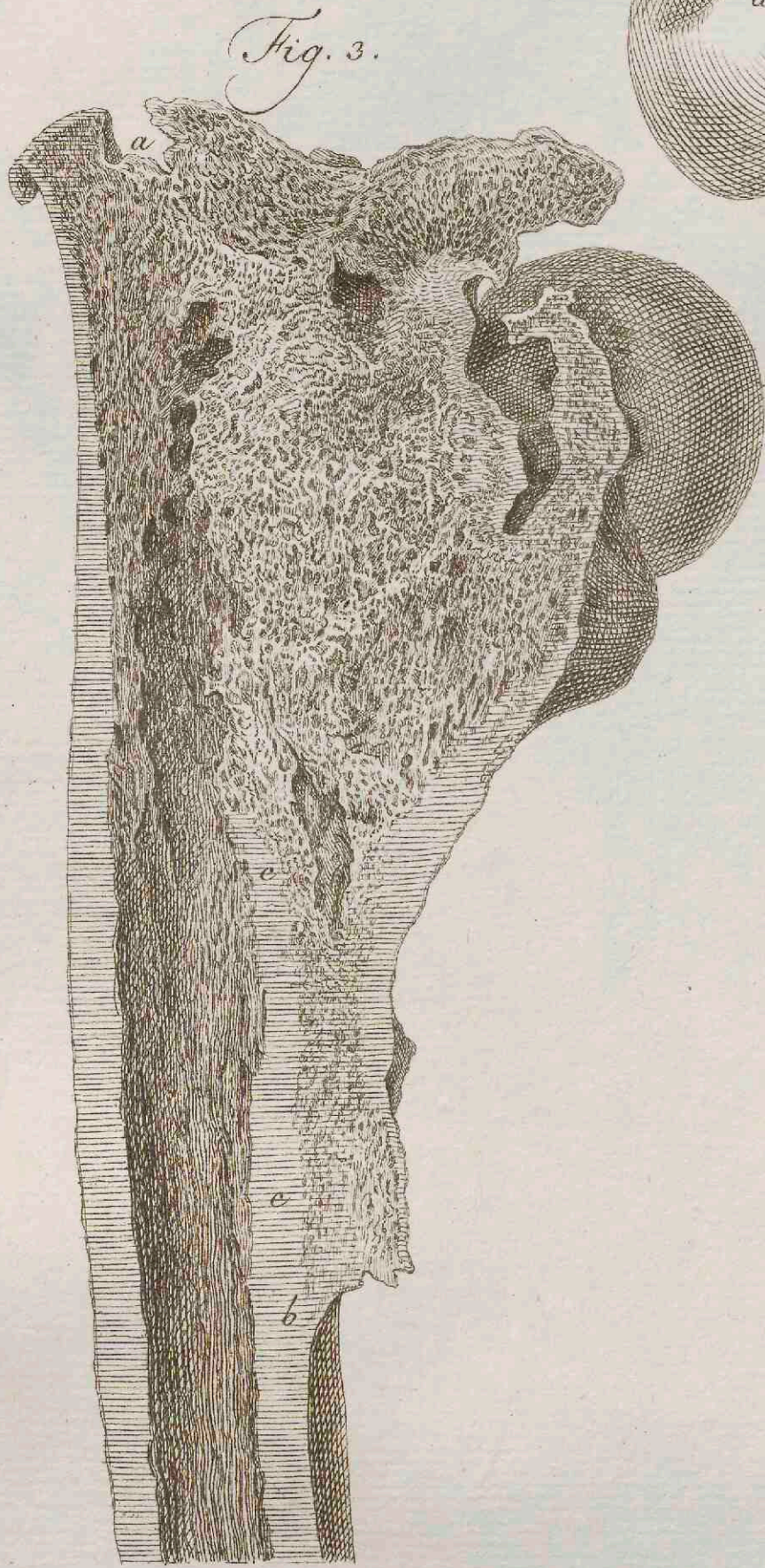
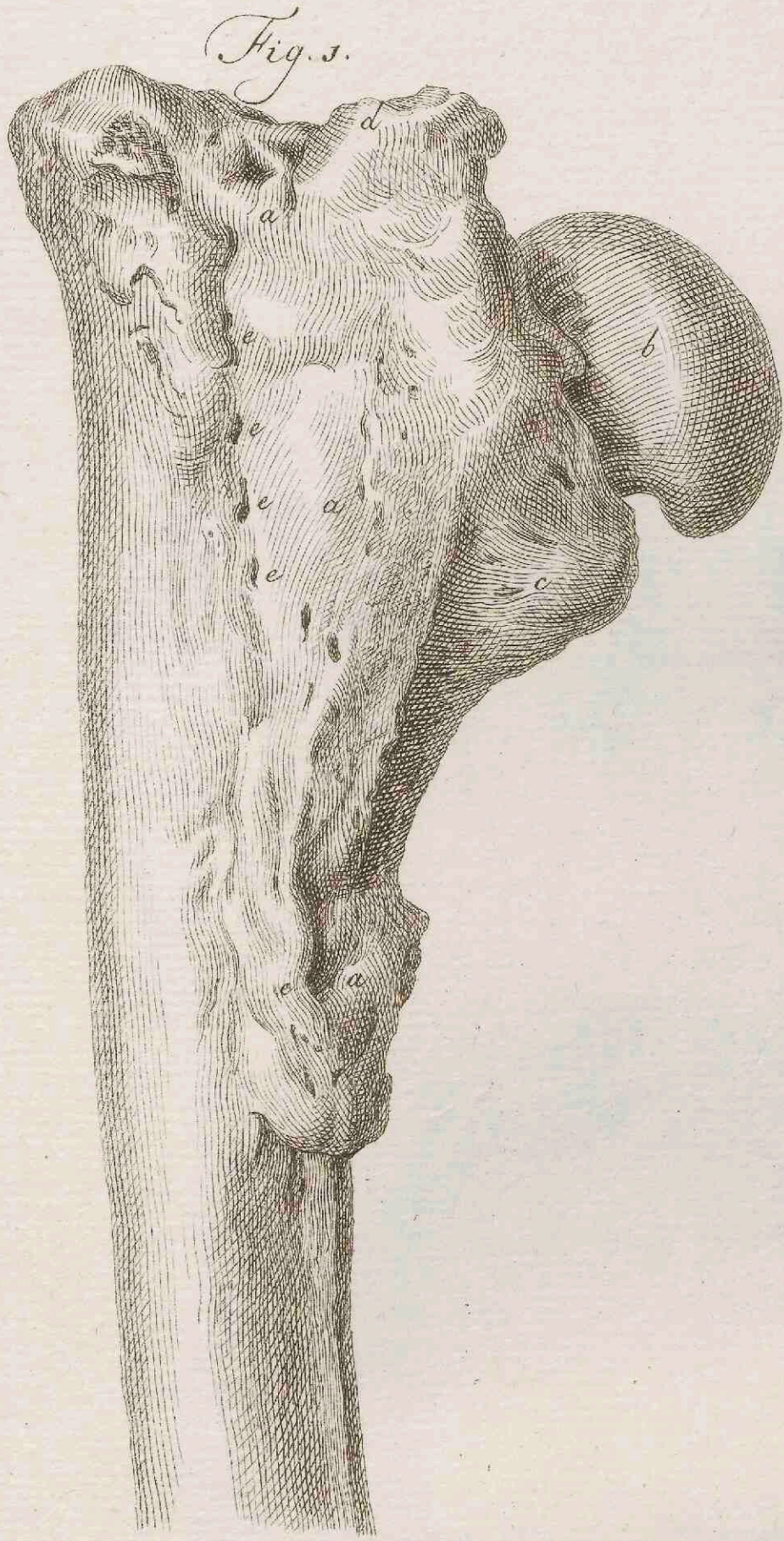

Fig. 4.

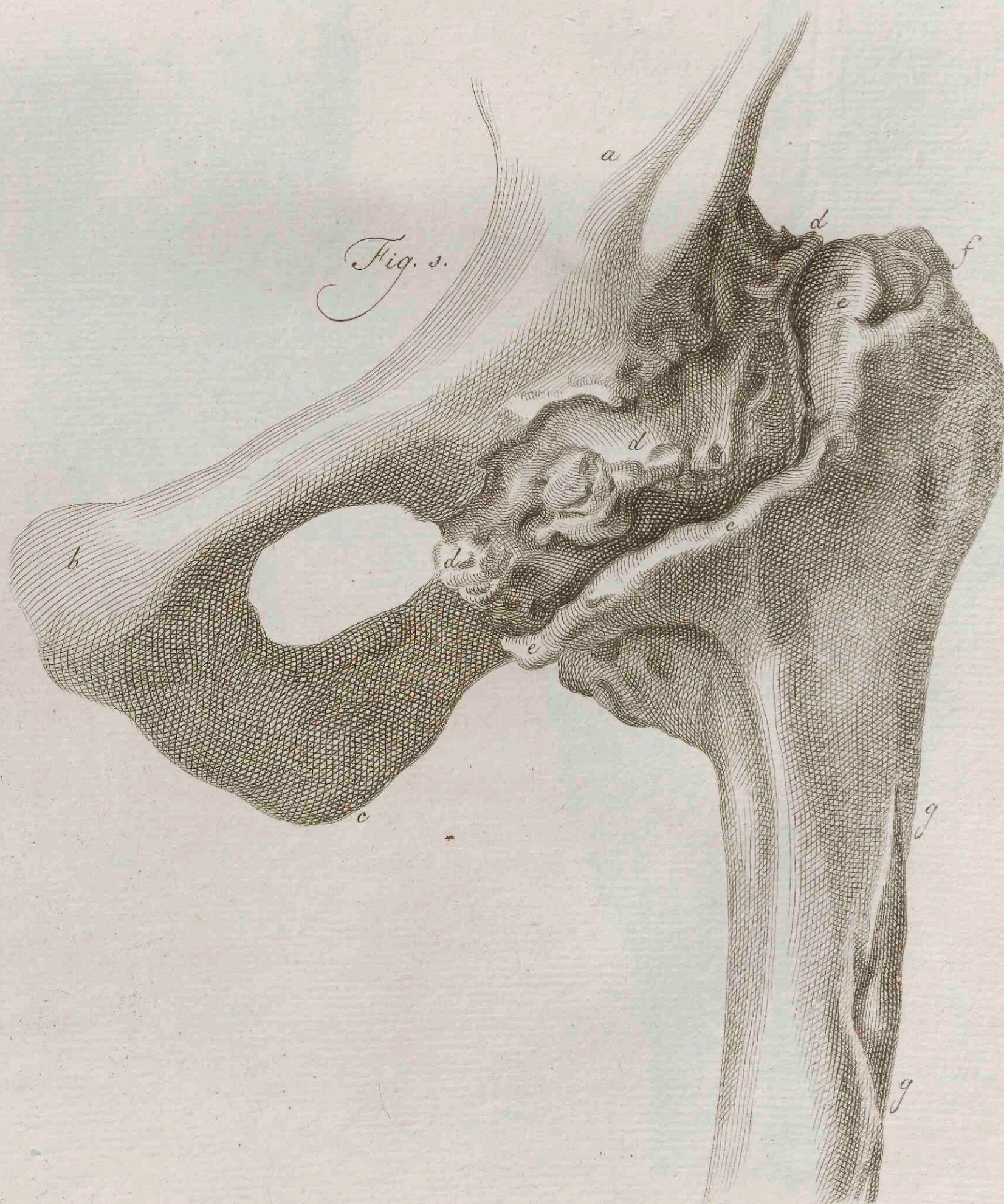
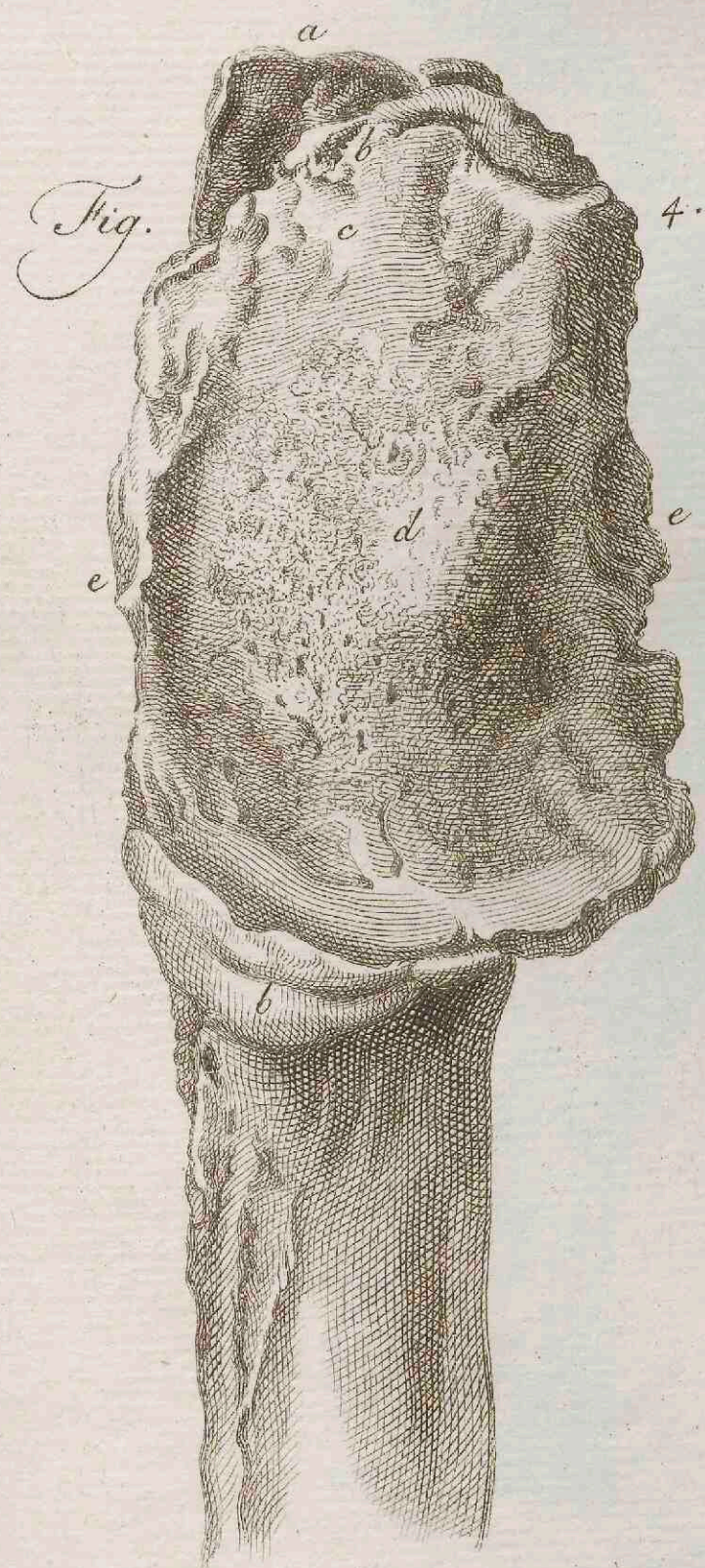
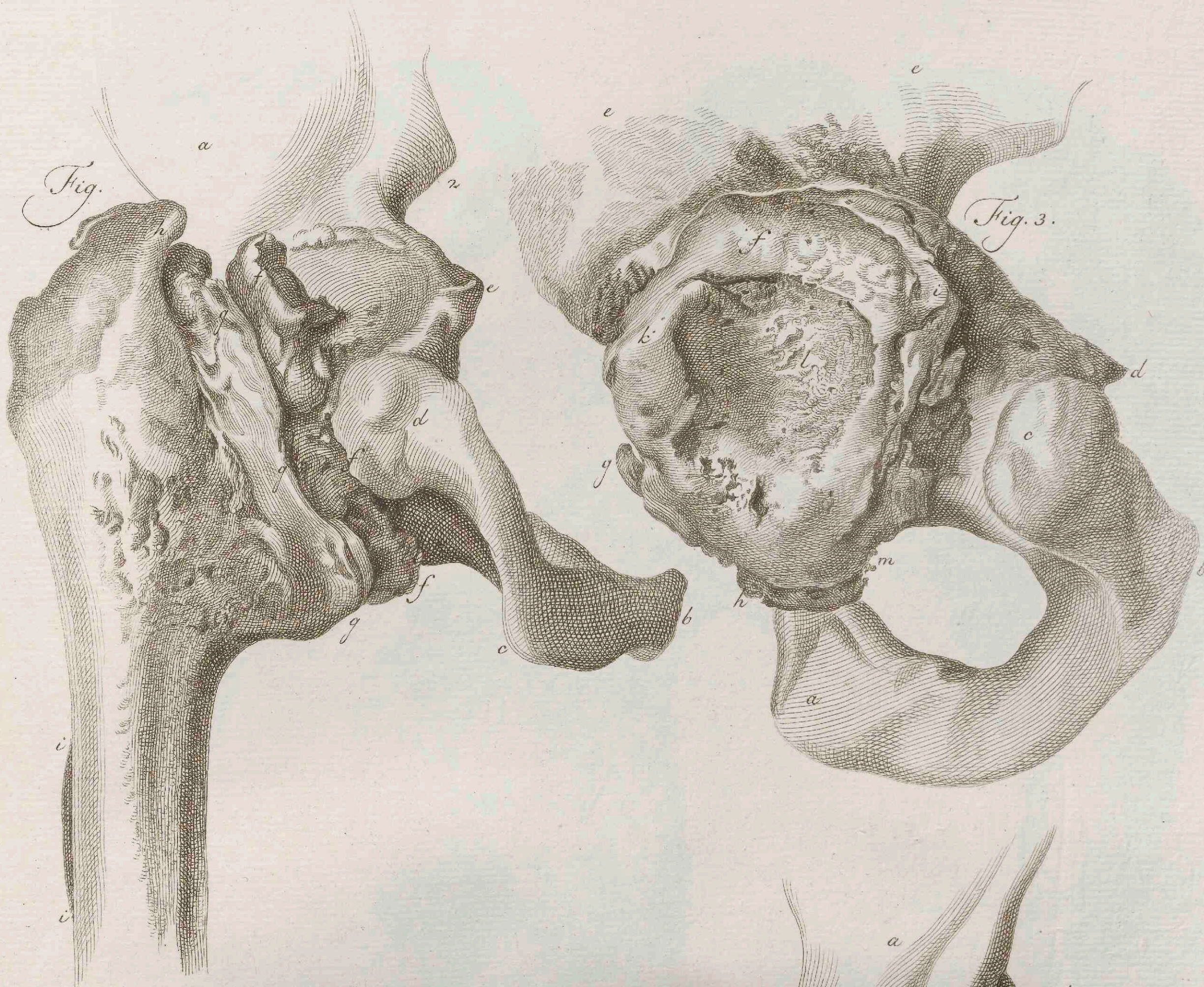

Fig. 1.

Fig. 2.

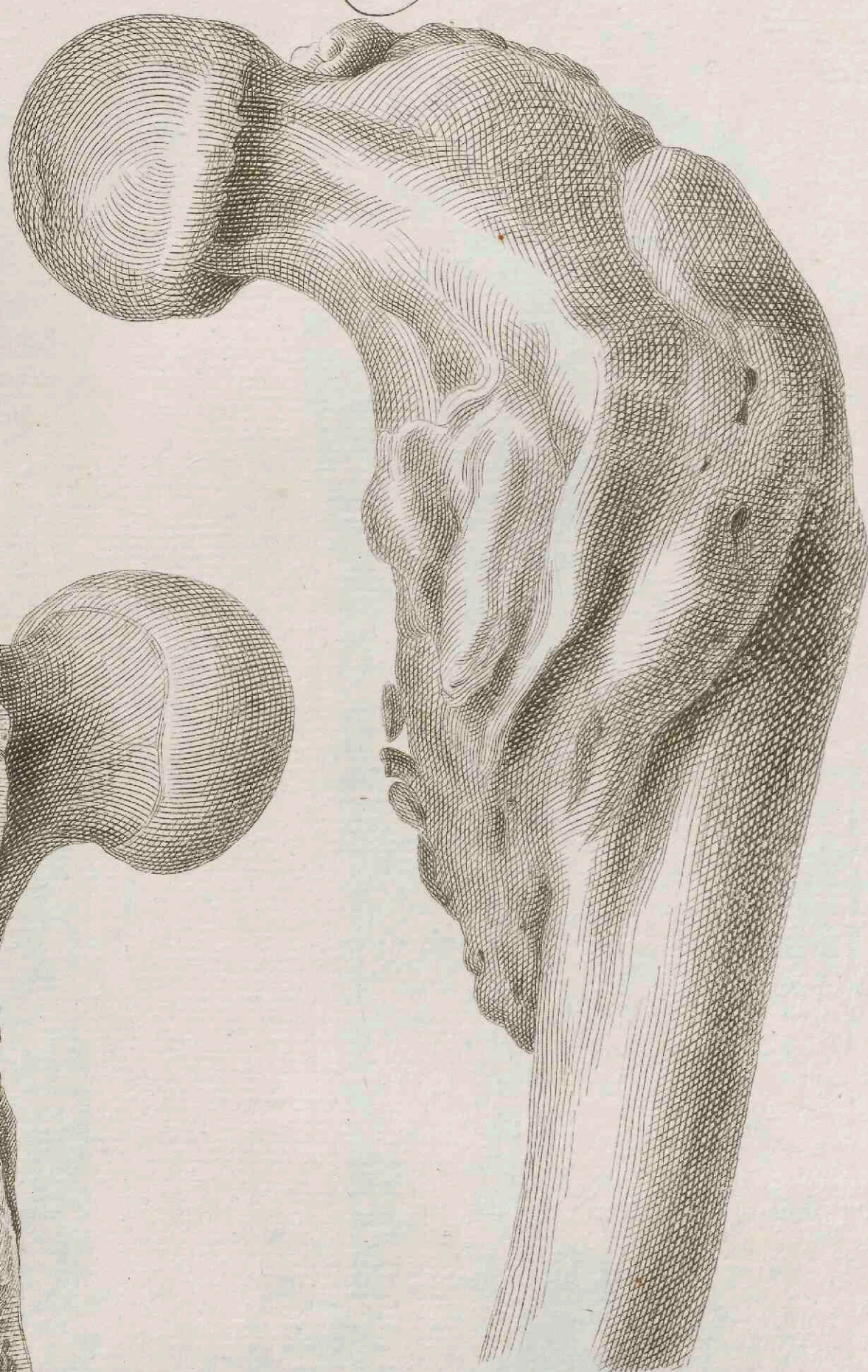

Fig. 3.

Fig. 4.

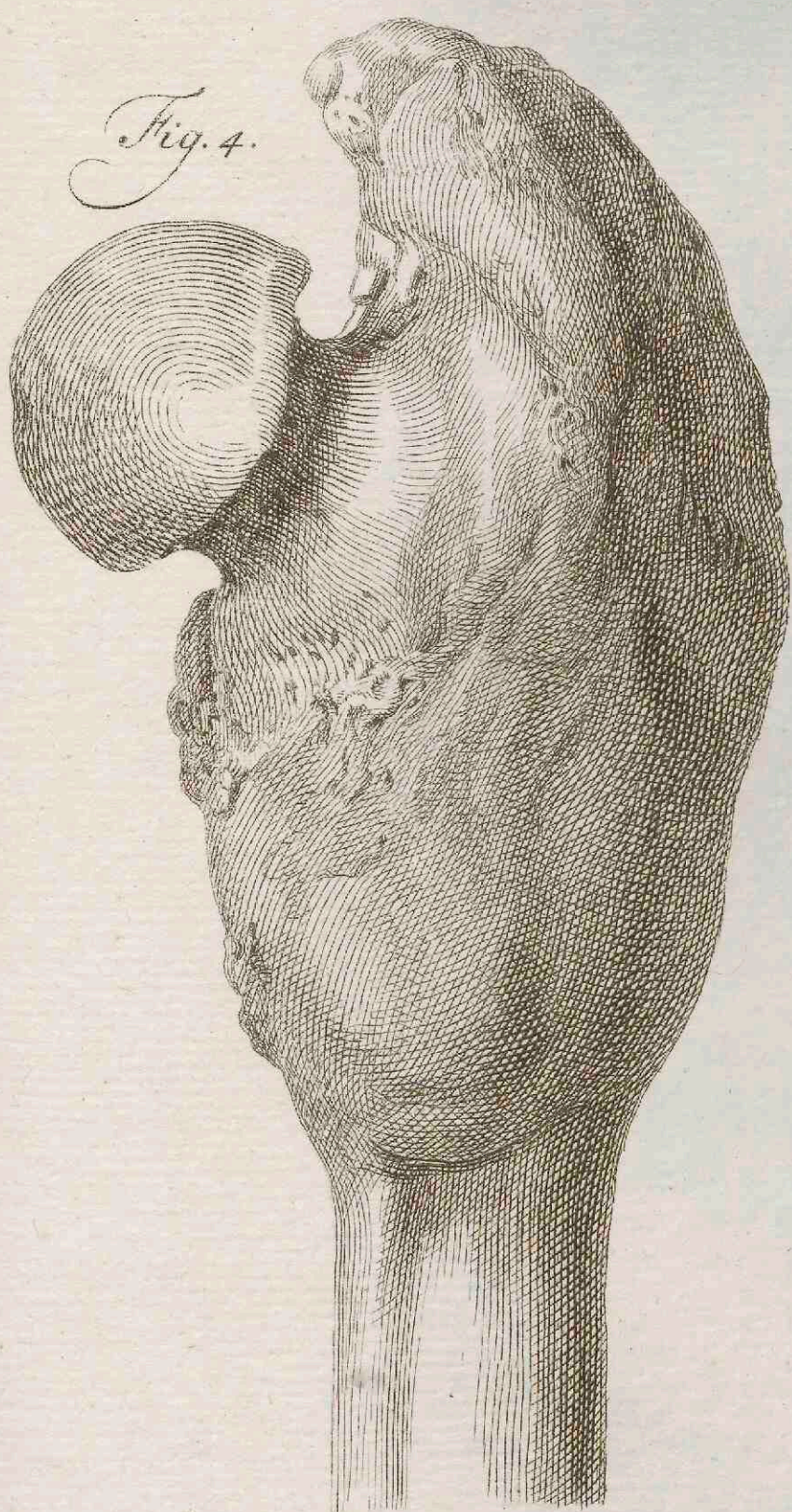

Fig. 5.

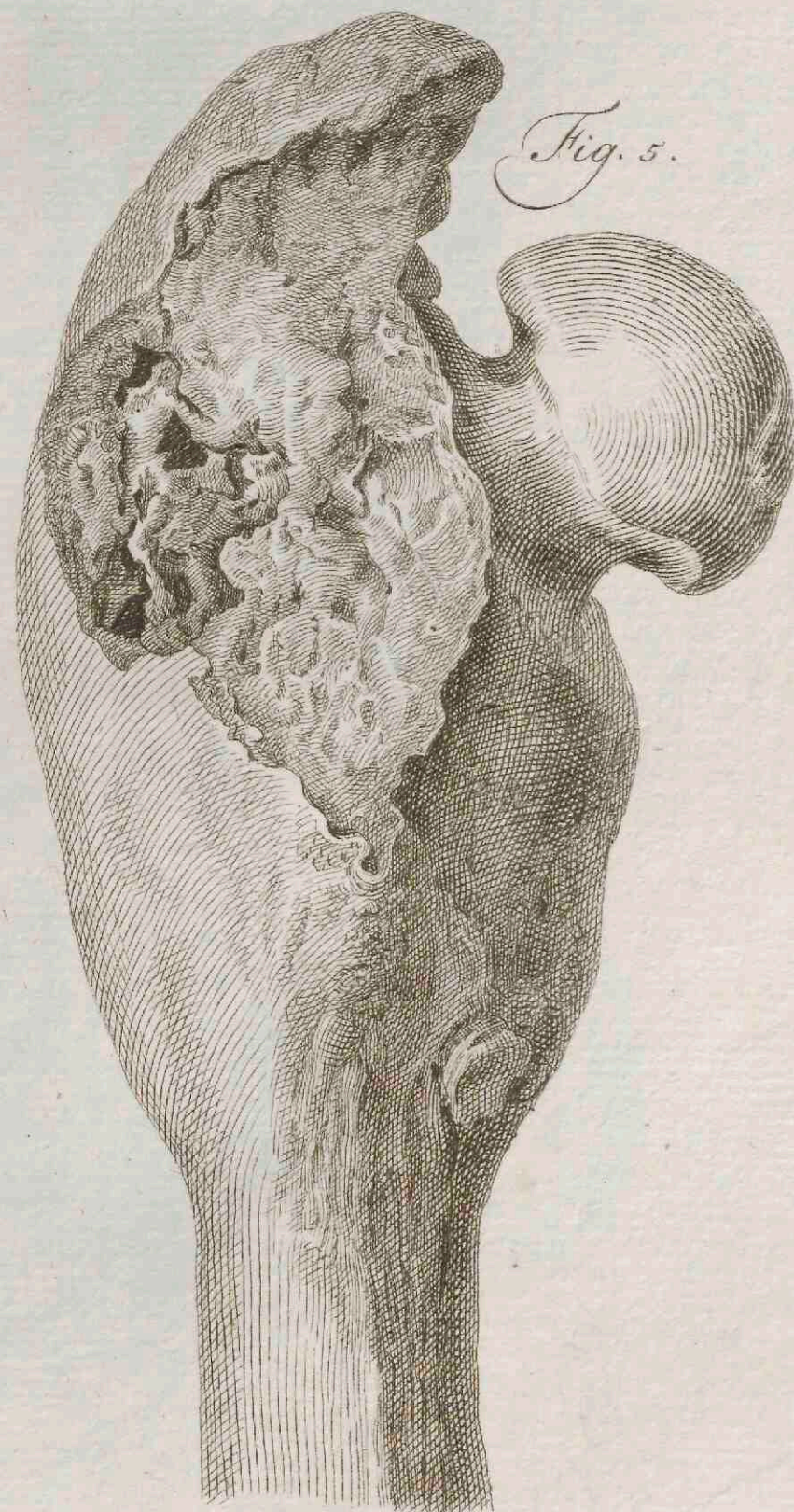

Fig. 1.

Fig. 3.

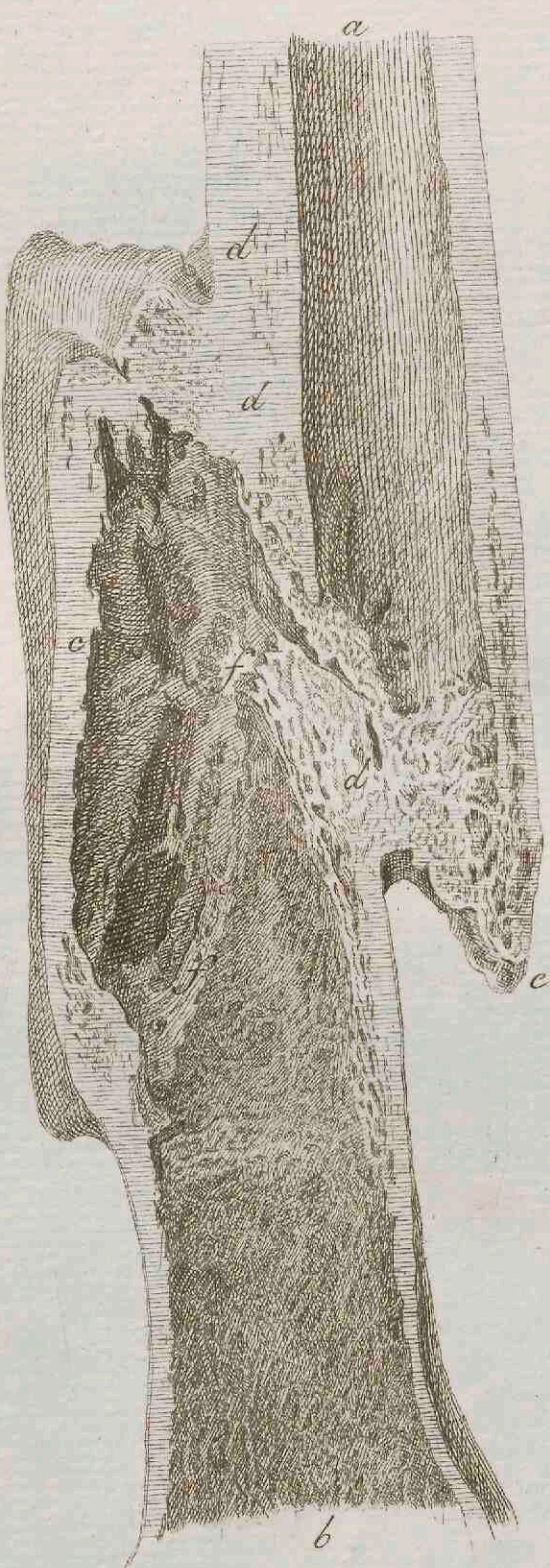

Fig. 2.

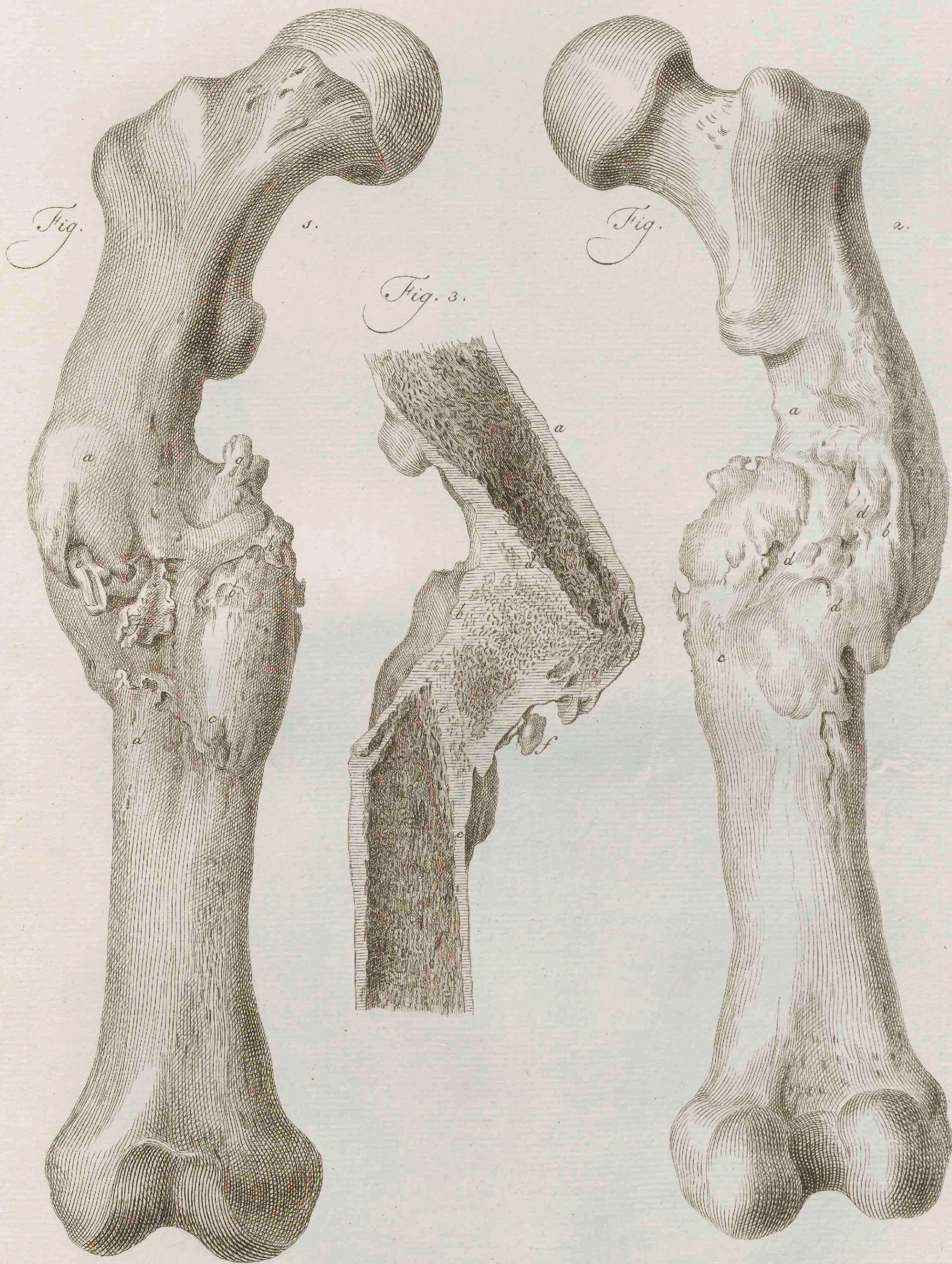

Fig. 1.

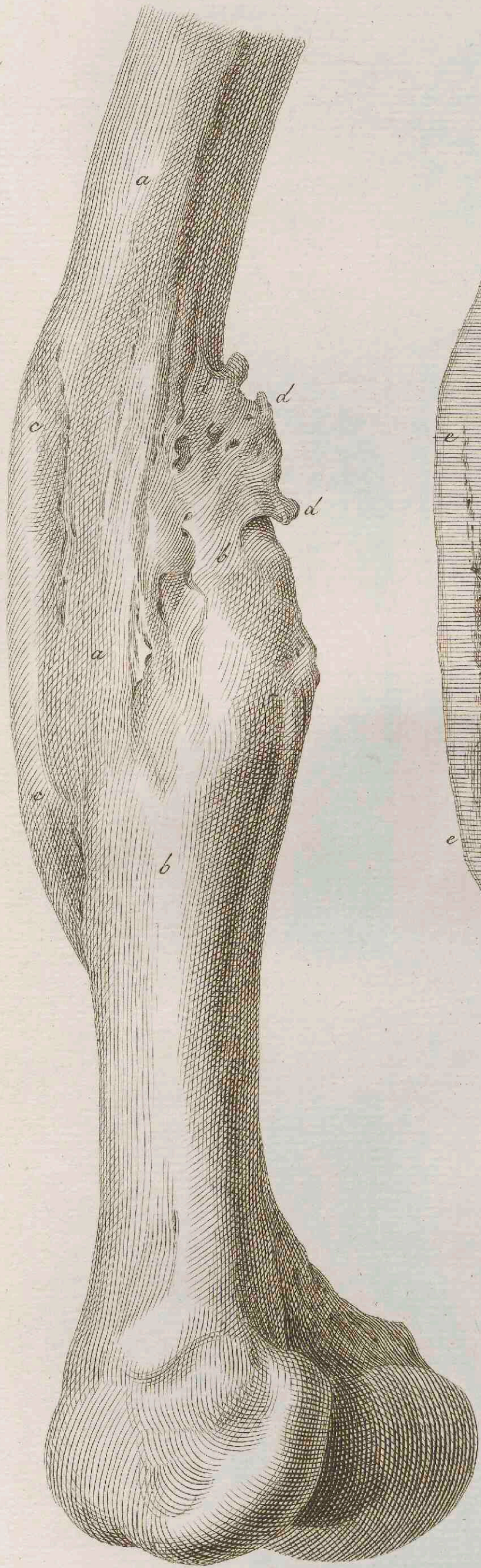

Fig. 3.

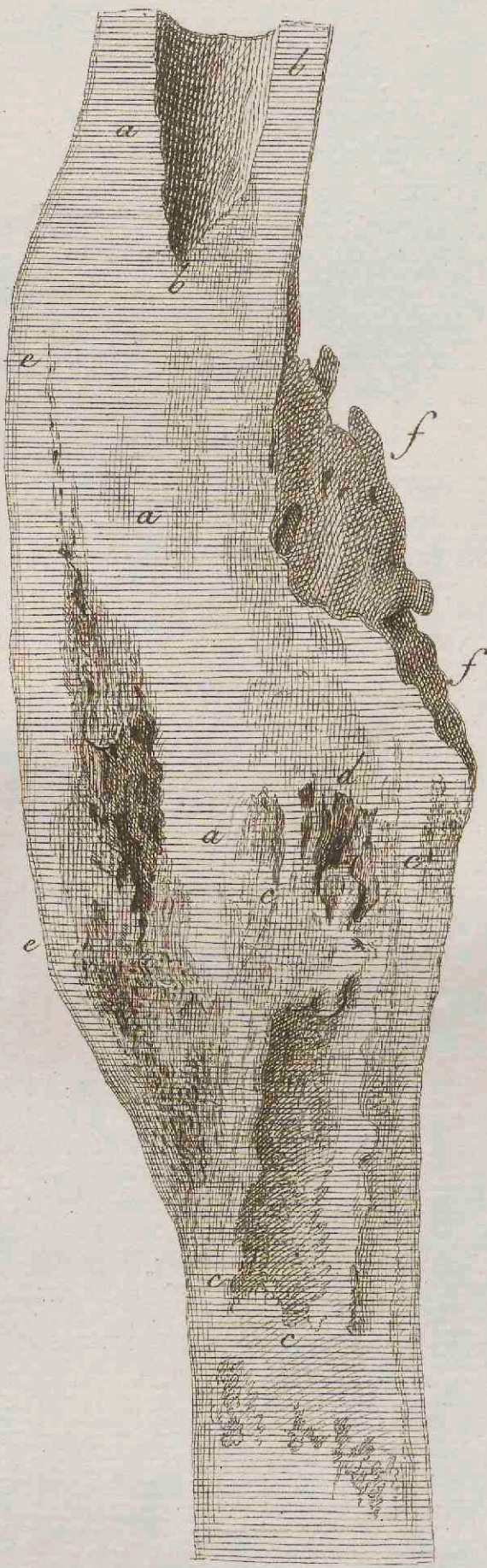
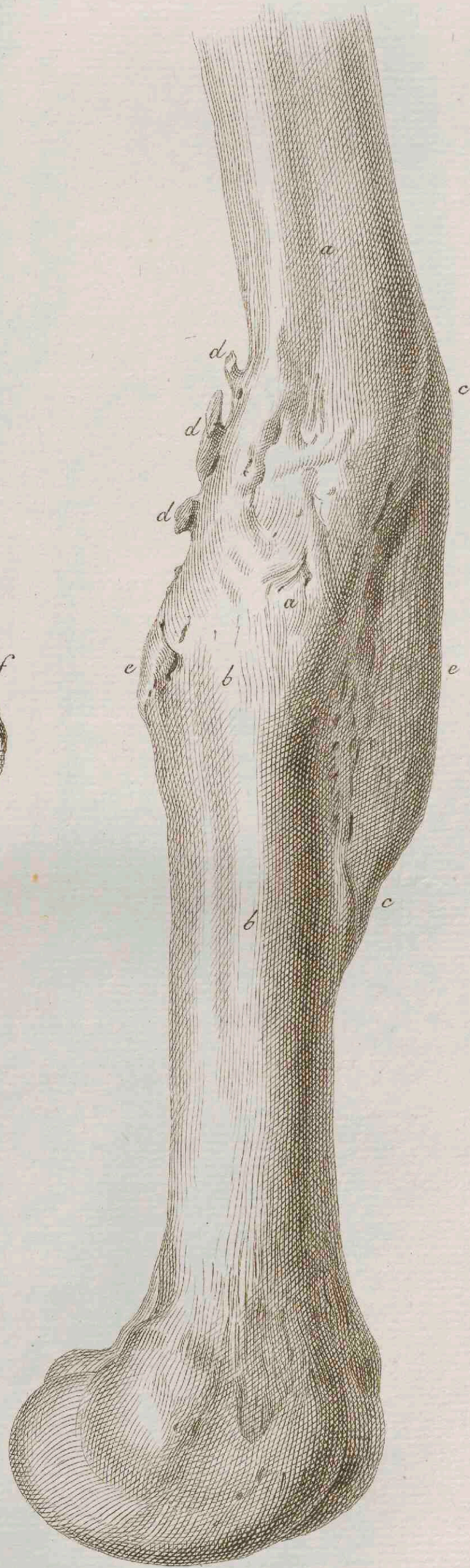
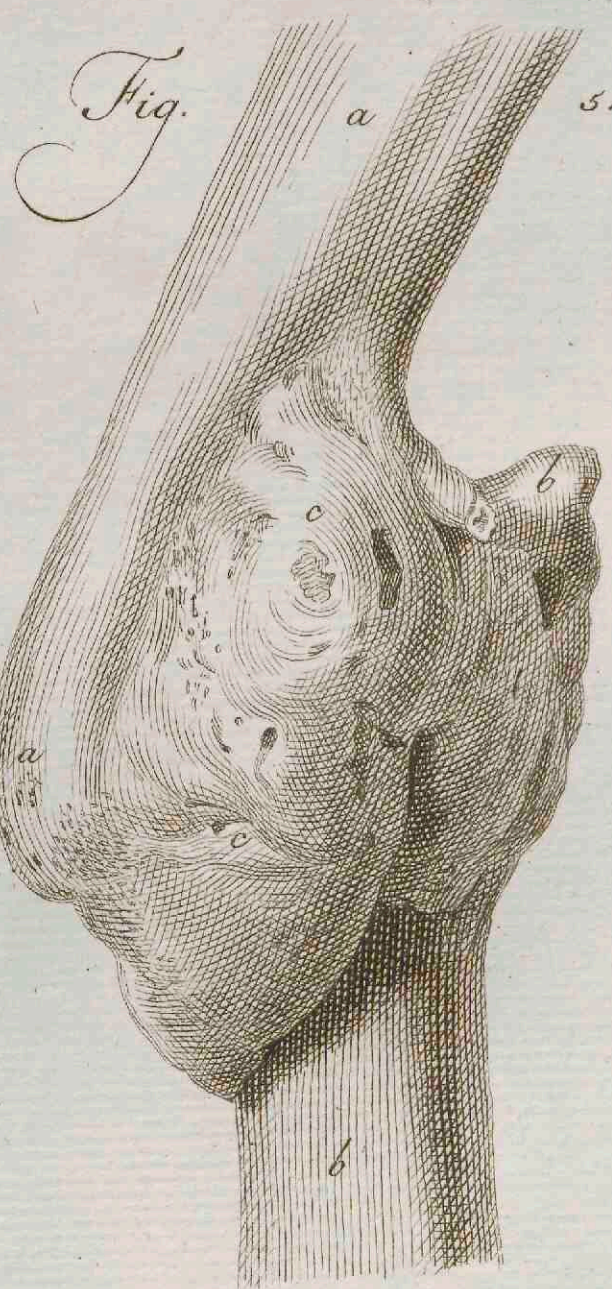
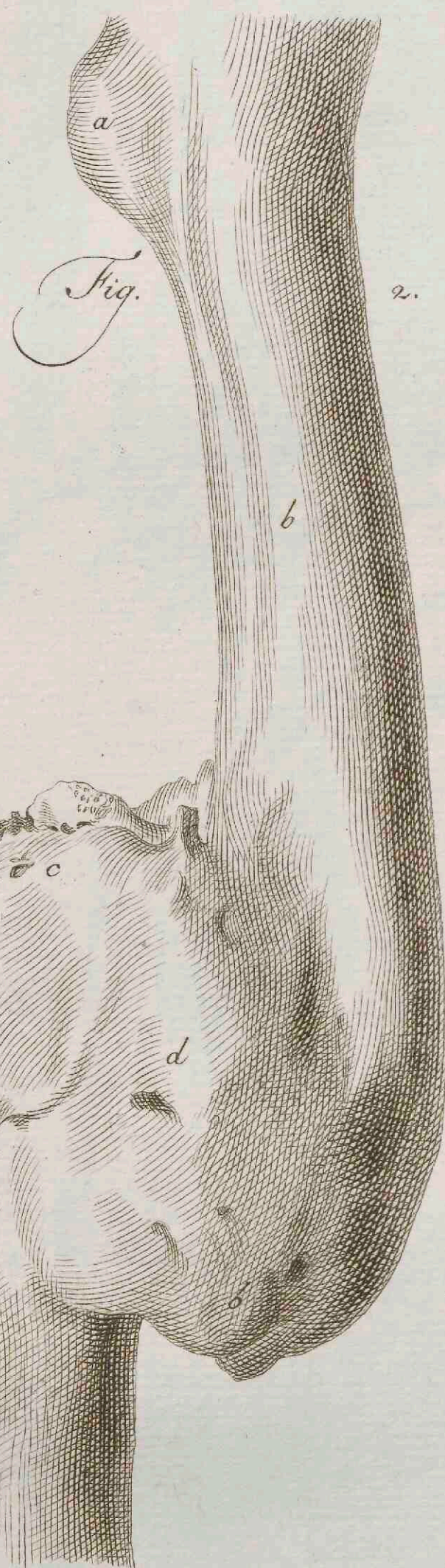
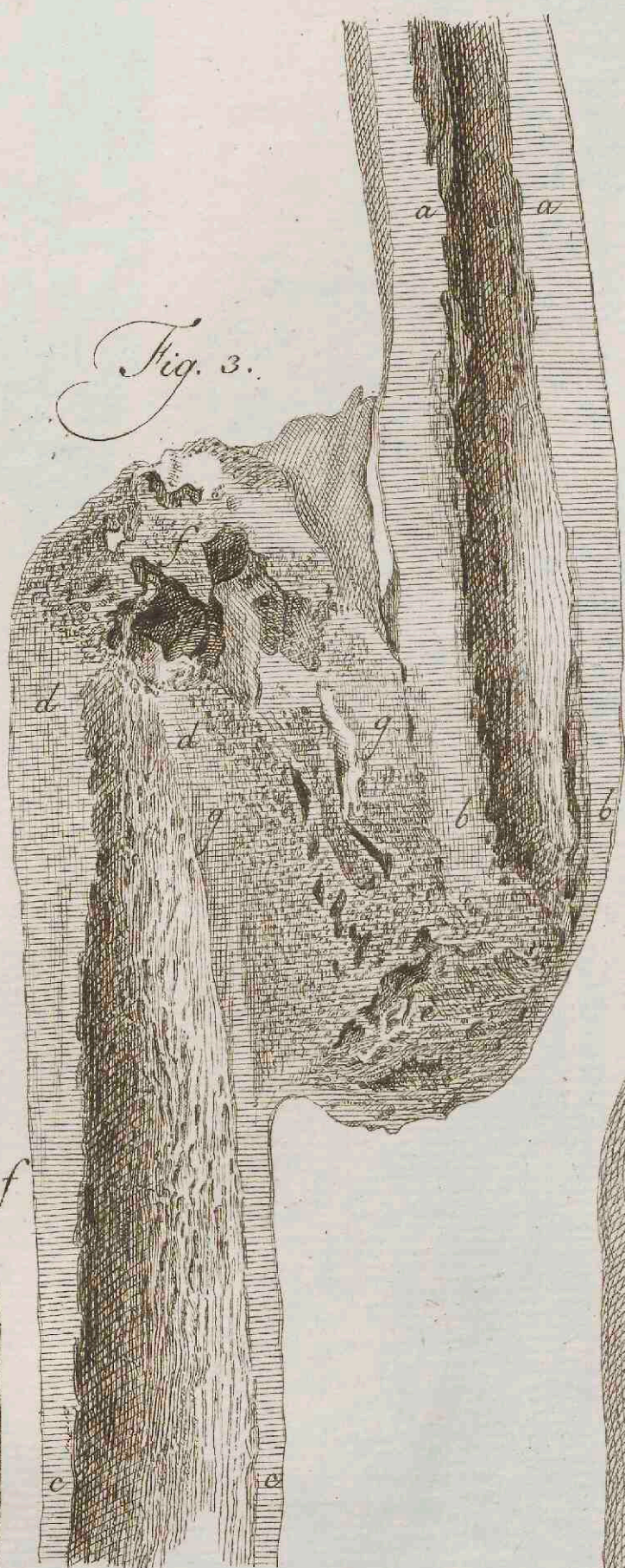
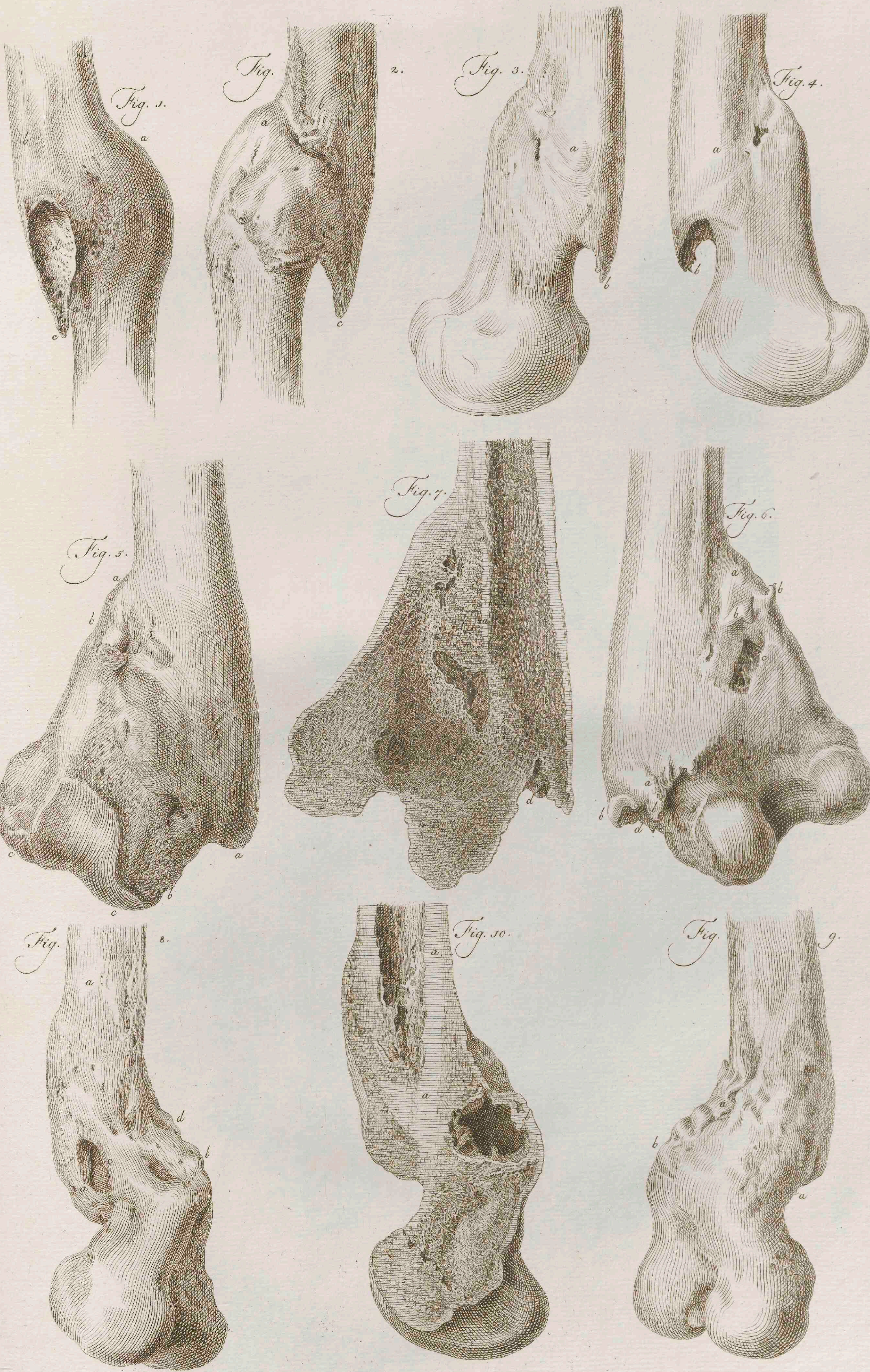
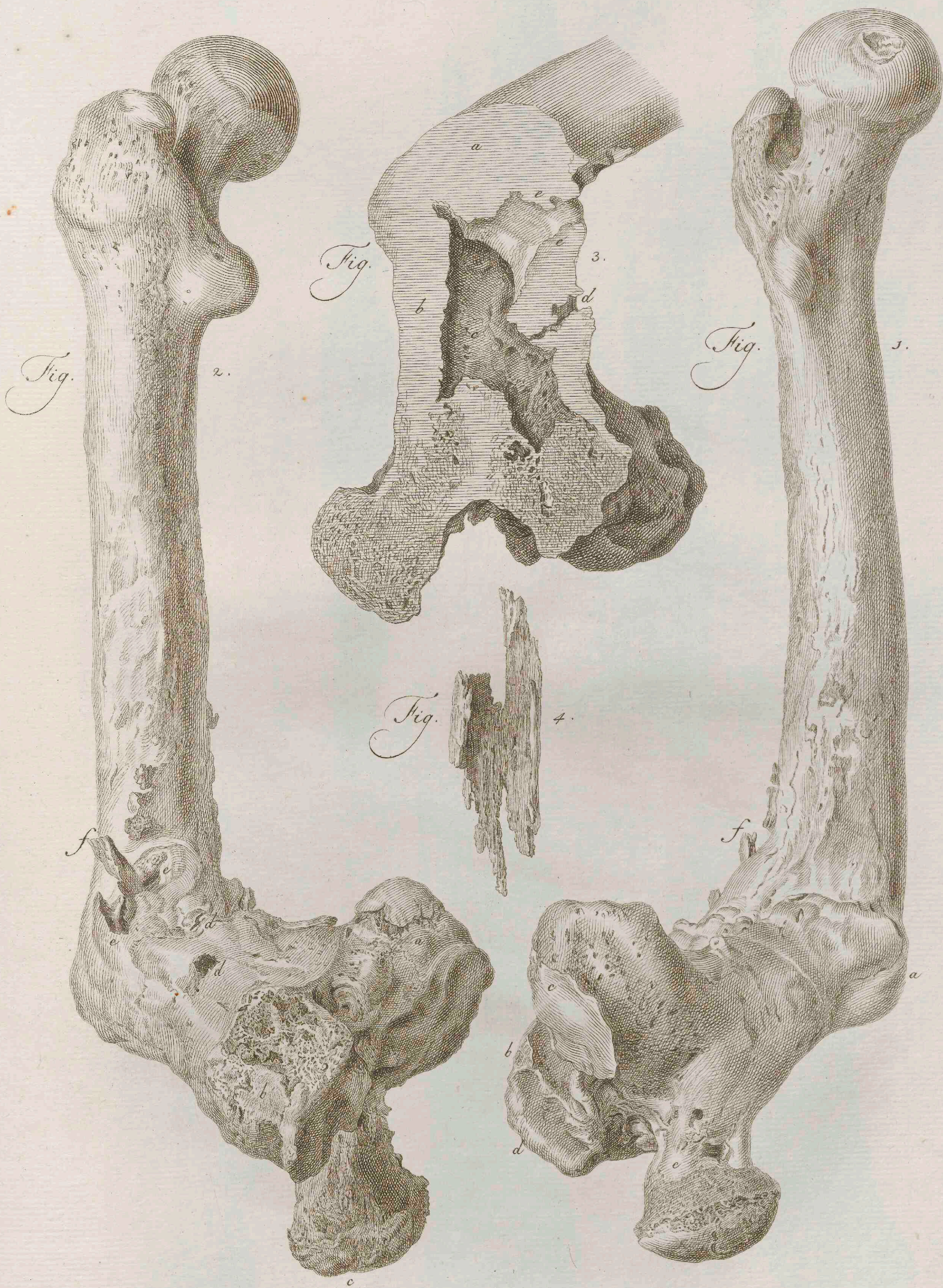

Fig. 2.

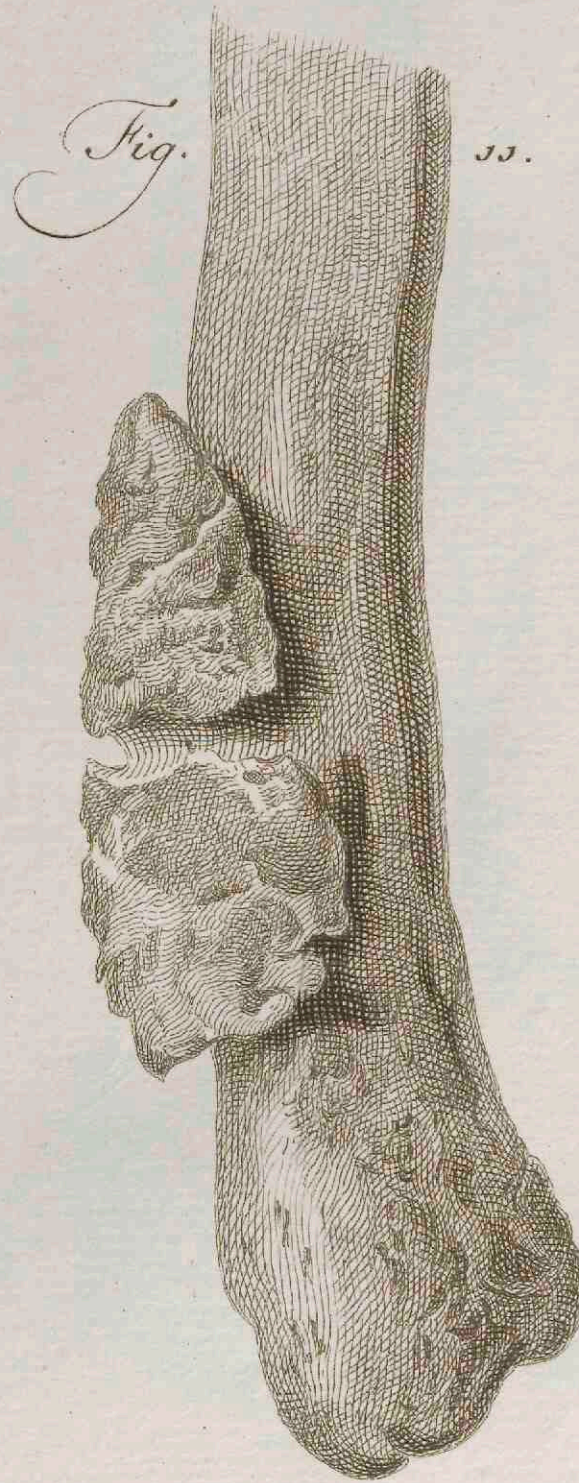
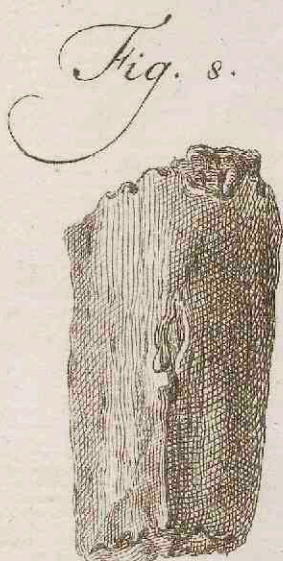
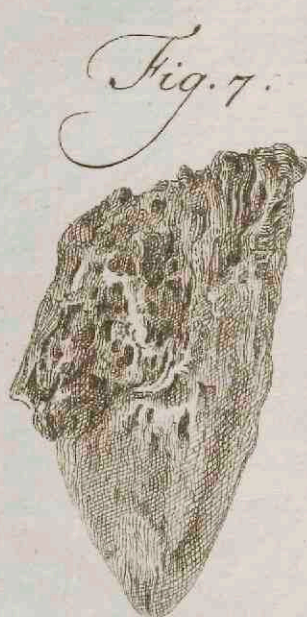
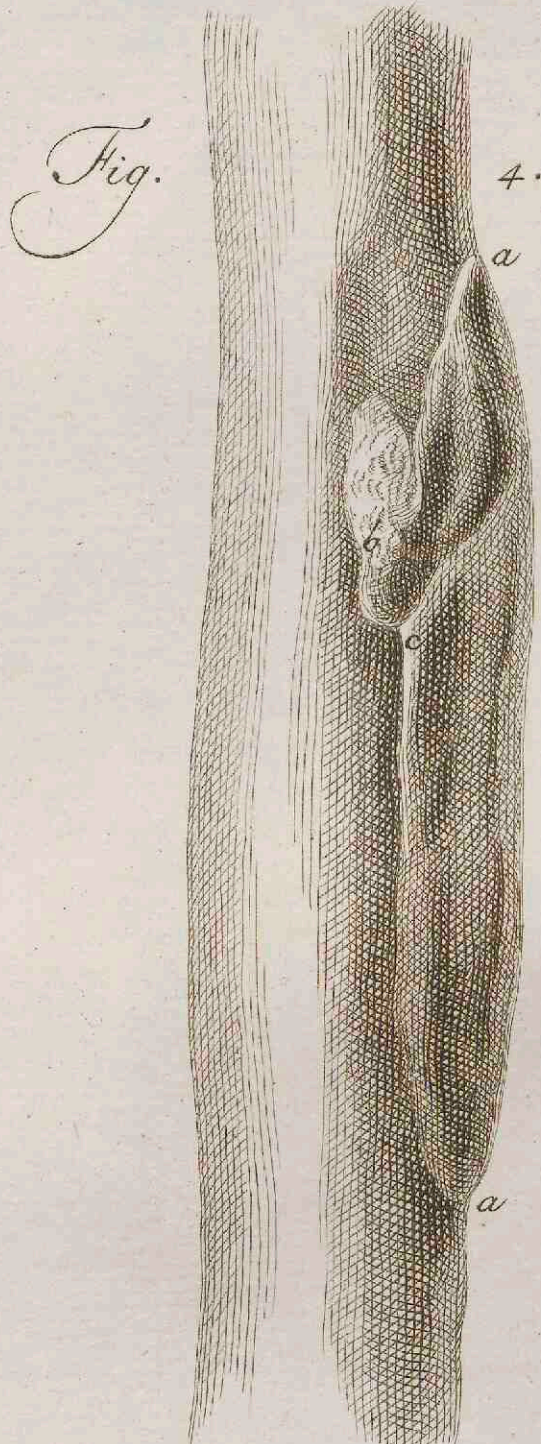
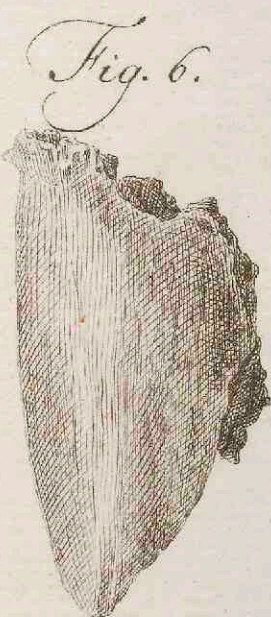
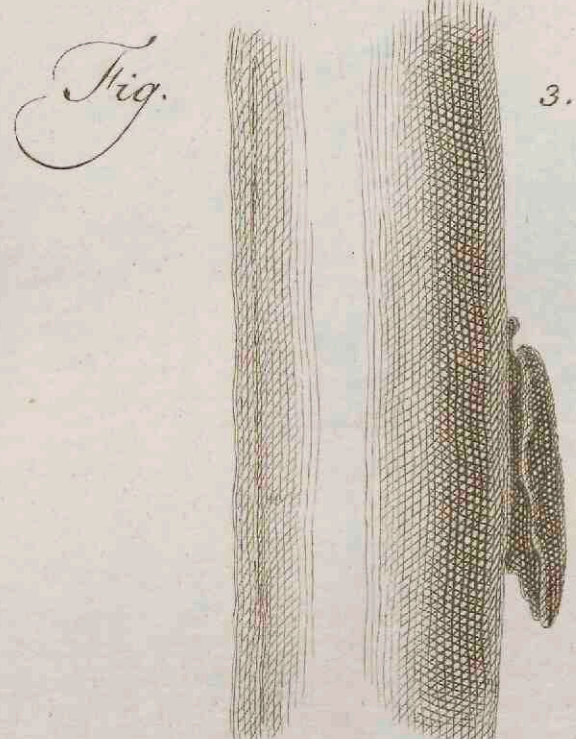
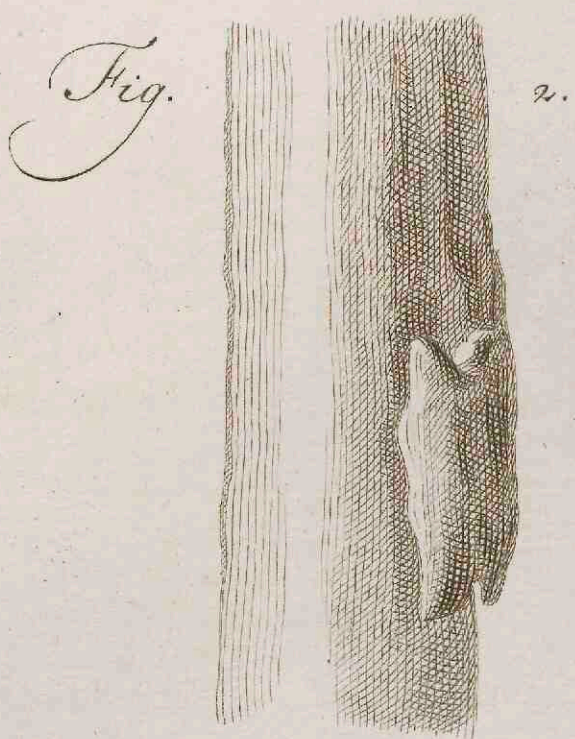
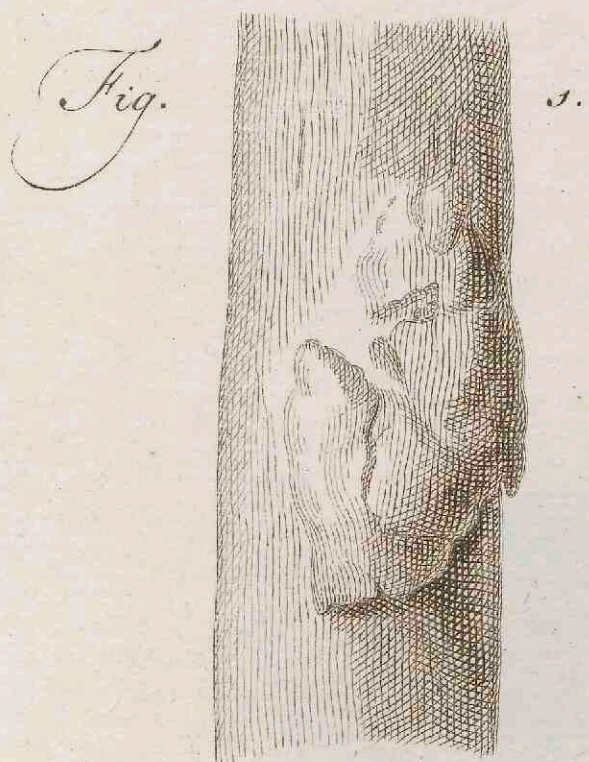

Fig. 2.

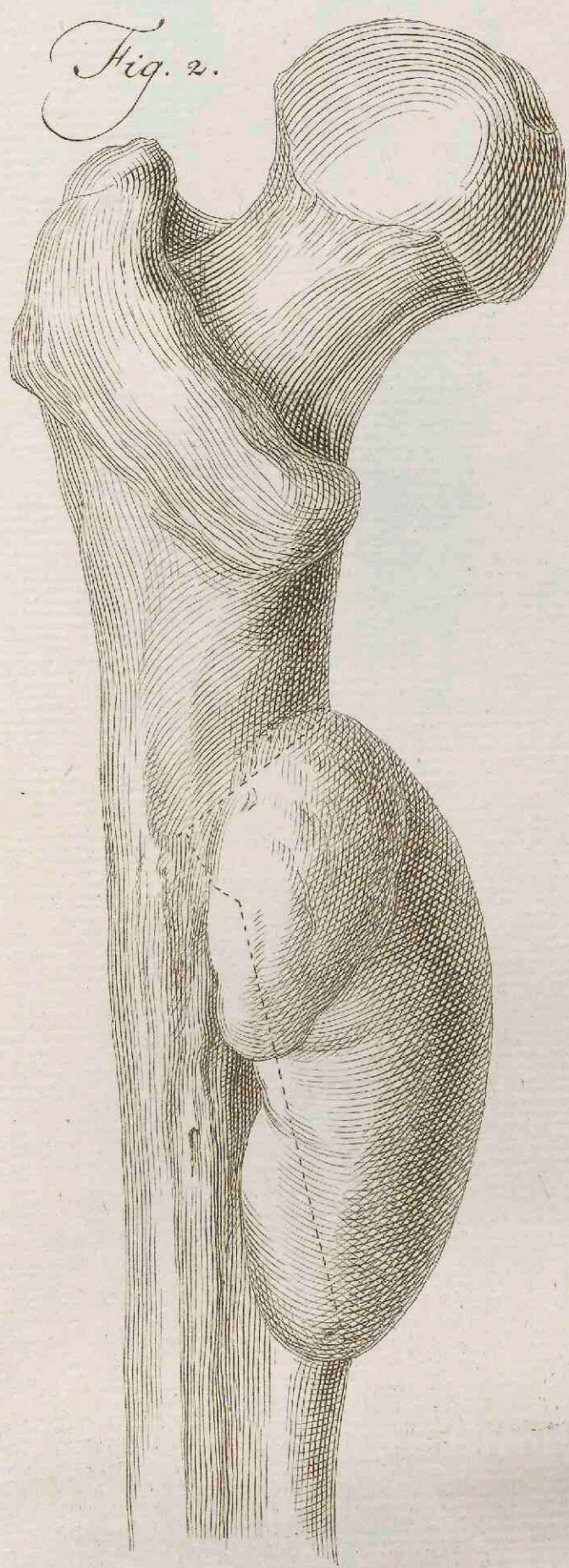

Fig.

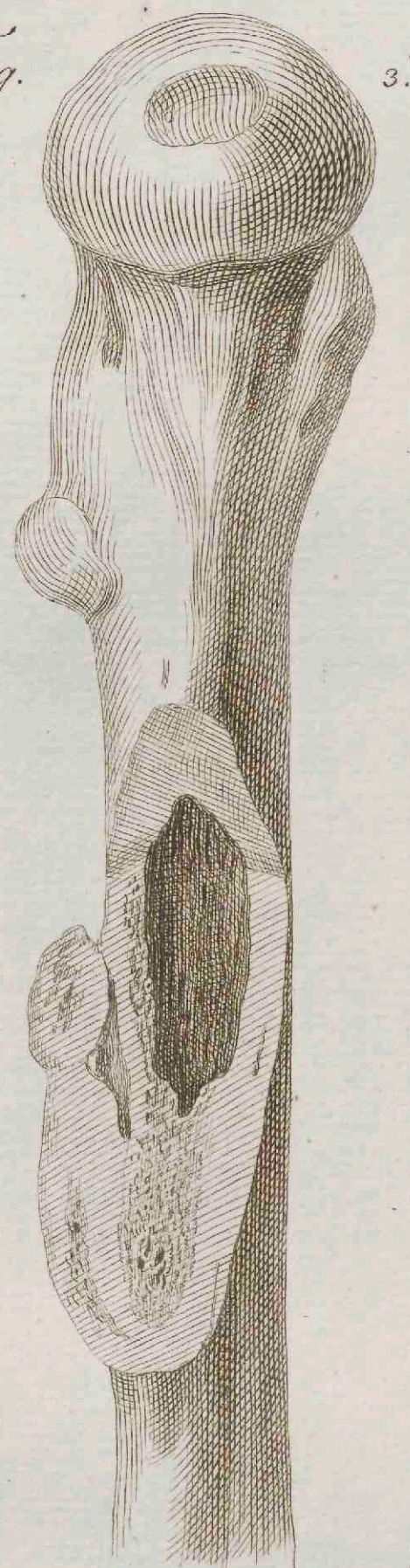

Fig. 4.

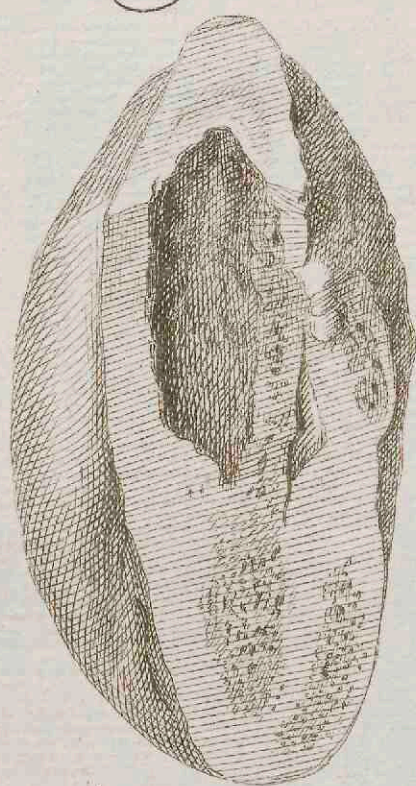

Fig. 5.

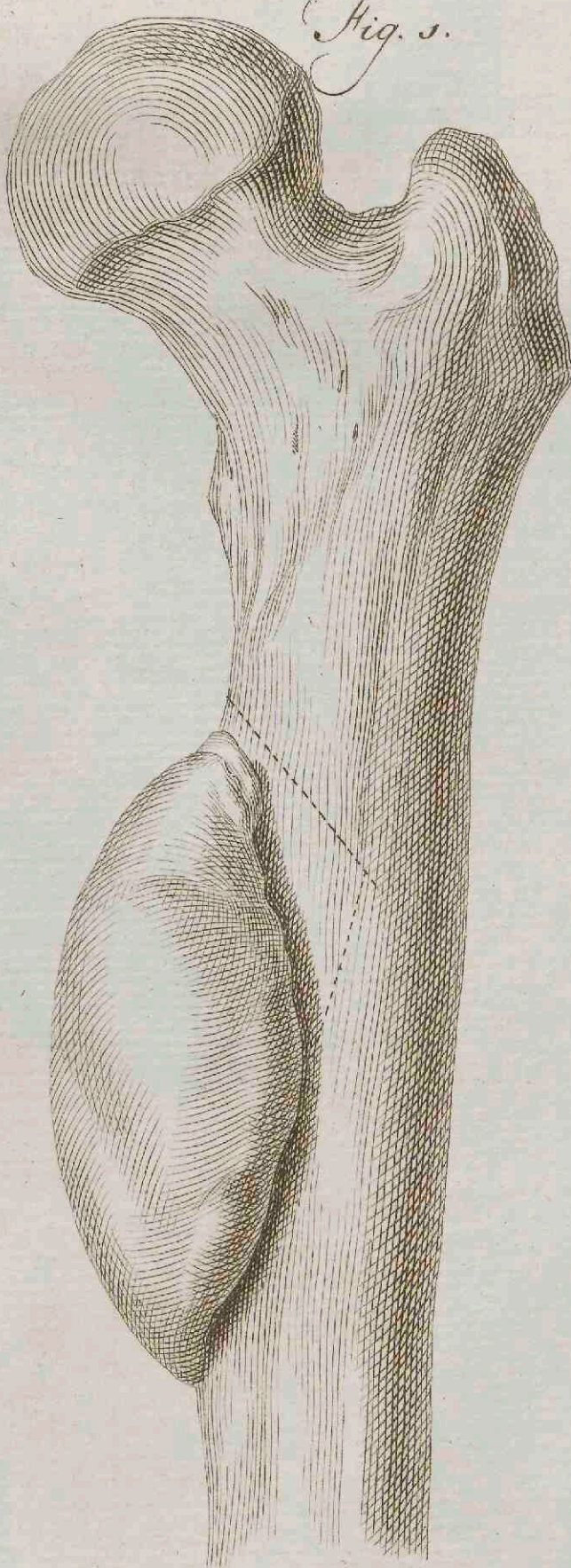

Fig.

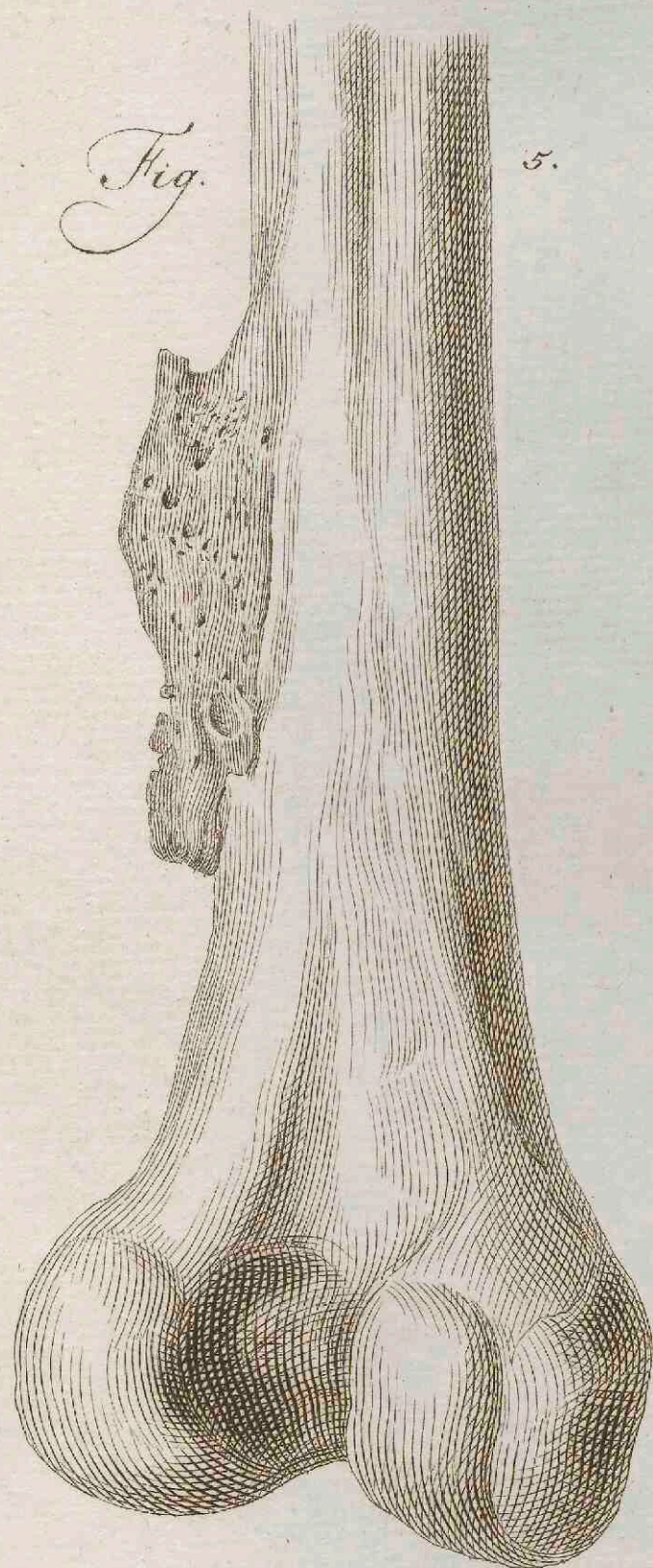
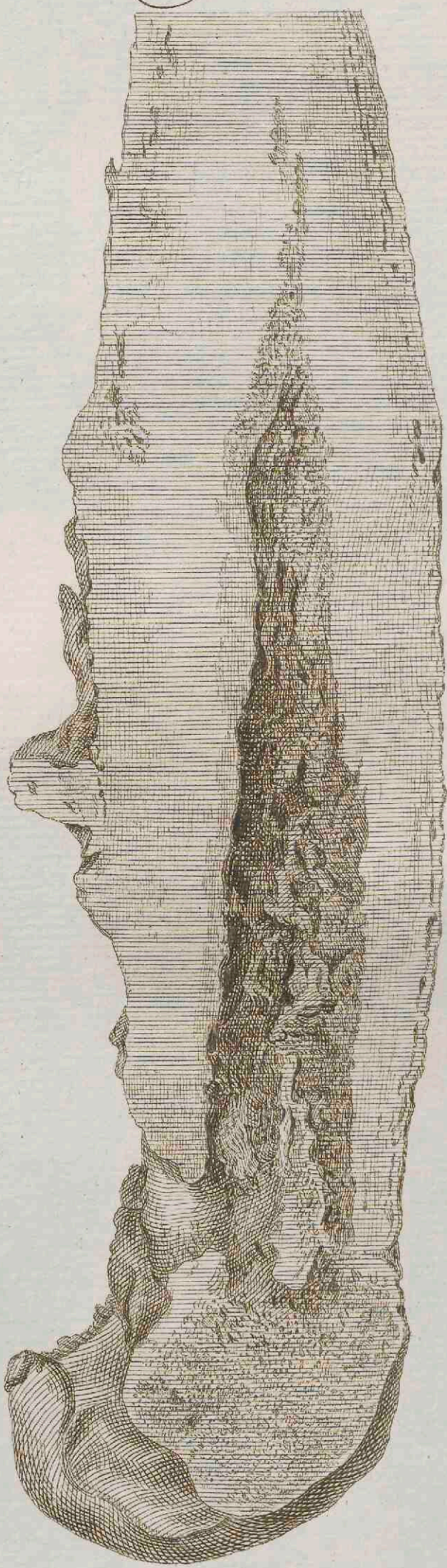

Fig.

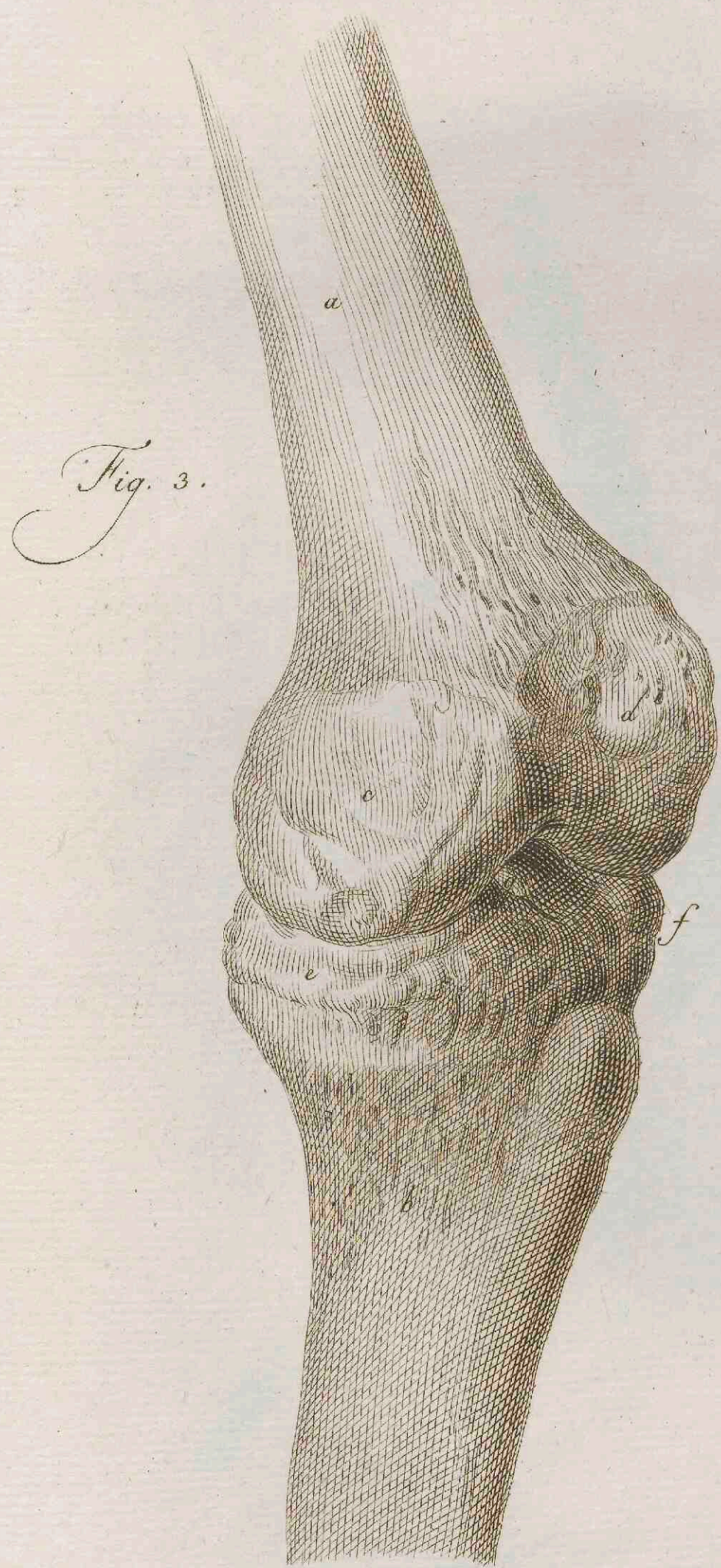

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 3.

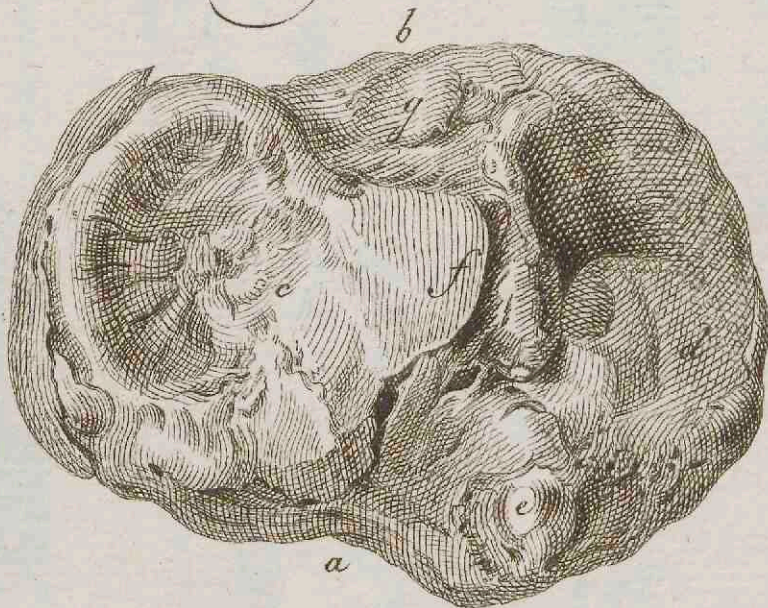

Fig. 4.

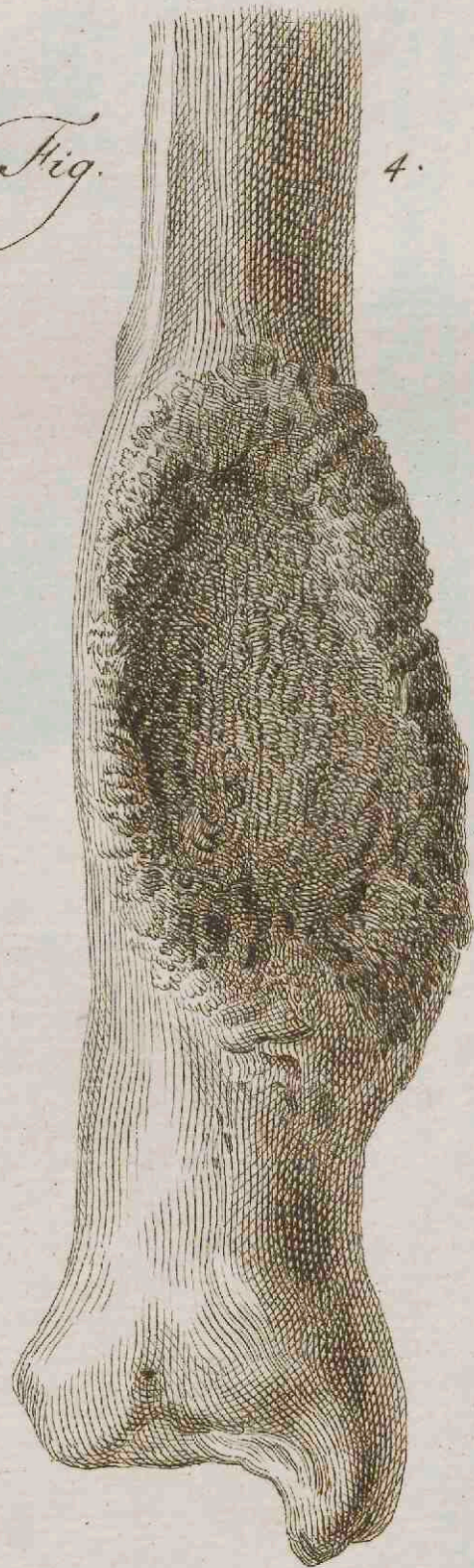

Fig. 1.

Fig. 3.

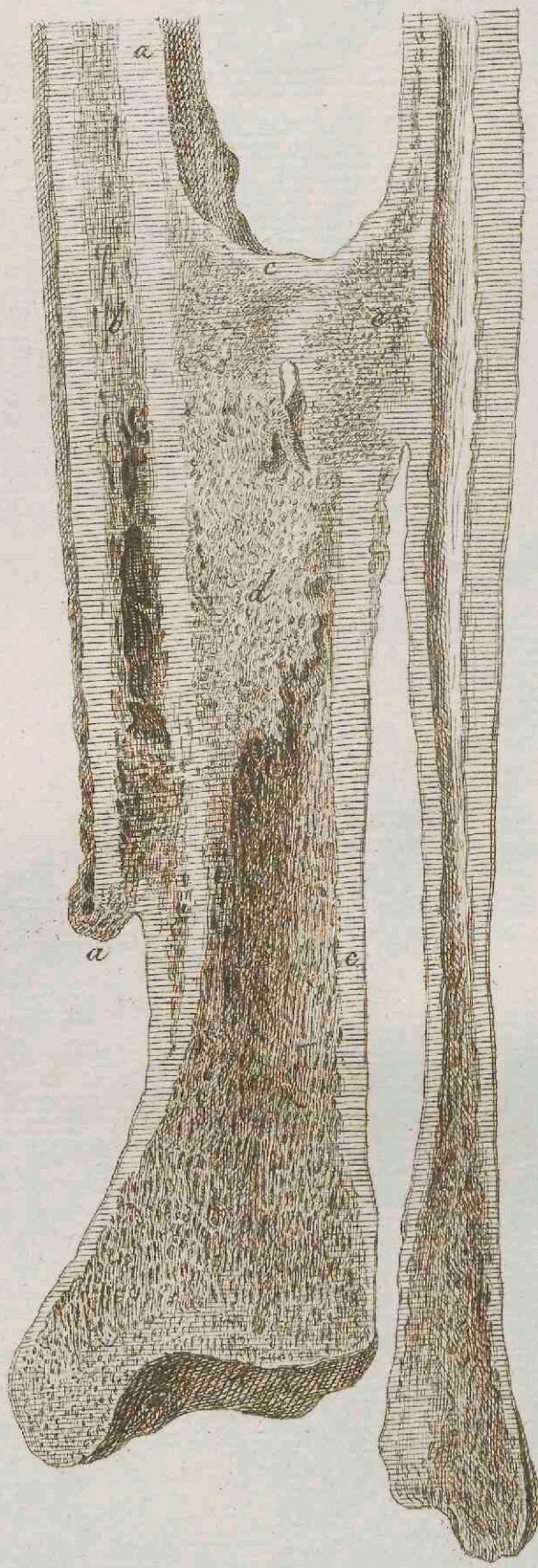

Fig. 2.

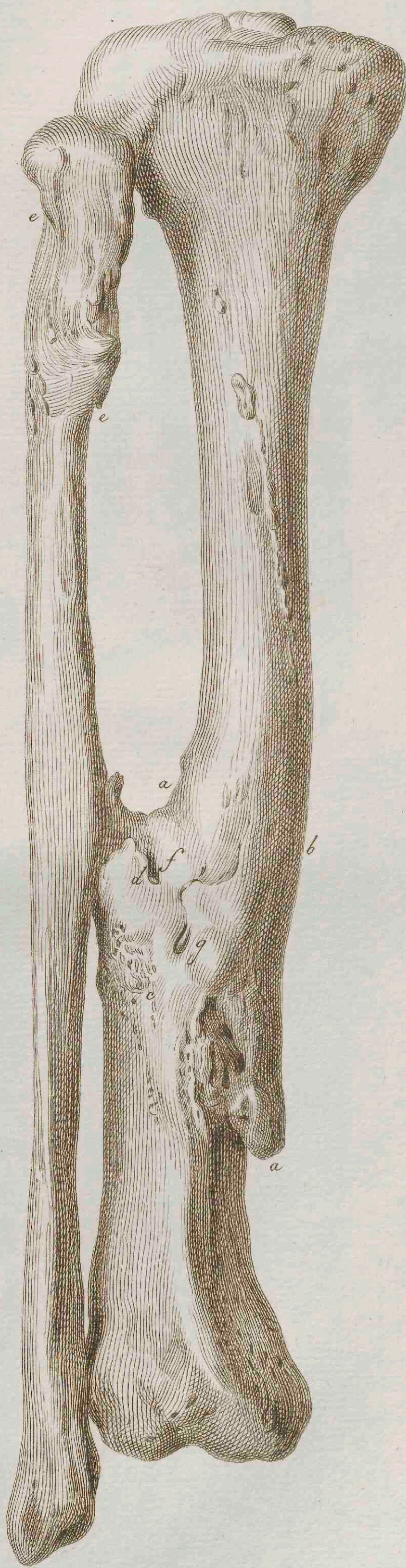

Fig. 1.

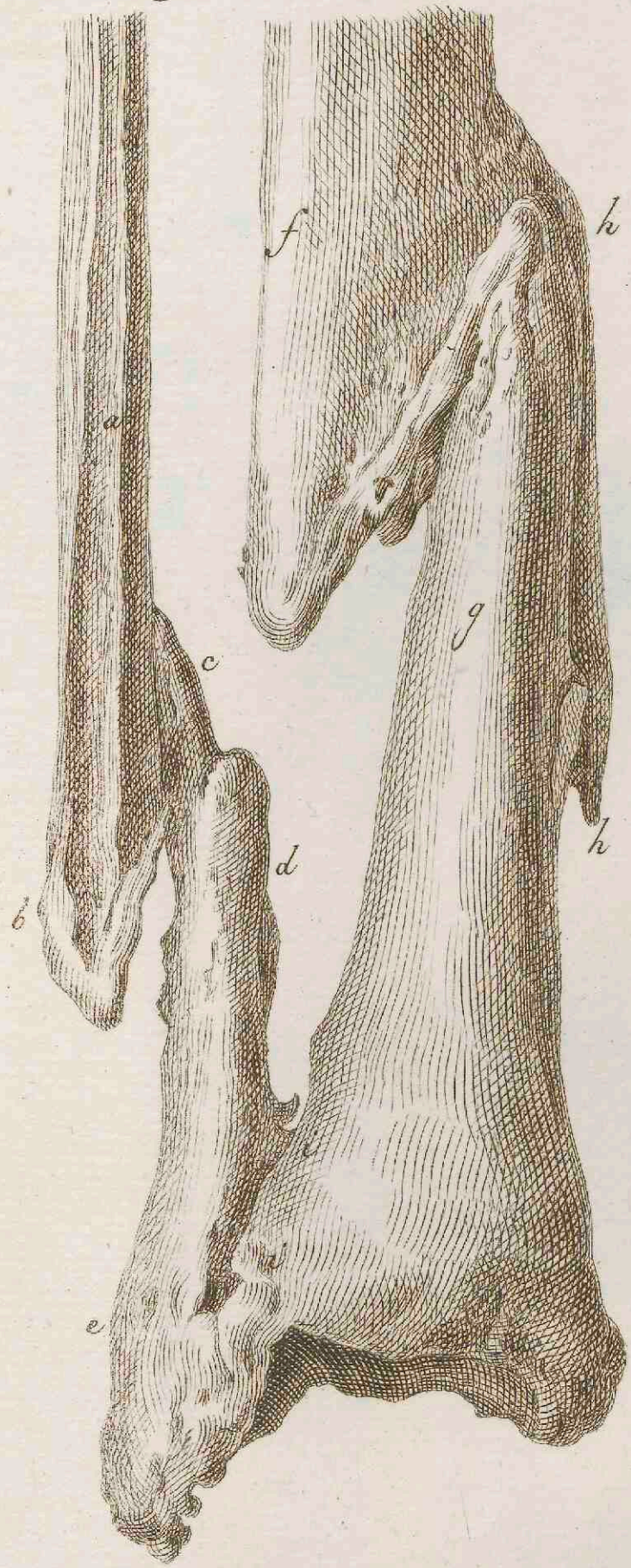

Fig.

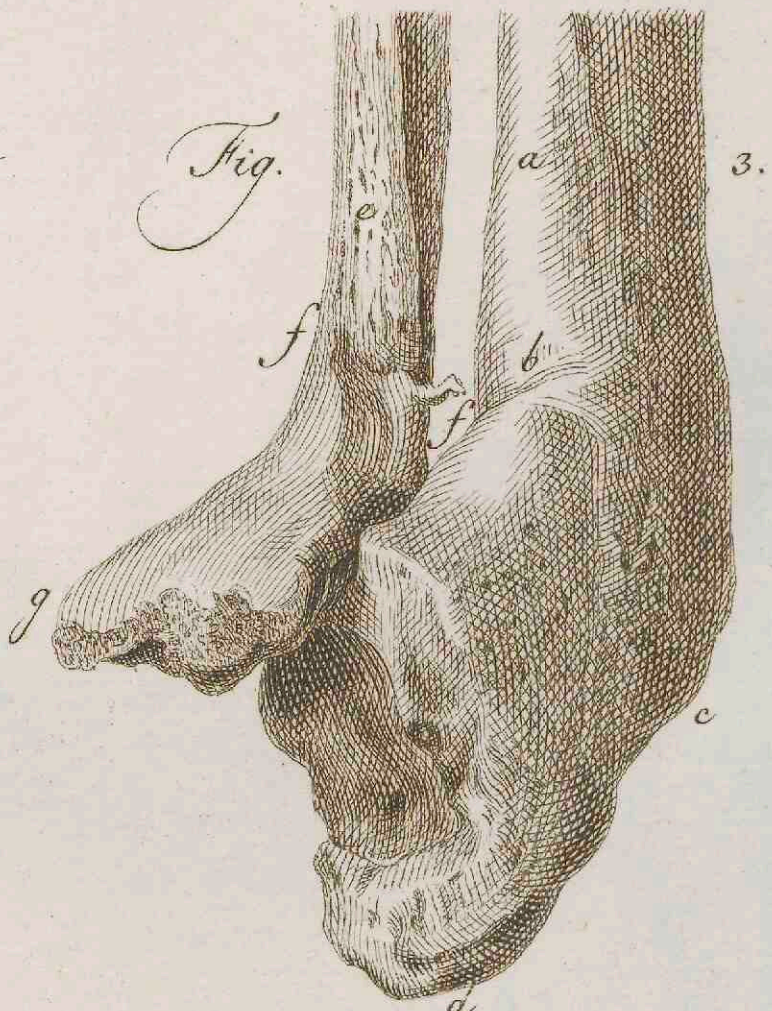

Fig. 2.

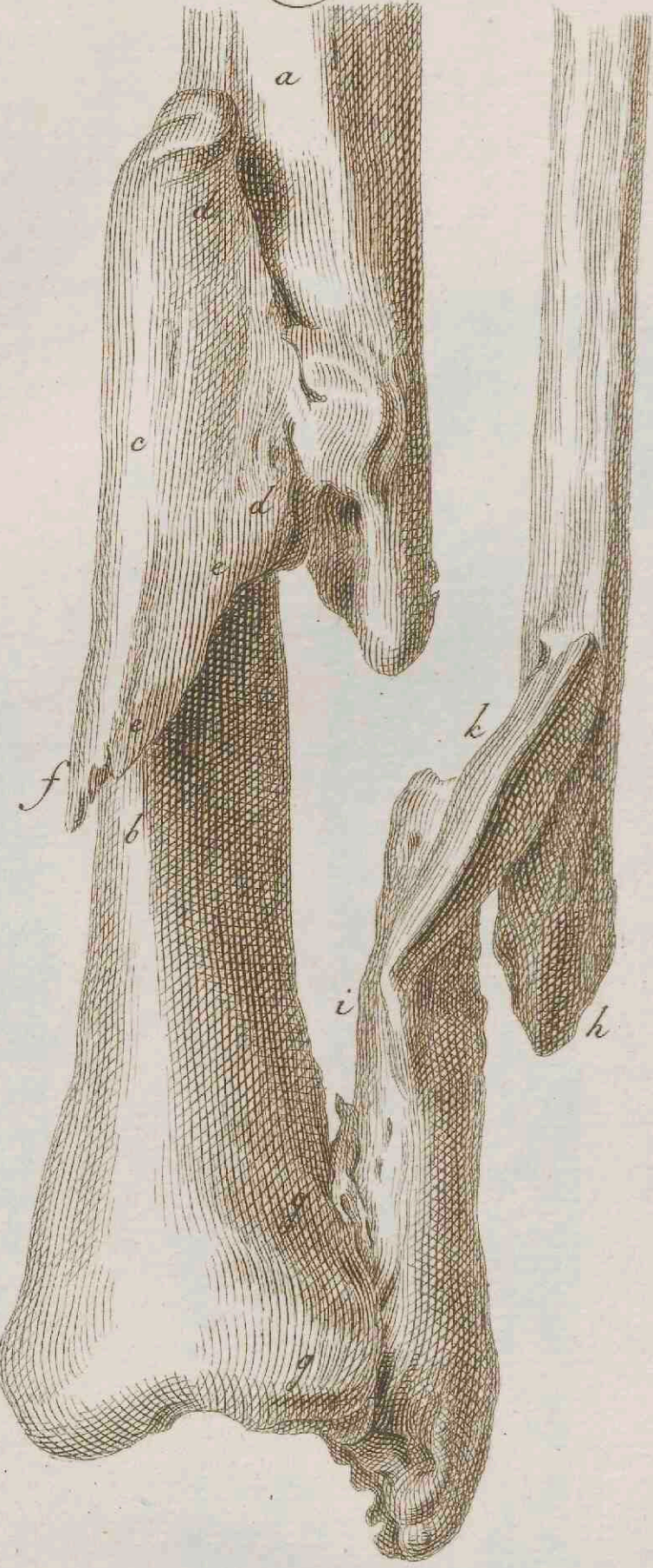

Fig. 4.

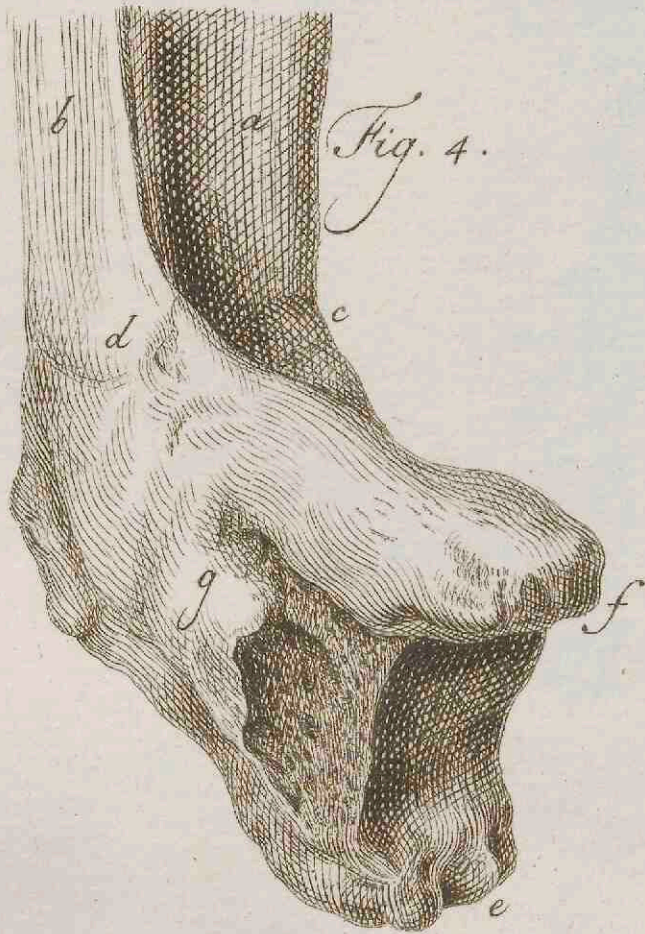

Fig. 5.

Fig.

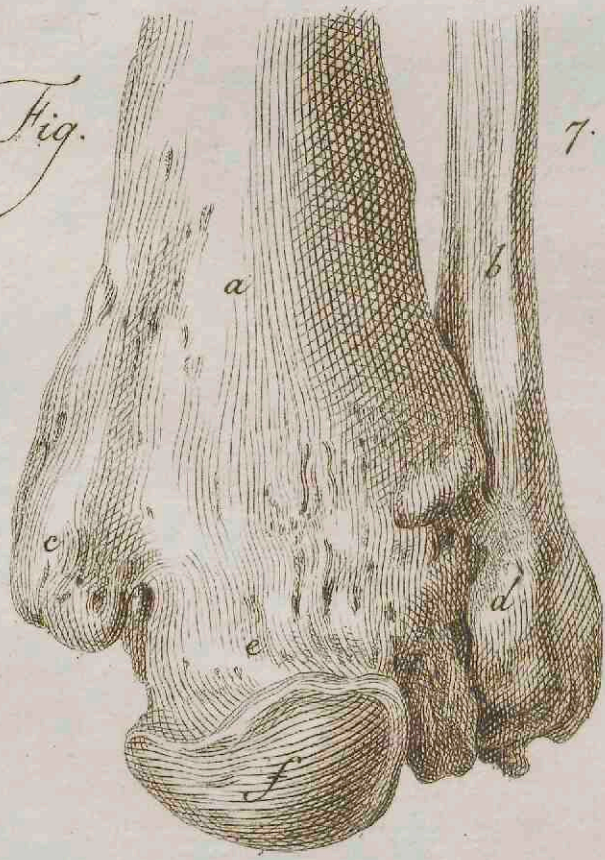

Fig. 6.

Fig.

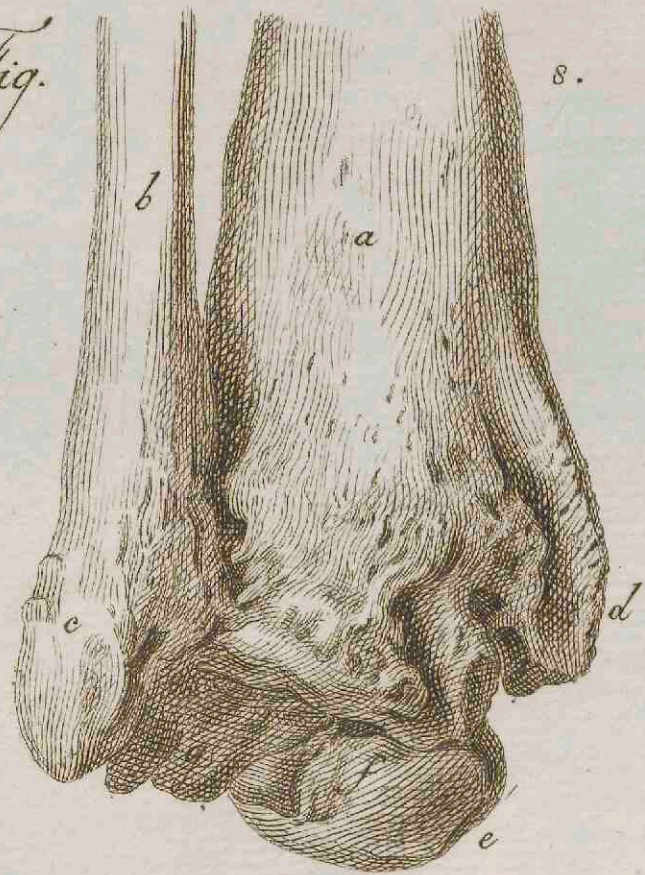

Fig. 2.

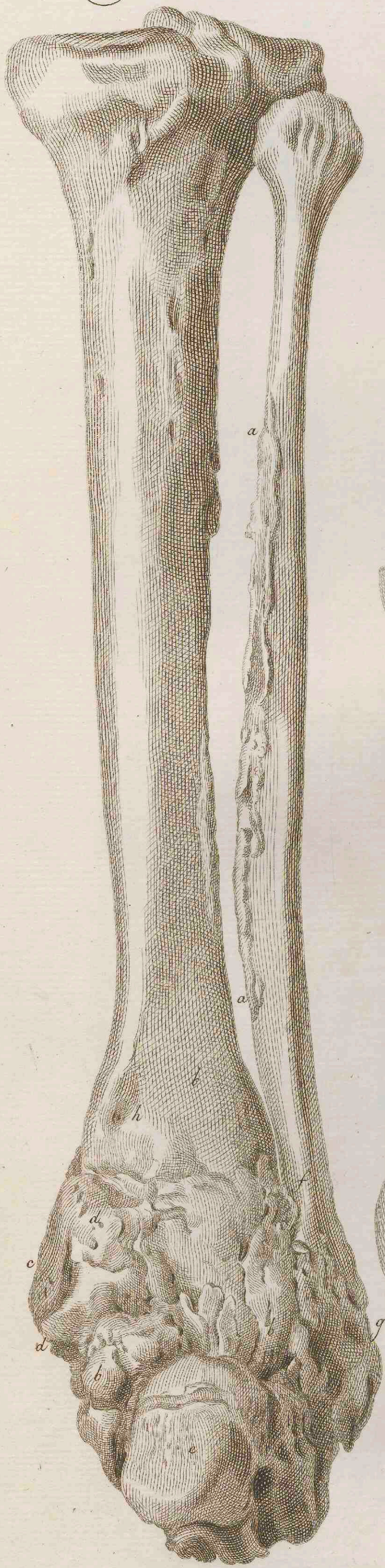

Fig. 3.

Fig. 4.

Fig. 5.

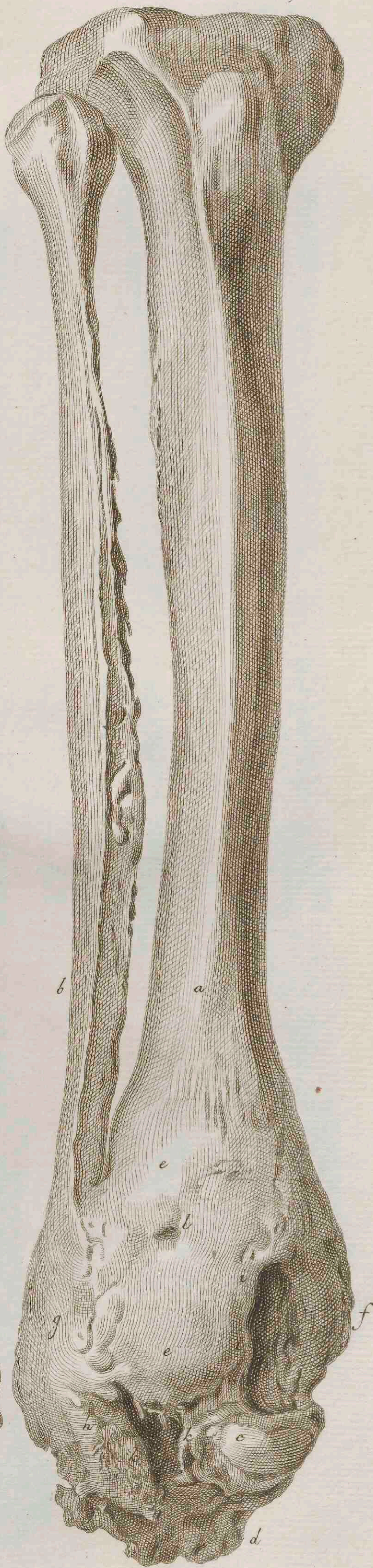
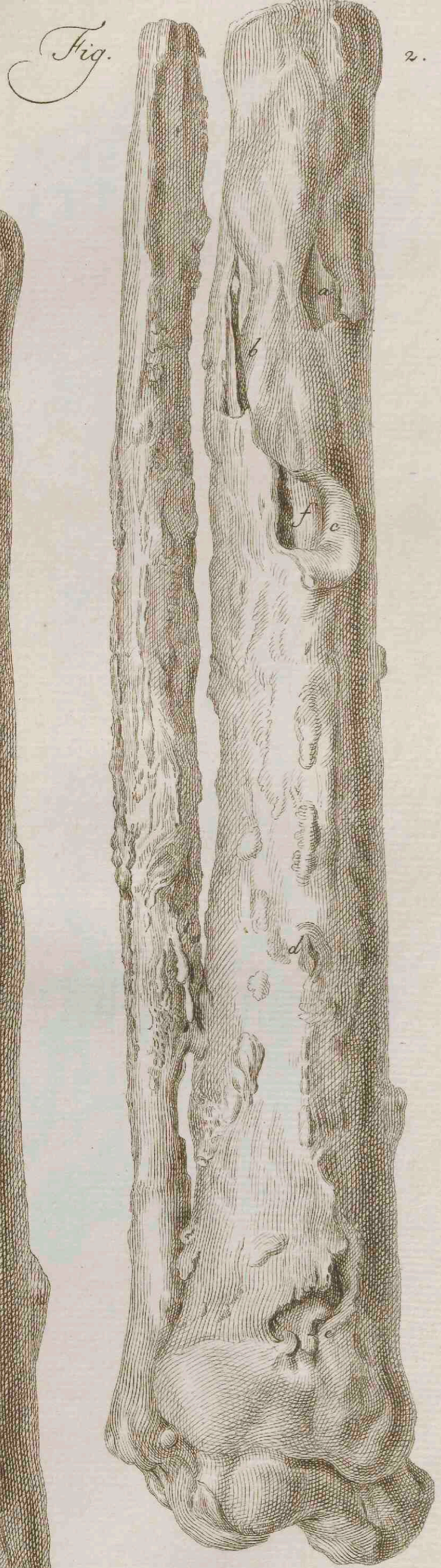
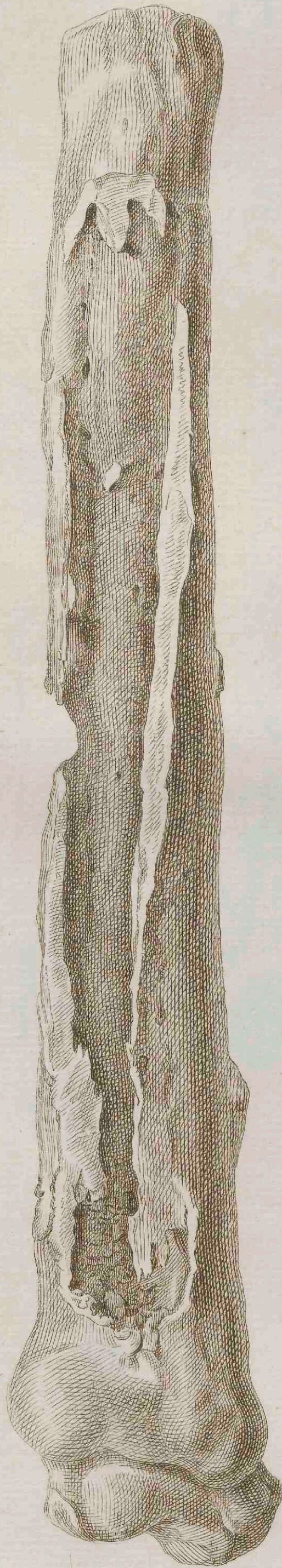

Fig. 3.

Fig. 4.

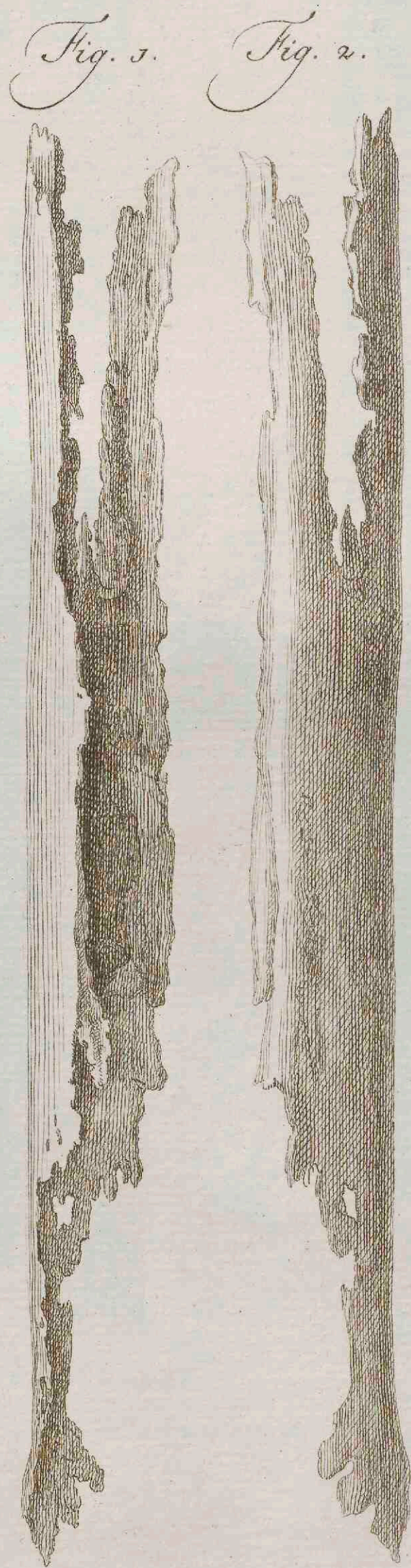

Fig. 1.

Fig. 3.

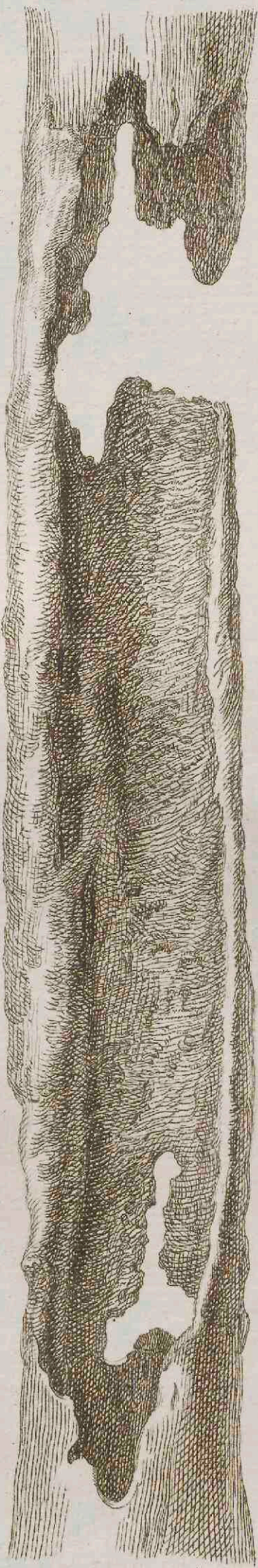
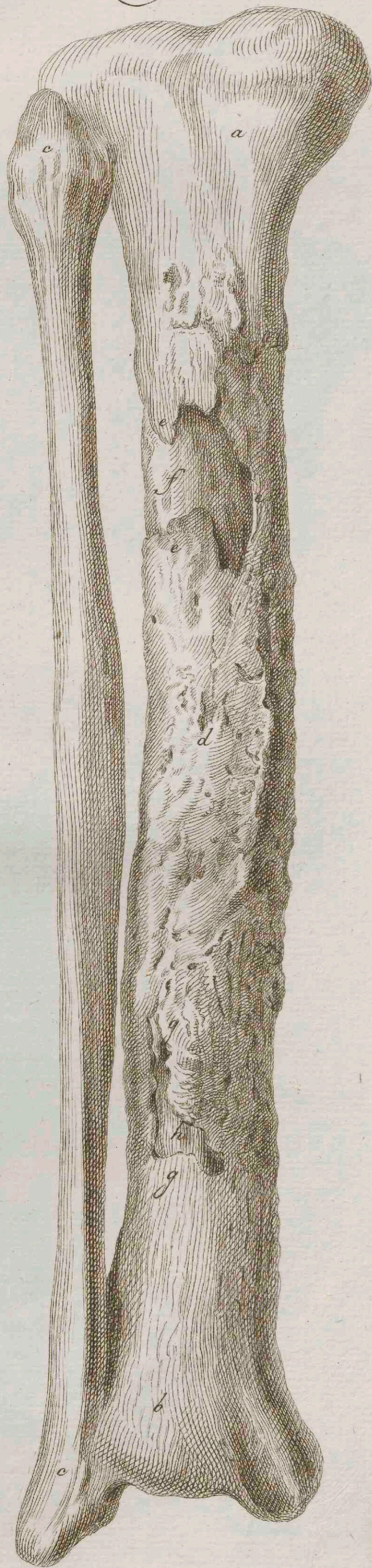

Fig. 4.

Fig. 2.

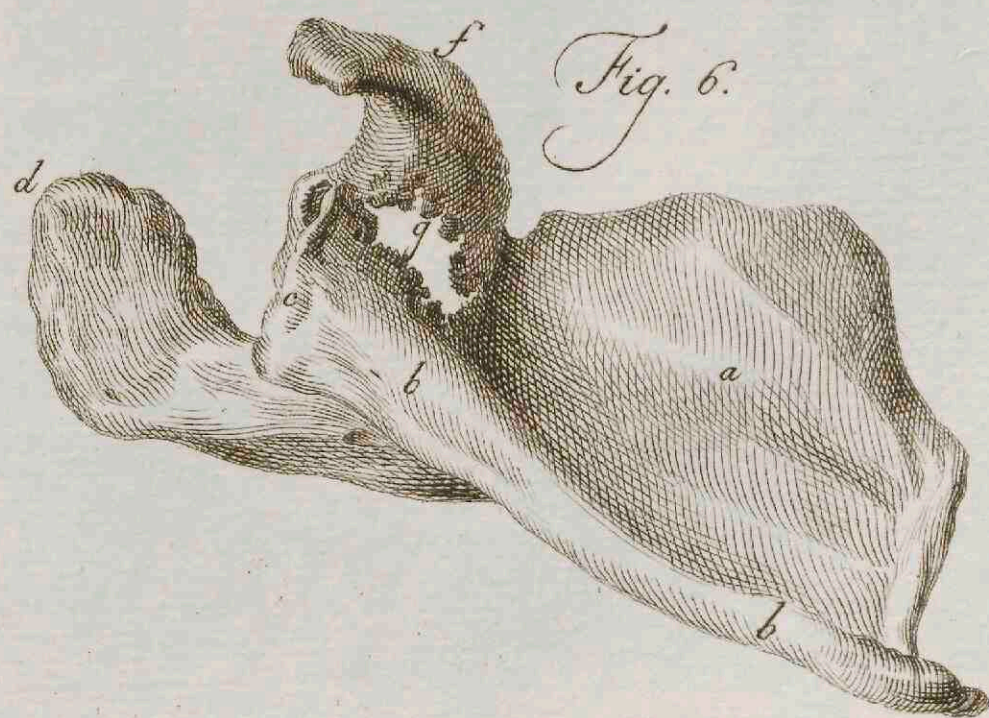
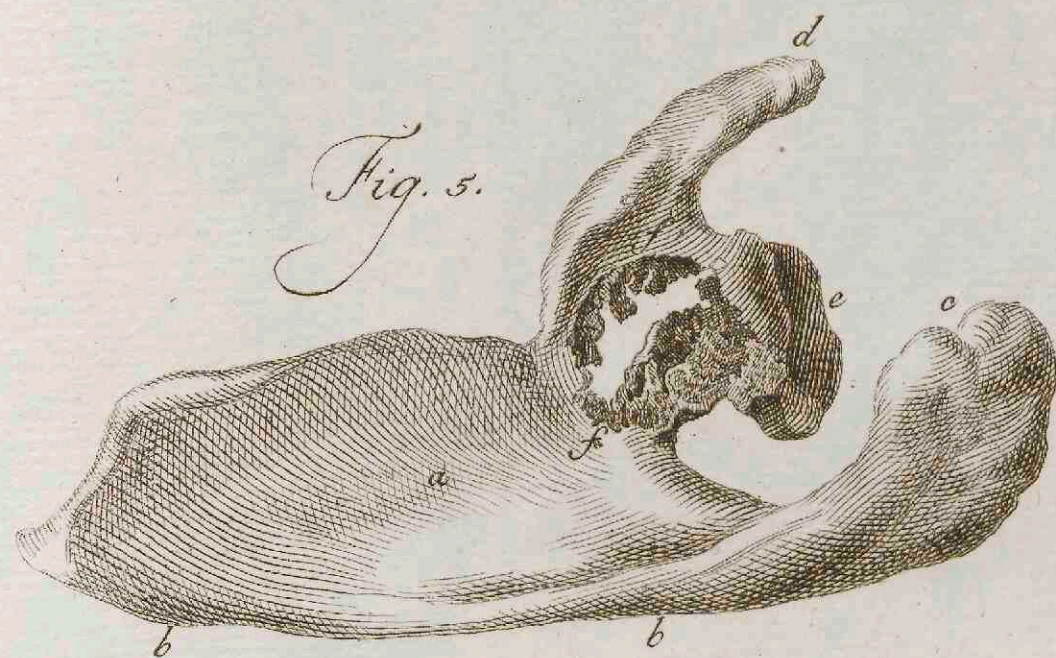
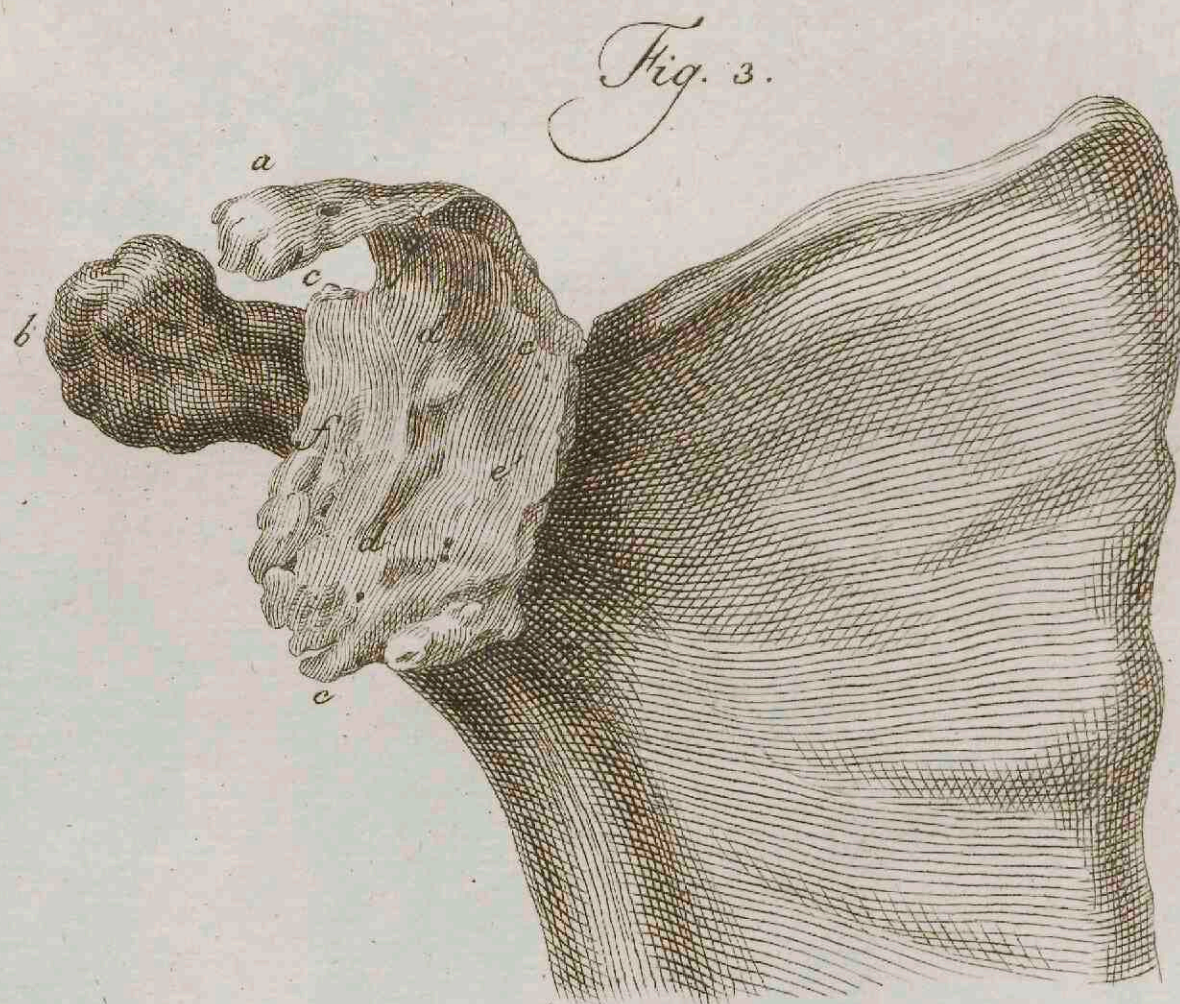
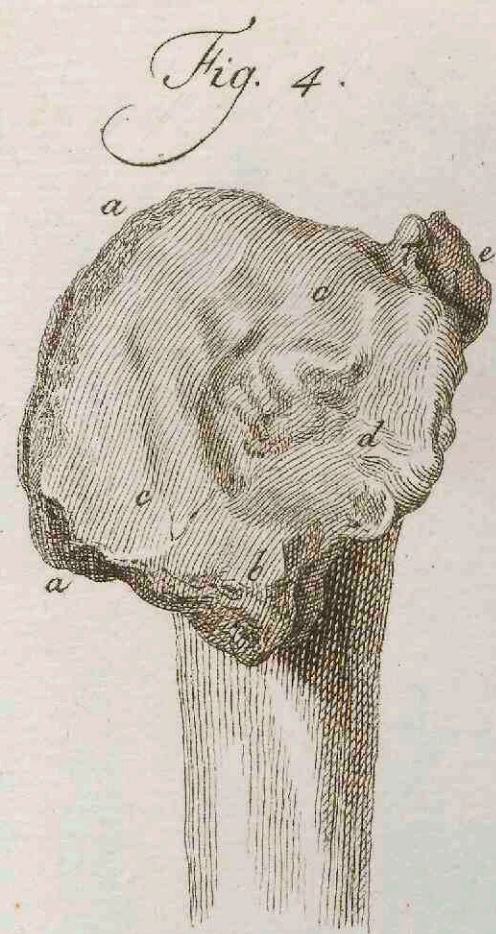
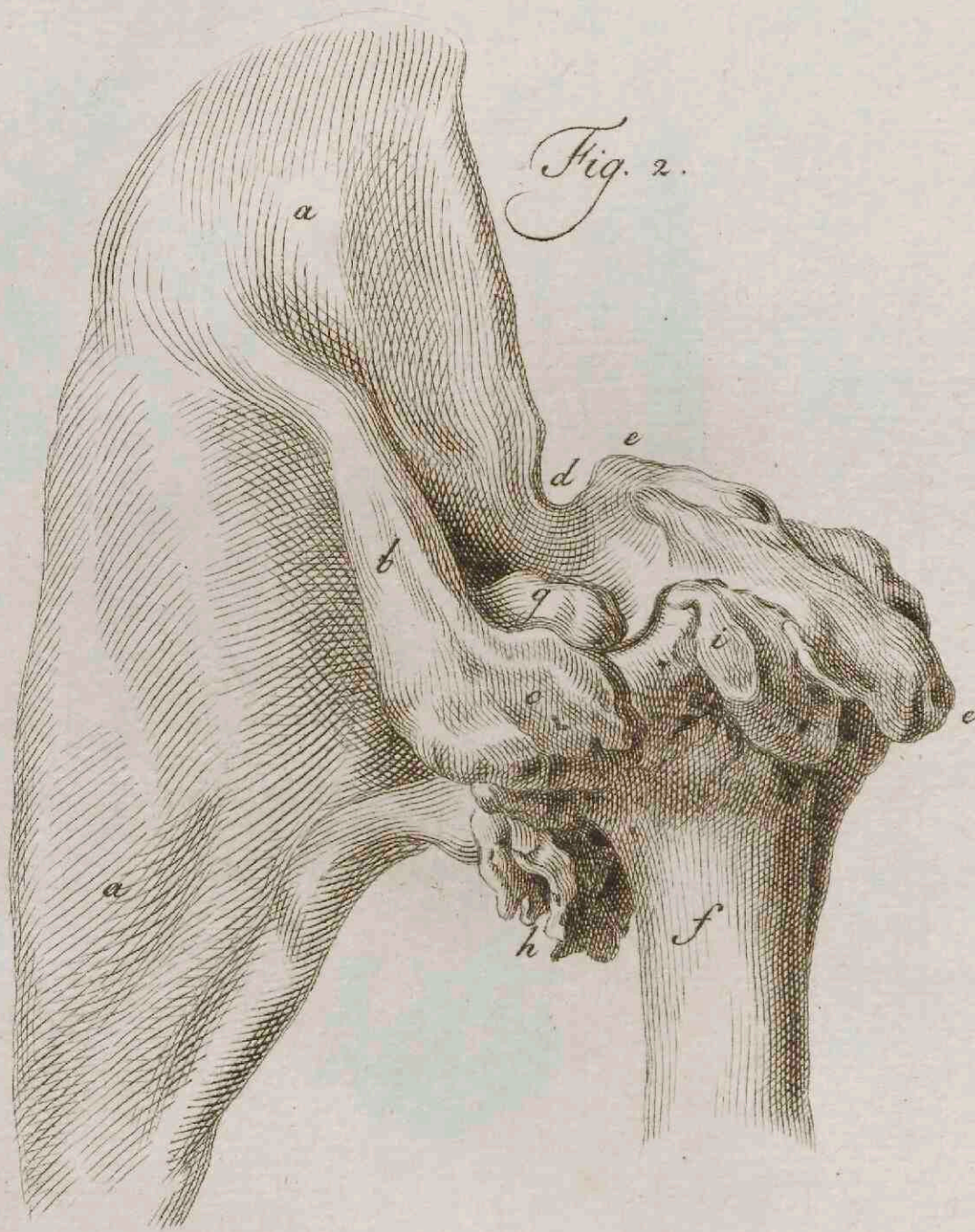
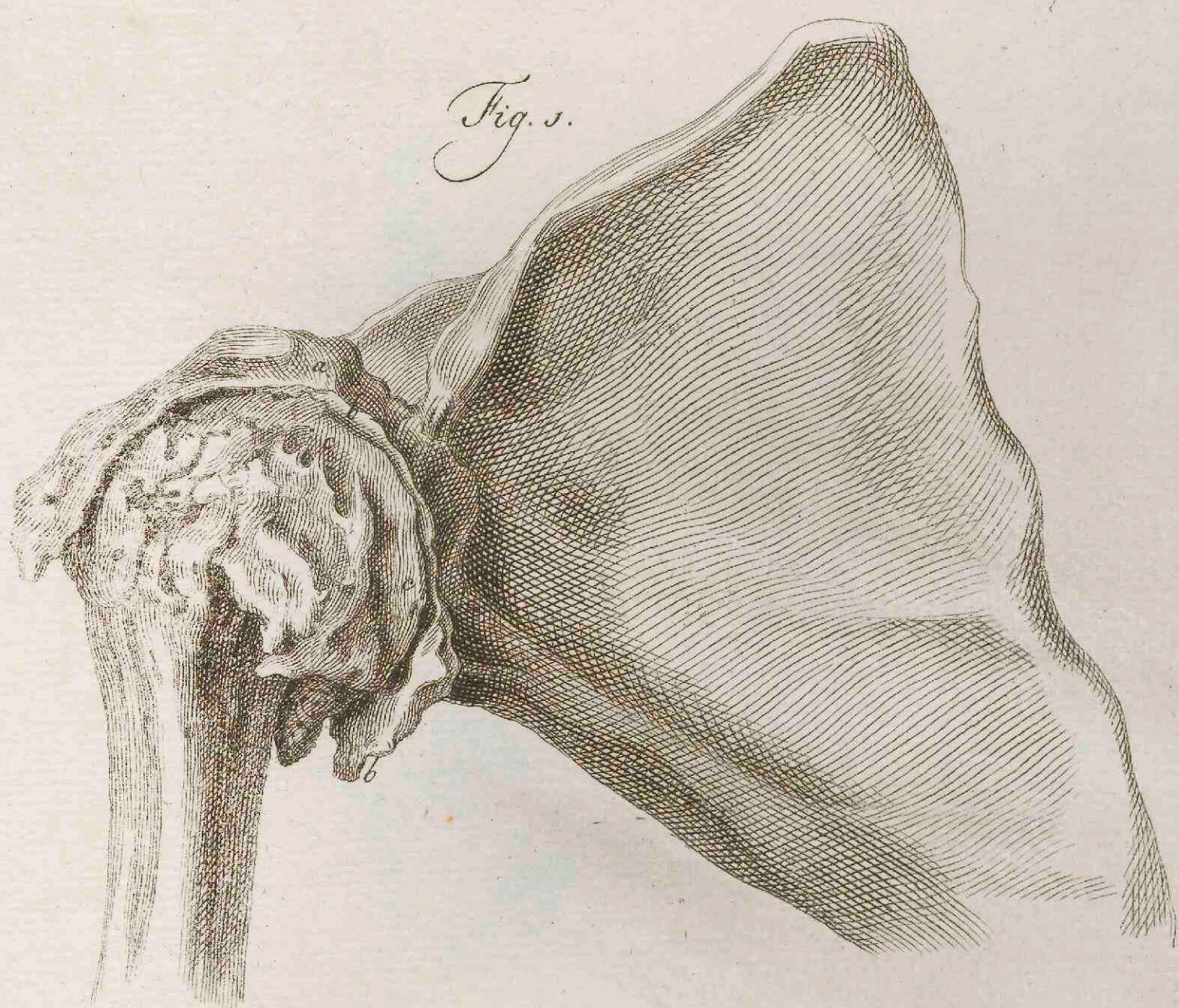

Fig. 5.

Fig. 3.

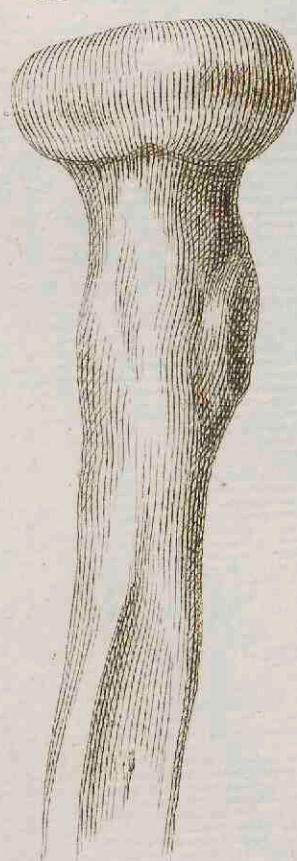

Fig. 4.

Fig. 2.

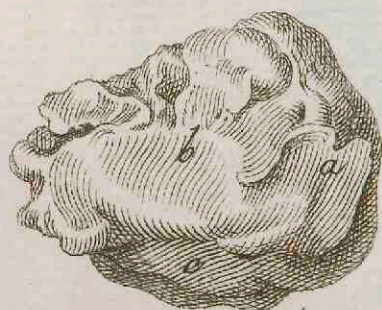

Fig.

5.

Fig.

6.

Fig.

7.

Fig. 8.

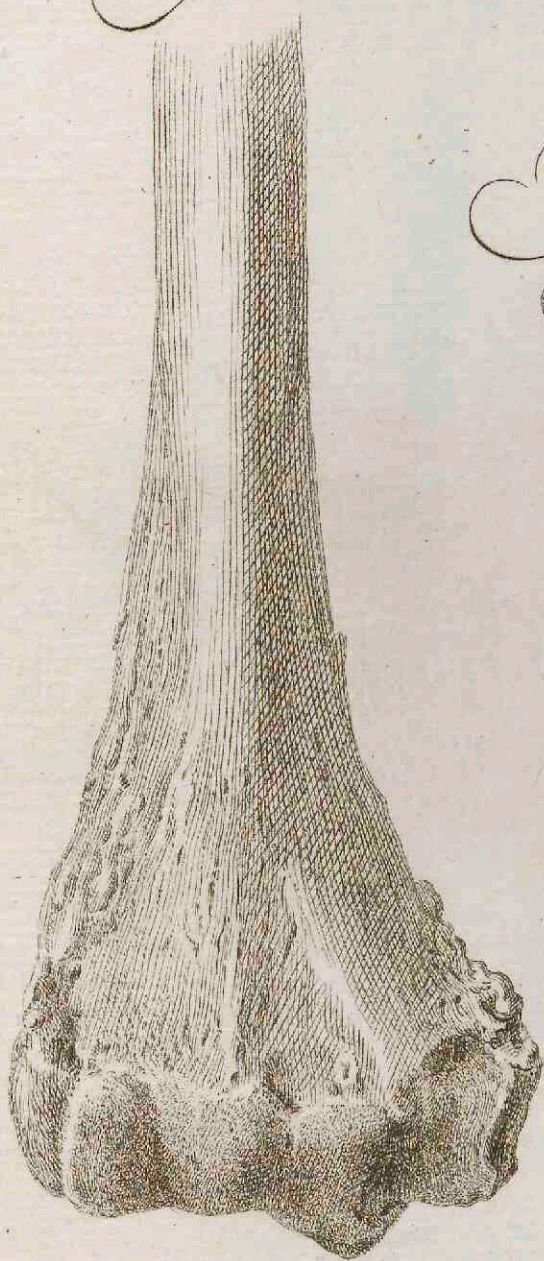

Fig. 52.

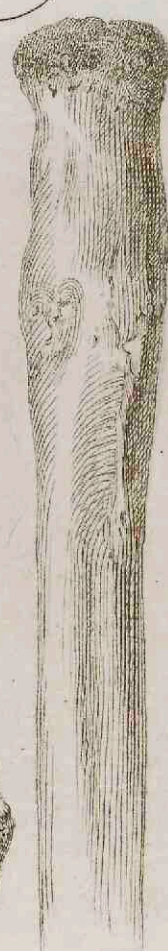

Fig. 50.

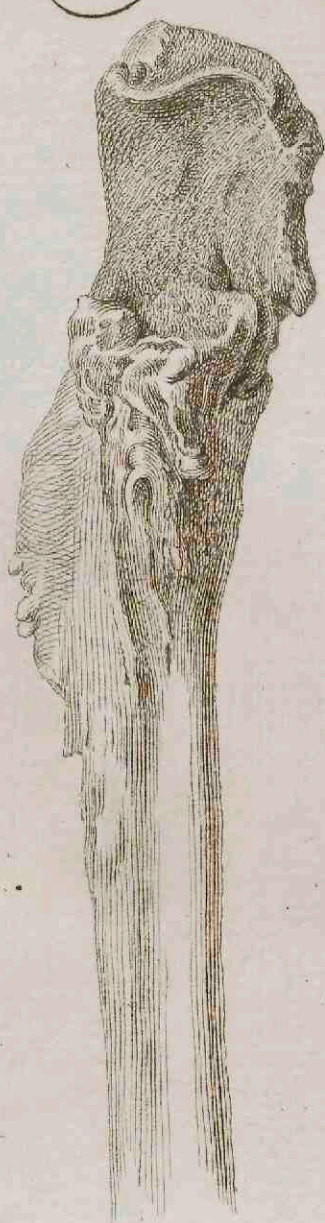

Fig. 55.

Fig. 53.

Fig. 9.

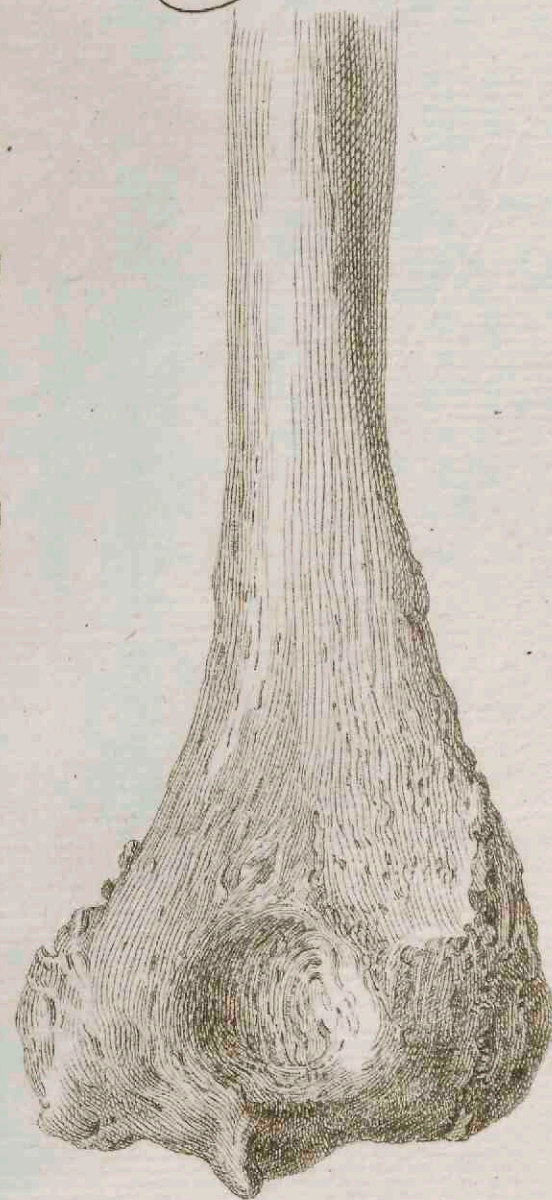

Fig. 1.

Fig. 3.

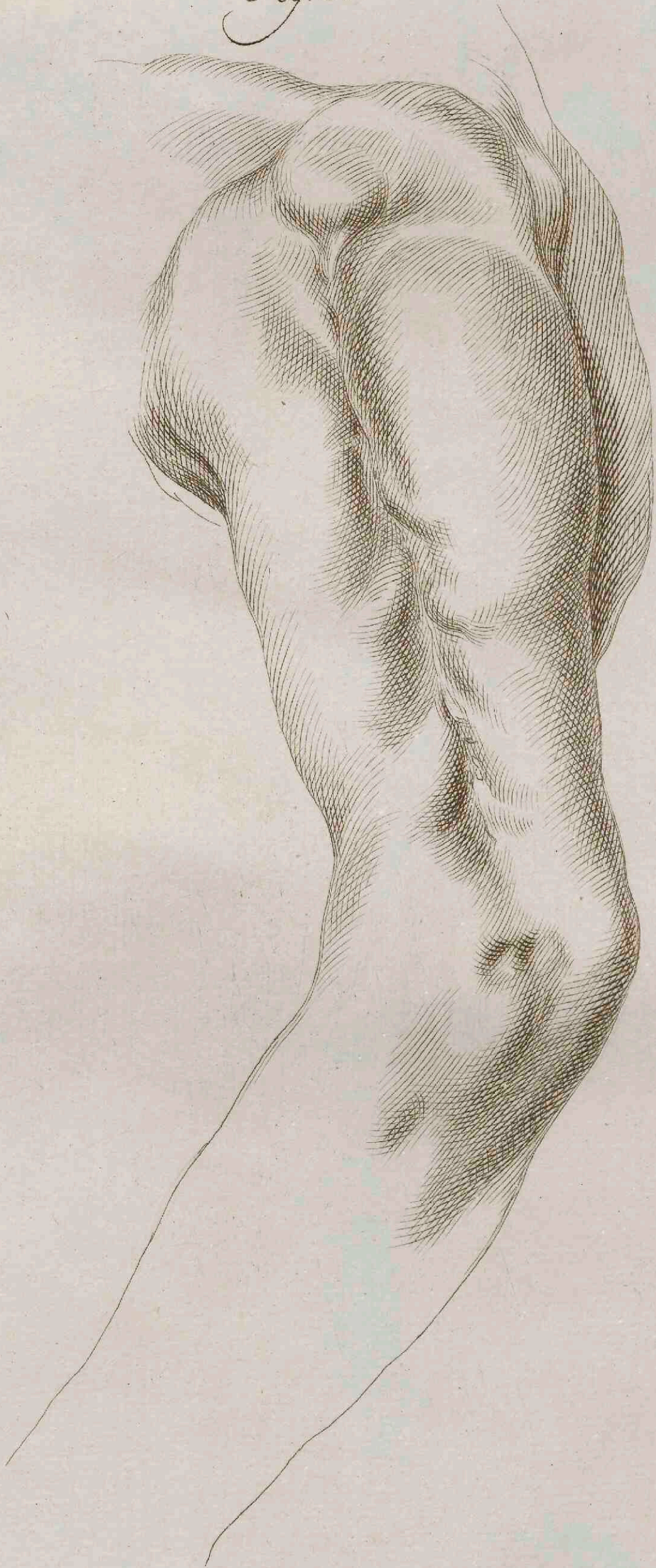

Fig. 4.

Fig. 2.

Fig. 5.

6.

7.

8.

9.

Fig. 3.

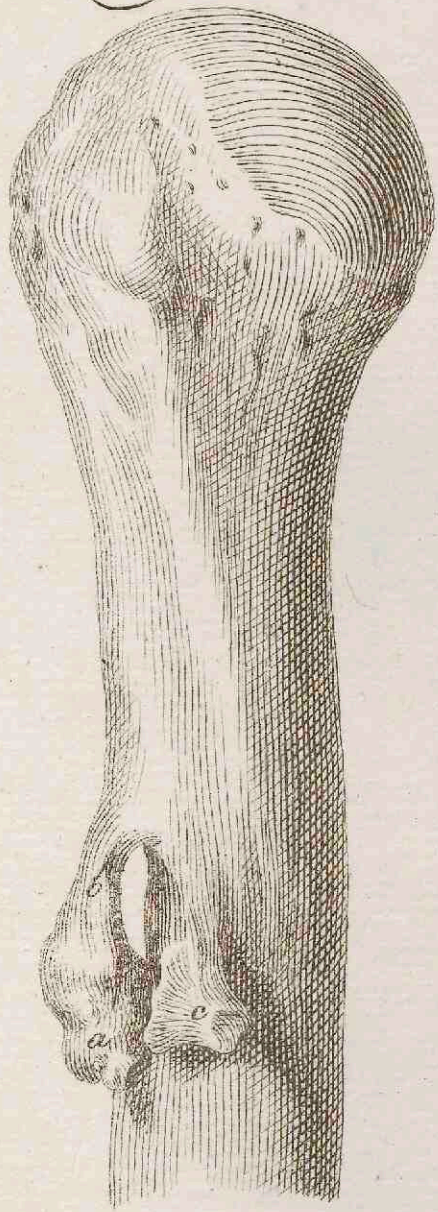

Fig. 5.

Fig. 2.

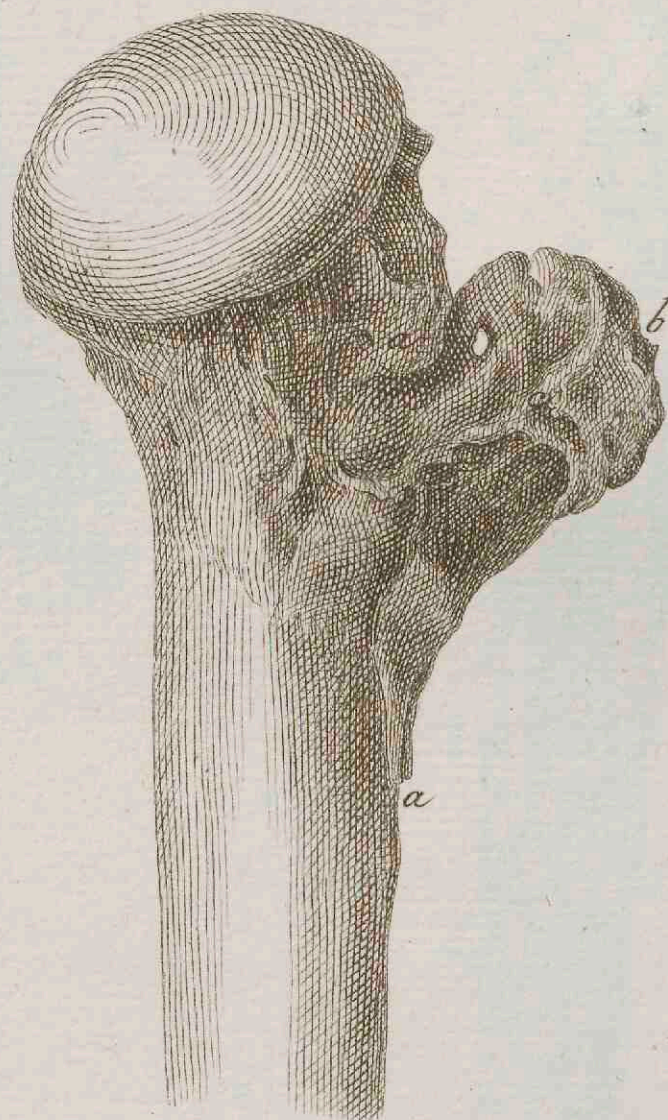

Fig. 4.

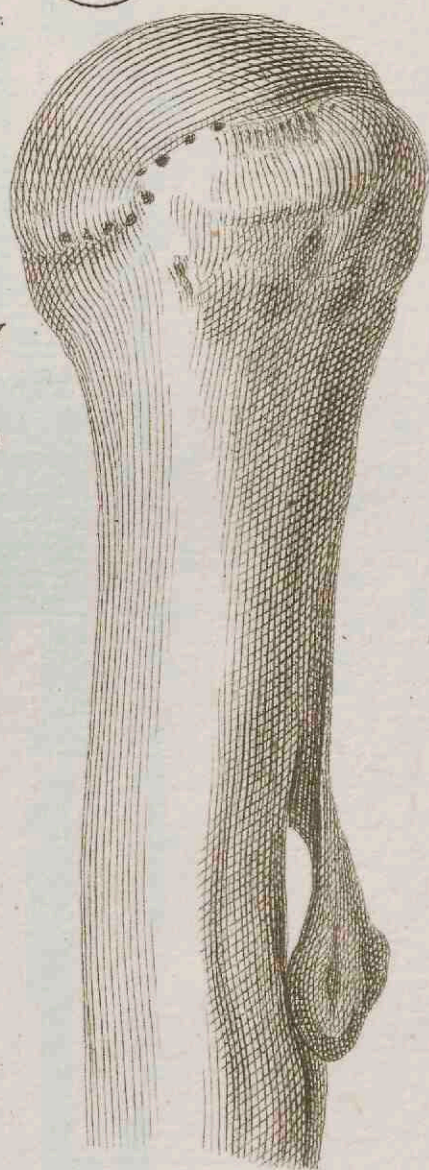

Fig. 6.

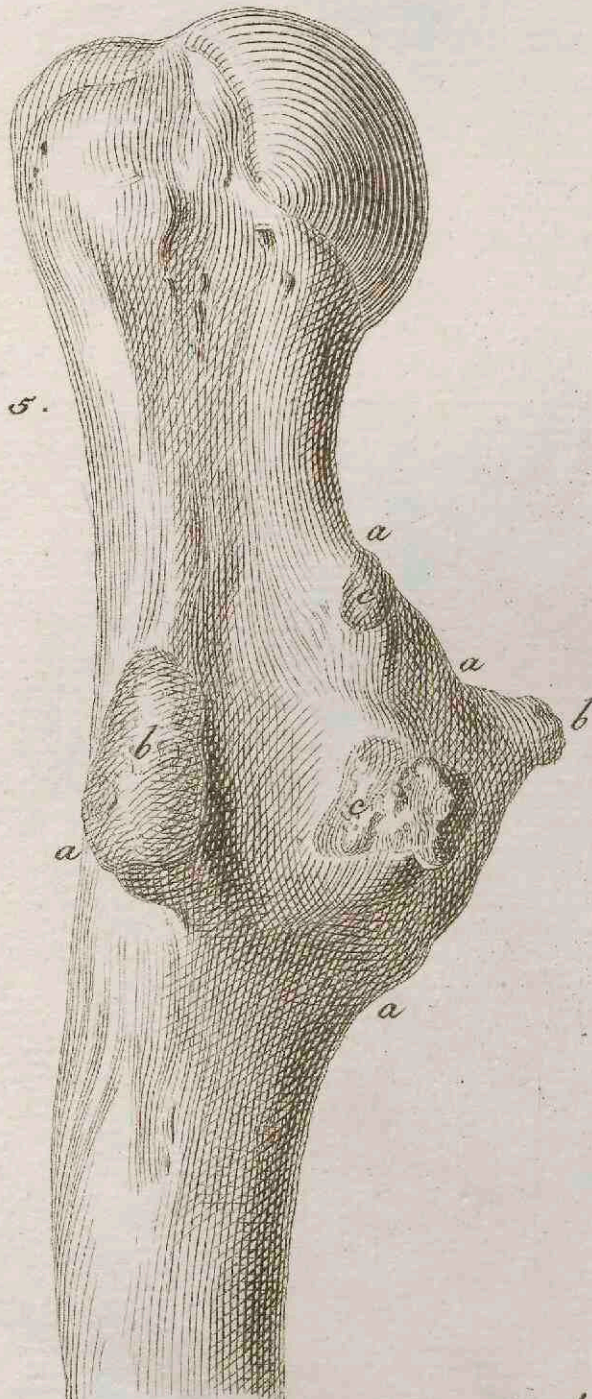

Fig. 7.

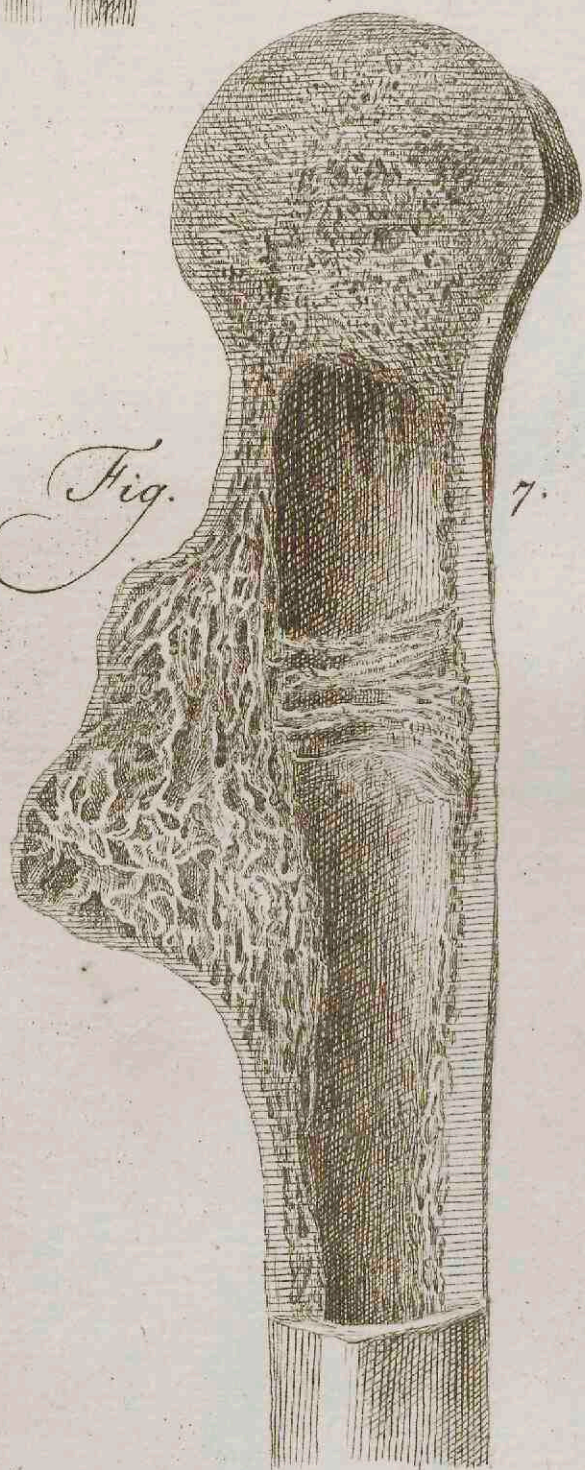

Fig. 8.

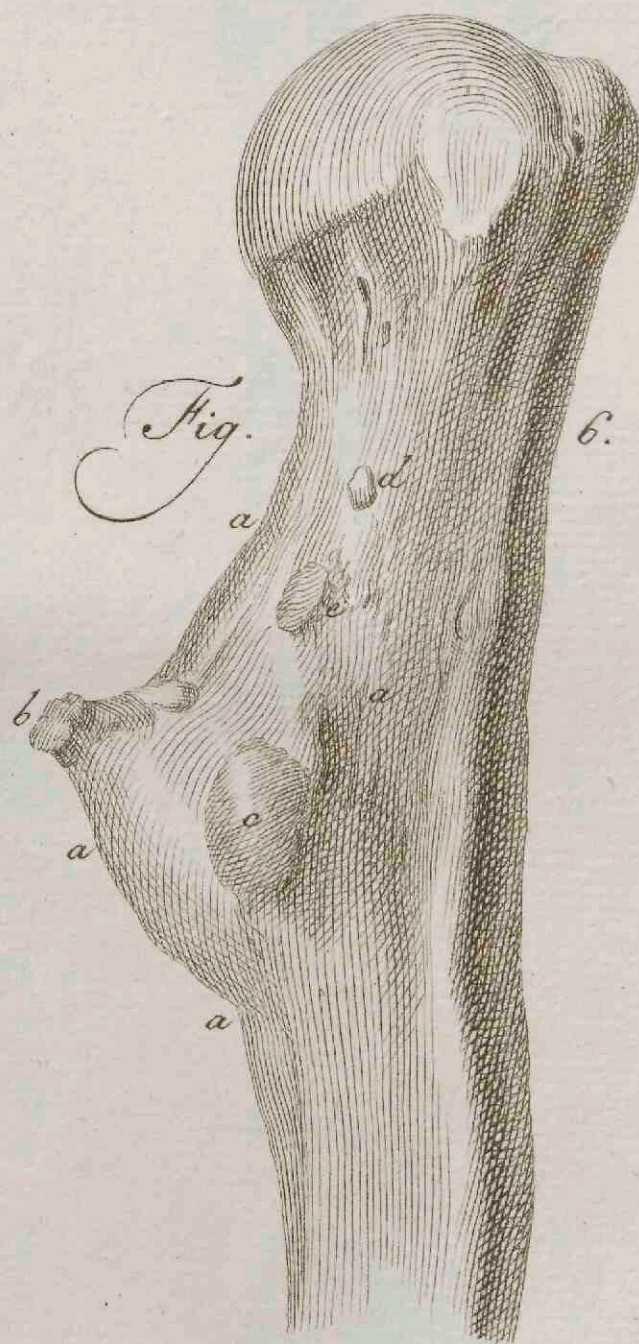

Fig. 9.

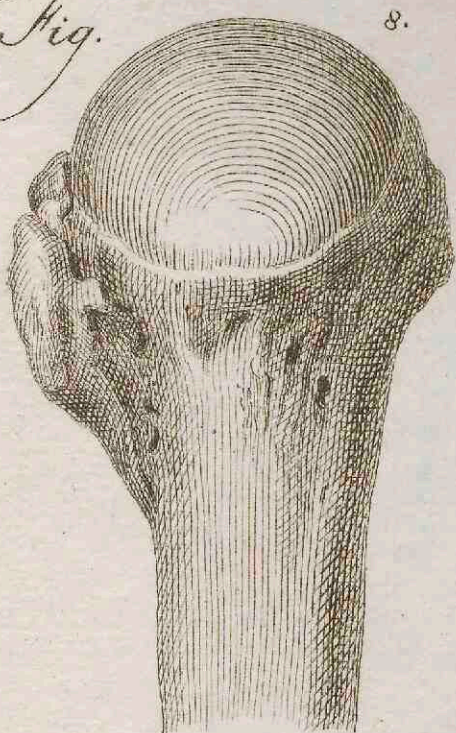

Fig. 10.

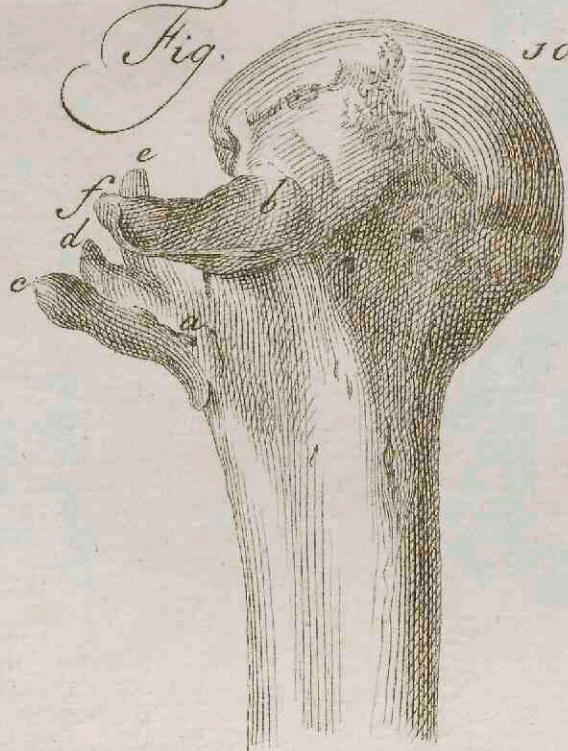

Fig. 11.

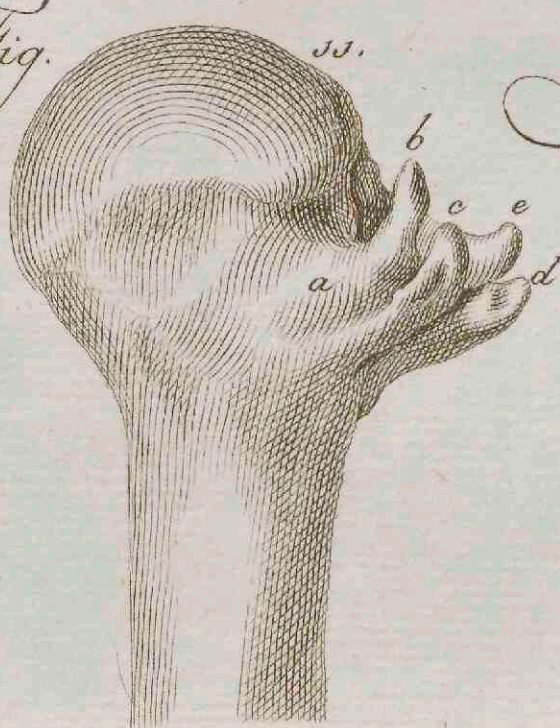
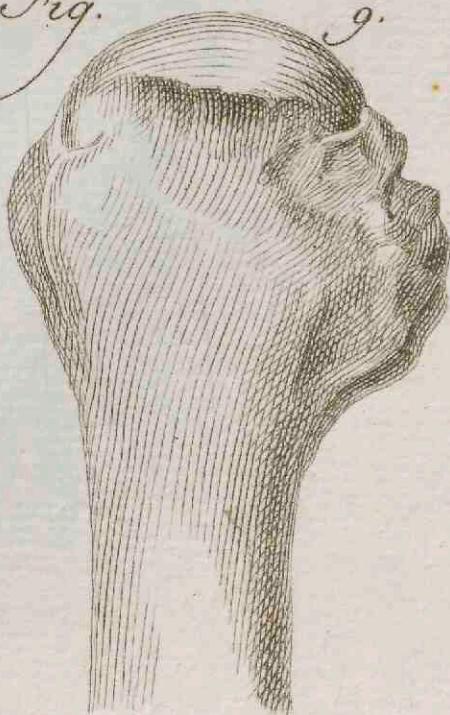
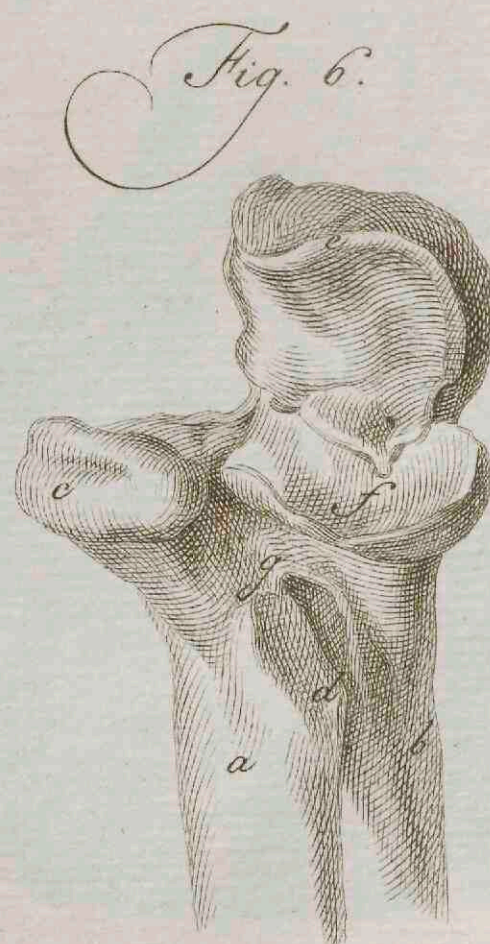
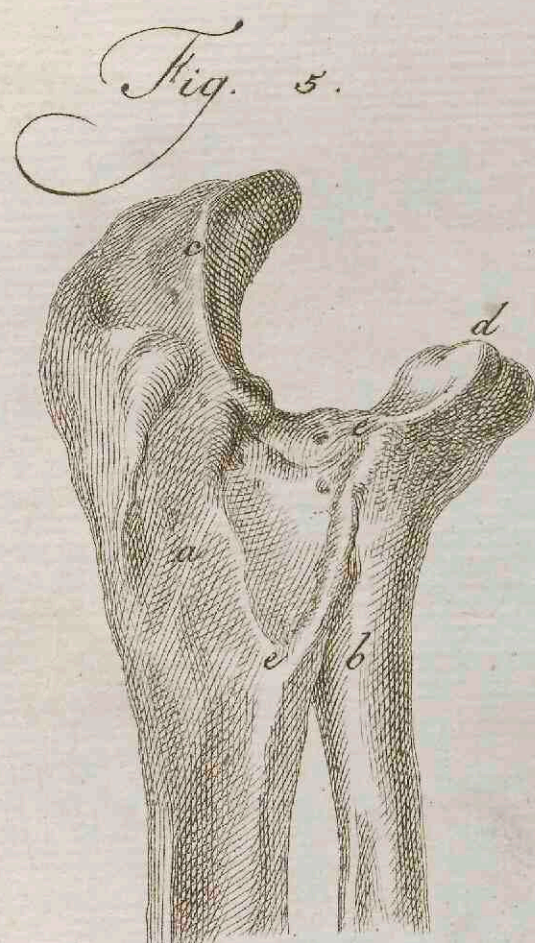
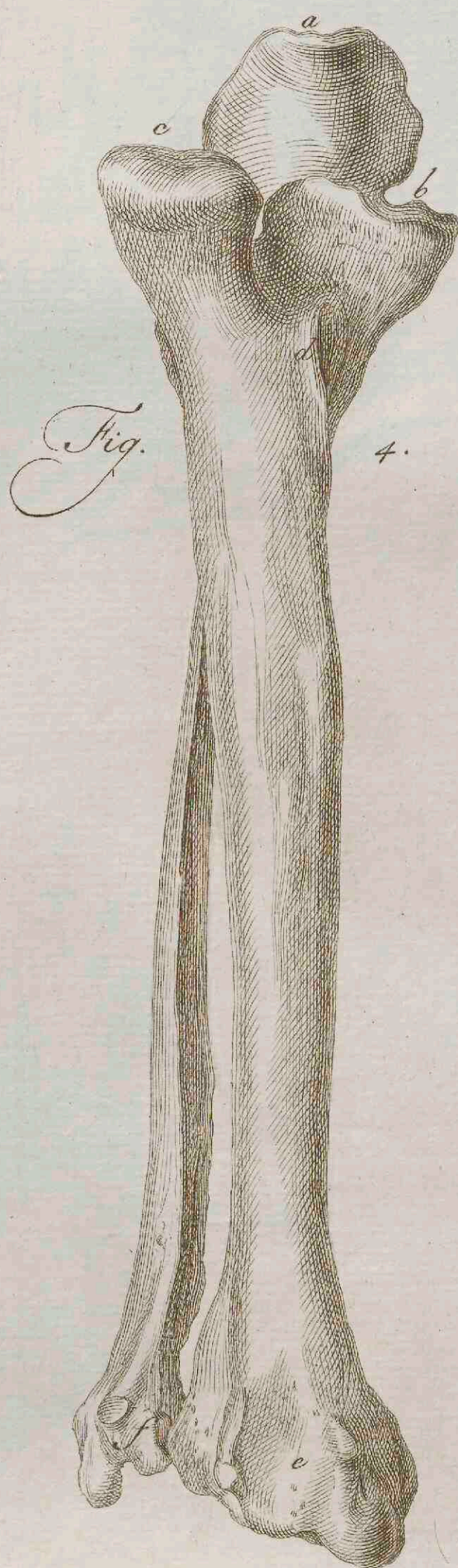
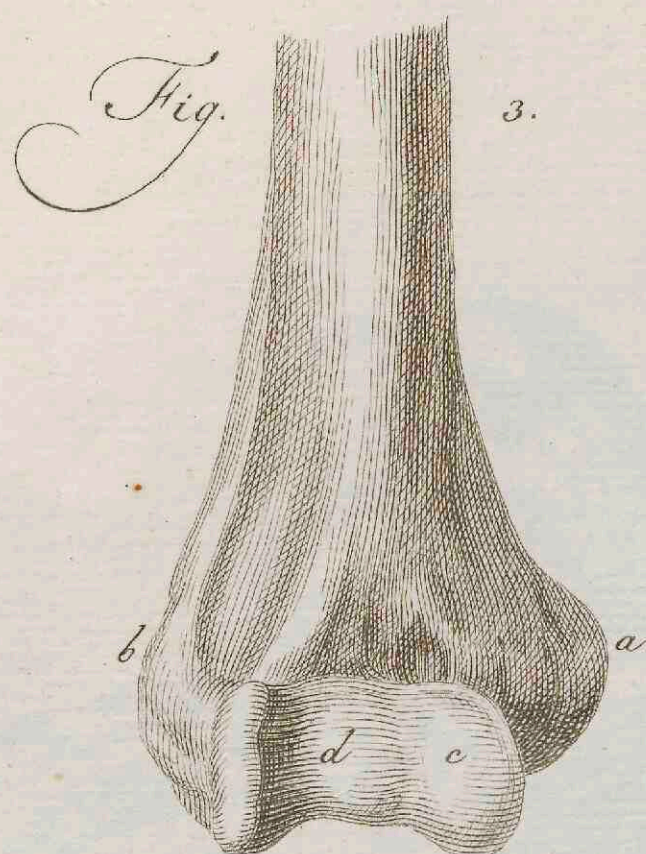

Fig. 12.

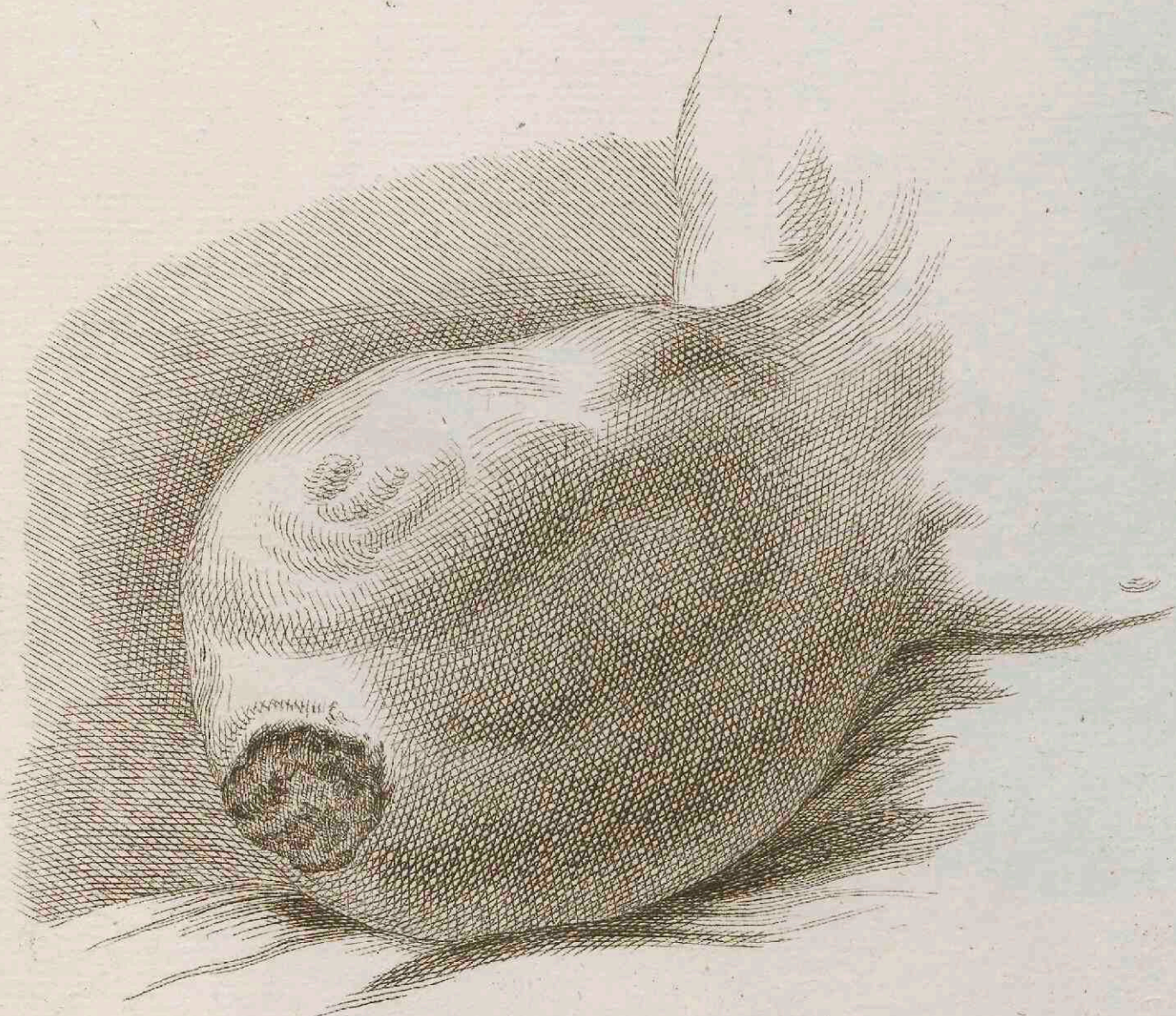

Fig. 1.

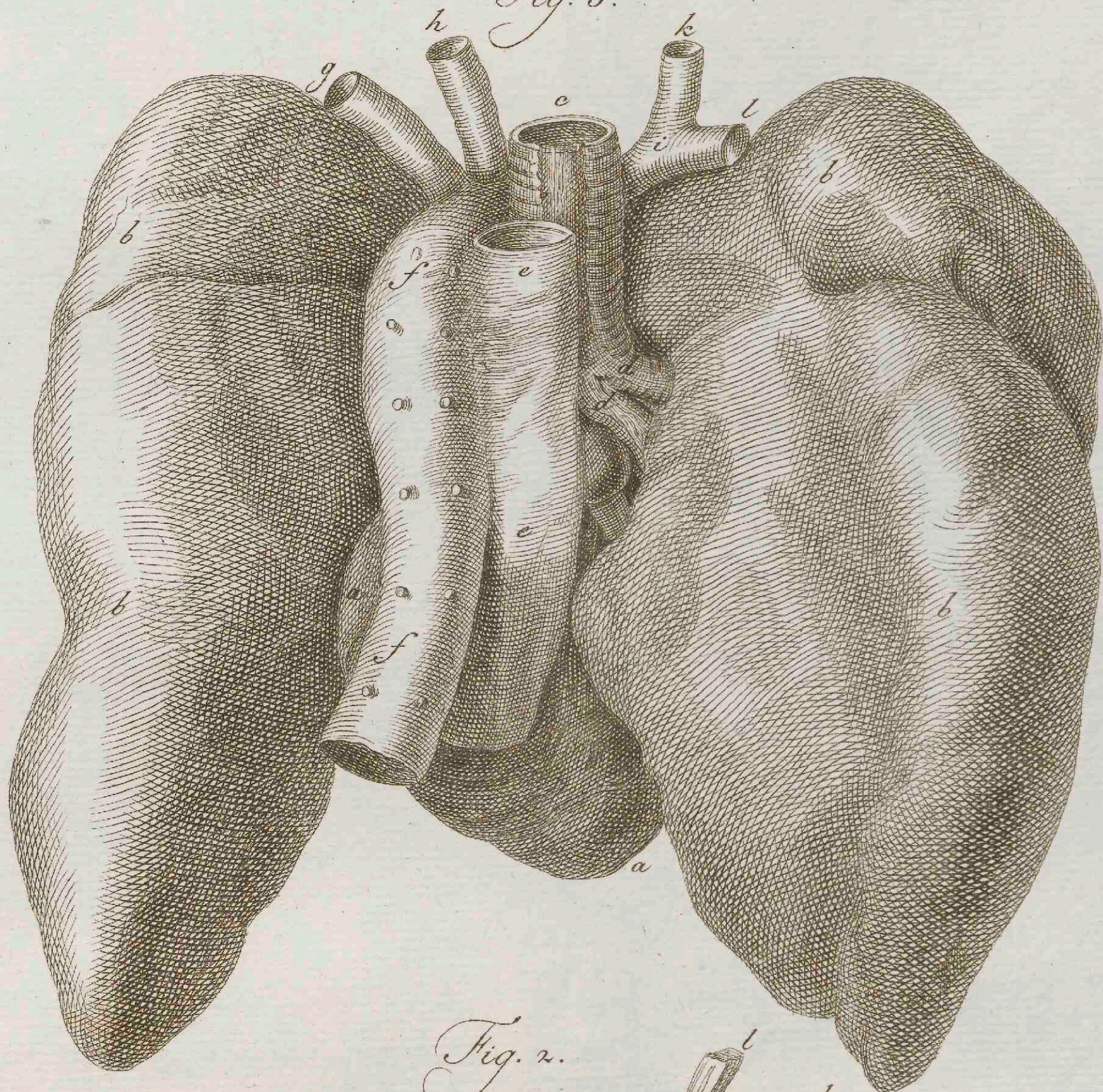

Fig. 2.

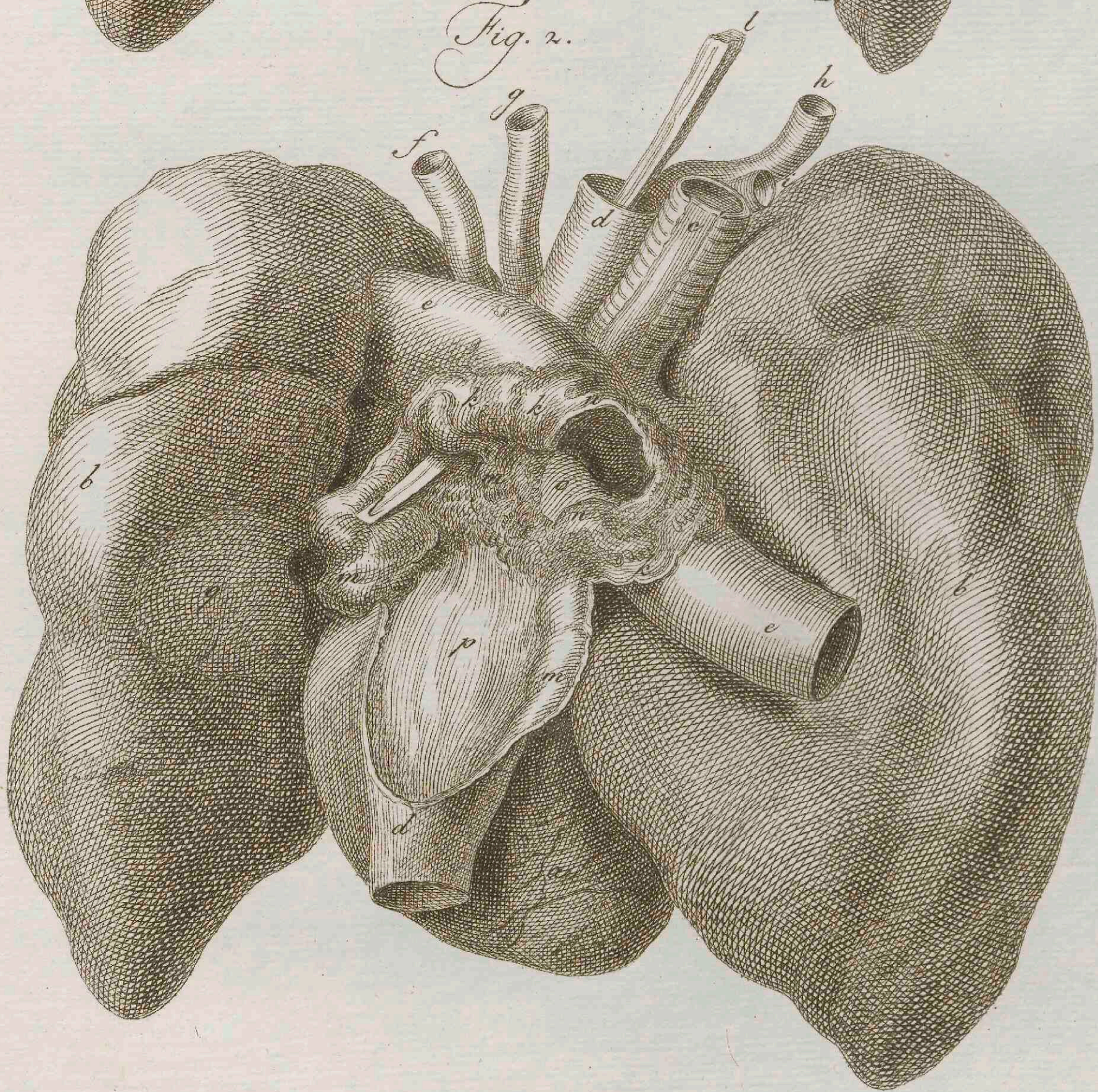

Fig. 1.

Fig. 2.

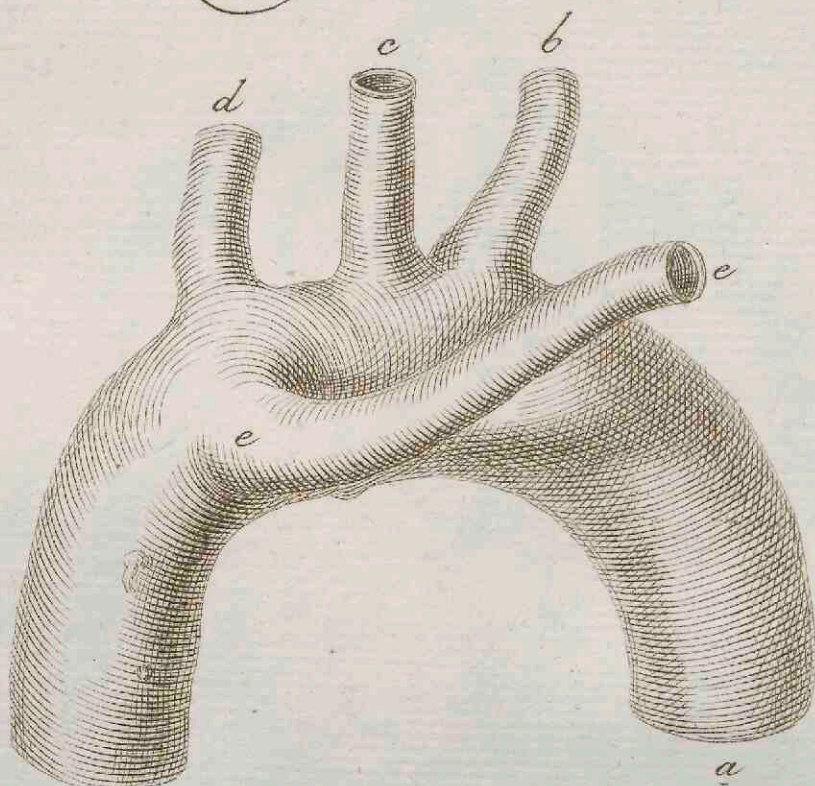

Fig. 5.

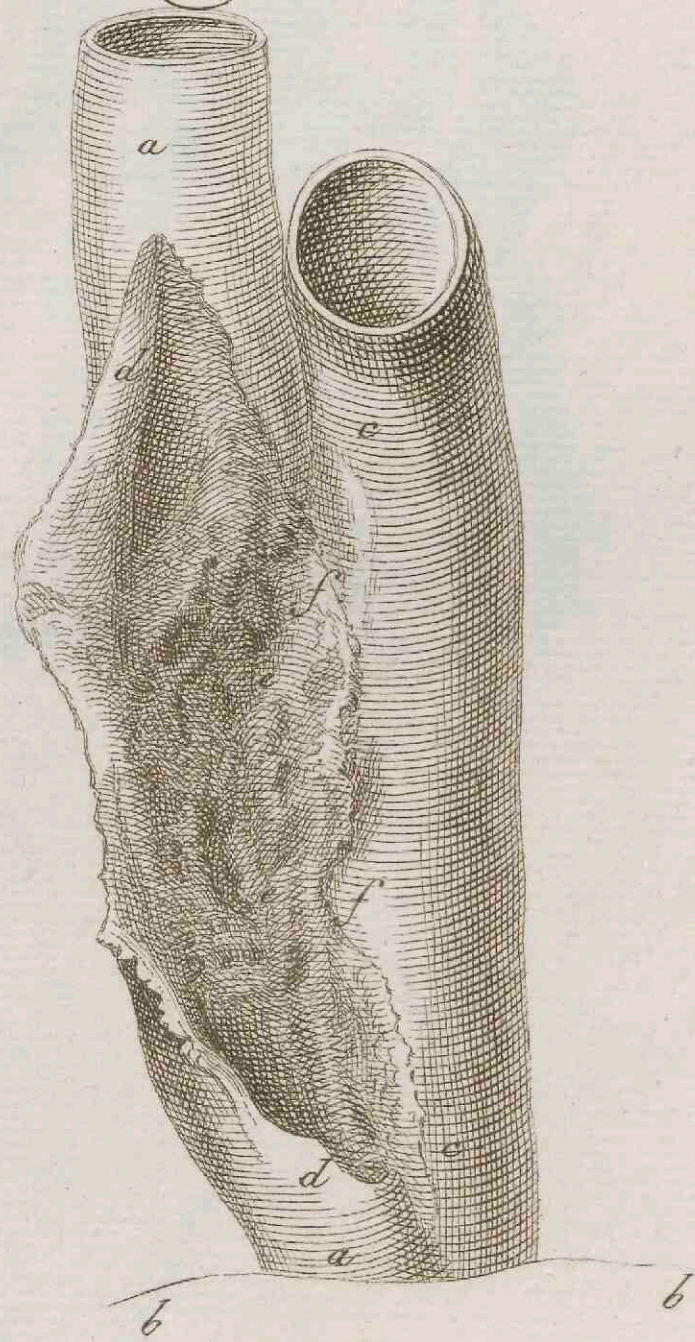
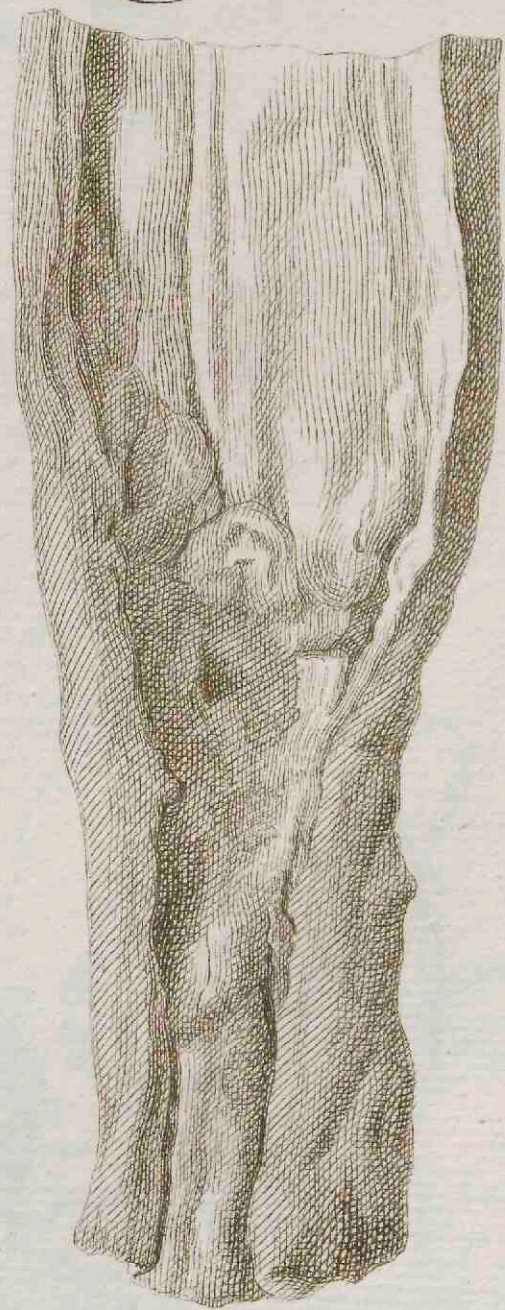
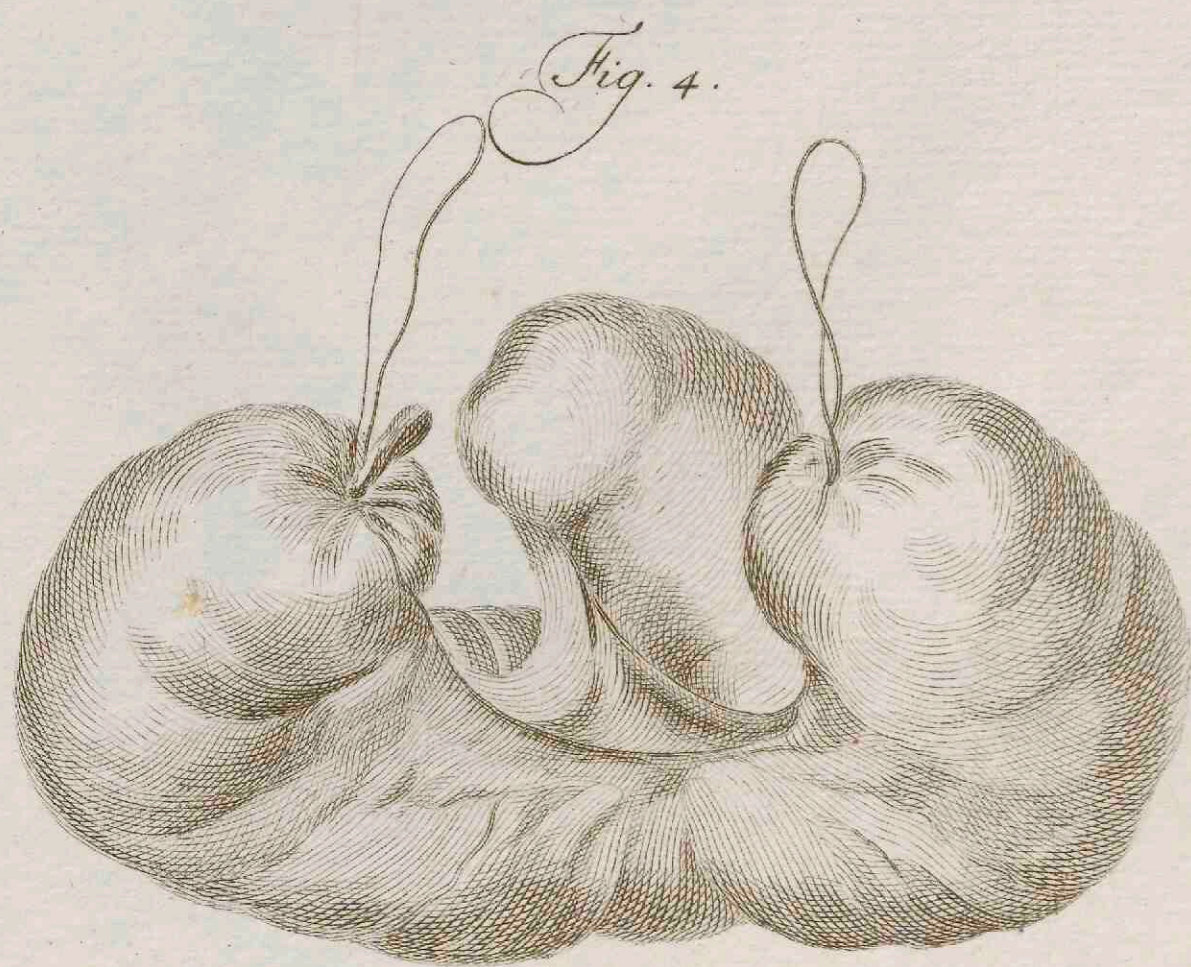
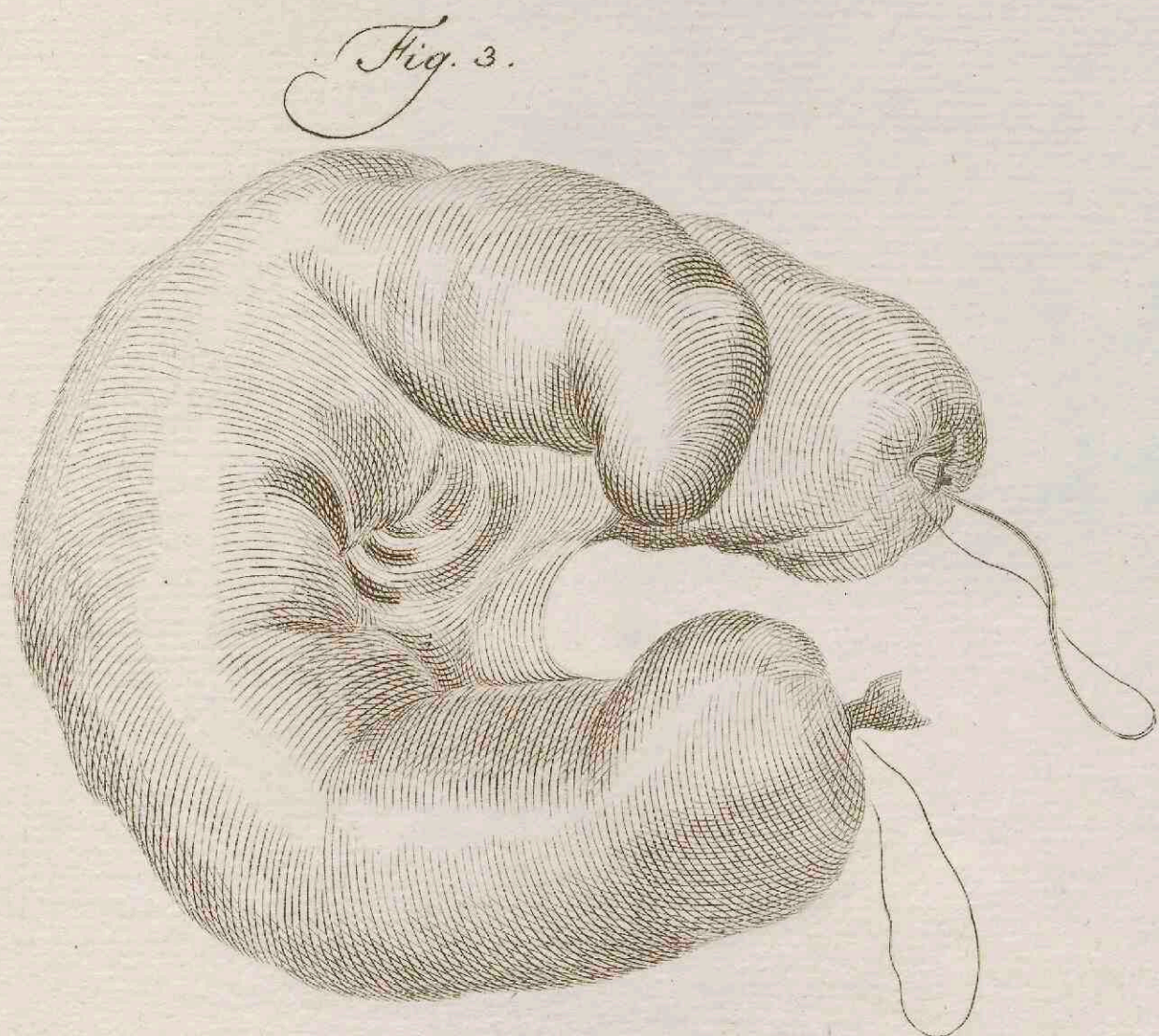
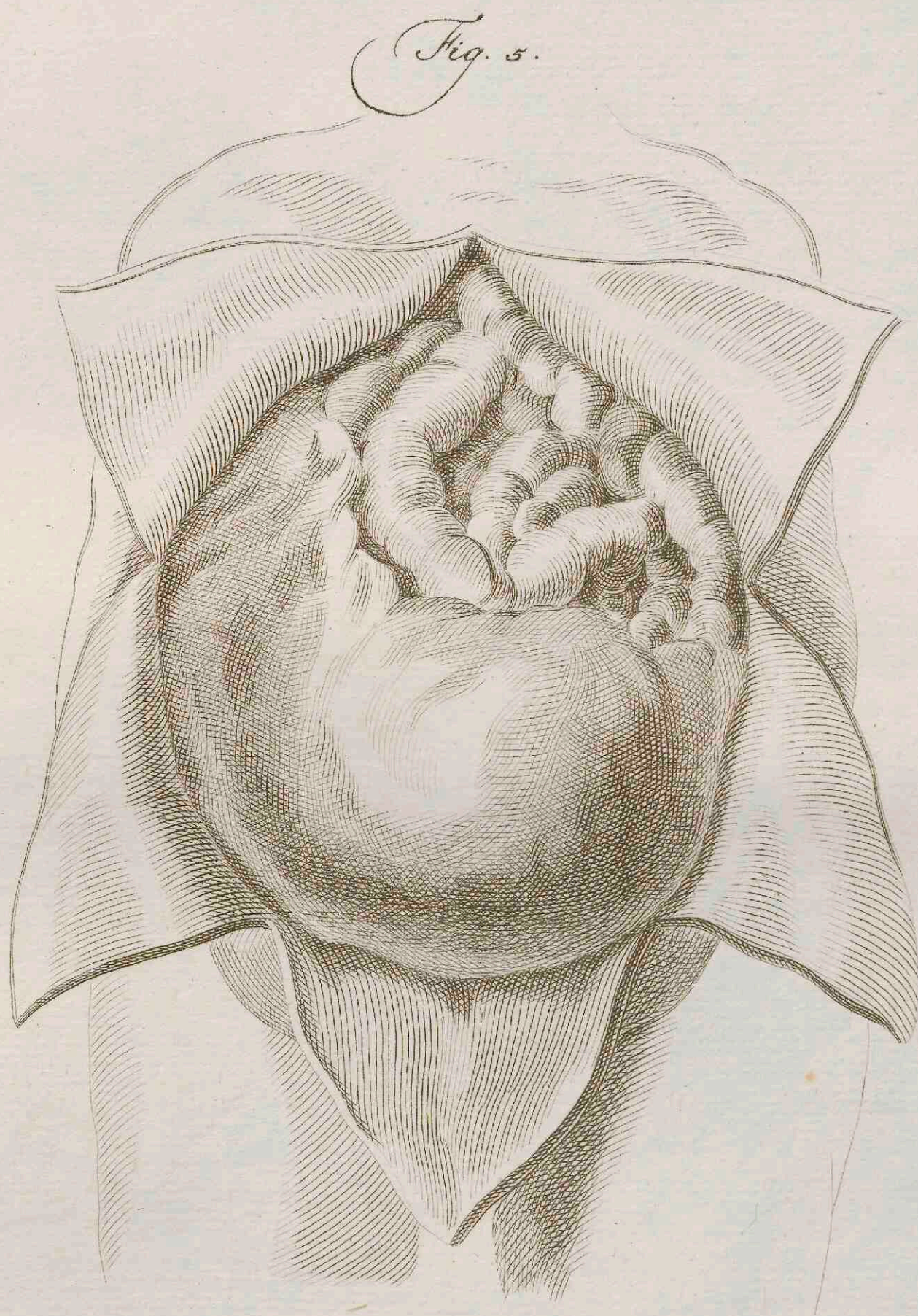
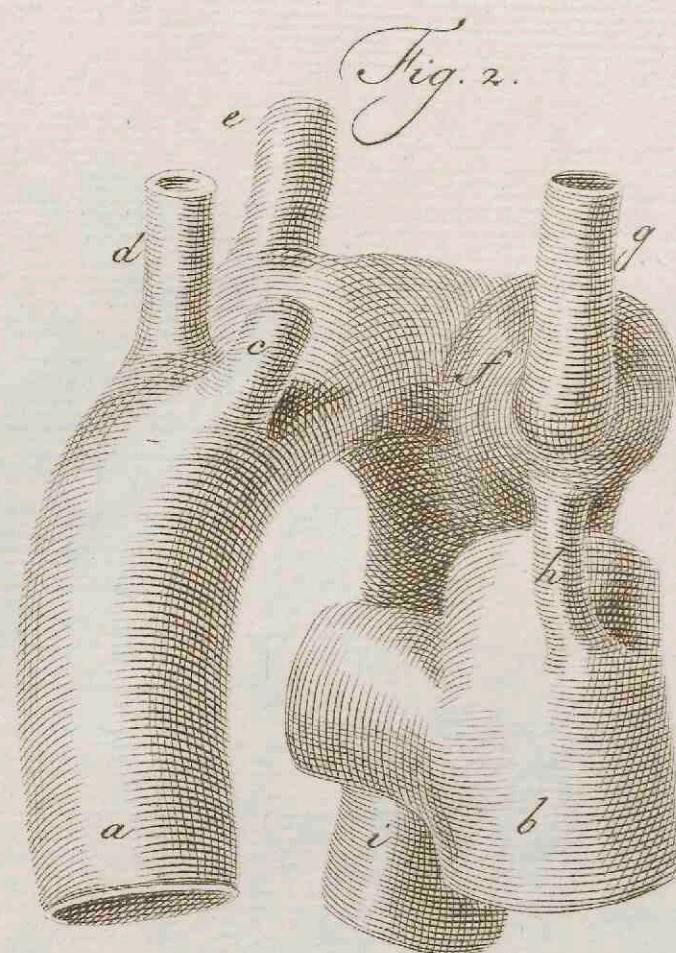
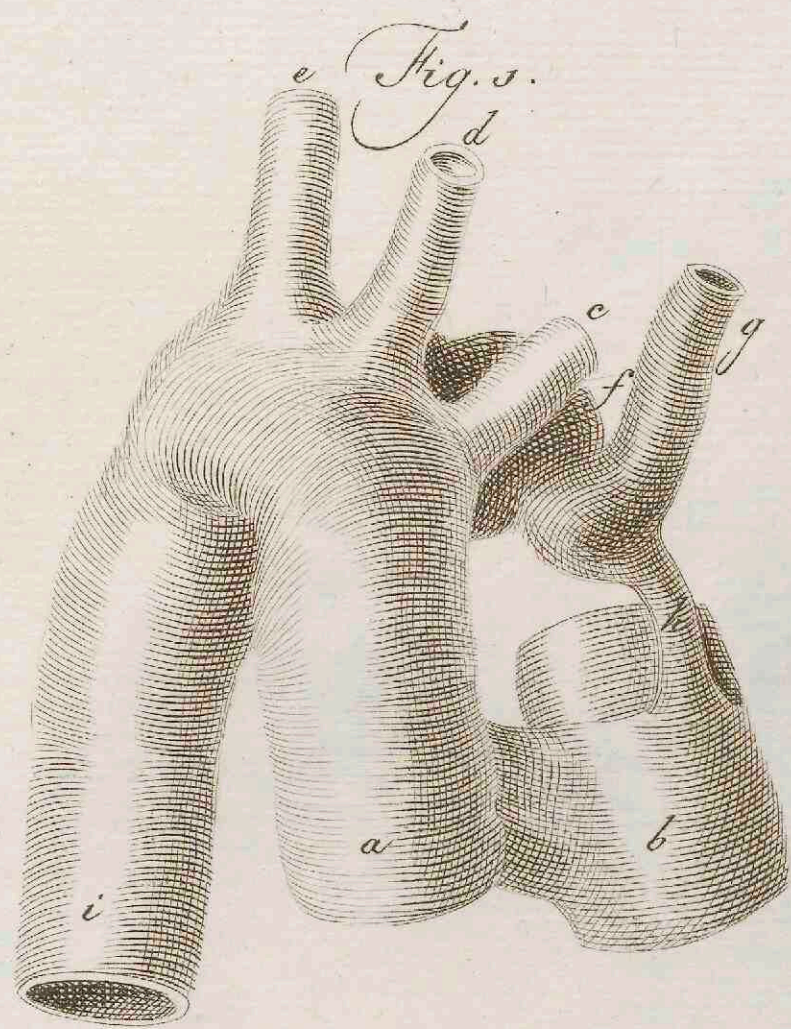

Fig. 3.

Fig. 4.

CVIII.

Fig. 5.

Fig. 2.

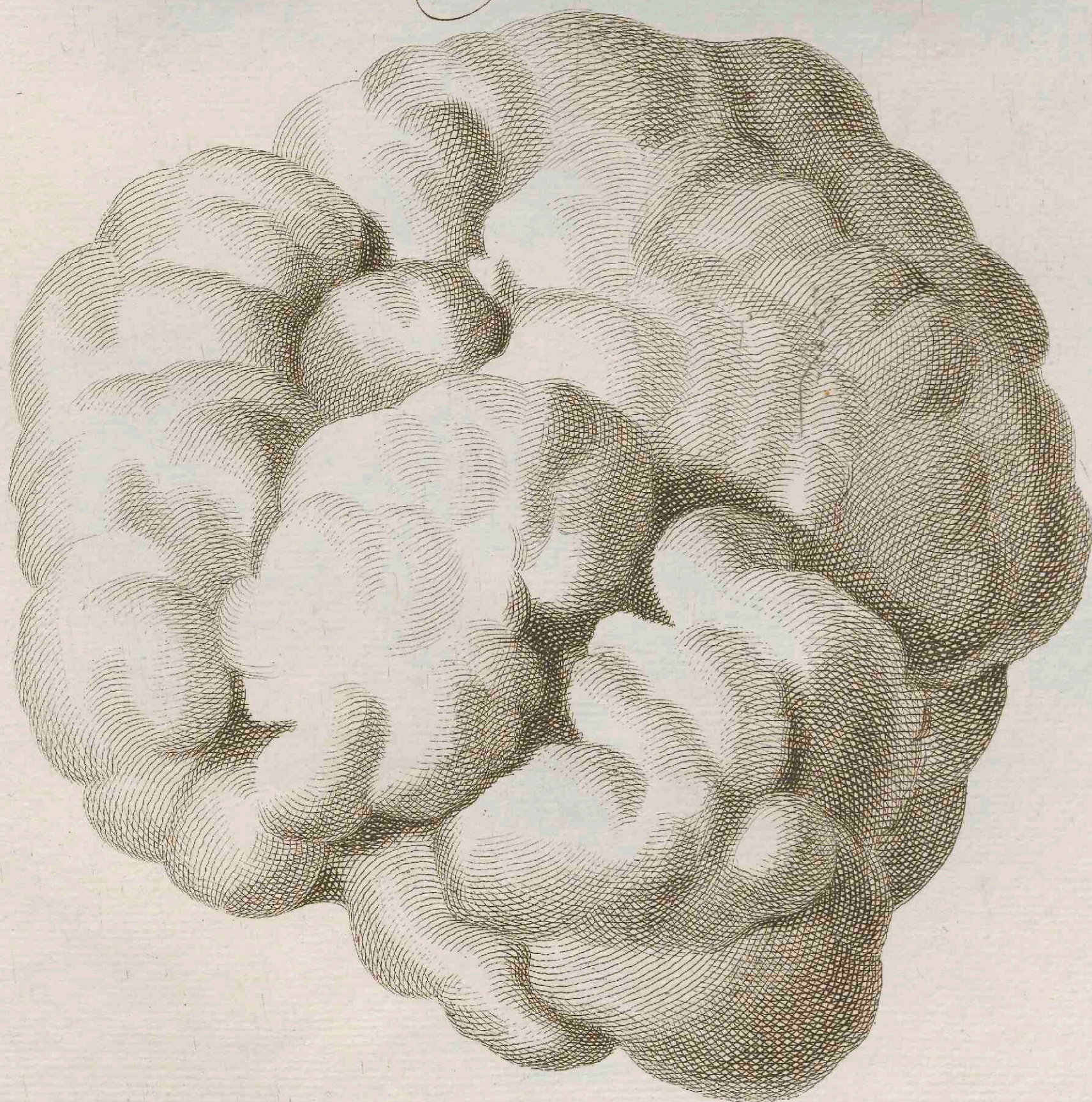

Fig. 1.

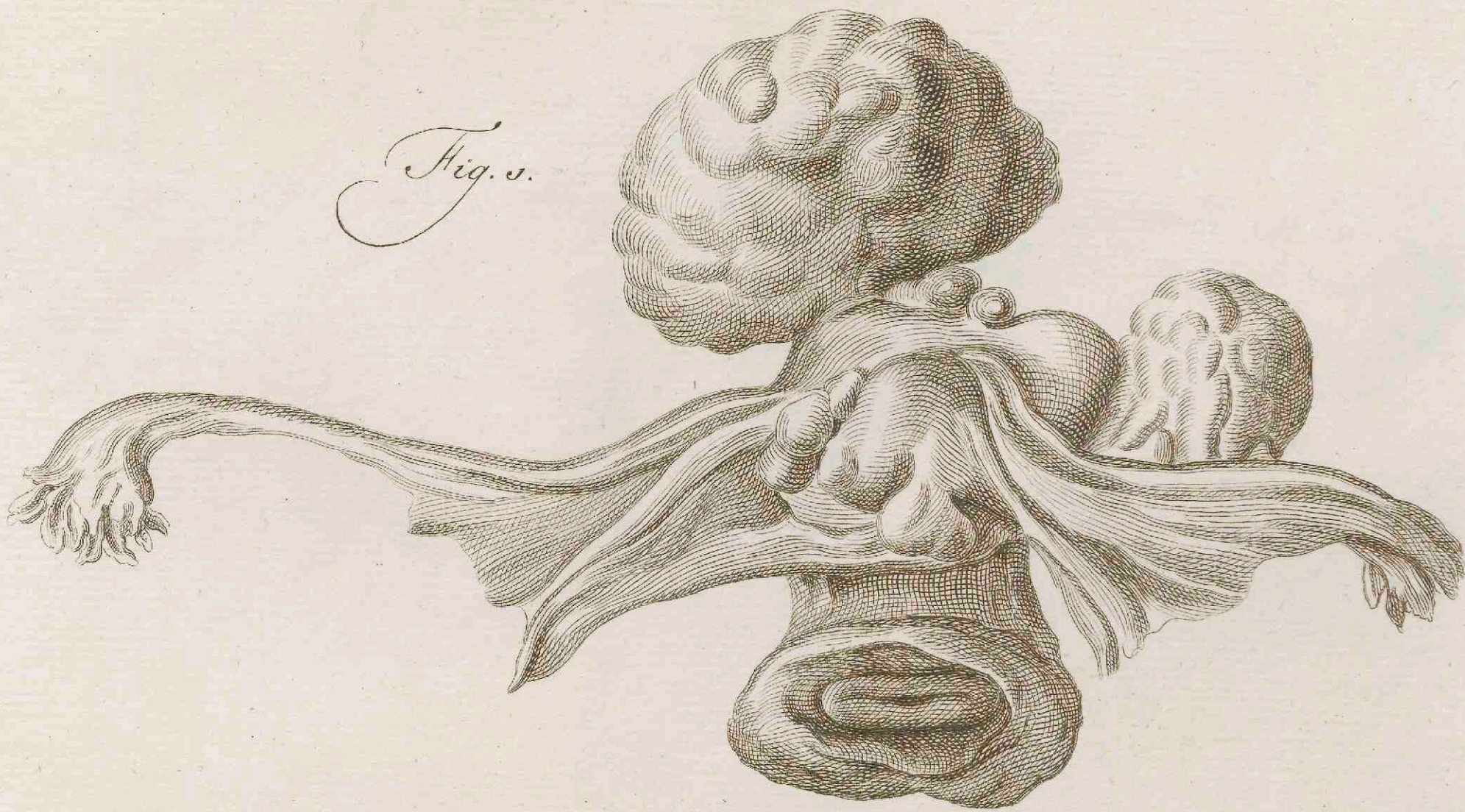

Fig. 2.

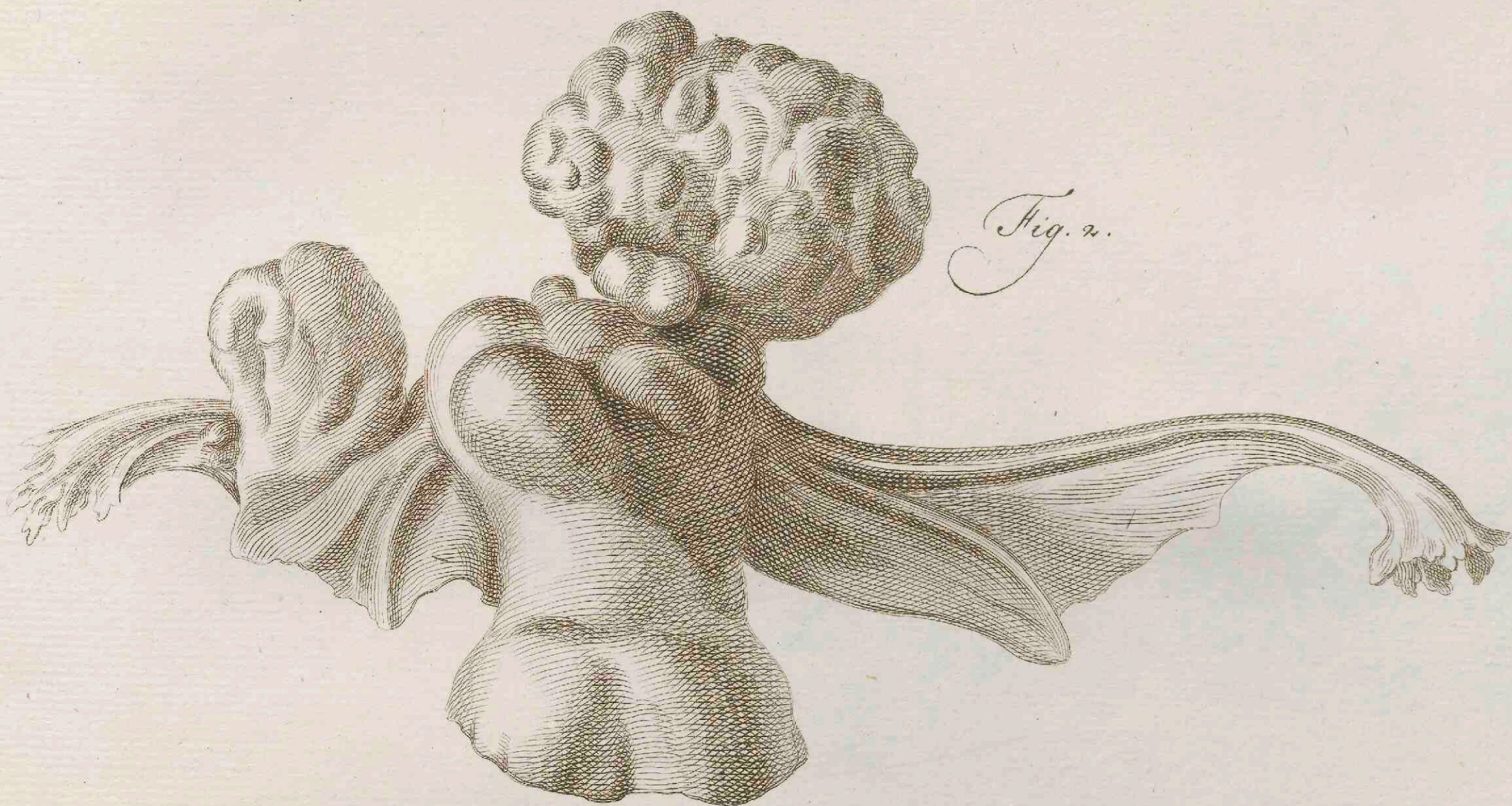

Fig. 3.

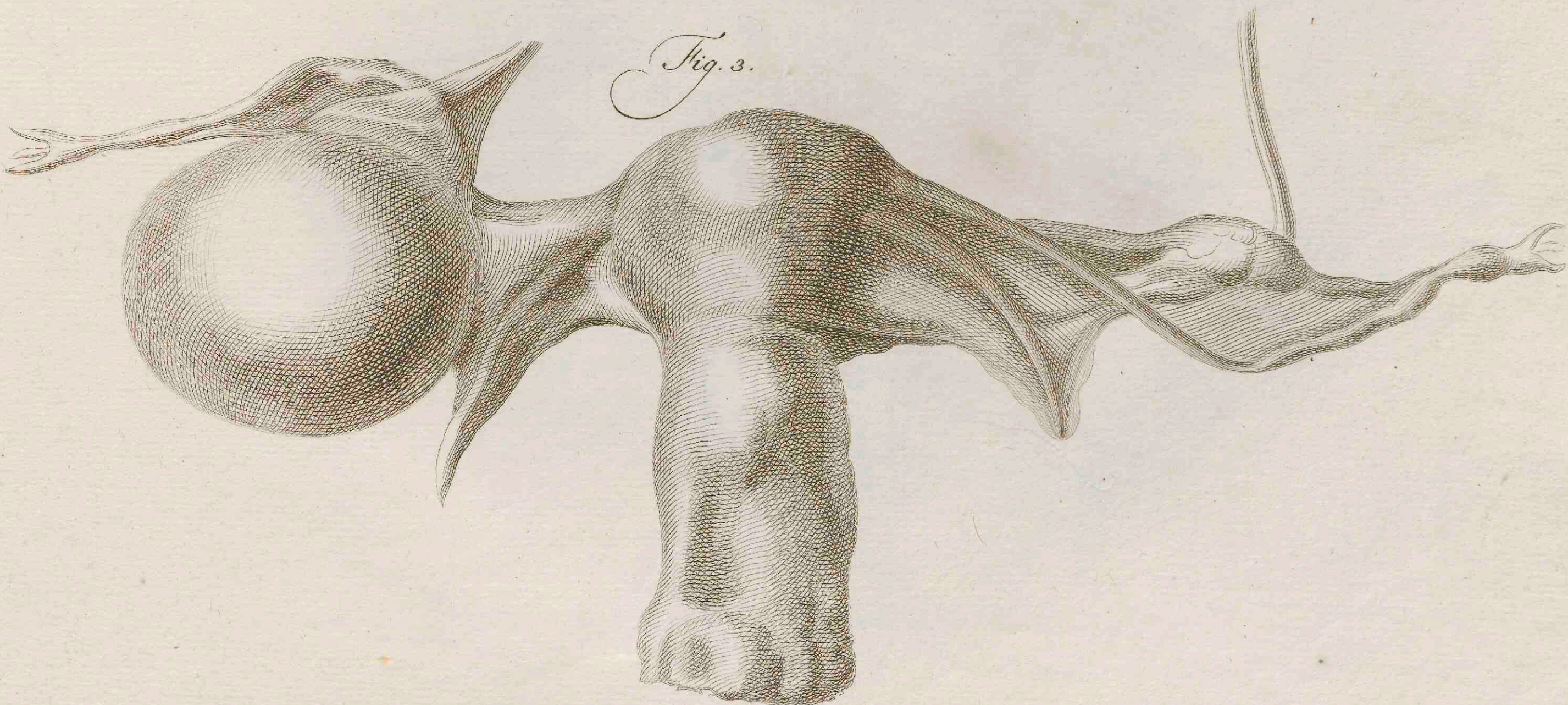

Fig. 1.

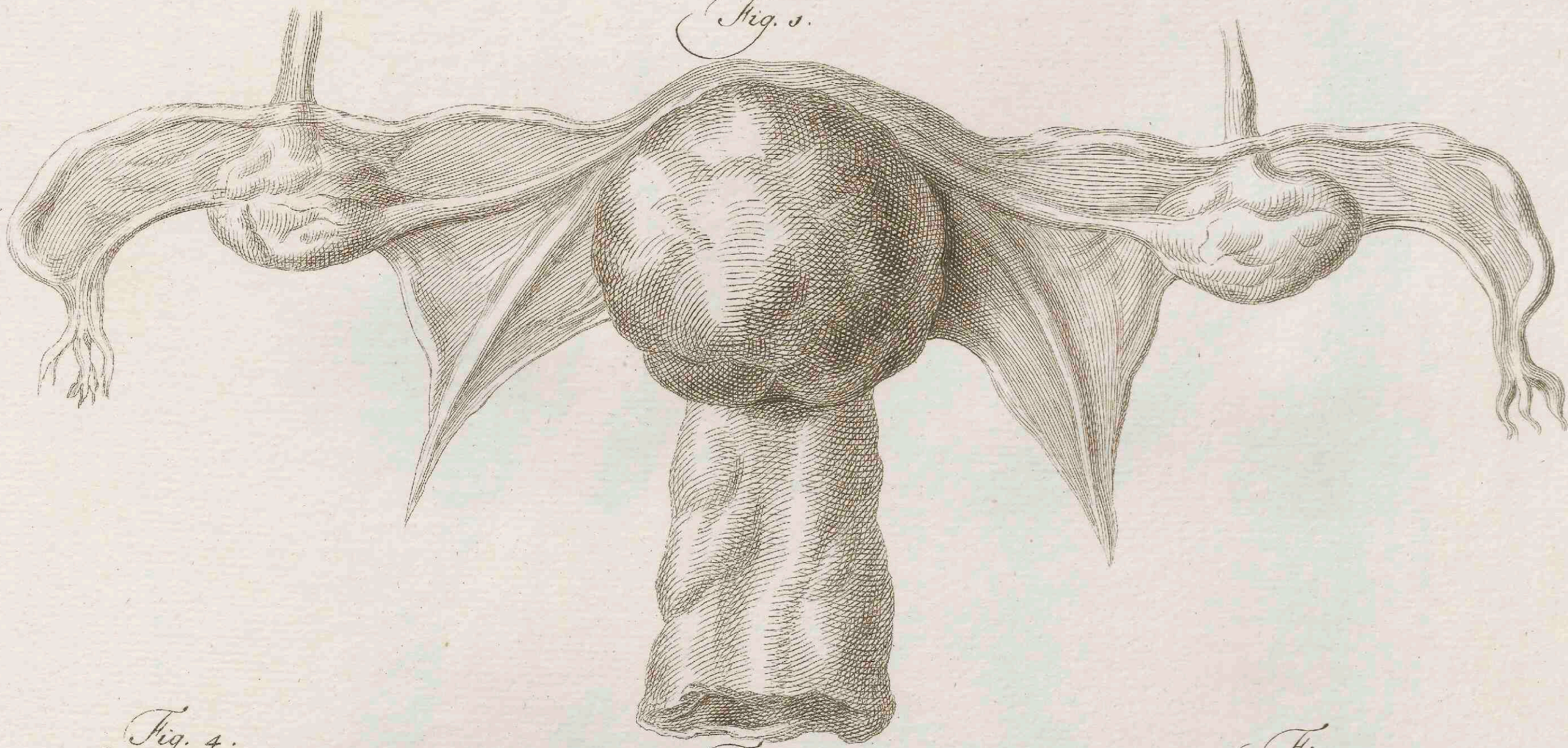

Fig. 4.

Fig. 3.

Fig. 5.

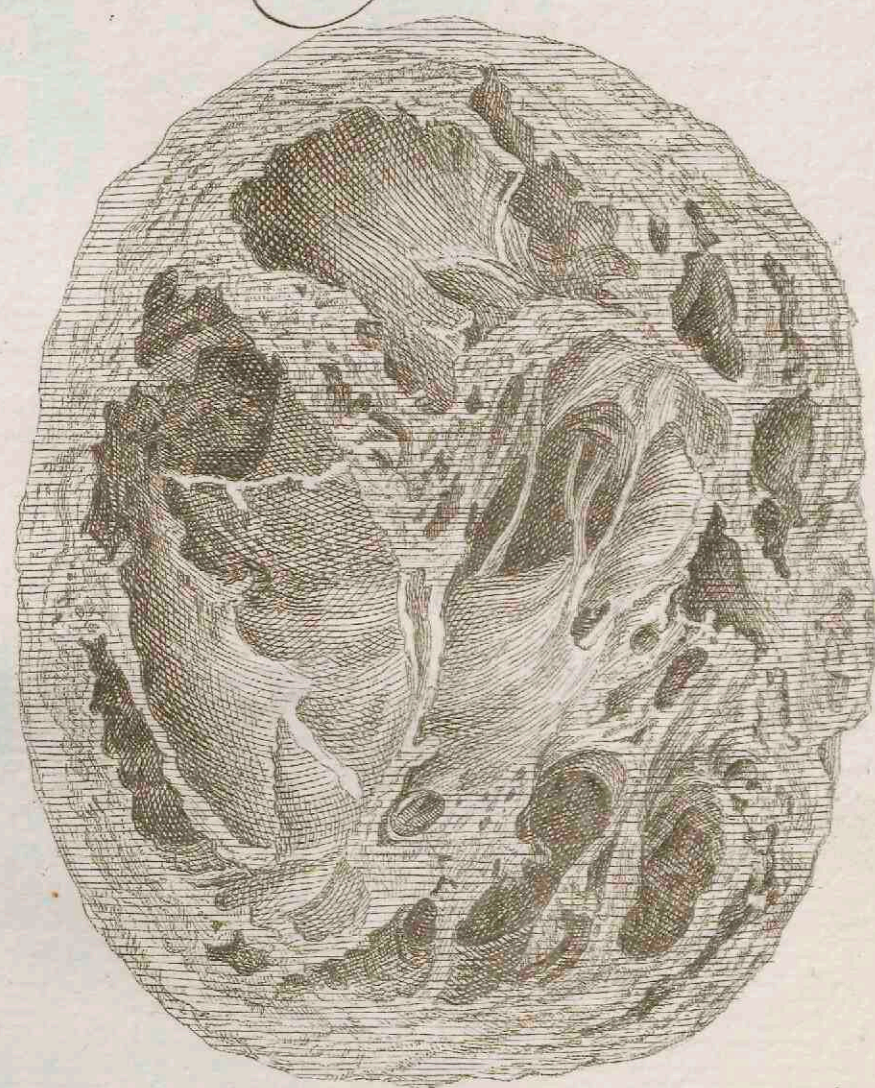
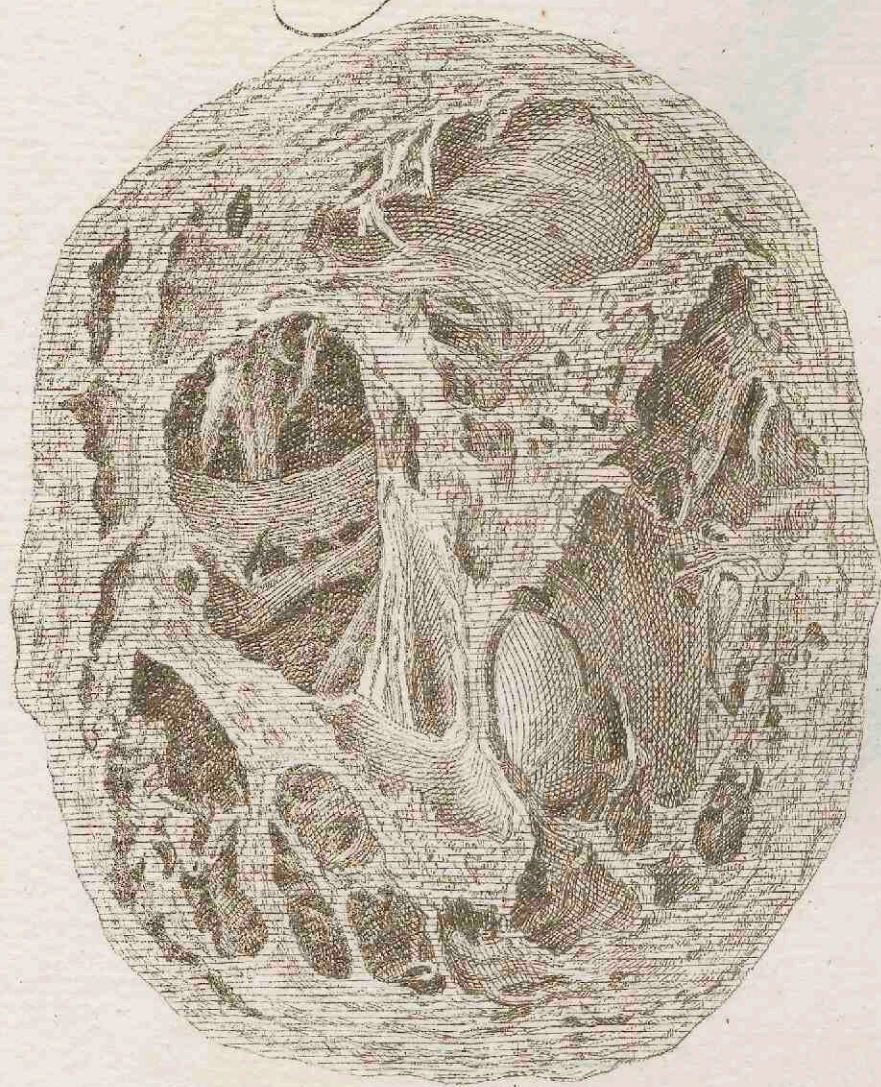
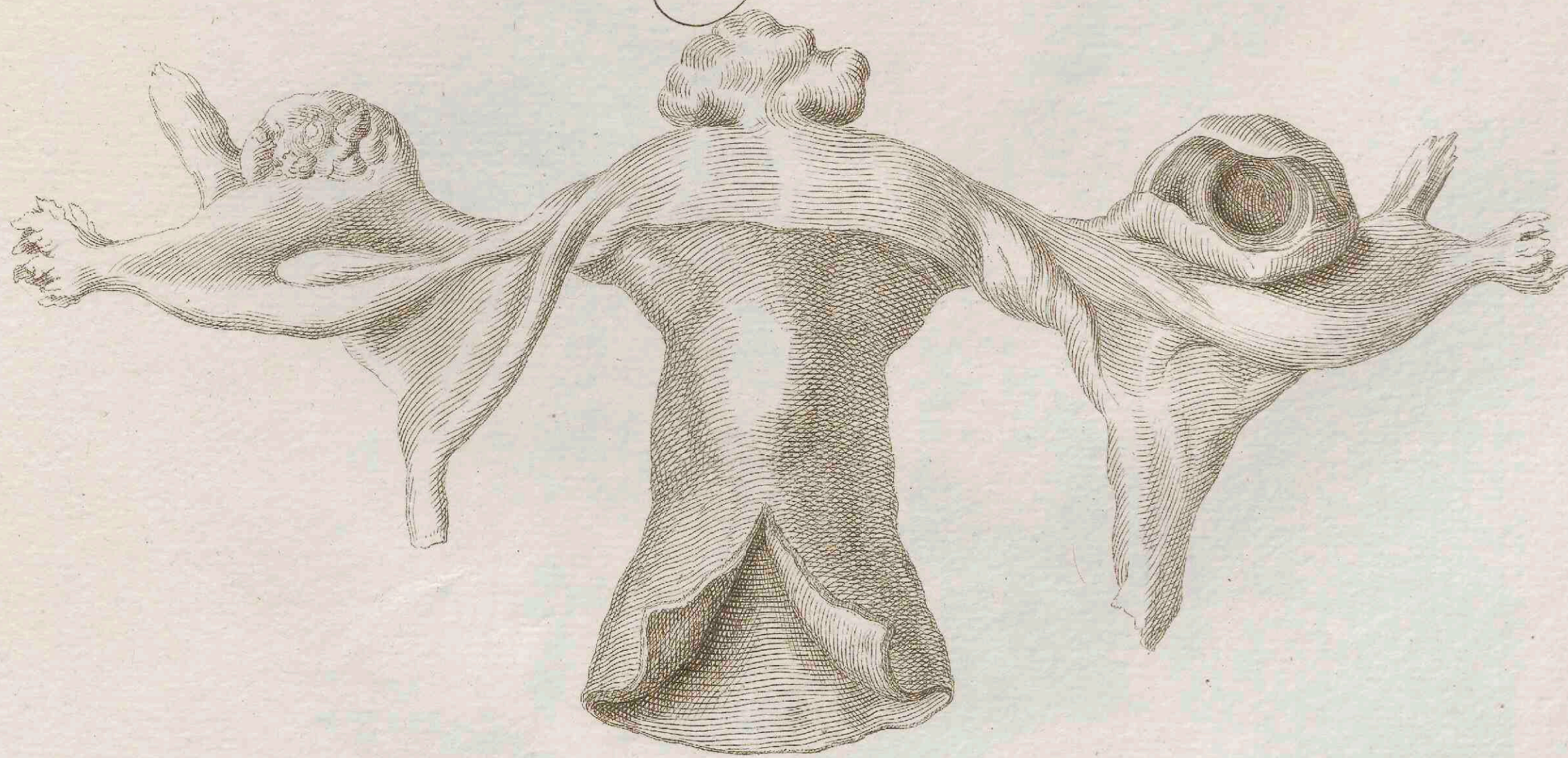
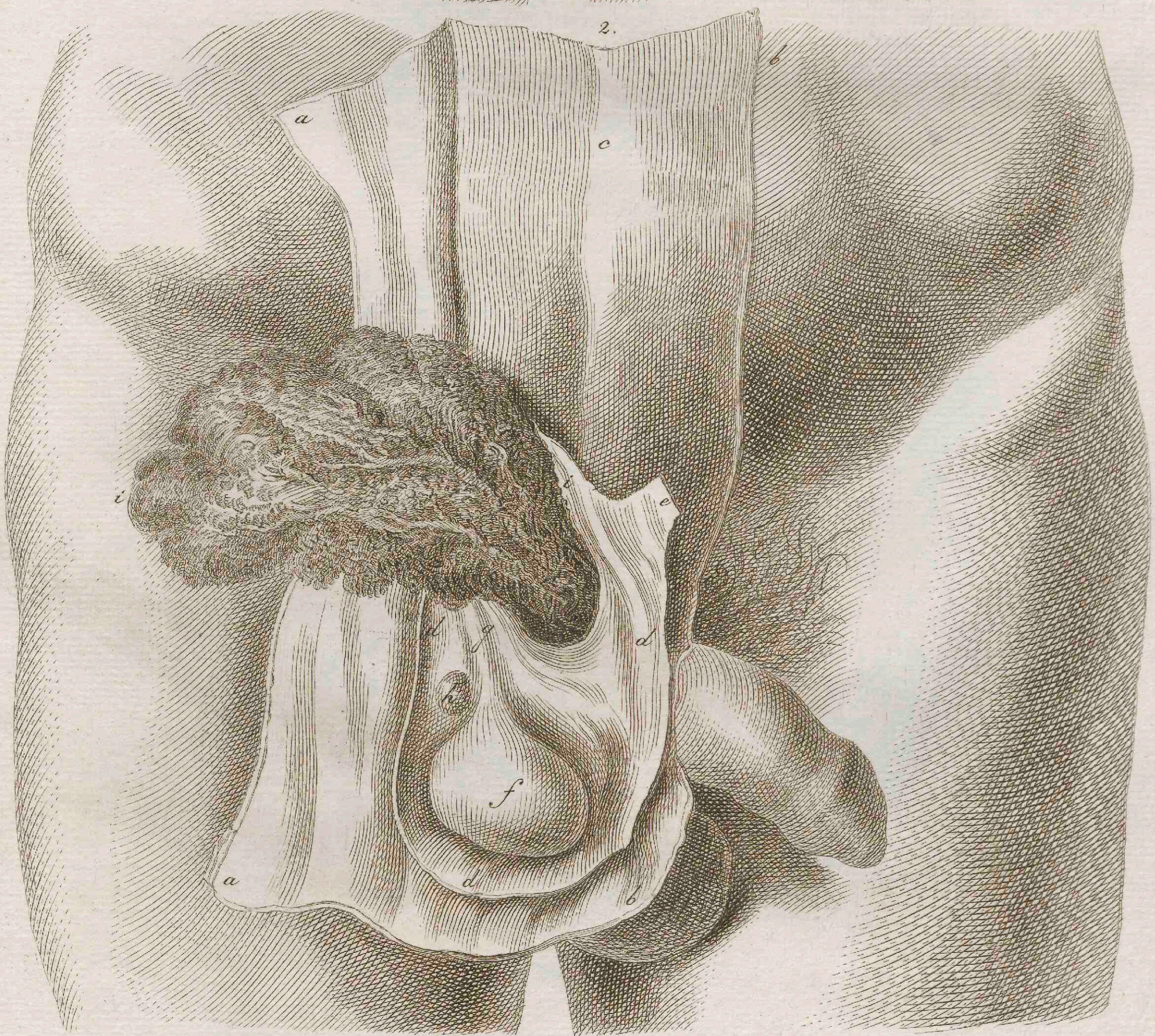
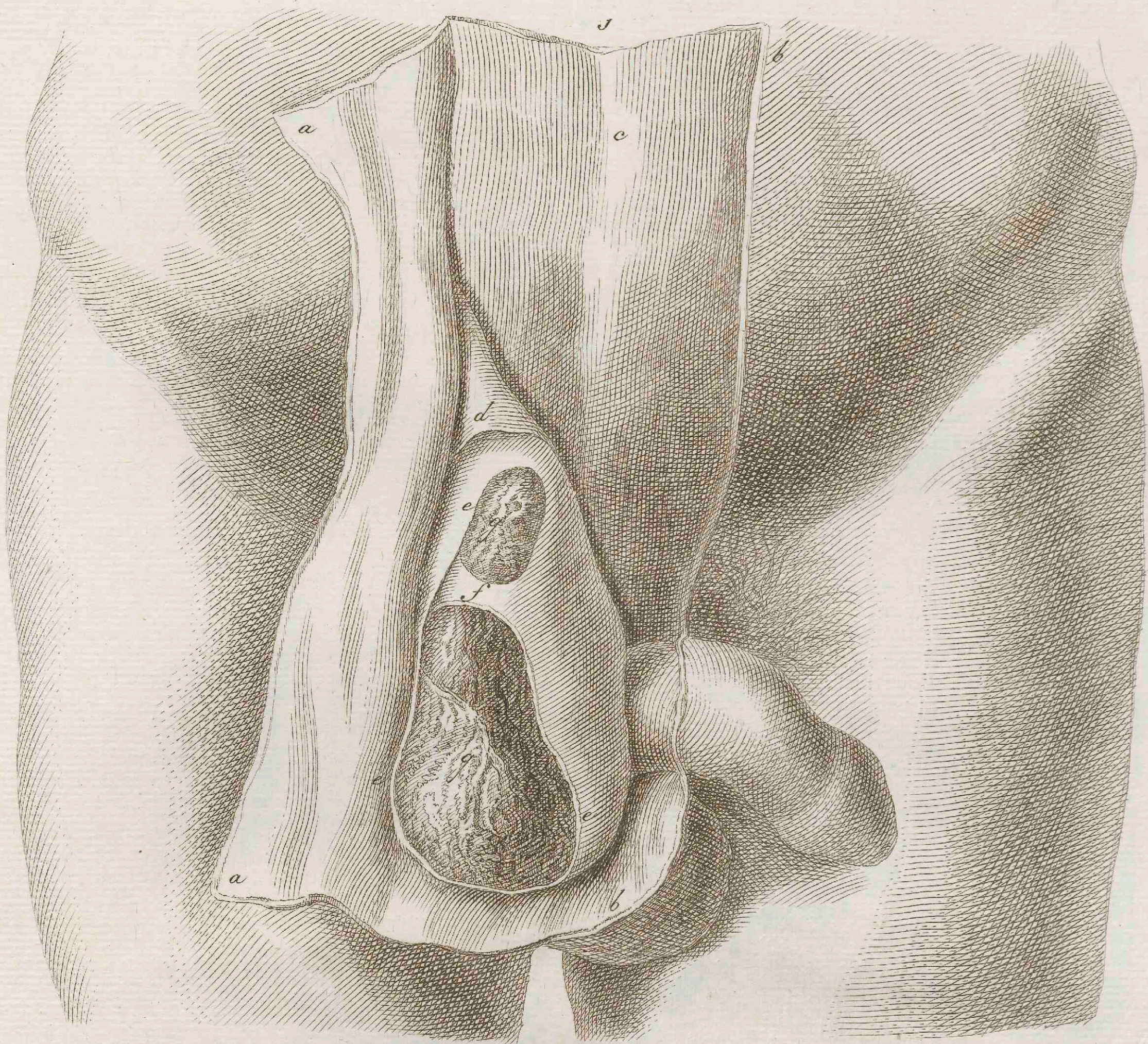

Fig. 2.

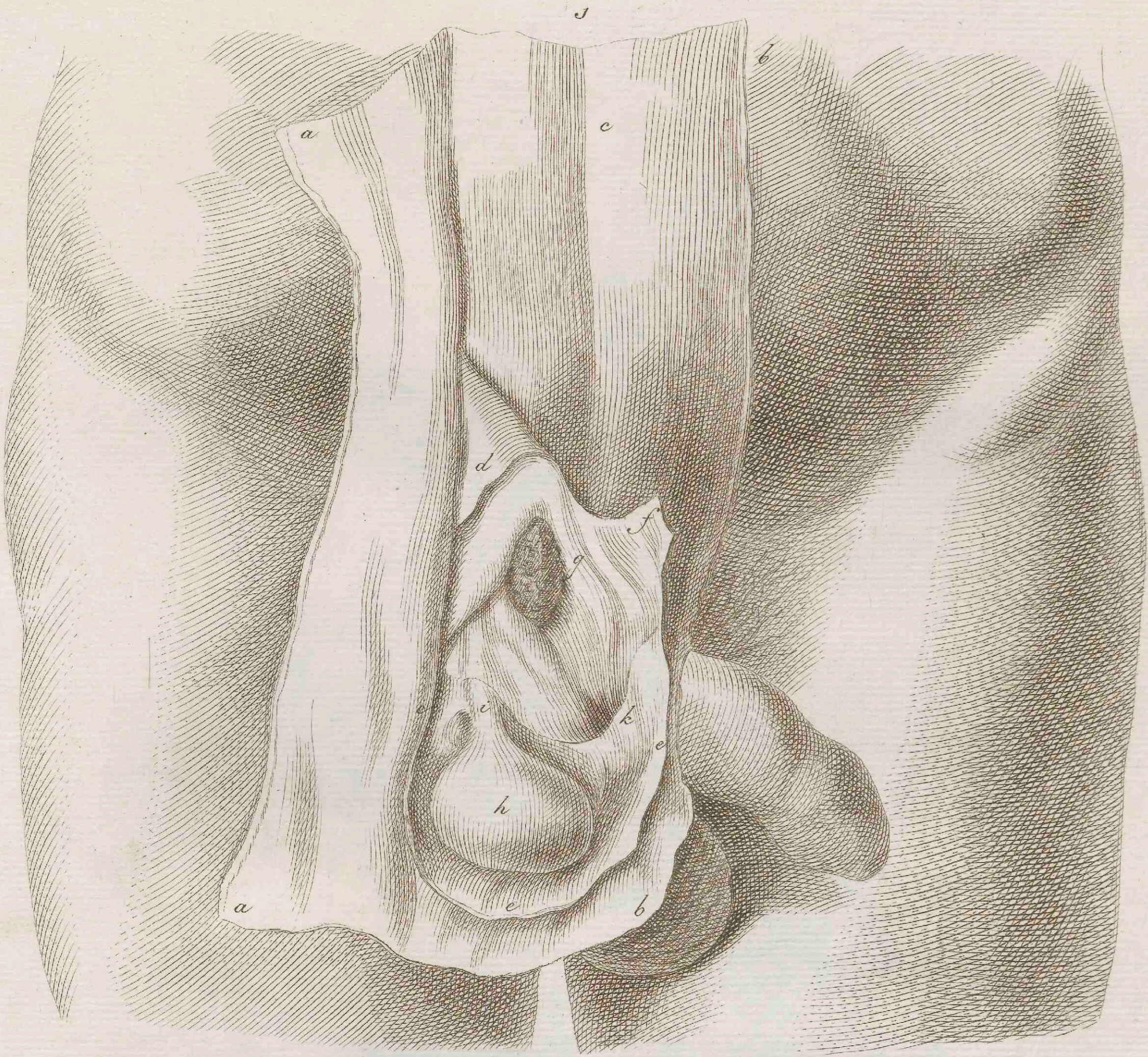

Fig. 1.

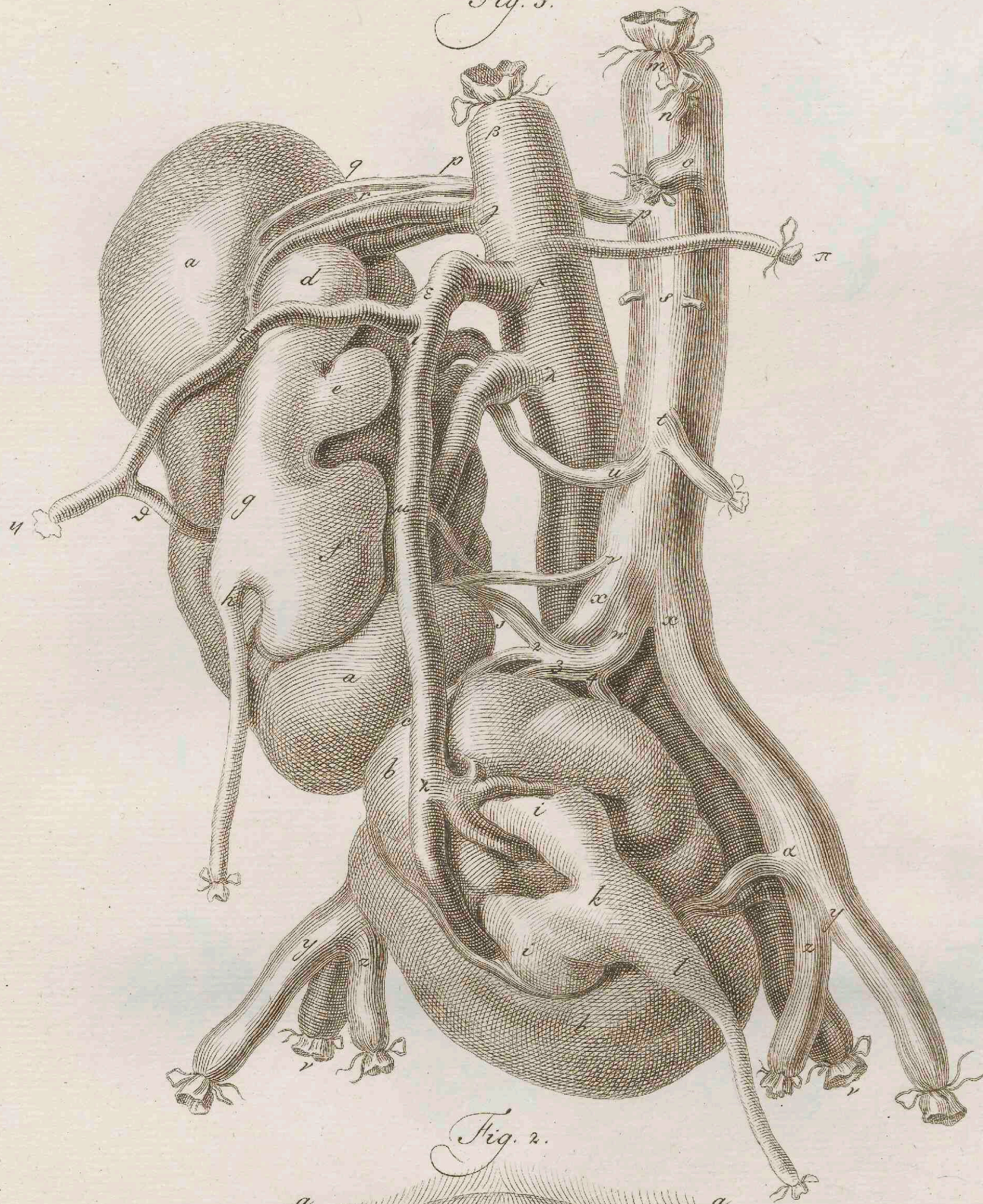
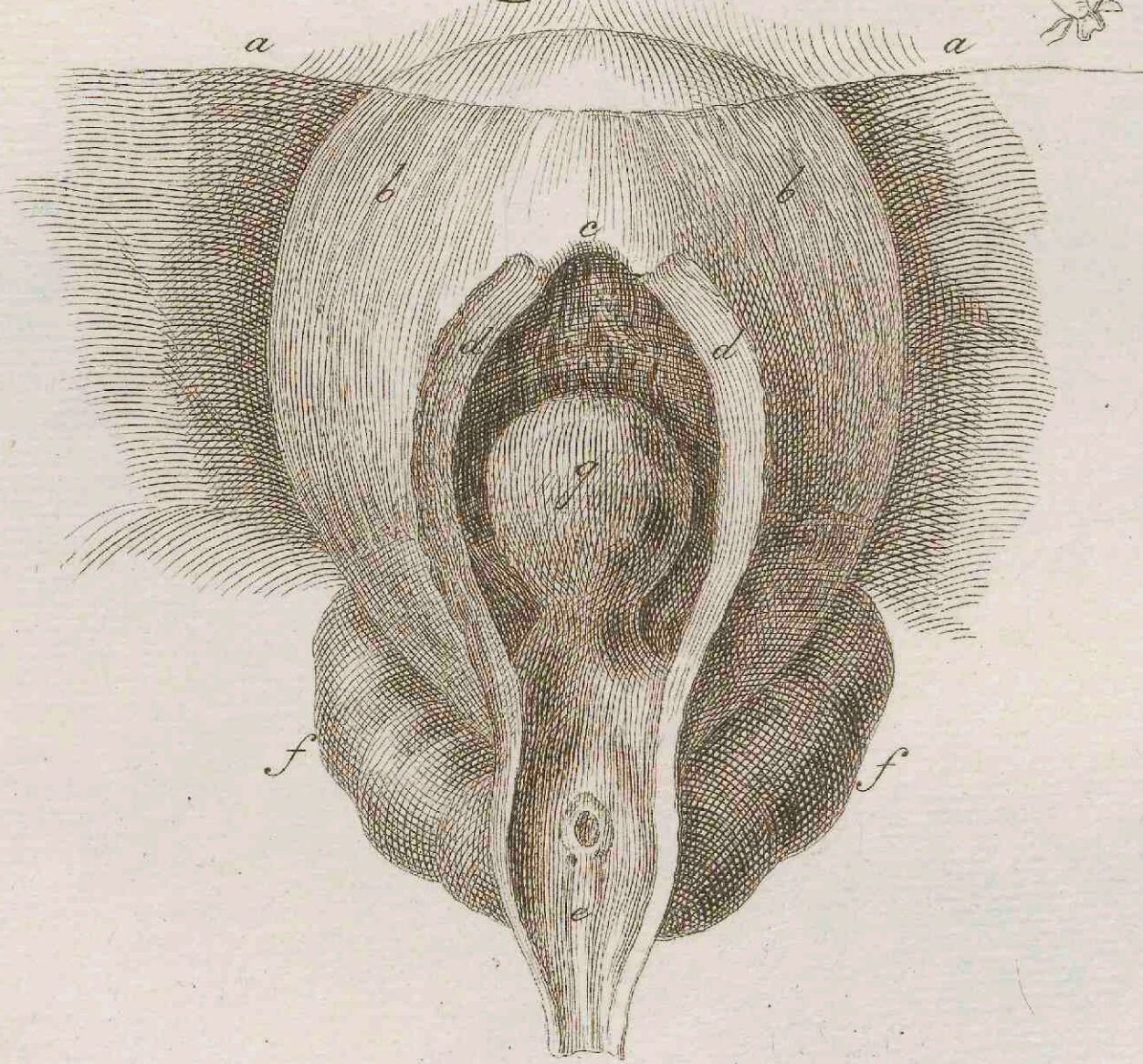
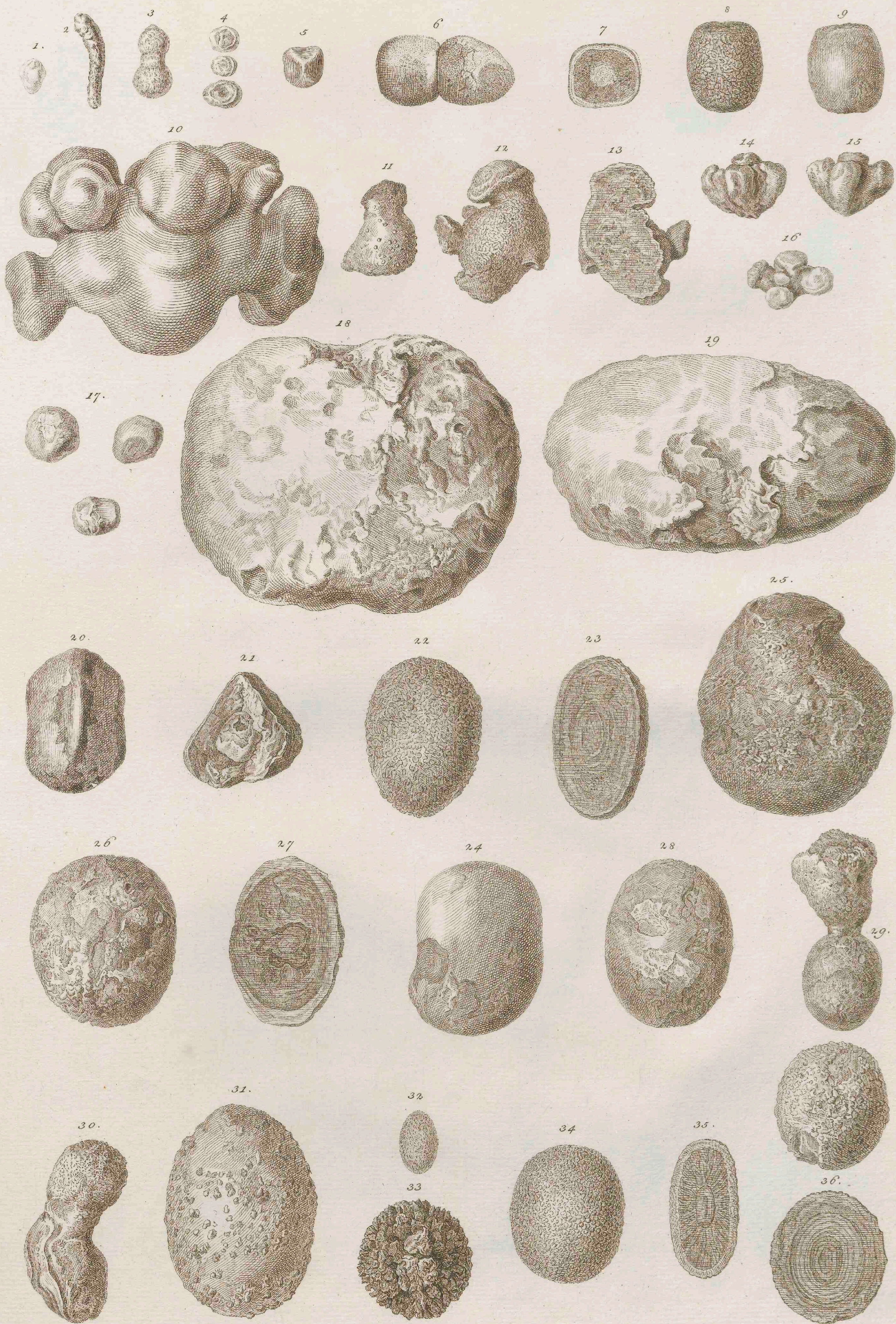

Fig. 2.

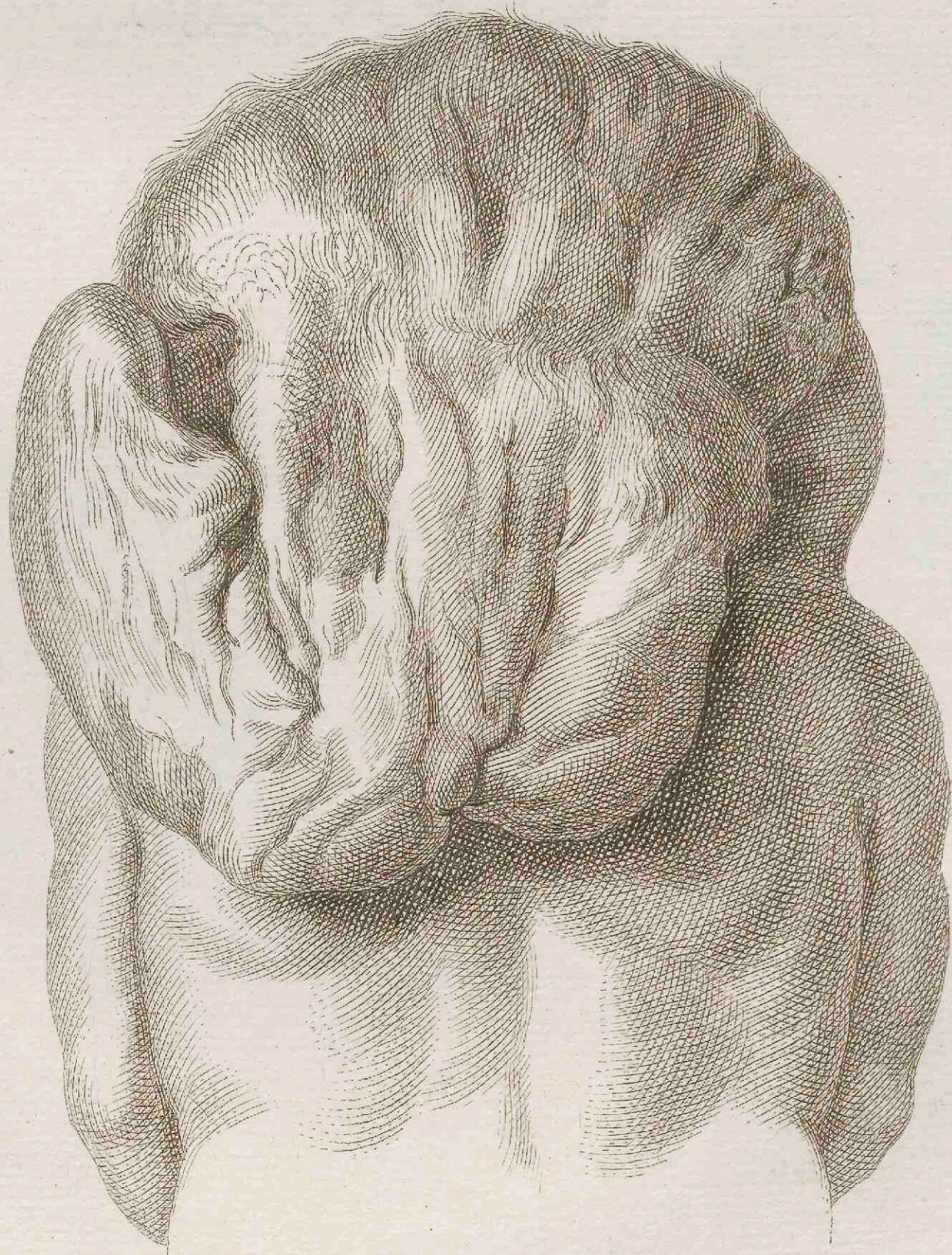

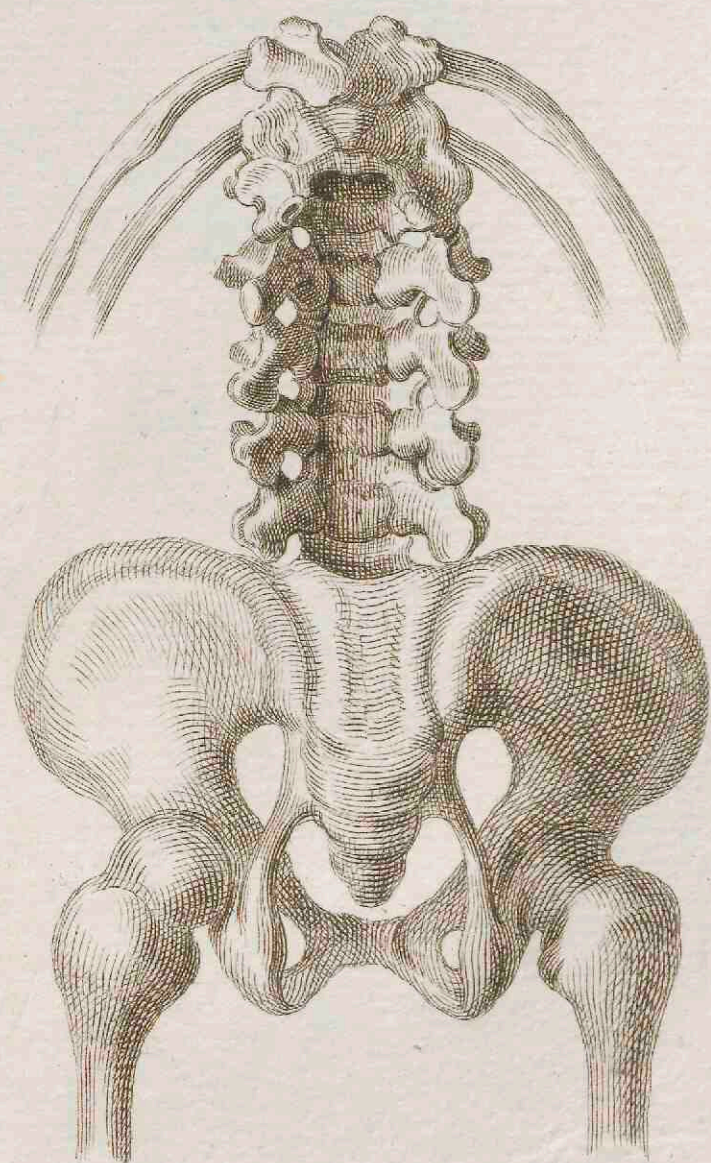
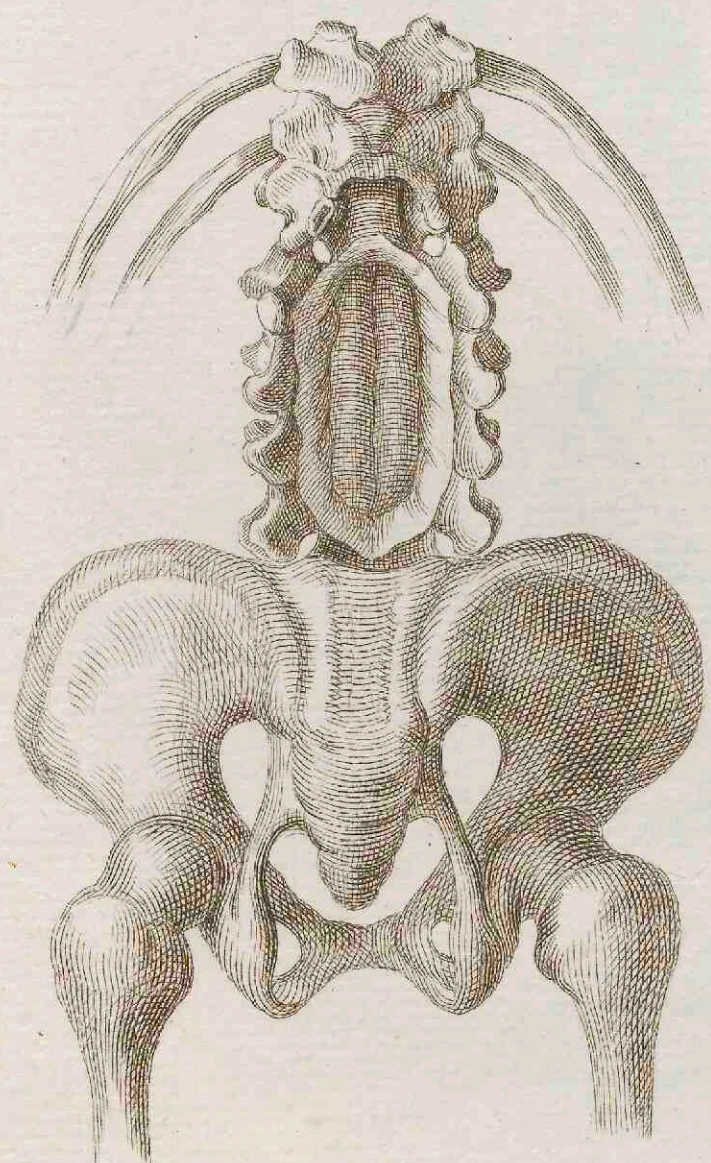
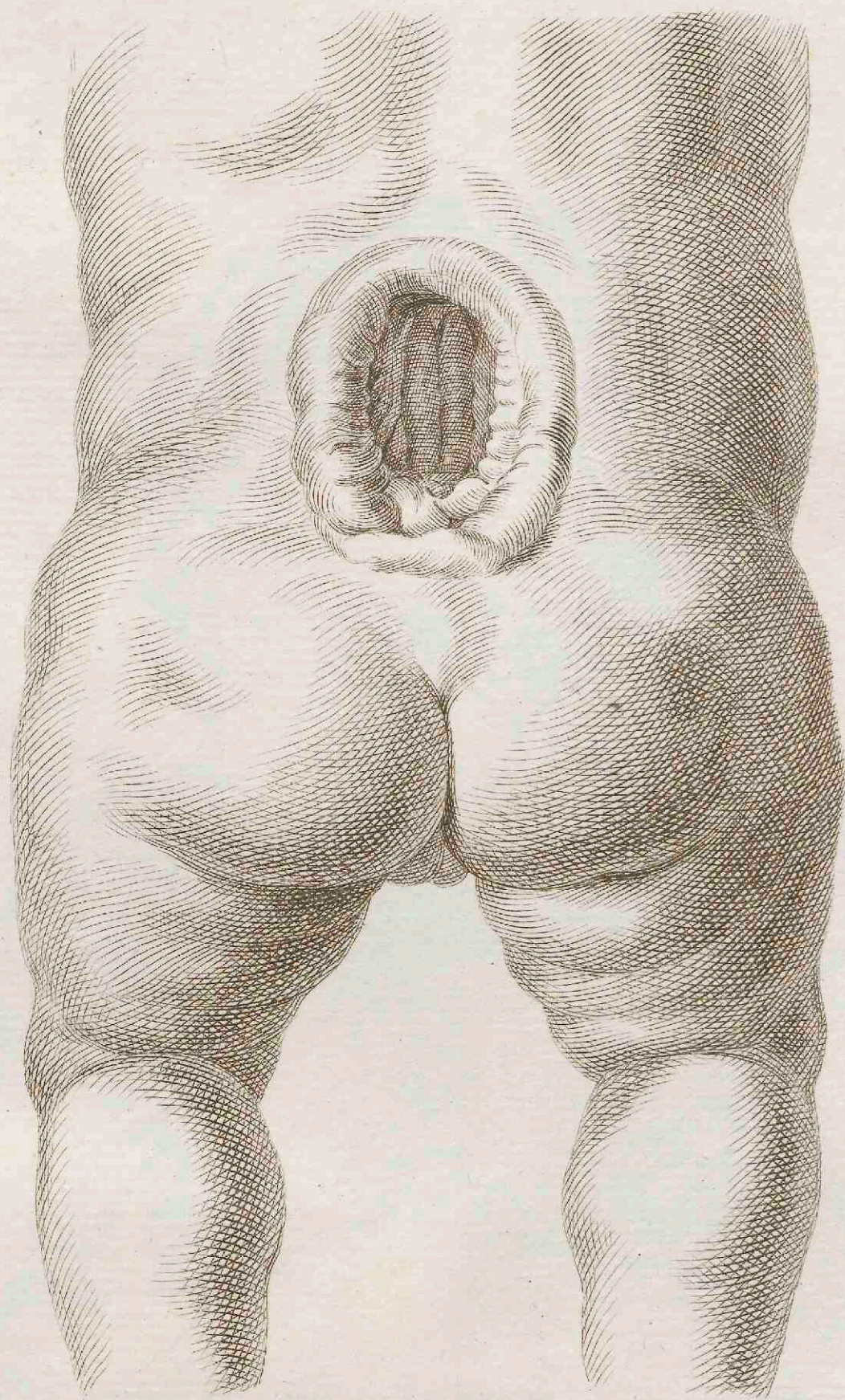

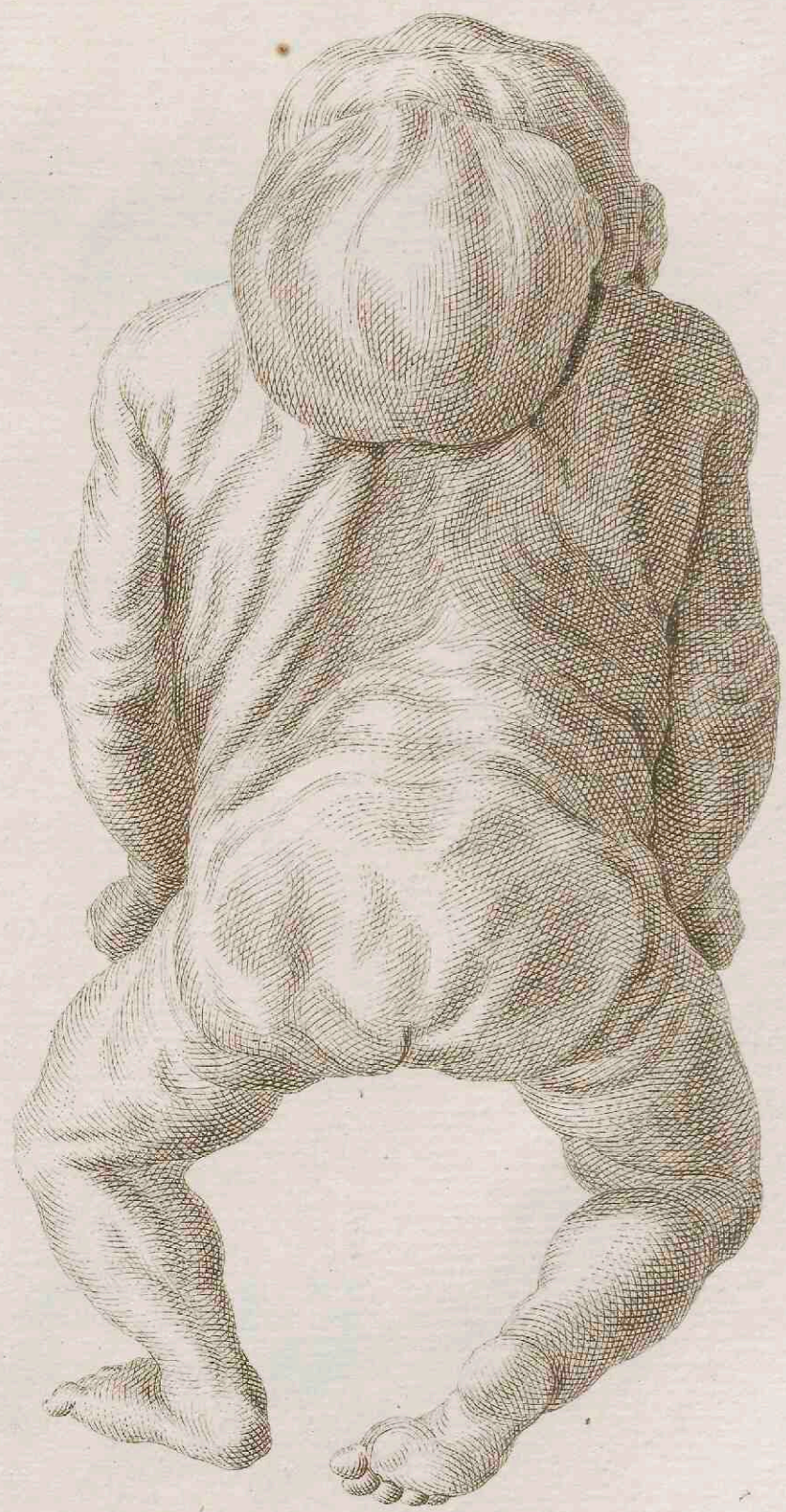
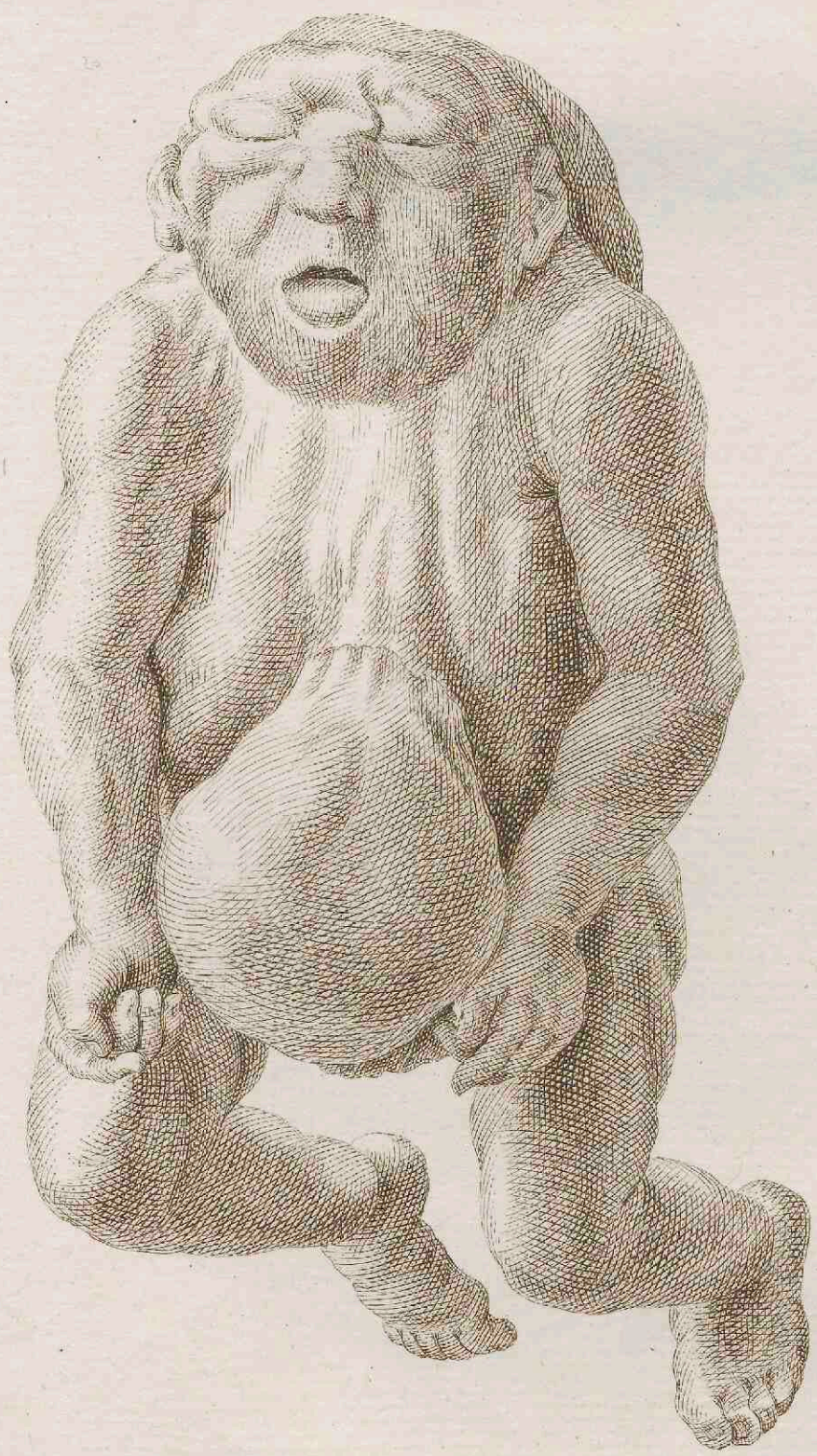
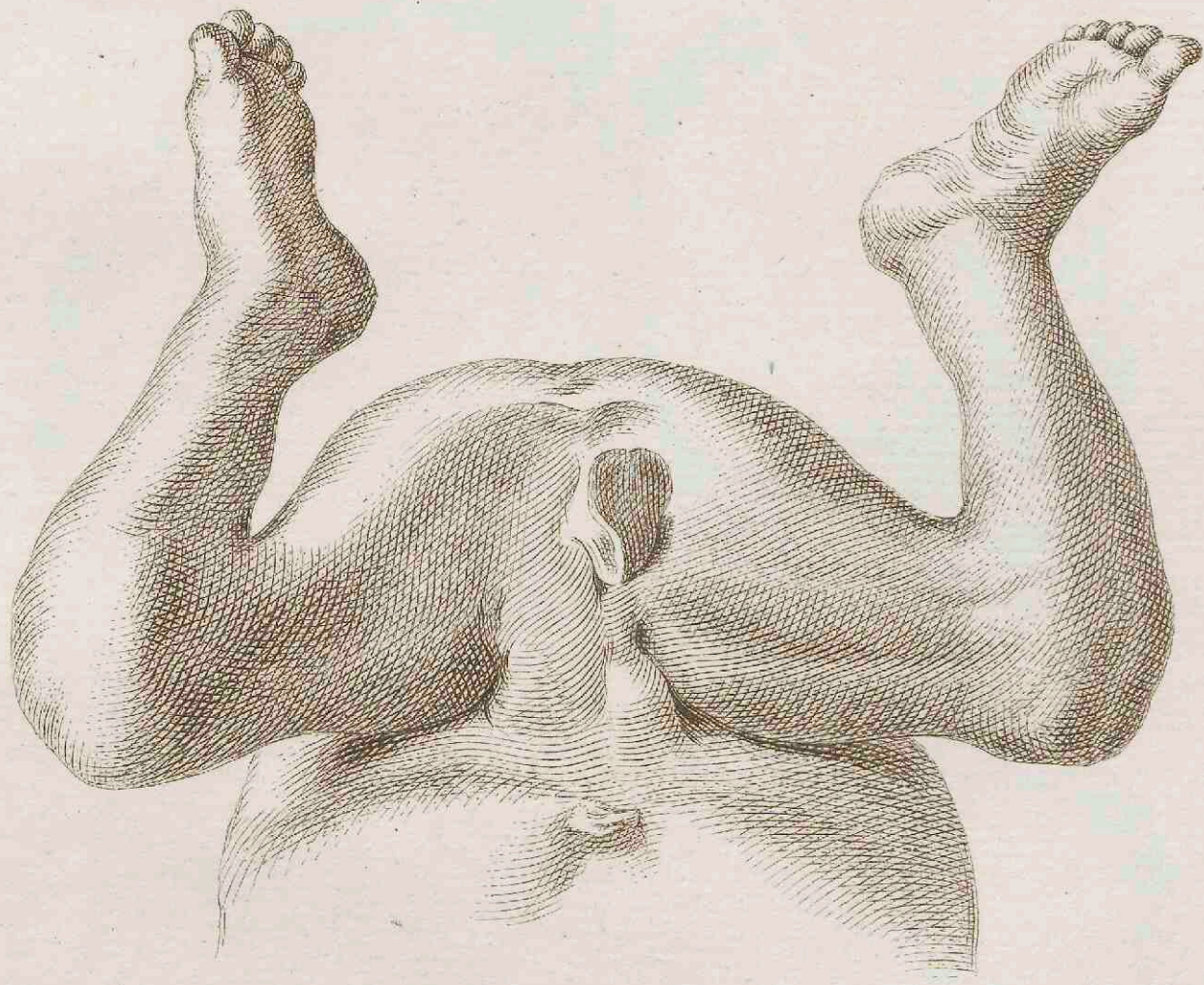

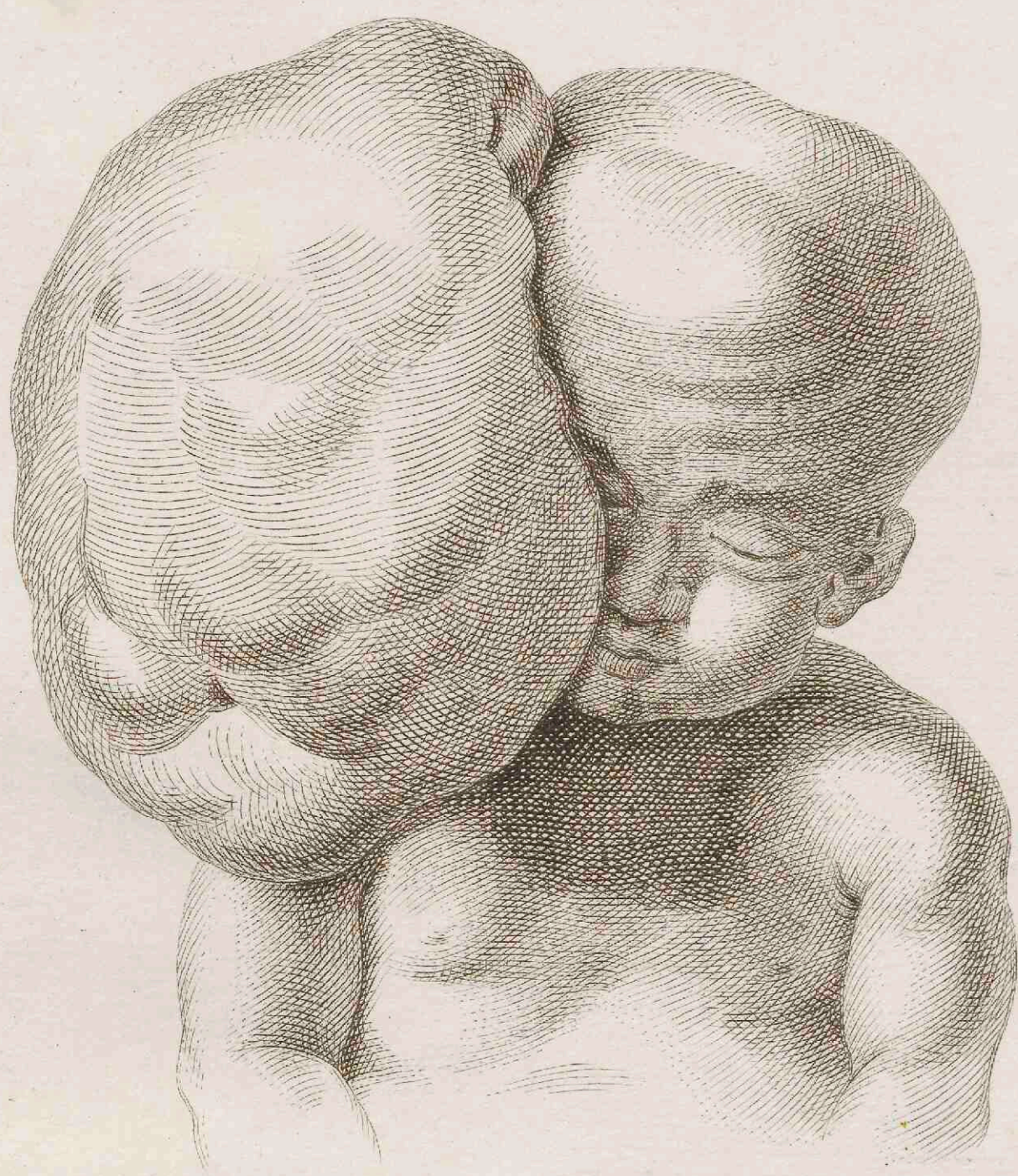

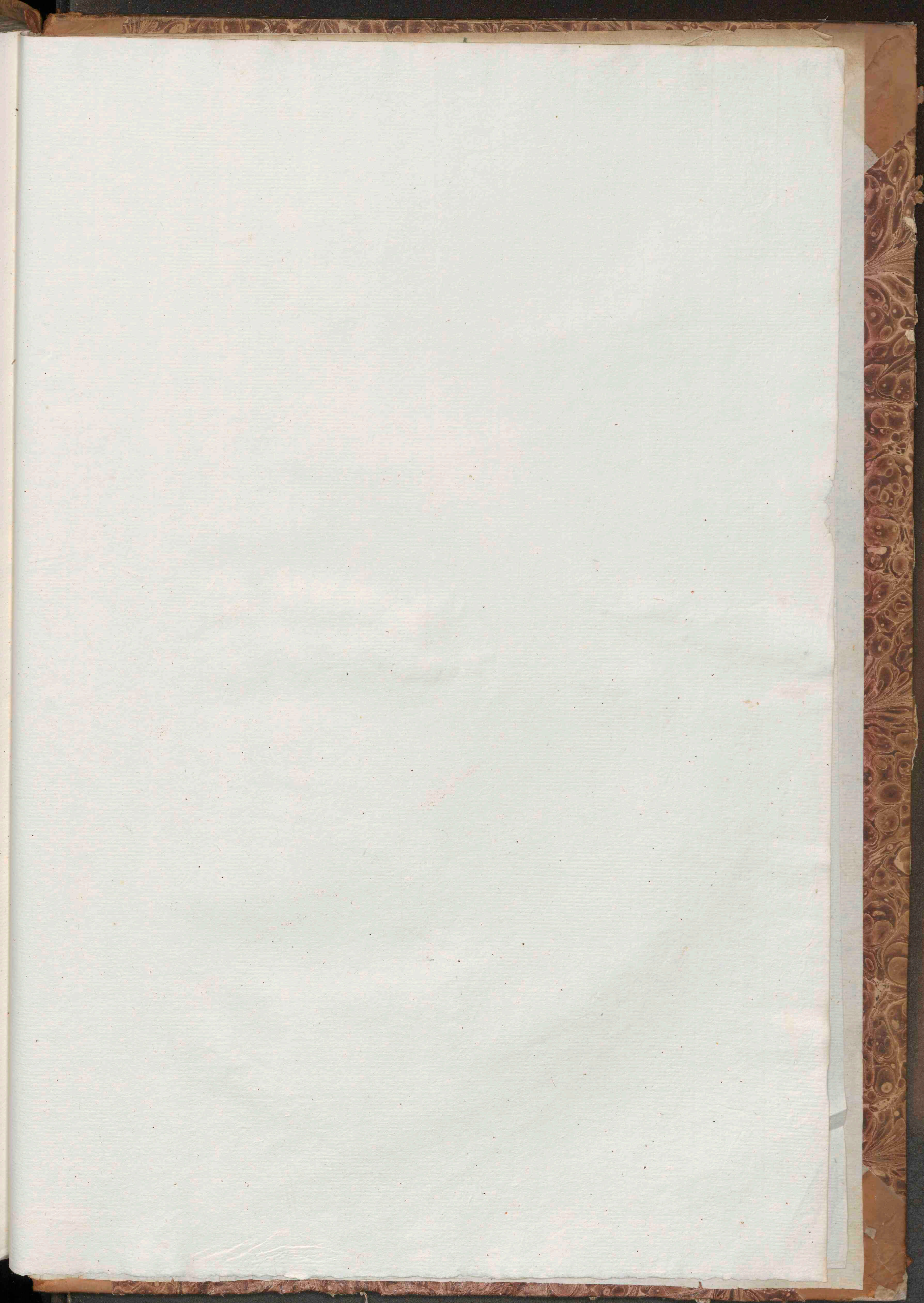

990040

